www.burmeseclassic.com

မောင်ညိုမြိုင်း(သန်လျင်)

စီစဉ်သော

အမေရွှေတိဂုံဘုရားဖူး သွားနိုင်ပြီမို့

အပါအဝင်

ဝတ္ထုတိုများ

မောင်ညိုမြိုင်း(သန်လျင်)၊ ကောင်မှူးကြီးသိန်းဝင်း၊ စေယျမင်းချစ်၊ ကျော်မင်းနိုင်၊ ရိုးဓလေ၊ ဝင်းနိုင်(ရွှေပြည်သာ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စီစဉ်သူ ▭ ကိုတင်ထွန်း

■

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ် ▭ ၂၀၁၃၊ ဧပြီလ
အုပ်ရေ ▭ ၅၀၀
မျက်နှာဖုံး ▭ မြတ်မင်းဟန်
ကွန်ပျူတာစာစီ ▭ *Maw Maw*
အတွင်းဖလင် ▭ *Quality*

■

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ယဉ်ယဉ်မွန် (မြူးဝေလျှံပုံနှိပ်တိုက်) (၀၀၆၅၉)
ဆန့်စက်အဝိုပစ္စည်းစက်ရုံဝန်း၊ အထက်ပုဇွန်တောင်လမ်း၊ စက်ဆန်း၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

■

ထုတ်ဝေသူ

ဦးတင်ထွန်း (မြ)(၀၄၂၀၅)
စိတ်ကူးသစ်စာပေ
အမှတ်(၂၅)၊အပေါ်ဆုံးလွှာ၊ ပုသိမ်လမ်း၊
စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

■

တန်ဖိုး – ၁၈၀၀ ကျပ်

၈၉၅ . ၈၃
ကလောင်စုံ
အမေရွှေတိဂုံဘုရားဖူးသွားနိုင်ပြီဖျို့အပါအဝင်ဂမ္ဘီရဝတ္ထုတိုများ /
ကလောင်စုံ–ရန်ကုန်။
စိတ်ကူးသစ်စာပေ၊ ၂၀၁၃။
၃၇၅–စာ ၊ ၁၃ စင်တီ × ၂၀.၅ စင်တီ။
(၁) အမေရွှေတိဂုံဘုရားဖူးသွားနိုင်ပြီဖျို့အပါအဝင်ဂမ္ဘီရဝတ္ထုတိုများ

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	အမေ ရွှေတိဂုံဘုရားဖူး သွားနိုင်ပြီဖျို့ *မောင်ညိုမှိုင်း (သန်လျင်)*	၁
၂။	လူကြာ *ထောင်မှူးကြီးသိန်းဝင်း*	၉၁
၃။	ဝင်လတ်အော်သံ *ဇေယျခင်းသျှင်*	၁၁၆
၄။	အမှောင်လမ်းမှ အပြေးသမား *စိုးဝေ*	၂၂၉
၅။	ကျွန်တော်ချစ်သော လူပေကြီးများ အပိုင်း (၂) *ဝင်းနိုင် (ရွှေဖြည်သာ)*	၂၅၆
၆။	ဗလွန် ရတနာ္တဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ ထေရုပ္ပတ္တိဖြစ်ရပ်ဆန်းများ *ကျော်ခင်းနိုင်*	၃၀၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၁ |

❑

လွတ်လပ်ရေးရပြီး ကာလတုန်းက ဖြစ်တာပေါ့ဗျာ။

အဲဒီတုန်းက နယ်စွန်နယ်ဖျားဒေသမှာ သောင်းကျန်းသူမျိုးစုံတို့ သတ်နတ်ကိုင် ဆူပူသောင်းကျန်းနေချိန်မှာပေါ့။

အခု ရေးပြမှာက မြန်မာ့ပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီက သခင်သန်းထွန်းတို့၊ သခင်စိုးတို့ အကြောင်းလည်း မဟုတ်ဘူး။

မြန်မာပြည်မြောက်ပိုင်းက သောင်းကျန်းသူများအကြောင်းလည်း မပါဘူး။

ရှမ်းပြည်နယ်က နာမည်ကြီး ဦးခွန်ဆာအကြောင်းလည်း မဟုတ်သလို၊ ကရင်ပြည်နယ် မာနယ်ပလောက ကရင်တော်လှန်ရေးသမားကြီး ဦးဘိုမြအကြောင်းလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီဇာတ်လမ်းမှာ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနု မပါဘူး။ ဦးနေဝင်း မပါဘူး။ ဗသိန်းတင်၊ ဗိုလ်ဇေယျ စသည့် အကျော်ဇေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့ အံ့ဖွယ်အတွေ့အကြုံများလည်း ရောညှပ်မပါဘူး။

အခုပြောမှာက သူခိုးတစ်ယောက်အကြောင်းပါ။

သူခိုးကလည်း နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဘဏ္ဍာငွေတွေကို ခိုးယူအလွဲသုံးစားလုပ်နေတဲ့ အထက်တန်းစားသူခိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။

တစ်ခါ ပြည်သူပိုင် ပစ္စည်းဥစ္စာခနကို ခိုးယူအလွဲသုံးပြီး တစ်ဖက်နိုင်ငံကို ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေတဲ့ သူခိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။

အခုခေတ်ရောက်မှ မျက်နှာကြီးသူခိုး၊ အလွဲသုံးစား တောက်ပြားကြီးတွေ ထင်ရှားကျော်စောလာပြီး သတင်းစာဂျာနယ်နဲ့ ပြည်သူလူထုရှေ့မှောက်မှာ အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်ကုန်ကြတာ။

သိတယ်မဟုတ်လား။

မျက်နှာကြီးသူခိုးအကောင်းစား၊ ရှယ်၊ ထူးရှယ်၊ သန့်သန့်လေးနဲ့ အလန်းကြီးတွေဆိုတော့ . . .

သူခိုးရဲ့နာမည်ကို သတင်းစာဂျာနယ်မှာရော၊ လူထုအဖွဲ့အစည်းအခမ်းအနားမှာရော ထုတ်ဖော်ကြေညာရေးသားဖော်ပြကြခြင်း အလျဉ်းမရှိဘူး။

အလွန်ခမ်းနားကြီးမားသည့် သူခိုးအလွဲသုံးစားဆိုရင် (ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်း ဖြစ်လို့ပဲလား။ သူ့လုပ်လိုက်ရင် ငါ့ပါ ပတ်သက်လာမှာလား ထင်လို့ တွက်လို့ ထင်ပါရဲ့) ခေါ်ယူသတိပေးခြင်းတို့၊ နှစ်တိုးတစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ် ရပ်ခြင်းတို့ဆိုတဲ့ ကမ္ဘာ့အပြင်းထန်ဆုံးပြစ်ဒဏ်ကို ချမှတ်တော်မူတယ်။

တော်လိုက်တာဗျာ . . . နော်။

သို့သော် . . .

အောက်လက်ငယ်သား၊ အပိုင်သားမရှိ၊ ဘာညာသာရကာမရှိ၊ ကျောထောက်နောက်ခံမရှိ၊ အမှိုတိုင်၊ အတွယ်တိုင်မရှိတဲ့ ရာထူးသေးသေးတွေ လာဘ်စားခိုးယူ အလွဲသုံးစားလုပ်တော့ . . .

တစ်သက်လုံး နှစ်တိုးပိတ်တဲ့။

ပင်စင်ပိတ်တဲ့။

ရာထူးချတဲ့။

နယ်ပြောင်းတဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလုပ်ပြုတ်၊ ထောင်ကျ စတဲ့ ပြစ်ဒဏ်ကို ထိုက်တန်စွာ ချီးမြှင့်တော်မူတယ်။

ထော်လိုက်တာ။ တရားမျှတလိုက်တာနော်။ ဘုရားစူးဗျာ။

လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်မှာတုန်းက ရွှေဗျာဆရာတစ်ယောက်က ကဗျာတစ်ပုဒ် ရေးခဲ့ဖူးတယ်ခင်ဗျ။

နောင်လာနောင်သားများ ရွတ်ဆိုပြောလို့ရအောင် ပြန်ရေးပြပါရစေခင်ဗျာ။ ကဗျာရဲ့ခေါင်းစီးက သူခိုးဖမ်းပွဲတဲ့။

သူခိုးဖမ်းပွဲ။

သူခိုးဖမ်းပါ။

လမ်းကြားမှာတဲ့။

ပန်တာအောက်လည်း ရှိပါသည်တဲ့။

[မူတွဲတခေါ့ 'ပန်ကာအောက်မှာ ထိုင်နေသည်' လို့လည်း ရှိပါတယ်] ကဗျာရေးသူအမည်က (မောင်ယဉ်မွန်) လို့ ထင်ပါတယ်။ ကဗျာဆရာကွယ်လွန်သွားတာ ကြာခဲ့ပါပြီ။

သို့သော် ...

သူ့ကဗျာက ခေတ်တိုင်းခေတ်တိုင်းမှာ ထင်ကျန်နေတုန်း။ ဂန္ထဝင်ဖြစ်နေတုန်းပါပဲ။ အဲဒီတုန်းက ရေးရဲလိုက်တာ လို့ ကျွန်တော်တို့က ပြောပြီး ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထရတယ်။

ဟုတ်ပါ့ဗျာ။

မျှတ်မှောက်ခေတ်ကာလများ၊ နှောင်းလွန်ကာလများမှာ သူခိုးက သူခိုးမျက်နှာကြီးတွေများပေးသကိုးခင်ဗျ။

ပန်ကာအောက်က သူခိုး၊ အလွဲသုံးစား (မောင်ဖုန်း) တွေက ထင်ရှားကျော်ကြားလှပေသကိုး။

ကျွန်တော်တို့ ခပ်ငယ်ငယ်တုန်းက ဓာတ်ပြားသီချင်းတစ်ပုဒ်ကြားဖူးတယ်။ မင်းသားနာမည်နဲ့ ဓာတ်လမ်းနာမည်တော့ မေ့သွားပြီဗျာ။ သီချင်းစာသားအချို့တော့ ခုတိုင် ရနေဆဲခင်ဗျ။

"အကြံရခက်ပါသနော် ...

သန်လျက်တော်ယူတဲ့ သူခိုးကိုလ ...

ထုတ်ဖော်ရင် ... ကုပ်ပေါ်မှာ ဓားကဝဲမှာမို့ ...

တဲ့။ သူခိုးက မျက်နှာကြီး နန်းတွင်းသားသူခိုးဖြစ်နေတော့ မပြောနဲ့တဲ့။

နောက်တစ်ပုဒ်က ...

သုမနကျောမှာ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ... တဲ့။

အမှန်တရားကို ထုတ်မပြောရဲကြတဲ့ဘဝ၊ ခေတ်။ အခု အမှန်တရား၊ မမှန်တရားကို ရေးသားထုတ်ဖော်ပြောလို့ရတဲ့ ဒီမိုကရေစီ ပွင့်လင်းလူ့အဖွဲ့အစည်းခေတ်ကို ရောက်လို့လာပါပြီ။

ရောက်လာတော့ရော ...

အမှန်တရားရော တကယ်ဖြစ်လာပြီလား။

မမှန်တရားဆိုတာကိုရော ရဲရဲထုတ်ဖော်ပြောလို့ ရပြီလား။

ပွင့်လင်းလူ့အဖွဲ့အစည်းရော တကယ်ဖြစ်နေပြီလား။

ခေါင်ကလုံမှ ကျိုးယက်လုံပါလိမ့်မည်။

ရခိုင်ဘုရင်မင်းထီးလို နန်းတော်တိုင်ကို ငါ့လက်နဲ့ ထုံးသုတ်မိတာ သက်သေအထင်အရှားရှိနေမှတော့ ...

ငါထုတ်တဲ့အမိန့်အတိုင်း ငါ့လက်ညှိုး ငါကိုယ်တိုင် ဖြတ်မယ်ဆိုပြီး မှူးမတ်၊ မင်းညီမင်းသား အစုံအလင် အများရှေ့မှာ ထုံးသုတ်မိတဲ့ သူ့လက်ညှိုးကို သူကိုယ်တိုင် သန်လျက်နဲ့ဖြတ်လို့ ပြဋ္ဌာန်းဥပဒေအထက်မှာ မည်သူမှ မရှိတာကို သမိုင်းကျန်အောင် လက်တွေ့လုပ်ပြခဲ့တယ်။

တိုတိုပြောရရင် ...

သူခိုးမျက်နှာကြီးတွေ လွတ်လပ်ရေးရနေလေရဲ့။

တစ်နေ့မှာတော့ မျက်နှာကြီး သူခိုးဦးတက်ပြားတို့အကြောင်း ရေးနိုင်အောင် ကြိုးစားပါဦးမယ်။

အခုရေးမှာက အနိမ့်ဆုံး အဆင့်ရှိတဲ့ ငဆွေး၊ ငပွေး၊ သူခိုးဝဲစားတစ်ယောက်အကြောင်းပါ။

ဝဲစားသူခိုးကို ဘာလို့ ပေါ်လစ်တင်နေတာလဲလို့ မေးကြမယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီသူခိုးဝဲစားက အလွန့်ကို ထူးဆန်းနေလို့ပါ။

နောက်ဆုံး . . .

အဲဒီ သူခိုးဝဲစားကို လုံးဝ မဖမ်းရဲလို့ အသာ မျက်စိမှိတ်၊ နားပိတ်နေရတဲ့ ဖြစ်စဉ်တစ်ခု လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်ခြောက်ဆယ်ကျော်က မြန်မာပြည်ရဲ့ မြို့ (ရွာ) တစ်နေရာမှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုလျှင် . . .

မိတ်ဆွေ စာဖတ်သူ း . .

သင် ယုံနိုင်ပါမည်လား။

မယုံလျှင် သက်သေနှင့် ပြပါမည်။

သူ့ကို သိမှီသူများ ယနေ့တိုင် သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေဆဲပါခင်ဗျား။

✿ ✿ ✿

BURMESE CLASSIC .com

| ၂ |

❑

[မှတ်ချက် ။ ။ အကြောင်းကြောင်းကို ငဲ့၍ မြို့ရွာနေရပ်အမည်များကို ပြောင်းလဲရေးသားလိုက်ပါသည်။ ။ မောင်ညိုမှိုင်း]

သူ့နာမည်အရင်းက မောင်ချိန်တဲ့။

(. . . . .) မြို့သား၊ ရောဝတီ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အရပ်က . .

မောင်ချိန်ဟာ သူခိုးနက္ခတ်နဲ့ စန်းယှဉ်မွေးလို့လားမသိဘူး၊ အရွယ်ရောက်လာတော့ ခြေဆော့လက်ဆော့ရှိလာတယ်။ အဖေ မရှိရှာဘူး။ အဖေဟာ မြစ်ထဲမှာ လှေတစ်စင်းနဲ့ ငါးရှာကွန်ပစ်ရင်း အသက်ဆုံးခဲ့ရတယ်။

အမေမ မုဆိုးမကြီးနဲ့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးစွာ လူလားမြောက်ခဲ့ရတယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝနဲ့ အတွင်းအောင်ခြင်း၊ အပြင်အောင်ခြင်း၊ မင်္ဂလသုတ်၊ ပရိတ်ကြီးတို့ သင်ယူတတ်မြောက်ပြီးနောက်ပိုင်း ကျောင်းကနေ ထွက်လိုက်တယ်။

သူ့မှာ အလွန်အံ့သြစရာကောင်းသည့် ဖြစ်စဉ်တစ်ခု ရှိတယ်။ အခြားမဟုတ်ဘူး။

သူ့ကို နှောင်ကြိုးတည်းလို့ မရဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှောင်ကြိုးနဲ့ သူ့ကိုချည်နှောင်ပြီး အခန်းထဲမှာ ထည့်ထားရင် နှောင်ကြိုးပြေနေရော။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကြိုးကို ဖြေမှန်းမသိဘူး။ မေးရင်လည်း မဖြေဘူး။

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာနေတုန်းက သူတစ်ပါးခြံထဲက သခွားသီး အရွယ်ကောင်းတွေခိုးပြီး ပုဆိုးနဲ့ ထုပ်ယူလာတယ်။ ကျောင်းရောက်တော့ သူငယ်ချင်းဘုန်းကြီးကျောင်းသားများ ဖြစ်ကြတဲ့ . . .

ဘကျား၊ အောင်စိန်၊ လှမြင့်၊ ခင်သောင်း၊ ခင်ရွှေ စတဲ့ သူငယ်ချင်းများကိုလည်း ဝေပေးတယ်။

"မောင်ချိန် . . . များလှချည်လားဟ။ ဘယ်က ခူးလာသတုံး"

"ဇိုဘကြီးခြံကကွ . . . စား"

"မင်းဘကြီးက ဘယ်သူတုံး . . . မောင်ချိန်"

"မေးမနေနဲ့ကွာ . . . လျှာရှည်တာ ငါမကြိုက်ဘူး။ စားချင်စားချင်နေ . . . သွား"

"စားပါ့မယ် ကျေးဇူးရှင်ရာ။ ထန်းလျက်ခဲနဲ့ဆို ပိုကောင်းမှာကွ"

"လှမြင့် . . ."

"ဘာတုံး . . . အောင်စိန်"

"ဦးဇင်းလောရှည်ရဲ့ နို့မှုန့်ဘူးထဲမှာ ထန်းလျက်အဖြူတွေရှိတယ်။ နည်းနည်းသွားတောင်းကွာ"

"ဟာ . . . ဦးဇင်းလောရှည်က ကပ်စေးနည်းကြီး။ ငါနဲ့ မတည့်ဘူး။ မင်းသွားတောင်း . . . အောင်စိန်"

ဒါနဲ့ အောင်စိန် ထသွားတယ်။ ခဏကြာတော့ ထန်းလျက်ခဲ ဆယ်ခဲခန့် ပါလာတယ်။

"ငါ မပြောဘူးလား၊ ဦးလောရှည်က မင်းနဲ့မှ အဆင်ပြေတာပါဆို"

"ရှူး . . . တိုးတိုး"

"ဘာဖြစ်လို့ တိုးတိုးတုံးဟ . . . အောင်စိန်ရဲ"

"ငါတောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ မရှိတုန်း ခိုးလာတာ။ ရော့ . . . ယောက်နှစ်ခဲ"

သခွားသီးနဲ့ ထန်းလျက်ခဲကို တစ်ဝကြီးစားပြီးနောက် ဘုရား ထောက်အရိပ်ထဲ အိပ်နေတုန်းမှာပဲ ကိုရင်ကြီးနဲ့ ဦးဇင်းအချို့ လာခေါ်လို့ သူတို့အားလုံး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးတေဇနိယရှေ့ ရောက်သွားကြ ရော။

ဘုန်းကြီးရှေ့မှာ တောင်ယာခင်းရှင် ဦးကျောက်သလင်းနဲ့ ရွာသူ သား သုံးလေးဦးလည်း ရှိနေရဲ့။

သူတို့အားလုံးက မောင်ချိန်ကိုပဲ စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေတယ်။

"ဒကာမကြီး . . ."

"ဘုရား . . ."

"အခု ရှေ့မှာရောက်နေကြတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားခြောက်ဦး ထဲက သခွားသီး ခိုးယူသွားတာ ဘယ်သူတုံး . . . ပြော"

"ဟောဟိုက အသားဖြူဖြူ၊ နားရွက်ကားကားနဲ့ လူပါဘုရား"

မိန်းမကြီးက တန်းစီနေတဲ့ (၆) ယောက်အနက် မောင်ချိန်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောလိုက်ပါရော။

"မောင်ချိန် . . ."

"ဘုရား . . ."

"နင် ဒကာကြီးကျောက်သလင်းခြံထဲက သခွားသီးခိုးတယ်ဆိုတာ ငြင်းချင်သေးလား"

"မငြင်းပါဘုရား"

"ဒါဆို ခိုးတာအမှန်ပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘယ်နှစ်လုံးခိုးခဲ့သတုံး"

"ဆယ့်ငါးလုံးပါ ဘုရား"

"ဒကာကျောက် . . ."

"ဘုရား . . ."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူတို့သားအမိက ဆင်းရဲတယ်။ သခွားသီးဖိုးလည်း သူရော သူ့အမေရော လျော်ပေးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဘုန်းကြီး သင်းကို ဆုံးမပေးမယ်။ လက်ခံနိုင်မလား"

"မှန်ပါ ... အရှင်ဘုရား၊ သင့်သလို ဆုံးမပါဘုရား။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အစရှိ တနောင်နောင်ဖြစ်မှာ စိုးလို့။ ဖက်ရဲလက်ရဲတွေ ထပ်ပေါ်လာမှာစိုးလို့။ နောင်လူများပါ မှတ်မိအောင်သာ ဆုံးမတော်မူပါ ဘုရား"

"မောင်ချိန် ..."

"ဘုရား ..."

"နင်နဲ့ ခိုးရာပါအဖော် ဘယ်သူပါသေးသတုံး"

"ဘယ်သူမှ မပါပါဘူးဘုရား။ တပည့်တော် တစ်ယောက်တည်းပါ"

"ဟိုကောင်တွေကတော့ ဝိုင်းစားတယ်ပေါ့"

"မှန်ပါဘုရား"

"သခွားသီးကို ဘာနဲ့တွဲဘက်စားရင် ကောင်းသတုံးဟဲ့"

ဘယ်သူမှ မပြောကြဘူး။ အားလုံး မျက်နှာပျက်နေကြပြီ။ ဦးဇင်းလောရှည်ကလည်း သူတို့ (၆)ယောက်ရဲ့ မျက်နှာများကို အံတကြိတ်ကြိတ်နဲ့ ကြည့်နေတယ်။

"အောင်စိန် ..."

"ဘု ... ဘု ... ရား ..."

"သခွားသီးကို ဘာနဲ့တွဲစားရင် ကောင်းသတုံး၊ ပြော ..."

"အဲ ... အဲ ..."

"ပြောလေ"

"ဖျန်း ..."

"အမလေး ..."

ဘုန်းကြီးက မေးရင်းကနေ လက်ညှိုးလုံးခန့်ရှိ ထားဝယ်ဝါးရိုက်ကြိမ်လုံးနဲ့ ကြမ်းပြင်ကို ရိုက်လိုက်လို့ အားလုံး လန့်ဖျပ်ကုန်ရော။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

"ဟို ... ဟို ... အဲ ... အဲ ... ထန်း၊ ထန်းလျက်ခဲနဲ့ပါ ... ဘ ... ဘုရား"

"ဟုတ်ပြီ ...။ ထန်းလျက်ခဲနဲ့စားမှ သခွားသီးကို စားကောင်းတာကိုးဗျ။ ထန်းလျက်ခဲတောင် ဘယ်သူ့ထန်းလျက်ခဲက ပိုချိုတုံးဟ ... အောင်အောင်စိန်လေးရ ... ဟေ ..."

"အဲ ... အဲ ...."

"ဖျန်း ..."

"အမလေး ..."

"ပြော ... မှန်မှန်ပြော။ မှန်မှန်ပြောမှ မင်းတို့ သက်သာမှာ"

"ဟို ... ဟို ... ဦး ... ဦး ... ဇင်း ... လော ... လောရှည် ... ထန်းလျက်ခဲနဲ့က ... ပို ... ပို ... ခါး ..."

"ဘာ ..."

"ဖျန်း"

"အမယ်လေးဗျ ... အဲ ... အဲ ... ပို ... ပိုချိုပါတယ် ... ဘ ... ဘ ... ဘုရား"

"အေး ... ဟုတ်တယ်။ သခွားသီးသူခိုးလည်း မိပြီ၊ ထန်းလျက်သူခိုးလည်း မိပြီ၊ ခိုးရာပါများကို ဝိုင်းဝန်းစားသောက်သူများလည်း စုံညီစွာ ရှိနေ ရောက်နေပြီဆိုတော့ ... ကာ ... အင်း ... အင်း ..."

"ဦးဇင်းလောရှည် ..."

"ဘုရား ..."

"မောင်ချိန်နဲ့ အောင်စိန်ကို ကျောင်းတိုင်မှာ ကြိုးနဲ့ချည်လိုက်"

အောင်စိန် ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်သွားတယ်။ မောင်ချိန်ကတော့ ဘာသိဘာသာ။ ဦးဇင်းလောရှည်က ဝမ်းသာအားရပါပဲ ဝေါက်ခနဲထပြီး မနီလာကြိုးနဲ့ သင်းတို့နှစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်တစ်တိုင်စီ ကြိုးတင်းတင်းတုပ်ထားလိုက်တယ်။ စိတ်ချရအောင် ထပ်တင်းလိုက်သေးတယ်။

ဦးဇင်းရဲ့ ထန်းလျက်ဘူးထဲက ညနေရောက်ရင် ဘုန်းပေးဖို့သိမ်းထားတဲ့ ထန်းလျက်တွေကို သင်းတို့ ခိုးစားကြတာကိုး။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘသောင်း၊ ခင်ရွှေ၊ လှမြင့်၊ ခင်သောင်း ..."

"ဘုရား ..."

"ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ အားလုံးမှောက်ကြ"

"ခင် ... ဗျာ ...."

"မှောက် ... မင်းတို့က ခိုးရာပါကို မတားဘဲ ဝိုင်းစားတဲ့အတွက် ရှုးတွဲ တွေပဲ။ မှောက်ကြ"

အားလုံး ကြမ်းပြင်ပေါ် ဝမ်းလျားမှောက်ထားပြီးနောက် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးက တစ်ယောက်ကို ကြိမ်နှစ်ချက်စီ ချီးမြှင့်တော်မူတယ်။ အားလုံး အမယ်လေးဗျ ကို ဆူညံနေတာပဲ။

သူတို့ပြီး တိုင်မှာတုပ်ထားတဲ့ အောင်စိန်ကို ဖျင်းရော။

"ရှမ်း ..."

"အမယ်လေးဗျ ..."

"ရှမ်း ..."

"သေပါပြီ ဘုရား"

"နာလား"

"နာပါတယ် ဘုရား"

"မင်းကို ဘာလို့ရိုက်ရသတုံး"

"ထန်းလျက်ခိုးစားလို့ပါဘုရား"

"ရှမ်း ..."

"အား ..."

"နောင်ကို ရဟန်းသံဃာရဲ့ အစားအစာကို ခိုးဦးမလား"

"မ ... မ ... ခိုးတော့ပါဘူး ... ဘု ... ဘုရား"

"ရှမ်း ... ရှမ်း ... ဖျန်း ... ရှမ်း ..."

အောင်စိန် မျက်ရည်ပေါက်ပေါက် ကျရှာတယ်။ ပြီးတော့ မောင်ချိန်အလှည့်။

"ရှမ်း ..."

"ရှမ်း ..."

"ရှမ်း ..."

ကြည့်စမ်း ...။ တစ်ချက် မအော်ဘူး။ မတွန့်ဘူး။ မညည်း

"မောင်ချိန် ..."

"ဘုရား ..."

"နာလား ..."

"မနာပါဘူး ဘုရား"

"ဟေ ... မနာဘူး။ ကိုင်းဟာ ..."

"ရှမ်း ... ရှမ်း ... ရှမ်း ..."

"နာရဲ့လားဟဲ့"

"မနာပါဘူး ဘုရား"

"ဟေ ..."

"ဟင် ..."

"ဟာ ..."

ဘုန်းကြီးသာမကဘူး ဦးဇင်းနဲ့ ကိုရင်ကျောင်းသား၊ သင်္ချားသီးသိမ်ရှင် သက်သေများပါ အံ့ဩနေကြလေရဲ့။ အားလုံးက မောင်ချိန်ရဲ့ပြောနေတာလို့ပဲ မှတ်နေကြတာ။

ဆရာတော်ကလည်း သူက ရွာသူရွာသား ဒကာများရှေ့မှာ တမင်ပြောနေတယ်လို့ ထင်ပြီး ထပ်တီးပြန်ပါရော။ တီးလည်း မောင်ချိန်က တစ်ချက်ကလေး မမဲ့ဘူး။ မရှုန်းဘူး။ မတွန့်ဘူး။

"မောင် ... ချိန် ..."

"ဘုရား ..."

"နာပြီမဟုတ်လား"

"ဟင့်အင်း ... မနာပါဘူး ဘုရား"

ဘုန်းကြီးလည်း ကြိမ်ချက်များစွာ ရိုက်ရလို့ လက်ပန်းကျသွား၏ မောင်ချိန့်ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း အရှိုးမထင်ဘူး။

"မောင်ချိန် ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘုရား ..."

"မင်းမှာ အပြစ်ရှိသလား"

"ရှိလို့ အရိုက်ခံရတာပါဘုရား"

"မင်း ...'ပီး' နေသလား ...မောင်ချိန်"

"မသိပါဘူး ဘုရား"

"မင်း ပါးစပ်ဟာစမ်း"

မောင်ချိန်က ပါးစပ်ကိုဖြဲဟပေးတယ်။ ဘုန်းကြီးက သေသေချာချာ ကြည့်ပြီး သွားတွေကို လက်နဲ့စမ်းကြည့်တယ်။ အံပွားများ ပါသလားပေါ့။ အံပွား ရှိရင်လည်း 'ပီး' တာကိုး။ အံပွားလည်း မရှိဘူး။

လက်ဗွဲအဆောင်လည်း ကိုယ်မှာမရှိဘူး။

"ဘုန်းဘုရား ..."

"ဘာတုံး"

"တော်ပြီလား ဘုရား"

"ဟေ ...မင်းက အရိုက်ခံနိုင်သေးတယ်ပေါ့"

"ဟို ...ပိုင်ရှင်ကျေနပ်အောင်ရော၊ ဘဘုန်းအားရအောင်ရော ခိုက်ချင် ထပ်ရိုက်ပါဘုရား"

ဆရာတော်က သင်းရဲ့မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲကြည့်ပြီး ကြိမ်လုံးကို မြှောက်လိုက်တယ်။

"အရှင်ဘုရား ..."

ခြံပိုင်ရှင် ဦးကျောက်သလင်းက တုန်တုန်ယင်ယင်အသံနဲ့ လှမ်းပြောနေတယ်။

"အကာ ...ဘာတုံး"

"မ ...မ ...ရိုက်ပါနဲ့တော့ ...ဘု ...ဘု ...ရား"

"အတာ ...ကျေနပ်ပြီလား"

"......"

ဘုန်းကြီး ကြိမ်လုံးကို ပစ်ချလိုက်တယ်။ တစ်ကျောင်းလုံး အသံ တိတ်သွားတယ်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

"ကြိုးဖြေပေးလိုက်ကြတော့"

ဘုန်းကြီးအမိန့်သံဆုံးရော၊ ဦးဇင်းလောရှည်က ဦးစွာ အောင်စိန် ကို ကြိုးဖြေပေးလိုက်တယ်။ ကျောင်းသားအောင်စိန် ကြိုးပြေရော ခုန်ညွှတ် ထွက်သွားတယ်။

သည့်နောက် မောင်ချိန်ကို ကြိုးဖြေမလို့ လုပ်ရော ...

"ဟင် ..."

"ဦးဇင်း ...ဘာဖြစ်လို့တုံး"

ဦးဇင်းလောရှည် အရမ်းကို အံ့သြသွားရတယ်။ ဆရာဘုန်းကြီး ရဲ့အမေးကို ပြန်မဖြေနိုင်သေးဘူး။

ကြည့်စမ်း ...။ သူကိုယ်တိုင် ဖြေလို့မရအောင် ချည်ထားတဲ့ ကြိုးရယ်၊ အခု သူ့အလိုလို ဖြေ (ပြေ) ပြီး ကြိုးစနှစ်စက မောင်ချိန်ရဲ့ လက်ထဲမှာ ဆုပ်ကိုင်လျက်ရှိနေတာကို အံ့ဖွယ်မြင်နေရလို့ပဲ။

ဒါနဲ့ ဦးဇင်းလောရှည် မောင်ချိန်ကို မယုံမရဲနဲ့ မေးရော။

"မောင်ချိန် ...ဒီချည်ထားတဲ့ကြိုးကို မင်းဖြေလိုက်တာလား"

"......."

"မင်း ဘယ်လိုလုပ် ဖြေသလဲ ဟင်"

"......."

မောင်ချိန် လုံးဝမဖြေပါဘူး။ ကိုယ်ကို ကျုံ့ပြီး ညာလက်ကိုရှေ့ ထုတ်လို့ ကြိုးပတ်များကို သူ့ဘာသာ ဖြေချပြီး ကြိုးပုံပေါ် ခြေနှစ်ချောင်း တင်ရပ်နေတာကို မြင်လိုက်ကြရရော ...။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်သာမကဘူး။

ရှိရှိသမျှ လူ၊ ရှင်ရဟန်းအားလုံး အံ့သြလွန်းလို့ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေကြပါလေရောခင်ဗျား။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၃ |

❑

အဲဒီနောက်ပိုင်း မောင်ချိန် . . . ဘုန်းကြီးကျောင်းသားဘဝကို စွန့်ခဲ့ပြီး ကြုံရာကျရာအလုပ်ကို လုပ်ခဲ့တယ်။

အရက်ကိုလည်း ကြိုက်နှစ်သက်စွာ သောက်ခဲ့တယ်။

ကြုံရာပစ္စည်းကိုလည်း ကြုံသလို ခိုးယူပြီး အရက်ဆိုင်၊ ထန်းရည်ဆိုင်တွေ လှည့်ပေါင်သောက်တယ်။

ခိုးတိုင်းလည်း ပေါ်တာပဲ။ မိတာပဲ။ ရွာသူကြီးအိမ်မှာ အမြဲတမ်းထိတ်တုံး ခံဝန်မိနေသလို၊ အချုပ်ထဲကိုရောက်ဖို့ အခြေအနေမျိုး မကြာခဏ ရောက်ခဲ့ရတယ်။ သို့သော် အမေအိုကြီးငဲ့ပြီး မရက်စက်ကြပါဘူး။

မောင်ချိန်ခိုးတဲ့ ပစ္စည်းကလည်း အဖိုးတန်ပစ္စည်း မဟုတ်ဘူး။ ထီးတွေ့ ထီးခိုး၊ ထဘီတွေ့ ထဘီရုပ်၊ အိုးတွေ့ အိုးခိုးတာပဲ။

တစ်ခါတလေ ကြက်၊ ဘဲ၊ ဝက်ပေါက်လေးတွေ ပါတယ်။

ခိုးလို့ရသမျှကို အရက်ဆိုင်၊ ထန်းရည်ဆိုင် များစွာမှာ အရက်နဲ့ လဲသောက်တယ်။ တစ်ခုတော့ ထူးခြားတာရှိတယ်။ အရက်ကတော့ ခိုးလို့၊ ပေါင်လို့၊ လဲလို့ရသမျှ အကုန်သောက်ပစ်တာ။

သို့သော် . . .

မူးပြီး အိမ်ကိုပြန်လာတိုင်း သူ့အမေ လေဖြတ်ပြီး ခြေတစ်ဖက်သေတာတာ၊ ယော့နင်းနင်းဖြစ်နေရှာတဲ့ ဒေါ်သက်ရှည် အတွက် ထမင်းဟင်းတစ်ယောက်စာကို နေ့စဉ် ဝယ်လာလေ့ရှိတယ်။

ခိုးပြီးလို့ ပေါ်ရင် ဝန်ခံလိုက်တာပဲဗျ။ လုံးဝမငြင်းဘူး။

တစ်ခါတုန်းကလည်း ကိုကျော်ကြီးတို့အိမ်က ရေထည့်တဲ့ အချိန်ဆယ်ဝင် စဉ့်အိုးကို ရေသွန်ပြီး ခိုးလာခဲ့တယ်။

ပြီး . . . မသန်းချစ်ဆိုင်မှာ အရက်နဲ့ လဲသောက်တယ်။

"နင်ခိုးလာတာလား . . . ငချိန်"

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ . . .။ အိမ်က ရေအိုးပါ"

အိမ်ကအိုးပါ ပြောလို့ အရက်ပေးလိုက်ပြီး မကြာဘူး၊ ပေါ်ရော။ ကိုကျော်ကြီးအိမ်က အိုးတဲ့။ စစ်ဆေးမေးမြန်းတော့ ငချိန်လာရောင်းပြီး အရက်သောက်တာ။ အဲဒါ လူကြီးတွေက ခေါ်ပြီး စစ်ကြတယ်။

"ငချိန် . . . မင်း ခိုးသလား"

"ခိုးတယ်"

"ဘယ်သူ့အိမ်က ခိုးတာတုံး"

"ကိုကျော်ကြီးအိမ်က"

"မင်းမှာ အပြစ်ရှိသလား"

"ရှိပါတယ်"

"မင်းကို ရဲစခန်း ပို့ရမှာပဲ . . . ငချိန်"

"ကျုပ်ကို ရဲစခန်းပို့တော့ ကျုပ်အမေကို ဘယ်သူထမင်းကျွေးမှာတုံး"

"မင်းတို့အမျိုးတွေ ကျွေးပေါ့"

"ကျုပ်မှာ အမျိုးမရှိဘူးဗျ"

"အဲဒါဆို မင်းမခိုးဘဲ ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်စားပေါ့။ မင်းသိခင်ကြီးကို လုပ်ကျွေးပေါ့"

"ကျုပ် မခိုးရ မနေနိုင်ဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာ ... ဘာ ..."

"ပြီး ... ကျုပ် အရက်မသောက်ရရင် မနေနိုင်ဘူး"

တိုတိုပြောရရင် မုဆိုးမဒုက္ခိတအဘွားအိုကို ငဲ့ပြီး ကိုကျော်ကြီးက ရဲစခန်းမပို့ပါနဲ့၊ သင့်သလိုဆုံးမပါလို့ ဝင်ပြောရတယ်။

အဲဒါ သူ့ကို ထိတ်တုံးတစ်ညခတ် ဒဏ်ပေးလိုက်ရတယ်။

ထိတ်တုံးဆိုလို့ သက်သာမယ် မထင်ပါနဲ့။

နှစ်ပေါက်၊ သုံးပေါက်၊ လေးပေါက်၊ ခြောက်ပေါက် စသည်ရှိတယ်။

နှစ်ပေါက်တုံးအခတ်ခံရရင် တော်သေးတယ်။ လေးပေါက်၊ ခြောက်ပေါက်တုံး အခတ်ခံရရင် သေသလိုပဲ။ ပေါင်ကိုကားပြီး နေရတာ။ သေးပေါက်ချင် ပုဆိုးထဲ ပေါက်ချတော့။

ခြေထိတ်ချည်းဆို နည်းနည်းတော်သေးတယ်။ လက်ထိတ်ရော ခြေထိတ်ပါ ပါရင် အိပ်လို့မရဘူး။ ခြင်ကိုက်ရင် ကုတ်လို့မရဘူး။ ချေးပါ၊ သေးပေါက် ဒုက္ခအကြီးအကျယ် ရောက်ကရော။

အိပ်ရင် ပေါင်ကား ငုတ်တုတ်အိပ်ရတယ်။

မြွေပဲလာလာ၊ ကြွက်ပဲကိုက်ကိုက် ကန်ကျောက်မောင်းပစ်လို့ မရဘူး။ သို့သော် မောင်ချိန်ကတော့ ရိုးနေပါပြီဗျာ။

သူနေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲ၊ ရွာထဲက အိမ်မှန်သမျှ မောင်ချိန်မခိုးဘူးတဲ့အိမ် မရှိသလောက်ဘဲ။

ဘဲ၊ ကြက်၊ အဝတ်အထည်၊ အိုးခွက်၊ ကျွဲ၊ နွား အကုန်ခိုးတယ်။ ဘဲ၊ ကြက်၊ အဝတ်အထည် မှန်သမျှ ရောင်းချပေါင်နှံပြီး အရက်သောက်တယ်။

ကျွဲ၊ နွားကျရင် မရောင်းဘူး။

ခဏပေါင်တယ်။ ပေါင်ရင်လည်း ငွေများများနဲ့ မပေါင်ဘူး။ အရက်သောက်ချင်လို့ပါဗျာ။ ညနေ အလုပ်သိမ်းလို့ ငွေရရင် ပြန်ရွေးမှာပါဆိုပြီးအရက်တစ်လုံးဖိုး၊ နှစ်လုံးဖိုးနဲ့ ပေါင်သောက်တာ။

အဲဒါ နောက်ဆုံး ပိုင်ရှင်ကြားပြီး သူ့ဘာသာ လာပြန်ရွေးရတယ်။

ကတော့ မှတ်လောက်သားလောက်အောင်ဆိုပြီး မောင်ချိန့်ကို လက်သီး၊ ဆိုင်စာ ကျွေးကြ၊ ဝိုင်းဆဲ ရှုံ့ချကြပေါ့။

မောင်ချိန်ကလည်း သူ့ကိုဝိုင်းထိုးတာတောင် စိတ်လည်းမဆိုးဘူး။ လည်း ရန်မလုပ်ဘူး။ ပြန်လည်း မဆဲဘူး။

တစ်ခုပဲပြောတယ်။

သူ့လက်ထဲမှာ ပါလာတဲ့ ထမင်း၊ ဟင်းထုပ်ကလေး၊ အဲဒီအထုပ်ကိုတော့ မပေါက်မပြဲရအောင် ရင်ဘတ်ထဲ လက်နဲ့အုပ်ဖက်ပြီး ကြားအောင် အော်ပြောလေ့ရှိတယ်။

"ကျုပ်ကို ရိုက်ချင်သလောက် ရိုက်ကြပါဗျာ။ ကျွန်တော့်အမေ ထမင်းထုပ်ကလေးတော့ မလုကြပါနဲ့ဗျာ"

အခိုးခံရတဲ့သူက ထိုးကြိတ်၊ ကန်ကျောက်လို့ ဝတော့မှ ရပ်တယ်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်ကို တံတွေးနဲ့ ထွေးကြတယ်။

သည့်နောက် ပြန်ကြရော။

အဲသည်တော့မှ မောင်ချိန်က ဖုတ်ဖက်ခါပြီး ထတယ်။ ပွန်းပဲ့ ရာများကို ဘိစပ်ရှက်ရှည် ညှစ်ထည့်ပြီး အမေ့အတွက် ထမင်းထုပ် ကိုင်လို့ မူးမူးရီရီ ဒယီးဒယိုင်နဲ့ သူနေတဲ့ တဲစုတ်ရှိရာကို ပြန်လာ တယ်။

"အမေ ..."

"အမေ ... အိပ်နေပြီလားဟင်"

"အ ... မေ ..."

"လူလေးကြီးလား"

"ဟုတ်တယ် ... အမေ။ ထ ... ထ ... အမေ့အတွက် ထမင်း ဟင်း ပါလာတယ်။ ထ ... အမေ"

သူ့အမေကို မောင်ချိန် အရမ်းချစ်တယ်။ အမေအိုကြီးကလည်း သား လူပေလူတေ အရက်သမားလေးကို အလွန်ကို ချစ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်ချိန်လို့ မခေါ်ဘူး။

လူလေးကြီးလို့ပဲ ခေါ်တယ်။

သူ့သား မကောင်းတဲ့အကြောင်း၊ အရပ်က လာလာပြောကြ
သူ့သားလုပ်နေတဲ့ အလုပ်တွေကို သိနေတယ်။

"သား ...မင်း သူများပစ္စည်း လိုက်ခိုးနေဆို"

"မဟုတ်ပါဘူး ...အမေရာ။ သူများပြောတိုင်း မယုံပါနဲ့"

"သူများပစ္စည်း ခိုးယူရင် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်မယ် သားရယ်
အဲဒီအလုပ်မျိုး မလုပ်ပါနဲ့နော် ...လူလေး"

"ကျွန်တော် တကယ်သာ ခိုးနိုးနေရင် ထောင်ကျ အဖမ်းခံ
ရမှာပေါ့ အမေရ။ အခု ကျွန်တော် ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးဗျာ"

အဲဒါ အမြဲတမ်း ပြောနေတဲ့စကား။

"အမေ ...ဒါ လက်ဆောင်ရည်။ လက်ဆောင်လိုက်ဦး"

"ဟောဒါ ...အမေကြိုက်တဲ့ ငါးခူစင်းကောအချဉ် ဆီပြန်ချ
ကလေး အမေ။ ငရုတ်သီးစပ်စပ်လေး စားလိုက်နော်"

"လူလေးကြီးရော မစားသေးဘူးလား"

"ကျွန်တော် စားပြီးပြီ။ အမေပဲ ဝအောင်စားလိုက်"

"လူလေးကြီး ..."

"ဗျာ ...အမေ"

"အရက်တွေ သိပ်မသောက်နဲ့"

"အလုပ်ပင်ပန်းလို့ နည်းနည်းပါးပါး သောက်တာပါ ...အမေ
ရား ကျွန်တော် မူးလဲအောင် မသောက်ပါဘူး ...အမေရ"

"အေး ...အေး ...ဒါဆို ပြီးရော။ ဒီမှာ လူလေး"

"ပြော ...အမေ ဘာလဲဟင်"

"မခိုး၊ မဝှက်နဲ့။ ဘုရားရော၊ နတ်ရော၊ လူရော မကြိုက်ဘူး
ကြားလား"

"ဟုတ် ..."

"ဘုရားရှိခိုးအိပ်ရဲ့လား ဟင်"

"အိပ်ပါတယ် ...အမေရဲ့"

"နောင်ဘဝ အခုလို မဆင်းရဲရဘဲ ချမ်းသာရပါလို၏လို့ ဆု
တောင်း"

"ညတိုင်း တောင်းပါတယ် ...အမေရဲ့။ ဟဲ ...ဟဲ ...ဟဲ
ဟဲ"

စားပြီးတော့ မိခင်အိုကြီး အိပ်ရာပေါ်မှာ လှဲအိပ်တယ်။ မောင်
[illegible] အမေ့ရဲ့ခြေထောက်များကို အသာအယာ နှိပ်နယ်ပေးတယ်။ အနှိပ်
[illegible] အမေက အဖေ့အကြောင်းကို သတိတရ ပြန်ပြောင်းပြောပြလေ့ ရှိ
တယ်။

အဖေ့အကြောင်း ပြောပြတဲ့အခါ ...

အမေ့ရဲ့မျက်နှာနဲ့ အသံဟာ အားရွှင်လန်း တက်ကြွနေတာ
[illegible] မြင်ရ ကြားရတယ်။ အဖေ့အကြောင်းကို ပြောလို့ဝသွားရင် ကျေးဇူး
[illegible] လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးအကြောင်းကို ပြောပြပြန်ရော။

အဲဒီ ကြေးနီတောင်ပေါ်မှာ တရားကျင့်တဲ့ဘဝ။

စေတီပုထိုးများ တည်ထားတဲ့ဘဝ။

ကြေးနီတောင်ရဲ့ သာယာလှပတဲ့ တောရိပ်တောင်ရိပ် အေးချမ်း
သာယာပုံကနေ စံပယ်တောင်အကြောင်းပါ ပြောတော့တယ်။

လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားထားခဲ့တဲ့ နိဗ္ဗာန်တေးထပ်
[illegible] အမေက ရွတ်ပြရော။

"အဝိဇ္ဇာ × ဝိတ်ကာဆို့ပါလို့ ×× မိစ္ဆာမြို့ပြင်ပြင် ××××"

နောက်ဆုံးအချိုင်ကိုက်ကို အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ ရွတ်တယ်။

တဏှာကျူးတဲ့ × အရှုံးတွေမှာ ×× အမူးမပြေ ×× လိုက်မော
ရှာကြလေး ××××

တဏှာဖမ်းတဲ့ × အကာန်းတွေမှာ ×× အပန်းမပြေ ×× ဟိုက်
မောရှာကြလေး ××××

"တဏှာတဲ့ ...လူလေးရဲ့။ တဏှာဆိုတာ ရာဂကိုပြောတာ မဟုတ်
ဘူး။ စွဲလမ်းမှုကို ပြောတာ။ တပ်မက်မှုကိုပြောတာ ...သားရဲ့ [illegible]ပစ္စည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒိုဥစ္စာ၊ ဒို့နန်းတော်၊ ဒို့အိမ်၊ ဒို့ဟာ ... ဒါ ... ဒါ ... ဒါ ... ဒို့သား ဒို့မယား။ ငါ့သမီး၊ ငါ့ရွှေ၊ ငါ့ငွေနဲ့ စွဲလမ်းတပ်မက်နေတာ။ အဲဒါ တဏှာ အဲဒါ တဏှာချူးတွေ။ ရှာရင်း ဖွေရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဟိုက်မောလို့ မော မှန်း မသိကြဘူး။

အဲဒီပစ္စည်းဥစ္စာ၊ တဏှာ တပ်မက်မှုကနေ ကိလေသာ၊ တဏှာ ရာဂပါ ရောစပ်သွားတော့ အဲဒီ ငမ္မူး ကေန်း ... ကေန်း၊ မူးတွေ ဆေး ပြီးနောက် ဘဝကူးမကောင်းကြတော့ဘဲ ဟိုက်မောရတဲ့ဘဝကို ရောက်ရေ လို့ ဆရာတော်ကြီးက ဟောခဲ့တယ်။

အင်း ... အမေလည်း ငါ့သားကို ချစ်တဲ့ဇော၊ လင်သားကို သတိရဇောနဲ့ ဘဝကူးမှ ကောင်းပါ့ဦးမှာလား မသိဘူး။ အင်း ... အင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ... ဘုရား ... ဘုရား ... ဘုရား။

အဲဒီလို ပြောဆိုရေရွတ်ရင်းနဲ့ အမေ အိပ်မောကျသွားလေရဲ့၊ အိပ်မောကျသွားတော့မှ အညာစောင်ပါးပါးလေး အမေ့ရင်ဘတ်ပေါ် အသာ အယာ လွှမ်းခြုံပေးပြီး ...

အမေ့ကို ဦးသုံးကြိမ်ချ ရှိခိုးလိုက်တယ်။

ပြီး ... ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဦးသုံးကြိမ်ချ ကန်တော့ ပြီး တစ်ခါ ...

ဘဝတစ်ပါးကို ပြောင်းရွှေ့သွားပြီဖြစ်တဲ့ ကျေးဇူးရှင်အဖေ့ကို ရည် မှန်းဦးချ ကန်တော့လို့ အမျှပေးဝေလိုက်တယ်။

ပြီး ...

အမေ့ရဲ့နံဘေးမှ ကပ်လို့ ကလေးငယ်လေးလိုပဲ အမေ့အသားကို ထိပြီး အိပ်လိုက်တယ်။

အမေ့ရဲ့ မေတ္တာကိုယ်ငွေ့က စောင်မခြုံတဲ့သူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို တရွေ့ရွေ့ စီးမျောနေတယ်။ သူ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပြီ။

အိပ်မက်ထဲမှာ အဖေ့ကိုတွေ့ရလို့ ဝမ်းသာလိုက်တာ။

ဒါနဲ့ အဖေ့ကို မေးရရော။

"အဖေ ... အဖေ ... ဘယ်သွားနေတာလဲ ဟင် ... ဟင်"

"အဖေ အဝေးကို မသွားပါဘူးကွာ။ မင်းတို့အနားမှာ အဖေရှိ နေပါတယ် ... လူလေးရဲ့"

"အမေက နေ့တိုင်း အဖေ့ကို မျှော်နေတာ အဖေ"

"အဖေသိပါတယ် ... သားရယ်။ အဖေကလည်း မင်းအမေကို သတိရနေလို့ အဝေးကို မသွားနိုင်သေးဘူး။ လူလေး ..."

"ဗျာ ... အဖေ"

"မင်းအမေကို ဂရုစိုက်နော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

"မင်းအမေက မင်းကို သိပ်ချစ်တာ။ အဖေချစ်တာထက်ကို ပို သေးတယ်"

"ဩော် ..."

"အဖေပြောတာ နားလည်လား သား"

"နားလည်ပါတယ် ... အဖေ။ အမေ့ကို ကျွန်တော့်တစ်သက် လုံး စောင့်ရှောက်သွားမှာပါ။ စိတ်ချပါ ... အဖေ"

"အဖေ ... သွားမယ်"

"အဖေ ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ။ ကျွန်တော့်နားမှာ ရှိမယ်ဆို ... ဟင် ... အဖေ ... ဟင် ... ဟင်လို့"

"ဟူး ... သွားမယ် ... လူလေးရယ်"

အဖေက သက်ပြင်းမောကို ချရင်း မောင်ချိန်ရဲ့မျက်နှာကို ဝမ်း နည်းနေသည့် မျက်လုံးအကြည့်နဲ့ ကြည့်ရင်း ချာခနဲ ပြေးထွက်သွားတော့ တယ်။

"အဖေ ... အဖေ ..."

"အဖေ ... အဖေ ..."

"သား ... လူလေးကြီး ... ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... မောင်ချိန် ... ဘာတွေ အော်နေတာတုံးဟဲ့ ... လူလေးရဲ့"

အမေ့ရဲ့ လှုပ်နှိုးသံကြောင့် သူ အိပ်နေရင်းက နိုးသွားတယ်။ အဖေ့ကို မတွေ့ရဘူး။ ညက မဟူရာရောင် သိပ်သည်းထူထဲလို့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်တော့မှ သူ အိပ်မက်မက်ပြီး အဖေ့ကို အော်ခေါ်နေမှန်း သဘောပေါက်သွားပြီးနောက် ...

ဘာရယ်တော့ မပြောချင်ပါဘူး။

သူ့အမေရဲ့ ကိုယ်လုံးပိန်ပိန်ကို မှောင်ထဲမှာ တိုးဖက်ထားလိုက်တယ်။ အမေကလည်း သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ပိန်သွယ်သွယ်လက်နှင့် တိုးဖက်ထားလိုက်တယ်။

သူ့စိတ်ထဲမှာ ...

အဖေ လာဖက်သိပ်သလို ခံစားလိုက်ရပြီးနောက် နွေးနွေးထွေးထွေးနှင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားခဲ့တယ်။

✿ ✿ ✿

[၄]

❑

မကြာခဏ နိုးပြီး သူကြီးအိမ်မှာ ထိတ်တုံးခတ်ခံရတာ များ…လို့ ကြာတော့ သူကြီးနဲ့ သူပဲ အမျိုးရင်းချာလို ရင်းနှီးလာတော့တယ်။ ကြည့်လေ ...

"ဟော့ကောင် ... ငချိန်"

"ဗျာ ... ဘသူကြီး"

"ထမင်းရော စားခဲ့ရဲ့လား"

"မစားရသေးပါဘူးဗျာ"

ဒီမှာ သူကြီးက အိမ်မှာ ဗာဟီရလုပ်နေတဲ့ မမျှစ်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

"မိမျှစ်"

"ရှင် ... အဘ"

"ထမင်းဟင်း ကျန်သေးလား"

"ကျန်ပါတယ်ရှင်"

"ဟိုကောင် ... ငချိန်ကို ထမင်းဟင်း တစ်ပန်းကန် ထည့်ပေးလိုက်"

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ကဲ့ရှင်"

မကြာပါဘူး အိမ်ဖော်မမျှစ်ရယ် ဒန်ဇလုံတစ်လုံးနဲ့ ထမင်းဟင်းတွေပုံပြီး ခြေနှစ်ချောင်း ထိတ်တုံးခတ်ထားတဲ့ မောင်ချိန်ရှိရာကို ရောက်လာတယ်။

"ကိုချိန် ..."

"ဟေ ..."

"ရော့ ... ထမင်းနဲ့ ဟင်း ... တော် စားလိုက်"

မောင်ချိန်က ဇရစ်ဝိုင်းဖားဖား ပါးကွက်ကြားနဲ့ ရိုးရိုးကြီးလှမေးတဲ့ အိမ်ဖော်မမျှစ်ရဲ့မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်။

ချဉ်ရည်ဟင်းနဲ့ ငါးအမြီးတုံးတစ်တုံးပါတဲ့ ထမင်းပန်းကန်ကို ကြည့်လိုက်လုပ်ရင်း တံတွေးကို ဂလုခနဲ မြည်အောင် မျိုချလိုက်တယ်။

"မမျှစ် ..."

"ဘာတုံး"

"ကျုပ် မစားတော့ဘူး"

"သူကြီးက တော်စားဖို့ စေတနာနဲ့ ပေးတာတော့"

"ဟို ... ဟို ... ကျုပ် ... ကျုပ်ပြောတာက ... ဒီ ... ဒီထမင်းနဲ့ ဟင်းကို ကျုပ်ကိုယ်စား ... အ ... အမေ့ကို ... သွားကျွေးလိုက်ပါဗျာ။ ကျုပ် ... ကျုပ် ... အမေ ... ဘာ ... မှ ... မစားရသေးဘူး ... ဗျာ ..."

"မမျှစ် ... ထမင်းပန်းကန်ကို ကိုင်ပြီး ငိုင်သွားတယ်"

"သွားပေးကျွေးလိုက်ပါ ... မမျှစ်ရယ် ... နော် ... နော်"

"မိ ... မျှစ် ..."

ဒီအချိန်မှာ မလှမ်းမကမ်းက ရပ်ကြည့်နားထောင်နေတဲ့ သူကြီးက မြင်သွားသိသွားပြီး အိမ်ဖော်မိမျှစ်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

"ရှင် ... ဘသူကြီး"

"အဲဒီပန်းကန်ကို သူ့ပေးလိုက်။ သူ့အမေအတွက် နောက်တစ်ပန်းကန်ထည့်ပြီး အမြန်သွားပေးလိုက်"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ ... ရှင့်"

မိမျှစ်က ထမင်းပန်းကန်ကို ချိန်လှမ်းယူလို့ရမည့် အနီးမှာ ချပေးခဲ့ပြီး ဝမ်းသာသည့်မျက်နှာနှင့် လှစ်ခနဲ ပြေးသွားတာကို မောင်ချိန်မြင်လိုက်ရတယ်။ ဒီမှာ သူကြီးဦးငှက်ကြီးတောင်က ...

"မောင်ချိန် ..."

"ဗျာ ..."

"မပိုက်ပါနဲ့ကွာ။ အကာယ်လို့များ မင်း အချုပ်ထဲ၊ ထောင်ထဲရောက်သွားရင် မင်းအမေ ပိုပြီး ဒုက္ခရောက်သွားမယ်။ နားလည်လား"

"ဟုတ် ..."

"မောင်ချိန် ..."

"ဗျာ ..."

"မင်း သော့လည်း ဖွင့်နိုင်တယ်။ ကြိုးလည်း ဖြေနိုင်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား။ ငါ့ကို မှန်မှန်ပြောစမ်း ... မောင်ချိန်"

မောင်ချိန် မပြောဘူး။ ခေါင်းကြီးငုံ့ပြီး နေလိုက်တယ်။

"ငါ့ကို လူအတော်များများက ပြောကြတယ်။ မင်း ဖြင်းချင်သလား။ တုန်းကြီးကျောင်းကလည်း ပြောတယ်။ မင်း နှောင်ကြိုးနဲ့ချည်ထားရင် နှောင်ကြိုးကို ဖြေနိုင်သတဲ့ ... ဟုတ်လား"

"ဘာလို့ သိချင်ရတာပါလဲ ... သူကြီး"

"မင်းနှောင်ရေးကို စိုးရိမ်လို့ မေးရတာ။ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် ဒီဒေသဝန်းကျင်မှာ သံသေတ္တာ၊ မီးခံသေတ္တာ၊ ဗီရို အစရှိသည် ဖောက်ထွင်းခံရရင် မင်းပါလို့ စွပ်စွဲကြမယ်။ အဲဒါ သိရဲ့လား"

"ကျွန်တော် ဒါမျိုး ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး"

"ဟုတ်ရဲ့လား"

"မှန်သောစကားပါ ... သူကြီး။ ကျွန်တော် အရက်တစ်လုံးမြင် ပိုမခိုးဘူး။ ခိုးပြီး၊ ဗုန်းပြီး၊ ခေါင်းပုံဖြတ်ပြီး၊ လာဘ်စားပြီး ကျွန်တော် မကြီးပွားချင်ဘူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းကို ငါ တစ်ခုပြောမယ်"

"ပြောပါ"

"ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါဘူး။ မင်း သော့တွေဖွင့်နိုင်လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

"လက်တွေ့ ငါကြည့်ချင်တယ် ... ငချိန်"

"မကြည့်ပါနဲ့ ... သူကြီး"

"မင်းဟာ စီးပွားဖြစ်ခိုးနေတဲ့ သူခိုးမဟုတ်မှန်း ငါနားလည်တယ်။ သို့သော် မင်းကို လွှဲပုံချပြီး ကြားကနေ ဖောက်ထွင်းတဲ့ သူခိုးပေါ်လာခဲ့ရင် မင်းခံရလိမ့်မယ်။ မင်းအကြောင်း ငါသိပြီးရင် အရေးပေါ်ရင် မင်းဘက်က ငါ ကာကွယ်လို့ရ ကာကွယ်ဖေးချင်လို့ပါ။ ဘယ့်နှယ့်တုံး"

"ကိုင်း ... ဒါဆို လုပ်ဗျာ။ သူကြီးက ကတိတည်ပါစေနော်"

"စိတ်ချ ..."

သူကြီးဦးငှက်ကြီးတောင်က သူ့အိမ်က အဝတ်သံသေတ္တာမှာခတ်တဲ့ အာမခံသော့ကြီးတစ်လုံး ယူလာပြီး မောင်ချိန်ရှေ့မှာပဲ သော့ကိုခတ်တယ်။ ပြီး သော့တံကို သူကြီးက ယူထားလိုက်တယ်"

"ရော့ ... သော့ခလောက်"

မောင်ချိန်က သော့ခတ်ပိတ်ထားတဲ့ သော့ကို ဘယ်လက်ဖဝါးထဲမှာထည့်ပြီး ညာလက်နဲ့အုပ်ထားလို့ မျက်စိကို မှိတ်ထားလိုက်တယ်။

သူကြီးကလည်း သူ့လက်ဝါးပေါ်မှာပဲ အာရုံကို စိုက်ပြီး ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ဖွင့်တဲ့သော့နှစ်ချောင်းက သူကြီးရဲ့ လက်ထဲမှာဥစ္စာ။ သင်း ဘယ်လိုဖွင့်မှာလဲ။

သူ့အသိတွေက သင်းကို ချဲ့ကား ဇန်းတင် အမွှန်းတင်ပြောနေကြတာ နေမှာပါ။ တရုတ်နီလုပ် အာမခံသော့ကို သော့တံနဲ့မဖွင့်ဘဲ ဒီအတိုင်း ဦးဖွနဲ့ ဖွင့်ရအောင် သင်းက ဘိုးဘိုးအောင်မို့လို့လား။ တန်ခိုးရှင် မို့လို့လား ... ဟင်း ...

"ချွပ် ..."

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

ဒီမှာပဲ မောင်ချိန်ရဲ့ လက်ဝါးနှစ်ခုကြားကနေ 'ချွပ်' ဆိုတဲ့အသံကို သူကြီးဦးငှက်ကြီးတောင် ကြားလိုက်ရလေရဲ့ခင်ဗျ။

သူကြီး မျက်လုံးကျယ်သွားတယ်။

အသံအဆုံးမှာ မောင်ချိန်က လက်ဝါးကို ဖြန့်ပြလိုက်ရော တရုတ်နီလုပ် သော့ရယ် ... လက်ဝါးနီးပါးလောက်ကြီးဗျာ ... သောပွင့်ပြီး မောင်း အပေါ်ကို တက်လန်လို့ဗျာ။

"မောင်ချိန် ..."

"ဗျာ ..."

"မင်း ... မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ... ဖွင့် ... ဖွင့်လိုက်တာလဲ ဘင်"

"အဲဒီလိုပဲ ဖွင့်တာပဲလေ"

"ဟကောင်ရ ... အဲဒီလိုဆိုတာက ဘယ်လိုပညာနဲ့ ဖွင့်တာတုံးလို့ မေးတာ။ မင်းကို ဒီပညာ ဘယ်သူသင်ပေးတာတုံး"

"ဘယ်သူမှ သင်မပေးဘူး"

"ဟေ ... ဘယ်သူမှ သင်မပေးဘဲနဲ့ မင်း ဘယ်လို တတ်နေတာတုံး ... ငချိန်ရ ... ဟင်"

"သူ့အလိုလို တတ်နေတာပဲ ... သူကြီးရ"

"မဖြစ်နိုင်တာ ... ငချိန်ရာ။ မင်းကို မြောက်ကျောင်းက သိုင်းခွဲကျောင်းဘုန်းကြီး သင်ပေးတာ မဟုတ်လား"

"ဟင့်အင်း ... မသင်ပေးပါဘူးဗျာ"

"ဒါဆို အောက်လမ်းဆရာကြီး ဝဲတစ်ထောင်ကျော်ဦး သင်ပေးတာ မဟုတ်လား။ မင်း ငါ့ကို မညာနဲ့နော်"

"အောက်လမ်းဆရာကြီး ဝဲတစ်ထောင်ကျော်ဦးကရော ဒီလိုပဲ သော့တွေဖွင့်တတ်လို့လားဗျ"

"အဲ ... အဲ ... ဟို ... ဟို ..."

"သူကြီး ... သိလား။ မြင်ဖူးလား"

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲ ... အဲ ... ဟို ... ဟို ... အဟဲ ဟဲ ... ဟဲ ... မမြင်ရပါဘူးကွာ။ ဒါနဲ့ မောင်ချိန် ..."

"ပြောပါ ..."

"မင်းမှာ သော့ဖွင့်မန္တန်တို့၊ ကြိုးဖြေမန္တန်တို့များ ရထားလို့လား တင်"

"အဲဒီလိုမန္တန် ရှိလို့လားဗျ"

"ရှိတာပေါ့။ တို့မြန်မာလူစွမ်းကောင်းတွေ၊ ပညာရှင်တွေ ရှိတာပေါ့။ အင်းဝသတိုးမင်းများလက်ထက်က နာမည်ကျော်သူခိုးကြီး တောက်ပြားဆို ကြောင်ဆေးရထားတော့ ဖမ်းလို့ကို မမိဘူးဟ။ မင်းများ အဲဒီလိုမန္တန်တို့၊ ဆေးတို့ ရသလားလို့ပါ"

"သူကြီးက လိုချင်လို့လား"

"အဲ ... အဲ ... အဟဲ ... တတ်ထားရင် ... ကောင်း ... ကောင်းတာပေါ့။ ငါ ... ငါ ... လူရာ။ အရေးရှိ ... သုံး ... သုံးရတာပေါ့"

"ခိုးစားမလို့လားဗျ"

"ဟာ ... မင်းကွာ၊ သူကြီးက ခိုးစားရမှာလားကွ ... ဗို့"

"သူကြီးထက်ကြီးတဲ့ မြို့ပိုင်၊ နယ်ပိုင်တို့၊ အင်စပက်တော်တို့ ရာဇဝတ်အုပ်တို့၊ တရားသူကြီးမင်းတို့လည်း သော့ဖွင့်မန္တန် ရသလိုပဲ။ ခိုးစား လုပ်စား ကြီးပွားနေတာ ကြာပြီဗျ ... သူကြီးရ"

"ဘုရား ... ဘုရား ... ရှူး ... ရှူး ... ကျားသားမိုးကြိုး ... ငါ့လူရာ။ ကြမ်းကြားလေကြား ကြားသွားမှဖြင့် ငါပါ ကိုယ်ကျိုးနည်းနေပါ့မယ် ... ငါ့လူရာ။ ကိုင်း ... ကိုင်း ... ငါလည်း သင်မပေးပါနဲ့။ မင်း ဘယ်လို ဒီလိုသော့ဖွင့်ကြိုးဖြေအတတ် တတ်နေသလဲဆိုတာသာ ငါ့ကို တိုးတိုးနှစ်ကိုယ်ကြား ပြောပြပါကွာ။ ဒါလည်း မင်းရှေ့ရေးအတွက် စိုးရိမ်လို့ ပြောနေ မေးနေရတာကွ"

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

"ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး ... သူကြီး။ ဘယ်ဆရာထံမှလည်း သင်ခဲ့ပါဘူးဗျာ။ မန္တန်လည်း ဘုရားရှိခိုးနဲ့ ပရိတ်ကြီးပဲ ရတာပါ။ ပြောရင် သူ့အလိုလို အရွယ်ရောက်ရော တတ်နေတော့ ကျွန်တော်လည်း အံ့သြနေတာပဲဗျာ"

"မင်းအမေရော သိလား"

"သိတယ်"

"ဘာပြောတုံး"

"အန္တရာယ်များတယ် ... လူလေး၊ ဘယ်သူ့မှ မပြနဲ့တဲ့"

"အင်း ... ဟုတ်တယ်။ မင်းအတွက် အန္တရာယ်များတယ်"

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၅ |

တစ်နေ့လည်းကျရော ပြဿနာ တက်ပါရောဗျာ။ ဖြစ်ပုံက ... ဒီလိုခင်ဗျ။ သူခိုးက ဒေါ်သုတ်ကိုင်းနဲ့ ကိုကြိုးပိတ်တို့အိမ်ကို ဖောက်ဝင်ပြီး သံသေတ္တာကိုဖွင့်လို့ ရွှေနဲ့ငွေတွေ ခိုးသွားပါလေရော။

ငါးမူးသားလက်ကောက်က ငါးကွင်း။
ကျောက်ကြိုးဆွဲကြိုး တစ်ကျပ်သား နှစ်ကုံး။
တစ်မတ်သား ရွှေလက်စွပ်က ငါးကွင်း။
တစ်ကျပ်သား ရွှေခြေချင်းက နှစ်ကွင်း။
ကျောက်နီ နားကပ်က တစ်စုံ။

ငွေသားကချည်း နှစ်သောင်း။ ရာတန်အသစ်တွေတဲ့။ သူခိုးက သော့ကိုဖွင့်ပြီး ပစ္စည်းအားလုံး ယူသွားတဲ့အပြင် အာမခံသောက်ခလောက်ကို သောက်ရေအိုးထဲ ထည့်ပစ်ခဲ့တာ။

အဲဒါ သောက်ရေအိုး ရေလှယ်မှ သိမြင်ရတာ။

ဒေါ်သုတ်ကိုင်းဆိုတာ အခြားမဟုတ်ဘူး၊ ဒီရပ်ရွာရဲ့ သူကြီး(လူကြီး) ဦးငှက်ကြီးတောင်ရဲ့ နှမအရင်းပဲ။

ယမ်းပုံမီးကျ ဒေါ်ပွတော့တာပေါ့။

ဦးစွာ လက်စလက်နရှိတဲ့ မောင်ချိန့်ရယ်၊ ဘိန်းစားချစ်တင်ရယ် ... အရင်ဆွဲပြီး ထိတ်တုံးခတ်ထားလိုက်တယ်။

မြို့ရဲ့စခန်းသွားတိုင်တော့ ရာဇဝတ်အုပ် ကိုခင်မောင်လေးနဲ့ လူ... သိန်းဝင်းကြီးတို့ ပုလိပ်သားများ ရောက်လာစစ်ဆေး မေးမြန်း ...နှစ်ပေါ် ရှာကြတာပေါ့။

ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ပြီး သူခိုးက ဝင်တာ။

သူခိုးက ပြတင်းပေါက်သံတိုင်နှစ်ခုရဲ့ အရင်းသား အပေါက်နေ ... သစ်သားကို ဆောက်သွားနဲ့ထွင်းပြီး သံတိုင်နှစ်ချောင်းကို ဖြုတ်လို့ ...တာ။

ပြတင်းပေါက်အောက်ခြေ မြေပြင်မှာ ဖိနပ်ရာတွေကို မြင်ရတယ်။ ...သော် အိမ်သူအိမ်သား၊ အိမ်နီးနားချင်းများရဲ့ ခြေရာ၊ ဖိနပ်ရာများပါ ...ထွေးနေတော့ သူခိုးဖိနပ်စီးလာသလား၊ ခြေဗလာနဲ့လားကို မခန့်...နိုင်တော့ဘူး။

နောက်ဆုံး သူကြီး (လူကြီး)အိမ်မှာ ဖမ်းချုပ် ထိတ်တုံးခတ်ထား... သူခိုးမောင်ချိန်နဲ့ ဘိန်းစားချစ်တင်ပဲ မေးရ စစ်ရရော ...

"ချစ်တင် ..."

"ခင်ဗျာ ... ဗိုလ်ကြီး"

[သူတို့က ရာဇဝတ်တို့၊ တိုက်ပိုင်တို့ကို ဗိုလ်ကြီးလို့ပဲ ခေါ်ကြ...ရှိတယ်။ မြို့ပိုင်တို့၊ နယ်ပိုင်တို့၊ ဝန်ထောက်တို့လာရင် ဘုရား ထူး...ရှိတယ်။ မှန်ပါသခင် လို့ ပြောလေ့ရှိတယ်။ လွတ်လပ်ရေးခေတ်ဦးဆို...သော့ အင်္ဂလိပ်ခေတ် အခေါ်အပြော အမေးအထူးက နှုတ်ကျိုးပြီး ပြင်...မရသေးဘူးကိုး]

"မင်း ခိုးလား"

"မခိုးပါဘူး ... ဗိုလ်ကြီး"

"မင်းမခိုးရင် ဘယ်သူခိုးသတုံး"

"မသိပါဘူး ... ဗိုလ်ကြီး"

"မင်း ညတုန်းက ဘယ်မှာခိုးသတုံး"

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘိန်း ... အဲ ... အဲ ... အရက်သောက်ပြီး အိမ်မှာပဲ ... အိပ် ..."

"ဘိန်းစား ... အရက်မသောက်ဘူး ချစ်တင်။ ငါ့ကို မှန်မှန် ပြော"

"ဟုတ် ... မှန် ... မှန် ... ပါ ... ဘိန်းမူးပြီး ... အိမ်မှာ အိပ်ပါတယ် ... ဗိုလ်ကြီး"

"မင်းကို ဘိန်းစားဘိန်းရှူတာနဲ့ ဖမ်းလို့ရတာ သိလား"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ ... သိ ... သိပါတယ် ခင်ဗျ"

"ဒါဆို ဘယ်သူ ဖောက်ထွင်းခိုးသွားသတုံး"

"အဲဒါတော့ ... မ ... မ ... သိပါ ဘုရား"

"အေးလေ ... စခန်းရောက်ရင် မင်းဖော်ရမှာပါ။ ဟိုကောင် ငချိန်"

"ဟုတ် ... ကဲ့"

"မင်းက ရွာထဲရပ်ထဲမှာ လှည့်ခိုးနေတယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား"

"မှန်ပါ ခင်ဗျာ"

"အခုကိစ္စလည်း မင်းလက်ချက် မဟုတ်ဘူးလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ... ဗိုလ်ကြီး"

"မင်းက လက်ထောက်ချပြီး ဝေစုယူတာ မဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူး ... ဗိုလ်ကြီး"

"ငါတို့ စုံစမ်းစစ်ဆေးလို့ ပေါ်ရင် မင်း မလွယ်ဘူးနော်"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့"

"သူကြီး ..."

"ခင်ဗျာ ... ရာဇဝတ်အုပ်မင်း"

"ဒီကောင် ... ငချိန်၊ ရပ်ထဲရွာထဲမှာ ဘယ်လိုပစ္စည်းများ ခိုးဖူးသလဲ"

"ထဘီ၊ ကြက်၊ ဘဲ၊ ဒန်အိုး၊ ရေထည့်တဲ့ စဉ့်အိုး၊ စောင်၊ ခြင်ထောင် စသည်တို့ကို ခိုးဖူးပါတယ် ခင်ဗျာ"

"အဲဒါ ဘာလို့ ရဲစခန်းကို မပို့တာတုံး"

"ကာယကံရှင်များက အမှုမလုပ်ချင်ဘူး ဆိုလို့ပါခင်ဗျ"

"အဲဒီလို အမှုမဖွင့်တော့ ဒီကောင် ပိုမဆိုးဘူးလား သူကြီး"

"ပိုမဆိုးပါဘူး ... ရာဇဝတ်မင်း။ ပုံမှန်ပဲ ဆိုး၊ ခိုးပါတယ်"

"ဘယ်လို ... ဘယ်လို ... ပုံမှန်ပဲ ခိုးတယ်။ ကျုပ်တို့ ရဲပုလိပ် ...တောင် နားမရှင်းတော့ဘူး။ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြောပါဦး ... သူကြီး"

"ဒီကောင် သူခိုးချိန်က တစ်နေ့ အရက်တစ်လုံးဖိုးပဲ ခိုးပါတယ် ... ခိုးလို့ရတာကို အရက်နဲ့ လဲသောက်လေ့ရှိပါတယ်"

"ဟုတ်လား ..."

"ဟော့ကောင် ... ငချိန်"

"ဘုရား ..."

"ဒါဆို မင်း နေ့တိုင်း ခိုးနေတာပေါ့ ... ဟုတ်လား"

"နေ့တိုင်း မခိုးပါဘူး ... ဗိုလ်ကြီး။ တောက်တိုမည်ရ အလုပ် ...တွေ လိုက်လုပ်ပေးလို့ နေ့တွက်ရရင် နေ့တွက်နဲ့ အရက်သောက်ပါ... တောက်တိုမည်ရ နေ့စားအလုပ် မရတော့မှ ကြုံရာမြင်ရာ အသေး ...ပစ္စည်းလေးများ ခိုးပြီး အရက်သောက်ပါတယ်ခင်ဗျ"

"အခုကိစ္စကရော မင်းတို့အဖွဲ့လက်ချက် မဟုတ်ဘူးလား"

"ဘုရားပေးပေး ... ကျမ်းပေးပေးပါဘုရား။ အဲဒီလို အလုပ်ကြီး ... ကျွန်တော်မျိုးလုပ်ဖို့ နေနေသာသာ စိတ်တောင် မကူးဝံ့ပါဘူး ... ဘုရား"

ဒီမှာ ရာဇဝတ်အုပ်မင်း အနီးတိုးပြီး သူကြီးဦးငှက်ကြီးတောင် ...တိုးတိုး ပြောလိုက်ရော။

ရာဇဝတ်အုပ်မင်း အံ့သြမျက်လုံးပြူးသွားပြီး ...

"ဆားပုလင်း ..."

"အမိန့်ရှိပါ ... ရာဇဝတ်အုပ်မင်း"

"ဒီသူခိုး နှစ်ယောက်စလုံးကို ရဲစခန်းခေါ်သွားစမ်း။ ဦးဆုံး...တို့ ...တွေကို ရှာရအောင်။ ဆက်လုပ် ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်နောက် သူကြီးနဲ့ ရွာလူကြီး၊ ရပ်လူကြီးအချို့ကို ခေါ်ပြီး မောင်ချိန်နဲ့ ဘိန်းစားချစ်တင်တို့အိမ်ကို ပိုက်စိပ်တိုက် ရှာကြတယ်။ အိမ်စလုံး မွစာကြဲအောင် လှန်လှောမွှေနှောက်ရှာကြတယ်။

ရှာသမှ အိမ်သာကျင်းထဲမှာ တုတ်နဲ့၊ ချိတ်နဲ့ ထိုးမွှေရှာကြ မောင်ချိန်ရဲ့အမေ ဒုက္ခိတကြီးကိုလည်း စစ်ဆေးမေးမြန်းလိုက်တာ စုံ တာပဲ။ အမေကြီးခမျာ လန့်ဖျပ်လို့။

သူတို့ပြန်သွားကြပြီးရော အမေအိုကြီး ဝမ်းနည်းလုံးဆို့ပြီး အိမ် ထဲ လဲပါရော။ အဲဒါ အိမ်နီးနားချင်းများက ဝိုင်းဝန်းပြုစုကြလို့ မသေတာ ခနည်း ချောမော့ပြောရတယ်။

တိုတိုပြောကြပါစို့ဗျာ ...

ပုလိပ်ရဲ့ စစ်ကြောရေးစခန်းမှာ ငြင်ငြင်သာသာ ဖျောင်းဖျ ဖျဖျလေး စစ်ဆေးမေးမြန်းလိုက်ကြတာ။

ဘိန်းစားချစ်တင်က မျက်လုံးတစ်လုံး ပိတ်သွားပြီး ညာဘက်န ထဲက သွေးကျလာခဲ့တယ်။ မတ်တတ်လည်း ကောင်းကောင်း မရပ်နိုင် ဘူး။

သူခိုး ချိန်ကတော့ သော့ပါ ဖွင့်နိုင်တယ်။ နှောင်ကြိုးပါ ဖြေနိုင် တယ်လို့ သူကြီးက ပြောလိုက်တော့ အကျအန ပြုစုညှဉ်းခံခြင်းကို ခံစား တယ်။

သွားနှစ်ချောင်းကျိုးတယ်။ နှုတ်ခမ်းကွဲပြီး နှာခေါင်းရိုး ကျိုးသွား တယ်။ မျက်နှာမှာ စပျစ်သီး၊ သပြေသီး၊ ကွမ်းသီးတွေ သုံးမျိုးစပ်သီးပြ အမ်းရွဲနေပုံနှယ် ပိန်လိန်ဖုထစ်သီးတဲ့ ပိန္နဲသီးလိုလို၊ တောရှောက်ခါးသီးပုံ လိုလို ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။

ပါးစပ်က အန်တဲ့ကျတဲ့သွေးက စွပ်ကျယ်အင်္ကျီ၊ ပုဆိုး လုံး အရောင်ပြောင်းသွားတယ်။

[အဲဒါ လွတ်လပ်ရေး ခေတ်ဦးတုန်းက ပုလိပ်အမှုစစ်တဲ့ အကြောင် နာတရား ပြရုပ်ပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ရေးပြတာ မယုံသေးပါလျှင် စာရေ

မောင်နေဝင်းရေးသားတဲ့ မိုးမခသို့ သူတို့အပြန် ဝတ္ထုမှာ ပြန်ရှာ ကြည့်ပါ။ ရက်စက်မှုအပေါင်း သရုပ်ဆောင်းတာကို ပိုရှုပီပြင်စွာ မြင် ...မှုမည်ခင်ဗျား]

ဘယ်လိုစစ်မေးမေး မောင်ချိန်ကလည်း မခိုးပါဘူးပဲ ပြောတယ်။ ...ပြောတာ ဟုတ်မဟုတ်၊ မောင်ချိန်ကို လက်ထိတ်ခတ်ပြီး သော့ဖွင့် ...ယ်။ သေတ္တာသော့ ဖွင့်ခိုင်းတယ်။ မောင်ချိန်က ဖွင့်မပြဘူး။

"ဖွင့်လေကွာ ..."

"ကျွန်တော် မရဘူး"

"ဖောင်း ..."

"ညာဦးကွာ ... ကိုင်း ..."

"ဖောင်း ..."

"အား ..."

ဘယ်လိုရိုက်ရိုက် မောင်ချိန်က ဖွင့်မပြဘူး။ ဖွင့်ပြရင် ပိုဆိုး ...ယ်လေ။ နောက်တစ်ခု သူ့ကို ခုလို ရက်စက်ပြင်းထန်စွာ သွေးထွက် ...လုပ်ရင် သော့ဖွင့်လို့ မရဘူး။

သူတို့ကလည်း အဲဒီလောက် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းစစ်ဆေးတာကို ... လို့ မေးတယ်။

မှန်တာပြောရရင် မောင်ချိန် လုံးဝမနာဘူး။

သွေးလွှန်ပေါက်ပြဲကွဲလို့သာ သေရင်သေမယ်၊ မနာဘူး။ ပြီးနေ ...သလိုပဲ။ အား ... အင်း ... အင်း ဆိုတာကို အသံကျယ်ကျယ် ...ဘူး။ ပုလိပ်တွေကလည်း အဲဒါကို အံ့ဩနေတယ်။

နောက်ဆုံး ... နာလားမေးရင် နာတယ်လို့ ဖြေလိုက်တယ်။

အဲဒီလိုမှ မဖြေရင် အသားကို ငါးခူစင်းကောသလို အရိုးကို ...ကြိတ်သလို လုပ်ချင်လုပ်ကြမှာလေ။

ဘယ်လိုမှ စစ်မေးလို့မရတော့ ချော့မေးကြတယ်။

"မောင်ချိန် ..."

"ဗျာ ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ငါတို့လည်း မင်းကို အဲဒီလို မစစ်မေးချင်ပါဘူးကွာ။ အမှုမပေါ်ရင်၊ မဖော်နိုင်ရင် ငါတို့အားလုံး အလုပ်ပြုတ်၊ ရာထူးချ၊ ငတ်ပေါက်တဲ့ မှာစိုးလို့။ လုပ်ရမေးရတာပါကွာ နော်"

"ဩော် . . ."

သူတို့ ရာထူးကျ၊ နေရာပြောင်း၊ အလုပ်ပြုတ်မှာစိုးလို့ ကိုယ့် ဒုက္ခိတဘဝ ရောက်လုနီးပါး စစ်မေးရတာတဲ့လား။

တရားကျဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။

ကိုယ့်ရာထူး တည်မြဲရေး၊ အဆင့်တိုးမြှင့်ရေး၊ နာမည်ကောင်း လက်မှတ်ရရေး၊ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုခံရရေးအတွက် မိမိတို့ အသွေးအသား အရိုးနဲ့ မျက်ရည်များကို အံကြိတ်၊ အော်ဟစ်၊ ဒူးညွတ်၊ အသက်ပျောက် ဘဝပျက် စတေးပေးရမယ်တဲ့လား။

ကောင်းလိုက်တဲ့ သဘောတရား၊ ဒဿနနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား

"ငချိန် . . . . မင်း မခိုးတာ အမှန်ပဲနော်"

"အင်း . . ."

"ငါတို့လည်း ထင်ပါတယ်ကွာ။ မင်းလို ငါးပြားဆယ်ပြား သူ က ဒီလို အချီကြီးမျိုး မခိုးနိုင်ဘူးဆိုတာကိုပေါ့။ လက်ထောက်ချတာ ရော မလုပ်ဘူးလားဟင်"

"ဟင့်အင်း . . ."

"ဒါဆို မင်း ငါတို့နဲ့ ပူးပေါင်းမှာလား"

"ဘာ့ . . . ဘာကို ပြောတာလဲ ဗျာ"

"အဲဒီဖောက်ထွင်းမှုမှာ ဘယ်သူတွေ ပါဝင်ခဲ့လဲဆိုတာကို နည်း မင်းဟန်နဲ့ စုံစမ်း။ စုံစမ်းလို့ရရင် ငါတို့ရဲ့ ပုလိပ်အဖွဲ့ကို ပြော

"ဒါဆို သူတို့က တစ်နေ့ ကျွန်တော့်ကို လာသတ်ကြမှာပေါ့ မဖြစ်ပါဘူး"

"မင်း လာပြောတယ်ဆိုတာကို ငါတို့ လျှို့ဝှက်ထားမှာပါ . . . ငချိန်ရ"

"မ . . . မ . . . ဖြစ် . . . ပါဘူးဗျာ။ ကျုပ် . . . အဲ . . . အဲ . . . ကျွန်တော်လည်း . . . မ . . . မ . . . သိဘူး"

"မင်း အဲဒီလိုမှ မကူညီရင် ပထမဦးဆုံး မသင်္ကာစာရင်းမှာ မင်းက နံပါတ်တစ်ပဲ . . . ငချိန်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ မင်းက အခုရပ်ထဲ၊ ရွာထဲမှာ ကျော်ဇောနေတဲ့ သူခိုးပဲ။ အဲဒီတော့ သူခိုးကြီးတွေ ဖောက်ထွင်း မှုကြီးတွေကို မမိခင်မှာတော့ မင်း အချုပ်ထဲမှာ စံမြန်းပြီး အခုလို မြိန် မြိန်ရှက်ရှက် ပုလိပ်အဖွဲ့က ကျွေးမွေးတာကို ညတိုင်း ဘုန်းပေးသုံးဆောင် လိုက်ဦးပေါ့ကွာ။ ဟေ့ . . . မောင်သိန်းဝင်း"

"အမိန့်ရှိပါဆရာ"

"ဒီကောင်ကို ဗူးသီးခိုးတဲ့ လေးမောင်တို့အခန်းမှာ အတူထည့် ထားလိုက်"

"ဟုတ် . . ."

အဲဒါနဲ့ ငချိန် အချုပ်ထဲကို ပြန်ဝင်ခဲ့ရတယ်။ သူ အချုပ်ခန်းထဲ ကို ဖူးဖူးရောင်ရောင် သွေးသံစက်စက်နဲ့ ရောက်သွားတော့ သူ့အရင်ရောက် နေတဲ့ ကိုလေးမောင်၊ ကျော်ဦး၊ တွံတေး-ဒလ ကြည်လှိုင်၊ အောင်ကျော် ဦး အစရှိသည့် တော်အုပ်စုက ကြင်နာသနားစွာ ဝိုင်းမေးကြတယ်။

သူတို့ကို ခပ်တိုတိုပဲ ဖြေလိုက်ပြီး သမံတလင်းပေါ်မှာအသာ ခွေ ခွေ လှဲရင်း စဉ်းစားလိုက်တယ်။

သူကြီး ဦးငှက်ကြီးတောင်ရဲ့ နှမအိမ်ကို သူ မဖောက်ဘူး။ မခိုး ဘူး။ သူ့ဘဝမှာ ရွှေနဲ့တူရင် ကြေးလက်စွပ်တောင် မကိုင်ဖူးဘူး။

သူက အရက်ဖိုးလေးရရင် ကျေနပ်တဲ့သူခိုး။

အဲဒီအရက်ဖိုး လေးငါးကျပ်အတွက် ဝိုင်းထိုးကန်ကျောက်ရင် လည်း သူ ခံလိုက်တာပဲ။

ဆဲရေးတိုင်းထွာပြီး တံတွေးနဲ့ ထွေးသွားလည်း ငြိမ်ခံနေလိုက် တာပဲ။ သူကြီးနှမအိမ်က ဒီလောက်များပြားတဲ့ ရွှေငွေကို သူခိုးပြီး ဘယ် နားသွားထားရမလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခု မခိုးရဘဲ အချုပ်ထဲ ရောက်နေပြီ။

ထိုးကြိတ်ကန်ကြောက် စစ်ဆေးမေးမြန်းသမျှကို လည်စင်းခံ ရတယ်။ အဲဒါ ဝဋ်ကြွေးလား၊ သူပြုတဲ့ ကံကြမ္မာလား။

ပြီး . . . အမေ။

အမေ့ကို ဘယ်သူ ထမင်းကျွေးမှာလဲ၊ ရေချိုးပေးမှာလဲ၊ ချေး သေးပေါက် ဘယ်သူ ကူညီကြမှာလဲ။ အမေနေလို့မှ ကောင်းပါ့မလား။ ... ဆို သူ့အဖြစ်ကိုသိပြီး မစားမသောက်နိုင်ဘဲ အိပ်ရာထဲမှာ လဲနေ... လား။

"ဟူး . . ."

သူ သမံတလင်းပေါ်မှာ ဘယ်ညာလူးလွန့်ရင်း ရင်ဗလောင်ဆူနေ တယ်။ သည့်နောက် အားယူကုန်းထပြီး ကျားခေါင်းဝကနေ တာဝန်ကျ ... ရဲကို လှမ်းခေါ်လိုက်တယ်။

"ဆ . . . ရာ . . . ဆ . . . ရာ . . ."

"ဘာတုံးဟေ့ . . . ငချိန်"

"အမှုစစ်နဲ့ . . . တွေ့ . . . တွေ့ပါရစေဗျာ"

"ဘာကိစ္စနဲ့ မင်းက တွေ့ချင်ရတာတုံး"

"ကျွန်တော် လက်ခံသဘောတူတယ်လို့ပဲ ပြောပေး . . . ပါ . . . ဗျာ"

မကြာပါဘူး။ ကျားခေါင်းတံခါး ပွင့်ပြီး သူ့ကို ပုလိပ်သားများ နဲ့အတူ အမှုစစ်ပုလိပ်ကြီးက ဖေးမတွဲခေါ်လာကြတယ်။

"မင်း လိမ္မာသွားပြီ . . . ငချိန်"

" . . . . . . "

"မင်းအိမ်ကို ငါတို့ လိုက်ပို့ပေးမယ်။ ဟုတ်လား . . ."

"နေ . . . နေပါစေဗျာ။ ကျွန် . . . တော့်ဘာသာ သွားပါ့မယ်"

"ငချိန် . . ."

"ဗျာ . . ."

"မင်း ငါတို့ကို ကူညီတော့မှာဆိုတော့ မင်း လောလောဆယ် ...အလိုရှိတုံး . . . ပြော . . . အားမနာနဲ့"

"ဆ . . . ရာ . . ."

"ပြော . . . ဘာစားချင်လဲ"

"ဟို . . . ဟို . . . မနက် ကျွန်တော် ရွာကိုပြန်ရင် ထမင်းလေး ...စ်ထုပ် ဝယ်ပေးပါလားဗျာ"

"ဟ . . . ငချိန်ရ၊ အခု မင်းက ငါတို့လူ ဖြစ်သွားပြီလေကွာ။ ...ိုင်မှာစားမှာလား၊ ဒီမှာ ပါဆယ်ယူပြီး စားမလား ပြော။ စီးကရက်၊ ...ရက် လိုချင်သေးလား"

"မလိုပါဘူးဗျာ။ လိုတာက ကျွန်တော့်အမေစားဖို့ ဘာဟင်းနဲ့ ... ထမင်းလေး တစ်ထုပ်ရရင် ကျေနပ်ပါပြီဗျာ"

"ဟေ . . ."

"အမေ့အတွက် . . ."

"ဟေ့ကောင် . . . ရဲဘော်သိန်းဝင်း"

"ဗျာ . . . ဗိုလ်ကြီး"

"ကြက်အသည်းအမြစ်နဲ့ ထမင်းတစ်ထုပ် မိုးလင်းရင် အမြန် ...ဝယ်ထားတာ။ နောက်မကျစေနဲ့။ မကြာစေနဲ့။ ကြာရင် ငါနဲ့တွေ့မယ်။ ...ကြားလား . . ."

"ဟုတ် . . ."

မိုးလည်းလင်းရော ပူပူနွေးနွေး ထမင်းထုပ်လေးရခဲ့တယ်။ သူ ...မင်းထုပ်လေးကို ကိုင်ပြီး သူတို့ပေးတဲ့ ကားခနဲ့ ကားစီးလာခဲ့တယ်။ ပြီး ...ေးရွာရှိရာကို ခြေလျင်အပြေးပြန်လာခဲ့လိုက်တယ်။

တဲသာသာ အိမ်လေးက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတယ်။

ခွေးဟောင်သံ မကြားရဘူး။ ဘယ်ခွေးတစ်ကောင်တစ်မြီးမှ ...ာင့်မပေးကြဘူး။ ထမင်းရည်တောင် မသောက်ရတော့ ဘယ်ခွေး...မှ ...ယောဇဉ်မထားဘူးပေါ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမေ ... အမေ ..."

"အမေရေ ... အမေ ..."

"ဘယ် ... သူ ... တုံး"

"အမေ ... ကျွန်တော်ပါ ... မောင်ချိန်လေ"

"လူလေးကြီး ... လား"

ဒီဝေါဟာရက အမေ့ရဲ့ရင်ထဲက နှစ်များစွာ ခိုင်ခန့်နေတဲ့ ဝေါဟာ ပါ၊ သားလို့ မခေါ်ဘူး၊ မောင်ချိန်လို့ မခေါ်ဘူး၊ လူလေးကြီး ပဲ ခေ တယ်။

အဖေရော၊ အမေရော သူ့ကို လူလေးကြီး လို့ပဲ ခေါ်တယ်၊

မောင်ချိန် တဲအိမ်ပေါ် ပြေးတက်ပြီး နေပြောက်ကျိုးကျဲ အလ ရောင်အောက်မှာ အမေ့ကို ပက်လက်ကလေး တွေ့ရတယ်။ စောင်စုတ် လေးက အနားမှာ ပုံလျက်လေး။ လဲ့နေတဲ့အမေ့ကို သူ ကပျာကယာ ထူလိုက်တယ်။

"အမေ ... နေကောင်းရဲ့လားဟင် ... အမေ"

"မင်း ... မင်း ... ကို ... ပုလိပ်တွေ ဖမ်းသွားတယ် ... ဆို"

"အခုလွှတ်လိုက်ပြီ အမေ။ ထနော် ... ကျွန်တော် အမေစား ကြွက်အသည်းအမြစ်နဲ့ ထမင်းပါလာတယ် ... အမေစား"

သူ အမေ့ကို ပွေ့ထူပြီး ထရံမှာ မှီပေးထားလိုက်တယ်၊ ပြ ထမင်းနဲ့ဟင်းကို ဖလုံပန်းကန်ထဲမှာ ထည့်ပြီး အမေ့ကို ပေးလိုက်တယ် အမေက လက်ဆေးခွက်ထဲမှာ လက်ဆေးပြီး ထမင်းကို အားရပါးရ စ နေရှာတယ်။

အမေ ဟိုနေ့ကရော စားရရဲ့လား။

"အမေ ..."

"ဟင် ..."

"မနေ့ကရော အမေ ထမင်းစားရလားဟင်"

"ဟင့်အင်း ..."

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

"အို ... ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ ... အမေရယ်"

"ရပါတယ် ... လူလေးကြီးရယ်၊ ဒီည ပေါင်းစားလိုက်တာပဲ ဝပါတယ် ... လူလေး"

"ဗျာ ... အမေ"

"အမေ သိပ်မနေရတော့ဘူး"

"ဗျာ ..."

"မငိုက်ပါနဲ့ ... လူလေးရယ် နော်။ အမေက ငါ့သား လူလေး ကြီးရဲ့ ညာလက်ပေါ်မှာ မျက်စိမှိတ်ပြီး အေးအေးလူလူ သေချင်လို့ပါ .. ... နော်"

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၆]

❑

မောင်ချိန် သွားလာစုံစမ်းရင်း တစ်နေ့ 'ဂမုံးကွင်းရွာ'က အသုဘ တစ်ခုကို ရောက်သွားခဲ့တယ်။ သူနဲ့သိလို့တော့ မဟုတ်ဘူး။

တောအသုဘဆိုတော့ (၇) ရက်ချ ကျွေးလုပ်ကြတာကိုး။

နေ့မီး ညမီး မပြတ်ဘူး။ သေတဲ့လူကလည်း အသိမိတ်ဆွေများ တော့ နေ့နေ့ညည ချက်ပြုတ်ကျွေးရတာကိုး။

မောင်ချိန်က အဲဒီမှာ ထင်းခွဲ၊ ရေဆွဲ၊ မီးထိုး၊ တံမြက်လှည်း ဝိုင်းလုပ်ပေးတယ်။ စားချိန်ရောက်ရင် အမေ့အတွက် ထမင်းဟင်းလေး တောင်းပြီး တစ်ရွာကျော်ခရီးကို အပြေးပြန်လာ။

အမေ့ကို ထမင်းကျွေး။

ပြီး ... အသုဘအိမ် ညနေစာချက်ရာ ဝိုင်းကူဖို့ ပြန်ပြေး။

အဲဒီမှာ ဖဲဝိုင်းပဲ။ ဖဲဝိုင်းက ကိုးမီးဝိုင်း သုံးဝိုင်းတောင်။ အိမ် ပေါ်မှာ တစ်ဝိုင်း၊ အိမ်ရှေ့က ကနားဖျင်းအောက်မှာ နှစ်ဝိုင်း။

မောင်ချိန် ဖဲဝိုင်းသုံးဝိုင်းကို လိုက်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အိမ် ပေါ်ဝိုင်းက ကြေးကြီးဝိုင်းပဲကိုး။

ရာတန်တွေမှ ဖွေးနေတာပဲ။ ကြားထိုးကလည်း မနည်းဘူး။ အဲ ဒီမှာ ဒိုင်လုပ်သူ မှုံးနေတာ။ သူ့ဖဲက နှစ်၊ သုံး၊ လေးကကို မတက်ဘူး။ ဒိုင်ရှေ့က ငွေပုံကုန်ပြီ။

"ဒိုင်ကုန်ရင် နောက်တစ်ယောက် ဝင်ကိုင်ဟေ့"

"မကုန်ပါဘူးကွ ... ချိန်ကြီးရဲ့ ရွှေသွားဘသန်းပါ။ ငွေမရှိပေ မဲ့ ရွှေရှိရင် ရမဟုတ်လားဟေ့"

"ရှိတဲ့ရွှေငွေ ခင်းပြရင် ပိုကစားလို့ စိတ်ချတာပေါ့ဗျာ"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ရပါတယ်။ ဟောဒီမှာ ဆွဲကြိုး တစ်ကျပ်သားရှိတယ်။ ပေါက်ဈေးနဲ့ဖြတ်"

"ရွှေရော စစ်ရဲ့လား ... ရွှေသွားရ"

"မှတ်ကျောက်ပါရင် စစ်ကွာ။ ရွှေစစ်တယ်လို့ယုံမှ ဆက်ကစား ကြတာပေါ့။ ဟုတ်လား ... ချိန်ကြီး"

"ရပါတယ်ကွာ ... နောက်တား ကျီစားတာပါ။ ကိုင်း ... နှစ် ကျပ်သားကို ငါးရာနဲ့ဖြတ်မယ်။ ကျေနပ်လား"

(မှတ်ချက် ။ လွတ်လပ်ရေးခေတ်ဦးက ရွှေဈေး တစ်ကျပ်သား မှာ တစ်ရာလေးငါးဆယ်ကျပ်ပဲ ရှိပါသည်။)

"နှပ်ပါတယ် ... လုပ်ပါ"

ဒါနဲ့ ကစားကြတယ်။ ဒိုင်စားလိုက်၊ ပြန်လျော်လိုက်နဲ့ သုံးလေး ချီလှည့်ပြီး ရွှေဆွဲကြိုးတစ်ကုံး ကုန်ရော"

"လက်သည်ပြောင်းမလား ... ရွှေသွား"

"မပြောင်းဘူး ... ငါပဲ ကိုင်မယ်။ ရော့ ... နောက်တစ်ကုံး"

"ဟာ ... ရွှေသွား ... အမွေရတာလေးတော့ လှူတာတန်း တာနဲ့ ကုန်တော့မယ်ဟေ့"

အချို့က ဝိုင်းစကြ၊ နောက်ကြတယ်။ ရွှေသွားဘသန်းက နောက် အပ် အင်္ကျီအိတ်ထဲက လက်ကိုင်ပဝါကို ထုတ်ဖြေပြီး ရွှေဆွဲကြိုးတစ်ကုံး နဲ့ လက်ကောက်တစ်ကွင်းကို ချပြလိုက်တယ်။

တိုတိုပြောရရင် အဲဒီညက ရွှေသွားမြသန်း အကုန်ပြန်ရသွား တယ်။ သူက ငွေမျော ရွှေနဲ့လိုက်တာကိုး။ ဝိုင်းလုံးကျွတ် ပြောင်သွားပါ ရော။ ရွှေသွားဘသန်းက ငွေစက္ကူတွေကို လွယ်အိတ်ထဲ ထိုးထည့်ပြီး ထ ထိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အသုဘရှင် ဘယ်သူလဲ ပြော"

"ကျွန်မပါရှင်။ ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲ ဟင်"

"ရော့ ... သေသွားတဲ့လူအတွက် ကျပ် ကူငွေထည့်တာ။ အသ လုံး တစ်ထောင်ကျပ်"

"ဟာ ..."

"ရက်ရောလှချည်လား ... ကိုဘသန်းရာ"

(မှတ်ချက် ။ ထိုခေတ်က ဝီလီဂျစ်ကားတစ်စီးမှ နှစ်ထောင် သုံးထောင်ကျပ်ခန့်သာရှိပြီး ဝန်ထမ်းတစ်ဦးလစာမှ အနိမ့်ဆုံး (၇၂) ကျပ် သာရှိသည်။ အမြင့်ဆုံး ထီဆုငွေမှာ ကျပ်တစ်သိန်းဖြစ်၏။ ကျပ်တစ်သိန်း ထီဆုပေါက်လျှင် ခြံရယ်၊ တိုက်ရယ်၊ ကားရယ်၊ ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်နိုင်ပေ သည်။)

"ကိုဘသန်း ... ကျုပ်တို့လည်း မုန့်ဖိုးလေး ပေးပါဦးဗျ"

"ကိုဘသန်း ... အရက်ဖိုးလေး လုပ်ခဲ့ပါဗျာ"

"ဘသန်းရေ ... ဆန်တစ်ပြည်ဖိုး လုပ်ခဲ့ပါ ... ငါ့လူရာ"

အဲဒါ ဖဲသမား ရွှေသွားဘသန်းက လိုက်ဝေလိုက်သေးတယ်။ ဒီ မှာ လူငယ်အုပ်စုကလည်း သူတို့လည်း မုန့်ဖိုးပေးပါဦး ဝိုင်းတောင်းဆိုကြ ရော။

ကျပ်တန်၊ ငါးကျပ်တန် နိုင်ထားတဲ့ ငွေစက္ကူတွေ အပေါ်မြောက် ဖြန့်ကြဲလိုက်တာ အသုဘအိမ်ရှိနေတဲ့ လူငယ်လူရွယ်များက အကုန် ဝိုင်း ကောက်လိုက်တာ ဆူညံနေတာပဲ။

"ဟေ့ ... မောင်ချိန်၊ ဝင်ကောက်လေကွာ ... လာ"

"နေပါစေ ... အစ်ကိုသောင်း၊ ကျွန်တော် မလိုချင်ဘူး"

"ဟ ... အရက်ဖိုးရ နည်းလားဟ ... ငချိန်ရ"

"ကျွန်တော် ဒီနေ့ အရက်မသောက်တော့ဘူး"

"ဟေ ... ကျားသားမိုးကြိုး။ အရက်မသောက်ရင် ထန်းရည် သောက်မှာလား ... ဟုတ်လား"

"ကိုသောင်း ..."

"ဘာတဲ့"

"ကျွန်တော် ပြန်တော့မယ်ဗျာ"

"ဟ ... ဟ ... ဟော့ကောင် ... ဟော့ကောင် ... ငချိန်"

မောင်ချိန် အသုဘအိမ်ထဲကနေ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်လာခဲ့ တယ်။ အမေ့အတွက် ထမင်းကျန်၊ ဟင်းကျန်လေးတောင် ယူမလာ ဘူး။

သူ့အိမ်ကို တန်းမပြန်ဘူး။ မြို့ပေါ်ကို ညကြီးမင်းကြီး အပြေးသွား တယ်။ မှောင်တာမည်းတာ၊ သရဲတစ္ဆေ ရန်သူ ... သူ ဘာမှမကြောက် ဘူး။

သူ ရဲစခန်းဝင်းထဲကို ပြေးလာလိုက်တယ်။

"ဟေ့ ... ရပ်"

"ချောက် ... ဂျက်"

အမိန့်ပေးသံနဲ့အတူ ကင်းတဲကနေ သေနတ်မောင်းတင်သံကိုပါ ကြားလိုက်ရတယ်။

"ရပ်နေ ... မင်း ဘယ်သူလဲ"

"မောင်ချိန်ပါ ... ကင်းမှူး"

"သူခိုးမသင်္ကာ ငချိန်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"တာဝန်မှူးကို အရေးကြီးတဲ့သတင်း ပြောစရာရှိလို့ပါ"

"ခဏနေ ..."

မကြာပါဘူး ဝင်းတံခါးပွင့်လာပြီး ရဲသားနှစ်ယောက်က သူ့ကို တာဝန်မှူးရုံးခန်း ခေါ်သွားတွေ့ပေးတယ်။

"ငချိန် ... အချိန်မတော် ဘာအရေးပေါ်လာလို့တုံး"

"မသင်္ကာစရာတွေ့ပြီ ဆရာ"

"ဟ ... ဘာမသင်္ကာစရာတုံး ... ငချိန်ရ၊ အရင်းမရှိ အဖျား မရှိ"

"ဖောက်ထွင်းသူခိုးလို့ ယူဆရသူကို ကျွန်တော် တွေ့လို့ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟေ ... ဘယ်သူတုံး ... ငချိန်"

"ရွှေသွားဘသန်း"

"ရွှေသွားဘသန်း ...ဲ သိပြီ။ ဒီကောင် ထောင်ကလွတ်လာတာ မကြာသေးဘူး။ ပျောက်ချက်သားကောင်းနေတာရယ်။ ကိုင်း ... ရှင်းပ ပါဦး။ မင်းက သူ့ကို မသင်္ကာရအောင် သူက ဘယ်လိုများ ထူးခြား လို့လဲ"

ဒီမှာ မောင်ချိန်က .....ရွာက အသုဘ အ်ခုညမှာ ရွှေသွားဘသန်းဆိုသူ ဖဲရှုံးပြီး ရွှေဆွဲကြိုးနဲ့ လက်ကောက်များကို တစ်ခုပြီးတစ် ထုတ်ပြီး လောင်းကစားရာမှ နောက်ဆုံး ပြန်အနိုင်ရသွားပြီး ငွေများ ပြ ပုံဝေပုံပေးပုံကို ပြောပြလိုက်ရော။

"နယ်ထိန်း ... ဝင်းနိုင်"

"ရှိ ... ဆရာ"

"ရဲသားတွေ အသင့်ပြင် အရေးပေါ်ထွက်မယ်"

"ဟုတ် ..."

"ဆ ... ရာ ..."

"ဘာတုံး ... မောင်ချိန်"

"ဒီ ... ဒီကိစ္စ ကျွန်တော် သတင်းပေး ... ပေးတယ်လို့ ... မ ... သိပါစေနဲ့နော် ... ဆ ... ရာ ..."

"စိတ်ချ ... မောင်ချိန်၊ မင်းကို ကျေးဇူးတင်တယ်။ ငါတို့ စိတ် ထဲမှာလည်း ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာရွှေသွားဘသန်းကို စဉ်းစားထားပေမင့် သူ ပျောက်ချက်သားကောင်းနေတော့ မင်းတို့ကို အရေးပေါ်ဆွဲရတာကွ။ အခု မှန်ပေါ်ခဲ့ရင် မင်းကို ငါ မမေ့ပါဘူး ... ငချိန်။ ကိုင်း ... မင်းပြန်တော့။ ငါတို့ ဒီည ဆက်လုပ်စရာရှိတယ်။ မင်းလည်း ဒီည နှုတ်လုံဦးနော်"

"ဟုတ် ..."

✿ ✿ ✿

[၇]

❑

တိုတိုပြောရရင် ရဲအဖွဲ့က သတင်းအရ ညတွင်းချင်း လိုက်ခဲ့ကြတာ မြယာဘင်ကုန်းရွာမှာ ရွှေသွားဘသန်းကို သွားမိတယ်။

မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ပျော်ပါးနေတုန်း မိလိုက်တာ။ နောက် ဦးဇက်ကြီးတောင်ရဲ့ နှမအိမ် ဖောက်ထွင်းခိုးမှု ပေါ်ပါရော။ ရွှေသွားဘသန်းလက်ချက် အစစ်ပဲ။ ဒီကောင်က တစ်ကိုယ်တော် ဖောက်ထွင်းခိုး နေတာကိုး။

ပုလိပ်အဖွဲ့က မောင်ချိန်ကိုခေါ်ပြီး တောင်းပန်ပါတယ်။

"ဝဋ်ကြွေးရှိလို့ ဆပ်ရတာပါဗျာ"

"မောင်ချိန် ..."

"ပြောပါ ... ဗိုလ်ကြီး"

"မင်းရော ... ဟိုဟာ ဒီဟာ ခိုးလုပ်ဦးမှာလား"

"လုပ်မှာပဲ ... ဗိုလ်ကြီး"

"ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်စားပါလားဟင်။ ငါတို့ မင်းနဲ့ သင့်တဲ့အလုပ်ကလေး ရှာပေးမယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ... ဗိုလ်ကြီး။ ကျွန်တော် ခိုးတာတော့ ခိုး မှာပဲ"

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နိုးလို့မိရင် မင်း အရိုက်အနက်ခံရမယ်။ ပြီး ငါတို့ ရဲစခန်း ရောက်မယ်။ နောက် ရုံးတော်က မင်းကို ခိုးမှုနဲ့ ထောင်ချလိုက်ရင် မ တို့သားအမိ ဒုက္ခရောက်ကရောကွ"

"မခိုးရရင်လည်း မနေနိုင်လို့ပါ။ ပြီး . . . ကျွန်တော်က သူ ဖြစ်၊ ခွေးဖြစ် မခိုးပါဘူး။ အရက်အိုး သုံးလေးကျပ်ရရင် ကျေနပ်တာ

"သုံးကျပ်ဖိုးပဲ ခိုးခိုး၊ တစ်မတ်ဖိုးပဲ ခိုးခိုး တိုင်လာရင် နိ မောင်ချိန်။ စဉ်းစားပါ . . . ငါညီရာ။ မင်းကို အချုပ်ထဲ၊ ထောင်ထဲမှာ တို့ မမြင်ချင်ဘူးကွာ နော်"

ပြောလည်း ပြောပြောပါပဲဗျာ။

မောင်ချိန် ရွာထဲရပ်ထဲ လှည့်ခိုးတာပဲ။ ခိုးရင်လည်း တစ် တစ်ထောင်၊ တစ်သောင်းတန်ပစ္စည်း လုံးဝမခိုးဘူး။ အရက်ဖိုးပဲ ခိုးတ

ဘူးသီး၊ ခရမ်းသီး၊ ပဲသီး၊ ခြံထွက်တွေ လိုက်ခိုးမယ်။

ရရာ၊ ကြုံရာမှာ ရောင်းပြီး အရက်သောက်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် လမ်းကြုံရင် အရက်ဆိုင်မှာ အရက်တစ်လုံး [ထိုအချိန်က အရက်ဖြူတ လုံးမှ သုံးကျပ်ဝန်းကျင်သာ ရှိပါသည်။] ဒါမှမဟုတ် အရက်တစ်ပိုင်းနဲ့ သောက်တယ်။

ထဘီ၊ ပုဆိုး၊ အိုးခွက်၊ ကြက်၊ ဘဲ၊ သံတူးရွင်း၊ ပေါက်တူး ပေါက်ပြား၊ အလှူအိမ်က ဖိနပ်ကောင်းကောင်း၊ ရရာ ခိုးနေတုန်းပဲ။

အရိုက်ခံ၊ အထိုးခံ၊ အဆဲခံရသည့်အကြိမ်လည်း မနည်းဘူး။

ရွာလူကြီး ခေါ်ကြိမ်းမောင်း၊ ထိတ်တုံးခတ်ရတဲ့ အကြိမ်လည်း မနည်းဘူး။ အခိုးခံရသူများကလည်း သူ့ကို ကြောက်ရွံ့လန့်ရှုံ့ပဲ လုပ် တယ်။

နှစ်ကျပ်၊ သုံးကျပ်တန် ပစ္စည်းနဲ့ ရဲလည်း မတိုင်ချင်ဘူး။ ရုံးနို လည်း မသွားချင်ဘူး။ ဘယ်သူကမှလည်း အဲဒီမှုတန်ဖိုးနဲ့ ရုံးမှာ၊ ဂါ မှာ သက်သေမလိုက်ချင်ကြဘူး။

လက်လွန်၊ ခြေလွန် လုပ်ပြန်ရင်လည်း ဝန်နှင့်အား မမျှတ အပြောခံရဦးမယ်။ ကိုယ်တရားခံ ပြန်ဖြစ်ဦးမယ်။

ဖော်ဖော်တို့များကွာ နှစ်ကျပ်၊ သုံးကျပ်ဖိုး အခိုးခံရတာလေးနဲ့များ ကို ထိုးကြ၊ ရိုက်လိုက်ကြတာ သွားငါးချောင်းကျွတ်ပြီး ညာလက်ကို ကျိုးရော။ ငါလခွေး . . . ဒီလောက်လေးနဲ့များ သင်းတို့ ဆင်းရဲ မှာ ကျနေတာပဲ။ လုပ်ရက်ပါ့ဗျာ။

အဲလို ပိုင်းဝေဖန်ကြဦးမည်။

"အေးလေ . . . သင်းတို့ ဌာနဆိုင်ရာ ငွေတွေ ဘုန်းတာ၊ ခိုး သင်းတို့မယား စိန်နားကပ် တဝင်းဝင်းနဲ့ မဟုတ်လား။ သင်းတို့အိမ် ထဘီအဟောင်းလေးပျောက်မှ သူခိုးဝဲစားကို သူပုန်အလား ပိုင်းဆွမ်း သောင်းလိုက်တာတော်။ ဒါမျိုးတွေ သေရင် မွှေးလိုက်ကြိုင်လိုက်မည့် ခြင်းဟဲ့"

အချို့ကလည်း အဲဒီလို ပြန်သုံးသပ် ပြောကြလေရဲ့။

"ဒီကောင် . . . ငချိန်က စိတ်ရင်းကောင်းလေး ရှိပါတယ်ကွယ်။ ဟာ ဒီဟာ ခေါ်နိုင်းရင် ဖင်ပေါ့ပါတယ်။ အားလုံး အမြင်ပဲမဟုတ်လား။ သူမသာ၊ သာမှုနာမှု ရှိရင် အောက်ခြေသိမ်း သူပဲလုပ်တာကွယ့်"

"သူခိုးဝဲစားပေမင့် ကောင်းတာလေးတော့ ရှိသားအေ့"

"ဘာများတုံးဟဲ့ . . . မိနားကျယ်ရဲ့။ ညည်းလင်ကောင်းပုံလေး ပြဦးဟဲ့"

"ဟဲ့ . . . မိထွားကြီးရဲ့၊ ငါ့လင်မဟုတ်ဘူးဟဲ့။ နင့်ရဲ့ ငါးဆယ် ချောက်လင်ဟဲ့။ ဖွီ . . ."

"တော်ကြပါဟာ။ နင်တို့ဟာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ငချိန်ကလည်း ညီးစားမရှိပါဘူး။ မိန်းမတွေလည်း ငချိန်က စိတ်မဝင်စားပါဘူး။ ဘာ ဟဲ့ . . . စောရနက္ခတ် သူခိုးဇာတာပါလာလို့ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ခိုးရတာ တဲ့ ပြောသံကြားတာပဲ။ ဟဲ့ . . . မိနားကျယ် . . . ညည်းလင် . . . အဲလေ ယောင်လို့ . . . ပြောပါဦးအေ့ . . . ငချိန်ရဲ့ ကောင်းပုံလေး"

"သူခိုးလို့ ပေါ်သွားလို့ ပိုင်းရိုက်ထိုးကြိတ်ကြရင်လည်း ပြန်မတုံ့ ပြန်ဘူး။ ကွဲကွဲပြဲပြဲ သူ့အများကို သူ ဝန်ခံတယ်။ ငြိမ်ခံတယ်။ နောက်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက အရက်ဘယ်လောက်မူးမူး ဆဲရေးတိုင်းထွာ မလုပ်ဘူး။ ရန်မပြုဘူး
တော်တဲ့အချက်က အိမ်ကို ပြန်လာတိုင်း သူ့အမေအိုကြီးအတွက် ဘေ
စရာ ထမင်းထုပ်လေးတစ်ထုပ်ကို နေ့တိုင်း ညတိုင်း ယူလာ၊ ဝယ်လာပြ
ကျွေးလေ့ရှိတယ် ... အေရဲ့"

"အေးဟယ် ... ဒါလေးကျတော့လည်း တော်ရှာသားအေ။ ဇ
ရွေ့လမ်းက သောင်းယဉ်တို့၊ စိုးရွှေတို့၊ ဂျော့ဂျီကြီးတို့များကျတော့ မူးလာ
ရင် အိမ်ကမိန်းမကို ရန်လုပ်၊ ပေါက်ကွဲ၊ ဆဲရေး လုပ်ကြသေးတာအေ့"

"ကိုလေးမောင်ဘကြီးဆို ခါးမှာ ပုဆိုးမရှိဘူး။ လူကလည်း မူး
မထနိုင်ဘဲ အန်နေတာ။ အဲဒီကြားထဲက မိုက်တဲ့ကောင်ထွက်လို့ ပါး
က အော်နေတာတော်"

"သူ့ဖင်ကို ခွေးက လျှာနဲ့လျက်နေတာ သူမသိဘူးအေ့"

"တော်ကြပါအေ။ လူမှန်ရင် ကောင်းတဲ့ကံကြွေးကို ခုဘဝ
သလို၊ မကောင်းခဲ့တဲ့ ကံကြွေးကိုလည်း ပေးဆပ်ရမြဲလို့ ဘုရားဒကာကြီး
အဘ ဇေယျမင်းလင် ..."

"ဇေယျမင်းလွင်ပါအေ"

"အဘ ဇေယျမင်းလွင် ပြောဖူးသားအေ"

"ဘာတဲ့အေ ... ဟိုဆရာတော် ... ဘယ်သူပါလိမ့် ပြောခဲ့တာ
ဟဲ့ ... မယ်နု၊ သူ့အကြွေးရှိရင် ကျေအောင်ဆပ်လို့ ပြောတာအေ့"

"အဲဒါ ညောင်ကန်ဆရာတော် ပဲပြုတ်လေဟယ်"

"ဟဲ့ ... ကောင်မ၊ ဆရာတော် ပဲပြုတ်မဟုတ်ဘူး ... ဆရာ
တော် ဦးဗုဒ်ဟဲ့ ... ဦးဗုဒ်"

"ဟုတ်ပါရဲ့ဟယ် ... ငါ့နှယ် ... နည်းနည်းလွဲသွားတယ်။ ကန်
တော့ပါ ... ဆရာတော်ဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော်မ သေစာရှင်စာပဲ တတ်
လို့ ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား"

မကြွေးနီက ကောင်းကင်ကို လက်အုပ်ချီပြီး တောင်းပန်နေချိန်
မှာ ကျန်မိန်းမသားက မေးရွဲ့၊ နှုတ်ခမ်းရွဲ့၊ နှာခေါင်းရှုံ့ လုပ်ပစ်လိုက်ကြ
တယ်။

ဒီအချိန်မှာ ...

လူရွယ်တစ်ယောက် ဒယီးဒယိုင်နဲ့ အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ် ယမ်း
ခါး လာနေတယ်။

"ဟဲ့ ... ပြောရင်းနဲ့ ဟိုမှာ လာနေပြီတော်"

"ဘယ်သူတုံး ... ကြေးနီမရဲ့"

"နင့်လင် ... ငချိန်လေ"

"ဟော့တော် ..."

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၈ |

❑

"ကိုချိန် . . . ရေ . . . ကိုချိန် . . ."

"အော့ . . . ဂေ့ . . . ဂေ့ . . . အိမ်ရှေ့က နားကွဲအောင် အော[illegible] နေတာ . . . အော့ . . . ဘယ် . . . သူတုံး . . . ဟော့ . . . အော့ . . ."

"ကျွန်မပါ . . . ကိုချိန်"

"ဘယ် . . . က . . . ကျွန် . . . မတုံး . . . ငါ့ကို ဖိမ်ပျက်အော[illegible] မလုပ်နဲ့နော်"

"ကျွန်မပါ . . . သူကြီးအိမ်က . . . မမျှစ်ပါ"

"မ . . . မျှစ် . . . အလို . . . မိမျှစ်က . . . ငါ့အိမ် ဘာလာလု[illegible] ပါလိမ့်။ ဘုရားရေ . . . သူကြီး ထိတ်တုံးစာ ကျွေးမလို့ အခေါ်လွှတ်သ[illegible] တူရဲ့"

သူ မူးရီရီနဲ့ လူးလဲထလိုက်တယ်။ အမေက အိပ်ရာထဲက[illegible] လှမ်းမေးရဲ့။

"လူလေးကြီး . . . ဘယ်သူတွေတုံး"

"သူကြီးအိမ် . . . က . . . တဲ့ . . . အမေ"

"အလို . . . ဘုရား . . . ဘုရား . . . ဘာအရေးများ ပေါ်ပြန် [illegible] . . . လူလေးရယ်"

"ခဏနေဦး . . . အမေ . . . ကျွန်တော် တွေ့လိုက်မယ်"

လူးလဲထပြီး ကြည့်လိုက်တော့ . . ဟုတ်တယ် . . . သူကြီးဦးငှက် [illegible]တောင်တို့အိမ်က အိမ်ဖော်မိန်းကလေး မမျှစ် (ခေါ်) မသိမ်းမျှစ်။

"မ . . . မျှစ် . . . ဘာ . . . ဘာကိစ္စ ရှိလို့လဲဟင် . . . ဟင်"

မောင်ချိန် အသံကတုန်ကယင်နဲ့ မေးလိုက်တော့ မမျှစ်က . . .

"သူကြီးကတော် ပေးခိုင်းလိုက်လို့ပါ"

"ဗျာ . . . သူကြီးကတော်က . . . ဘာ . . . ဘာပေးခိုင်းလို့လဲ [illegible]"

"ကိုချိန့်အမေကြီး စားဖို့တဲ့။ မုန့်ဟင်းခါး ပို့ခိုင်းလို့ လာပေးတာ [illegible] ရော့ . . . လှယ် . . . လှယ်ယူထားလိုက်ပါရှင်"

"ဗျာ . . ."

မောင်ချိန် အရမ်းကို အံ့ဩသွားရတယ်။ မိမိက ရပ်ကျော်ရွာ[illegible] သူခိုးဝဲစားပါ။ ဒီလို သူခိုးဝဲစားကို ရွာသူကြီးရပ်လူကြီးက အရေး[illegible]ပြီး ဘာလို့ စားစရာ မုန့်ဟင်းခါး လာပို့ပေးနေတာပါလိမ့်။ သူကြီး[illegible]အိမ် ဖောက်ထွင်းခဲ့သူ သူခိုးအစစ်အမှန်ကို မိသွားတာ မိမိကြောင့် [illegible]များ တိုးတိုးတိတ်တိတ်သိကြလို့ ပေးကျွေးတာများလား။

ထူးဆန်းနေသလိုပဲ။

"ကိုချိန် . . . မြန်မြန်လှယ်ယူလိုက်တော်"

မောင်ချိန် အတွေးစကို ဖယ်လိုက်ပြီး မီးဖိုဆောင်က ဇလုံတစ် [illegible]နဲ့ ပန်းကန်တစ်ချပ်ကို ယူလာလိုက်တယ်။

"ပေး . . . ကျွန်မ လှယ်ထည့်ပေးမယ်"

မသိမ်းမျှစ်က အလျှင်အမြန်ပါပဲ။ မုန့်နဲ့ဟင်းရည်ကို လှယ်ထည့် [illegible]က်တယ်။ မသိမ်းမျှစ်ရဲ့ ပါးပြင်က ရှင်မတောင်သနပ်ခါးရနံ့က သူ့ [illegible]ခေါင်းထဲကို တိုးဝေ့ဝင်လာတာကို အသာရှိုက်လိုက်တော့ ရင်ထဲမှာ [illegible] [illegible]လိုက်တာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျုပ်သွားမယ် ... ကိုချိန်"

"ဟုတ် ... ဟုတ် ... ဩော် ... မ ... မ ... မျှစ် ..."

"ဘာတုံး ... ကိုချိန် ... ဘာပြောမလို့လဲ ဟင်"

"ဟို ... ဟို ... ကျေး ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ... ပြော ပြောပါဗျာ"

"သူကြီးကတော်ကိုလား"

"ဟုတ် ... ဟုတ် ..."

"အိမ်အရောက်လာပို့တဲ့ ကျွန်မကိုရော ကျေးဇူးမတင်တော့ဘူး လားဟင်"

"ဗျာ ... အဲ ... အဲ ... ဟို ... ဟို ... မ ... မ ... မျှ ကို ... ပို ... ပိုကျေးဇူး ... တင် ... တင်ပါတယ်ဗျာ"

"ခစ် ..."

အရိုင်းမလေး မမျှစ်က မအူမလည်မောင်ချိန်ရဲ့ ထစ်ထစ်ငေါ့ ငေါ့ စကားလုံးများကို သဘောကျပြီး ခစ်ခနဲရယ်လို့ ပြေးထွက်သွားတယ်။

မအူမလည်မောင်ချိန် မုန့်ဖတ်ပန်းကန်ကို ကိုင်ရင်းက တုန်ခါ လှုပ်ယမ်းပြေးသွားနေတဲ့ မမျှစ်ရဲ့ နုပျိုသွက်လက် ကိုယ်လုံးအလှကို ကြည့် ရင်း ရင်ထဲမှာ ဂယက်လှိုင်းတွေ ထသွားတယ်။

ဒါနဲ့အတူ မမျှစ်ရဲ့ ခစ်ခနဲရယ်လိုက်တဲ့ အပြစ်ကင်းတဲ့ အပြုံး လေးကလည်း ညအိပ်ပျော်သွားတိုင်း အိပ်မက်ရှိရာမှာ ဝေဝေဆာဆာ ဖူး ပွင့်နေတာကို ရင်တလှပ်လှပ်နဲ့ မြင်နေရလေရဲ့။

✿ ✿ ✿

| ၄ |

❑

မောင်ချိန် တစ်ခါတလေ ခိုးလို့မရတာလည်း ရှိတယ်။ တစ်ခါ တစ်ရံ အသေးအမွှားခိုးချင်ပေမင့် အသေးအမွှားပစ္စည်း မတွေ့ရင် ကြီး ကြီးမားမားပစ္စည်း မတတ်နိုင်လို့ ခိုးရတယ်။

ရတဲ့ပစ္စည်းကိုလည်း ရတဲ့ဈေးနဲ့ မရောင်းစားပါဘူး။

ပိုင်ရှင်ပြန်ရွေးလို့ရအောင် အရက်ဖိုး သုံးလေးငါးကျပ်နဲ့ ပေါင် ခဲ့တာချည်းပဲ။

ပိုင်ရှင်ကလည်း နောက်ဆုံး စုံစမ်းပြီး ပြန်ရွေးရတာပဲ။ အချို့ က နောင်ကျဉ်သွားအောင် ဝိုင်းပြီး နားပန်ကျင်းကြတယ်။

ကျင်းလည်း ကျင်းကျင်းပါပဲ။

မောင်ချိန်က အရက်ဖိုး တွေ့သမျှ ကြုံသမျှ ခိုးတာပဲ။

ခက်နေတာက ငချိန်က သူခိုးတဲ့ပစ္စည်းကို ရောင်းစားတာမဟုတ် ဘဲ အရက်ဖိုးငွေလေး နှစ်ကျပ်၊ သုံးကျပ်၊ လေးကျပ်၊ ငါးကျပ်မှ လွန်လွန် ... အပေါင်အိမ်၊ ဆိုင်မှာ ပေါင်တာဆိုတော့ အထက်မှာ ရေးခဲ့သလို ပဲ။ အဲဒီလောက် ငွေစလေးနဲ့ ရဂံတ် မတိုင်ချင်ကြဘူး။ ရုံးချိန်းမသွား ချင်ဘူး။ သက်သေ မလိုက်ချင်ကြဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်ဆုံး သူကြီးလက်အပ်ပြီး ထိတ်တုံးစာ နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ကျွေးလိုက်ရတာပဲ။

တစ်ခါတုန်းကလည်း ဦးလူကလေးဆိုတဲ့ အငြိမ်းစား လူရှုတ်ကြီး ရယ်။

"ဟော့ကောင် . . . ငချိန်"

"ဗျာ . . . ဦးလေး"

"မင်းကလည်း ခိုးမဲ့ခိုး ရွှေငွေ အဖိုးတန်ခိုးပါလားကွ"

"အဲလို မခိုးချင်ပါဘူး . . . ဦးလေးရာ။ အရက်ဖိုးမရှိမှ အရက် ဖိုးလောက်ပဲ ခိုးတာပါ"

"မခိုးရဲလို့ မဟုတ်လား"

"မခိုးချင်တာ . . . ဦးလေးရာ"

"ဒါဖြင့် မင်းကို ငါ တစ်ခုမေးမကွာ . . . ငချိန်ရာ"

"မေးပါ . . . ဦးလေး"

"မင်းက မခိုးရရင်လည်း မနေနိုင်ဘူးဆိုကွ"

"အဲဒါလည်း ဟုတ်တယ် . . . ဦးလေးရ။ မခိုးရရင် အိပ်လို့ မရပါဘူးဗျာ။ နည်းနည်းပါးပါး မီးခြစ်လေးအစ၊ ပန်းအိုးပန်းပွင့်လေးအလယ် စတိတော့ ခိုးလိုက်ရမှ စားဝင်သောက်ဝင် အိပ်ပျော်ရောဗျာ"

"မင်း ကြောင်ဆေးထိုးထားလား"

"မထိုးဘူးဗျ"

"စောရနက္ခတ်နဲ့ မွေးလာလို့လား"

"အဲဒါလည်း မသိပါဘူးဗျာ"

"မောင်ချိန် . . ."

"ဗျာ . . ."

"မင်းက သော့တို့၊ နှောင်ကြိုးတို့ ဖြေနိုင် ဖွင့်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်လား . . . ဟော့ကောင်"

"မဟုတ်ရပါဘူး . . . ဦးလေးရာ"

"မင်း ငါ့ကို မညာနဲ့နော်"

"သူများပြောတိုင်း မယုံပါနဲ့၊ အထင်မကြီးပါနဲ့ . . . ဦးလေးရာ"

"မောင်ချိန် . . . နားထောင်၊ မင်းရဲ့အစွမ်းကို ငါသိချင်တယ်။ အကျိုးမယုတ်စေရပါဘူးကွ"

"ဘာလုပ်ပြရမှာလဲ . . . ပြော"

"ငါ့အိမ်ကို ငါ သော့ခတ်ထားမယ်။ အဲဒါ အိမ်ထဲက အရေး ကြီးအဖိုးတန် ပစ္စည်းတစ်ခုကို မင်း ခိုးယူပြ"

"ဟာ . . . မဟုတ်တာဗျာ"

"မင်းအစွမ်းအစ သိချင်လို့ပါ။ မင်းခိုးနိုင်ရင်လည်း ငါ ရဲကို မတိုင်ဘူး။ မင်းကို ငါက မိရင်လည်း မရိုက်မနှက်ဘူးကွာ"

"ဘာကြောင့် အဲဒီလို စမ်းချင်ရတာတုံး . . . ဦးလေးရာ ဟင်"

"ငါ မယုံတာရှိတယ်ကွ။ မွေးရာပါအစွမ်းကို ထိုးဆေးသောက် ဆေး ဂမ္ဘီရအစီအရင်အစွမ်းတို့၊ အိပ်မွေ့ချတာတို့၊ ပြီးဆေးထိုးတာတို့၊ နက္ခတ်တို့ ဘာတို့ကို ငါ မယုံဘူးကွ။ အဲဒီ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ယူဆပြီး အံ့ဖွယ်ရာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို အထူးပြုလေ့လာပြီး ဝိဇ္ဇာနည်း၊ သိပ္ပံ နည်းနဲ့ သုံးသပ်ဖို့ ငါရယ်၊ ရန်ကုန်မှာနေတဲ့ ငါ့သား စာရေးဆရာရယ်၊ စာ အုပ်တစ်အုပ်ရေးဖို့ အစီအစဉ်ရှိနေတယ်။ အဲဒါ မင်းကို စမ်းသပ်ချင်တာပဲ။ မင်း အရက်ဖိုး ထိုက်ထိုက်တန်တန်ရမှာပေါ့ကွာ . . . ဘယ့်နှယ်"

ကျွန်တော့်ကို အချုပ်ထဲပို့ဖို့ မဟုတ်ဘူးနော်"

"စာချုပ်ချင်ရင် သူကြီးအိမ်မှာ စာချုပ်ပါကွာ . . . ငါ့လူရာ"

"အခြား မသိပါစေနဲ့ဗျာ။ တော်ကြာ ပစ္စည်းပျောက်ရင် ကျွန်တော် ကို စွပ်စွဲကြရင် အချောင်ခံရမှာ . . . ဦးလေးရ"

"အေး . . . ဟုတ်တယ်။ ဒီည အိမ်မှာ ငါ့သားစာရေးဆရာရယ်၊ နဲ့ ငါ့မိန်းမရယ် သုံးယောက်ရှိနေမယ်။ မင်း မှတ်မှတ်ရရ တန်ဖိုးရှိတာ ကွာ။ မိုးလင်းမှ ပြန်ပေး။ ဟုတ်လား"

"ကောင်းပြီ . . .။ ကျွန်တော် သွားမယ်။ စိတ်ချနေဗျာ"

သူတို့နှစ်ဦး သဘောတူညီမှုယူပြီးနောက် ညဘက်ရောက်တော့ အငြိမ်းစားဝန်ထမ်းကြီး ဦးလူကလေးရယ်၊ သူ့သား စာရေးဆရာ ဘုန်းတင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြိုးမောက် ရယ်၊ သူ့အမေ ဒေါ်မြရတနာရယ်ဟာ အိမ်ခြံတံခါးများ အသေအချာ ချက်ထိုး၊ သော့ခတ် စစ်ဆေးပိတ်လိုက်ကြတယ်။

ပြီး ... ဗီရိုနဲ့ အဝတ်ထည့် သံသေတ္တာသော့တွေကို စစ်ဆေး သော့များကို လုံလုံခြုံခြုံ သိမ်းထားလိုက်ကြပြီး ညကိုးနာရီထိုးတော့ အိမ်များကို မှိတ်လို့ အသီးသီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြတယ်။

ဦးလူကလေးနဲ့ သူ့သား စာရေးဆရာ ဘုန်းကံဖြိုးမောက်တို့ မကြာခဏ အိပ်ရာကထပြီး လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့ အိမ်အတွင်းအပြင် စစ်ဆေးကြတယ်။

အားလုံး အခြေအနေ ကောင်းတယ်။

ခြေရာလက်ရာ မပျက်ကြဘူး။ တစ်နာရီတစ်ခါ ထ,ထစစ်ဆေး လိုက်တာ မိုးလင်းကာနီးမှ အိပ်မောကျသွားတယ်။

ဇနီးသည်နိုးတော့ အိပ်ရာထ၊ မျက်နှာသစ်ပြီး အိမ်အတွင်းအပြင် သော့၊ ချက်၊ ပစ္စည်းပစ္စယများကို လိုက်လံစစ်ဆေးလိုက်တယ်။

"အပျောက်အရှရှိသလား ... အမေ"

"မရှိဘူး ... သားရေ"

"ဒါဆို အဖေ့လူ သူခိုးမောင်ချိန် ခိုးလို့မရဘူးပေါ့ဗျ"

"ဒီလိုပဲ ပြောရမှာပေါ့။ တို့သားအဖ အလစ်မပေး၊ ဗီရို စောင့်နေတော့ သူခိုးလို့ ဝင်လို့မရ ဖြစ်မှာပေါ့"

"သေချာတာပေါ့ ... အဖေရာ"

ဒီအချိန်မှာပဲ ဇနီးသည် ဒေါ်မြရတနာ ရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့ သူ နှစ်ဦးရှိရာကို ပြေးလာပြီး ...

"အစ်ကိုလူ ... အစ်ကိုလူ ..."

"မြ ... ဘာဖြစ်လို့တုံး"

"မေမေ ... ဘာ ... ဘာလဲဟင်"

"မရှိတော့ဘူး ... မ ... မရှိတော့ဘူး"

"ဟ ... ဘာမရှိတာတုံး ... ကြောင်လေး ရွှေဝါလား"

"မ ... ဟုတ်ဘူး ... ဟို ... ဟို ... ဘုရားရုပ်ပွားတော် မ ... မ ... ရှိတော့ဘူး"

"ဘာ ... ဘုရားစင်ပေါ်က ရုပ်ပွားဘုရား မရှိတာလားဟင် .. ... ဟင် ... ဟင် ..."

"ဟုတ် ... တယ် ... အစ်ကို"

"ဟေ ..."

ဒါနဲ့ သားအမိသားအဖသုံးယောက် ဘုရားခန်းကို အမြန်ပြေး ကြည့်လိုက်ရော ... ဟုတ်တယ် ... ဦးလူကလေး ထိုင်းကိုရောက်ခဲ့စဉ် နန်းတွင်အနွယ်တော်တစ်ဦး ကိုးကွယ်ဖို့ လက်ဆောင်ပေးလိုက်တဲ့ မြ ဘုရားရုပ်တု။

မြန်မာငွေနဲ့တွက်ရင် တန်ဖိုး မနည်းလှဘူး။

အဲဒါ ဦးလူကလေးရဲ့ဇနီး မိုးလင်းတာနဲ့ ဘုရားသောက်တော်ရေ ကျ သွားလည်းကပ်ရော စံကျောင်းပလ္လင်ပေါ်မှာ မြဘုရား လုံးဝ မရှိတော့ဘူး။

ဦးလူကလေး သူ့ဇနီးကို ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘူး။ သား စာရေး ဆရာကို လက်ဆွဲပြီး မောင်ချိန်တို့အိမ်ကို လာရှာတော့တယ်။

အိမ်မှာ မောင်ချိန် မရှိ၊ မတွေ့တော့ ဟိုလူဒီလူမေး လိုက်ရော သူတို့က အရက်ဆိုင်မှာ အရက်သောက်နေတယ်ဆိုလို့ အရက်ဆိုင်ကို လာခဲ့လိုက်တယ်။

"မောင်ချိန် ..."

"အေ့ ... ဇေ့ ..."

"ဟေ့ကောင် ... မောင်ချိန်"

"အေ့ ... ဘယ် ... သူ ... တုံးကွ ... ဟေ"

မောင်ချိန် အရက်မူးနေပြီ။ သူ့ရှေ့မှာရပ်နေတာ ဘယ်သူမှန်း မသိတော့ဘူး။

"မောင်ချိန် ... ငါပါကွ ... ဦးလူကလေးပါ"

"ဩော် ... ဟို ... စာရေး ... ဆရာ ... ဆိုတဲ့လူရဲ့ ... အဖေလား"

"ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်တယ် ... မင်း ... မင်း ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘာကိစ္စတုံး ... အရက်တိုက် ... မ ... မ ... လို့ ... တပ် ... ကပ်သောက်ချင် ... လို့လား ... အော့ ... ဇေ့"

"မေးစရာရှိလို့ပါကွာ ... မောင်ချိန်ရာ"

"မေး ... မေး ... မေးပြီးရင် ပြန်။ ဖိမ်ပျက်တယ်ဗျ"

"မင်း ငါ့အိမ်ဘုရားခန်းထဲက ... မြ ... ဘုရားရုပ်ပွား... ကို ခိုးပင့်သွားသလား ဟင်"

"ဘာ ... ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို သူခိုးလို့ စွပ်စွဲတယ်ပေါ့ ... ဟုတ်လား။ ဒီမှာ ... ဦးလူကလေး ... ချိန်ဆိုတဲ့ကောင် ... က ... ငါးပြား ဆယ်ပြား အရက်ဖိုးခိုးတဲ့ ငွေခွေးငွေ့ သူခိုးပါဗျ။ မြဘုရား ... ဘုရား၊ ရွှေဘုရား၊ အဖိုးတန်တာ ဘယ်တော့မှ မခိုးဘူး"

"ဟုတ်ပါတယ် ... မောင်ချိန်ရာ။ ဒါနဲ့ မောင်ချိန် မနေ့... တုန်းက မင်းနဲ့ငါနဲ့ လောင်းကြေးစားကြေး စိန်ခေါ်ထားတာ မင်း မှ... သတိရလား ... ဟင်"

"အယ် ... ဟုတ်သားပဲဗျ။ မှတ် ... မှတ် ... မိ ..."

"အဲဒါဆို ... မင်း ... ငါ့အိမ်က ... ဘုရားရုပ်ပွားတော်... ဖင့် ... ယူ ... ပင့်သွားသလား ... ငါ့လူရာ ဟင်"

"ရဲကိုရော သူကြီးကိုရော တိုင်ပြီးပြီလားဗျ ... ဇေ့"

"မတိုင်ပါဘူးကွာ။ ငါ့ဘုရားပြန်ရပြီး ... မင်း ... အစွမ်း ..."

"ရှူး ... မပြောနဲ့ ... ဘေးကြားသွားမယ်"

"အေး ... အေးပါကွာ ... ငါ့ ... ငါ့အိမ်ကဘုရား ဘယ်... လဲ ... ဟင်"

"ဆရာတော် ဦးတေဇနိယကျောင်း ... သိလား"

"သိတယ်"

"အဲဒီကိုသွား။ ကျွန်တော် မြဘုရား ပြန်ပင့်ချင်လို့ပါဘုရား... သွားပြော"

"ဟော ..."

"ကျိန်းသေတယ်နော်"

"သွားပါတော့ဗျာ ... ဩော် ... ဦးလေး ဦးလူကလေး"

"ဘာ ... ဘာတုံး ... မောင်ချိန်"

"ဘုရားသွားပင့်ရင် အိုးစည်ဗုံမောင်းနဲ့ သွားပင့်ပြီး လမ်းတစ်... လျှောက် ပိုက်ဆံကြဲရတယ်ဗျ"

"အေး ... အေး ..."

"ဒါမှ မင်္ဂလာရှိမှာကိုးဗျ။ ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား"

"အေးပါကွာ ... ဟုတ်ပါတယ်"

"ပြီးရင် ကျုပ်ကို အရက်ဖိုး ကတိအတိုင်း ပေးရမှာနော်"

"စိတ် ... စိတ်ချပါ ... ငါ့လူရာ။ ငါတို့ သွားပြီနော်"

"ဦးလေး ..."

"ဟော ... အေ"

"ရှူး ... ဘယ်သူ့မှ ဒီအကြောင်း မပြောနဲ့နော်"

"စိတ် ... စိတ်ချ"

ဦးလူကလေးတို့သားအဖ ... အိုးစည်ဗုံမောင်းလည်း မငှားပါဘူး။ ...ရင်ကမေးရင် ဖြေရမှာ ခက်နေလို့ပါ။ ရှက်လည်း ရှက်စရာပေကိုး။ စိန် ...ခေါ်ထားတာ ကိုယ် ရှုံးနေပြီလေ။

ဒီလိုနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ရောက်သွားခဲ့တယ်။

"ဒကာကြီးက ဘယ်သူတုံး"

"ဦးလူကလေးလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား"

"ဩော် ... ဦးလူကလေးလား၊ သားက စာရေးဆရာဆို"

"မှန်ပါဘုရား"

"အခု လာရင်းကိစ္စက"

"မှန်လှပါ ဘုရား။ သူခိုး ... အဲ ... အဲ ... မောင်ချိန်က ...အရှင်ဘုရားကျောင်းမှာ တပည့်တော်အိမ်က မြဘုရားကို ခဏပင့်အပ် ...ထားပါတယ်တဲ့။ အဲဒါ အခု ပင့်သွားချင်လို့ပါ ဘုရား"

"အင်း ... မောင်ချိန် ... မောင်ချိန် ... အတော်ကို ...ဆန်း ...တဲ့ လူငယ်ပါပဲ ... ဒကာကြီး။ ကျုပ်ရဲ့ ငယ်တပည့်ပါပဲ။ ...ဘုန်းကြီးအမှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွာမဝတ်ရဘဲ ရွာအမှုက ဘုန်းကြီး လာပတ်နေသလို ဖြစ်နေတယ်။ ဘုန်းကြီးလည်း မောင်ချိန်ရှင်းပြလို့ သိပြီးပါပြီ ...ဒကာကြီး။

သူ့ကိုလည်း ခွင့်ပြုပြီးပါပြီ။ ဘုန်းကြီးလည်း သူခိုးလက်ခံ မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ မောင်ချိန်က ကပ္ပိယကြီးလက်ထဲကို အပ်ခဲ့တာတဲ့။ ကပ္ပိယကြီး ထိန်းသိမ်းထားပါတယ်။ ဟဲ့ ...မောင်ကျောင်းသားတို့ ..."

"ဘုရား ..."

"ကပ္ပိယ ကိုအိမ်ကျယ်ကို သွားပြော။ မြဘုရားပိုင်ရှင် ရောက်နေတယ်။ ဘုရားကို ဒီပင့်ခဲ့လို့"

"မှန်ပါဘုရား"

မကြာပါဘူး ...ကပ္ပိယလူကြီး ဦးအိမ်ကျယ်၊ မြဘုရားကို ရွေ့လို့ ပင့်လာပြီး ပိုင်ရှင်လူကြီးလက်ထဲကို အပ်တယ်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကပ္ပိယကြီးနဲ့ အရှင်သူမြတ်ဘုရား"

"ဒကာကြီး ..."

"ဘုရား"

"ဒကာကြီးတို့ မိသားစုနဲ့ မောင်ချိန်နဲ့ စိန်ခေါ်လောင်းကြေးကြေး လုပ်ကြဆို"

"မှန်ပါဘုရား"

"အခုရော ယုံပြီလား"

"မှန်ပါ ...အလွန် အံ့ဩဖို့ကောင်းပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်တို့သားအဖတစ်ညလုံး တံခါးမှန်သမျှ အားလုံးပိတ်ပြီး စောင့်ကြည့်နေတာပါဘုရား။ မိုးလင်းလို့ မြဘုရားမရှိမှ ...နောက်ဆုံး မောင်ချိန်ကိုယ်တိုင် ပြောလို့ အကြောင်းမှန်ကို သိရကြောင်းပါဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော် သူ့အစွမ်းကို အံ့ဩလေးစားရကြောင်းပါဘုရား"

"အံ့ဩတာကို ထားပါ။ ဘာကြောင့် သူ့ကို လေးစားရတာတုံး"

"လေးစားတယ်ဆိုတာက ဒီမြဘုရားရုပ်ပွားတော်ဟာ တပည့်တော်ကို ထိုင်းနိုင်ငံ မင်းမျိုးမင်းနွယ်ဝင် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက အထူးလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့တာပါဘုရား။ မြကျောက်မျက်ရတနာအစစ်နဲ့ ထုထားတာမို့ တန်ဖိုးမနည်းပါဘူးဘုရား။ သူခိုးမောင်ချိန်သည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ကတိအတိုင်း ဘုရားတပည့်တော်အိမ်က အဖိုးတန်ပစ္စည်းကို ရအောင်ခိုးပြမည်ဆိုတာ ကတိရှိရာမှာ လက်ငင်းချက်ချင်း ရွှေငွေရတနာများကို တစ်ပြားတစ်ချပ်တစ်ခုမျှ ခိုးယူမသွားပြဘဲ ဘာအသားနဲ့လုပ်ထားမှန်းမသိတဲ့ ဘုရားရုပ်ပွား(မြဘုရား) ကိုသာ ယူသွားခဲ့ပါတယ်။

ပြီး ဘုရားရုပ်တုကိုလည်း မြင့်မြတ်တဲ့ အရှင်ဘုရားထံ ဝန်းကျင်မှာ အပ်ခဲ့တာကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့် မောင်ချိန်ဟာ တစ်အချက်မှာသိအောင် ဘယ်လိုလုပ်ဝင်ပြီး ရအောင်ယူပြသွားမှန်း မသိတဲ့အစွမ်းကို အံ့ဩပြီး အလွဲသုံးစား ဘာတစ်ခုမျှ မယူသွားတာကြောင့် ကတိတည်တဲ့ သစ္စာရှိသူ၊ ဖြောင့်မှန်သူ သူခိုးတစ်ဦးဖြစ်မှန်း သိရပါသဖြင့် သူ့ကို လေးစားရကြောင်းပါ ဘုရား"

"သာဓု ...သာဓု ...သာဓု ...တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အငြိုးမယူ နားလည်မှုရှိကြတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့ ဝမ်းသာပါတယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ရဲ့ ငယ်တပည့်ပါပဲ။ သို့သော် သူ့မှာ မွေးရာပါ အစွမ်းအစ ပညာတွေက ပါရှိနေတယ်။ ဖျောက်ဖျက်လို့တော့ ယနေ့ မရသေးဘူး။

ဘယ်လိုဘဝ အကုသိုလ်အကျိုးပေးလည်းဆိုတာ ဘုရားရဟန္တာမှပဲ သိမယ်။ သူ တကယ်တမ်း သူ့အစွမ်းအစနဲ့ ခိုးစားမယ်ဆို သူဌေးဖြစ်၊ အဖမ်းခံ ထောင်ကျရင်လည်း ခွေးဖြစ်မှာပဲ။ သို့သော် လုပ်စားဘူး။

ပြောစရာက အရက်ကို ကြိုက်တာက ခက်သကွယ်။ သို့သော် ကြီးအလေးထား အားကျဖွယ်ကောင်းတာက ဘယ်လိုပဲ မူးလာမူးလာ အမေအို လူမမာကြီးအတွက် စားစရာထမင်းထုပ်ကလေးကတော့ နေ့ညည ပါလာတာပဲ။ အေးလေ ...သတ္တဝါတစ်ခု၊ ကံတစ်ခုဥစ္စာ။ ဝဋ်ကြွေးရှိရင် အကျေဆပ်ရစမြဲပါပဲ ...ဒကာကြီးတို့ရယ်"

သည့်နောက် ဦးလူကလေးတို့ သားအဖက ဘုန်းတော်ကြီးကို ရှိခိုးကာ ဦးချကန်တော့ပြီးနောက် အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပြီး မြဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို ပင့်ယူလို့ ပြန်လာခဲ့လိုက်ကြတယ်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၁၀ |

❑

တစ်နေ့လည်းကျရော အံ့ဩတုန်လှုပ်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ သည်းထိ ရင်ဖိုကိစ္စတစ်ခုကို ငချိန် လုပ်ခဲ့ပါလေရောဗျား။

ဖြစ်ပုံများ ကြားမကြားဖူးပေါင်ဗျာ။

တစ်နေ့ မြို့ပိုင်မင်းရယ်၊ စာရေးနှစ်ယောက်ရယ်၊ လက်နက် ရဲတပ်သားနှစ်ယောက် (တပ်ကြပ်တစ်ယောက်၊ ရဲသားတစ်ယောက်) ရ လှေကြီးတစ်စီးနဲ့ ...

မှောင်ရီသန်းချိန်မှာ ငချိန်တို့ရွာ ပတ္တမြားချောင်းရေဆိပ်ကို ကြိ တင်အကြောင်းမကြားဘဲ ဆိုက်ကပ်လာတယ်။

သူတို့က အခြားရွာများကို လှည့်လည်စစ်ဆေး၊ အခွန်အတ ကောက်ခံပြီး အချိန်လင့်သွားလို့ ငချိန်တို့ရွာမှာ ညအိပ်နားမယ်ဆိုပြီး တို့ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ သူတို့ လှေဆိုက်တာ။

သူကြီးတို့ ဆယ်အိမ်ခေါင်း၊ ရာအိမ်ခေါင်းတို့ကလည်း ကြို တော့ တစ်ယောက်မှ မကြိုကြပေါင်ဗျာ။

ရွာနဲ့ ရေဆိပ်ကလည်း နှစ်ခေါ်သာသာပဲ ဝေးပါတယ်။ ရဲသား ာက်လွှတ်ပြီး ပြောခိုင်းချင်ပေမင့် ရွာထဲ သေနတ်နဲ့ဝင်လာတာ မြန်း ိုက်ရင် သူပုန်မှတ်ပြီး ရွာလန့်မှာစိုးလို့ မပြောခိုင်းဘဲ ရွာဆီသွား အတိုင်း မှောင်ထဲမှာ လာခဲ့ကြတယ်။

လက်နှိပ်ဓာတ်မီး နှစ်လက်ပါလာခဲ့တာလည်း ရေထဲကျသွားလို့ ာ မရှိတော့ဘူး။

အဲဒီ ကိုင်းပင်တွေဝဲယာ ပိန်းနေအောင်ပေါက်နေတဲ့ နေရာကို ာခဲ့ကြတယ်။ သူတို့လာနေတာကို မှောင်ရိပ်ကိုင်းပင်များအကြား ောင်းကြည့်နေတဲ့သူတစ်ယောက် ရှိနေတာကို သူတို့ မသိကြဘူး။ ာထဲကလူက မှောင်ထဲမှာ တရွေ့ရွေ့လာနေတဲ့ လူငါးယောက်ကို ကြည့်နေတယ်။

သည့်နောက် သူ့လက်ထဲက လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့ ကိုင်းပင်ကြား ထိုးပြီး အော်လိုက်တယ်။

"ဟေ့ ... ရပ်"

လက်နက်ဓာတ်မီးရောင်နှင့်အတူ ရပ်လို့ အမိန့်ပေးသံကြားရော ှစ်ယောက်က သေနတ်မောင်းကိုတင်ပြီး ချက်ချင်း မြေပြင်မှာဝပ် ရာယူလိုက်ကြတယ်။

မြို့ပိုင်နဲ့ စာရေးနှစ်ယောက်ကတော့ သူတို့အားလုံးအပေါ် ဝဲကျ ဲ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးရောင်ကို လက်နဲ့ကာပြီးနေကြတယ်။

"ဟိုနှစ်ယောက် လက်နက်ချလိုက်။ မင်းတို့အားလုံးကို ငါတို့အဖွဲ့ ိုင်းထားတယ်နော်။ မလှုပ်နဲ့လေ သေချင်လို့လား ... ဟုတ်လား"

"ဟိုနှစ်ယောက် လက်နက်ချလိုက်"

"ချလေ ... ပစ်လိုက်ရမလားဟေ့"

ပြောရင်းက လက်နက်မီးရောင် ရပ်သွားတယ်။ ဒါနဲ့ ရဲပုလိပ် ှစ်ယောက်က နေရာပြင်ဖို့ မိကျောင်းတွား သွားနေတုန်းမှာပဲ သူတို့ ်ယာဘက်ကနေ နောက်ထပ် အသံဩဩကြီးနဲ့ အမိန့်ပေး၊ မီးရောင်ထိုး ရော။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော့ကောင် ... ရပ်စမ်း"

"တယ် ... ပစ်လိုက်ရရင် သေတော့မှာပဲ"

"မင်းသေနတ်ကို ဘေးမှာချထားလိုက်"

"ဟိုကောင်ရော ဘာ တုံ့နှေးတုံ့နှေး လုပ်နေတာတုံး။ မဲကြီး... လုံး ... ကြားတယ်၊ လက်ပစ်ဗုံးနဲ့ ပစ်"

"မ ... မ ... လုပ်ကြပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန် ... ကျွန်တော် တော... ပန်ပါတယ်။ မောင်စိန်နဲ့သာလှ သေနတ်တွေ ဘေးမှာချထားလိုက်"

မြို့ပိုင်မင်းက အသံတုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့ ပြောလိုက်လို့ ရဲသား... ယောက် သူတို့ရိုင်ဖယ်သေနတ်နှစ်လက်ကို နံဘေးခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ... ထားလိုက်ကြတယ်။

"ထ ..."

"ဟုတ်ပြီ။ အားလုံး ဟိုနေရာမှာ ဒူးထောက်။ ဟုတ်ပြီ ... ဖ... ပေါ်ကို လက်နှစ်ဖက်တင် ခေါင်းငုံ့ထား။ ငါတို့ကောင်တွေ စတင်းဂန်း... ချိန်ထားတယ်။ ခုခံရင် မဲကြီး လက်ပစ်ဗုံးနဲ့ပစ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာကြီး"

လည်ပင်းသံအစ်အစ်နဲ့ လူတစ်ယောက်က ဟုတ်ကဲ့ ... ဆ... ကြီးလို့ ပြောသံကို သူတို့ကြားရတယ်။

"တို့လူတွေ နေရာတိုင်းက မီးမထိုးကြနဲ့။ အဝေးက မြင်မ... တစ်လက်ပဲ ထိုးကြ"

"ဟုတ် ..."

မကြာဘူး၊ အသံတိတ်သွားတယ်။

ဒါနဲ့ မြို့ပိုင်က အသာ ခေါင်းလှည့်ကြည့်လိုက်ရော သူတို့နော... ကျောကနေ မီးရောင်ကျလာပြီး ဟောက်ပါရောဗျို့။

"ဟိုလူ သေချင်လို့ လှည့်ကြည့်တာလား။ ပစ်ကွာ ..."

"မ ... မ ... လုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ။ ဟို ... ဟို ... လိုချင်တာ ယူကြပါဗျာ။ အသက်ကိုပဲ ... ချမ်း ... ချမ်းသာ ... ပေးကြပါ ... ဆ ... ဆရာကြီးတို့ရယ်"

မတောင်းပန်လို့ မရဘူးလေ၊ လေးဘက်လေးတန်ကနေ လက်... တစ်လှည့်စီထိုးပြီး ချောက်ချားစရာကောင်းလောက်အောင် ဝိုင်း... အမိန့်ပေးနေတာကိုး။

"မင်းက ဘာကောင်တုံး"

"ဟို ... ဟို ... မြို့ပိုင်ပါခင်ဗျာ"

မြို့ပိုင်လို့ပြောလိုက်ရော လူဆိုးအသံရှင်ဘက်က အသံတိတ်သွား... သို့သော် လက်နှိပ်မီးရောင်က သူတို့အားလုံးကိုယ်ပေါ်မှာ အထင်း... ထိုးကျနေတုန်းပဲ။

"မြို့ပိုင် ..."

"ဗျာ ... ဗျာ ..."

"မင်းတို့အားလုံး ဖက်ပေါ် လက်ဝါးတင်ပြီး မတ်တတ်ရပ်။ ဟုတ်... ... အားလုံး မင်းတို့စီးလာတဲ့ လှေပေါ်ကို ပြန်တက်။ ဟုတ်ပြီ ... ...နေ တန်းစီသွားနော်။ ခုခံဖို့ကြံစည်ရင် စတင်းဂန်းနဲ့ ဆွဲလိုက်မယ်။ ... ... မြန်မြန်လျှောက်"

အမိန့်ပေးသည့်အတိုင်း မြို့ပိုင်နှင့် လူအားလုံး ဖက်ပိုးပေါ် လက်... ...ပြီး လှေရှိရာကို အမြန်လျှောက်ရတယ်။ သည့်နောက် လှေဝမ်းထဲကို ...ဆိုင်လိုက်ရတယ်။

"လှေထွက်"

လှေထိုးသမားကြီးက လှေကို ဝါးနဲ့ထိုးပြီး ကမ်းကနေ ခွာလိုက်... ...ယ်။ ဒီတော့မှ သူတို့ကိုထိုးထားသည့် လက်နှိပ်မီးရောင် ရပ်သွားတယ်။

ပြီးနောက် လက်နှိပ်မီးပိုင်ရှင်က မြို့ပိုင်နှင့်အဖွဲ့ ကျန်ရစ် ထား... ...သည့် အိတ်များကို လှန်လှောကြည့်လိုက်တော့ အိတ်တစ်လုံးထဲမှာ ငွေ... ...တွေနဲ့ စာရွက်စာတမ်း စာရင်းစာရွက်တွေကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

သူ ငွေစက္ကူအထပ်ကြားထဲက ငါးကျပ်တန်တစ်ရွက်ကို ...ပြီး ...အကျီအိတ်ထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။ ပြီး ငွေထည့်ထားတဲ့အိတ်ကို ကိုင်း...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင်တွေကြားမှာပေါက်နေတဲ့ ကုက္ကိုပင်ပေါက်အကိုင်းမှာ ထင်သာမြင်သာ ချိတ်ထားလိုက်တယ်။

အဝတ်အစားအိတ်တွေကိုတော့ ကိုင်းပင်ကြားမှာ သူ့အထုပ် အတိုင်း ပုံလို့ ဝှက်ထားလိုက်တယ်။

သည့်နောက် ရိုင်ဖယ်သေနတ်နှစ်လက်ကို ပခုံးမှာ ကောက် ချိတ်လွယ်ပြီး ဟိုးအရှေ့ရွာက ကိုသိန်းမောင် ချက်အရက်ဆိုင်ရှိရာ ဦးတည်လို့ သွားခဲ့လိုက်တယ်။

✿ ✿ ✿

[၁၁]

❑

"သူကြီး . . . သူကြီး"

"ဗျို့ . . . သူကြီး . . . သူကြီး"

"ဟေ့ . . . အိမ်ရှေ့ကအော်နေတာ ဘယ်သူတုံးကွ . . . ဟေ"

"ကျုပ်တို့ပါဗျ . . . မြန်မြန်ထပါ"

"အချိန်မတော်ကွာ . . . သွား . . . သွား . . . မိုးလင်းမှ လာခဲ့"

"သူကြီး . . . ကျုပ်တို့ပါ။ မြို့ပိုင်နဲ့ အဖွဲ့ပါဗျ"

"ဟေ . . . မြို့ပိုင်နဲ့အဖွဲ့။ သောက်ပလုတ်တုတ် . . . ဒုက္ခပဲဟေ့"

"ဟုတ်တယ် . . . အရေးကြီးတယ်။ မြန်မြန်ထ တံခါးဖွင့်"

မြို့ပိုင်နဲ့အဖွဲ့လို့ ကြားရော သူကြီး ဦးငှက်ကြီးတောင်နဲ့ သူ့မိန်းမ ဒေါ်ညီးနက်တို့ အမြန် ဝုန်းခနဲထ မီးခွက်ကိုထွန်း တံခါးဖွင့်ကြည့်လိုက် တော့ . . .

"မြတ်စွာဘုရား . . . ကယ်တော်မူပါ"

"အလို . . . မြို့ပိုင်မင်း"

"ဟုတ်တယ် . . . သူကြီး၊ အရင်ဦးဆုံး ကျုပ်ကို သောက်ရေတစ် ခွက်ပေးပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူကြီးကတော်က သောက်ရေတစ်ခွက်ကို အမြန်လှမ်းပေးပြီး ဖျ တွေခင်း၊ ရေနွေးအိုးချ၊ အရေးပေါ်အမြည်း စားစရာငှက်ပျောသီးတို့ ချပေးတယ်။

မြို့ပိုင်ရော၊ စာရေးများနဲ့ ရဲသားများပါ ချွေးသံ၊ ဖုန် ပေည နေကြတယ်။ ပြီး မျက်နှာလည်း မကောင်းကြဘူး။

“မြို့ပိုင်မင်း ... အချိန်မတော် ဘယ်လိုရောက်လာရတာပါ ခင်ဗျာ”

“ကျုပ်တို့ ဝဲကြီး၊ ခရာတော၊ မြရာရိုး၊ ဝါးတစ်ရာ စသည့် တွေမှာ ဝင်ရောက်စစ်ဆေး ကြည့်ရှုအခွန်ကောက်ပြီး ပေါင်းလေ့နဲ့ ပြ လာတာ။ မှောင်နေတော့ ရေလမ်းခရီးမှာ အန္တရာယ်ဖြစ်မှာစိုးလို့ သူကြီး တို့ရွာမှာ ဝင်နားပြီး မိုးလင်းမှပြန်မယ် ဆိုတဲ့အစီအစဉ်နဲ့ ရွာထဲဝင် တုန်းမှာပဲ ...”

မြို့ပိုင်မင်းက ကိုင်းတောထဲကနေ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့ လေးဘ လေးတန်ကနေ တစ်လှည့်စီထိုးပြီး လက်နက်ချရိုင်းပုံကနေ နောက် ကိုယ့်လှေပေါ် ပြန်ရောက်ခဲ့ရပုံ၊ ပစ္စည်း၊ ငွေ၊ လက်နက်များ ဆုံးရှုံးရပုံ ပြောပြတယ်။

လှေကို မျှောရင်းကနေ ရွာထဲက အခြေအနေကို လှေပေါ်က ကြည့်တော့ မီးရောင်တဝင်းဝင်းဟာ ဟိုးအရှေ့ရွာဘက်ကို တရွေ့ရွေ့ရွေ့ သွားတာ မြင်လိုက်ရကြောင်း၊

“သူတို့ မရှိလောက်တော့ဘူးလို့ ယူဆပြီး ကျုပ်တို့လှေ ပြန် လို့ သူကြီးထံ ပြန်ရောက်လာတာပဲ”

“လူဆိုးအင်အားကို သိလား မြို့ပိုင်မင်း”

“မသိဘူး၊ မမြင်ရဘူး”

“ဘယ်နှစ်နေရာ ဝိုင်းတာပါလဲ ခင်ဗျ”

“အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်ပဲ ... သူကြီး”

“အသံရော ခင်ဗျ”

“အသံကလည်း အမျိုးမျိုးပဲဗျ”

“သေနတ်နှစ်လက်ပါသွားတာ သေချာတယ်နော်”

“သူတို့က လက်ပစ်ဗုံးနဲ့ပစ်မယ်လုပ်တော့ ပေးခဲ့ရတာပေါ့ဗျာ။ ဒါ သူကြီး အဲဒီလူဆိုးတွေ ဘယ်ကတုံး၊ ဘယ်သူတွေတုံး”

“ကျွန်တော်မျိုးအပိုင်မှာ ဓားပြ၊ လူဆိုး လုံးဝမရှိဘူး ... မြို့ ခုဟာက ရိုင်ဖယ်သေနတ်ပါ ယူသွားတာဆိုတော့ စဉ်းစားစရာ ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်တဲ့နေရာကို သွားကြည့်ကြရအောင်ခင်ဗျာ”

ထို့နောက် ဆယ်အိမ်ခေါင်း၊ ရာအိမ်ခေါင်းများကို နိုးပြီး အတိုက် ခံရတဲ့နေရာကို မီးထိုးလို့ သွားကြည့်ကြတယ်။ ဘာပစ္စည်းမှ မကျန်ခဲ့ သေနတ်နှစ်လက်လုံးလည်း မရှိတော့ဘူး။

“အင်အားသေးမယ် မထင်ဘူး ... သူကြီး”

“အနည်းဆုံး ငါးယောက်ကနေ ဆယ်ယောက်အထိရှိမယ်”

ဒီလို ဝေဖန်ပြောဆိုနေတုန်းမှာပဲ ...

“တွေ့ပြီ ... သူကြီးရေ၊ တွေ့ပြီဗျို့”

“ဟ ... ငမိုးရ၊ အလန့်တကြား ဘာတွေ့တာတုံးဟ”

ကိုင်းတောအစပ်ကနေ အော်လိုက်သည့်အသံကြောင့် သူကြီး မြို့ပိုင်နှင့် ရဲသားနှစ်ဦးပါ ပြေးသွားကြည့်လိုက်ရာ ကိုင်းပင်များ အဝတ်အစားအိတ်တွေကို တွေ့ရပြီး ကုက္ကိုပင်ခွကြားမှာတော့ သည့်အိတ် သွားတွေ့ရတယ်။

“သေနတ်ကို တွေ့အောင်ရှာကြ”

မြို့ပိုင်ရဲ့ အမိန့်သံအဆုံးမှာ မီးထိုးပြီး ဖြဲရှာကြပေမင့် ရိုင်ဖယ် က်ကို မတွေ့ရတော့ဘူး။

အရေးကြီးတာက ရိုင်ဖယ်နှစ်လက်ပဲ။

ရိုင်ဖယ်နှစ်လက် ပါရဲ့သားနဲ့ အညံ့ခံလိုက်ရတာရော၊ ရိုင်ဖယ် ဆုံးရှုံးလိုက်ရတာရောဟာ အလွန်ရှက်စရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်ပဲ။ ကြီးသာသိရင် ရဲသားနှစ်ဦး အလုပ်ပြုတ်၊ ထောင်ကျနိုင်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထက်လူကြီး၊ နယ်ပိုင်တို့၊ တိုင်းမင်းကြီးတို့ သိရင်လည်း မြို့ပိုင်ကို မင်းစိမ်ပုံညံ့လို့ဖြစ်တာဆိုပြီး ရာထူးချ၊ နယ်ပြောင်း၊ အရေးယူနိုင်တယ်။

သတင်းစာတွေမှာ ပါရင်လည်း မြို့ပိုင်လောကက ရှုံ့ချဟားတိုက်စရာ အဖြစ်ပဲ။

"ငွေအိတ်ဗျ"

"ဟေ ..."

"ဓားပြတွေက ငွေတွေ ယူမသွားဘူးလားဟ"

"ငွေကို မယူဘဲ သေနတ်ကို ယူသွားတဲ့ပုံပဲ ခင်ဗျ"

"စာရေး ... မောင်ရွှေ"

"ခင်ဗျာ ... မြို့ပိုင်မင်း"

"ငွေတွေကို အမြန်ရေတွက်ကြစမ်း"

စာရေးမောင်ရွှေနဲ့ မောင်ကြိုင်တို့က ငွေအိတ်ထဲက ငွေစက္ကူတွေကို အမြန်ရေတွက်လိုက်ကြတယ်။ ဒါက အခွန်ကောက်လို့ရတဲ့ နိုင်ငံဘဏ္ဍာငွေတွေ။ လျော့လို့၊ ပျောက်ဆုံးလို့ မဖြစ်ဘူး။

"စေ့ရဲ့လားဟဲ့"

"ငွေငါးကျပ်လျော့နေပါတယ် ... မြို့ပိုင်မင်း"

"ဟေ ..."

"ဘာ ..."

"ဟုတ်ရဲ့လားဟ ..."

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ"

"နှစ်ကြိမ် ရေတွက်တာပါ"

"ဒါဆို တို့များ ဟိုရွာတွေမှာ ရေတွက်တုန်းက မှားယွင်းခဲ့တာလား ... မောင်ရွှေ"

"မမှားပါဘူး ... မြို့ပိုင်မင်း"

"ဟိုရွာတွေမှာ ရေတွက် သိမ်းဆည်းတုန်းကလည်း အခွန်ထောင့်သုံးရာကျပ်ပါ။ ခုမှ ငွေငါးကျပ်ပဲ လျော့နေတာပါခင်ဗျာ"

"ဒါဆို ငွေငါးကျပ်က သူခိုး၊ ဓားပြ ယူသွားတာလို့ မင်းတို့က ပြောချင်တာလား။ မင်းတို့ယူထားတယ်လို့ ပြောချင်တာလား။ ကျပျောက်တာလား"

"အဲ ... အဲ ... ကျွန်တော်မျိုးများ မယူဝံ့ပါ မြို့ပိုင်မင်း"

ဒီမှာပဲ သူကြီးက ...

"မြို့ပိုင်မင်း ..."

"ဘာတုံး ... သူကြီး"

"ဓားပြကို မိတော့မယ်ခင်ဗျ"

"ဘာ ... ဓားပြကို မိတော့မယ်။ နေပါဦး ... သူကြီးက ကျုပ်တို့ကို တိုက်တဲ့ ဓားပြ၊ လူဆိုးကို ညတွင်းချင်း ဖမ်းမယ်၊ မိမယ်လို့ ပြောချင်တာလား"

"ဖြစ်နိုင်ခြေများပါတယ် ... မြို့ပိုင်မင်း"

"ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ် ဖမ်းမတုံး။ ကျုပ်တို့မှာ သေနတ်မရှိဘူး။ သင်္ဘောတို့မှာလည်း ဓား၊ လှံ၊ ဒူးလေးပဲ ပါတယ်။ မြို့ဂါတ်ကို လူလွှတ်ပြီး အကာက်နက်ကိုင်အဖွဲ့ ခေါ်ပေးရမလား"

"မလိုပါဘူး ခင်ဗျာ။ ဒါနဲ့ စောစောက ဧရပြင် လှေပေါ်က မြင်လိုက်ရတဲ့ မီးရောင်က ဘယ်ကို ရွေ့ရှသွားပါသလဲ ... မြို့ပိုင်မင်း"

"ဟိုး အရှေ့ဘက်ပဲ ... သူကြီး"

"ကိုင်း ... အားလုံး အရှေ့ရွာ ပိန္နဲကုန်းကို ချီတက်မယ်။ အားလုံး ခြေသံ၊ လူသံ လုံပစေ။ မီး လုံးဝမထိုးနဲ့"

"သူကြီး ..."

"ဘာတုံး ..."

"ဘယ်နေရာတုံး"

"ပိန္နဲကုန်းက ညလုံးပေါက်ရောင်းတဲ့ 'သာစုကြီး' အရက်ဆိုင်ကို ဝိုင်းမယ်။ ထွက် ..."

သူတို့အားလုံး အရှေ့ပိန္နဲကုန်းရွာကို ခြေသံလုံလုံနဲ့ လှမ်းခဲ့ကြ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။ တစ်နာရီနီးပါးမျှ လျှောက်ပြီးရော မီးရောင်လဲ့လဲ့ မြင်ရတဲ့ ရွာ
က တဲပြန့်ကြီးတစ်လုံးကို မြင်ရပါရော။

"အဲဒီတဲကို ဝိုင်းမယ်။ ရဲသားနှစ်ယောက်ပါ အသင့်ရှိပစေ
ထွက်လာတဲ့ကောင်မှန်ရင် ဖမ်း။ ဝင်လုံး"

သူတို့အားလုံး အရက်ရောင်းတဲ့ တဲပြန့်ကြီးကို မှောင်ထဲက
ဝိုင်းထားလိုက်ကြတယ်။

သူကြီး ဦးငှက်ကြီးတောင်က ဓားရှည်ကိုကိုင်ပြီး မီးရောင်
အဝင်ဝကို ဝင်ရပ်လိုက်တယ်။

လူဝကြီးတစ်ယောက်က အိပ်ငိုက်နေပြီး လူရွယ်တစ်ယောက်
ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ အရက်တစ်လုံးနဲ့ မှူးယစ်နေပုံပဲ။

"သာခုကြီး ..."

"ဗျာ ... ဟာ ... အာ ..."

သူကြီးရဲ့ ခေါ်လိုက်သံကြောင့် 'သာခုကြီး' ဆိုသူ လန့်
ပြူးတူးပြတဲ နိုးလာခဲ့ပြီး သူကြီးနှင့်လူစိမ်းများကို ကြည့်လို့ မျက်လုံး
နေတယ်။

"ချောင် ..."

"အေ့ ..."

"မလှုပ်နဲ့နော်။ ပြေးရင် လှုပ်ရင် မင်း အသေပဲ"

"ရဲသားနှစ်ယောက် ချောင်ကို ဖမ်းထား"

ရဲသားနှစ်ယောက်ကလည်း လျင်တယ်။ သူခိုးချောင်ကို လွှား
ခုန်အုပ်ပြီး ချုပ်ထားလိုက်တယ်။

"သာခုကြီး ..."

"ဗျာ ... ဗျာ ..."

"ငါမေးတာကို မှန်မှန်ဖြေ။ မဖြေရင် မင်းကိုပါ ကြံရာပါအနေ
ဖမ်းမယ်"

"မေး ... မေးပါ ... သ ... သကြီး ... မေးပါဗျာ"

"ချောင် ဒီကို ဘယ်အချိန်ရောက်လာလဲ"

"သူရောက်တာ တစ်နာရီသာသာ ရှိပါပြီခင်ဗျာ"

"သူလာတော့ ဘာပစ္စည်းတွေပါလာလဲ"

"အဲ ... အဲ ... သူ ... သူ .... လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက်
... ပါတယ်"

"ပြီးတော့ ဘာပြောလဲ"

"အရက်တစ်လုံး ရောင်းပါတဲ့"

"ပိုက်ဆံပေးသလား"

"ပေးပါတယ်"

"ဘာတန်လဲ။ ကျပ်တန်လား၊ ငါးကျပ်လား၊ အကြွေလား"

"ငါးကျပ်တန်ပါ"

"ပြစမ်း။ ချောင် မင်းကို အရက်ဖိုးပေးတဲ့ ငါးကျပ်တန်"

အရက်ရောင်းတဲ့ သာခုကြီးက အင်္ကျီအိတ်ထဲက ငါးကျပ်တန်
ကို တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့ ထုတ်ပြရှာတယ်။

"စာရေးကြီး ..."

"ဘာတုံး ... သူကြီး"

"ရော့ ... ဒီငါးကျပ်တန်ကို ကြည့်စမ်း။ ဒါ ခင်ဗျားတို့ အခွန်
ငွေထဲက ငါးကျပ်တန်လား။ ရော့ ..."

စာရေးကြီးက သူကြီးလှမ်းပေးတဲ့ ငါးကျပ်တန်ကို မီးရောင်ရှေ့
သေသေချာချာ ကြည့်ပြီးနောက် ...

"ဟုတ်တယ် ... သူကြီး။ ဒါ ... ဒါ ကျုပ်တို့ အခွန်ငွေထဲက
နေတဲ့ ငါးကျပ်တန်အစစ်ပဲ"

"ဘာလို့ စာရေးကြီးတို့ အခွန်ငွေပိုက်ဆံလို့ ကျိန်းသေအပ်ချ
နိုင်ရတာတုံး ... စာရေးကြီး"

"ဟောဒီမှာကြည့်ပါ ... သူကြီး။ ငါးကျပ်တန်ပေါ်မှာ ကျုပ်တို့
တံဆိပ်တုံး ရိုက်ထားတယ်။ ကောက်ခံရငွေစက္ကူပေါ်မှာ ကျုပ်တို့
အခွန်အမည် တံဆိပ်ရိုက်ထားတယ်။ မယုံရင် ကြည့်ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့စာရေးကြီးက စောစောက ကုက္ကိုပင်ခွကြားက ပြန်ရတဲ့ ငွေစက္ကူများနှင့် ခုရနေသည့် ငွေစက္ကူကို ယှဉ်ပြလိုက်ရော၊ ဟုတ်တယ် … ငွေစက္ကူ အခွန်အမှတ်တံဆိပ်တုံးထုချက်က တူနေရောဗျာ။

"ဒါဆို …"

"ဒါဆို … ပေါဟိုကောင်ဟာ ခါးပြပဲဗျ"

"ဖော …"

"အလို …"

"ဘုရားရေ … ဟုတ်ရဲ့လား … သူကြီးရာ … ဟင်"

အားလုံးက အရက်မူးယစ်နေသည့် သူခိုးချိန် (ခေါ်) ဖောင်ချိန်ကိုကြည့်ပြီး ဝေခွဲမရဖြစ်နေကြတယ်။ ဒီမှာ သူကြီးဦးငှက်ကြီးတောင်က မူးယစ်ယစ်နဲ့ 'အေ့ ဂေ့' ဖြစ်နေတဲ့ သင်းနားကို ကပ်ပြီး …

"ဟေ့ကောင် … ချိန်"

"အေ့ … ဂေ့ …"

"ဟေ့ကောင် … ချိန်၊ ငါခေါ်နေတာ မကြားဘူးလား။ ကိုင်းဟာ …"

"ဖောင်း …"

"အား … အေ့ … ငါ့ကိုရိုက်တာ … ဘယ် … ဘယ် … ကောင် … ကောင် …"

"ဖောင်း …"

"ခွေးမသားရေ … မင်းကိုဖျင်းနေတာ မင်းနှမယောက်ျား သူကြီးငှက်ကြီးတောင်ပဲဟေ့။ ဟေ့ကောင် …"

"သ … သ … ကြီး …"

"ဟုတ်တယ် … မင်း ငါမေးတာကို မှန်မှန်ဖြေ"

"အေ့ … ဂေ့ … ဟေး … ဟေး …"

"မင်း မှောင်စပြုတုန်းက ကိုင်းပင်ကြားကနေ ပေါဒီလူအုပ်ကို ခါးပြတိုက်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား"

"ကျုပ်က …"

"ဟုတ်တယ်"

"ဒီ … ဒီ … လူအုပ်ကို …"

"ဟုတ်တယ်။ မင်း မညာနဲ့နော် ချိန်"

"ကျုပ် တစ်ယောက်တည်းက သူတို့ကို ဘယ်လိုတိုက်မတုံး"

"မင်း ခေါင်းဆောင်ကွ … ခေါင်းဆောင်"

"ဘုရားရေ … ကျုပ်က ခေါင်းဆောင်"

"ပေါဒီမှာ မင်းအရက်ဖိုးပေးတဲ့ ငွေငါးကျပ်တန်။ အဲဒါ ပေါ [illegible] မြို့ပိုင်မင်းတို့ အခွန်ကောက်လာတဲ့ ငွေပဲ။ ဟေ့ကောင် … ငွေ [illegible]တွေ့ရဲ့ ရဲ့သားနဲ့ ငါးကျပ်ယူတာ သူခိုးလောကမှာ မင်းတစ် [illegible]ရှိတယ် … ချိန်။ မင်း မညာနဲ့။ ဟေ့ကောင် … ယောက်ျား [illegible] မင်းတိုက်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် … ကျုပ် တိုက်ခဲ့တယ်"

"ဟင် …"

"ဟော …"

"ဘုရားရေ … ဒီကောင် သူခိုးက …"

"မြတ်စွာဘုရား … ကျားသားမိုးကြိုး"

"ချိန် … မင်းငွေထုပ်ကို ဘယ်မှာ ဝှက်ခဲ့သလဲ"

"ငွေတွေများနေလို့ ငွေထုပ်ကို ကုက္ကိုပင်ပေါ်မှာ ချိတ်ထားခဲ့တယ်"

"အဝတ်အစားတွေရော"

"ကိုင်းပင်ကြားမှာ ဝှက်ခဲ့တယ်"

"မင်း ဘာလို့ အကုန်လုံး မယူသွားတာလဲ"

"ကျုပ်က အရက်ဖိုးငါးကျပ်ရရင် ကျေနပ်တာဥစ္စာ။ ငွေအများ [illegible] ဘာလုပ်မှာလဲ။ ဘယ်သွားထားရမှာလဲဗျ"

ကြားရချက်ကြောင့် မြို့ပိုင်မင်းရော၊ စာရေးများနဲ့ ရဲသားများ [illegible] အလွန်အံ့အားသင့်နေကြတယ်။ သူတို့အုပ်စုကို စီးတိုက်သွားတဲ့ကောင် [illegible] သူနဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခုလည်း လက်ထဲမှာ ဘာလက်နက်မှ မရှိဘူး။

"ချိန် . . ."

"ဗျာ . . ."

"မင်းယူသွားတဲ့ သေနတ်နှစ်လက်ရော"

"ရှိတယ်"

"ခု ထုတ်ပေး။ မင်းကတော့ ရှင်ဘုရင့်ဘဏ္ဍာ၊ လူယက်... ရော၊ သေနတ်လက်နက်ပါ လုသွားတာရော နှစ်ခုပေါင်းရင် ဒီတစ်ခါ ... ထောင်ဒဏ် (၁၀) နှစ်ပဲ။ ပြ . . . ဘယ်နေရာမှာ ဝှက်ထားသလဲ။ ... လေ . . ."

သူကြီးကရော၊ ရာအိမ်မှူးကပါ ဝင်ဗျင်းလိုက်မှ သူက ... ကျွန်အရက်ကို ကောက်မော့ပြီး ရှေ့ကနေ သွားတယ်။ သည့်နောက် ... ပြတ်ဂုတ်တိုကြားကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ရော . . .

"ဟာ . . . ဟိုမှာဟေ့"

"နှစ်လက်လုံးဟေ့"

"ငါတို့သေနတ် ဟုတ်ရဲ့လားဟ"

"ဟုတ်ပါတယ် . . . မြို့ပိုင်မင်း"

"အဲဒီကောင်ကို လက်ထိတ်ခတ်လိုက်"

ရဲတပ်ကြီးစကားဆုံးတော့ ရဲသားလေးက သူခိုး၊ ဓားပြ ... ကို လက်ထိတ်ခတ်လိုက်တယ်။ ပြီး သေနတ်နှစ်လက်ကို စစ်ဆေးလိုက် ... တယ်။ ကျည်ဆန်တစ်တောင့် မလျော့ဘူး။

"သူကြီး . . ."

"ခင်ဗျာ . . . မြို့ပိုင်မင်း"

"ကျုပ် သူ့ကို မေးစရာရှိတယ်"

"မေးပါ . . . မြို့ပိုင်မင်း။ မေးပါ။ ဟေ့ကောင် . . . ချိန်"

"ဗျာ . . ."

"မင်းကို မြို့ပိုင်မင်းက မေးစရာရှိသတဲ့။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ... ရှိရှိသေသေဖြေ၊ ကြားလား"

"မှန်ပါ"

"မင်းနာမည် ချိန်၊ ဟုတ်တယ်လား . . ."

"မှန်ပါဘုရား"

"အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

"(၂၅) နှစ်ပါ ဘုရား"

"ဘယ်သူနဲ့ နေသတုံး"

"အမေအို ဒုက္ခိတနဲ့ပါ ဘုရား"

"အဖေရော ရှိသလား"

"ကွယ်လွန်သွားပါပြီဘုရား"

"မင်း ဒီရွာသားပဲလား"

"မှန်ပါဘုရား"

"ဘာအလုပ် လုပ်ကိုင်စားသောက်သတုံး"

"အဲ . . . အဲ . . . ဟို . . . ဟို . . ."

"သူကြီး . . . သူ ဘာအလုပ် လုပ်သတုံး"

"တစ်ရာ့ကိုး၊ တစ်ရာ့တစ်ဆယ် အလုပ်အကိုင် မရှိပါဘုရား"

"သူခိုးပြောကြဆို"

"မှန်ပါ။ ထဘီစုတ်၊ အကျီစုတ်နဲ့ ကြက်၊ ဘဲများတော့ ခိုးပါ... ယ် . . . မြို့ပိုင်မင်း"

"ဘာကြောင့် မြို့ဂါတ်ကို မတိုင်တုံး"

"နှစ်ကျပ်၊ သုံးကျပ်ပစ္စည်းနဲ့ အမှုလုပ်ပြီး မြို့ရုံးသွား၊ အမှုရင် ... သက်သေလိုက် မလုပ်လိုကြလို့ပါဘုရား"

"ဒါဆို သူကြီး ဘယ်လိုအရေးယူသတုံး"

"ထိတ်တုံးခတ်၊ အလုပ်ကြမ်းခိုင်း၊ ဒဏ်ပေးပါတယ် . . . မြို့ပိုင် ...း"

"သူ ဘယ်လောက်တန်ဖိုးကြီးကြီး ခိုးခဲ့ဖူးသလဲ . . . မြို့ပိုင်မင်း"

"လွန်လှ၊ ကျွံလှ ငါးကျပ်ဖိုးပါ . . . မြို့ပိုင်မင်း"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါတော့ မြို့ပိုင်မင်း ယုံသလို ရှိခဲ့ပြီးပါပြီ။ ငွေများစွာ ရ... သော်လည်း ငွေငါးကျပ်သာ ယူသွားသည်ကိုက အလွန်ကိုထူးဆန်းသ... သူခိုး (ဓားပြ) ဖြစ်နေတာပဲ။

မြို့ပိုင်မင်းရဲ့ တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ်မှာ ဒီလို သူခိုးမျိုး၊ ဓားပြမျိုး မမြင်ဖူးသေးဘူး။ စိတ်မှန်ရဲ့လားမသိ။

"မောင်မင်းအဖော် ဓားပြတွေက ဘယ်သူတွေတုံး"

"အဖော်မရှိပါ ဘုရား။ တစ်ယောက်တည်း လုပ်တာပါ ဘုရား"

"ဟေ ... မင်းတစ်ယောက်တည်း ငါတို့ကို တိုက်ခဲ့တာ။ မော... မင်း မထိန်ချန်နဲ့နော်။ ထိန်ချန်ရင် ပြစ်မှု ပိုကြီးတယ်"

"မှန်သောစကားကို ပြောတာပါ ဘုရား။ ဘုရားကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းတိုက်တာ အမှန်ပါဘုရား"

မြို့ပိုင်မင်းရော၊ ရဲသားများပါ စဉ်းစားရခက်နေပြီ။ ယုံရခက်... ပြီ။ သူတို့ကိုတိုက်တုံးက လေးဘက်လေးတန်ကနေ အသံပေးတိုက်တာ... ရယ်။

"ငချိန် ..."

"ဘုရား ..."

"မင်းတစ်ယောက်တည်း ငါတို့ကို ဘယ်လိုတိုက်သတုံး။ အမှန်... အတိုင်းပြော"

"အမှန်က တိုက်ချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။ လူစိမ်းသူစိမ်းတွေ... မှောင်ရီဖျိုးဖျ ဝင်လာတော့ ဓားပြအုပ်စုမှတ်ပြီး ခပ်တည်တည်နဲ့ လှ... ခြောက်တာပါ ဘုရား။ ပထမ ရှေ့ဘက်ကိုင်းတောထဲကနေ မီးထိုးပြီး ခြော... လှန့်ဝပ်နိုင်းတာပါ။

သည့်နောက် အံသံဖျက်ပြီး နေရာရွှေ့လို့ အရပ်လေးမျက်နှာ... မီးထိုးပြီး လူအုပ်နဲ့ ဝိုင်းထားသလို ဟန်ဆောင်လို့ လက်ပစ်ဗုံးနဲ့ပစ်မယ်... စတင်းဂန်းနဲ့ဆွဲမယ် အသံမျိုးစုံလုပ် ခြောက်လှန့်ပြီး လုပ်ခဲ့တာပါဘုရား... သို့သော် သေနတ်တွေရတော့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိပါဘူးဘုရား။ ငွေတွေ...

...တော့လည်း မကိုင်ရဲ မယူရဲဖြစ်တာနဲ့ အရက်ဖိုးငါးကျပ်ပဲယူပြီး လုံခြုံ... ဖွက်ထားခဲ့တာပါဘုရား။ သေနတ်ကတော့ ဓားပြတွေ ရသွားရင် ...စိုးလို့ ကိုယ်တိုင်ယူခဲ့ပါတယ်ဘုရား"

"ဟူး ... အံ့ရောကွာ"

"တတ်လည်း တတ်နိုင်တဲ့ကောင်ကွယ်"

"လုပ်ရဲတာ အံ့သြလို့ပါမျာ"

"မတော် ရဲသားများက သေနတ်နဲ့ထိုးပစ်ရင် သေမှာဗျ"

"ရှူး ... သိပ်လည်း အထင်ကြီးမနေနဲ့။ ခုဟာက သင်းတို့ ညွှ... ...ဆုံးလို့ ခံရတာ"

"ရှူး ... တိုးတိုး ဟုတ်တယ်။ ငါတို့ သူခိုးချိန်က ပေါ့သေး... ...တုတ်ဘူးကွ။ မြို့ပိုင်နဲ့ ရဲကို ဓားပြတိုက်ရဲတဲ့ကောင်ဟ"

"ရှူး ... ရှူး ... တိတ်တော့"

တိုးတိုးသမားတွေ ငြိမ်သွားကြတယ်။ ငချိန်ကတော့ မြေပြင်မှာ ...ထိုင်လျက်ပဲ။

"မောင်ချိန် ..."

"ဘုရား ..."

"မင်း အပြစ်ကြီးကျူးလွန်တာ သိရဲ့လား"

"....."

"မင်းလုပ်ပုံက ဓားပြတွေရဲ့ လုပ်ရပ်ကွ"

"ဘုရားကျွန်တော် ငါးကျပ်ပဲ ယူပါတယ်ဘုရား။ ပြီး သေနတ်... ...ကိုလည်း ပြန် ... ပြန်ပေးပါတယ် ဘုရား"

"မင်း ထောင်ကျတော့မယ် သိရဲ့လားဟင်"

"....."

"သူကြီး ... မှန်ပါ မြို့ပိုင်မင်း"

"ဒီညှ ထိတ်တုံးခတ်ထား။ မနက်မိုးလင်းရင် မြို့အချုပ်ကို ခေါ်... ...မယ်"

"မှန်ပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ့ကို ရွာထဲခေါ်လာခဲ့ပြီး တစ်ညလုံး ထိတ်တုံးခတ်ထားလို့ အစောင့်နဲ့ ထားရတယ်။

ရွာထဲမှာလည်း ညတွင်းချင်း သတင်းကပျံ့သွားရော။ အိမ် မလေး မသိမ်းမှူစ်ခမျာမှာလည်း ခြေထိတ်၊ လက်ထိတ်ပေါင်း ထိတ် ခတ်ခံထားရတဲ့ ငချိန်ကို မျှော်ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းရှာဘူး။

ညအချိန်မတော် ရောက်လာကြတာ။

သူကြီးအိမ်ပေါ်မှာလည်း မြို့ပိုင်နဲ့ စာရေးတွေ၊ ရဲတွေလည် ရောက်နေတယ်။ သူတို့ချင်း ပြောပုံအရ မောင်ချိန်က မြို့ပိုင်နဲ့အဖွဲ့ကို ညဦးမှာ အနုကြမ်းစီးဆိုလား၊ ဓားပြတိုက်ဆိုလား။

ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

မောင်ချိန်က သူခိုး၊ ငဆွေး၊ ငပွေး ဥစ္စာ။

ရဲလက်က သေနတ်နဲ့ အခွန်ငွေဆိုတာကို တိုက်ရဲလုရဲပါ့မလား

လူက မူးနေပုံပဲ။ ခြင်အော်သံတဝီဝီကိုလည်း ကြားနေရတယ်

ခြေရော၊ လက်ရော ထိတ်တုံးခတ်ထားတော့ လှုပ်လို့ လွန် မရဘူး။ ဟူး ... ကိုငချိန်ကလည်း ကိုငချိန်ပဲ။ ရိုက်လည်းမနာ၊ ဆဲလည် မနာ၊ မခိုးရလည်း မနေနိုင်၊ ခိုးပြန်တော့လည်း သူ့ခွေးဖြစ်၊ ခွေးဖြစ်

အရက်ဖိုး သုံး၊ လေး၊ ငါးကျပ်။

အလို ... သူ့အမေ ထမင်းမှ စားရရဲ့လား။ အချိန်ကလည် ည၌ (၁၀) နာရီနား ကပ်နေပြီ။ ဟင်းကျန်၊ ထမင်းကျန် သွားမပို့ တော့။

အို ... ငါက ဘာလို့ သူ့ကိစ္စကို အရေးတယူတွေးပြီး ရင်မော နေရပါလိမ့်။ သူနဲ့ငါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့တုံး။

ဟူး ... ခက်လိုက်တာနော်။

✿ ✿ ✿

| ၁၂ |

❑

မိုးလည်းလင်းရော သူခိုးငချိန်ကို ထိတ်တုံးကဖြုတ်ပြီး သူကြီး က မြေကွက်လပ်မှာ လက်ထိတ်ခတ်၊ ဒူးတုပ်ပြီး ထိုင်နေရတယ်။

ဟို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ကြားသိသူအချို့က ရပ်ကြည့်၊ မျှောင်း လုပ်ကြလို့ သူကြီးအိမ်အနားကိုတော့ မကပ်ရဲကြဘူး။ ရွာအိမ်မှူး မ်မှူးတွေက အနားကို မလာရဘူး။ ဟိုမေးဒီမေး မစပ်စုရဘူးလို့ အဝေးကပဲ အကဲခတ်နေကြတာ။

မကြာပါဘူး ... မြို့ပိုင်၊ စာရေးများ၊ ရဲသားနှစ်ဦးနဲ့ သူကြီး၊ မှူးတို့ သူ့ရှေ့ကို ရောက်လာကြတယ်။ ဟိုးနောက်မှာတော့ အိမ် လေး မိသိန်းမှူစ်က မဝံ့မရဲ လှမ်းကြည့်၊ နားစွင့်လို့။

ဟူး ... အမေ့ကို ဘယ်သူစောင့်ရှောက်ကြမှာပါလိမ့်။ အေးလေ ညှ်က ငါပဲ ခံရမှာပဲ။ ဒီလိုပဲတွေးပြီး အမေ့အတွက် ရင်လေးနေမိ မြို့ပေါ်ကို ဖမ်းသွားသည့်သတင်းများ အမေကြားခဲ့ရင် ရင်ကွဲပြီး သွားလေမှာလား။

အမေ ... သားမိုက်ကြီး၊ လူဆိုးကြီး၊ ခုတော့ ဓားပြကြီးပေါ့ ဟောဒီကောင် ဓားပြ၊ သူခိုး၊ လူမိုက်ကြီးကို မုန်းလိုက်၊ မေ့လိုက် အမေရယ်။ ရွှေတိဂုံဘုရား သွားချင်လိုက်တာလို့ ပြောတဲ့အမေ။

www.burmeseclassic.com

နင့်ကိုမွေးရတာ ဝမ်းရေစပ်လိုက်တာလို့ အသံကုန်ဟစ်လိုက်
ပါ အမေရဲ့။

"ချိန် . . ."

"ဘုရား"

"မင်း ငါ့ကို ကတိတစ်ခု ပေးနိုင်မှာလား"

မြို့ပိုင်မင်းက သူခိုး (ဓားပြ) ချိန်ရှေ့မှာရပ်ပြီး မေးနေတယ်

"ဘယ်လိုကတိပါလဲ ဘုရား"

"ငါတို့ကို မင်း လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက်နဲ့ အမျိုးမျိုး
လှန့်အသံဖျက်ပြီး လူစုလူဝေးသဏ္ဍာန်နဲ့ ဓားပြတိုက်တဲ့အကြောင်း
ကစ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပြပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိကို ပေးနိုင်မလား"

"ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ ဘုရား"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းအကြောင်းကို ညတုန်းက သူ
ရာအိမ်မှူး၊ ဆယ်အိမ်မှူးများက ပြောပြလို့ သိရပြီးပါပြီ။ တကယ်
မင်းက သူခိုးတော့ သူခိုးပဲ၊ မွေးရာပါ သဒ္ဓေစိတ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းနဲ့
နေတဲ့သူခိုးလို့ ငါတို့သိရတယ်။

ဒါနဲ့အတူ မင်းဟာ မင်းရဲ့ ဂမ္ဘီရဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် သူခိုးပ
သော့ဖွင့်ပညာနဲ့ သူဌေးဖြစ်အောင် ခိုးမစားဘဲ အရက်ဖိုးပဲ ခိုးတဲ့သူ
ခိုးလို့မိသွားလည်း ရိုက်ချင်သလောက်ရိုက်၊ ကန်ချင်သလောက်ကန်၊
သလောက်ဆဲ လုံးဝပြန်မလုပ်ဘဲ အမှားကို သည်းခံတဲ့အကြောင်း။ ပြန်
မလုပ်တဲ့အကြောင်း . . . ပြီး ဘယ်လိုပဲ မူးနေမူးနေ အိမ်ပြန်ရင် အမေ
ကြီးအတွက် ထမင်းလေးတစ်ထုပ် အမြဲ ဝယ်လာကျွေးတဲ့အကြောင်းလည်း
ငါတို့ သိပြီးပါပြီကွယ်။

တိုတိုပြောရရင် ငါတို့ မင်းရဲ့ဘဝနဲ့ သစ္စာရှိမှုကို သိရပြီးနော
ပိုင်း မင်းကို အချုပ်ထဲ၊ ထောင်ထဲမှာ နှစ်ရှည်လများ ပြစ်ဒဏ် မပေး
ပါဘူး။ မှန်တာပြောရရင် အခုဖြစ်ရပ်က အမြို့မြို့၊ အနယ်နယ် လူ
လို့လည်း မကောင်းဘူး။ ငါတို့အဖို့ ရှက်စရာဖြစ်နေတယ်။ အမှန်က ဝ
ညံ့လို့၊ ဖျင်းလို့ ခံရတာပါ။

မင်းလို သစ္စာရှိတဲ့ လမ်းဓားပြမျိုးမို့သာ ငါတို့ ငွေ၊ ပစ္စည်းနဲ့
အသက်များ အကုန်ပြန်ရတာပဲ။ နို့မို့ သတင်းစာထဲမှာ ပါပြီး အကျော်
အမော်ဖြစ်ကုန်ရင် မကောင်းတော့ဘူး။ မင်းကို ငါတို့ အရေးမယူတော့
ဘူး။ အပြီးလွှတ်လိုက်မယ်။ ဒါပေမင့် မင်း စောစောက ကတိကို ပေးနိုင်
မလား။

မောင်ချိန် အရမ်းကို ဝမ်းသာသွားတယ်။ သူကြီးနဲ့ သူကြီး
ဆော်၊ စာရေးများ ရဲသား၊ ရာအိမ်၊ ဆယ်အိမ်မှူးများသာမက အိမ်
နီးချင်းပါ ကြားရချက်ကြောင့် အံ့အားသင့်ကုန်ကြတယ်။

"တ . . . တကယ်လား . . . ဘု . . . ဘုရား"

"ငါ မလိမ်၊ မညာပါဘူး ချိန်"

"မှန် . . . မှန်ပါ . . . ကျွန် . . . ကျွန်တော်မျိုး . . . မည် . . .
ည် . . . အဲ . . . အဲ . . . ဘယ်သူ့ကို . . . မ . . . မ . . . ပြောပြပါဘူး
. . . ဘုရား"

"မင်းကတိ တည်မယ်နော်"

"ဘုရားရှေ့မှာ သစ္စာရေ . . . သောက် . . . သောက်ပြပါမယ်
ဘုရား"

"အေး . . . အေး . . . ငါယုံပါတယ် . . . မောင်ချိန်၊ ယုံပါတယ်။
နောက်တစ်ချက် မင်းဆီက လက်တွေ့သိချင်တာလေး တစ်ခုရှိတယ်။ မင်း
လုပ်ပြလို့ ရမလား"

"ဘာများ လုပ်ပြရမလဲ မြို့ပိုင်မင်းဘုရား"

"မင်းက လက်ထိတ်၊ နှောင်ကြိုး၊ သော့များ ဖွင့်နိုင်တယ်ဆို"

"ဗျာ . . ."

"ဟုတ်လား . . . ချိန်၊ အမှန်အတိုင်းပြောပါ။ ငါကြားရလို့ မေး
တာပါ"

"အဲ . . . အဲ . . . ဟုတ် . . . ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား"

"ကောင်းပြီ . . . အခု မင်းလက်နှစ်ဖက်ကို လက်ထိတ်ခတ်ထား
မယ်။ ဟုတ်ရဲ့လား"

www.burmeseclassic.com

"မှန်ပါ ..."

"သော့ပွင့်နေသလား"

"မ ... မပွင့်ပါ ဘုရား"

"တပ်ကြပ်ကြီး ..."

"အမိန့်ရှိပါ မြို့ပိုင်မင်း"

"လက်ထိတ်ကို ပွင့်၊ မပွင့် သော့ကိုစစ်လိုက်ပါ တပ်ကြပ်ကြီး"

ရဲတပ်ကြပ်ကြီးက ငချိန်ရဲ့လက်မှာခတ်ထားတဲ့ လက်ထိတ် သေသေချာချာ စစ်ဆေးလိုက်တယ်။

"သော့ခတ်ထားလျက်ပါ ... မြို့ပိုင်မင်း"

ဒီမှာ မြို့ပိုင်မင်းက သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲကနေ ရာတန်ငွေစက္ကူ ချပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး လက်ထိတ်ခတ်ထားတဲ့ လက်ချောင်းများကြား မှာ ငွေစက္ကူကို ညှပ်ပေးလိုက်တယ်။

"မောင်ချိန် ..."

"ဘုရား ..."

"အခုခတ်ထားတဲ့ လက်ထိတ်ကို တို့များရှေ့မှာ မင်းရဲ့ကိုယ်ပိုင် အစွမ်းနဲ့ ဖွင့်ပြနိုင်ရင် အဲဒီငွေတစ်ရာကျပ်တန်ကို မင်းယူလိုက်။ အဲ ဆုတော်ငွေပဲ။ အကယ်၍များ လက်ထိတ်သော့ကို မဖွင့်နိုင်ရင်တော့ ဆု တစ်ရာ မင်းမရဘူး။ ငါတို့ သော့ဖွင့်ပေးပါမယ်။ ကိုယ့်အိမ်ကို ပြန်တော့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့"

"ကဲ ... ဖွင့်"

"ဟို ... ဟို ... မြို့ပိုင်မင်းဘုရား ..."

"ဘာတုံး ... ဘာပြောချင်လို့တုံး"

"ဟို ... ဟို ... လက်ထိတ်ပေါ်ကို အဝတ်တစ်ခု အုပ်ပေး ဘုရား"

"သြော် ... အေး ... အေး ..."

"သူကြီး ... မျက်နှာသုတ်ပဝါ အုပ်ပေးလိုက်ပါဗျာ"

"ဟုတ် ... ဟုတ် ..."

သူကြီးက မောင်ချိန် လက်ထိတ်ခတ်ထားတဲ့အပေါ်ကို မျက်နှာ သုတ်ပဝါအဟောင်းလေး အုပ်ပေးလိုက်တယ်။ အားလုံးသောလူတွေရဲ့ စိများက မောင်ချိန်ရဲ့ လက်ရှိရာကို အာရုံစိုက်နေကြတယ်။

"မောင်ချိန်ကလည်း မျက်စိကို စုံမှိတ်ပြီး အာရုံစုသလို လုပ်နေ အတန်ကြာတယ်"

ရဲသားများရော၊ မြို့ပိုင်မင်းကရော၊ အချိန်အတန်ကြာလို့ ဒီကောင် ကို မဖွင့်နိုင်ပါဘူးဆိုတဲ့ ရိသဲ့သဲ့အပြုံးမျိုး ပြုံးပြကြတယ်။

ဒီမှာ မောင်ချိန်က သူ့လက်အစုံကို သူ့ပါးစပ်ရှိရာ ဆွဲကပ်လိုက် ...

"ချောက် ..."

"ဟင် ..."

"အသံကြားတယ်ဗျ"

"မြို့ပိုင်မင်းဘုရား ..."

"ဘာတုံး ... မောင်ချိန်"

"လက်ပေါ်က မျက်နှာသုတ်ပဝါကို လှန်လိုက်ပါ ဘုရား"

မြို့ပိုင်မင်းကလည်း မယုံရဲ၊ ယုံရဲနဲ့ သင်းလက်ထိတ်ပေါ်က နှာသုတ်ပဝါကို လှန်လိုက်ရော ...

"ဖြုတ် ... ဘုတ် ..."

"ဟင် ..."

"ဟာ ..."

"ဘုရားရေ ..."

"ဟာ ... စွမ်းလှချည်လား မောင်ချိန်ရေ"

မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ဆွဲယူလိုက်ရော စတီးလက်ထိတ်အစုံဟာ ပြုတ်ပြီး မြေကြီးပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။ မြို့ပိုင်မင်းရော၊ ရှိနေ အားလုံးပါ အံ့ဖွယ် မြင်လိုက်ရတော့သည်။

သည်မှာပဲ မောင်ချိန်က ရာတန်ငွေစက္ကူကို လက်ချောင်းကြား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှာ ညှပ်၍ လက်အုပ်ချီပြီး မြို့ပိုင်မင်းနှင့်တကွ သူကြီးကိုပါ ရှိသေစွာ ထိုင်ကန်တော့ပြီးနောက် မြဲပြင်သို့ ခပ်မြန်မြန်ထွက်သွားသည်ကို အားလုံး အံ့ဩလေးစား ငေးကြည့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြတယ်။

သူတို့နောက်ဖက်မှာတော့ အိမ်ဖော်မလေး မမျှစ်ခမျာ ဝမ်းသာ လွန်းတဲ့ မျက်နှာနဲ့ ရွှင်နေတာကို ဘယ်သူမှ မမြင်ကြဘူး။

မောင်ချိန်ကလည်း ရာတန်ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကို ကိုင်ပြီး သူ့အဖေ အိမ်ရှိရာကို ပြေးသွားနေတာ။ သူ အလွန့်ကို ဝမ်းသာနေတယ်။

"အမေရေ ... နက်ဖြန်၊ သဘက်ကျရင် အမေ့ကို ကျွန်တော် ရွှေတိဂုံဘုရားရှိရာ လိုက်ပို့ပေးနိုင်ပြီဗျာ ..."

မောင်ညိုမှိုင်း (သန်လျင်)

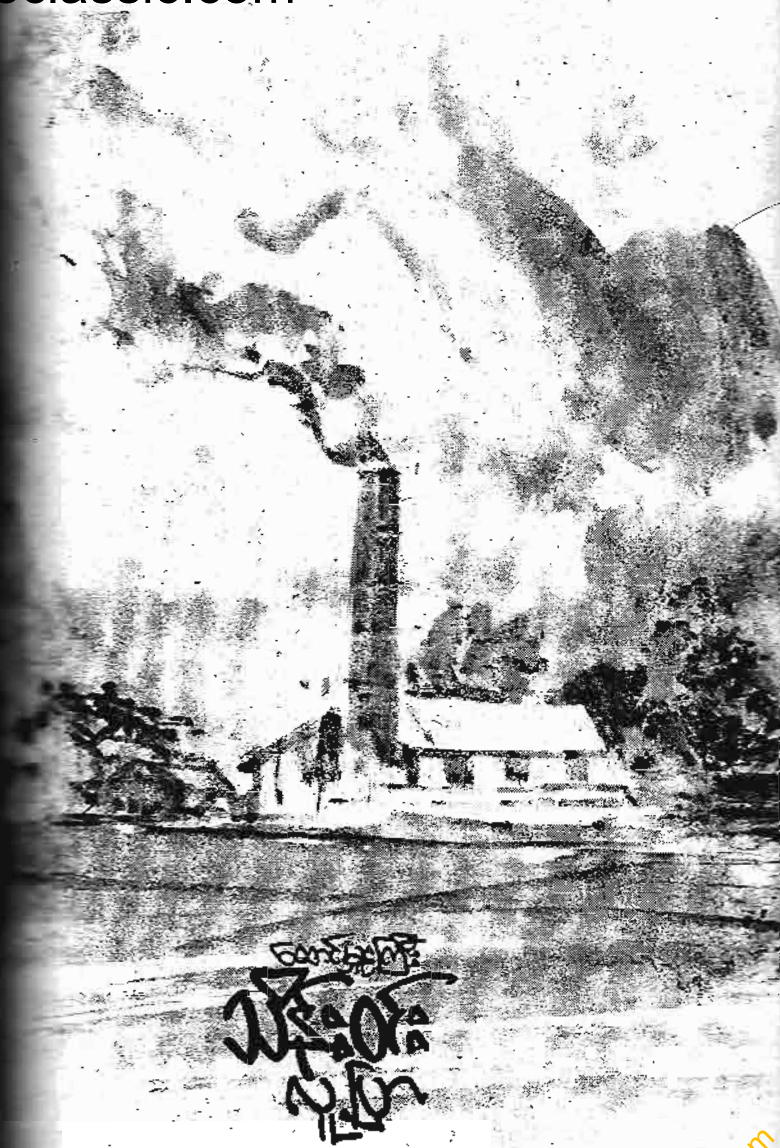

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

၁၉၉၁ ခုနှစ်ခန့်ကပါပဲ။ ကျွန်တော်က အကျဉ်းဦးစီးဌာနက အ... ထွက်ပြီး ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ မန်နေဂျာအဖြစ် အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်... အထက်က ကုမ္ပဏီမန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာကလည်း အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူးတစ်... ပဲ။ ကုမ္ပဏီက ဆောက်လုပ်ရေးကအစ ဘိလပ်မြေပါမစ်အရောင်းအဝယ်... သစ်လုပ်ငန်းနဲ့ အရက်ချက်တဲ့ တင်လဲရေလုပ်ငန်း စသဖြင့် အမြတ်ရ... မှန်သမျှ အကုန်လုပ်တယ်။

တစ်နေ့တော့ အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူးတစ်ယောက် ကုမ္ပဏီရုံးခန်း... ရောက်လာတယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ ဗိုလ်မှူးအငြိမ်းစားဆိုပေမဲ့လည်း ... သားကြီးလို့ အလွန်ရိုးသားပုံရတယ်။ နွမ်းပါးပုံလည်း ရပါတယ်။ သူ... ကျွန်တော့်ကိုမြင်တော့ . . .

"ဒီက ဆရာလေး။ ဗိုလ်မှူးရှိသလား"

"အဲ . . . အစောကကလေးပဲ အိုးအိမ်က အစည်းအဝေးကို... ပါတယ် အဘ။ ခဏစောင့်ပါ၊ ကော်ဖီသောက်ပါ၊ မုန့်စားပါ၊ ဧည့်ခန်း... စောင့်ပါခင်ဗျာ။ မကြာလောက်ပါဘူး၊ နေလယ်စာအမှီ ပြန်လာမှာပါခင်ဗျ"

"အေး . . . အေး . . . ကောင်းပါပြီကွယ်"

...ကြောပါ။ ဗိုလ်မှူးပြန်ရောက်တော့ သူတို့ စကားပြောနေကြသည်။ ...အဝတွင် စားပွဲထိုင်ရသော ကျွန်တော်က အကုန်ကြားနေရသည်။

"ညီလေး . . . အစ်ကိုကြီး ငွေလိုလို့ကွာ။ အဲဒါ ချေးငှားဖို့ မဟုတ် ... လှိုင်သာယာမှာရထားတဲ့ (၂၀'x၆၀') မြေနှစ်ကွက်ကို (၄၀၀၀၀ိ/) ...ည်းနဲ့ ရောင်းချင်ပါတယ်။ ကူညီပါဦးကွာ . . . ဇနီးသည်ကလည်း ...ာင်း၊ သမီးလုပ်သူကလည်း မွေးခါနီး ဖွားခါနီးဆိုတော့ ငွေလိုလို့

"အစ်ကိုကြီးကို ကျွန်တော်ထောက်ပံ့ခဲ့တာတွေ များပြီ။ အစ်ကို ... ကျွန်တော်က အဆင့်တူ အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူးတွေပဲ။ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ... အလွန်လွယ်တာပဲဟာ။ အစ်ကိုကြီးက အလုပ်မှမလုပ်ဘဲ"

"ဟ . . . ညီလေးရ အစ်ကိုကြီးက တပ်ကပင်စင်ယူတဲ့အထိ လုပ် ...မင်းတို့က တပ်ကပင်စင်မယူမီ အရပ်ဘက်ဌာနတွေပြောင်းပြီး လူကြီး ...တာ ဘယ်တူမလဲကွ"

"အဲဒါပေါ့ဗျာ . . . လေ့ကြီးထိုး ရိုးရိုးနည်းနဲ့ သွားလို့တော့ ဘယ်ရ ...ထိုးတက်ကြီးပွားအောင်တော့ အခြေအနေနဲ့အချိန်အခါကို လေ့လာ ...ဖို့တော့ လိုတာပေါ့"

"အဲဒါတွေက လွန်ခဲ့ပါပြီကွာ။ အခုကိစ္စကိုပဲ ဆောင်ရွက်ပေးပါ ...ကွာ"

"အစ်ကိုကြီး . . . ငွေဆိုတာက တွင်းထဲကနှိုက်ပြီး အလွယ်တကူ ...ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်မှာလည်း ဘိလပ်မြေကိစ္စ၊ သစ်ကိစ္စနဲ့ ...ာက်လုပ်ရေးကိစ္စတွေကြောင့် ငွေကမလည်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ လကုန်မှ ...ဗျာ။ နောက်ပြီး ကျွန်တော့်မှာ မြေကွက်တွေ၊ တိုက်ခန်းတွေရထား ...အများကြီးဆိုတော့ မလိုချင်ဘူး။ သက်သက်ကူညီရမှာ ဈေးနည်းနည်း ...ည်း"

"ငါ့အကွက်တွေက လမ်းနဲ့နီးတဲ့ နေရာကောင်းပါကွာ။ ငါးသောင်း ... ပေါက်ဈေးရှိပါတယ်။ အခု အရေးပေါ်ငွေလိုလို့ လျှော့ရောင်းထား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာပါ။ အဲဒီထက်လျှော့ရရင် ငါ အဆင်မပြေဘူးကွ။ တောင်းပန်ပါတ
ကွာ ဈေးတော့ မဆစ်ပါနဲ့တော့ . . . ညီလေးရာ''

''အဲဒါဆိုလည်း လကုန်မှလာခဲ့ဗျာ။ အခုတော့ အဆင်မပြေသေး
ဘူး''

ဗိုလ်မှူးကိုကြီးမှာ မျက်နှာမသာမယာနှင့် ရုံးခန်းအထဲမှ ပြန်ထွ
လာပါသည်။ ကျွန်တော့်ကိုမြင်တော့ . . .

''အဆင်မပြေဘူး . . . မောင်ရေ၊ လူမမာနဲ့မွေးလူနာက လ
အထိ စောင့်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ခက်တော့တာပဲ''

''အဘ . . . ထမင်းစားပြီးပြီလား''

''ဘယ်စားရဦးမတုံးကွာ၊ အိမ်ပြန်ရောက်မှ စားရမှာပေါ့''

''လာ . . . အဘ၊ ကျွန်တော်လည်း နေ့လယ်စာ မစားရသေ
ဘူး။ ထမင်းစားရင်း စကားပြောကြတာပေါ့''

''အေးကွယ် . . . သာဓုပါ၊ သာဓုပါ။ ဘုန်းကြီးလို့ သက်ရှ
ချမ်းသာပါစေ''

ကျွန်တော်တို့ (၃၈) လမ်းထိပ်က 'ရွှေ'ထမင်းဆိုင်ကလေးမှာ
နေ့လယ်စာ စားကြသည်။ ယခင်နေ့များက ကျွန်တော် ပြီးစလွယ်
တတ်သော်လည်း ယနေ့တော့ အဘညှော်သည်ပါသဖြင့် ကျွန်တော်
လေးငါးမျိုးမှာ၍ အဘအား ညှော်ခဲ့ပါသည်။

''အဘရေ . . . ရှေ့လျှောက်မြေဈေးတွေက တက်တော့မှာ။ အ
မစောင့်နိုင်ဘူးလား''

''ဆရာလေးလည်း သိသားနဲ့ အဘက အခုငွေလိုနေတာလေ''

''အဘ . . . ဒီလိုလုပ်။ မနက်ဖြန် အလုပ်ပိတ်ရက်၊ တနင်္ဂနွေ
ကျွန်တော်လာခဲ့မယ်။ အဘက လိပ်စာပေးထားခဲ့၊ ကျွန်တော် ငွေလ
တပါတည်း ယူခဲ့မယ်။ ကျွန်တော်ကြိုက်ရင် ချက်ချင်းငွေချေမယ်။ အ
စာရွက်စာတမ်းတွေနဲ့ အသင့်စောင့်နေပါ''

''အောင်မယ်လေး . . . ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာလေးရယ်၊

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

စာတမ်းပါမစ်တွေက ယခုတစ်ခါတည်း ပါလာပါတယ်။ ရော့ . . . ဟော့
ကြည့်၊ အဘနာမည်ပေါက်ပဲ''

ကျွန်တော်ယူကြည့်ပြီး . . .

''ပြည့်စုံပါတယ် အဘ။ ကျွန်တော် မနက်ဖြန်မနက် (၁၀) နာရီ
လောက် ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါမယ်။ ကျွန်တော်က အင်းစိန်မှာနေတာ။ လှိုင်
သာယာနဲ့ မဝေးပါဘူး''

''ကောင်းပါပြီ . . . ဆရာလေး၊ အဘ အသင့်စောင့်နေပါမယ်။
နေ့လယ်စာထမင်းလည်း ပြန်ကျွေးပါဦးမယ်''

''ဟုတ်ကဲ့ပါ . . . အဘ၊ စိတ်ချနေပါ''

အဘပြန်သွားတော့ ကျွန်တော် ကုမ္ပဏီရုံးခန်းသို့ ပြန်ခဲ့သည်။
ရုံးခန်းရောက်တော့ ဗိုလ်မှူးခေါ်သည်ဆို၍ ဝင်တွေ့ရာ . . .

''ဦးသိန်းဝင်း . . . လကုန် အဲ့ဒီအဘိုးကြီးလာရင် ကျွန်တော်မရှိ
ဘူးပြော။ ဘိလပ်မြေကိစ္စနဲ့ သရက်သွားနေတယ်ပြော''

''ဟုတ်ကဲ့''

ရဲဘော်ရဲဘက်ချင်း မကူညီသည်ကို ကျွန်တော် ဘဝင်မကျမိ။
သော် သူ့အကြောင်းနှင့်သူ ရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုခေတ်ထိုအခါက ငွေတန်ဘိုး
ယခုတာလလိုမဟုတ်။ သောင်းဂဏန်းဆိုသည်မှာ ယခုသိန်းဂဏန်း
မြင့်ပါသည်။ သို့သော် ဤမျှလောက်ငွေကလေးကို ဗိုလ်မှူး ဂရုမစိုက်
ကို ကျွန်တော်သိပါသည်။ ထို့ထက်မက ပိုများသော ငွေကြေးကိုပင်
ပေးပစ်တာ တွေ့ဖူးသည်။

ယောက်ျားတော့မဟုတ်။ ဗိုလ်မှူးက အရက်မသောက်၊ ကွမ်း
တစ်ခုတည်းသာ ဝါသနာပါပါသည်။ ကျွန်တော်သိသမျှ တရားဝင်ယူ
သော မိန်းမချည်း သုံးယောက်ရှိသည်။ သားသမီးများလည်း ရှိသည်။
ည်း အသံစိတစ်ယောက်နှင့် တွဲနေပြန်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးလာလျှင်
အပုံလိုက် ငွေပေးတတ်သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၂

❑

အိမ်များလည်း များစွာရှိသည်။ တစ်အိမ်တစ်ယောက် ထားသည် ကြားကားများလည်း ဆွဲသေးသည်။ ထိုကိစ္စကို အလွန်သန်သူ ဖြစ်သည် ထိုညနေ ရုံးဆင်းပြီးအပြန် ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မြေဝယ်ရန် ဇနီးသည်နှင့် တိုင်ပင်ရသည်။

"သမီးကလည်း မွေးတော့မယ်၊ ဇနီးကလည်း နေမကောင်း တော့ ကူညီဖို့ကောင်းပါတယ်။ ဝယ်လိုက်ပါမောင်၊ ဈေးမဆစ်ပါနဲ့။ မြေ တာ တစ်နေ့တခြား ဈေးတက်လာတတ်တာပဲ။ ပါမစ်လည်းပါ၊ မြို့သစ် တော့ ကျူးကျော်မဟုတ်လို့ စိတ်ချရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မောင် ပင်ပန်း နော်။ အခုအချိန်ထိ မြစ်ကျော်တံတားကြီး မထိုးရသေးတော့ အင်း ကမ်းနားကနေ လှိုင်သာယာတစ်ဘက်ကမ်းကို ဇက်ရေယာဉ်၊ ဒါမှမဟုတ် ငှက်သမ္ပန်နဲ့ ကူးရမှာ"

"ရပါတယ်ကွာ၊ ဟိုဘက်ကမ်းမှာ လိုင်းကားတွေရှိပါတယ်။ တ ကုန်းဆိုတော့ ဂိတ်ဆုံးအောင်စီးပြီး အတွင်းထဲကို လမ်းနည်းနည်းလျှောက် ရမှာပေါ့၊ အဘက နေ့လယ်စာလည်း ကျွေးမယ် ပြောပါတယ်"

"စေတနာထားရင် ကုသိုလ်ရပါတယ် မောင်ရယ်"

"ဒါပေါ့ကွာ။ စေတနာဆိုတာ ရောင်ပြန်ဟပ်ပါတယ်။ မောင်တို့ ပိုလျှံလို့မဟုတ်ပေမဲ့ နှစ်ဦးနှစ်ဘက် ဝင်ငွေရှိနေတော့ မြေဝယ်ထား အဖတ်တင်တာပေါ့နော်"

"ဟုတ်ပါတယ် မောင်။ ကျွန်မတို့မှာလည်း သမီးကလေးတစ် တည်းပဲရှိတာ၊ ငွေကြေးအတွက် ပူစရာမရှိပါဘူး"

"အေး ... အေး ... မနက်ဖြန်မနက်စောစော မောင်ထသွား ခင် လိုက်ချင်သေးလား"

"လိုက်တော့လိုက်ချင်ပါတယ် မောင်။ ဒါပေမဲ့ သမီးလေးနဲ့က ်မှာတစ်ရက်ပဲ၊ တစ်နေကုန်တွေ့ရတာဆိုတော့ သမီးနဲ့လည်း အတူ သေးတယ်။ ခင်လိုက်လာရင် သမီးက တစ်ချိန်လုံးငိုနေမှာ။ မောင်ပဲ နော်။ အဖော်လိုရင်တော့ တပည့်တစ်ယောက်လောက် ခေါ်သွားပေါ့"

"ရပါတယ်ကွာ။ ဒီလမ်းနဲ့ ဒီခရီးက ဝေးတာမှတ်လို့။ နောက် တွေကျမှ ခြံစည်းရိုးခတ်ဖို့၊ အပင်ကလေးဘာလေးစိုက်ဖို့ ခေါ်တော့ တဲ ... ညစာစားပြီးတာနဲ့ စောစောအိပ်မယ်ဟေ့"

ထိုညက (၈)နာရီတွင် ညစာစားပြီး ဘုရားဝတ်ပြု၍ ည (၉)နာရီ ကျွန်တော် အိပ်ရာဝင်ခဲ့သည်။ နောက်တစ်နေ့မနက် (၅) နာရီတွင် ပ်မှုးဘဝကတည်းက အလေ့အကျင့်အတိုင်း နိုးနေ၍ ဘုရားဝတ်ပြု တ်ပြီး Breakfast စား၍ နံနက် (၆) နာရီတွင် အိမ်မှ တစ်ဦးတည်း ခဲ့သည်။ ခင်တို့သားအမိကတော့ ပိတ်ရက်ဖြစ်သဖြင့် အိပ်ရာက မထ သေးပါ။

ကျွန်တော် ငွေထည့်ထားသောအိတ်ကို လွယ်၍ ကမ်းနားသို့ လမ်း ာက်ခဲ့သည်။ ဒညင်းကုန်း၊ အင်းစိန်ကမ်းနား ချက်ပလက်ဗိုက်ပူလိုင်း ားရှိသော်လည်း မနက်ခင်း လမ်းလျှောက်လို၍ ဖြစ်သည်။ ဝေးသော သည်း မဟုတ်ပါ။ ပေါက်တောဝကျော်လျှင် အင်းစိန်ကမ်းနားနှင့် နီးချ ထိုစဉ်က ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး မဖောက်ရသေးပါ။ အင်းစိန်ကမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နားသွား ထောင်အရှေ့က ကတ္တရာလမ်းမကြီးမှာ အလွန်ကျဉ်းသည်။ ထော[...] ဖောင်း လူသွားလမ်းများမှာလည်း အလွန်ကျဉ်းသည်။ ကားအသွားအ[...] ကလည်း နည်းပါသည်။

ဆောင်းဦးကာလ ဒီဇင်ဘာလဆန်းဖြစ်သဖြင့် နှင်းမှုန်များ [...] ကျနေသည်။ ပေါက်တော စနိုဆိုင်၊ ဝါးဆိုင်၊ သစ်ဆိုင်များကျော်တော့ [...] မြစ်ဘက်မှ တိုက်ခိုက်လာသည့် မနက်ခင်းလေနုအေးကလေးက ချမ်း[...] လှသဖြင့် ဂျာကင်ဖစ်ကို အပေါ်အဆုံး ဆွဲတင်လိုက်ရပါသည်။

သို့သော် လမ်းလျှောက်လာရသဖြင့် တုန်ချမ်းခြင်းတော့မရှိ။ [...] လို့ထိုင်လို့ ကောင်းရှာသ။ ကမ်းနားရောက်တော့ တည်းကုန်းကမ်း[...] ကားဆိပ်နှင့် ဈေးသည်များ၊ ဖက်ကူး၊ ငှက်သမ္ဘန်ကူးခရီးသည်များ [...] ကျော်တံတားကြီးဆောက်လုပ်ရန် ရောက်ရှိလာကြသော အလုပ်သမား[...] ကြောင့် အင်းစိန်လှိုင်မြစ်ဆိပ်မှာ အလွန်စည်ကားလှပါသည်။ များပမ်း[...] မှု လူအုပ်စုကြီးလှုပ်ရှားနေသည်မှာ ဘုရားပွဲတော်ကြီးတစ်မျှ စည်ကား[...] ပါသည်။

လှိုင်မြစ်ကမ်းတွင် တံတားဆောက်ရန် သံဖရိန်ကြီးများ၊ [...] စက်များ၊ ကွန်တိန်နာများဖြင့် ပြည့်နှက်လျှက်ရှိသည်။ မြစ်ကူးဖက်သ[...] အဝါကြီး (RoRo FERRY) ဖြင့် ကျွန်တော် တစ်ဖက်ကမ်း ကူးခဲ့သည်[...] လှိုင်သာယာတစ်ဖက်ကမ်း၌ ဒိုင်နာကားနှင့် ချက်ပလက်ဗိုက်ပူကားကြီးမျ[...] က အသင့်စောင့်ကြိုနေကြသည်။

ထိုမှ ကားတစ်စီးပေါ်တက်၍ တမာကုန်းခေါ် သမကုန်း သို့မဟုတ်[...] လင်မျှော်ကုန်းဟူသော ကားဂိတ်အဆုံးတွင် ဆင်းပြီး အတွင်းသို့ လမ်း[...] လျှောက်ဝင်ရသည်။ ထိုစဉ်က အတွင်းလိုင်းကားများ မရှိသေး။ လမ်းမ[...] အလွန်ကျဉ်းသည်။ ဆိုက်ကားတော့ရှိသည်။

လမ်းမကြီးပေါ်ရှိ ဗန်ဒါပင်လက်ဘက်ရည်ဆိုင် ရှေ့လမ်းမှဝင်[...] ညာချိုး။ ဘယ်ချိုးတော့ အဘဗိုလ်မှူး လိပ်စာပေးထားသောခြံရှေ့သို့ ရော[...] သည်။ ခြံထဲ၌ အဝီစိတွင်းတူးပြီး ပျဉ်ထောင်အိမ်ကလေးတစ်လုံး ဆော[...]

[...]ကြသည်။ ကျွန်တော့်ကိုမြင်သည်နှင့် အဘက ယာယီကနားဖျင်းအောက် [...] ရေနွေးကြမ်းသောက်နေရာမှ ထလာပြီး လိုက်လံဝမ်းသာစွာ ထွက်၍ [...] နေရာထိုင်ခင်းပေးသည်။

"လာ ... ဆရာလေး၊ ကျွန်တော်မျှော်နေတာ၊ အစောသားပဲ။ [...]ကြမ်းသောက် ဆရာလေး။ အမြည်းကတော့ ထန်းလျက်နဲ့ ပဲကြီးလှော် [...]ယ်"

"ရပါတယ် အဘ။ ကျွန်တော် မနက်စာစားပြီးမှ လာတာပါ။ [...]က ဘယ်နားမှာလဲအဘ"

"ဟိုးဘက်ထိပ်က ထောင့်ကွက်ပါ။ ဒါက သမီးရထားတဲ့မြေကွက်၊ [...]တို့က ဟိုနှစ်ကွက်တွဲကို ရောင်းမှာဆိုတော့ ဒီဘက်အကွက်မှာပဲ [...]အိမ်ဆောက်ပြီး နေကြရမှာပေါ့။ ရေနွေးကြမ်းသောက်ပါဦး ... [...]ရာလေး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်လိုက်ပြပါမယ်"

ထိုစဉ် (၁၅) နှစ်ခန့်အရွယ် ကလေးတစ်ယောက်က ကြက်ဖကြီး [...]တောင်ကို လေးခွဖြင့် ပစ်၍ ဆွဲလာသည်။

"အဘ ... ဘယ်မှာထားရမလဲ"

"မင်းအမေကိုပေးလိုက်။ သူချက်လိမ့်မယ်။ ဘူးသီးနဲ့ချက်လို့ပြော"

"ဟုတ်"

ကျွန်တော် အခုမှကြည့်မိသည်။ ၆၀ (၂၀'×၆၀') မြေကွက်အတွင်း [...] အိမ်က (၃) လုံး။ ပျဉ်ခင်း၊ ပျဉ်ကာဖြစ်သော်လည်း ဖျက်လာသော အိမ် [...]တောင်းများ၊ အမိုးကနိ။

"အဘတို့က ဘယ်ကပြောင်းလာကြတာလဲ"

"မြောက်ဥက္ကလာ ကျူးကျော်ရပ်ကွက်က၊ အခု ဒီမှာနေရာပေး [...]လို့ ပြောင်းနေကြတာ။ အိမ်တွေတောင် အပြီးမသတ်သေးဘူး။ ပိုက်ဆံ [...] ပြတ်သွားပြီလေ"

"ဪ ... အဘရယ်"

အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူးအဘ၊ ကလေးကများသည်။ အိမ်ထောင်ခွဲတွေ [...]လည်းရှိသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ကမူအဘိက ဗိုလ်မှူးဘဝနှင့်တော့ ကွာချင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်း ကွာနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီပိုလ်မှူးက အငြိမ်းစားဖြစ်သော်လည်း အပေါင်းအသင်းဆန်ပြီး လည်ဝယ်သဖြင့် ကျွန်တော်သိသလောက် တိုင် ချည်းလေးငါးလုံး၊ နောက်ဆုံးပေါ် ကိုရိုလာကားသစ်ကြီးနှင့် Sunny (pi up) ကားကနှစ်စီး၊ မိန်းမက သုံးလေးယောက်။ အခု ဗိုလ်မှူးအငြိမ်းစား တော့၊ ကျွန်တော် စဉ်းစားနေစဉ် ...

"ကဲ ... လာ ဆရာလေး၊ နေမပူခင် မြေကွက်ကိုကြည့်ရအောင်"

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့မြေလမ်းကလေးအတိုင်း လမ်းလျှောက်ထွ ခဲ့ကြသည်။ မြို့သစ်ဖြစ်သည့်အတိုင်း သစ်ပင်ကြီးများ အရိပ်မရှိသဖြင့် မန (၁၀)နာရီခန့် ဆောင်းနေမှာ အတော်ပူပြင်းသည်။ တော်ပါသေးသည်။ ကျွ တော် လျှာထိုးဦးထုပ်ကလေးဆောင်းခဲ့သဖြင့် ဦးခေါင်းတော့ လုံပါသည် ရောင်းမည့်မြေကွက်မှာ အဘတို့ခြံနှင့်မဝေးလှပါ။ လေးငါးအိမ်ကျော်ရှိသာ မြေကွက်မှာ ပတ်လမ်းဘေး၊ ထောင့်ကွက်။ အိမ်မရှိ ကွက်လပ်၊ မြက်ရိုင်း တောဖြစ်သည်။

"ဒီမြေကွက် (၂) ကွက်တွဲပဲ ဆရာလေး။ ထောင့်ကွက်ဆိုတော့ ပိုကျယ်တာပေါ့"

"ဒါနဲ့ အဘ၊ လမ်းဟိုဘက်ကွက်လပ်မှာ အုတ်တံတိုင်းခတ်ထ တာ ဘာလုပ်ဖို့လဲ မသိဘူးနော်"

"စီမံကိန်းတစ်ခုရှိလို့ ဖြစ်မှာပေါ့ ... ဆရာလေးရယ်၊ နောင်ဆို ဒီနေရာတွေ စည်ကားမှာပါ"

"ပေတိုင်းမလား ... ဆရာလေး"

"မတိုင်းတော့ဘူး အဘ၊ နောင်စိတ်ရက်ကျမှ ကျွန်တော်လာခဲ့ မယ်။ တပည့်တွေခေါ်ခဲ့ပြီး ခြံခတ်ရင်း ပေတိုင်းကြတာပေါ့။ အခုဟာက နေရာသိရုံတင် ကျွန်တော် လာကြည့်တာပါ။ ဒါနဲ့အဘ အရောင်းအဝယ်စာ ချုပ် ဘယ်မှာဝယ်လို့ရမလဲ"

"မပူနဲ့ ဆရာလေး။ မနေ့ကပဲ ကျွန်တော်မြို့ထဲက ဝယ်လာခဲ့ တယ်။ အဆင်သင့်ပဲ"

"ကဲ ... ဒါဆို လာ ... အဘ၊ စာချုပ်ချုပ်ကြရအောင်"

"ရပ်ကွက်လူကြီး လိုသေးသလား ... ဆရာလေး"

"မလိုဘူး အဘ၊ နှစ်ဦးသဘောတူရင် ပြီးတာပဲ။ မြေချပါမစ်က တစ်ဦးတည်းပိုင်လား"

"အဘရယ်၊ သမီးတစ်ဦးရယ် ပိုင်တာပါ။ ပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင် လက် ထိုးပေးမှာပါ"

"ရပါတယ် အဘ။ တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် ယုံကြည်မှု ။ ကျွန်တော်ကလည်း အဘတို့ကို ကူညီချင်လို့လာတာပါ"

"ယုံကြည်အားကိုးပါတယ် ... ဆရာလေး၊ လာဆရာလေး နေ့ ယ်စာ စားကြရအောင် အဆင်သင့်ဖြစ်လောက်ပါပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... အဘ"

ကျွန်တော်နှင့်အဘ အဘတို့အိမ်ကနားဖျင်းအောက် အညာခုံတန်း စားပွဲကြီးတွင် နေ့လယ်စာ စားကြသည်။ ဟင်းက ထွေထွေရာရာ ။ ကြက်သားဘူးသီး၊ အရည်နှင့် ကာလသားချက်ဟင်းနှင့် ငပိရည် ထမင်းက ဆန်ကြမ်း၊ လက်ရာပြောင်း၍ စားကောင်းပါသည်။

စားပြီးတော့ ထန်းလျက်ခဲနှင့် ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင်း ကျွန်တော် အဘအသင့်ဝယ်ထားသော (၁၀/) ကျပ်တန်စာချုပ်ပေါ်တွင် ရေးသွင်း အရင်စာချုပ် ချုပ်ဆိုကြပါသည်။ ပြီးသည်နှင့် ငွေချေလိုက်သည်။ အဘ ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် သာဓုခေါ်ရင်း ဆုတွေပေးသေးသည်။

ကျွန်တော် မြေဝယ်သည်ဟု မထင်မိ။ လိုအပ်နေသူအား တတ် သမျှ ကူညီခွင့်ရသည်ဟုပဲ သဘောထားပါသည်။ ဤငွေကုန်ပါက အဘ ဘာလုပ်စားကြမည်လည်း မတွေးရဲတော့ပါ။ မိသားစုတစ်လျောကြီးနှင့် ကျောင်းတစ်ယောက် ကျွန်တော်တို့ကုမ္ပဏီက ဗိုလ်မှူးဖြင့်တော့ အကွာ ကွာ၍နေပေတော့သည်။

ကျွန်တော် မအားလပ်သဖြင့် နောက်တစ်ပတ်တွင် လှိုင်သာယာ ခြံစည်းရိုးခတ်ရန် မရောက်ဖြစ်။ တစ်လခန့်ကြာမှရောက်တော့ အဘ သူ့မိသားစုကတော့ ကျွန်တော့်အား ဖော်ရွေစွာ ကြိုဆိုကြသည်။ ကျွန် ခြံအား မမတိုင်နှင့် ဝါးကပ်များဝယ်၍ ခြံစည်းရိုးခတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နေကုန်မည်ဖြစ်သဖြင့် လေးတိုင်စင်ကလေးအောက်၌ ခြံတွင်းမှ ရှင်းလင်းထားသော မြက်ရှည်ပင်များအား အမိုးအဖြစ်မိုး၍ တပည့်တစ်ဦးက အဘတို့အိမ်မှ အိုးငှား၍ ချက်ပြုတ်သည်။ အဘ၏သားတစ်ဦးက လာရောက်ကူညီသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ နေ့လယ်စာ စုပေါင်းစားကြတော့ သူ့ဖ ခေါ်ကျွေးသည်။

ဟင်းကတော့ အဘအိမ်တွင် ကျွန်တော် စား၍ ထမင်းမြိန်ခဲ့သော ကြက်သားနှင့် ဘူးသီးကာလသားဟင်း၊ အသီးအရွက်အကြော်နှင့် ဆေးဘဲ့ဥ သုပ်တို့ဖြစ်သည်။ ခြံမှာဝင်းခတ်ပြီး အပြောင်ရှင်းလိုက်တော့ အတော်ကျယ် ဝန်းပါသည်။ အစိုဓာတ်ရှိသဖြင့် တပည့်များက အသင့်ယူဆောင်လာသော နှစ်ရှည်သီးပင်၊ စားပင်များအား ခြံစည်းရိုးပတ်လည် စိုက်ကြသည်။ ဗိုလ်မှူး သား မောင်အောင်ဆွေက ရေလောင်းပေးမည်ဖြစ်သည်။

✿ ✿ ✿

| ၃ |

❑

နောက်ပိုင်း ကျွန်တော် မအား၍ လှိုင်သာယာခြံသို့ မရောက် တော့။ တစ်နှစ်ကျော်ဝန်းကျင်ကြာတော့ ဗိုလ်မှူးသား မောင်အောင်ဆွေ တော်အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ ခရီးရောက်မဆိုက်ပင် ...

"ဆရာ ... စည်ပင်က ခြံကွက်အလွတ်တွေ လိုက်ကြည့်ပြီး အိမ် က်မနေရလို့ သတိပေးနေတယ်။ အဲဒါ ယာယီအိမ်ကလေးဖြစ်ဖြစ် တို့ လာအကြောင်းကြားတာပါ။ အခု မြေကွက်တွေက ဈေးတက် သေး ဆရာရောင်းချင်ရင်လည်း သိန်းဂဏန်းနဲ့ ဝယ်မဲ့သူ အဆင်သင့် ယ်"

"ထားပါဦးကွာ။ ပိတ်ရက်ကျရင် ငါတပည့် လက်သမားတွေနဲ့ ပြီး လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေ သယ်လာခဲ့ပါမယ်"

"ကဲ ... အဲဒီနေ့ကျ နေ့လယ်စာ စားဖို့ချက်ပြုတ်ချိန်ရမှာ မဟုတ် ညကြီးက ချက်ပြုတ်ထားပါ။ ရော့ ... သည်မှာ ဟင်းချက်စရာဖိုး။ ဒါက ကွက် လမ်းစရိတ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... အစ်ကို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက် တနင်္ဂနွေရုံးပိတ်ရက်တွင် ကျွန်တော် အိမ်ဟောင်းမျက် စုပုံထားသော သစ်များနှင့် သွပ်အဟောင်းများကို ဒိုင်နာကားတစ်စီးငှာ တင်ပြီး လှိုင်သာယာခြံသို့ ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ သမိုင်းတွင် ဘုရင့်နော မြစ်ကူးတံတား၊ အင်းစိန်တွင် အောင်ဇေယျမြစ်ကူးတံတားကြီး နှစ်စင်း စီး၍ အသွားအလာ အတော်စည်းကားနေပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် ခြံထဲရောက်တော့ ခြံစည်းရိုးတွင် သရက်၊ မာလကာ တညင်း၊ ဗာဒန်ပင်ကလေးများ လူတစ်ရပ်နီးနီး ရှင်သန်အောင်မြင်နေ ပြီဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က တပည့်များနှင့် ဝိုင်းဒိုင်းကြဲပြီး အိမ်ကလေး အဖြစ်ဆောက်လိုက်ကြသည်။

နေ့လယ်စာ စားတော့ ကြက်ကာလသားချက်ဟင်းဖြင့် ထ အလွန်မြိန်သည်။ ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်မှာ ယခင်တစ်နှစ်ကျော်ကလို မ တော့၊ အိမ်များဖြင့် စီစီစေ့စေ့ဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်တော့်ခြံ နေရာကွက်လ သာ ကွက်လပ်အဖြစ် ကျန်နေတော့သည်။

နောက်တစ်ပတ်တွင် ကျွန်တော် ထောင်ထဲမှ ပျိုးပင်ပေါက် ယူ၍ တပည့်များကိုခေါ်ကာ လှိုင်သာယာခြံသို့ ထွက်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ လှိုင် ယာ (၃) ထိပ်ဈေး၊ မီးခွက်ဈေး၊ တမာကုန်းလမ်းဆုံတို့မှာ အတော်စည် နေပါပြီ။ လိုင်းကားများလည်း ပြေးနေကြပြီ။ လှိုင်သာယာမှာ နှစ်တိုက အတွင်း အလွန်စည်ကားလာသည်။

ကျွန်တော်တပည့်များနှင့် ခြံအတွင်း မြောင်းပေါင်ဖော်၍ ပန်း နှင်းကို၊ ကိုက်လံ၊ မုန့်ညင်း၊ ငရုတ်မိုးမျှော်၊ ချဉ်ပေါင်၊ ခရမ်းပင်များ စိုက်သည်။ အိမ်ကလေးရှိနေ၍ တပည့်တစ်ဦးက ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်သ ဗိုလ်မှူးသားမောင်အောင်ဆွေက ရေလောင်းပေးသည်။ ထို့ကြောင့် ရေလောင်းနိုင်ရန် သူ့အား မုန့်ဖိုးပေးခဲ့သည်။ သူကလည်း စိုက်ပျိုး ဝါသနာပါသဖြင့် အဆင်ပြေပါသည်။

ရာသီစားပင်ကလေးများ စိုက်ထားသဖြင့် လှိုင်သာယာခြံသို့ တော့ ကျွန်တော် တစ်ပတ်တစ်ခါ ရောက်ဖြစ်ပါသည်။ ရာသီပင်က

မှာ တစ်ပတ်နှင့်တစ်ပတ်ပင် မတူပါ။ ကြီးထွားမှု မြန်လှသည်။ ချဉ်ပေါင် များက မဲတက်နေသည်။ (၄၅) ရက်ခန့်ကြာတော့ ရာသီပင်ကလေးများ ဥ အသီးအပွင့်ဖြင့် ဖွံ့ထွားလွန်းလှသည်။

သာမန်ထက် ဖွံ့ဖြိုးထွားကြိုင်းနေသဖြင့် ကျွန်တော် အံ့ဩရသည်။ ညင်းပင်များက ရွက်ဖားတဝေဝေ၊ တစ်ပင်လျှင် (၅၀) ကျပ်သားခန့်၊ ဒေါ်စီများက ထမင်းစားပန်းကန်ခန့်၊ နှင်းကိုဥက ဟင်းသောက်ပန်းကန်လုံး ၊ ခရမ်းရှည်သီးများမှာ တစ်ပေခန့်၊ ငရုတ်မိုးမျှော်သီးများက လက်ညှိုး ခန့်။

"မောင်အောင်ဆွေ ... မင်း စားပင်တွေကို ဘာမြေဩဇာထည့် သလဲ။ ကြီးထွားနှုန်းက မြန်လွန်းလို့ အံ့ဩရပဲ"

"ဆရာ ... ကျွန်တော် ဘာမြေဩဇာမှ မထည့်ပါဘူး။ ခြံရှေ့ရေ ထဲက ရေကိုပဲ မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် လောင်းတယ်။ သီးဟင်းရွက် လာဝယ်တဲ့လူတွေနဲ့ လာကြည့်ကြတဲ့သူတွေလည်း ရှိ ဆရာ။ အဲဒါ လူခိုးမှာစိုးလို့ ညတိုင်း ကျွန်တော် ဆရာတို့အိမ်ကလေး ပြီး စောင့်အိပ်နေရတယ်။"

"ကောင်းတယ် ... မောင်အောင်ဆွေ၊ ရောင်းချိန်တန်ရင် ပေါက် ရောင်းပြီး စာရင်းနဲ့ ငွေစုထားပါ။ မင်းရဲ့လုပ်အားခ ငါထပ်ပေးပါ မင်းတို့လည်း မိသားစုများတယ်၊ ခူးစားပါ"

"မဖြစ်ဘူးထင်တယ် ဆရာ။ အဖေက လုံးဝခူးမစားရဘူးလို့ အမိန့် ထားတယ်"

"ရပါတယ်ကွာ၊ ငါပေးစားတာပါ၊ မင်းလုပ်အားနဲ့ အောင်မြင်ဖြစ် လာတာပဲ။ ထူးတော့ အတော်ထူးခြားတယ်ကွ။ ဒီလိုလယ်မြေမျိုးမှာ ာက်သန်စွမ်းစရာ အကြောင်းမရှိဘူးလို့ ငါထင်တယ်"

"ဆရာ့ကုသိုလ်ကံပေါ့ ... ဆရာရယ်"

နောက်တစ်ပတ်တွင် ကျွန်တော်မနက် (၅)နာရီကတည်းက ဗိုလ်ရာ ၍ လှိုင်သာယာခြံသို့ ကူးလာခဲ့သည်။ မနက် (၇) နာရီခန့် ခြံသို့ရောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ မောင်အောင်ဆွေ အိပ်ရာက မထသေး။ စိုက်ပျိုးခင်းအား ရေမ[illegible] ရသေးပါ။ ကျွန်တော် စိုက်ခင်းထဲ လျှောက်ကြည့်တော့ ပြာဖြူဖြူ[illegible] များ စိုက်ခင်းအနှံ့ ပြန့်ကျဲနေသည်။

အချို့ပန်းဂေါ်ဖီပွင့်များပေါ်၌ ပြာချောင်းအတွေးကလေးများကို [illegible] ရသည်။ လက်ဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်တော့ ကြေမွသွားသည်။ စဉ်းစား[illegible] ကောင်းကင်ကကျလာသော ပြာမှုန်များဖြစ်ခြင်းကတော့ သေချာနေသ[illegible] ဤပြာမှုန်များကြောင့် စားပင်များကြီးထွား သန်မာနေခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်[illegible] ဘာပြာများ ဖြစ်နိုင်ပါသနည်း။ ကျွန်တော် ခြံအဝင်ရေမြောင်းထဲ [illegible] တော့လည်း ပြာများက ဖွေးဖွေးလှုပ်ပြီး ရေအပေါ်ကြော တင်နေသည်[illegible]

ဤပြာမှုန်များ၊ ပြာရေများကြောင့် တခြား ဘာမြေသြဇာမှ မ[illegible] ရဘဲ သီးပင်စားပင်၊ ရာသီပေါ်ပင်များ ကြီးထွားနှုန်း မြန်နေခြင်းဖြစ်သည[illegible] ရာသီပေါ်ပင်များက ဓာတ်ပြာမြေသြဇာကို ကြိုက်ကြသည်ကို ကျွန်[illegible] များဂေဟာ ကေဒါသင်တန်းတက်ကတည်းက လေ့လာသင်ယူဖူးပါသည်[illegible] ပြာများ၊ ဘယ်ကလာသည်၊ ဘာပြာများဖြစ်သည်ကိုတော့ ကျွန်တော်[illegible] စုံစမ်းမေးမြန်းရပေဦးမည်။

ဤပြာများကြောင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ သန်စွမ်းသည်မှန်သေ[illegible] လည်း အစာတွင်း အဆိပ်ရှိမရှိ လေ့လာဆန်းစစ်ရပေဦးမည်။ ဤသည်[illegible] စိုက်ပျိုးသူ၏ တာဝန်ဖြစ်ချေသည်။

ထိုစဉ် မောင်အောင်ဆွေ အိပ်ရာမှ နိုးထလာပြီး ...

"ဟာ ... ဆရာ အစောကြီး ရောက်နေတာကိုး။ ကျွန်တော့်[illegible] နိုးရောပေါ့ဗျာ"

"ရတယ် မောင်အောင်ဆွေ။ ကဲ ... မျက်နှာသစ် Breakf[illegible] သွားစားရင်း စကားပြောရအောင်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာ၊ ခဏကလေး စောင့်ပါနော်"

"အေး ... အေး ..."

ကျွန်တော်နှင့်မောင်အောင်ဆွေတို့ မနက်စာ လက်ဖက်ရည်သော[illegible] ရန် အတူထွက်လာကြတော့ မဆုံဖြစ်တာကြာပြီဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးကိုလည်[illegible]

[illegible]တွင် တွေ့သဖြင့် ခေါ်ခဲ့သည်။ လမ်းထိပ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ [illegible]တော့ ကျွန်တော်တို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ မုန့်ဟင်းခါး၊ ထမင်းကြော် [illegible]တို့ကို ကြိုက်နှစ်သက်ရာမှာပြီး လက်ဖက်ရည်ချိုဖြင့် စားသုံးကြသည်။

ကျွန်တော်က ...

"အဘ ... ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ၊ မတွေ့ရတာ ကြာပြီ"

"ဟုတ်ပါ့ ... ဆရာလေးရယ်၊ ကျွန်တော် ထန်းတစ်ပင်ဘက် [illegible] ဝမ်းတစ်ပါးကလေးသွားသိမ်းတာပါ။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုက များ[illegible]။ ဆန်ရှိရင် ဘာဟင်းနဲ့စားစား ရပါတယ်။ အခုလည်း ဆရာ[illegible] ဟင်းသီးဟင်းရွက် ခူးဆွတ်စားခွင့်ပေးထားလို့ ဟင်းဖိုးအကုန်အကျ [illegible]နေပါတယ်။ ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ် ... ဆရာလေး"

"အဘ ... ကျွန်တော် မေးပါရစေ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေစား[illegible] အထူးခြားချက်ရှိပါသလဲ။ ဟင် ... အဘ"

"လတ်ဆတ်ပြီး ထွားကျိုင်းဖွံ့ဖြိုးတဲ့ အသီးအနှံတွေ စားရတော့ [illegible]ရေးတောင် ပိုကောင်းပါသေးတယ်။ အလျင်က အဘတို့မိသားစု [illegible]အငယ်ကောင်လေးတွေက မြို့သစ်လေစိမ်းမိပြီး ဖျားလိုက်၊ အလတ် [illegible]တွေက ချောင်းဆိုး၊ သမီးတွေက ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက်၊ ဇနီးသည်က [illegible]အိပ်ရောဂါရှိတော့ ဗိုက်အောင့်လေထိုးနဲ့ ချချာလိုက်တာမှ ပြောမနေ [illegible]

အခုတော့ ဆရာလေးရဲ့ လတ်ဆတ်တဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ [illegible]ထင်ပါရဲ့၊ အားလုံး ခေါင်ခေါင်မြည်ပဲ ... ဆရာလေးရေ။ ဆရာ[illegible] ကျွန်တော်တို့မိသားစုအပေါ်မှာ တကယ့်ကျေးဇူးရှိပါတယ်။ ကျွန်[illegible]ကြည့် ဆရာလေးနဲ့တွေ့စက ပိန်ပိန်၊ အခု ဝပြီး စိုပြေလာတယ်၊ [illegible]နေ့က မြို့ထဲမှာ ပေါင်ချိန်ကြည့်တာ (၁၀) ပေါင်တောင် တိုးလာ[illegible]"

"ဟုတ်ပါ့ အဘ၊ ဝလာတယ်နော်"

"တစ်အိမ်သားလုံးပဲ ... ဆရာလေးရဲ့၊ မြေးတွေဆိုရင် [illegible]တာပဲ။ ဆရာလေးကျေးဇူးတွေက များပါတယ်။ အခု ဝမ်း[illegible]ပါးရတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလည်း ကျွန်တော်ထန်းတစ်ပင်က အမျိုးတွေဆီမှာ ငွေတို့ချေးထား
လစဉ့်အတိုးကို စပါးပေါ်ချိန်မှ သိမ်းတာပါ"

"အဘ ... အဲဒီသီးနှံပင်တွေ သန်စွမ်းတာ ဘာကြောင့်လဲ
လား။ မိုးပေါ်ကကျလာတဲ့ ဓာတ်ပြာတွေကြောင့်ဗျ"

"ဗျာ ... ဘယ်လို ဆရာလေး။ မိုးပေါ်က ကျလာတဲ့ ဓာတ်ပြ
ဟုတ်သလား"

"ဟုတ်ပ ဲ အဘရယ်။ ဓာတ်ပြာတွေက မြေပေါ်ကျလာတယ်။ ဓာ
ပြာရေစိမ်ထားတဲ့ ရေတွေကို မောင်အောင်ဆွေက ခပ်လောင်းတယ်။ အဲ
ကြောင့် အပင်တွေ၊ အသီးအပွင့်တွေ၊ အတိုင်းမသိ သန့်ပြီးပွင့်ဖူးနေတာ
ကျွန်တော်လည်း ဓာတုဗေဒဌာနကို အန္တရာယ်ရှိမရှိ စစ်ဆေးပေးဖို့ ပြင်ဆ
နေတာပါ"

"ဟင် ... ဒါဆိုရင်တော့ ဟိုကလာတာပဲ။ အန္တရာယ်တော့
နိုင်ပါဘူး ဆရာလေး။ ရွံတတ်ရင်တော့ စားကြမှာမဟုတ်ဘူး"

"ဘယ်ကလာတာလဲဟင် ... အဘ"

"ဟိုးဘက်ခပ်လှမ်းလှမ်း အုတ်တံတိုင်းဝင်းကြီးခတ်ထားတာ ထ
ပင်သုသာန်လေ ... ဆရာလေးရဲ့။ အဲဒီက လူသေတွေ မီးသဂြိုလ်တော
လွင့်လာတဲ့ပြာတွေ ဖြစ်မှာပေါ့။ နေ့ပိုင်းမှာတော့ မီးခိုးလောက်ပဲမြင်ရတာ
ပြာတွေမတွေ့မိဘူး။ မနက်စောစောပိုင်းမှ နှင်းပေါက်တွေနဲ့အတူ ကျလာ
တာထင်ပါရဲ့။ နေရာတိုင်းလည်း မကျဘူး ... ဆရာလေးရဲ့"

"အင်း ... ဟုတ်လိမ့်မယ် အဘ။ မနက်က ပန်းဂေါ်ဖီရွက်တွေ
အပေါ်မှာ ဆံပင်တွေးကို မီးလောင်တဲ့ပြာလို အခွေလိုက်ကလေး ကျွန်တော်
တွေ့ခဲ့တယ်။ အမျိုးသမီးဆံပင်ဖြစ်လိမ့်မယ်"

"အင်း ... အဲဒါတွေက အယူရှိရင်တော့ တစ်မျိုးပေါ့။ အယူမ
ရင်တော့ မြေဆီဩဇာကောင်းစေတဲ့ မိုးပေါ်က ပြာတွေပေါ့။ လူ့အရိုး
အမြစ်က ဖြစ်တာဆိုတော့ အာနိသင်ရှိမှာ အမှန်ပါပဲ"

"လူသေဆုံးရတယ်ဆိုတာ ရောဂါဘယ်ကြောင့်ပဲ ... အဘရဲ့

ဖြစ်လို့ သေရတယ်ဆိုတော့ ပိုးမွှားတွေပါမှာပေါ့။ လူတွေအတွက်
ရာယ်မရှိနိုင်ဘူးလား"

"အန္တရာယ်တော့ ရှိလောက်မယ်မထင်ဘူး ... ဆရာလေး။ ဘာ
ဒါနဲ့ပဲဆုံးဆုံး။ အပူဒီဂရီများစွာနဲ့ မီးရှို့ ပြာချပစ်လိုက်တော့ ဘာရောဂါ
ခံနိုင်ရည်ရှိမလဲ မီးလောင်ပြာဖြစ်သွားပြီပေါ့"

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်အဘ။ ရောဂါပိုးမွှားဆိုတာက အေးတဲ့
မှာပေါက်ပွားပြီး အပူရှိန်ပြင်းပြီး မီးလောင်ပြာကျရင်တော့ ခံနိုင်ရည်
မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က အသီးအနှံစားသုံးသူတွေကို အန္တရာယ်
လို့ပါ ... အဘရယ်"

"မရှိနိုင်ပါဘူး ... ဆရာလေး။ ကျွန်တော်တို့ တစ်အိမ်သားလုံး
ရေကောင်းလာတာ သက်သေပါ။ ဝယ်စားကြတဲ့သူတွေလည်း ဘာ
ပြဿနာမကြားရပါဘူး။ နေ့စဉ် လာဝယ်နေကြတာပဲ"

ထိုအခါမှ ကျွန်တော် စိတ်ချမ်းသာသွားပါသည်။ သို့သော် ကျွန်
စိတ်တော့ ကောင်းစွာမချသေးပါ။ သူငယ်ချင်း၏ ပုဂ္ဂလိကဓာတ်ခွဲ
၌ ဓာတ်ပြာနှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ နမူနာယူ၍ စစ်ဆေးစမ်းသပ်
သည်။

ကျွန်တော့် ခြံထွက်သီးနှံများကို လာရောက်ဝယ်ယူကြရင်း လူသိ
၍ ခြံဝယ်လိုသူများလည်း ပါလာတတ်ပြီး ရောင်းလျှင်ဝယ်မည်ဟု
ကြောင်း အဘထံမှ ကြားသိရသည်။ ဈေးက (၄) သိန်းပေးမည်ဟု
သည်။ ရပ်ကွက်ဥက္ကဋ္ဌဆိုသူကလည်း ရောင်းခြင်းရောင်း သူ့ကိုရောင်း
လှမ်းလာသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း မရောင်းသေးပါကြောင်း ချိုချို
ပြန်ပြောရသည်။

ကျွန်တော့်ခြံကို အားကျ၍ ရပ်ကွက်ထဲမှ ကွက်လပ်မြေရှိသော
ပိုင်ရှင်များ လိုက်စိုက်ကြသည်။ သာမန်သာ ဖြစ်ထွန်းပါသည်။ ဒါ
ဓာတ်မြေဩဇာများ သုံးရသေးသည်။ ထို့ကြောင့် မနာလိုပြီး
ဆေးများ ဖြန့်မှာစိုးသောကြောင့် ကျွန်တော်က အဘသား မောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်ဆွေအား မကြာခဏ သတိပေးရသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ခြံထဲရောက်သည်နှင့် ဘူးခွံ၊ ပုလင်းခွံ၊ စက္ကူထုပ်၊ ပလတ်စတစ်ထုပ် အနှများအား အသေအချာ လိုက်ရှာရသည်။

တစ်နေ့တော့ ပြာစကလေးများကို ပလပ်စတစ်အိတ်က သို့ ထည့်၍ ကျွန်တော်ယူခဲ့သည်။ အိမ်ကဇနီးသည်က အစွဲအလမ်း သူဖြစ်သဖြင့် ထိုနေ့က စောစောပြန်ခဲ့ပြီး အိမ်မဝင်တော့ဘဲ ကြည့်မြင် မှ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေဟောင်း၊ ဓာတ်ခွဲခန်းသို့ သွားပို့ပြီး စစ်ဆေး သည်။ သူက အသေအချာစစ်ဆေးပေးမည်ဟု ပြောဆိုကာ (၃) ရက် ခွာချိန်းသည်။ ကျွန်တော် နမူနာပြာထုပ်ကလေးအား ပေးခဲ့ပြီး အိမ် ခဲ့ပါသည်။

❀ ❀ ❀

| ၄ |

❑

(၄) ရက်မြောက်သော မနက်မှ ကျွန်တော် ကုမ္ပဏီသို့ စောစော ခဲ့ပြီး ဝင်ယူရာ သူငယ်ချင်းဓာတ်ခွဲဆရာက ...

"သူငယ်ချင်း ...မင်းပေးတဲ့ ပြာနမူနာက မီးလောင်ထားတဲ့ ပြာဆိုတာတော့ သေချာပြီ။ ထားပါတော့ ...နည်းနည်းတော့ ထူး တယ်ကွ။ မီးလောင်ထားတဲ့ သစ်ရွက်သစ်ကိုင် အဝတ်စ စတဲ့အသုံး ဆောင်ပစ္စည်း မီးလောင်ထားတဲ့ပြာ မဟုတ်ဘူး။ ဇီဝပြာ။

အတိအကျပြောရလျှင် မနုဿပြာကွ။ ကိုယ်က ဝန်ထမ်းဘဝ က အင်္ဂလန်အထိ ဓာတ်ခွဲပညာ သွားသင်ဖူးတယ်။ (DNA) ဆိုတာ ဖူးတယ် မဟုတ်လား။ သက်ရှိလူတစ်ယောက်နဲ့ သက်ရှိသတ္တဝါတစ် ကောင်ကောင်ဟာ သေဆုံးသွားလို့ ပြာအဖြစ် ကျန်တာတောင်မှ အဇီဝ သက်မရှိတဲ့ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းတွေနဲ့ မတူဘူး။ ဓာတ်ခွဲလိုက်တော့ အမျိုးကွဲ ထွက်လာတယ်။

သက်မဲ့ပစ္စည်းပြာမှာ ကာဗွန်ဓာတ်က အဓိကကျတယ်။ စုန်း တ်နဲ့ ထုံးဓာတ်အနည်းငယ်လည်း ပါတာပေါ့လေ။ ကန့်ဓာတ်လည်း မဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စလောက် ပါတတ်တယ်။ ပစ္စည်းအမျိုးတွဲအလိုက်ပေါ့။ နောက်ပြီး ဓာတ် တယ်ဆိုတာ သူ့ချည်း မိုက်ကရိုစကုတ်အောက်ထားကြည့်ပြီး ခွဲလို့ရ မဟုတ်ဘူး။ ပုံဖော်ပေးမဲ့ဓာတ်ရည်၊ ဓာတ်ပေါင်းတွေနဲ့ အရည်ဖျော်ပြီး သရုပ်ခွဲရတာ။

အခုဟာက သက်ရှိပစ္စည်းရဲ့ပြာဖြစ်မှုန်း ထူးခြားတယ်။ ရိုးရိုး မီးလောင်ပြာလို အစောကပြောခဲ့တဲ့ ကာဗွန်ဓာတ်၊ မီးစုန်းဓာတ်၊ ထုံးဓာတ် ကန့်ဓာတ်တွေ ပါဝင်တဲ့အပြင် အာဆင်းနစ်နည်းနည်းနဲ့ သတ္တုဓာတ် အတော်စုံတယ်။

နွားဟာ မြက်စားတော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်ဖွဲ့စည်းပုံ မှာ ကာဗွန်ဟိုက်ဒရိတ်ဓာတ်ပေါင်းတွေ များတယ်။ ဟယ်ဝီးဘိုးရပ်စ် (HABBLBOUS) တဲ့ အစုံစားသတ္တဝါတွေနဲ့ မတူဘူး။ တစ်ခါ လူနဲ့ တိရစ္ဆာန် ကို အမျိုးအစား ခွဲခြားပြန်တော့ (DNA) နည်းကို သုံးရတယ်။ မင်းယူလာ တဲ့ ပြာတွေက လူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို မီးလောင်ကျွမ်းထားတဲ့ ဓာတ်ပြာတွေပဲ"

"အလို့ … ငါ့ဆရာ တယ်တော်ပါလား။ ကိုယ်လည်း ဘယ်က တယ်၊ ဘာရယ်လို့တောင် မပြောရသေးဘူး"

"အေး … အဲဒါအပြင် ပြောလို့ရသေးတယ်။ သူငယ်ချင်းယူလာ တဲ့ပြာတွေက မိန်းမခန္ဓာကိုယ်ကို မီးလောင်ကျွမ်းထားတဲ့ ဓာတ်ပြာတွေ"

"ဒါလည်း (DNA) နည်းနဲ့ပဲလား"

"မဟုတ်ပါဘူး။ (DNA) နည်းနဲ့ စစ်ဆေးရင် ယောကျ်ားမိန်းမ ဘာသွေးအမျိုးအစားလဲဆိုတာတောင် ခွဲခြားစိတ်ဖြာလို့ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလွန်အသေးစိတ်ကျပြီး ပင်ပန်းတယ်။ အခု မိန်းမခန္ဓာကိုယ် လောင်ကျွမ်း တဲ့ဓာတ်ပြာလို့ ပြောရတာကတော့ မီးလောင်ထားတဲ့ ဆံနွယ်အစွေလေးတွေ ရလို့ ပြောနိုင်တာပါ။

ဒါနဲ့ ကိုသိန်းဝင်း ဒီပြာတွေကို ဘာလုပ်ဖို့ ဓာတ်ခွဲခိုင်းတာလဲ မင်းများသတ်ခဲ့ပြီး အလောင်းကို မီးရှို့ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်တာ သတ်သေ ရှိ မရှိ လာမေးတာလား။ အခုခေတ်မီတိုးတက်နေတဲ့ သိပ္ပံခေတ်ကြီးမှာ သက်သေခံဖျောက်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့နော်။ ငါလည်း ဓာတ်ခွဲဆရာက ကြံရပါ

သောင်းဖျောက်ဖျက်မှု တရားခံအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ဟား … ဟား … … ဟား …"

"ကဲ … သူငယ်ချင်း၊ ဓာတ်ခွဲခန်းခ ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ ဦး"

"သူများတွေဆိုရင်တော့ ဒါဟာ ထောင်ဂဏန်းပဲ။ ငယ်ပေါင်း ဆိုတော့ တစ်ဝိုင်းပေါ့ကွာ။ ကိုယ်လည်း Breakfast တောင် မစားရ တော့ … လာကွာ … လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားကြရအောင်"

လမ်းထိပ်ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး ကြက်ဥထမင်းကြော်၊ တစ်ဦးက ဘူးသီးကြော်နှင့် မုန့်ဟင်းခါး လက်ဖက်ရည်ဖန်ဆိမ့်ကလေး သောက်ကြရင်း ထွေရာလေးပါး ပြာဖြစ်ကြပါသည်။

"သူငယ်ချင်းကိုသိန်းဝင်း … အစောက ကိုယ်မေးထားတာ မောင် ဖြေသေးဘူးနော်"

"ဘာကိုမေးလို့ ဘာကိုဖြေရမှာလဲဟ"

"အဲဒီပြာတွေ ဘာကြောင့် ကိုယ့်ဆီယူလာပြီး ဓာတ်ခွဲရတာလဲ"

"အဲ … ဟုတ်သားပဲ။ ဒါဟာ လျှို့ဝှက်စရာကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး ငယ်ချင်းရာ။ ကိုယ်ဝယ်ထားတဲ့ ခြံတစ်ခြံဟာ လှိုင်သာယာ၊ တမာကုန်း ရပ်ကွက်မှာဆိုတော့ အခုမကြာခင်ကဖွင့်တဲ့ ထိန်ပင်သုသာန်နဲ့ နီး ။ အဲဒါ မီးသင်္ဂြိုဟ်တော့ ခေါင်းတိုင်က ပြာတွေလွင့်လာတယ်။

ထူးထူးဆန်းဆန်း ရပ်ကွက်တစ်ခုတည်း သူများခြံထဲမကျဘဲ၊ ကိုယ့် ထဲ စုပြုံကျလာတယ်။ ကိုယ်က ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်တော့ သီးနှံ တ မဟားတရား ကြီးမားသန်စွမ်းလွန်းအားကြီးလို့ စားသုံးသူတွေ ရာယ်ဖြစ်မှာစိုးလို့ပါ။ အဲ့ဒါ အဆိပ်ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင် ဆရာ့ကို လာမေး ပါခင်ဗျား။ ကဲ … သိပြီလား"

"ဩော် … စေတနာနဲ့ကိုး။ ကောင်းလေစွ … ကောင်း ယ်လည်း ကူညီရကျိုး နပ်ပါပေတယ်။ လူ့သဘာဝဓာတ်ပြာ လူပြာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆိုတော့ ကာဗွန်ဟိုက်ဒရိုက်ဓာတ်များလို့ အသီးအနှံတွေ ကြီးထွားအော
မြင်တာပါပဲ။ အဲ ... အာဆင်းနစ်ဆိုတဲ့ စိန်အဆိပ်ဓာတ် နည်းနည်းပါ
အသီးအနှံတွေကို အစိမ်းမစားစေနဲ့ အန္တရာယ်ရှိတယ်။ ချက်ပြုတ်စား
ဆိုရင်လည်း ရေစင်စင်ဆေးပြီး ချက်ပြုတ်စားရင် အန္တရာယ်မရှိနိုင်ပါ

"အေးဗျာ ... အဲ့ဒါကိုပဲ သိချင်တာပါ။ ကျေးဇူးတင်လိုက်
ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ ရင်တမမနဲ့၊ ကျွန်တော့်ခြံထွက် ဟင်းသီးဟင်းရွက်
ရင် အဆိပ်ဖြစ်မယ်ထင်လို့ စိုးရိမ်လိုက်ရတာ အခုမှ အလုံးကြီး ကျ
တော့တယ်"

"ဥနဲ့အသီးထဲမှာ ပြဿနာမရှိဘူး၊ အပွင့်အရွက်ကိုတော့ ရေ
စင်ဆေးခိုင်း။ သတိထား၊ ပိုးသတ်ဆေးဖြန်းထားရင်တောင် ချက်ချင်း
ရင် အဆိပ်ဖြစ်နိုင်တယ်။ တစ်ပတ်လောက်ကြာရင် သူ့အလိုလို ပြယ်
တာပါပဲ"

"ကျေးဇူးအထူးတင်တယ် သူငယ်ချင်း။ ကိုယ့်ခြံထွက် လတ်ဆ
တဲ့ အသီးအနှံတွေကို လာပို့ဦးမယ်။ သူငယ်ချင်း စားရဲသလား"

"ဟ ... စားမှာပေါ့ကွ။ တို့ငယ်စဉ်က ဓာတ်မြေဩဇာဆိုတဲ့ တ
ပစ္စည်းတွေ မပေါ်သေးတော့ နွားချေးနဲ့သစ်ရွက်ဆွေး မြေဩဇာတွေ၊ အမှိုက်
တွေ မီးရှို့ပြီး၊ ဓာတ်ပြာမြေဩဇာအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြတာ မင်းလည်းအ
ပဲ။ တရုတ်ပြည်မှာတော့ လူ့ချေးမြေဩဇာသုံးလို့ ရာသီပေါ်သီးနှံတွေ သ
စွမ်းကြီးထွားကြသတဲ့။ အဲ ... ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်မိန်းမကိုတော့ အဲဒီအကြော
တွေ မပြောပါနဲ့။ မိန်းမတွေက အယုံအကြည် အစွဲအလမ်း များတဲ့အပြ
ရှိတတ်ကြတယ်လေ"

"ဟုတ်ပါပြီဗျာ"

ကျွန်တော် ဓာတ်ခွဲဆရာ ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်း ဦးကျော်ဇေ
အား နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်ပတ်တွင် မုန်လာဉ၊ မုန်ညင်း
ပန်းဂေါ်ဖီ၊ နှံကို၊ ကိုက်လန့်တို့ကို ကားငှား၍ ဦးကျော်ဇေယျ ဓာတ်ခွဲခ
သို့ သွားပို့ရာ လွန်စွာ သဘောကျနေပါသည်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

မြေဈေးတွေတက်သော (၂၀၀၀) ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျွန်
အား ရောင်းလိုက်ရာ သိန်း (၁၀၀) ကျော်ရသည်။ အဘမိုလ်မှူး
တော့ ကျွန်တော့်အရင်ရောင်းပြီး ပြောင်းရွှေ့သွားကြပြီးဖြစ်သည်။ ကျွန်
စောင့် အဘမိုလ်မှူးသား မောင်အောင်ဆွေကိုတော့ လစဉ်လာပေး
အပြင် ခြံရောင်းပြီးတော့ ငွေကျပ်(၅)သိန်းတိတိ ဆုချလိုက်ပါသည်။
၍ ကျန်သောပြာများမှာ အများအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မည်
လည်း ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်သာ
တော့သတည်း။

ထောင်မှူးကြီးသိန်းဝင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

...အိမ့ စိတ်ဓါတ်ပြင်း

□

အပြင်မှာ လရောင် ထိန်ထိန်သာနေလိမ့်မည် ထင်သည်။ ဖြူပြာ အလင်းမှုန်မှုန်များက မှန်ပြတင်းမှတစ်ဆင့် ဖွတ်တိုးဝင်လာကြလျက် ...တော်တို့ အခန်းအတွင်းမှာ ဟိုတစ်ကွက် သည်တစ်ကွက် ပြောက်တိ ...တ်ကျား စွန်းထင်းလင်းလက်နေ၏။ ပင်လယ်ဝနှင့် ရန်ကုန်မြစ်ပြင် ...ကို ဖြတ်ပြေးလာသော ညလယ်ယံ လေပြေညင်းသည်လည်း နွေး ...တ။ ဆားငန်နံ့တွေ သင်းနေလေသည်။

ရုတ်တရက်သားဖြင့် မြန်မာပြည် ဟိုးတောင်ဖျားက ဘုန်းသာရိ ...ညို့ညို့များဆီ လွမ်းလိုက်ချင်သလို ဖြစ်သွားသေးသည်။ မှုံရိုရို ည... အတိတ်၌ ပျော်ဝင်သွားစေဖို့ အဖော်ကောင်းဖြစ်ထိုက်သည်ပဲလေ။

"အဲဒါဆိုရင် . . . အစ်ကိုလေး၊ မင်းက ရွာဆီ ပြန်မလာဖြစ်သေး ...ဘူ . . . ဟုတ်လား"

ခပ်အုပ်အုပ် မီးစက်သံကိုလွှမ်း၍ ကျွန်တော့်မေးခွန်းက သူ့ဖျက် ...စိတ်ရိုက်လိုက်သလို ဖြစ်သွားပုံရသည်။ သူ့မျက်နှာ မဲ့ရွဲ့ရွက်ကြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သွားသည်ကိုမြင်ရ၏။ သဘောစက်ခန်းအတွင်း စိတ်အထိုင်မကျနိုင်
သည့်အတွက် ကျွန်တော့်အသံက အတန်ပင် ကျယ်သွားလေရော

"ဟင် ... အစ်ကိုလေး"

"ဘယ်လိုပြောရမလဲ ... ခွေးလေးရာ၊ လောလောဆယ်တော့ ကလူတွေကို ဘယ်လိုမှ မျက်နှာမပြရဲသေးဘူး။ အမေ့ကိုလည်း မျက် ချင်း မဆိုင်ချင်သေးဘူး။ ကြံတိုင်းမဖြစ် ထင်တိုင်းမပေါက်ခဲ့ဘူးဆို ဒီပုံဒီနည်း ဒီအခြေအနေမျိုးနဲ့တော့ ရွာပြန်မဝင်ချင်ဘူးကွာ။ ငါ့ လည်း မင်းအသိသားနဲ့"

ရုတ်တရက် ချက်ချင်းမှိုင်းညို့ အိုစာသွားသည့် သူ့မျက်နှာ နဂိုအခံကပင် အားနည်းဖျော့တော့နေသေးသဖြင့် ပို၍ ပင်ပန်းရှုံ့တွ တွသည်။ ယခုပင်လျှင် ငိုချလိုက်တော့မယောင် အသံတွေလည်း တုန် ယင်ယင်။ သူ့ညီ ကျွန်တော့်ကို 'ခွေးလေး' ဟု ဟိုးငယ်ဘဝ ချစ်စနိုး ပြောင်ဖြင့် အမှတ်ထင်ထင် ခေါ်နေသေးပုံထောက်လျှင် သူ့အတိတ် နာကြည်းစိတ်ကုန်သွားခြင်း မဟုတ်သည်ကဖြင့် သေချာသည်။

"ဖြစ်ခဲ့တာတွေက အစ်ကိုလေးနဲ့မှ မဆိုင်တာပဲ ... အစ်ကို ရာ။ ဒီသောက်မှန်တိုင်းကြီးကို အစ်ကိုလေးက 'လာပါ ... လာပါ' တာလည်းမဟုတ်၊ အယ်လဲဂျောက်ဂျက် လက်ဆွဲပြီး ခေါ်လာခဲ့တာလည်း မဟုတ်၊ သူ့အလိုလို မခေါ်ပင့်ဘဲ ထဖြစ်လာခဲ့ပြီး လူတိုင်းထင်ထားကြ ထက် ပိုကြမ်း ပိုရိုင်းသွားခဲ့တာချည်းကိုး။

ပြီးတော့ ဒင်းကြီးကြောင့် ပိုးစိုးပက်စက် ဒဏ်ခံလိုက်ရတဲ့သူတွေ အစ်ကိုလေးတို့တစ်သိုက်တည်းမှ မဟုတ်တာဘဲ။ ပြောသားအလိုတော့ အ လူတစ်သိန်းခွဲလောက် သေကြသတဲ့။ အလောင်းမတွေ့ ဘာမတွေ့ ပျောက် စာရင်းက တစ်သိန်းလောက်တဲ့။ ပျက်စီးဆုံးရှုံးလိုက်သမျှတွေကတော့ မ မနေနဲ့၊ အသင်္ချေအနန္တပဲတဲ့။ ကဲ ... အဲဒါတွေကကော အစ်ကိုလေး ဆိုင်နေတာပဲလား။

ကရုဏာဒေါသောဖြင့် ပက်ခနဲ ပြောထွက်ဖြစ်ခဲ့သည့်တိုင် ဝါနော နောက် လျှပ်စစ်မီးရောင် တစ်ဝက်တစ်ခြမ်းဖျက်ထားသည့် သူ့မျက်နှာ

ပါက သောကဒဏ်ခံ မျက်နှာနေကြီးကို မကြည့်ချင် မြင်ချင်ရက် နေရသဖြင့် စိတ်နှလုံး နောက်လှ၏။

သူ့မာလိန်မှူး အခန်းကလေးမှာ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းဖြစ်သည်။ နံရံ တွင် အလုပ်စားပွဲတစ်လုံး ဖြစ်ဟန်တူသော မြေပုံလိပ်တွေ၊ ရေပုံ တွေ၊ သံလိုက်အိမ်မြှောင်ကြီးငယ်တွေ၊ ပေတံကိုရှည်တွေ၊ ခဲနီပြာတံ တွေ၊ လော့ဂ်ဘုတ်စာအုပ်တွေ၊ စာအုပ်အထူအပါးမျိုးစုံတွေ သောင်း ထွေလာ ပွစာတက်နေသည့် သစ်သားစားပွဲအိုကြီးတစ်လုံး၊ တစ်ဖက် တပ်၍ထားသည့် နှစ်ထပ်သစ်သားအိပ်စင်ငယ်တစ်လုံးနှင့် ခနော် စားပွဲတစ်လုံး၊ ကျွန်းကုလားထိုင်လေးငါးလုံး၊ ထွေထွေရာရာ သဗ္ဗန် တွေ စုထည့်ထားဟန်တူသည့် နှစ်လုံးဆင့်၍ စီထပ်ထားသော ကျွန်း ကြီးနှစ်လုံး စသည့်ပစ္စည်းပစ္စယတွေနှင့်ပင် သူ့အခန်းသည် အသက် လောက်အောင် ကျပ်သပ်နေပြီဖြစ်သည်။

ရုတ်ချည်း ညှော်သည့်စိမ်းတွေ ရောက်လာမည်ကို မျှော်လင့်မထား ရှုပ်ပွချင်တိုင်း ရှုပ်ပွနေသည့် ဟိုတစ်ပုံသည်တစ်ပုံ အဝတ်အစား များ၊ ကြေးအလိမ်းလိမ်း အတွန့်တွန့်အကြေကြေဖြင့် အညာပခုက္ကူ က နီညိုနက်ကွက်နှစ်နှစ်စိ စောင်နွမ်းများ၊ ပလပ်စတစ်အိတ်ခွံ၊ အိတ်ခွံဟောင်းတွေ၊ ထုရှုပ်သစ်တက်နေသည့် ဖုန်မှုန့်အလိမ်းလိမ်း သည် ကုန်လွန်ခဲ့သည့်ရက်များအတွင်းက အခန်းပိုင်ရှင်၏ စိတ်အနေ ကို လှစ်ပြနေသလိုပင်။

သည်အခန်း၏ ပိုင်ရှင်သည် လွန်ခဲ့သည့် ၁၄၊ ၁၅ နှစ်ခန့်က နှင့် သန့်ပြန့်သန့်ရှင်း၍ စမတ်ကျလှပြီး ယောက်ျားပီပီ၊ ခန့်ခန့်ညား 'ဂျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီနိုင်' သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေး အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသူ၊ ကျွန်တော့်အစ်ကို ဇော်သီလဟု ယုံဖို့ ခက်ခဲလွန်းလှ သည်။

ထိုအတူပင် အသက်လေးဆယ်၊ လေးဆယ့်ငါး။ ဆံပင်နက် တစ်ပိုက်တွင် မီးခိုးရောင်လဲ့လဲ့ပြေးနေပြီး ကော်ကိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်လက် ခေါ်ထားသဖြင့် တည်ငြိမ်ချင်သယောင်ရှိနေသည့် ကျွန်
မျက်စိရှေ့က အရုပ်ရှည်ရှည်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါးလူကိုလည်း ကျွန်တော့်အစ်
ဟု လက်ခံဖို့ ခပ်တွန့်တွန့်။

ပါးချောင်၊ နားချောင်ကျ၍ အရေပြားများ တွန့်လိမ်၍တွ
ဝါကြန့်ကြန့်ဖြစ်နေသည်။ မည်း၍ကြမ်းသော သူ့ဆံပင်များကို မပြု
ထားခဲ့သည်ပင် ကြာခဲ့ပြီထင်သည်။ ဆံပင်ရှည်များက ညှင်းရှိုးသို
မညီမညာဝဲကျနေ၏။ ချိုင့်၍ညိုနေသော မျက်လုံးအိမ်အတွင်းမှ ဝိုင်းစ
မည်းနက်နေသော မျက်ဝန်းအစုံသည်သာလျှင် တလက်လက် လက်
နေသည်။

မျက်ခုံးစပ်မှသည် ညာပါးတစ်ပြင်လုံးအပေါ် ကန့်လန့်ဖြတ် အ
တက်နေသည့် အမာရွတ်စင်းဖြူဖြူ အကြောင်းကြီးကလည်း သူ့မျက်နှာ
ပေါ်မှ အရေခွံများကို ဆုပ်ညှစ်စုချုပ်ထားသလိုဖြစ်နေသဖြင့် ကြည့်ရဆိုး
လှ၏။

ခပ်တိုးတိုး လေသံသဲ့သဲ့ကလေးဖြင့် လေးလေးတွဲတွဲ ပြောတ
သည့် သူ့လေသံဟန်ပန်၊ အမည်ဖော်မပြတတ်သော နောင်ဖွဲ့မှ ခံစားရ
တွေကြောင့်သာမဟုတ်ခဲ့လျှင် သူ့ကို ကျွန်တော့်အစ်ကို ဖော်သီလဟု ကျ
တော်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် လက်ခံမိလိမ့်မည်မဟုတ်။

"အဲဒါကတော့ အဲဒါပဲပေါ့ ... ခွေးလေးရာ။ ဒါပေမဲ့ သူတို
သာ ဆုတို့တောသူတောင်သားဘဝ ရွာမှာပဲ ကိုင်းလုပ်လယ်လုပ် လုပ်
လုပ်စဉ်အတိုင်းပဲ နေနေခဲ့ကြရင် ဒီမုန်တိုင်းကြီးမျိုးနဲ့ ကြုံစရာ ဘာရှိ
ဒါကသာ ရွာကို တကူးတကပြန်ပြီး သူတို့တွေကို ငါ့သခေါ်မှာ အလုပ်လု
ကြဖို့ သွားခေါ်မလာဖြစ်ခဲ့ရင် ပင်လယ်မှာ ဒီလိုကြမ္မာဆိုးမျိုးနဲ့ ဘယ်တိုး
လိမ့်မလဲ။ ငါ့ ... ငါ့ကြောင့် ..."

သူ့အသံသည် ခပ်အစ်အစ် တိမ်ဝင်သွားပြန်သည်။

တစ်ဝက်ကျိုးလုပြီဖြစ်သည့် ဘလက်လေဘယ် ရော်နီဝါက
မုလင်းလတ်တစ်လုံး။ ဖန်ကြည့်ခွက်ကလေးများဖြင့် သူ့ဘာသာသူ အလု

ပြီဖြစ်သည်။ ညှော်သည်ကျွန်တော့်ကို ညှော်ခံထားသည့် တစ်ပက်
ာခန့် ခွက်ကလေးက အရာမယွင်းသေး။

အဲ ... သုံးကြိမ်သုံးလား မော့ချဖြစ်ခဲ့ပြီးသည့် ဝီစကီတန်ခိုးကြောင့်
ဝ လေထဲမှာဖြစ်နေသည့် ကျွန်တော့်အခြေအနေအရ မတို့မထိရဲ
ဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်ကြည့် နေမိခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ ပြီးလျှင် အစ်ကို
လက်ရှိ ဖြစ်ပျက်နေပုံကြီးအပေါ် စိတ်ဆင်းတောင့်ဆင်းရဲ ခံစားနေမိ
ကြောင့်လည်း ပါသည်။

အစ်ကိုလေး၏ အရက်ငှဲ့သံ 'ပတောက် ... ပတောက်'တွေနှင့်
ဘော်နံရံကို လာရိုက်နေကြသည့် လှိုင်းအိကလေးများ၏ အသံ 'ဖျပ်
... ဖျပ်တပ်' တွေက စည်းချက်ဝါးချက် ညီနေပြန်သေးတော့၏။

ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်သည်။

'နာဂစ်' ဟု နာမည်ဆိုးဖြင့် ကျော်ကြားခဲ့သည့် ဆိုင်ကလုန်းမုန်
သည် လူ့အသက်ပေါင်းများစွာ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအနန္တကို ကြမ်းကြမ်း
ဝါးမျိုစားသောက်ပစ်ခဲ့သည်မှာ တကယ့်ကာပ်ဆိုးသေးဆိုးကြီး တစ်ခု
ကပ္ပလီပင်လယ်နှင့် အရှေ့တောင်၊ အရှေ့အာရှ ပင်လယ်ကမ်း
ကုန်းတွင်းပိုင်း အတော်များများအထိ တိုးဝင်၍ ရက်ရက်စက်စက်
ပစ်ခဲ့သည်။ ဘဝပေါင်းများစွာကို ချေမွှန်းဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည်။

ထိုနာဂစ်မုန်တိုင်းကြီး မကျခင် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ သင်္ကြန်
ါတွင်းမှာပင် အစ်ကိုလေး ရွာပြန်ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူ့
ပြန်ခန်းက ကျွန်တော်တို့ရွာကလေးအဖို့ ခမ်းနားလွန်းသည်။ ဓားမ
တောင်သူလယ်လုပ် နွားနှင့် ကျွဲနှင့် ခြေကုန်ရုန်းခဲ့ကြရသည့် လယ်
ကိုင်းသမား မိဘများမှ မွေးဖွားခဲ့သော ကျေးတောသားကလေး
သောက်သည် ရန်ကုန်-ထားဝယ်-မြိတ် တင်းရိုးတန်းသွား ကုန်တင်
ကလေး ၃ စင်း၏ ပိုင်ရှင်ကြီးအဖြစ် ရွာဝင်လာခဲ့ခြင်းမို့ သူပြန်သွား
အထိ သည့်'မိုးကျရွှေကိုယ်' ပုံပြင်သည် ရွာကလေးမှာ လူ့လျှာ
ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူနှင့်အတူ 'တစ်ရွာမကောင်း သူကောင်းမဖြစ်' ရောဂါပိုးဝင်သူ ကြပြီဖြစ်သော ခွေမျိုးနီးစပ် လူငယ်ကလေး ၂၀ ဦးကိုပါ 'အပ်ချလောင်း သင်္ဘောသားတွေအဖြစ် တစ်ထိုင်တည်း အလုပ်ခန့်၍ ခေါ်သွားနိုင်သည့် အတွက်လည်း ရွာနီးချုပ်စပ်တွေအထိပါ သူ့သတင်းက အမွှေးကြိုင် သေးသည်။ နာဂစ်နှင့် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ မတွေ့ခင်အထိပင်။

ဟော ... နာမည်ကျော် 'နာဂစ်' ကြီးကို မြိတ်ကျွန်းစုဂျက်သို ကျွန်းအနားက ပင်လယ်ပြင်မှာ သူတို့သင်္ဘောအုပ်စုနှင့် တည့်တည့်တိုး ကံကြီးလွန်း ပင်လယ်ကျွမ်းလွန်းသည့် အစ်ကိုလေးမှတစ်ပါး သူ့သင်္ဘော နှစ်စင်း၊ ကုန်ပစ္စည်းများ၊ သူ့သင်္ဘောသားများ ရေအောင်းသချိုင်းမှာ လယ်စာ ဖြစ်ခဲ့ကြရတော့၏။

သူကိုယ်တိုင်စီးသည့် 'ပုလဲဒေဝီ' သင်္ဘောနှင့် သူအပါအဝင် လူရင်း ၃ ယောက်သာ ကုန်းမြေပေါ်သို့ အသက်ရှင်လျက် ခြေချနိုင် သည်။ နာဂစ်သည် သူ့ကို သူ့ရွာကလေး၏ မျက်စိများထဲ၌ ခဏတြ ကိုယ်ယောင်လာပြပြီး သူတို့သားသမီးများကို သူတို့ရင်ခွင်မှ မပြန်လာ ဆွဲခေါ်သွားခဲ့သည့် မိစ္ဆာနတ်ဆိုး 'ဂြိုဟ်ကောင်' တစ်ဦးအဖြစ် ပြောင်း လုန်၍ အသွင်ပြောင်းပေးလိုက်ပြန်တော့သည်။ ကျန်ရစ်သူ သူ့အမေ အစ်မ၊ သူ့သားချင်းခွေမျိုးတစ်သိုက်လည်း ခေါင်းပင် ရဲရဲမမော့ရဲ ကြောင့် ...

"သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုပါ ... အစ်ကိုလေးရာ။ လူဆိုတာ ကတည်းက သေဖို့ကံက တစ်ခါတည်း ကပ်ပါလာခဲ့ပြီးသားပဲဥစ္စာ။ သူ့ဘယ်သူမှ သူတစ်ပါးရဲ့ သေရေးရှင်ရေးကို ဝင်ပြီးဖန်တီးပေးချင်လို့ နိုင်ပါဘူး။ ကံ,ကံ၏ အကျိုးတဲ့။ ကျုပ်တို့ မိရိုးဖလာ ဒီလိုပဲ အရိုးစွဲအော ယုံကြည်လာခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား။

ကောင်ကလေးတွေ မုန်တိုင်းကြီးထဲမှာ သေကျေပျက်စီးရတာ ဒီဘဝ။ အဲ ... ဒီဘဝမဟုတ်ရင်တောင် ဟိုး အရင့်အရင်ဘဝတွေက ဖူးတဲ့ အကုသိုလ်အကျိုးပေးတွေကြောင့်လို့ပဲ သတ္တုချလိုက်ရမှာ မဟု

ဘူးလား ... အစ်ကိုလေးရာ။ အဲဒါကို ဘာကြောင့် မရကုပ်က ကိုယ့်ကြောင့် ပါပဲလို့ ဥပါဒါန်စွဲနေရတာတုံး။ အစ်ကိုလေးတစ်ယောက်က ခက်တာပဲ"

သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ အညာသားညီကိုနှောင်ရင်း များ၏ထုံးစံမှာ ကိုယ့်ထက်အကြီးကို ကောင်းကောင်းဆိုးဆိုး နှုတ်လှန်ထိုး မှုမရှိ။ ယခုဖြင့်မူ သူ့ဖြစ်ပုံကြီးကို ရင်ထုမနာ ရှိလွန်းလှ၍လည်းကောင်း၊ အကြိုသုံးလေးပက်တန်ခိုးဖြင့် အာသွက်ခယဉာဏ် ရနေလေသဖြင့်လည်း ကောင်း၊ အညာမြေက ရွာဖြစ်ခဲ့သည်မှာ နှစ် နှစ်ဆယ်၊ အစိတ်မို့ အညာ လေတွေ ကျဲပါးလွင့်ပြယ်သွား၍လည်းကောင်း လွှတ်ခနဲ ပြောဖြစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြောမိပြီးကာမှ အစ်ကိုလေးကို အားနာသနားလိုက်မိသေး၏။

"မင်းဝိညာဉ်လောကတို့ ဘာတို့ဆိုတာတွေကို ယုံသလား"

စကားအဆက်အစပ်မရှိ ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့် မေးလိုက်သည့် အစ်ကိုလေး၏ မေးခွန်းသည် ဘယ်လိုအကြောင်းအရာမျိုးကို ရည်ရွယ်မှန်း သိသည့်တိုင် ဘာကြောင့်မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်မှန်း ကျွန်တော် အတပ်သိသည်။ ညီ ကျွန်တော်သည် နှစ် ၂၀ နီးပါး တာဝန်ထမ်းခဲ့သည့် တပ်မတော် ရာရှိဘဝမှ ရုတ်တရက်အနားယူခဲ့ပြီးသည့်နောက် ဂမ္ဘီရလောကကို နောက် သား၍ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်ဝတ္ထုများ၊ လျှို့ဝှက်သည်းဖို ဝတ္ထုများရေးကာ စာတော်ပရိသတ် အသင့်အတင့်ရှိသော စာရေးသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိနေ သည့်အပြင် သူကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ကျွန်တော့်စာဖတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်နေသော ကြောင့်ပင်။

"ယုံတယ်ရယ်လို့လည်း မဟုတ်ပါဘူး .. အစ်ကိုလေးရာ။ ဒါပေမဲ့ သာလာသုတေသနပြုချင်စရာ ထူးထွေတဲ့ နယ်ပယ်တစ်ခုလို့တော့ဖြင့် အသေ အချာ ပြောနိုင်ပါတယ်"

ထူးသည်။ သူ့သင်္ဘော 'ပုလဲဒေဝီ' ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်း မကာင်မီ အဝင် ကျွန်တော်၏ ဝတ္ထုများထုတ်ဝေရာ 'စိတ်ကူးသစ်စာပေတိုက်'သို့ဆက် သွယ်၍ ကျွန်တော့်အား သူနှင့် မဖြစ်မနေလာတွေ့ပါရန် ကြိုးစင်ချိန်းဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထားခဲ့ပြီး ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ...
နှစ်ကြိမ် ဆက်လာခဲ့သည်။

သူ၏ ရွာအဝင်ခရီးနှင့် နာဂစ်ဖြတ်လမ်းများကို ရွာဖက်မှ လူ...
စကားကြုံဖြင့်သာ ကြားနေမိခဲ့ရသည်မှအပ အစ်ကိုလေးနှင့် အဆ...
အသွယ်လုံးဝမရခဲ့ဘဲလျှက် ဖြုန်းခနဲ ဆက်သွယ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အံ့အား...
သင့်ခဲ့ရ၏။ တစ်စုံတစ်ရာ အရေးကြီးကိစ္စတစ်ခုခုဖြင့် ကြုံလေပြီဟုလည်...
အတပ်တွေးမိသည်။

သို့တိုင် အတည်ပေါက်ဖြင့် နောက်တတ်လွန်းသော အစ်ကို...
၏စည်ကို သိနေသဖြင့်လည်း ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပါ ဖြေတွေးတွေးကာ ...
မှောင့်ရောင့်ရောင့်နှင့်ပင် 'ပုလဲဒေဝီ' သို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သော...
နီးပါး နာဘာရှည် ဝေဒနာလက္ခဏာများဖြင့် ချည့်ချည့်နဲ့နဲ့ အစ်ကိုလေး...
ဖြစ်တွေကို မြင်စဦးကမူ အတော်ကြီး ပူပူပန်ပန် ဖြစ်မိလိုက်သေးသည်...
အမှန်။

သူ့အရေးကြီးကိစ္စအကြောင်းတွေကိုဖြင့် ဘာတစ်ခုမျှ လေသံမ...
ဝိညာဉ်လောက၊ ဂမ္ဘီရများအကြောင်း မဆီလေးရယ်မှ အိုမဆိုင်တွေ လု...
လာလေသဖြင့် 'ဘယ့်နှယ်ပါလိမ့်' ဟု သရိုးသရီတွေ ဟိုတွေးဒီတွေး တွေ...
လာမိရတော့သည်။ 'ဝိညာဉ်လောကနဲ့ သူနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ၊ ကဲ ...
အလကား ... ပေါက်ပေါက်ရှာရှာတွေ'

"နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီး ဖြစ်ပြီးစက အင်မတန်ထူးဆန်းတဲ့ အဖြ...
အပျက်တွေနဲ့ ကြုံခဲ့ရဖူးတယ်"

"ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲ"

"ငါလည်း မပြောတတ်ဘူး။ ငါကိုယ်တိုင်ကို ဘယ်လိုမှ နားမလည်
နိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကတော့ ငါကိုယ်တိုင် အမှန်တကယ်
ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဟာတွေချည်းပဲ။ သံသယဝင်စရာ လုံးဝမရှိဘူး။ အဲဒီလို ကိစ္စမျိုး
တွေကို မင်းများ စိတ်ဝင်စားမလားလို့၊ မင်းတို့ စာရေးဆရာဆိုတဲ့ မောင်
တွေက ငါ့ထက်စာရင် ဒီကိစ္စမျိုးတွေမှာ ပိုပြီးနားလည်နိုင်လိမ့်မယ်လို့လည်း

...င်တယ်။ ပြီးတော့ မင်းတို့ထင်ထားသလောက်အထိလည်း ငါသိချင်
...ယ်"

သူ့ထုံးစံအတိုင်း ခပ်လေးလေးကြီး တစ်လုံးချင်း စိတ်အေးလက်
... ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည့်တိုင်၊ သူ့စကားလုံးတွေက ကျွန်တော့်ရင်ထဲ
...တ်ခုတ်ထိ ဝင်မွှေစပြုပြီ။ ဘာတွေလဲ၊ ဘာတွေ ကြုံခဲ့ရတာလဲ။ ဘယ်
...ဖြစ်အပျက်မို့လဲ။ မအောင့်နိုင်၊ မအည်းနိုင် သိချင်ဇောတွေ တရိပ်ရိပ်
...ဆိပ်အထိ တက်လာ၏။ မှုံးရိုမှုံးတွေ ဝိစကီအရှိန်ကလေးပင် ဘယ်ဆီ
...ဝယ် ရောက်သွားလေသလဲမသိ။

"ဘယ်လိုဟာမျိုးမို့လဲ ... အစ်ကိုလေးရာ"

"အဲ ... ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ အင်း ... ဟိုဟာကွာ၊ ပြုစား
...တို့ ကျိန်စာတိုက်တာတို့ အဲသလိုမျိုး"

"အယ် ..."

ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ။ ကြားဖူးနားဝ ရှိနေခဲ့သည့်တိုင် နဖူးတွေ့
...ဆွ အင်အပ်စပ်စပ်ဖြင့် မရှိဖူးခဲ့။ ကျွန်တော် ရေးမိခဲ့လေသမျှ ဝတ္ထု
...ယ်မ်းတွေထဲမှာလည်း အလျဉ်းမပါ။ ကိုယ်တိုင်မကြုံ ကိုယ်တိုင်မယုံ၊
...ငှ မရှိဘဲနှင့်လည်း တစ်ဆင့်ခံတစ်ဆင့်ငှား သူတစ်ပါးအတွေ့အကြုံ
...ကို ချိုးရေးဖို့ ကျွန်တော် လက်တွန့်သည်။

အညာဒေသထုံးစံ ရှေးရိုးစွဲရပ်ခလေ့ ရွာခလေ့တွေထဲမှာ ပြုစား
...တွေ ကျိန်စာတိုက်တာတွေကို နားအီနေအောင် ကြားထားခဲ့ရသော်မှ
...တော့တင်တင် အပ်ချမတ်ချဖြင့် မသိ၊ မကြား၊ မကြုံဖူးခဲ့ရ၍ စာတစ်
...တစ်စ မရေးဖြစ်ခဲ့။ ယခုမှ ဘယ့်နှယ်။

"အစ်ကိုလေး ... ကိုယ်တိုင်ကြုံခဲ့ရတာလား၊ အစ်ကိုလေးရဲ့ဇာတ်
...လား"

"အေး ... အဲသလိုပဲ ပြောပါတော့"

"ဘယ်တုန်းက ကြုံခဲ့ရတာမို့လို့ အဲဒါကြီးကို ပြောဖို့အတွက် ...
...းလျား တတန်တကကြီး ကျွန်တော့်ကို ကြိမ်နဲ့ ရိုက်ခေါ်ပိုက်ရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာတုံး ... အစ်ကိုလေးရာ။ မထိတ်သာမလန့်သာ ရှိလိုက်တာ။ ကျွန်တော် မှာ ဘာများဖြစ်သလဲလို့ စိတ်တထင့်ထင့်နဲ့။

"ဆောရီးကွာ ..."

သူ့အတိတ်တွေကို သူပြန်ဖတ်နေသလို ငေးရီရီကြီး ဖြစ် ပြန်သည်။ သူကြုံခဲ့ရသည့် ဖြစ်ရပ်များက မည်မျှ နာကြည်းပင်ပန်း စိတ်ဝန်ပိစေခဲ့သည်လည်းမသိ။ သူ့မျက်နှာကြီးက ချက်ချင်းပင် ညှိုး အိုစာ၍ မှိုင်တွေကျသွားပြန်တော့သည်။

"ဒီလိုကွ ..."

သူ့ 'ဒီလိုကွ' အဆုံး၌ ချက်ချင်း စကားမဆက်ဖြစ်သေး။ ကြည့်ခွက်ထဲမှ ဝီစကီကို သူ့ပါးစပ်ထဲသို့ ပက်ခနဲ ကသောကမျော ထည့်လိုက်ရသေး၏။

"အဲဒီ ထူးထူးဆန်းဆန်း အဖြစ်ကြီးကို စပြီးကြုံခဲ့ရတာက တဲ့လေးနှစ်၊ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီး ပြီးကာစပေါ့။ အဲ ... ဒါပေတဲ့၊ သူ့ နောက်ဆက်တွဲ ကိစ္စတွေက မနေ့တစ်နေ့ကလေးတွင် ထပ်ဖြစ်လာခဲ့ အင်း ... တိတိကျကျပြောရရင် ဒီရက်ပိုင်းကလေးပဲ ဆိုပါစို့။ အဲဒါလည်း ဖြစ်ပြီးရော ငါလည်း 'ပုလဲဒေဝီ' ကို ရန်ကုန်ဖက်ဆီတက်သုတ်ရိုက် လာခဲ့မိတော့တာပဲ။ မင်းရဲ့ စာအုပ်တိုက်ကိုတောင် လှမ်းပြီး ဖုန်းဆက် လိုက်သေးတယ်။"

ထူးတော့ထူးသား။ ပြီးလျှင် ခက်တော့လည်း ခက်သား။ အစ် လေးလိုလူက တလေးတနက်ကြီး ပြောနေပြီဆိုမှဖြင့် သာမန်ဖြစ်ရိုးဖြစ် ထက် အတော်ကလေးပိုသော ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု သေသေချာချာ ပြော၍ရသည်။

အစ်ကိုလေးက ဟိုးငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝကတည်းက သိ နည်းကျ ရုပ်ဝါဒစွဲသမား၊ လက်တွေ့လက်ငင်းသမား၊ စိတ်နယ်လွန် တွေ၊ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တွေကိုဆိုလျှင် တော်ရုံးယယ်ဖွဲ့တွေပါကွာဟု ခေါ ခေါက်ရက်ရက် မျက်နှာလွဲနိုင်၊ လွှဲရက်ခဲ့သူ။ ယခုကျကာမှ ... ။

"ဒါဖြင့် အစ်ကိုလေး ..."

"နေဦး ... မင်း ဘာမှ မမေးနဲ့ဦး။ မင်းကို ငါပြောမဲ့ ကိစ္စကြီး တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါတယ်လို့ မင်းယုံအောင်ပြဖို့ ငါ့မှာ လူသက် သည်။ အဲဒါကို အရင်ပြောထားဦးမယ်။ ပြီးတော့ ငါတို့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ တွေကို သူ့ရှေ့တွင်ပဲ ပြောတာက ပိုကောင်းမယ်လို့ ငါတွေးထားတယ်"

ကျွန်တော့်ကိုလည်းပြော၊ သူ့လက်တစ်ဖက်ကလည်း သူ့အလုပ် ခေါ်က လူခေါ်ဘဲ (လ်) ခလုတ်ကလေးကို နှိပ်လိုက်လေ့ရာ၊ သူတစ် တည်း သုတ်သီးသုတ်ပျာ အလုပ်ရှုပ်နေပုံကြီးက သူပြောမည့်ကိစ္စ သူ့အဘယ်မျှ အရေးတကြီး သဘောထားနေမှန်း သိသာစေသည်။

ခြေသံဖွဖွကို သဲ့သဲ့ကြားရပြီးသည့်နောက် ကျွန်တော်တို့ ညီအစ် သည့် သင်္ဘောမာလိန်မှူး အခန်းတံခါးဝတွင် အသက် ၂၀ ဝန်းကျင် ခန့် သူမိန်းမပျိုတစ်ဦး၏ ပျိုမျစ်နုနယ်သော မျက်နှာလုံး လုံးကလေး ပေါ်လာခဲ့၏။ 'အားပါး ... တယ်လှတဲ့ သူငယ်မပါကလား။ အစ်ကို နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေတာပါလိမ့်"

အနုပညာသွေး၊ စာပေသမားတို့၏ဉာဏ်က လှုပ်ခနဲ ခုန်ထလာ၏။ ဒေဝီ' လိုနေရာမျိုးမှာ ချည့်ချည့်နဲ့နဲ့ ပေတိပေစုတ် ဒုံးပေကတ်သတ် သည့် အစ်ကိုလေးလို လူစားမျိုးနှင့် သည်မိန်းမလှလေးကို မည်သို့မျှ ဆက်စပ်၍မရ။

"မိန်းခလေးနဲ့မင်းကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ မိပိတောက်တဲ့ ... ။ ဒါက ငါပေးထားတဲ့နာမည်ပဲ။ သူကလေးက မြန်မာစကားကို လေးလုံး ပြည့်အောင် မပြောတတ်ရှာဘူး။ သူ့ကိုပြောသမျှတော့ သူနားလည်တယ်။ ကျွန်းစုတွေရဲ့ အစွန်းအဖျား ဟိုးတောင်ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းသူကလေး သောက်ပဲ။ အခုလောလောဆယ် ငါ့ကိုသူပဲ ပြုစုပေးနေတာ"

မိန်းကလေးသည် ထူးထူးခြားခြား အရုပ်ရှည်သည်။ အစ်ကိုလေး ပင် ပိုလေဦးမည်ထင်၏။ ပင်လယ်ပျော်ကျွန်းသူတို့ဘာဝ စုံမက်တတ် န်းပွင့်ရောင်စုံနှင့် လိပ်ပြာအရုပ်ကလေးတွေ တထွေးကြီးပါသည့် မြန် ဂါဝန်ပွပွကြီးကို ဝတ်ထားသော်မှ သူမ၏ အချိုးအစားပြေနလွှန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့် ခန္ဓာကိုယ်အလှကို မဖုံးမကွယ်နိုင်။ လှိုင်းတလွင့်လွင့်၊ ရေတလွှ...
'ပုလဲဒေဝီ' ၏ ဦးခန်းကြမ်းပြင်ပေါ်၌ သူကလေး လမ်းလျှောက်လာ...
သူ့ဂါဝန်ပေါ်က လိပ်ပြာကလေးတွေနှင့်အပြိုင် တဖျပ်ဖျပ် ညင်သာစွာ ခပ်...
သလိုဖြစ်သည်။

အသားအရည် ညိုစိမ့်စိမ့်။ မည်းမှောင်ထူထဲသော ဆံပင်ကို ...
ဖြီးထုံး၍ ခေါင်းပေါ်မှာ အခွေလိုက်ကလေး တင်ထားသည်။ ဆံနွယ်...
များ ကပိုကယို ဖွာရရာခဲကျလျှက်ရှိသည့် မျက်နှာဖူးဖူး လုံးလုံးကလေး...
ပီဘိကလေးငယ်တစ်ဦးနှယ် အပြစ်ကင်းလွန်းလှ၏။

မျက်ခုံးမည်းမည်း၊ ထူထူတန်းတန်းအောက်က ညို့မျက်ဝန်း...
၏ စွဲမက်ဖွယ်အကြည့်ကြောင့်သာလျှင် အရွယ်ရောက်ပြီး မိန်းကလေးတ...
မှန်း သိသာစေသည်ပင်။ ချစ်စရာမခို့တယ်ို့ နှိမ့်နှိမ့်ချချ နှုတ်ဆက်ပြုံး...
နှင့် ကျောက်တန်းစီထားသကဲ့သို့ ဖြူဖွေးညီညာသည့် သွားလက်လက်က...
များကလည်း တစ်ကြိမ်မြင်မိရုံမျှနှင့်ပင် တစ်သက်တာ မေ့မပစ်ချင်လော...
အောင် စွဲစေသည်။ 'ဒါကလေးက အစ်ကိုလေးနဲ့ ဘယ်လိုများပတ်သ...
နေတာပါလိမ့်''

အနည်းငယ် ကတိမ်းကပါး ဖြစ်ချင်သောရင်ဖြင့် မိန်းကလေး...
အမှတ်ထင်ထင် ငေးကြည့်နေမိခဲ့သည်ကို ဝန်ခံရပေမည်။

''လာလေ . . . မိပိတောက်၊ ဒီမှာလာထိုင်။ ဟောဒါက ဦး ...
ပြောနေတဲ့ ဦးရဲ့ညီ စာရေးဆရာ။ စာရေးဆရာဆိုတာရော ဘာလဲ သိ...
မဟုတ်လား။ မိပိတောက်တို့ ကျွန်းပြာကြီးပေါ်က ဟိုပုံပြောတဲ့ နတ်ဆ...
အဘိုးလေးလို လူတွေရဲ့အကြောင်း လူ့ဘဝဇာတ်လမ်းတွေအကြောင်း...
ပြန်ပြောပြတတ်တဲ့လူမျိုးလေ သိတယ်ဟုတ်''

လက်ခံနေ သဲ့သဲ့ပြုံးလျက် သိသာသည်ဆိုသာရုံလေးမျှ သူက...
၏ဦးခေါင်းကို ငုံ့ပြလိုက်ပြီး ဖွဖွညင်သာခြေလှမ်းကာ အစ်ကိုလေးအပါး...
ပူးပူးကပ်ကပ် ထိုင်ချလိုက်၏။ သူမကိုယ်ပေါ်က ဂါဝန်ပွကြီးကို လက်...
သိမ်း၍ ဒူးအောက်တွင် ဖိညှပ်ထားလိုက်ခြင်းဖြင့် ကျောက်ဆစ်ရုပ် နတ်...
မယ်အား ပိုးပဝါပါးပါးဖြင့် တင်းတင်းစုချည်ထားဘိသို့ သူမ၏ ကိုယ်...

...ကြောင်းများကို ထင်းထင်းကြီး ပေါ်နေစေတော့သည်။ 'တကယ်
...တဲ့ ကောင်မလေးပဲ'။

'မိပိတောက်ဆိုတာ သူ့ကို ငါ့ဘာသာမှည့်ပေးထားတဲ့ နာမည်ပဲ။
...တွေ၊ သောကတွေ ဗရမွေခတ်ပြီး ဒုက္ခကြီးကြုံရတဲ့အခါ အညာကို
...လွန်းလို့ ပိတောက်ကို အောက်မေ့လွန်းလို့ ပေးထားတာ။ သူကလေးက
...တ် အသက်ရှင်နေဖို့ရာ လုံလောက်တဲ့ တစ်ခုတည်းသောအကြောင်း
...ပဲလေ''

အစ်ကိုလေးက တကိုယ်တည်း ညည်းပြောကလေး ပြောနေခြင်း
...သည်။ မိပိတောက်ဟူသည့် ပန်းကလေးတစ်ပွင့်က ကျွန်တော့်ကို စူးစမ်း
... ငေးငေးရီရီ စိုက်ကြည့်နေ၏။

''အစ်ကိုလေးရဲ့ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ ဒီက . . . အဲ . . . မိပိတောက်
... ပါနေတာပဲလား''

''အင်း . . . ဆိုပါတော့။ မွေ့အရင် စစ္စာဦးတုန်းကတော့ မဟုတ်
...ဘူး။ ဒါပေမဲ့ . . . အခုတော့ အဲသလိုပြောရတော့မလို ဖြစ်နေပြီ။
...ဘိစ္စတွေက နဂိုကတည်းကပဲ သူ့အလိုလို အစီအစဉ်တကျ ရှိနေခဲ့
...နဲ့ တူပါရဲ့ကွာ။ မဖြစ်သေးတာပဲ ရှိတယ်။ အဲ . . . မင်းတို့ အများ
...တာ အတွက်မှာဖြင့် ဘယ်လိုရှိမယ်ရယ် မပြောတတ်ဘူး။ ငါ့အဖို့ရာ
... အဲသလိုချည်းပဲ ဖြစ်နေတော့တာ''

ဘာရယ်မဟုတ်၊ စိတ်အနေ ကျဉ်းလွန်းလာသဖြင့် အခန်းတွင်းသို့
...စားလိုက်ရာ နံရံတစ်ဖက်၌ တွဲလောင်းချိတ်ထားသော ဘူးတောင်း
...ကို အမှတ်မထင် မြင်လိုက်မိသည်။ တွေ့နေမြင်နေကျ ဘူးတောင်း
...တ်။

အခွံပါးပါးပေါ်တွင် နေ၊ လ၊ ကြယ်တာရာတွေ၊ ဘာမှန်းမသိ
... အက္ခရာသင်္ကေတတွေ၊ ခြောက်မြှောင့်ကြယ်ပုံ၊ စကြာပုံ အမှတ်
...ကလေးတွေ ပြည့်နှက်နေသည်။ ခြောက်သွေ့နေပြီဖြစ်သည့်တိုင် နဂို
...ရောင် မပျောက်ချင်သေး။ ဆီတစ်မျိုးမျိုးလည်း ခပ်ပါးပါး သုတ်ထားမိ
...န်တူသည်။ လဲ့လဲ့လင်းလင်း ရောင်ပြန်တွေတောက်လက်နေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်၏ မွေးရာပါ ဗီဇဉာဉ်ကပင်လျှင် ထူးထူးဆန်းဆ ကလေးတွေဆို မဖြစ်မနေ စပ်စုစေ့ငု လိုက်ချင်တတ်သည်။ မရမကအ စုဆောင်းချင်တတ်သည်။

ကျွန်တော်ဆီမှာ မြန်မာပြည် အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ခလေ့ရှိ ဘူးတောင်းပုံစံအမျိုးမျိုးကို စုဆောင်းမိထားသည်မှာ မနည်းလှ။ 'ပုလဲဒေ ၏ နံရံထက်မှ ကျွန်တော်စိတ်ကို ညှို့ငင်နေသော ဘူးတောင်းကလေ တန်းခနဲ အာရုံစွဲမိသွားပြီး ထ၍ကိုင်ကြည့်ရန် လက်လှမ်းလိုက်သည်။

"မထိလိုက်နဲ့ ...."

ရေးကြီးသုတ်ပြာ ဟန့်တားလိုက်သည့် အစ်ကိုလေး၏ အသ အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ ချက်ချင်းလက်ငင်း ကျရောက်လာတော့မည် အလန့်တကြား နိုင်လွန်းလှ၏။ 'သူ့ဘူးတောင်းက ဘာမို့လို့လဲ'

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... အစ်ကိုလေး၊ ကျုပ်က စိတ်ဝင်စားလို့ ကြည့်ချင်ရုံကလေးပါ"

"မထိနဲ့ ... မထိနဲ့၊ ဘာကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် အဲဒါကို မထိလိုက်

အစ်ကိုလေးက သူ့ဘာသာ သိမှတ်မဲ့ ရေရွတ်နေသကဲ့သို့ တိုး ဖွဖွ ပြောနေပြန်သည်။ သည့်တော့မှပင် ကျွန်တော်၏ သိချင်လွန်းသ ဇောစိတ်များက ဒီရေလိုတလိမ့်လိမ့် တက်လာတော့၏။ ဘာလဲ ... ဘာ ဘာတွေလဲ။

"အဲဒီဘူးတောင်းက ငါ့ရဲ့ဇာတ်လမ်းထဲမှာ အဓိကနေရာက နေတယ်ကွ။ ပြီးတော့ သိပ်လည်း ဒုက္ခပေးခဲ့တယ်။ တော်နေကြာ ငါ ပြလို့ အရေလည်အပတ်စေ့သွားတဲ့ အခါကျရင် မင်းအဲဒါကို ကိုင်ကြည့် ဖို့မပြောနဲ့ မျက်စောင်းတောင် ထိုးမိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

"အလိုလေးဗျာ ... စာယ်ဆိုလိုက်ပါလား၊ အစ်ကိုလေးရဲ့"

"ဟုတ်တယ် ... သိပ်ဆိုးတယ်၊ သိပ်ဆိုးတယ်"

သူ့အာရုံထဲမှာပဲ သူ ပြန်ကျံနစ်သွားပုံရသည်။ သူ့တစ်ကိုယ်တ ပြောနေပြန်ပြီ။

သူက ထိုသို့မြုံစိစိ မပွင့်မလင်း လုပ်နေလေလေ၊ ကျွန်တော့်စာ သမားဉာဉ်က မရိုးမရွ လှုးလွန့်လာလေ။

"ကဲ ... အဲဒါဆို အစ်ကိုလေး ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဘာတွေ ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ဒီကနေ့ည ကျုပ်နားထောင်ရဦးမှာလား။ ဒီ့လိုပဲ ဟို သို့ ဒီလိုလို ပဟေဠိဖွက်တမ်းကစားပြီး မိုးလင်းပေါက် ထိုင်နေကြရတော့ ား"

စိတ်က မရှည်ချင်။ အငေါ်တူးသည်ဟုပဲ ထင်ထင်၊ နှုတ်ကတော့ ခနဲ ထွက်သွားလိုက်မိပြီဖြစ်သည်။

သူပြန်မတွေးချင်သည့် အတိတ်ကို တကူးတက တူးဆွရမည်မို့ သိ။ အစ်ကိုလေးမျက်နှာက ညိုချင်ချင်၊ ခပ်မှိုင်မှိုင်၊ ခပ်အိုအို။ မိ ာက်ဟူသည့် နာမည်ဆန်းဆန်းကလေးနှင့် မရှေ့ချောလေးခများလည်း နှာမသာမယာ။

'ပတွောက် ....ပတောက်' ဟူသော သူရာရည်တွေ ပြုံးဆင်း သည့်အသံ၊ 'ဂရော ... ဂရော့ ... ဂွတ်' ကသောကမျော မျိုချသံ ကို သည်းခံစောင့်နေလိုက်ရသေးသည်။ ပြီး ... အစ်ကိုလေး၏နှုတ် ဆင်းရှည်ကြီးတစ်သံ ခပ်မျှဉ်းမျှဉ်း ရပ်သွားလေမှသာ။

"အဲဒါက ... ဒီလိုကွာ"

ညသည် လရောင်ပြက်လျှက် သာယာနွေးထွေးနေဆဲပင်။ ပြတင်း ာ် ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းကလေးမှ လှမ်းမြင်နေရသည့် ကောင်းကင်တွင်လည်း ်စင်အုပ်တွေ မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ် မြူးခုန်နေကြလေသည်။

ပုလဲဒေဝီကို မထိတထိ လာလာပုတ်နေသည့် လှိုင်းအိကလေး အသံသည် တဖြေးဖြေးပို၍ ပို၍ညံလာနေသလိုလို။

ကျွန်တော် နည်းနည်း မူးရိုနေပြီထင်သည်။

ဝီစကီကြောင့်လား။ အစ်ကိုလေး၏ 'တောင်ပင်လယ်ကျိုန်စာ' ပုံ ကြောင့်လား။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကျွန်တော့်ဦးနှောက်နှင့် ရင်နှလုံးထဲ ခြေတွေ တဖပ်ဖပ် ခုန်နေလေသည်ကား ကေန်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၂]

တောင်ပင်လယ်သောင်ပြာကျွန်း

❑

ဘိတ်ကျွန်းစုထဲက ငှက်သိုက်ကျွန်းတစ်ဝိုက် မြန်မာ့ပင်လယ်ပြ မှာ ငါ့ကုန်သင်္ဘော ၃ စီးစလုံး 'နာဂစ်' နဲ့တိုးပြီး ဒုက္ခကြီးရောက်ခဲ့ကြ ကို ပြောခဲ့ပြီးပြီနော်။ မှတ်မိသေးရဲ့ မှတ်လား။ အေး ... ဓာတ်လမ်း အဲဒီက စတာပဲပေါ့။

ငါကသာ ကိုယ့်သားသမီးတွေလို ဖြစ်နေလို့မို့ ကုန်သင်္ဘော ပြောရတာပါကွာ။ တကယ်က စက်လှေထက် နည်းနည်းလောက် ပိုကြီး လှေအကြီးစားကြီးတွေချည်းပါပဲ။ မင်းသိထားတဲ့ 'တောင်ကြီး'တို့ 'ဟား တို့ 'မြစ်ကြီးနား' တို့လို ကြယ်ငါးပွင့်ပိုင် မြန်မာ့ရေကြောင်းက ကမ်း တန်းသွား တကယ့်ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးတွေမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ပုဂ္ဂလိ ပိုင်ကိုယ့်ဘာသာစိတ်တိုင်းကျ တည်ဆောက်ထားတဲ့ ပင်လယ်ပြင်သွား သင်္ဘောအငယ်စား ချွတ်တားကလေးတွေပါ။

အဲ ... ပြောခဲ့သလိုပဲ ငါပိုင်တဲ့သင်္ဘော ၃ စင်းအနက်က 'ပု ကေရီ' နဲ့ 'ပုလဲမဟေသီ' တို့ကတော့ ပင်လယ်ပြင်သချိုင်းထဲ စုံးစုံးမြုပ်

ဘူး။ သင်္ဘောရော၊ လူတွေရော တစ်ယောက်မှ ပြန်မရတော့ဘူး။ ရွာက များခေါ်လာခဲ့တဲ့ ငါ့ကောင်ကလေးတွေ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အသက် ရှင်ခဲ့ဘူး။ သင်္ဘောတွေပေါ်က ကုန်ပစ္စည်းတွေရော၊ သင်္ဘောသားအား နီးနီး နာဂစ်နဲ့အတူ ပြန်လမ်းမဲ့ခရီး ထွက်သွားကြလေရဲ့။

ငါကိုယ်တိုင်ဦးစီးတဲ့ 'ပုလဲဒေဝီ'ကတော့ ငါရယ်၊ ငါ့ရဲ့လက်ရင်း ည့်ဓော်ဝင်းဘုတ်၊ ကျောက်နီနဲ့ လုံးထော်တို့ ၃ ဦးရယ်ကိုတင်ပြီး အကျိုး အပဲ့ပဲ့နဲ့ အိန္ဒိယပိုင် အက်ဒမန်ကျွန်းစုထဲက ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းဆီ ကမ်းကပ်နိုင်ခဲ့တယ်။

ငါတို့ဘာသာ 'ကျွန်းပြာကြီး'၊ 'သောင်ပြာကျွန်း' လို့ နာမည်ပေး ကြပေတဲ့ လူမနီးသူမနီး၊ နာမည်မရှိ ဘာမရှိ ကျွန်းခေါင်ခေါင်ကလေး ခုပါကွာ။ အေး ... မိုင်ပေါင်း ၁၃၀၀ လောက်ရှည်တဲ့ တို့နိုင်ငံရဲ့ ပင် ယ်ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်မှာ အဲ့သလို ကျွန်းပုန်းကလေးတွေ အများ ။ တချို့များ လူတစ်ဦးတလေလောက်တောင်မှ ခြေချဖူးခဲ့ဟန်မတူ

ငါတို့ 'ပုလဲဒေဝီ' ကပ်မိတဲ့ ကျွန်းကလေးဟာ မြန်မာပိုင်တော့ တ်ဘူးရယ်။ အိန္ဒိယပိုင် အက်ဒမန်ကျွန်းကြီးရဲ့ ကျွန်းရံလေးတစ်ကျွန်း ပါရဲ့၊ အဲဒါလည်း နောက်ပိုင်းမှ ဂဃနဏ သိခဲ့ရတာပါ။ ငါ့ဘဝနဲ့ သားတည်းဖြစ်လာပြီး၊ ဘယ်လိုမှခွဲမရတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ပိုင်း ဖြစ် ပြီလို့ ယူဆမိလို့ စေ့စေ့ငငှ လေ့လာတော့မှ သိခဲ့ရတာ။ လွတ်လပ်ရေး ခင်က မြန်မာပိုင်ပဲတဲ့။

ထောင်သားတွေကို တစ်သက်တစ်ကျွန်း ပြစ်ဒဏ်ခံဖို့ ပို့ထားတဲ့ ဘယားတို့၊ အက်ဒမန်ကျွန်းတို့ဆိုတဲ့ အသားစား လူရိုင်းပုကလေးတွေရှိ တဲ့ ကျွန်းမျိုးတွေပေါ့။ ဆိုပါစို့ကွာ ... 'ပုလဲဒေဝီ' ဟာ အဲဒီကျွန်းပြာ ကို ကမ်းကပ်နိုင်ခဲ့တယ်။

စက်လှေထက် နည်းနည်းပိုကြီးတဲ့ ကုန်တင်သင်္ဘောဆိုပေမဲ့ 'ပုလဲ ' ကို ငါ့စိတ်တိုင်းကျ ခေတ်မီကိရိယာတွေ၊ စက်ပစ္စည်းတွေသုံးပြီး နဲ့ တစ်ခုချင်း တည်ဆောက်ယူထားခဲ့တာ။ သံကလေးတစ်စင်းက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစ၊ ပျဉ်တန်းကလေးတစ်ချပ်အဆုံး ငါမသိဘဲ ငါမမြင်လိုက်ဘဲ 'ပုလဲ… ကိုယ်ပေါ်ကို မရောက်ခဲ့ရဘူး။ 'ဒွဲ'လယ်ထွန်စက် အင်ဂျင် ၄ လုံး တပ်… အရံအင်ဂျင် ၂ လုံးပါ အပိုတပ်ထားခဲ့သေးတာ။ ကောင်းပေ့ဆိုတဲ့ … တန်းစားကျွန်းတွေချည်း သုံးထားတာ။

စက်ပစ္စည်းတွေဆိုရင် လည်း ရေဒီယို၊ ဝါယာလက် (စ်)၊ … တောကြီကအစ နောက်ဆုံးပေါ်တဲ့ ဂျိုင်ရိုအက် (စ်) တွေအထိ စပယ်ရှယ်… ထားခဲ့သလို သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေး အင်ဂျင်နီယာကိုယ်တိုင်ဆော… သင်္ဘောကွာ၊ မှန်းလို့သာကြည့်ပေတော့။ မင်းတို့ခေတ်စကားနဲ့ပြော… အမိုက်စား၊ အလန်းစားထဲကပဲ။ ရေသန့်နဲ့ရိက္ခာကလည်း လူ ၂၀၊ အ… တစ်လလောက် အေးအေးကလေး ထိုင်စားနေနိုင်လောက်အောင် အပြ… ထားတာ။

အဲ … ဒါပေမဲ့၊ 'နာဂစ်' ပဲလေကွာ။ နာဂစ်နဲ့တွေ့မှဖြင့် … ခံနိုင်မှာတဲ့တုံး၊ ငါ့ 'ပုလဲဒေဝီ' လည်း တစ်စစီကျိုးပဲ့ မကျန်ရှိတမယ် အနံ… အရေလန်ဖြစ်ပြီး ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ပဲဟေ့။ တင်လာတဲ့ ကုန်တွေက… မုန်တိုင်းကြီး လာနေပြီဆိုကတည်းက ငါ့ကောင်ကလေးတွေကို ပင်လယ်… အကုန်ပစ်ချခိုင်းထားခဲ့တာ။ သင်္ဘောအစင်းလိုက်ကြီးနစ်ပြီး ကိစ္စများ… မှာစိုးလို့ဟေ့။ အရေးပေါ်သုံးရမယ့် ရေရယ်၊ ရိက္ခာရယ်၊ ဆေးဝါးတွေ… စက်သုံးဆီပေပါတွေရယ်ကလွဲရင် 'ပုလဲဒေဝီ' ဟာ အခွံချည်းသက်… နဲ့ နာဂစ်ကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာ။

အိုး … ဆိုးချက်တော့ဖြင့် မပြောပါနဲ့တော့။ ဟောဒီ ငါ… တစ်သက်တာမှာ ဟိုးအရင့်အရင်တုန်းကရော၊ ဒီနောက်ပိုင်းရော နာ… နပန်းလုံးခဲ့ရတုန်းက ဒုက္ခ၊ သောကနဲ့ သေချင်ပက်ကျိ ကိုယ်စိတ်န… ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုမျိုးကို မကြုံခဲ့ရဖူးဘူး။ ဘယ်တော့မှလည်း ကြုံရတော့… မထင်ဘူး။

ပုထုဇဉ်မို့လို့ ကိုယ့်အသက်နဲ့ခန္ဓာကိုယ် ခင်တွယ်တတ်လွန်… အမျိုးမို့သာ သေဘေးဆိုးကြီးက လွတ်အောင်အားကြိုးခဲ့ ရုန်းကန်ကြိ…

…ခဲ့ရပေတဲ့ ဒုန်းခနဲဒိုင်းခနဲ သေသွားလိုက်ရတာကမှ ကောင်းသေးရဲ့ကွာ …အတွေးဝင်လာမိတာဟာလည်း ခဏခဏပဲ။

ပင်လယ်ထဲမှာ 'ပုလဲဒေဝီ' ကို စုံးစုံးမနစ်အောင် ကျားကုတ်ကျား …လုံးပမ်းနေရလို့ ကိုယ့်လူတွေ ဘယ်သူတွေသေ၊ ဘယ်သူတွေ ပျောက် …အလဲဆိုတာကိုတောင် ဂရုမထားနိုင်ခဲ့ဘူး။ ဂေါင်းဘုတ်တို့၊ ကျောက်နီ …တို့ကလည်း တစ်ခွန်းမှ မဟဘူးဗျား။ လုံးထော်နဲ့ငါနဲ့ တလှည့်စီပဲ့ကိုင်ပြီး …ကန်ရုန်းနေကြတုန်း သူတို့နှစ်ကောင် စက်ခန်းထဲဝင်လိုက် ထွက်လိုက် …နေကြတာတော့ မြင်နေသားပဲ။

တစ်ခေါက်ဝင်လာတိုင်း သူတို့မျက်နှာကလေးတွေ အိုစနာကျ၊ ကျ …လိုက်တာဟာ နောက်ဆုံးစက်ခန်းထဲမှာပဲ ခြေပစ်လက်ပစ်ကြီးတွေ ဘုတ် …ဆိုင်ပြီး မှိုင်တွေလို့။ ကြက်နာကြီးတွေ လည်လိမ်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ။ ငါ …တော့ သိလိုက်ပြီ၊ ဒီစက်ခန်းထဲက လူသိုက်ကလွဲရင် တစ်ယောက်မှ …ရှာကြတော့ဘူးဆိုတာ။

ထားပါတော့လေ။ နောက်ဆုံးတော့ 'ပုလဲဒေဝီ'ဟာ တာဝန်ကျေ …ပါတယ်။ ကမ်းကပ်နိုင်ခဲ့တယ်လေ။ အကောင်းပကတိအတိုင်းတော့ဖြင့် …တော့ပေဘူးပေါ့။ ကမ်းခြေက ကျောက်ဆောင်ကျောက်တန်းတွေနဲ့ တိုးမိ …မိပြီး အပိုင်းပိုင်း အပြတ်ပြတ်ပဲ။ သူ့သခင် ငါတို့လူသား ၄ ဦးကိုတော့ …အသက်နဲ့ကိုယ်မြဲအောင် ကယ်နိုင်ခဲ့ပါသေးရဲ့။

အေး … အဲဒီကျွန်းပြာကြီးမှာပဲ 'ပုလဲဒေဝီ'ကို ပြန်တည်ဆောက် …တို့လူစုတွေ အတော်ကြာကြာ နေဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ ပင်လယ်ထဲက လူမနီး …လူရိုင်းကျွန်းပေါ်က မြန်မြန်ခွာနိုင်ဖို့ တက်သုတ်ရိုက် လုပ်ကြကိုင် …နဲ့ပဲ ဘယ်လိုမှကို မတတ်နိုင်ဘဲ ကြာနေခဲ့ကြတာ။

အဲ … အဲဒီမှာပဲ …

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောက်ဆောင်ကျောက်စိုင်များကို ဖွတ်အတင်း ဝင်တိုးနေသည့် လှိုင်းခေါင်းဖြူများ၏ တဝုန်းဝုန်းအသံ၊ 'ပုလဲဒေဝီ' ၏ အင်ဂျင်စက်စ သဝ်လည်ပတ်သံ၊ ရေခွန်းငွေ့ထုတ်သံ၊ ကုန်းပတ်ပေါ်မှ ဝန်ချီစက်ရှိန်းသည့် တဝေါဝေါမြည်သံ၊ ပြန်လည်အသက်ဝင်စ ပြုလာပြီဖြစ်သည့် စက်များ တအီအီကြိုးလည်ပတ်သံများကို အတိုင်းသား ကြားနေရ၏။

'ပုလဲဒေဝီ'၏ ကိုယ်ထည်ပိုင်းကို ပြင်ဆင်နေကြရသည့် ကျောက် နှင့် ဂေါ်င်းဘုတ်တို့ထံမှ တူထုသံ တဒိုင်းဒိုင်းကိုလည်း ကြားမိနေရပြန်သည်။ တသွေးတမွေး ဝင့်ဝင့်ထည်ထည် လှဖူးခဲ့သည့် ယခင်က 'ပုလဲဒေဝီ'လို ကျော့ကျော့ရှင်းရှင်း ဖွံ့ဖွံ့စားစားပြန်ဖြစ်လာဖို့ မလွယ်ကူတော့သည့်တိုင် တတ်သမျှ ရနိုင်သမျှတို့ဖြင့် ကြည့်ပျော်ရှုကောင်းဖြစ်အောင် သူတို့ အား စိုက်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

သင်္ဘောတည်ဆောက်ရေး အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးဖြစ်သည့် ဇော်သီဟ ကိုယ်တိုင်ဦးစီးခဲ့သည့် 'ပုလဲဒေဝီ' ဖြစ်၍ သင်္ဘောစတိုခန်းထဲတွင် စက်ပစ္စည်း ကရိယာများ အပြည့်အစုံပါလာခဲ့ခြင်းက သူတို့ကို တစ်ပန်းသာစေသည်။ သောင်ပြာကျွန်းပေါ်က အမျိုးမျိုး အမည်စုံ သစ်ပင်ကြီးငယ်များကလည်း 'ပုလဲဒေဝီ' အတွက် စိတ်တိုင်းကျ အသုံးတော်ခံဖို့ အဆင်သင့်။

သင်္ဘောတည်ဆောက်ရန် အရည်အသွေးကောင်းများ အပြည့်ရှိသည့် သစ်နီသား၊ ရဲရဲတောက်တောက်တွေကိုချည်း ဇော်သီဟက ရွေး၍ ခုတ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ခပ်လှမ်းလှမ်း ပင်လယ်ပြင်မှကြည့်လျှင် သောင်ပြာကျွန်း၏ စိမ်းညို့ညို့နောက်ခံ၊ ပင်လယ်ရေပြင်ပြာပြာ၊ ကျောက်တန်းဖြူဖြူများနှင့် လှိုင်းကြမ်းလေကြမ်း အကွယ်ချောင်းကလေးထဲက နီစွေးစွေး 'ပုလဲဒေဝီ' ကို ထင်းထင်းကြီး ဖြစ်နေကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အလံနှင့် ဗုဒ္ဓသာသနာအလံနှစ်ခုကိုပင် ဟိုးရှက်တိုင် ထိပ်ဖျားစွန်း၌ ပြိုင်တူလွှင့်တင်ထားလိုက်ပြန်သေးရာ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် ပို၍ စိတ်အားတက်ဖွယ် ကောင်းလာသည်ချည်း။

“ဆရာရေ ...”

လုံးထော်၏အသံ။ အသံ၌ စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွမှုနှင့် ဝေခွဲမရသော လန့်ချောက်ချားမှုများ အရောရောအထွေထွေ စွက်နေသည်။ နေ့စဉ် ဘယ်ကမ်းခြေတလျှောက် ကြည့်ကောင်းမှော်ကောင်းအဖြစ် ပင်လယ်ပြင်၏ လှိုင်းများမှ၊ သင်္ဘောတစ်စီးတလေများ တွေ့ရလိုတွေ့ရငြား၊ လူသူလေးပါး တစ်ခုခုနှင့် ကြုံရလိုကြုံရငြား အလှည့်ကျစောင့်ကြည့်ဖို့ စီစဉ်ပေးထားခဲ့ရာ လုံးထော်တစ်ယောက် ယနေ့နံနက်ဦး ၃ နာရီကတည်းက ကမ်းခြေစောင့်တာဝန် ကျနေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အလောတကြီး ပြေးလာနေသည့် ခြေသံ တဘုန်းဘုန်းများကပင်လျှင် တစ်ခုခု ထူးထူးခြားခြား တွေ့ခဲ့ရပြီဖြစ်မှန်း သိသာစေသည်။

“ဆရာ ... ဆရာရေ ...”

အပြာရောင် မာလိန်မှူးလက်ထောက်ဝတ်စုံနှင့် ကက်ဦးထုပ်ဖြူကို ဆောင်းထားသည့် လုံးထော်၏ လေးထောင့်မျက်နှာ ညိုညစ်ညစ်ကြီး သူ့ 'ဆရာရေ' များနှင့်အပြိုင် စက်ခန်းထဲသို့ ဖလုံးဖထွေး၊ ကသောကမျောကြီး ဝင်လာသည်။

သူ့မျက်ဝန်းတွင် စိတ်တက်ကြွမှုအရောင်များ ကြိုးကြိုးကြွကြွ ထင်းနေ၏။ ရွှေးတွေချွဲနေသည့် သူ့ကိုယ်ကောင်ကြီးသည် အသက်ရှူသံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြင်းပြင်းများကို ဖုတ်လိုက်ဖုတ်လိုက်ဖြင့် ဟူးဟူးဟဲဟဲ မှုတ်ထုတ်ရင်း မျက်လုံ
များကမူ ဇော်သီလအား အားတက်သရော မော့ကြည့်နေ၏။

"လူ ... လူ ... ဆရာ ... လူ ... လူတွေ ..."

သည့်ထက်ပို၍ သူမပြောနိုင်၊ ဟောဟဲလိုက်နေသည်။ 'လူ ..
လူတွေတဲ့'၊ တစ်လကျော်ကျော် နှစ်လနီးပါးအတောအတွင်း သူတို့အချ
ချင်းမှလွဲ၍ ဖြူဖြူမည်းမည်း ကြီးကြီးငယ်ငယ် လူအကြောင်းအကျားတစ်
တလေမျှကိုပင် မမြင်ခဲ့ကြရ။ ယခုဖြင့် သူ့တပည့်လုံးထော်က လူတွေ
တွေ့ခဲ့ပြီတဲ့။ 'ဟင် .... အသားစား လူရိုင်းတွေများလား'

"အများကြီးလား ... အများကြီးလား"

"မားတွေ၊ လုံ့တွေ၊ လေးတွေ မြားတွေနဲ့လားဟင် ... လုံးထော်
တိုက်ကြခိုက်ကြ အန္တရာယ်ပြုကြဖို့ လာနေကြတာလား"

"မင်း ... မင်းကို သူတို့မြင်သွားကြသေးသလား။ 'ပုလဲဒေ
ကိုရော တွေ့သွားကြပြီလား"

"လူကောင်အကြီးကြီးတွေလား၊ သေးသေးလေးတွေလား"

"ငါကြားဖူးထားတာကတော့ ဟောဒီ တောင်ပင်လယ်ဘက်
အသားစားလူရိုင်းတွေဟာ အရပ်က ၃၊ ၄ ပေလောက်ပဲ ရှိကြသတဲ့။
ပြောင်းနဲ့ အဆိပ်လူးမြားကိုပဲ သုံးတတ်ကြသတဲ့။ သူတို့ကျွန်းပေါ်
လာသမျှ လူစိမ်းဆိုရင် ပြန်လမ်းမရှိဘူးတဲ့ကွ။ သတ်စားပစ်လိုက်ကြ
တဲ့။ မင်းတွေ့ခဲ့တဲ့လူရိုင်းတွေက ဘယ်လိုလဲ၊ ကြီးကြီးလား၊ သေးသေ
လား"

'လူ ... လူတွေ' ဟူသော အသံကို နားစွန်နားဖျားကြ
စက်ခန်းအတွင်း ဒရောသောပါး ပြေးဝင်လာကြသည့် ဂေါင်းဘုတ်နှင့်ကျေ
နီတို့ကလည်း တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အလုအယက် မေးမြန်းနေကြပြ

"အမောဖြေပါစေဦးကွာ၊ အေးအေးဆေးဆေးပဲ ပြောပါစေ
ရော့ ... ဟော့ ... လုံးထော်၊ ရေသောက်လိုက်ဦး။ ပြီးတော့ရင် မင်း
ခဲ့တဲ့ လူတွေအကြောင်း သေသေချာချာ ပြောပြပေတော့"

ဇော်သီလ ကမ်းပေးလာသည့် ရေပုလင်းကို တကျိုက်ကျိုက်ချနေ
သည်။ သူ့မျက်နှာကြီးသည် စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ရဲတွတ်နေ၏။

"သေသေချာချာ ရေမကြည့်ခဲ့မိပေမဲ့ လူ ၁၄၊ ၅ ယောက်ထက်
တဲ့ လူအုပ်တစ်အုပ်ပဲ ဆရာ။ အဆင်အပြင်တွေ ကြည့်ရတာတော့
ပေါ်က ကျွန်းသားတွေပဲ ဖြစ်ဖို့များတယ်။ မိန်းမတချို့နဲ့ ကလေးတွေ
ပါတယ်။ မား၊ လုံ၊ လေးမြှားတွေ ကိုင်လာကြပေမယ့် သူတို့လက်နက်
ကို အသုံးပြုဖို့ဖြင့် စိတ်ကူးရှိကြဟန် မတူပါဘူး။

မြင်ရသလောက်တော့ သူတို့ ပူဇော်ပွဲလုပ်နေကြတဲ့ပုံပဲ။ ကိစ္စတစ်
အတွက် ပူဇော်ပသဖို့ စီစဉ်နေကြတဲ့ပုံမျိုး။ ဝါးနဲ့လုပ်တဲ့ လေးတိုင်စင်ပေါ်
တစ်ယောက်ကိုလည်း ပက်လက်စန့်စန့်ကြီး တင်ထားလေရဲ့။ မီးပုံ
တွေရော၊ နံ့သာတိုင်က တလူလူလွင့်နေတဲ့ မီးခိုးတွေရော ထင်းထင်း

မျိုးတူဇာတ်တူ 'လူ ... လူ' ဟူသည့်အသံသည် သူတို့ကို ခွန်
စေခဲ့သည် အမှန်။ သူ့လူများ ချက်ချင်း လှုပ်ရှားတက်ကြွလာကြ
ဇော်သီလကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်အတွင်းပိုင်းထဲက ဖျိုးဖျိုးဖျင်းဖျင်း
လာသည်။ 'လူ ... လူ ... လူတွေဆိုရင် ရန်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မိတ်ဆွေ
တွေ့ကို တွေ့ရမှဖြစ်မယ်။ ပြီးတော့မှ အခြေအနေကြည့်ပြီး လှုပ်
ဒီကျွန်းပေါ်မှာ နောက်ထပ် ဘယ်လောက်နေကြရဦးမယ်ဆိုတာ
သေးတာမဟုတ်ဘူး'။

ရေ၊ ရိက္ခာနဲ့ ဆေးဝါးပြတ်လပ်သွားခဲ့ရင် လူတွေဆီကပဲ ရှာလို့ရ
ရှေ့ရေးကိုမျှော်ခေါ်မိသော အတွေးများနှင့်အတူ နာဂစ်ဒဏ်ကြောင့်
ပြန်လူသားများ ဖြစ်လာခဲ့ကြသည့် သူတို့လူစုအတွက် 'သေကာမှ
' လူသံသူသံကို ကြားချင်သည်။ လူတွေနှင့် အရောရော အထွေး
ချင်း နားအရသာ ခံချင်သည်။ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်း၍ ခြေလက်များ
တုန်ကယင်ကြီး ဖြစ်လာ၏။

"ကဲ ... ငါနဲ့ ကျောက်နီ သွားကြည့်လိုက်မယ်။ လုံးထော်
တ်ရယ်က 'ပုလဲဒေဝီ' ကို စောင့်ကြည့်ထား။ ပင်လယ် စောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်တဲ့အလုပ်လည်း မပျက်ကြစေနဲ့။ လိုရမည်ရ သုံးချင်သုံးနိုင်ဖို့ သေ... နဲ့ ကျည်ဆန်တွေကိုလည်း အဆင်သင့် တိုက်ချွတ်ထားကြ။

အခြေအနေကောင်းလို့ သေနတ်သံတစ်ချက်နဲ့ အချက်ပေးသံ... ရင် 'အေးဆေး' ပဲ။ အဲ ... ဆက်တိုက် ၂ ချက်ပစ်ရင်တော့ အန္တ... လို့သာ မှတ်လိုက်ပေတော့။ ငါတို့ကို ကူဖို့ လိုက်မလာကြနဲ့။ 'ပုလဲ... ကပဲ စောင့်။ ငါတို့ မဖြစ်ဖြစ်အောင် ပြန်လာခဲ့မယ်။ ဟုတ်ပြီလား"

ဖြစ်လာနိုင်သည်များကို ကြိုတွေး၍ စီမံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်... တိုင် အခြေအနေများက တစ်မျိုးတမည် ဇော်သီလထင်ထားသည်နှင့် ... စီ ဖြစ်လာခဲ့၏။

ပင်လယ်ကမ်းစပ်၊ ကျောက်ဆောင်အငူကလေးပေါ်တွင် ထိုလူ... ကို လှမ်းမြင်လိုက်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။ တအိုးအိုး တအီအီ စုဝေးမြည်... နေသံများသည် အန္တရာယ်၏ အရိပ်အယောင်မဟုတ်၊ ပူဆွေးဝမ်း... ၏ ပြယုဂ်ဟုပင် ထင်ချင်လာသည်။

ဂါထာလိုလို၊ မန္တန်လိုလို သူတို့နားမလည်သော ဘာသာ... ဖြင့် အတိုင်အဖောက်သံပြိုင်ညီညီ သီကျူးနေသံသည် နားမချမ်းသာ... ဖွယ် သူတို့ရင်ကို နှင်းဖိနေ၏။ သူ့ဇာတိမြေ အညာဝလေ့ အသုဘ... အနားများ၌ တွေ့ရတတ်သော အခကြေးငွေယူ၍ အလွမ်းသည် ပေး... သည့် ငိုချင်းသည်များ စုဝေးငိုချင်းချနေကြသကဲ့သို့ပင်။

"သူတို့လူတစ်ယောက် သေသွားလို့နဲ့ တူတယ်ဆရာ"

"အတပ်တော့ မပြောနိုင်သေးဘူးကွ။ ဟိုမှာ ... တွေ့လား ... လူအုပ်ရဲ့ ရှေ့ဆုံးက အသက်ကြီးကြီးအဘိုးအိုဟာ ပင်လယ်ပြင်ကို ... ကြည့်လိုက်၊ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်နဲ့ လက်နှစ်ဖက်မြှောက်... ပြီး တိုင်တည်ဆုတောင်းနေတဲ့ ပုံစံကိုကြည့်ရတာ တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးဦး... လာနိုး၊ ကူနိုးကယ်နိုး အားကိုးတကြီး တောင်းပန်တိုလျှိုးနေသလိုပဲ။

ပြီးရင် သေပြီးသား အလောင်းကောင်ကြီးကို ပင်လယ်ထဲ... ပစ်လိုက်ကြတာကလွဲရင် ဘယ်ပင်လယ်ကျွန်းသားကမှ ဒီလောက်...

...ကြီး လုပ်နေကြတာမျိုးကို မမြင်ဖူးဘူး။ အေး ... သေတဲ့လူက ...ရဲ့ အရှင်သခင်ဆိုရင်တော့ဖြင့် မပြောတတ်ဘူး"

မိမိတို့ကဲ့သို့ မျိုးတူဇာတ်တူ လူသားအန္တယ်များကို တွေ့နေရသော် ...ပျော်နိုင်။ တွေ့နေရသည့် မြင်ကွင်းသည် နှလုံးမချမ်းမြေ့ဖွယ်ချည်း။ ...သံ လူညည်းသံကြီးများနှင့် တရှိုက်ငင်ငင် ငိုသံများသည် အဆက် ...ပြတ် ကြားနေရဆဲပင်။

"ဘာလုပ်ကြမလဲ ဆရာ၊ ဟင် ... ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ"

"သူတို့နဲ့ သွားတွေ့ရမှာပေါ့ကွာ"

"ဗျာ ... ဆရာ"

ကျောက်နီက အလန့်တကြားဖြင့် သူ့ဆရာဇော်သီလကို ပြူးပြူး ...ကြည့်သည်။ 'ဘာလဲ ငါ့ဆရာကြောင်များသွားပြီလား၊ ကိုယ့်တိုင်း ကိုယ့် ...ဆေးတဲ့ လူမနီးသူမနီး ခေါင်ခေါင်ခါးခါး ပင်လယ်ကျွန်းပေါ်က အသား ...ရိုင်းတွေကို သွားတွေ့မလို့တဲ့။ နာဂစ်နဲ့မသေရဘဲ လူ့ရိုင်းစာမိပြီး ...နာတိုက်တော့မှာပဲ၊ ချီးတဲ့မှ'။

ကျောက်နီသာမဟုတ်၊ ဇော်သီလကိုယ်တိုင်လည်း သူ့အဖြေကို ...ယ်တိုင် လန့်သွား၏။ သူကိုယ်တိုင်မဟုတ်သည့် အခြားတစ်ဦး၏ အသံ ...ကြားလိုက်မိရသလိုလို။ ဘာကြောင့် ထိုသို့ပြောလိုက်မိမှန်းလည်း ဘာ ...သေး။

"ဖြစ် ... ဖြစ်ပါ့မလား ... ဆ ... ဆရာ။ မတော် အသားစား ...တွေဖြစ်နေခဲ့ရင် ..."

"ဖြစ်၊ မဖြစ်ဆိုတာ လုပ်ကြည့်မှ သိရမှာပေါ့ကွာ။ အသားစားလူ ...ဖြစ်တော့ကော ဘာအရေးလဲ။ ငါ့လက်ထဲမှာ အဝေးအနီးပစ်မှတ်မှန်သမျှ ...နိုင်ရတဲ့ သေနတ်ပါတယ်။ မင်းလက်ထဲမှာ အင်္ဂလန်မိတ်မြားသေနတ်နဲ့ ...ဖြစ်အညာဒူးလေးတစ်လက် ပါတယ်။ ပြီးတော့ မင်းရော၊ ငါရော ...သန်မာမာ ရေမှုဆိုးတွေချည်း။ ပင်လယ်ပျော် ရေနေသက်ပဲ ၁၅ နှစ်၊ ၂၀ ရှိနေကြပြီ။ သေတစ်နေ့ မွေးတစ်နေ့ပေါ့ကွာ။ ဟုတ်လား ... ငါ့ ...င်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ် ... ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ"

ပြောပြောထထဖြင့်ပင် ဇော်သီလက သူတို့ ပုန်းအောင်းကြ
နေကြသည့် ကျောက်တန်းကျောက်ငုတ်အကွယ်မှ ရုတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်သ
ကိုက် ၁၀၀၀ ခန့် ဟိုးအဝေးကျောက်ဆောင် အငူစွန်းကလေးအပေ
ကျွန်းသားလူစိမ်းအုပ်စုကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ သူတို့သောကနှင့် သူ
ဇော်သီလတို့ဆရာတပည့်များကို မြင်ဟန်မတူ။

နတ်ဆရာအဘိုးအို၏ ရွတ်ဖတ်သံက ပို၍ ကျယ်လောင်လာ
လူအုပ်သည့် ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်၊ လက်နှစ်ဖက်ကို မိုးမျှော်
ကိုယ်ကို စည်းဝါးညီညီ ဘယ်ညာယိမ်းနွဲ့ကာ တအိုးအိုး တအီအီ ညည်း
အော်မြည်နေကြရာမှ နတ်ဝင်သည်များကဲ့သို့ တဖိုးဖိုး တဖစ်ဖစ် တုန်
လှုပ်ရှားနေကြလေသည်။

"ဟေး ..."

"ဟေး ..."

"ဟေး ..."

"ဟေး ..."

ဇော်သီလနှင့် ကျောက်နီတို့၏ 'ဟေး' ခနဲအော်သံသည် လှိုင်း
နှင့်လေသံတို့ လွှမ်း၍ဖြတ်ပြေးသွားပြီး ပင်လယ်နှင့် ကျောက်ဆောင်များ
ရိုက်ခတ်လျှက် ပဲ့တင်သံပြန်လာသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ...

ကျွန်းသားလူစုသည် သူတို့ပြုလုပ်နေဆဲ အမှုကိစ္စများကို
လိုက်ကြပြီး ဇော်သီလတို့ရှိရာဆီ မျှော်ကြည့်ကြသည်။ ပြီးလျှင် အုပ်
သည်းလိုက် အာခေါင်ကိုခြစ်၍ အော်လိုက်သည့် 'ဟေး' တိုက်သံများသ
သောင်းသောင်းညံလျှက် လွင့်ပျံ့သွားတော့သည်။

"ဟေး ..."

"ဟေး ..."

"ဟေး ... ဟေး"

"ဟေး ... ဟေး"

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

"ဟေး ... ဟေး ... ဟေး"

"ဟေး ... ဟေး ... ဟေး"

"ဟေး ... ဟေး"

"ဟေး ... ဟေး"

"ဟေး ..."

"ဟေး ..."

ထိုသည့် 'ဟေး' တိုက်သံများသည်ပင်လျှင် ဇော်သီလ၏ဘဝကို
စိတ်ချိုး ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့မည်မှန်း ထိုစဉ်က မသိခဲ့ပေ။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❑

"တကယ်တမ်းကျတော့ တို့ဘာသာ ရမ်းကြိတ်ပြီး ထင်မိထင် တွေ ထင်ထားကြသလို မဟုတ်ဘူးဟေ့။ အလွဲကြီး လွဲတာပဲ။

တွေ့တွေ့တင်တင် ငါတို့တွေ့လိုက်ကြရတဲ့ ကျွန်းသားလူ့အုပ် ဟာ ဘယ်မှာ အသားစားလူရိုင်းတွေ ဟုတ်ရမှာတုံး။ တောင်ပင်လယ်ထဲ ကျွန်းပုန်းကလေးတွေပေါ်မှာ တွေ့ရတတ်လေ့ရှိတဲ့ လူမနီးသူမနီး ပင်လယ် ကျွန်းကလေးတွေအပေါ် သူတို့ဆွေမျိုးစုတွေချည်း သီးသီးသန့်သန့် ရှ နေထိုင်ကြ၊ သူတို့ ဓလေ့ထုံးတမ်းတွေနဲ့ သူတို့ ရှုန်းကန်ရှင်သန်နေကြ မိရိုးဖလာနတ်ကိုးကွယ်တဲ့ လူမျိုးတစ်စုပဲ။

အဲ ...'မော်ကင်း' လို့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ခေါ်တတ်ကြတဲ့ ဆ လူတွေလည်း မဟုတ်ဘူးရယ်။ ဆလုံတွေက ရေသရဲတွေ၊ ရေမှာနေ မှာပျော် ရေမှာပဲသေတတ်ကြတဲ့ ပင်လယ်သခင်တွေ။ စားရေးသောက် အတွက် ဆန်၊ ဆီ၊ ဆားတို့လို စားရေရိက္ခာတွေ လိုတဲ့အခါနဲ့ အလွန်အ မတန် ဘေးဒုက္ခကြီးတွေ ကြုံရတဲ့အခါမျိုးကလွဲရင် ကမ်းကိုကပ်ခဲတယ်

လှေကလေးတစ်စင်း မိသားတစ်စု ခွေးတစ်ကောင်၊ နှစ်ကောင် ပြီး ပင်လယ်ပြင်အဖျော်ထဲမှာ ကြုံရာကျပန်း လှည့်လည်ပျော်မွေ့နေတ တဲ့ လူမျိုးတွေ။ ဘိတ်ကျွန်းစုဘက်မှာ သူတို့ကို ငါကောင်းကောင်း ရင် ကျွမ်းဝင်ခဲ့ဖူးတယ်။

အေး ...အခု ငါနဲ့ ငါ့တပည့်ကျော်ကျော်နီတို့ ရင်ဆိုင်တွေ့နေရ ငါတို့တစ်ခါဖူးမှ မမြင်မတွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်းသားလူစိမ်းတွေပဲ။ အား ၁၅ ယောက်။ ကလေး ၂ ယောက်ပါတယ်။ မိန်းမကြီး ၃ ယောက်နဲ့ ငယ် အပျိုမ ၂ ယောက်၊ ကျန်တာတွေက ယောက်ျားတွေချည်းပဲ။

လူအုပ်ကို နတ်ဆရာလိုလို အသက်ကြီးကြီး အဘိုးအိုတစ်ဦးက င်နေတယ်။ အဘိုးကြီးကလည်း ပိန်လိုက်တာကွာ။ အရိုးနဲ့အရေ အသားအသွေးတွေတောင် ရှိပါလေစ။ ဒီအဘိုးဟာ ဘယ်လိုများ ရှင်လှုပ်ရှား နေနိုင်သေးသလဲဆိုတာတောင် တွေးမရနိုင်လောက် ပဲ။ တကယ် ... တကယ်။

အဲ ... ဒါပေတဲ့ဟေ့၊ သူတို့လူအုပ်စုတွေအပေါ်မှာ ဩဇာညောင်း များတော့ တကယ့်နတ်ဖုရားကြီး တစ်ပါးကျလို့။ ငါကတော့ သူ့ကို လို့ပဲ ငါ့ဘာသာ နာမည်ပေးထားလိုက်တယ်။ တကယ်လည်း ငှက် တစ်ကောင်နဲ့ အဟုတ်တူပေတာကိုး။

ငါနဲ့ကျော်နီက 'ဟေး' လို့ သံပြိုင်အော်လိုက်ကြတော့ ရုတ်တရက် သူတို့ လန့်သွားကြပုံရတယ်။ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့လည်း ထင်ထား နဲ့ တူပါရဲ့။ တစ်စုံတစ်ရာကို ပေါ်လာလိမ့်နိုး တောင်းပန်တိုးလျှိုး ကိုးနေကြပေတဲ့ ဒီလို ဘွားခနဲကြီး ပေါ်လာလိမ့်မယ်လို့ဖြင့် ထင် ကြဟန်မတူဘူး။ သူတို့ ကျွန်းသူကျွန်းသား ဘာသာဘာဝ လုပ်ရိုးလုပ် ထိုင်းပဲ ဓလေ့ထုံးတမ်းအရ လုပ်နေကြတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်လိုမှထင်မထားဘဲ ငါတို့က ရုတ်တရက်ကြီးပေါ်လာကြတော့ သိမ်အံ့ဩ တုန်လှုပ်သွားကြတယ်။ မျက်လုံးကြီးတွေ ပြူးပြီး အသား ဆတ်ဆတ်တုန်လို့။ ပြီးတော့ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဝမ်းသာသွား ည်း ပေါ့ရဲ့။ သူတို့ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေဟာ တဝင်းဝင်း တောက်လက် သူတို့ကိုးကွယ်တဲ့ တန်ခိုးရှင်နတ်ဖုရားက လူယောင်ဖန်ဆင်းပြီး သူတို့ ဘွားခနဲရောက်လာတာကို မြင်လိုက်ကြရတဲ့အတိုင်းပဲ။

ချက်ချင်းပဲ သူတို့ကလည်း ...

"ဟေး ... ဟေး ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လို့ပြန်ပြီး ဝိုင်းအော်ကြတယ်။ ငါကတော့ အတပ်သိလိုက်ပြီ အော်သံတွေမှာ ငါတို့ကို အန္တရာယ်ပြုမဲ့ အရိပ်အရောင် တစ်စက်ကလေ မရှိဘူး။ လိုလိုလားလား လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲကြိုဆိုတဲ့ အသံတွေပဲဆိုတာ ငါ့အသိစိတ်ထဲက ချက်ချင်းပဲ ဒိုင်းခနဲ ခံစားလိုက်ရတယ်။

ပြီးတော့ ဒီလူတွေနဲ့ ငါတို့နဲ့ဟာ တစ်နည်းနည်း ပတ်သက်ဆ ဆံကြရတော့မယ်ဆိုတဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်းအတွေးကြီးကလည်း ဖြုန်းဆို ရင်ထဲကို ဝင်ခိုလာလေရဲ့။ ဘာတဲ့ ရေစက်၊ ရှေးရေစက်။ အေး ... ဟု တယ်။ အဲဒီလိုရေစက်ရှိကြလို့ပဲ ကြုံကြုံကြိုက်ကြိုက် ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ ေ ကြရတာလို့ ငါတော့ တထစ်ချ ယုံလိုက်မိတော့တယ်။

သူတို့လူအုပ်ထဲက သန်သန်မာမာ ယောက်ျားကြီး ၃,၄ ယော က 'ဝူးဝူးဝါးဝါး' တွေ အော်ဟစ်ပြီး ငါတို့ဆီကို ဒုန်းစိုင်းပြေးလာကြတ ဖျောက်စိုင်ကျောက်တန်းတွေကို လွှားခနဲ၊ လွှားခနဲ ခုန်ကျော်လို့ပေါ့။ ကျေ ဆွယ်ပေါ်က လူအုပ်ကလည်း 'ဟေး ... ဟေး ... ဟား ... ဟား ... အော်ဟစ်လို့။ ငါနဲ့ကျောက်နီလည်း သူတို့တွေရှိရာဆီကို အပြေးတ နီးနီး လာခဲ့မိကြတာပါပဲ။ ဟုတ်တယ်လေ ... လူရယ်သူရယ်လို့ မ မတွေ့ခဲ့ကြရတာပဲ နှစ်လနီးပါးကြာပေါ့မဟုတ်လား။

အံ့ရောဟေ့ ...တို့က လူသားစား လူရိုင်းပုကလေးတွေလို့ ထားတဲ့ ကျွန်းသားတွေဟာ ဒေါင်းတည်မောင်းတည် ထွားထွားကျိုင်းကျ ကြီးတွေ ဖြစ်နေပါရောလား။ ပြီးတော့ သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှာ နာနတ်လျှော် လိုမျိုး လျှော်မျှင်တစ်မျိုးနဲ့ စနစ်တကျယက်လုပ်ထားတဲ့ နံငယ်ပိုင်းလို မျိုးတွေကို ရောင်စုံပန်းပွားကြိုးတွေနဲ့ ကျကျနနစည်းပြီး ဝတ်ထားကြ ဗျာ။

ရောင်စုံကျောက်ပုတီးစေ့တွေ၊ ငါးမန်းစွယ်တွေ၊ ပုလဲလုံးက တွေကိုလည်း လည်ပင်းမှာဆွဲလို့၊ လက်မှာပတ်လို့၊ သူတို့မျက်နှာတွေနဲ့ ကျင်းနေတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာအထက်ပိုင်းတစ်ခုလုံးကို ဖြူ၊ နီ၊ ဝါ၊ လိမ္မော်၊ အ အနက်အရောင်တောက်တောက်၊ ရင့်ရင့်မှိုင်းမှိုင်း ဆေးရောင်စုံတွေ ခြယ်ထားလိုက်ကြသေးတယ်။

ထုံးစံအတိုင်း နေလောင်ထားတဲ့ ကြေးညိုရောင် အသားအရေတွေ ခဲ့ပါပဲ။ အဲ ... တချို့ကတော့ ညိုတဲ့ဖက်ထက် မည်းတဲ့ဖက်ကို လူချင် ယ်။ မျက်နှာပေါက်တွေကတော့ တို့ဗမာ၊ အညာမုံရွာ ဘုတလင်နယ် က်က ပုံမျိုးတွေ၊ မျက်နှာပြားပြား၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ထူထူအမ်းအမ်းကြီး ။

တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် တစ်ခါမှ မဆုံမတွေ့ဖူးကြတဲ့ လူနှစ်စု ရုတ် ရက် ဟက်ပင်းတွေ့ကြရတဲ့အခါ ဘယ်လိုဖြစ်ကြမယ်ထင်သတုံး။ အထူး ဖြင့် လူမနီးသူမနီး ပင်လယ်ပြင်ကြီးအလယ်က ကျွန်းပုန်းကလေး တစ် ်းပေါ်မှာဆိုခဲ့ရင် ဘယ်လိုတွေ ရှိလိမ့်မတုံး။

သိပ်ခေါင်ခေါင်ခါးတွေ လျှောက်တွေးမနေနဲ့ ... ခွေးလေးရေ။ ငါ လက်တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်တွေမှာဖြင့် ကိုယ်ထင်ထားသလိုမျိုး တစ်ခါမှ ဖြစ်မလာခဲ့ဖူးဘူး။ သူ့ဘာသာသူ နဂိုကတည်းက စနစ်တကျကြိုတင် ထားတဲ့ ဖြစ်စဉ်ကြီးအတိုင်းပဲ တသွေမတိမ်း ဖြစ်ဖြစ်လာရတယ်လို့ပဲ ချင်တော့တယ်။ တို့တွေဟာလည်း အဲဒီဘဝယန္တရား ဖြစ်စဉ်ကြီးထဲက ွက်ကလေးတွေမှာ လိုအပ်ရာရာနေရာက ဝင်ပါဝင်ကနေကြရတဲ့ ကြမ္မာ ကလေးတွေပဲ ဖြစ်နေကြပုံရပါရဲ့။

ဟိုတပြေးလာတဲ့လူတွေနဲ့ ငါတို့နဲ့ လမ်းခုလတ်မှာ ဆုံမိကြတယ်။ ို့အထဲက လူ့စွာလူထက်ဖြစ်လောက်တဲ့ ငနဲတစ်ကောင်က ငါ့လက်ကို တရက်လာဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး သူ့လူတွေရှိရာဘက်ကို မြှောက်မြှောက်ပြ ာ့တယ်။ ဟိုးကျောက်ဆွယ်ပေါ်က လူစုကလည်း တဟေးဟေးပြန်အော် မြေကြီးနဲ့ခေါင်း တိုက်တိုက်ပြီး ထူးဆန်းတဲ့အပြုအမူတွေကို လုပ်နေကြ သရော။

ပြောရဦးမယ်။ ငါ့လက်ကိုလာဆွဲပြီး သူ့လူတွေဆီ ကိုင်မြှောက်ပြ တဲ့ ကျွန်းသားရဲ့ ရုပ်ရည်ဆင်းပြင်ကို။ အရပ်ကြီးကရှည်ပြီး ကိုယ်ပေါက် ယ်ရောက်က ကြီးလိုက်ပ။ နည်းနည်းဝဖိုင့်ဖိုင့်ရယ်။ အသားအရောကြီး န်ကျွန်းသားတွေထက် ညိုချင်သေးတယ်။ အသက်ကတော့ မငယ်လှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ဘူး။ ၄၀ ပါးနီးပဲ။ သူ့ဆံပင်နီကြောင်ကြောင်တွေဟာ အလိပ်လိ တွန့်ခွေနေတယ်။

ပြီးတော့ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ထူးထူးခြားခြား သတိပြုမိလိုက် အချက်သုံးချက်က ထင်းထင်းကြီး ပေါ်လွင်နေရဲ့။ တစ်ခုက သူ့ခေါင်းကြီး အဆမတန်ရှည်ပြီး ကြီးနေတာပဲ။ ငါ့ဘာသာတောင် သူ့ကို နာမည်ပေး လိုက်မိသေးတယ်။ 'ခေါင်းရှည်' လို့လေ။ နောက် ဒီလိုလူမျိုးသူ့ဒေး ကျွ ကလေးပေါ်မှာ တိုရေရှားရေ ရှားရှားပါးပါး တွေ့ရခဲ့တဲ့ ရွှေသွားတွေပဲ

သူ့အပေါ်သွားတွေကို ရွှေကွပ်ထားသမျှ။ ပါးစပ်ဟလိုက်တိုင်း သူကောင့်သားက ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းနဲ့။ သူကလည်း သူ့ရွှေသွားတွေ အဆ ကို သိပ်အထင်ရောက်နေဟန်တူပါရဲ့။ အမြဲတမ်း သူ့ပါးစပ်ကြီးက ဖြဲ ချည်း။

အဲ ... အထူးခြားဆုံးက သူ့မျက်စိတွေ၊ သိသိသာသာ စွေစော နေတဲ့အပြင် အမြဲတစေ အုံ့ပုန်းကြိတ်ရန်လိုနေတတ်တဲ့ မြွေဟောက်မျက် မျိုး။ လျှို့လျှို့ဝှက်ဝှက် သိပ်သိပ်သည်းသည်းနဲ့ ရင်ထဲမှာပဲ မီးပုံကြီးဖိုထ တတ်တဲ့ မျက်လုံးမျိုး။ စွေတစောင်း သူ့မျက်ဝန်းတွေဟာ တဖိတ်ဖိတ် အရောင်ထွက်လို့။ ခင်မင်ဖော်ရွေတတ်တဲ့ စရိုက်ကလည်း သိသာလွန်း တယ်။

"..........."

"..........."

"..........."

သူတို့တွေ ဘာတွေကို ပြောနေသလဲဆိုတာလည်း ဘာမှမသိ မျက်ဝန်းက ဘာသာစကားအရတော့ဖြင့် သူတို့လူအုပ်တွေရှိတဲ့ ကျော ဆွယ်ဆီကို လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်နေတဲ့ပုံပဲ။

"ဆရာရေ ... ကျွန်တော်တို့ကို သူတို့ဆီ လိုက်လာစေချင်ပုံ တယ်ဗျ။ ဟိုးအပေါ်မှာ တစ်ခုခုဖြစ်နေကြပုံပဲ"

"အေး ... ငါလည်း သတိထားမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သတိထ ထားမှပေါ့။ အခြေအနေအရ လိုက်သွားကြရမယ်ဆိုရင်လည်း မင်းနဲ့

ာင်းခဲ့ထားကြမှ ဖြစ်မယ်။ အဲဒါမှ တစ်ယောက်ကတစ်ယောက်ကို ကျွင်း အုပ်ထဲမှာ ကူနိုင်ကယ်နိုင်ကြလိမ့်မယ်၊ သိရဲ့လား။

"ဟုတ် ... ဆရာ"

ငါတို့ဆရာတပည့် ဘာပြောနေသလဲဆိုတာကို 'ခေါင်းရှည်' မသိ ငါတို့က ဖီဖီခါခြင်းဆန်ဖို့ မရှိဘူးဆိုတဲ့ အရိပ်အခြည်ကိုတော့ သတိ မိကြဟန်တူပါရဲ့။ ငါ့လက်ကိုဆွဲပြီး ကျွန်းသားလူအုပ်စုတွေဆီ ဒရော တော်း လှည့်လို့ ပြေးပြန်တော့တယ်။ ငါနဲ့ကျောက်နီတို့ ပါလာကြပြီဆိုတာ မြင်လိုက်ကြတဲ့အခါ ခပ်လှမ်းလှမ်း ကျောက်ဆွယ်ပေါ်က ဝမ်းသာအားရ သံတွေဟာ ပင်လယ်လှိုင်းသံတွေကိုလွှမ်းလို့ တစ်ခဲနက် ပေါ်လာတော့ တယ်။

"..........."

"..........."

"..........."

ပြောတော့ ပြောနေတာပဲ။ ငါတို့ကသာ သူတို့ဘာတွေပြောနေ မသိကြတာ။ ကျောက်ဆွယ်ပေါ်က လူအုပ်ကလည်း သံပြိုင်အော်နေ ကြပဲ။

လား ... လား ... ဒီတစ်ခါလည်း ငါတို့မှန်းထားတာနဲ့ အလွဲ လွဲပြန်တော့တာပဲ။ မှန်ပြောင်းနဲ့ ကြည့်ခဲ့တုန်းက လေးတိုင်စင်ပေါ်မှာ ကိုတက်စန့်စန့်ကြီး မြင်ခဲ့ရတာကြီးက လူသေကောင်အလောင်းကြီးမဟုတ် အနာဝင်နီးဖမ်းပြီး သွေးအဆိပ်တက်နေရှာတဲ့ လူမမာသည် ယောက်ျား သတိမေ့ပြီး မြောနေတာ။

"ဟေ့ ... ကောင်ရေ၊ သေနေတာ မဟုတ်ဘူးဟ။ သတိမေ့ပြီး မြောနေတာ။ ကြည့်စမ်းပါဦး ... တစ်ကိုယ်လုံး ရောင်ကိုင်းနေတာပဲ။ သွေး သွေးပုပ်တွေ၊ ပြည်တွေ၊ ငန်းရည်တွေနဲ့ပြည့်ပြီး ဖောင်းကားနေတဲ့ ဒေဝီ' ပေါ်ကိုသယ်ပြီး သွေးပုပ်ပြည်ပုပ်တွေ ဖောက်ထုတ်၊ နရေ နနေဆေးပြီး ဆေးကလေးဝါးကလေး တိုက်နိုင်ကျွေးနိုင် အသက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုလို့ ရနိုင်သေးတယ်ကွ။ ဒါပေမဲ့ ခက်နေတာက အဲဒါကို သူတို့နားလည်
အောင် ဘယ်လိုပြောရမလဲဆိုတာပဲ''

''ဟုတ်ပ ... ဆရာရယ်''

နတ်ဆရာအဘိုးအိုက တို့ကို ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့် တစေ
တစောင်း ကြည့်နေတယ်။ ကျန်လူသိုက်ကလည်း ငါတို့နှစ်ယောက်ကို ပြ
ပြုံးပြုံးပြုံး ကြည့်နေကြတာပါပဲ။

ကြည့်လည်း ကြည့်ချင်စရာချည်းကိုး။ ငါကလည်း ပင်လယ်ပြ
ထဲမှာ သင်္ဘောတစ်စင်းတလေနဲ့များ ကြုံခဲ့ရင် အဆင်သင့်ဖြစ်အောင်ရယ်
ကျွန်းပေါ်မှာ အကယ်၍ ကျွန်းသားတွေရှိနေခဲ့ရင် တွေ့ခဲ့ဆုံခဲ့ရင် ရုပ်ပြမ
ပြကလေး ကောင်းအောင်ရယ်လို့ သင်္ဘောကပွတီနံဝတ်စုံဖြူနဲ့ ကက်ဦးထု
နဲ့ အင်္ဂလန်မိတ်ရေတပ်သုံး စပယ်ရှယ်ဆိတ်ကလေးသားရေ ရှူးဖိနပ်ဖြ
ကျကျနန ဝတ်စားထားတာကိုး။

ဒီနေ့မှ မဟုတ်ပါဘူး။ မနက်မိုးလင်းတာနဲ့ ငါရော၊ ငါ့တပည်
တွေကိုရော သင်္ဘောအရာရှိ၊ သင်္ဘောသားတွေနဲ့ဆိုင်တဲ့ မင်းမြောက်တန်ဆ
တွေကို အပြည့်အစုံ ဝတ်စားဆင်ပြင်ပြီး နေစေခဲ့တာ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းပါပဲ
နို့ ... ဟန်ကိုယ်ဖို့လို့ ဆိုတယ်မှတ်လား။

အဲ ... ဟော့၊ အဲဒီဟန်ကိုယ်ဖို့ကြီးက တို့ဆရာတပည့်ကို လက်
အခြေအနေကြီးထဲမှာ ဟန်ရပန်ရဖြစ်အောင် ဖန်လာခဲ့တာပဲနဲ့တူရဲ့။ ကို
ခေါင်းရှည်က နတ်ဆရာအဘိုးအိုနဲ့ သူ့လူစုတွေကို ကွိကွိကွကွတွေ ပြေ
ရောပေါ့။ ဘာတွေမှန်းမသိပေတဲ့ ကျွန်းသားလူအုပ်ကလည်း ခေါင်းတငြိမ့်
ငြိမ့်ပဲ။

အဲဒီမှာ အမှတ်ထင်ထင် မျက်စိစူးမိခဲ့တာ တစ်ခုရှိတယ်။ သိပ်ငေ
တဲ့ ကျွန်းသူမလေးနှစ်ယောက်ပဲ။ အသက် ၂၀ သာသာစီပဲ ရှိရှာကြဦးမယ်
သောကဒဏ်ကြောင့် ဘယ်လောက်ပဲ ညှိုးရော်ခြောက်သွေ့နေပစေ၊ လှတ
ကတော့ လှတာပဲ။ တောပန်းအရိုင်းပွင့်ကလေးတွေလို သန့်သန့်စင်စင်
တဲ့ အလှကို ဘာကမှ ဖုံးကွယ်မထားနိုင်ဘူး။ အဲ ... ပြီးတော့ အဲဒီတော

ကလေးနှစ်ပွင့်ဟာ ဟိုလေးတိုင်စင်ပေါ်က ပက်လက်ကြီးနဲ့ တစ်နည်းနည်း
ဆက်နေပုံရတယ်။ ကေန္တ ... အဲဒီလူကြီးရဲ့ သမီးတွေ ဖြစ်ဟန်တူရဲ့။

နောက်ဆုံးတော့ နတ်ဆရာ၊ အဘိုးအိုနဲ့ ကိုခေါင်းရှည်က ငါ့လက်
ပြီး ပက်လက်ကြီးကို ပြတယ်။ တစ်ခုခုလုပ်နိုင်ရင် လုပ်ပေးပါလို့ ဆို
တဲ့ပုံပဲ။ သူတို့ပြောတာလည်း ငါနားမလည်၊ ငါပြောတာကိုလည်း သူတို့
နားမလည်၊ ခွကို ကျနေရောပေါ့။

''ကျောက်နီရေ ... ဒီလူကြီးကို ငါတို့က ကုသပေးစေချင်ပုံရ
ယ်ပေါ့။ ဒါပေတဲ့ ဒါကြီးကို 'ပုလဲဒေဝီ' ဆီ မသယ်ဘဲနဲ့လည်း ငါတို့ဘာ
သုပ်ပေးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီအကြောင်းကိုလည်း သူတို့သိအောင် ငါ
နှယ်လုပ် ပြောရပ ... ဟူး၊ ခက်ပကွာ ...''

''မခက်ပ ... အရှင်၊ မာ ... ပြောမှာပ''

အလိုဘုရားရေ ... ငါ့နှယ်ခေါင်းမွေးတွေ ထောင်ထောင်ထသွား
ရဲ့၊ ဘယ့်နှယ်ကွာ ... ငါနဲ့ကျောက်နီ ကိုယ်ချင်းကိုယ့်ချင်း ပြောနေကြ
ရုတ်တရက်ကြီး နောက်ကျောဖက်က ဗမာစကားသံပီပီကြီးက ပေါ်
တာကိုး။

ပြီးတော့ မိန်းကလေးသံ။ ဟိုတောပန်းကလေးနှစ်ပွင့်ထဲက နည်း
ကြီးဟန်တူတဲ့ မိန်းကလေးက ပြောနေတာ။ သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာလည်း
လင့်အားကိုးတဲ့ အရောင်တွေ တဖျပ်ဖျပ်လင်းနေတယ်။ ပင်လယ်ထဲက
ခေါင်ခေါင်ကြီးမှာပဲ ကြီးခဲ့ရတဲ့သင်းကလေးက ဗမာစကားပြောတတ်
တာကိုလည်း အံ့သြမိရဲ့။

''မိန်းကလေးက ဗမာစကားတတ်သလား''

''နည်းနည်း''

''ဗမာစာရော ဖတ်တတ်ရေးတတ်သလား''

''နည်းနည်း''

''ဘယ်လောက်နည်းနည်းလဲ''

''နည်းနည်း''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကောင်းကွာ . . . ကိုင်း . . . ကိုင်း . . . လုံးဝ မရှိတာနဲ့စာ[...]
တော်ပေသေးတာပေါ့။ ဒီလူမမာက မိန်းကလေးနဲ့ ဘာတော်သလဲ"

"ဖခင် . . ."

"ဘာရယ် . . ."

"ဖခင် . . ."

"အိုး . . . မြန်မာဆန်နေလိုက်ပုံများ၊ သဘောကျသပေါ့။ 'အဖေ[...]
ကို 'ဖခင်' ရယ်လို့ပဲ"

"ဖခင် . . . ဖခင် . . ."

"အေးပါ . . . အေးပါ . . . ငါသိပါပြီ။ ကဲ . . . မင်းဖခင် ဘာ[...]
တာလဲ"

"နတ်ဖုရားကိုက်"

"ဗုဒ္ဓေါရယ်တဲ့မှ မြတ်စွာ . . . ဘာတွေတုန်းဟ . . . ဘာကကို[...]
တယ်"

"ဟို . . . ဟို . . . နတ်ဖုရားကိုက်"

"သေဟဲ့နန္ဒိယ . . . ပိုရှုပ်ကုန်ပါပြီ။ ကဲ . . . ကဲ . . . မင်းဖခင်[...]
ဆေးကုပေးဖို့ ငါတို့ရဲ့သဘောၤဆီကို သယ်သွားရလိမ့်မယ်။ မင်းတို့လူ[...]
က သဘောတူသလား၊ မေးကြည့်ပါ"

"အဝေးကြီး . . . ပ"

"မဝေးဘူး၊ ဒီကျွန်းပေါ်မှာပဲ။ ဟိုးချိုင့်ကွေ့က ကျောက်တန်း[...]
အကွယ်မှာ ရပ်ထားတယ်။ အခုသွားရင် ခဏနဲ့ ရောက်မှာပဲ။ မင်းတို့[...]
လည်း တပါတည်း လိုက်ခဲ့ကြပေါ့"

သူကလေး နားလည်သွားပုံ ရတယ်။ သူ့မျက်နှာလေးဟာ ဝင်း[...]
သွားတာပဲ။ ပျော်သွားပုံလည်း ရတယ်။ သူကလေးရဲ့ လူအုပ်ဖက်ဆီ မျက်[...]
လှည့်ပြီး ဝမ်းပန်းတသာ ပြောပြနေလေရဲ့။ အဲ . . . ဒါပေတဲ့ နတ်ဆ[...]
အဘိုးအိုက အခရာပါပဲ။

သူကပဲ သေသေချာချာ နားစိုက်ထောင်တယ်။ သူမေးစရာရှိ[...]
တွေကို ရေလည်အောင် ပြန်မေးတယ်။ ကိုခေါင်းရှည်နဲ့ ကွိကွိကွကွ [...]

[...]ကြတယ်။ ဟိုးအဝေး ပင်လယ်ပြင်နဲ့ မိုးကောင်းကင်ကြီးဆီ မျှော်ပြီးလည်း
[...]ငိုင်တည်ဆုတောင်းနေလိုက်သေးရဲ့။ ကောင်းကင်တမန်တော် တစ်ဦးဦး
[...] သူတို့ကို အမိန့်ချပေးတော့မယ့်အတိုင်းပဲ။

မကြာလိုက်ဘူး။ အဘိုးအိုရဲ့မျက်နှာဟာ ပြုံးပြုံးကြီး ဖြစ်လာတော့
[...]တယ်။ ပြီးတော့ စကားတစ်ခွန်းကို ပီပီသသလေးလေးကြီး ပြောချလိုက်
[...]သရဲ့။

"အေး . . ."

သူရဲ့ 'အေး' ကြီးက ငါ့ဘဝကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်ခဲ့တာ။ သူရဲ့
[...]ဒီ 'အေး' သံကြီးကို အခုအထိ နားထဲ ရင်ထဲက မထွက်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ခါ
[...]ပျော်နေရင်းနဲ့တောင် ကြားကြားနေမိလို့ လန့်ပြီးနိုးခဲ့ရတာ မြန်အိပ်မရ
[...]ဘူလို့ ငုတ်တုတ် မိုးလင်းခဲ့ရတာတွေဟာ နည်းရှေ့သလား။ ခဏခဏ
[...]

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၃ |

ကံကြမ္မာလက်ဆောင်

❑

ဘဝ၏တစ်ကွေ့ကွေ့မှာ ဘေးဒုက္ခတစ်ခုခုနှင့် ပက်ပင်းကြုံဖြစ်
ဖို့ဆိုသည် စင်စစ် မည်သူ၏ဘဝမျိုးမှာဖြစ်ဖြစ် ဆန်းလှလေသည်မဟုတ်
လူတိုင်း ကြုံဖူးကြသည်။ ဘွားခနဲ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့မိကြပြီးကာ
'ဟာ ... ဒါဒုက္ခကြီးပဲ' ဟု မျက်ကလူးဆန်ပြာ ဖြစ်ဖူးကြသူချည်း။
ကို တကယ်တမ်း လက်တွေ့ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းကြပုံခြင်း၌သာ တစ်ဦးနှင့်တစ်
မတူညီတတ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ပြင်းထန်သောတိုက်ပွဲများ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးဆိုးများ၊
တွင်းကျလုနီးနီး အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းများနှင့် နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့
နေရသည့်တိုင် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ကျော်ဖြတ်ရင်ဆိုင်တတ်ကြသူတွေလည်း ရှိ
ပင်လယ်ပြင်ရေလှိုင်းထက်က လရောင်ပြက်သော လှိုင်းရိပ်များကိုသော်မှ
လယ်စုန်းတွေ မြူးတူးပါသကောဟု သွေးပျက်လုခမန်း သူရဲဘောကြောင်
တတ်သူတွေလည်း ရှိသည်။

ဆင်တွေ့တွေ့၊ ကျားတွေ့တွေ့ 'သေတစ်နေ့မွေးတစ်နေ့' စိတ်ဖြင့်
ရင်ဆိုင်၊ စွန့်စွန့်စားစား ပြေးတွေ့တတ်သူရှိသလို တောကြီးမျက်မည်းအလယ်
ကစီလည်လမ်းများ၌ ယောင်လည်လည် လျှောက်သွားနေရင်း ချုံနွယ်၊
သစ်ကိုင်းပေါ်က ပိစိကွေးလေး ငှက်ကလေးအော်သံကြားရုံမျှဖြင့် အလန့်
တကြား ထခုန်တတ်သူများလည်း တွေ့ရတတ်သည်။

ဤနှယ်မတူ ကွဲပြားမှုများသည် လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ကိုယ်ရည်
ကိုယ်သွေး၊ အတွေ့အကြုံ၊ စိတ်အားသတ္တိနှင့် ဆိုင်လေသလား၊ တိတိပပ
ကျွန်တော်မသိ။ အရေးတစ်ခုမှာ အားတက်သရော ဝံ့ရဲခဲ့သူသည် အခြား
တစ်ပါးသောကိစ္စ၌ သူရဲဘောကြောင်သူအဖြစ် မယုံနိုင်စရာ ပြောင်းလဲ
သွားတတ်သေးသလား၊ ဤသည်ကိုလည်း ကျွန်တော်ကံသေကံမ မပြော
နိုင်။

သူ့တောင်ပင်လယ် သောင်ပြာကျွန်းဆီမှ အတိတ်များကို တမြေ့မြေ့
ပြန်စမြုပြန်ရင်း မျက်ရည်တောင်ကြည်လည်နှင့် ဆို့နင့်ကြေကွဲစွာ ခံစား
ရသော အစ်ကိုလေးကို စေ့စေ့ကြည့်လျက် သည်အတွေးများက ကျွန်
တော့်အာရုံကို ကယောက်ကယက် ဘောင်ဘင်ခတ်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မိပိတောက်သည် အစ်ကိုလေးကို ခပ်နွဲ့နွဲ့မှီထားရင်း အိပ်ချင်မူးရီ
ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။ သူ့ခေါင်းကို အစ်ကိုလေး၏ပခုံးထက်တွင် မှေးတင်
ထားလျက် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ခါးကို ခပ်ရွရွကလေး ဖက်ထားသည်။ ယခု
ကျွန်တော့်အစ်ကိုလေးနှင့် မိပိတောက်တို့ အခြေအနေကို မသိဟန်
ဆောင်ချင်၍ မဖြစ်တော့။ ကျွန်တော့်အစ်ကိုလေး တစ်ကိုယ်တည်းသမား
ဆိုင်းကြီးတစ်ယောက်ဖြင့် ၄၀ ကျော် ၅၀ နားနီးကာမှ ကံပေါ်ခဲ့လေ

အစ်ကိုလေးက မိန်းကလေးအား ငုံထားမတတ် အရှုံးအမှူးချစ်
ခင်လှပုံမှာ ပြောစရာမလိုတော့။ အိပ်ချင်မူးရီ မိပိတောက်၏ မျက်နှာ
ရည်ဖူးဖူးကလေးအပေါ်၌သာ မခွာတမ်း မြတ်မြတ်နိုးနိုး ငေးစိုက်ကြည့်
နေပုံမှာ လက်ရှိပစ္စက္ခ သူ့ဘဝတွင် သင်းကလေးသည်သာ သူ့အသက်
ကလေးသဖွယ် ဖြစ်နေမှန်း အလွန်အမင်း သိသာနေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူညီ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာပင်လျှင် ချစ်သူကို အာခံတွင်း ငုံထားလျက် သွားလေရာရာ ဆောင်သွားတတ်မြဲ တာနောယကွတ် ပုံဖမ်း၍ သည်းသည်းလှုပ် အဖြစ်သည်းပြနေလေသည်။ တစ်သက် ယောက်၊ တစ်ယောက်အပေါ်မှာ တစ်ချစ်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် သည် ငယ်ကို 'မိပိတောက်' ဟု သူက ထူးထူးခြားခြား အမည်ဆန်းပေးထား ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မိန်းမကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဣန္ဒြေကြီးကြီး၊ ခပ်ကင်းကင်း နေထိုင်ဖူးသည့် လူ့ဘုန်းကြီး ကျွန်တော့်အစ်ကိုလေး ဘဝပြောင်းသွား မယုံနိုင်စရာဖြစ်သည်။ အချစ်မိုးတွေဖြင့် ဝေနေသည့် သူ့ကိုကြည့် သည်ကပင် ရယ်မြူးချင့်စရာ။

ထို့ထက်ပို၍ ကျွန်တော့်ကို ရင်တလှပ်လှပ်ဖြစ်အောင် ထားသည်ကား 'မိပိတောက်' ပင်။ သင်းကလေးကလည်း အစ်ကိုလေး အလွန်အကျူး အားကိုးတွယ်တာလွန်းပုံရ၏။ 'အသွေးတွေ၊ အသား မယ့် တစ်ကိုယ်လုံး လိုရာသုံးတော့သက်ဝေ' ဆိုသည့်မျိုး။

ညှို့သည့်ရှေ့မှာပင် မရှောင်၊ တစ်ချိန်လုံး အစ်ကိုလေးနှင့် ချင်းပူး၍ ပလူးနေရခြင်း၌ ယစ်မူးသာယာနေဟန်က ထင်းထင်းကြီး။ အ မူးရီဖြစ်နေသည့်တိုင် မပွင့်တပွင့် ဖူးဖူးရွရွ ခပ်ဟဟလေးပွင့်နေသည့် ကလေး၏ နှုတ်ခမ်းအစုံက ချစ်ရမ္မက်တွေဖြင့် ရွှန်းစိုပူနွေးဆူဝေနေ ဟန်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ သူတို့နှစ်ဦး မြတ်နိုးတွယ်တာနေသည့်ပုံမှာ အား ဖို့ကောင်းသည်။

"အဲဒါဆိုရင် . . . အစ်ကိုလေးရဲ့ ဒီမိပိတောက်က သော ကျွန်းမှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ . . ."

"ပြောရရင်တော့ ဇာတ်လမ်းက အရှည်ကြီးပါကွာ။ မင်းတို့ တ ဆရာတွေ လုံးဝတွေးမထား၊ ထင်မထားတဲ့ အကွက်မျိုးတွေချည်း တော လျှောက် ကြုံဖြစ်ခဲ့ရတာ။ ကြုံရဖန်များလွန်းတော့လည်း လူတစ်ယော ဟာ ကိုယ်ရဲ့ဘဝကံကြမ္မာကို ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးနိုင်ရမယ်လို့ ငါတစ်သ

ချထားခဲ့တဲ့ အဲဒီယုံကြည်ချက်ကြီးဟာ ငါလက်တွေ့ကြုံရတာတွေ တာသာ လွဲနေမှန်း ငါ့ဘာသာ သတိထားမိရတော့တယ်။

ငါ့အဖြစ်က တက်တစ်ချောင်း၊ လှေငယ်ကလေးတစ်စင်းနဲ့ ပင်လယ် ထဲမှာ မှန်တိုင်းမိနေတဲ့ လူလိုပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ်စိုးကိုယ်ပိုင် ပုံများ၊ အချိန်နဲ့အမျှ ဘာတွေဖြစ်ဦးမလဲ၊ ဖြစ်ဦးမလဲနဲ့ တထိတ် ထလန့်လန့်ပဲ။ အဲဒါတွေကို မင်းကိုပြောပြချင်လို့ တမင်ခေါ်လိုက်

သူ့အသံ လေးလေးတွဲ့တွဲ့က တစ်လုံးချင်း ထွက်ကျလာနေသည်။ ကို မှီနွဲ့ထားသော မိပိတောက် မိန်းကလေးအား အသာအယာပွေ့ ပွတ်နေသည့် သူ့အိပ်စင် ရှုပ်ရှုပ်ပွပွပေါ်မှာ ကွေးကွေးကလေး ချ လိုက်ပြီး စောင်ပါးတစ်ထည် လွှမ်းထားပေးလိုက်သည်။ စောင်ပါး အောက်မှာပင် မိပိတောက်သည် သူမ၏ မိန်းမလှဆင်းသွင်ရုပ် ကျူးနေနိုင်သေး၏။ ချစ်သူနှစ်ဦးအဖို့ သီးခြားတစ်ကမ္ဘာမှာ ရောက် သည်နှယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ ကယုကယင် ချစ်တွန့်တက်နေကြသည်ကို လျက် အခန်းငယ်ကလေး၏စင်များထက်၌ အစ်ကိုလေး တမြတ် ထားပုံရသော သူ့သောင်ပြာကျွန်းပုံပြင်ထဲက ပစ္စည်းပစ္စယလေး လျှောက်ပတ်ကြည့်နေမိသည်။ 'အား . . . ပါးပါး၊ အမေရိကန် ရှိုင် ဇာတ်ကားများထဲက ရက်(ဒ်)အင်ဒီယန်း လူနီရိုင်းတွေရဲ့ အသုံး ပစ္စည်းတွေနဲ့ နင်လား ငါလားပါပဲကလား'။ အံ့သြမိသည်။

ပင်လယ်ကျွန်းထွက် သား၊ ငါး၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အရိုးအရေ အစွယ် အစီကထား၍ ပြုလုပ်ထားပြီး အရောင်ခပ်ဆန်းဆန်းတွေ၊ အမှတ် ရုပ်ပုံလက္ခဏာ အကွက်ကောက်ကောက် ကွေးကွေးတွေဖြင့် ရေး ဆာဆင်ထားသည့် အိုး၊ ခွက်၊ ပန်းကန်၊ သားရေအိုင်း၊ မျက်နှာဖုံး တို့ မနည်းလှပေ။ အမြင်လည်း ဆန်း၏။ လှတပတလည်း ရှိ၏။ ပစ္စည်းကိုမျှ မတို့မထိရဲ၊ မကိုင်တွယ်ရဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အစ်ကိုလေး ပြောသလိုပုံဖြင့် သူတို့ဥစ္စာတွေက ဘာတွေ... မသိ"

"အဲဒီတုန်းက လေးတိုင်စင်ပေါ်မှာ ပက်လက်စန့်စန့်ကြီး လဲ... တဲ့သူက ကျွန်းခေါင်းကြီးပဲ။ ကြီးလိုက်သန်လိုက်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနဲ့။ နော... ပိုင်းမှာ ငါတို့က သူ့ကို 'ဖက်ဝံကြီး' လို့ပဲ ခေါ်ခဲ့ကြတယ်။ ဟုတ်တယ်၊ ... ကြီးက ညိုညိုမောင်းမောင်း၊ မဲမဲသဲသဲကြီး"

"ဟင် ... ဘာလဲ အစ်ကိုလေး၊ ဘာ...ပြောလိုက်တာလဲ"

နားမစွဲမိလိုက်သဖြင့် မေးမိရသည်။ သို့ပေိုင် အစ်ကိုလေး... စကားပြန်မရ။ တရှူးရှူး ဟောက်သံပေး၍ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မော... ပြုနေပြီဖြစ်သော သူ့ 'မိုဝိတောက်' ကို ခပ်ငေးငေးကြည့်နေရင်း အ... နက်နေပြန်လေသည်။

"ငါတို့က ကျွန်းခေါင်းကြီးကို 'ပုလဲဒေဝီ' ဆီ ခေါ်သွားခဲ့ကြတယ်..."

ဩော် ... သူ့တောင်ပင်လယ်ဇာတ်လမ်းစုံကို ဆက်၍ပြော... ခြင်းဖြစ်မှန်း ယခုမှ ရိပ်စားမိတော့၏။ သည်တစ်ခါ ဖန်ကြည့်ခွက်ထဲ... လက်ကျန်ဝီစကီကို ငုံ၍ခနဲ ကသောကမျော မျိုချလိုက်မိသူမှာ ကျွန်တော်... ဖြစ်နေသည်။ သူတို့ ဆန်းတွေထူး အဖြစ်သနစ်တွေထဲမှာ ကျွန်တော်... တိုင် ပျော်ဝင်နေမိပြီ။

"ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ၊ နောက်ထပ် ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်ကြ... မလဲ"

✿ ✿ ✿

❑

အဲဒီလောက် ကိုယ်ကောင်ကြီးကြီးခိုင်တဲ့ လူမမာသည်ကြီးကို 'ပုလဲ ...ဝီ' ဆီအရောက် ခက်ခက်ခဲခဲ သယ်လာခဲ့ကြရတယ်။ သစ်နီသားလုံးထွင်း ...ပေါ်မှာ ဘာသတ္တဝါမှန်းမသိတဲ့ နီကြန့်ကြန့် သားမွေးသားရေချပ်တွေ ...ပြီး အုပ်ထားတဲ့ ၁၅ ပေ၊ ပေ ၂၀ လောက် လောင်းလှေနှစ်စင်း ...ကြောင့်သာ မဟုတ်ခဲ့ရင် သိပ်လွယ်လှတဲ့အလုပ် မဟုတ်ဘူးရယ်။

နတ်ဆရာအဘိုးအို 'ဘိုးငှက်' ရယ်၊ ကိုခေါင်းရှည်ရယ်၊ သူ့ကိုယ် ... 'မာ၊ ဟာ' လို့ ပြောပြောနေတဲ့ မိန်းမလှလေးရယ်၊ မျက်လုံးပြူးပြူး 'ဇီး ...'ရယ်၊ ရှေ့သွားနှစ်ချောင်းက ငေါ့ငေါ့ကြီး ငေါထွက်နေတဲ့ 'ပေါက်ခေါ်' ... ကွဲစိကွဲစတွေ ကျွက်ကျွက်ညံလို့ ပါလာကြလေရဲ့။

ငါ့ကောင်လေးတွေလည်း ပျော်လို့။ အေး ... ငါလည်း ပျော်တာ ... ဘယ့်နှယ်ကွာ ... ကမ်းဝေးကုန်းဝေး ငွေရောင်လယ် ကန္တာရကြီးထဲမှာ ...ချင်းကိုယ်ချင်းကလွဲရင် လူစိမ်းသူစိမ်းရယ်လို့ မမြင်ခဲ့ရတာ နှစ်လနီးနီး ...တဲ့ နှစ်ကမ္ဘာလောက် ထင်နေရတာကလား။ အဲဒါကြောင့် လူဆိုတာ ...ကိုယ်တည်းနေမဖြစ်တဲ့ အမျိုးလို့ ပြောကြတာပေါ့။

ဘာပဲပြောပြော 'ပုလဲဒေဝီ' ဟာ မကြုံဖူးလောက်အောင် စည် ...လာခဲ့လေရဲ့။ သစ်နီသားတွေနဲ့ ရဲရဲနီစွေးနေတဲ့ 'ပုလဲဒေဝီ' ဟာ အသစ် ... ပြန်လည်မွေးဖွားလာခဲ့ပြန်ပြီပေါ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်တော့ 'မာ'ရဲ့အဖေ ကျွန်းခေါင်းကြီးဟာ သားရဲတိရစ္ဆာ တစ်ကောင်ကောင်ရဲ့ ရက်ရက်စက်စက် တိုက်ခိုက်တာကို ခံခဲ့ရတာပဲ။ ဝင် (ဒါမှမဟုတ်) သစ်ကျူတ်လို့ခေါ်တဲ့ ကျားသစ်၊ သစ်ဆင်ကြီးတစ်ကော ကောင်ရဲ့ လက်ဝါးနဲ့ပုတ်၊ လက်သည်းနဲ့ ကုပ်ဆွဲထားတဲ့ ဒဏ်ရာတွေပဲ

သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ရစရာမရှိအောင် ကုပ်ဖြဲခံထားရတဲ့ ဒဏ် တွေဟာ ဓားထက်ထက်နဲ့ မွှန်းထားသလို ဖြစ်နေတယ်။ ဘယ်ညာရှပ်ယ ကိုခတ်လို့။ လက်နဲ့ တအားအပုတ်ခံထားရလို့ ဝဲဖက်နံစောင်းမှာ အရေ ကွက်ကြီးတွေ ဖြစ်နေလိုက်တာ မနည်းပါဘူး။ အခုတော့ ငန်းမန်းတွေ သွေးပုပ်ပြည်ပုပ်တွေနဲ့ ဖောင်းကားရောင်ကိုင်းလို့။ အဖျားလည်း ဝင် သေးရဲ့။

ပင်လယ်ပြင်မှာ 'ပုလဲဒေဝီ' ညီအစ်မတွေကိုသာ အဖော်လုပ် အချိန်ကုန်လာခဲ့ရတဲ့ သူတွေပဲကွယ်။ တန်ရုံဒဏ်ရာ အနာတရ အနာမျိုးလောက်တော့ဖြင့် ကိုယ့်ဘာသာပြုစုတတ်ရသလို၊ အစွမ်းထက် ဆေး ဝါးတွေဆိုတာဟာလည်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါခဲ့ပြီးသားပေါ့။

ပြီးတော့ ငါတို့အဘိုး 'အဘိုးလေးသန့်' ဟာ တို့ရွာတစ်ရွာ ဘယ်ဆရာဝန်မှ ဝင်တိုးလို့မရတဲ့ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး သမားတော်စစ် ကြီး တစ်ပါးဟုတ်လား။ ဘိုးအမွေ ဘအမွေခံပြီး တိုင်းရင်းဆေးဘက် ခတ်သဘော၊ ရပ်သဘောတွေကိုလည်း နောကျေခဲ့ပြီးသားကိုး။

ကျွန်းခေါင်းကြီးဟာ နှစ်ရက်အတွင်း သေပေါက်သေဝက လို့ သတိရလာခဲ့လေရဲ့။ ရက်တစ်ပတ်အတွင်း သူ့ဘာသာ ထိုင်နိုင်ထ လာခဲ့တယ်။ မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်း ရုပ်သွင်မျိုးတော့ ပြန်မရတော့ဘူး။ မျက် တစ်ပြင်လုံး သားကောင်အကုတ်ခံထားရတဲ့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေဟာ အ သက်သာလာလေ၊ အမာရွတ်ကြောင့် ရှုံ့တွပြီး အကြည့်ရဆိုးလာလေ

ညာခြေတစ်ဖက်၊ ဒယ်ဥ့်တိုက်ဆွဲသွားပြီး ဝဲဘက်ရင်အုံက သွားတဲ့ အသားပုံကြီးကို အသားပြန်ပြည့်လာအောင် မနည်းကြီး စောင့် မယ့်သဘောပဲ။ ဘာဖြစ်ဖြစ်လေ လူ့အသက်တစ်ချောင်း မသေတာ နည်းတဲ့ကုသိုလ်လား။

ပြောကြပါစို့ကွယ် ... ကာယကံရှင် ကျွန်းခေါင်းကြီးနဲ့တကွ 'ပုလဲ ...င်'ရဲ့ ညည်းသည်တွေအားလုံး၊ အခုမှပဲ 'ဟင်း'လုံးကြီး ချနိုင်ကြပြီး ပျော် ...ပြုံးနဲ့ပေါ့။ သိတဲ့အတိုင်း 'ပုလဲဒေဝီ' မှာ စားစရာရိက္ခာနဲ့ ယမကာ ...ဆိုတာ ဖောခြင်းသောခြင်း။ ငါ့တပည့် ကျောက်နီဆိုတာကလည်း 'မင်း ...ဘဝမှာ ထမင်းဟင်းသာ ချက်စားပေရော့' လို့ သူ့အမေက မွေးပေးခဲ့ ...က်တဲ့အတိုင်း သူ့လက်နဲ့ထိသမျှ ဟင်းလျာတွေဟာ ခေါင်းခါပြင်းဆန်ဖို့ ...လေးလောက်အောင် လက်ရာမြောက်၊ အရသာရှိလွန်းပေတာကိုး။

တို့တစ်တွေဟာ 'ပုလဲဒေဝီ' မှာ တစ်လကိုးသီတင်း ပျော်ပျော်ပါး ...စားစားသောက်သောက်နဲ့ပဲ အချိန်တွေ ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားခဲ့တယ်။ ...ဆရာ 'ဘိုးငှက်'ကြီးတောင် 'ဘာဂနိဒီ'နယ်ထွက်၊ ပြင်သစ်ဝိုင်အကောင်း ...တွေကို စွဲနေချေပေါ့။ ကျွန်းခေါင်းကြီးလည်း သူ့နဂိုမူလ ရုပ်ဆင်းပျက် ...ာကလွဲရင် အကောင်းပကတိနီးနီး ရှိနေခဲ့ပြီ။

အဲ ... အဲဒီမှာ ငါ့ရဲ့ ကံကြမ္မာအပြောင်းအလဲက စတော့တာပဲ ... ကျွန်းခေါင်း 'ဝက်ဝံကြီး'ဟာ ငါ့အပေါ်မှာ သူ့ရဲ့အသက်သခင် ကျေးဇူး ...ဖြစ် ညွတ်ညွတ်နူးနူး အလေးတမူသဘော ပိုက်ထားတာကဖြင့် အား ...အသိအမြင်ပဲ။ ငါ့အတွက်လိုအပ်ခဲ့ရင် သူ့အသက်ကိုတောင် ပေးတော့ ...က်နီးနီးပဲ။ နည်းနည်းမှ ဝန်လေးနောက်ဆုတ်မဲ့ပုံ မပေါ်ဘူး။

နို့ပေတဲ့ ... သူကျေးဇူးတုံ့ပြန်ပုံမျိုးတော့ဖြင့် မကြားဖူးမကြုံဖူး ...။ သိသိချင်းတော့ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိလောက်အောင်ကို အံ့သြ ...ွားခဲ့မိသေးတာ။ တကယ်တကယ် ... ရင်ထဲ တလှပ်လှပ်နဲ့ 'ဟုတ် ...ပါလေစ' ထင်ခဲ့မိသေးတာ။

ဒီလိုကွာ ... တစ်နေ့မှာ 'ပုလဲဒေဝီ' ကနေ ကျွန်းခေါင်းကြီးတို့ ...ကြဖို့ရက်က ရောက်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်းပေါ်က သူတို့ရွာကလေးမှာ ...ခေါင်းကြီးကို ရွာဝင်ကြိုဆိုပွဲလုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားကြသတဲ့။ 'ပုလဲဒေဝီ' ...ည်း သူတို့တွေကို နှုတ်ဆက်ပွဲကလေးတစ်ခု သီးသန့်စီစဉ်ပေးခဲ့ပါသေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ့ ‘ပုလဲဒေဝီ’ ရဲ့ အရှင်သခင်အနေနဲ့ လောကဝတ်ကျေအောင် အိမ်
ဝတ္တရားရှိလို့သာ ဝတ်ကျေဝတ်ကုန် လုပ်ပေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။

ဟောဒီပင်လယ်ပြင် ကန္တာရကြီးထဲမှာ ခင်ခင်မင်မင် နေခွင့်ရခဲ့
လူသားတစ်စုကို ထာဝရ ထပ်မံခွဲခွာရတော့မှာ ကြိုသိနေလို့ပဲ။ ‘ပုလဲဒေ
ဟာ ဒီကျွန်းကလေးက ခွာဖို့အစစ အသင့်ဖြစ်နေခဲ့ပြီလေ။ ရေသင့်လေ
ရာသီသင့်ခဲ့ရင် မနက်ဖြန်နံနက်ဦး အရုဏ်လာတာနဲ့ ‘ပုလဲဒေဝီ’ ရဲ့ အိမ်
ခရီးကို စပြီး ရှက်လွှင့်ကြတော့မယ်။ အဲဒါကြောင့် . . . အဲဒါကြောင့် . . .

“အရှင် . . .”

“ဟင် . . . မာ”

“ဖခင်က အရှင့်ကို ပြောစရာရှိပ”

“ဩ . . . အေး . . . အေး . . . ကောင်းပြီ . . . မာ”

‘မာ’ ဆိုတဲ့ မိန်းခလေးဟာ သိပ်လှနေတော့တာပဲ။ ဒီကနေ့
ထာဝရခွဲခွာကြရမဲ့ နှုတ်ဆက်ပွဲမို့ တစ်သက်မမေ့အောင် လှအား ပိုနေ
သလားမသိ။ နတ်မောင်ရှည်လျားတဲ့ သူ့ဆံနွယ်တွေပေါ်မှာ ပန်းတွေ
တွေ၊ တကြုံကြုံသင်းနေတဲ့ ပန်းပွင့်ရောင်စုံတွေ။ ပန်းခက်သရဖူက
လိုလုပ်ပြီး ခေါင်းပေါ်မှာဆောင်းလည်း ဆောင်းထားသေးရဲ့။

သူ့ဆံပင်နွယ်မျှင်လေးတွေအကြားမှာ အခက်လိုက်၊ အပွင့်လိုက်
ထိုးပြီး ပန်ထားတာတွေလည်း ရှိရဲ့။ အိုး . . . သူ့မျက်နှာဝင်းဝင်းက
ကပဲ ပန်းကလေးတစ်ပွင့်လို လင်းလက်လို့။ သူ့မျက်နှာနုနုကလေးကို
ပြာပုံ မျက်နှာဖုံးစွပ်ကလေး တပ်ထားလေတော့ တလဲ့လဲ့လင်းနေတဲ့
မျက်ဝန်း ကြည်ကြည်စင်စင်ကလေးတွေနဲ့ နီနီထွေးတဲ့ နှုတ်ခမ်းငုံဖူးဖူးက
ကိုပဲ တမင်အလှပြထားသလို မြင်နေရတော့တယ်။

အထူးစပယ်ရှုယ်နေ့ပေမို့လား မသိဘူး။ သူတို့ ကျွန်းဖြစ်ရော
ဂျပ်ခုတ် ပိတ်စရောင်စုံခါးတို့၊ လက်ပြတ်အင်္ကျီကလေးနဲ့ ဂါဝန်ဖားဖားကြီး
တွဲပြီး ဝတ်ထားတယ်။ ရွှေရောင်ငွေရောင်ဝင်းနေတဲ့ ပုလဲအရွယ်ကြီး
ယယ်ယယ်တွေဟာ သူ့လက်ကောက်ဝတ်မှာရော သူ့အဝတ်အစားတွေမှာ

ချိုင်းဝတ်မှာရော သီးညှတ်နေတော့တာပဲ။ တချို့ ပုလဲလုံးကြီးတွေများ
သွာက ဇီးသီးခပ်တန်တန်လောက် ရှိလေရဲ့။

သူ့အင်္ကျီက ကိုယ်ကျပ်ခါးသိမ်ကလေးဖြစ်ပြီး ရင်တစ်ခြမ်းပေါ်နေ
ပုံစံကိုး။ မိန်းမလှတို့ရဲ့ အလှတရားကို တမင် ခင်းကျင်းလှစ်ပြထားသလို
နေတော့တာပေါ့။ အဖြူရောင်ကဲတဲ့ ဂါဝန်ဖားလျားကြီးကြောင့်လည်း
ကလေးထောက်ပြီး ခပ်ရွရွကလေး သူသွားလာလှုပ်ရှားနေပုံဟာ လိပ်
လေးတစ်ကောင် ပန်းခင်းထဲမှာ ဟိုသည် ပျံဝဲနေသလိုပဲ။ သူ့ရယ်သံလွင်
ကလေးဟာ စမ်းချောင်းကလေးထဲမှာ ပြေးသွားတဲ့ ရေစီးကလေးတွေ
ချင်း ပွတ်သပ်တိုးတိုက်မိကြသလိုမျိုး ညင်းညင်းညံ့ညံ့ ညှိုးညှိုးညံ့ညံ့
လေး။

ငါ့နှယ်ကွာ . . . တကယ်ခွဲကြရပါတော့မယ်ဆိုမှပဲ သူကလေးအပေါ်
ထဲက ဘယ်လောက်မသိမသာ စွဲလမ်းနေမိခဲ့သလဲဆိုတာ ကိုယ့်ဘာ
အလန့်တကြားပဲ သိလိုက်ရတော့တယ်။ သင်းကလေးကို ပိုက်ပွေ့ပြီး
တစ်နေရာကို ထွက်ပြေးလို့သာ သွားလိုက်ချင်မိရဲ့။ ရင်ထဲမှာ ဆွတ်
ကျပ်လို့။ ယောကျ်ားကြီးတန်မဲ့ ဒီအသက်ဒီအရွယ်ကြီးတန်မဲ့ မျက်ရည်
အလိုလိုဝိုင်းလာလို့၊ သူကလေးကို တကယ်ပဲ ငါချစ်နေမိခဲ့ပြီ။ အရူး
. . . အရူးအမူးပဲ။

“ဝေး . . . မင်းဂလာဘား”

ကျွန်းခေါင်းကြီးကဖြင့် တပြုံးပြုံးနဲ့ပါပဲ။ အဲ . . . သူကလည်း သူ့
ခေါင်းကြီးဆိုတဲ့ ဂုဏ်ဒြပ်နဲ့လိုက်ဖက်တဲ့ ခမ်းခမ်းနားနား အဆင်အပြင်
ပေကိုး။ လား . . . လား . . . နတ်ဆရာအဘိုးအို ‘ဘိုးငှက်’ ရော၊
ခေါင်းရှည်’ ရော၊ ‘ပေါက်ခေါ်’ နဲ့ ‘ဇီးကွက်’ ပါ တသွေးတမွေးဖြစ်လို့
နေတာက သူတို့ကိုယ်စီမှာ မျက်နှာဖုံး ကိုယ်စီစွပ်ထားကြတာပဲ။
သူတို့ကျွန်းဓလေ့ဆိုတာ နောက်မှသိခဲ့ရတာ။

အရေးကြီးတဲ့အခမ်းအနားမျိုးကို တက်ကြရရင် အရေးပါတဲ့စကား
ပြောစရာရှိခဲ့ရင် ကံကြမ္မာကောင်းတွေ ကိုယ်နဲ့မကွာ ရှိနေကြဖို့တဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အဆောင်' မျက်နှာဖုံးတွေ စွပ်ထားတတ်ကြတယ်။ မျက်နှာဖုံး... ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုး ဆေးရောင်အသွယ်သွယ်နဲ့ ရေးခြယ်တန်ဆာဆင်... ကြတတ်ရဲ့။

ကျွန်းခေါင်းကြီးက ငါတို့နဲ့ ဆက်သွယ်ရာမှာ တစ်ခွန်းဖဲ... တတ်တဲ့ 'မင်ဂလာဘား' နဲ့ပဲ နှုတ်ဆက်တယ်။ မျက်နှာကြီးက ပြုံးလို့... တစ်ခွန်းပဲ သူပြောတတ်တာကိုး။

"............."

"............."

"............."

"............."

ကျွန်းခေါင်းကြီးက သူ့သမီး 'မာ' ကို ဘာတွေ ပြောခိုင်းနေ... မသိ။ 'မာ'ရဲ့မျက်နှာ နုနုဝင်းဝင်းကလေးဟာ နီရဲလို့။ တစ်ကိုယ်လုံး... မသိမသာ တုန်ယင်လို့။ ခေါင်းကလေးငုံ့လို့။ ငါတို့လည်း ပိုလို့သာ စိတ်... စားလာမိကြရတော့တယ်။

"........"

"........"

"........"

အချီအချ ပြောနေကြတုန်းပဲ။ 'မာ' ကဖြင့် ခေါင်းကိုမဖော်... ဘူး။

နောက်ဆုံးတော့ အဘိုးအို 'ဘိုးငှက်' ကပဲ ရှေ့ကိုထွက်... လက်ဟန်ခြေဟန်တွေနဲ့ ရှင်းပြနေတော့တယ်။ အဲဒါလည်း ဘာကို... ချင်မှန်း ငါတို့က မသိဘူး။

"မာ ..."

"ဝေ ....အရှင်"

"မင်းဖခင်က ဘာပြောတာတဲ့လဲ"

"ဝေ ....အင်း ......အဲ"

"ဘာတဲ့လဲ ...မာ၊ ငါ့ကို သေသေချာချာ ပြောစမ်း"

"ဟို ...အင်း ...ဖခင်က အရှင့်ကိုအသက်ဖိုး ဆပ်မှာပတဲ့"

"ဟေ ...ဘယ်လို၊ အသက်ဖိုးဆပ်မယ် ဟုတ်လား။ ဘယ်က ...သက်ဖိုးလဲ၊ ဘာတွေလဲ ...မာ"

"အရှင်က ဖခင်ရဲ့ အသက်သခင်ပ၊ အသက်ဖိုးဆပ်ဖို့ပ"

"အိုး ..."

ငါနည်းနည်း ရိပ်မိသလိုလို ရှိလာတယ်။ ကျွန်းခေါင်းကြီးရဲ့ ...သက်ကို ဆေးကုပေးပြီးကယ်ခဲ့လို့ အဲဒီကျေးဇူးကြွေးတွေကို ဆပ်ချင်နေ... တကယ်တမ်းက 'မာ' ဆိုတဲ့ ကျွန်းသူမလေးဟာ ဗမာစကားကို ...ဖြစ်ရုံလောက်ပဲ ပြောတတ်ရှာတာပါ။ သူတို့မျိုးနွယ်စုမှာ သူတစ်ဦး ...တာ အဲဒီလောက် ပြောနိုင်နေသေးခြင်းပဲ။

ပြင်ပကမ္ဘာနှင့် အဆက်အသွယ်မပြတ်အောင်လို့ ငှက်သိုက်ကျွန်း... ရွာကလေးမှာ ၄,၅ ခြောက်နှစ်ပို့ထားခဲ့ပြီး ဗမာစကားကို သေစာ... ...ကလေးပဲဖြစ်ဖြစ် တတ်အောင် သင်ထားစေခဲ့တာတဲ့။ ကျွန်းခေါင်း... ...ရဲ့ သူတို့ကျွန်းသားမျိုးနွယ်စုတွေအတွက် ရှေ့ရေးကို တင်ကူးမြော်မြင် ...လို့ ပြောရမှာပလေ။ 'မာ' က သူတတ်သမျှကလေးနဲ့ သူ့ဖခင်ရဲ့ ...နာကို ရှင်းပြနေတယ်။

မြွန်းဆို ကျွန်းသူမိန်းမလှလေး 'မာ' ကို ကျီစယ်ချင်တဲ့စိတ်က ...သိုကဘယ်လို ပေါ်လာလေသလဲ မသိဘူး။ ပြီးတော့ သူတို့ဘာတွေ ...ထားကြသလဲဆိုတာကိုလည်း စပ်စပ်စုစု သိချင်စိတ်တွေ ပြွင်းပြလာမိ ...။

"ကဲ ...ကဲ ...မင်းဖခင်က အသက်ဖိုးကို ဘယ်လိုဆပ်မှာတဲ့ ...ငါ့ကိုပြောပြစမ်းပါဦး ...'မာ' "

"ဟို ...အဲ ...ရှက်စရာပ"

"ကဲပါလေ ...ပြောပါဦး"

"အရှင်က ဖခင်ရဲ့အသက်ကို ကယ်ခဲ့တာပ။ ဟိုးမိုးကောင်းကင် ...နတ်ဖုရားကြီးတွေကိုယ်စား လူယောင်ဖန်ဆင်းပြီး ကယ်တာ...နော"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အင်း … အင်း … ဟုတ်တယ်ပဲ ထားပါတော့"

"ဖခင်ရဲ့အသက်ကို အရှင်ပိုင်တာပ"

"ဟယ် … အဲသလိုကြီးတော့ မဟုတ်ဘူးလေ 'မာ'။ အဲ
ဒီလိုလေ"

"မာက ဖခင်ရဲ့ အကြီးဆုံးသွေးသားပ"

"အင်း …"

"မာရဲ့အသက်ကိုလည်း အရှင်ပိုင်ပ"

"ဗုဒ္ဓေါ … မြတ်စွာဘုရား"

"ဖခင်က 'မာ' ကို အရှင့်ဆီအပိုင်ပေးတာပ … နော်"

"ဘုရား … ရေ"

ငါ့ရင်တွေ တဆတ်ဆတ် တုန်ချင်လာတယ်။ ကျွန်းခေါင်းကြီး
သူ့အသက်ကယ်ခဲ့လို့ သူ့သမီး 'မာ'ကို ငါ့ကိုပေးမလို့တဲ့လေ။ ဘုရား …
ဘုရား။ ငါသိပ်ချစ်နေမိတဲ့ ဒီကျွန်းသူမလေးကို ငါပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမှာတဲ့
ပေမဲ့ ဒါဟာ မဖြစ်သင့်ဘူး။ သဘာဝမကျဘူး၊ ကုန်ပစ္စည်းချင်း အပေးအ
အလျော်အစား လုပ်နေရသလိုမျိုးကြီး။ တလေးမ 'မာ' ဟာ ဒီလိုပဲ လ
ပြောင်းလက်လွှဲ ပေးလို့ယူလို့ ရစကောင်းတဲ့ သက်မဲ့အရာမှမဟုတ်ဘဲ။ ခံ
ချက်နဲ့ ဘဝနဲ့လူပဲ"

"မာ … မာရေ … ဘာတွေ ပြောနေတာလဲကွယ်"

"အရှင်ဟာ 'မာ' ရဲ့ ထာဝရသခင်ပ။ 'မာ' က အရှင့်ရဲ့ ထ
သက်တာ အစေခံပ၊ အလုပ်အကျွေးပ၊ မယားပ …"

"အိုး … မဟုတ်သေးဘူး၊ မဟုတ်သေးဘူး"

"ဒါက မာတို့ကျွန်းရဲ့ ရိုးရာပ၊ အသက်သခင်ကို ကိုယ်တန်
အထားရဆုံးအရာနဲ့ ပူဇော်ရမှာပ၊ ငြင်းရိုးမရှိပ"

"ဒါပေမဲ့ …"

"မငြင်းရပ၊ အရှင်က မာ့ကိုလက်မခံဘဲငြင်းရင် မာက ဒီနေ
မှာပဲ ကိုယ့်ဘာသာ အဆုံးစီရင်ပြီး သွေးပူဇော်ရမှာပ"

"ဟယ် … ဒုက္ခပါပဲ"

သူတို့ဓလေ့က ကြောက်ခမန်း လန့်ခမန်းကြီး ပါကလားကွာ။
တယ်တဲ့ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်ကို အသက်ပြန်ပေးပြီး ကျေးဇူး
တဲ့။ ကိုယ်က မစွမ်းနိုင်ခဲ့ရင် ကိုယ့်ရဲ့သားသမီး၊ ကိုယ့်မျိုးဆက်
ဆက်ခံမယ့်သူက တစ်သက်တာကျွန်ခံပြီး ဆပ်စတမ်းတဲ့။ အသက်
လက်မခံခဲ့ရင် သူတို့အသက်ကို သူတို့ဘာသာစတေးပြီး သွေးပူ
တဲ့။ တစ်ခါမှ မကြားဖူး မမြင်ဖူးတာတွေ လာကြုံနေရတယ်။

ကျွန်းခေါင်းကြီးနဲ့ နတ်ဆရာ 'ဘိုးငှက်' ကလည်း ခေါင်းတညိတ်
ပြုံးတုံ့ပြုံးတုံ့နဲ့။ ကိုခေါင်းရှည်တို့လူသိုက်ကလည်း 'ဖိုးစွံကွ၊ ငါတို့
အလှခဲကို ရွေလက်တွဲခွင့်ရတဲ့ ကံထူးလေသူကြီးကွ' ဆိုတဲ့ အား
ရော အားကျအကြည့်တွေနဲ့။

ဒါပေတဲ့၊ 'ခေါင်းရှည်' ရဲ့ မျက်ဝန်းထဲမှာ ကြေကွဲရိပ်ကို အတင်း
တ်မျိုသိပ်နေရတဲ့ ဝေဒနာတွေ၊ မချိတင်ကဲ ပေါက်ကွဲလောင်မြိုက်
ဒေါသ၊ ပရိဒေဝမီးလျှံတွေကို မြင်မိလိုက်ရသလိုပဲ။ ဒါလည်း ရုတ်ခနဲ
လေးသာပါ။ ယောက်ျားချင်းသာ သိနိုင်တတ်တာမျိုး။ အပြုံးတစ်
အောက်မှာ ဖျတ်ခနဲ ချက်ချင်းပဲ ပြန်ပျောက်သွားလေရဲ့။

'မာနဲ့ အဲဒီခေါင်းရှည်နဲ့ ဘယ်လိုသွေးသား တော်စပ်ကြတာလဲ။
ဘာလို့ အဲလိုဖြစ်နေရတာလဲ' စလုံးစခု စနိုးစနောင့်အတွေးကြီးတစ်ခု
ည်း မှောင့်မှောင့်ရောင့်ရောင့်နဲ့ ငါ့ကို လာကလိနေတော့တယ်။ ငါတို့
င်လယ်ထဲမှာပဲ ပျော်မွေ့ကျက်စားတတ်ကြတဲ့ ရေပျော် အဏ္ဏဝါသရဲ့
အလိုလိုရှိနေတတ်တဲ့ ဗီဇသိစိတ်၊ အေး …. ဟုတ်တယ်။ အဲဒီ
အရ ကိုခေါင်းရှည်ဆီက ရန်လိုတဲ့အနံ့နဲ့ မကောင်းတဲ့ ဘေးရန်
ယ်ရဲ့ အငွေ့အသက်ကို ငါရလိုက်တယ်။ ငါသိလိုက်တယ်။

တစ်ဒင်္ဂကလေး မျက်ဝန်းချင်းဆိုင်လိုက်ရတဲ့ ခဏသားမှာ သူ့နှ
ဒေါသအစိုင်အခဲ အထုအထည်ကြီးကို ငါမြင်လိုက်ရတယ်။ ဘာ
ကြောင့်လဲ … ဘာကြောင့်လဲ။ အဲဒါတော့ဖြင့် ငါမသိခဲ့ဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် 'မာ' ကို လက်ခံဖို့ ငါသဘောတူလိုက်တယ်။ နှလုံးသားကရော၊ ဦးနှောက်ကရော တစ်ပြိုင်နက်တည်းပါပဲ။

မာရဲ့ဖခင် 'ဝက်ဝံကြီး'ကို 'ရှာဝင်ပွဲ' ကျင်းပဖို့နဲ့ မာနဲ့ငါရဲ့ ထိပ်ပွဲကို ကျင်းပပေးဖို့ ကျွန်းပေါ်က သူတို့ရွာကလေးဆီကို သွားခဲ့ တယ်။

အဲဒါကလည်း ပဟေဠိတစ်ပုဒ်လိုပါပဲ။ အခုထက်တိုင် အဖြေ သေးတဲ့ လျှို့ဝှက်လွန်းတဲ့ မေးခွန်းတစ်ပုဒ်ပါပဲ။ ဘာကြောင့်ဆို ဒီကနေ့ အဲဒီကျွန်းကလေးပေါ်မှာ အကြာကြီးနေခဲ့၊ ကျွန်းလုံးပတ်လည်ကို ပိုက် တိုက်သွားလာခဲ့ ခဏခဏ အခေါက်ခေါက်အခါခါ သွားပြီး ရှာဖွေခဲ့ ကျွန်းပေါ်က အဲဒီရွာကလေးကို ဘယ်လိုမှရှာမရ ရှာမတွေ့တော့ဘူး ကဲ။

ဒီလိုကွာ၊ သူတို့နဲ့အတူ သူတို့ရဲ့ရွာကလေးဆီလိုက်ရမဲ့ တပည့်တွေရဲ့ မျက်နှာတွေကို မျက်စိပေါက်မပါတဲ့ သားရေမျက်နှာဖုံး တွေနဲ့ စွပ်ပြီး ခေါ်သွားကြတာကိုးကွ။ 'မုလဲဒေဝီ' က ခွာခဲ့ပြီးတဲ့ နောက် တစ်ပိုင်းလောက် ပင်လယ်ကမ်းခြေကျွန်းစပ်မှာချည်း လှော်ခတ်သွား ရတာ။

ကျွန်းပေါ်ကလာတဲ့ ကုန်းမြေရဲ့အနံ့၊ သစ်ပင်ပန်းမန်၊ တောတော တွေရဲ့ အနံ့တွေကြောင့်ရယ်၊ ပင်လယ်ကမ်းခြေမျိုးမှသာ ရှိတတ်တဲ့ ကျောက်တန်း ကျောက်စိုင်ကျောက်ဆောင်တွေကို တဝုန်းဝုန်း ပြေးရိုက် တဲ့ လှိုင်းသံတွေရယ်ဟာ ငါတို့ရဲ့ခရီးက ကမ်းနဲ့ကွာလွန်းလှတာ မဟုတ် ရယ်လို့ သိသာနေတယ်။

နောက် တဝေါဝေါ တမြုန်းမြုန်း ရေကျသံတွေ၊ ရေမြှာရေလုံး ကျလာတာတွေအရ ရေတံခွန်တစ်ခုပဲနဲ့ တူပါရဲ့။ အဲဒီအောက်က ဖြတ် ခဲ့ကြရတာကိုလည်း သတိထားမိတယ်။ နောက်တော့ မဆုံးနိုင်တဲ့ ကျော လိုဏ်ဝက်ပါခရီးရှည်ကြီးကို လျှောက်ခဲ့ကြရတယ်။ အဲ ... တို့မျက်စိ ကို စည်းထားတဲ့ အဝတ်တွေလည်း ဖြေလိုက်ပါလေရော၊ အားပါးပါး လွန်လွန်းတဲ့ ရှုခင်းတွေ ... မောင်ရေ့။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

သစ်ပင်ပန်းမန်၊ ပန်းနွယ်ပန်းချုံ၊ ပင်မြင့်ပင်စောက်ကြီးတွေ၊ တော ချော၊ တောင်သရက်၊ ပိန္နဲ၊ ဒူးရင်း စတဲ့ စားပင်သီးနှံတွေနဲ့ ဆိုင်းဆို တဲ့ တောကြီးမြိုင်ကြီးတစ်ခုထဲကို ရောက်နေခဲ့ကြပြီ။ သူတို့နေကြတာ သဘာဝကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးတွေကို တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အတွင်းလမ်းက ပြီး ဆက်သွယ်ထားတဲ့ မြေလိမ်မြွေကောက် ကျောက်လမ်းကလေး အဆုံးက ဂူအစုအဝေးကြီးတစ်ခုပဲ။ ခြံအုံ၊ ပျားတူအုံ၊ ပုရွက်ဆိတ်အုံ လိုပဲ ... ခွေးလေးရေ။ နှစ်ကာလများစွာ အားကြိုးခဲ့ ပင်ပန်းတကြီး ဆောက်မယူဘဲ ဘယ်လိုမှ အဲဒီလို ပုရွက်ဆိတ်ဂူစုကြီးမျိုးကို ရကြ လဲ။

သူတို့ရဲ့ ဗိသုကာအမြင်နဲ့ အတတ်ပညာကလည်း အံ့မခန်းပါပဲ။ မှာ သဘာဝအလင်းရောင် ကောင်းကောင်းရနိုင်လောက်အောင် ခေါင် တွေ၊ လေပေါက်တွေ၊ အလင်းဝင်ပေါက်တွေကလည်း စနစ်တကျ ရှိ ရဲ့။ အသုံးအဆောင်တွေကလည်း ပင်လယ်ထွက် ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို နည်း သုံးထားရုံမျှမက ပင်လယ်ထဲက အကြောင်းပေါင်းစုံနဲ့ ရနိုင် တဲ့ လူသုံးပစ္စည်းတွေလည်း တစ်ပြုတခေါင်းကြီး ရှိနေတယ်။

ထူးဆန်းလိုက်ပုံများ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးတွေမှာသာ တွေ့ရ တဲ့ အထက်တန်းစား ပရိဘောဂတွေ၊ ဆိုဖာဆက်တီတွေနဲ့ ခမ်းကြီး ပဲ။ သင်္ဘောပျက်တွေဆီကပဲ ရလေသလား။ လူစုလူဝေးနဲ့ ပင်လယ် ပြီး သင်္ဘောတွေကို စီးနင်းတိုက်ခိုက် လုယက်ခဲ့ကြလေသလား၊ တော့ ဘုရားမှပဲ သိမယ်။ သူတို့ကျောက်လိုဏ်ဂူကြီးတွေထဲမှာဖြင့် ပြကြီးက လူသုံးပစ္စည်းတွေထက်သာတဲ့ ပရိဘောဂတွေနဲ့ တောက်ပ လို့၊ အင်းလေ ... အဲဒါကလည်း ငါ့အတွေးထဲမှာစိုက်နေတဲ့ နောက် သိခက်နက်နဲမှုတစ်ခုလို့ပဲ ပြောရတော့မှာပ။

ဒီလိုနဲ့ သူတို့လူမျိုးစုတွေ နတ်ကိုပူဇော်နေကျ နတ်ကွန်းတွေရှိ ကျောက်ဖြူသားကျောက်ဖျာကြီးပေါ်မှာ သူတို့ကျွန်းဓလေ့အတိုင်းပဲ ငါတို့ ရာလက်ထပ်ပွဲကို ကျင်းပကြရတယ်။ 'မာ' နဲ့ငါ အကြင်လင်မယား ကြရပေါ့။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဲဒီမှာ မထင်ထားတဲ့ ရောမဖြစ်ရပ်ကြီးတစ်ခုက အမှတ်မ
ထဖြစ်လာခဲ့တယ် . . . ခွေးလေးရေ၊ အဲဒီအဖြစ်ကြောင့်ပဲ ငါ့ရဲ့ကံကြ
ဟာ ကြီးကြီးမားမား ပြောင်းလဲခဲ့ရတာနဲ့တူရဲ့။

လူတွေရဲ့ ဘဝကံလမ်းတွေဟာ တယ်လည်းဆန်းသကိုးကွ။ ဘယ်
တို့တစ်တွေဟာ ကိုယ့်ဘဝကိုကိုယ် ကိုယ်စိုး ကိုယ်ပိုင်ရှိခဲ့ကြလို့တုံး။ ဖြစ်
သလိုဖြစ်ပြီး ပျက်ချင်သလို ပျက်နေတော့တာကိုး။

ဒီလိုပေါ့ . . . ဒီလို . . .

✿ ✿ ✿

❑

'ဟင်း'ခနဲ သားကောင်တစ်ကောင်၏ ဒေါသတကြီးနှင့် မာန်သွင်း
က်သည့်အသံကို ရေမှုဆိုးတစ်ပိုင်း တောမှုဆိုးတစ်ပိုင်းဖြစ်နေသည့် ဖော်
သ၏နားက ကြားဖြစ်အောင် ကြားလိုက်သည်။ သူ့နည်းတူ သူ့လူများ
ည်း သတိထားမိကြပုံရ၏။

နယ်စိမ်းမြေစိမ်းကို စွန့်စားလိုက်ပါ လာခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်၍ သတိ
ကြီးထားလျက် ကိုယ်နှင့်ထက်ကြပ်မကွာ ပါလာခဲ့ကြသည့် သေနတ်များ
အသီးသီး အလျင်အမြန်ဖြုတ်ကာ အသင့်ကိုင်တွယ်လိုက်ကြသည်။
သိလသည် သူ့လက်စွဲတော် ၀.၄၇၄ ရိုင်ဖယ်ကြီးကို မောင်းထိုးတင်လျက်
ကြီးကြားရာဆီသို့ ချိန်ရွယ်ထားပြီးသား။

နတ်ကွန်းတိုင်များနှင့် ကျောက်ဖျာကြီး၏ နောက်ဖက်အင်ပင်ကြီး
အကိုင်းရှိ အင်ဖက်များကြားမှ မည်းနက်နေသော သားကောင်တစ်
င်၏ သဏ္ဌာန်နှင့် ရဲရဲတောက်နေသည့် မျက်ဝန်းလက်လက်များကို
နေရသည်။ ကျားမဟုတ်၊ သစ်ဆင် (သို့မဟုတ်) ကျားသစ်ကြီးလည်း
တ်။ တောစိုးလူဝံကြီးလေလား။ ဘာကောင်လဲ မသိ၊ မသိ။

"မာ . . . မာ . . . မင်းဖခင်နဲ့ နတ်ဆရာအဘိုးကို နောက်ဆုတ်
လိုက်။ ဘာကောင်လဲမသိပေမဲ့ အဲဒီတိရစ္ဆာန်ကြီးက ခုန်အုပ်ဖို့ အသင့်
နေပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အံ့သြစရာ ကောင်းလွန်းလှ၏။ 'မာ' တို့ ကျွန်းနေရွာအောင်း ရ
သားတစ်စုသည် တွေ့ဖူးမြင်ဖူး နေကျလူများနှင့် လားလားမျှမတူ။ ကြော
ရှုံ့ထိတ်လန့်ဟန်၊ ပျာယီးပျာယာ အူလျားဖားလျား ချောက်ချောက်ချားချား
ဟန် တစက်ကလေးမျှမရှိ။ ကြုံလာသည့် အန္တရာယ်ဘေးဆိုးကြီးအား '
မည့်ဘေးပြေးတွေ့အံ့' မျက်နှာပေးများဖြင့် သူတို့ကိုယ်ပေါ်မှ ဓားများ၊
မြားများကို သွက်လက်လျင်မြန်စွာ ဆွဲယူကိုင်စွဲလိုက်ကြပြီးလျှင် တိရစ္ဆာ
ကြီး ခုန်ဝင်အလာကိုသာ အာရုံစူးလျက် စောင့်ဆိုင်းနေကြတော့သည်။

သားရဲကောင်ကြီးသည် ဝေါခနဲ အသံရှည်တစ်ချက်ဖြင့် မာန်သွင်
၍ ဟိန်းလိုက်ရင်း လျှပ်ပြက်သကဲ့သို့ ဝါးလုံးထိုး ခုန်ဝင်လာ၏။ မြေတုန်
ခမန်း ဟိန်းသံကြီးက မြည်လှသည့်အပြင် ဖြူဖွေးချွန်မြနေသော အစွယ်
ဖွေးများကို အစွမ်းကုန် လှစ်ပြလျက် ခုန်ဝင်လာခဲ့သော မည်းမည်းအကော
ကြီးသည် ဝက်ဝံကြီးလော၊ ကျားသစ်နက်တစ်ကောင်ပေလော ခွဲခြားကြ
ရန် အချိန်မရ။

လျှပ်တစ်ပြက် လက်တန်းထိုးချိန်လျက်သာ မောင်းခလုတ်ကို ဖိညှ
ဖြုတ်ချလိုက်ရတော့၏။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် အနီးကပ်၍ 'ဒိုင်း ...
ဒိုင်း ... ဒိုင်း ... သေနတ်ပေါက်ကွဲသံ သုံးချက်ကို ကြားလိုက်ရကာ 'ဘုန်
ခနဲ ခြေပစ်လက်ပစ် ပြုတ်ကျသံကြီးနှင့်အတူ တဆတ်ဆတ်အကြောများ
ဆွဲလျက် အသက်ငင်နေသော တိရစ္ဆာန်ဆိုးကြီးကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်လိုက်
ကြရသည်။

"အလိုလေး ... နည်းတဲ့ကျားသစ်နက်ကြီး မဟုတ်ပါကလား။ ဖေ
ရောမသတ္တဝါကြီးပဲ"

ဂေါ်င်းဘုတ်၏ ချောက်ချောက်ချားချား တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်အသံ

"ဘာဖြစ်ဖြစ်ကွာ၊ ဒီလောက်ရှားပါးတဲ့ ကျားသစ်နက်ကြီးမျိုး
ကံပေးလို့သာ ပစ်ခွင့်ကြုံရတာ ... မောင်ရေ ဘုရားမ,တာပဲ။ ကျကျနန
အရေခွံခွာပြီး ရုပ်လုံးသွင်းထားရမယ်"

ကျောက်နီ၏ ဝမ်းသာအားရ ကျူးရင့်သံ။

"ချီးတဲ့မှ ကံကောင်းလို့ သေကံမရောက် သက်မပျောက်ရတာကို
အားတက်သရော စာဖွဲ့လို့၊ ဟုတ်လည်းဟုတ်တဲ့ကောင်"

လုံးထော်၏ ပြစ်တင်မောင်းမဲသံများက တဖြောဖြော ပေါ်လာလေ
သည့်တိုင် ဇော်သီလက အာရုံမထားမိ။ ဖြတ်ချည်း ပြောင်းလဲသွားသည့်
ခိတ်ဆွေ ကျွန်းသားတစ်စုတို့၏ အမူအရာမြင်ကွင်းများကသာ သူ့စိတ်ကို
လှုပ်ရှားစေခဲ့သည်။

ကျားသစ်နက် အသေကောင်ကြီး၏ သက်မဲ့ခန္ဓာကို ဝိုင်းရံလျက်
နှင့်မြေကြီးထိ၍ ဝပ်ဝပ်ကုန်းကုန်းကြီးတွေ ပြုနေကြသည့် ကျွန်းသားစု
နတ်ဆရာအဘိုးအို 'ဘိုးငှက်' နှင့် ကျွန်းခေါင်း 'ဝက်ဝံကြီး' တို့နှစ်ဦး
က သူတို့အဓိပ္ပာယ်ဖော်မရသည့် ကွိကွိကွကွများဖြင့် တုန်ယင်ချောက်
စွာ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်နေကြ၏။ ကျန်လူများလည်း
ကုန်းကွကွ ပွစိပွစိ။ သူ၏ 'မာ' တစ်ယောက်တည်းသာ ဇော်သီလ၏
ဘက်တွင် ကပ်လျက်ရပ်၍ သူ့လက်မောင်းကို အားကိုးတကြီးဆုပ်ကိုင်
ကြက်သေသေနေသည်။

"သူတို့ ဘာတွေဖြစ်ကြတာတုံးမာ၊ ဘာကြောင့်တို့တွေကို ရန်မူ
ဒီကျားသစ်နက် အသေကောင်ကြီးကို ဒီလောက် ကြောက်ရွံ့နေကြရ
တုံး။ ကိုယ့်ကို ရှင်းပြပါဦး"

"အရှင် ... အရှင်က 'ကျွန်းစိုးနတ်ကျား' ကြီးကို သတ်ပြီးပ"

"ဟေ ... ဘယ်လို 'မာ'၊ ဘယ်လို .... ဘယ်လို ..."

"အဟုတ်ပ ... အရှင်၊ အရှင်တို့သတ်လိုက်တာဟာ 'မာ'တို့ကိုး
ကွယ်တဲ့ ကျွန်းစိုးကြီးပ"

"အလိုလေးလေ ... ဒုက္ခလှလှနဲ့တော့ ညားရော့ ... ဆရာရေး
ဆစ်ခါမှ ခေါင်းနဲ့ကိုယ် အိုးစားမကွဲခဲ့ရင် ကျုပ်တို့ကံဟာ 'အာဂကံ' လို့ပဲ
မှတ်လိုက်ပေတော့။ သေဖြစ်ပြီ ... သေဖြစ်ပြီ၊ သေသေချာချာကြီးကို
ဖြစ်ပါပြီဗျာ ... ဟူး။ ရုတ်ခနဲဝမ်းသာ၊ ကပျာကယာ ဝမ်းနည်းဆိုတဲ့
က်သုံးမကျတဲ့ အရှုံးချေးပန်း ကံပါပဲလားဗျာတို့"

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျောက်နီ . . . မင်းအပေါက်ကြီး ခဏပိတ်ထားစမ်းကွာ၊ သော ရေးထဲမှာ မင်းကတစ်မှောင့်"

BURMESE CLASSIC .com

"ဟုတ်ကဲ့ပါ . . . ဆရာဂေါင်းဘုတ်ရယ် . . . ဟုတ်ကဲ့ပါ"

ထို့နောက် စဉ်တိုက်ဆက်တိုက်ကြီး ကြုံလာရသည့် အဖြစ်အပျက် များမှာ လျှင်မြန်လွန်းလှ၏။ ကမ္ဘာ့ရှုးထိုးနိုင်လွန်းလှသလို ဖောက်တိဖော ထိုးသည်း ဆန်လွန်းလှသည်။ ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ အေးတစ်ချီ ပူတစ်လှည့်

ဖော်သီလတို့ ဆရာတပည့်၏လက်ချက်ကြောင့် အသက်ပျောက် ရသည့် ဧရာမကျားသစ်နက်ကြီးမှာ 'မာ' ၏ဖခင် ကျွန်းခေါင်းကြီးကို သေ ပါးနီး ရန်မူတိုက်ခိုက်ခဲ့သည့် ကျားရဲကြီးဖြစ်သည်။ မည်သည့်အချိန်ကတည် က လူသား၏အသွေးအသားကို မြည်းစမ်းဖူးကာ လျှာလည်ခဲ့သည်မသိ

သင်း၏လက်ချက်ကြောင့် သည်ကျွန်းကလေးပေါ်က ရွာသူရွာသာ တစ်ဝက်နီးနီး သေကြေပျက်စီးခဲ့ရပြီးပြီ။ သင်းကလည်း လူသားမှလွဲ၍ အခြာ သားကောင်ကို မမက်တော့။ သင်း တကာယ်တမ်း ဆာလောင်လာခဲ့ပြီ လျှင် လူတို့နေရာ လိုဏ်ဂူတွေထဲအထိ အတင့်ရဲရဲ အတင်းဝင် အတင်း တတ်လာသည့်အတွက် သင်းကြီးကို ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင် ကြောက်လာကြ ၏။

တဖြေးဖြေး ကျားရဲကြီးကို အကြောက်ပို အကြောက်သည်း ကြရာမှ တစ်စစဖြင့် အသိဉာဏ်ခေါင်းပါး သူတို့ဓလေ့အတိုင်း သာမန်ကျာ မဟုတ်၊ အပြစ်ရှိသူတို့အား စီရင်ရန် ကျွန်းစောင့်နတ်များက ဖန်ဆင်းပေ ထားသည့် နတ်ကျားကြီးအဖြစ် ပုံကြီးချဲ့ အရာကျယ်လာကာ သတ်ဖြတ် နှိမ်နင်းပစ်ကြဖို့ထက် 'ဘယ်နေ့မှာ ဘယ်သူကျားစာဖြစ်မလဲ၊ လူသား တွေ မသိနိုင်တဲ့ အပြစ်တွေအတွက် နတ်ကျားကြီးက ဖမ်းစားစီရင်မယ် ကိုသာလျှင် အသည်းငယ်ငယ် စောင့်မျှော်နေတတ်ခဲ့ကြတော့သည်။

ကျွန်းခေါင်း 'ဝက်ဝံကြီး' ကို နတ်ကွန်းစင်များအနီးတွင် ဖွတ် အတင်းဝင်ဆွဲခဲ့သည်မှာလည်း ကျားရဲကြီးပင်။ သတ္တိနှင့် သတိခေသူမဟုတ် လှသည့် ကျွန်းခေါင်းကြီးသည် သူ့လက်စွဲတော်သံပုဆိန်ဖြင့် ကျားဆိုးကြီး၏

ဆောင်နှင့် မေးရိုးများအား ထိထိမိမိ ခုတ်ပစ်လိုက်နိုင်သည့်တိုင် တိရစ္ဆာန် ကြီး၏ ပြင်းထန်လှသည့် ရိုက်ပုတ်ကုတ်ဖဲ့မှုများကြောင့်လည်း ကျွန်းခေါင်း ကြီးမှာ ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်ကတည်းက ခြေရာပျောက်နေခဲ့သော သတ္တဝါကြီးသည် ယနေ့ င် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ပြန်ပေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။ သူ၏သေရာ ဆ်ရာဒဏ်ချက်များကြောင့် သေမင်းလက်မှ လက်မတင်ကလေး လုယူ ခဲ့ကြသည့် ကျွန်းခေါင်း 'ဝက်ဝံကြီး' နှင့် တစ်ချီတစ်မောင်း စိတ်မကျေပွဲ ၍ပေးလား၊ ဖော်သီလနှင့် ကျွန်း၏သမီးပျို 'မာ'တို့ မင်္ဂလာလက်ထပ်ပွဲ င် ကောင်းချီပေးလို၍လား မသိတတ်နိုင်ပြီ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဆိုးကြီးကား တုံးလုံးပက်လက် အသက် က်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဦးစွာလှုပ်ရှားလာသူက နတ်ဆရာအဘိုးအို 'ဘိုးငှက်'။ ကွိစိကွစ ဖြင့် ဘာတွေပြောနေမှန်း မသိသော်မှ သည်သတ္တဝါဆိုး ကျားရဲကြီးကို သ်လိုက်သည့်အတွက် သူတို့ကျွန်းသားလူအုပ်စုများအပေါ် ကြီးမားသော န်အန္တရာယ်များ စုပြုံကျရောက်လာတော့မည်ကို ပူပန်သောကကြီး ဖြင့် အရေးတကြီး ပြောဆိုဆွေးနွေးနေပုံရသည်။

ဖော်သီလတို့၏ သေနတ်သံများကြောင့်လည်းကောင်း၊ နေ့ရှေ့ညည ကို ဒုက္ခပေးနေသည့် ကျားသစ်နက်ကြီး သေပြီဟူသည့် သတင်းကြောင့် လည်းကောင်း တဖြေးဖြေး စုပြုံဝိုင်းအုံလာကြသည့် ကျွန်းသားအုပ်များ ကြောင့် စီစီညံညံ ရှိလှတော့၏။

လူအုပ်ကလည်း နတ်ဆရာကြီးကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြော နေ၏။ တခဏချင်းမှာပင် အချေအတင် ငြင်းသံခုန်သံတို့ ကျွက်ကျွက်ညံ သည်။ ဒေါသတကြီး လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ အော်ကြီးဟစ်ကျယ် သူများပင် ရှိ၏။ နတ်ဆရာနှင့် သဘောတူမှုသူ၊ ဆန့်ကျင်ကန့်ကွက်သူ ဖြင့် ပွက်လာနေ၏။

သူတို့၏ အကြည့်များသည် ကျားရဲတိရစ္ဆာန်ကြီးကိုတစ်လှည့် ဖော် ကိုတစ်လှည့် ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်။ သည်သတ္တဝါဆိုးကြီးကို သတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပစ်နိုင်ခဲ့သည့် ဇော်သီလကို အထင်ကြီးခြင်း၊ လေးစားခြင်း၊ အံ့ဩချီး[illegible] ခြင်း၊ အားကျခြင်းတို့ ပြည့်လျှံနေသည့် မျက်ဝန်းများ၊ တနယ်တကျေ[illegible] လာသည့် ညွှန့်သည်လှူစိမ်းက ရာရာစစ 'ကျွန်းစိုနတ်ကျား' ကြီးကို[illegible] စော်စော်ကားကား သတ်ရက်ရလေသလော၊ ကျွန်းဓလေ့နှင့် ကျွန်း[illegible] ကို မထီလေးစား လုပ်ရသလော၊ ကျွန်းပိုင်အရှင်သခင်ကြီးများ စိတ်[illegible] မှုဖြင့် ခက်ရချည့်ရဲ့။ ဘေးဆိုးကပ်ဆိုးကြီးများကျအောင် တမင်ဖန်တီး[illegible] သလော စသည့် အယူသည်းမှု၊ အစွဲအလမ်းကြီးမှု အကြည့်ဆိုးများ။ တို[illegible] တစ်ခုနှယ် ပြင်းထန်လွန်းလှသည်။

ကျွန်းခေါင်းကြီးက ဘာမျှဝင်မပြော။ သူများတကာပြောသ[illegible] ကို စေ့စေ့နားစွင့်နေသည်။ ပီဘိတည်ကြည်ရင့်ကျက်လှသော 'ဝက်ဝံ[illegible] ၏ မျက်နှာနေကို ယနေ့ထက်တိုင် ဇော်သီလမမေ့။

"ဘာတဲ့လဲ 'မာ' သူတို့ ဘာတွေ အငြင်းအခုံဖြစ်နေကြတာ[illegible] ကိုယ်တို့နဲ့ ပတ်သက်နေပြီထင်တယ်"

"နတ်ကျားကြီးကို သတ်တဲ့ကိစ္စ သူတို့ သိပ်စိတ်ဆိုးနေတာပ[illegible] အရှင်"

"ဟယ် . . . ကျားက ကျားပေါ့။ ဘယ့်နှယ် . . . နတ်ကျားရယ်[illegible] ဖြစ်ရပြန်တာတုံး။ သူ့ မသေရင် ကိုယ်သေရမဲ့ အခြေအနေလေ။ ပစ်သ[illegible] လိုက်ဖို့ကလွဲလို့ ဘာလုပ်စရာရှိသေးလို့လဲ။ ပြီးတော့ ဒီတိရစ္ဆာန်ကြီးက [illegible] ယောက်နှစ်ယောက်တင်ပဲ ဒုက္ခပေးမှာမဟုတ်ဘူး။ သူ့အားခွန်ဗလ၊ [illegible] တင်းပုံမျိုးနဲ့ဆိုရင် လေးငါးဆယ်ယောက်လောက်တော့ အသာလေး [illegible] ခေါက်ကွေး ဖြစ်သွားနိုင်တယ်"

"အရှင်ဘက်ကကြည့်ရင် အရှင်မှန်တာပ"

"အယ် . . . ဘယ့်နှယ်ပြောလိုက်တာလဲ 'မာ' "

"အများကြီး၊ အများကြီး လိုက်နာခဲ့ကြတဲ့ ကျွန်းထုံးစံတွေ[illegible] အရှင်။ အဲဒီထုံးစံတွေအရ 'နတ်ကျား' ကြီးသေတာ အများကြီး မကော[illegible] ပ"

"ဘုရားရေ . . ."

"ကျွန်းစောင့် အရှင်သခင်ကြီးတွေ စိတ်ဆိုးခဲ့ရင် မုန်တိုင်းကြီး [illegible] ကျမယ်၊ မိုးကြိုးလျှပ်စီးတွေ ပစ်မယ်၊ ရေလှိုင်းတွေကြီးမယ်၊ ကျွန်းကို [illegible]မြှုပ်ပြီး အားလုံးသေကြရမှာပ"

"အို . . . ဘယ့်နှယ့်မှမဆိုင်တဲ့ အယူသီးမှုတွေပါပဲလား 'မာ'။ [illegible]တို့ကို နားလည်အောင် ဘယ်လိုရှင်းပြရမှာပါလိမ့်"

ဇော်သီလလည်း မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်။ ခေတ်သစ်လူ့ကမ္ဘာနှင့် [illegible]ကွာလွန်းနေသည့် ကမ်းမမြင်လမ်းမမြင် ပင်လယ်ပြင်က ကျွန်းပုန်း [illegible]ရိုင်းကလေးပေါ်မှာ ရှေးဟောင်းဂူနေလူများထက် အနည်းငယ်သာ [illegible]သည့် သည်လူစုတွေကို သိပ္ပံပညာအကြောင်း၊ သိပ္ပံနည်းကျ တွေးခေါ် [illegible]မြင်မှုများအကြောင်း မည်သို့ ရှင်းပြရမည်မသိ။

"အဲဒီတော့ သူတို့က ဘာလုပ်ကြမှာတဲ့လဲ 'မာ'။ သူတို့ဘာဖြစ် [illegible]တာတဲ့လဲ"

"အရှင်တို့ကို ရန်မူကြလိမ့်မယ်ပ။ ဒါမှမဟုတ် 'မာ့' ဖခင်နဲ့ 'မာ' [illegible]သားစုကို နတ်စာကျွေးကြမှာပ"

"ဟင် . . . ဘယ်လိုနတ်စာကျွေးတာတုံးကွယ့်"

"ပင်လယ်နားက ကျောက်ဆောင်ပေါ်မှာ နေလှမ်းပြီး ပုဇော်ရ [illegible] အသက်မရှိတော့တဲ့အခါကျမှ ပင်လယ်ထဲပစ်ချပြီး အရှင်သခင်ကြီး [illegible] သားသမီးတွေစားဖို့ စွန့်ပစ်လိုက်ရတာပ"

"ဗုဒ္ဓေါရေ . . . . အကျိုးနည်း ဒုက္ခကြီးမယ့် ကိစ္စကြီးပါကလား"

သူတို့ဆရာတပည့်တွေအတွက် ဇော်သီလ မမှုပါ။ သူတို့ကိုယ်စီ [illegible]ကြသည့် သေနတ်နှင့် ကျည်အရေအတွက်အရ ကိုယ်လွတ်ရုန်း၍ [illegible]ပါသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်းခေါင်း 'ဝက်ဝံကြီး'၏မိသားစု၊ ပြီး [illegible] သူ၏ 'မာ'။ သူတို့ရှေ့ရေး အဘယ်မျှ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ကြရှာလိမ့် [illegible]ည်။ အတွေးဝင်မိသည်နှင့်ပင် အူယားလှ၏။

"ကိုယ်တို့တွေ 'ပုလဲဒေဝီ' နဲ့ ထွက်သွားကြဖို့ စီစဉ်ပြီးပြီ 'မာ'။ [illegible]ကိုလည်း ကိုယ်နဲ့တစ်ပါတည်း ခေါ်သွားမယ်။ အဲဒါဆိုရင် [illegible]အား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောမဟုတ်လား။ အဲဒီအကြောင်းကို 'မာ' ရဲ့ဖခင်နဲ့ နတ်ဆရာအဘိုး ပြောပြလိုက်ပါမှာ''

''အို ...အရှင်''

'မာ' ၏မျက်နှာကလေး ဝင်းခနဲ လင်းလဲ့သွား၏။ ပြီးလျှင် ခြည်းပင် ညှိုး၍ သွားပြန်တော့သည်။

တကယ်တမ်းပြဿနာကို တိခနဲ လက်စတုံး ရှင်းချပစ်လိုက် သူကား 'မာ' ၏ဖခင် ကျွန်းခေါင်းကြီး 'ဝက်ဝံကြီး'။

သူ၏အဖြေက ရှင်းသည်။

သည်တိရစ္ဆာန်ဆိုးကြီးသည် 'ကျွန်းစိုးနတ်ကျားကြီး' ပင်ဖြစ် သင်း သတ်ဖြတ်စားသောက်ခဲ့သည့် ကျွန်းသားလူဦးရေက နည်းလှ သည်မဟုတ်။ ကျွန်း၏ထုံးတမ်းဥပဒေအရ 'သေစားသေစေ' သေထိုက် သင့်နေပြီ။ သည်သတ္တဝါကြီးကို ငါသတ်လိုက်၍ သတ်သူတွင် အပြစ် အပြစ်မယူရ။

သို့တိုင် မကျေနပ်သူ ကျွန်းသားတို့၏ အမျက်ဒေါသကို ပြေ သောအားဖြင့် ကျားသစ်နက်ကြီးကို သတ်ခဲ့သူ 'ဇော်သီလ' တို့ လူ ကျွန်းပေါ်မှ ချက်ချင်းထွက်ခွာစေမည်။ ဇော်သီလ၏ဇနီး ဖြစ်နေပြီဖြစ် 'မာ' ကိုလည်း တစ်ပါတည်း ထည့်ပေးလိုက်မည်။ ဤသည်ပင်လျှင် ခေါင်းကြီးဖြစ်သူ ဝက်ဝံကြီး၏ တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်တဲ့။

ဆူညံပွက်လောရိုက်နေသော လူအုပ်သည် မီးကို ရေနှင့်လော လိုက်သကဲ့သို့ ချက်ချင်းငြိမ်ကျသွား၏။ အတွန့်တက်မည့်သူမရှိ။ ခွန်းလှယ်ပြောရဲသူလည်း မရှိ။

သည်တွင် နတ်ဆရာအဘိုးအို 'ဘိုးငှက်' က လေးတိလေး တုံ့ဆိုင်းတုံ့ဆိုင်းနှင့် ပြောလာပြန်လေသည်။ ဇော်သီလနှင့်အတူ လိုက် သွားရမည့် မိန်းခလေး 'မာ'၏ဝိညာဉ်ကို ဘယ်သူစောင့်ရှောက်မလဲ

''ကျွန်းဓလေ့အရ 'မာ'တို့ ကျွန်းသားမှန်သမျှ တစ်ယောက်တ မသွားရပ ...အရှင်။ တခုခုကြောင့် သူ့မှာ ဘေးအန္တရာယ်ကြုံခဲ့ရင်

ခဲ့ရင် သူ့ဝိညာဉ်တည်တဲ့ အရိုးပြာကို စောင့်ရှောက်ပြီး ကျွန်းပေါ်က ညာဉ်များရဲ့သုခဘုံ' မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပြန်ထားနိုင်ဖို့ အမြဲတမ်း အဖော် ...စောင့်ရှောက်သူတစ်ယောက်ယောက်နဲ့သာ သွားကြရတာပ။ အဲဒါ ကျွန်းထုံးစံပ။ နတ်ဆရာအဘိုးက အဲဒါကိုပြောနေတာပ အရှင်''

''ခက်သားပါလား ...'မာ' ရယ်။ ပြဿနာတစ်ခုအေးသွားလို့ ပြီပဲ မှတ်နေတာ။ ကဲ ...အဲဒီတော့ အခု သူတို့က ဘာလုပ်ကြဦးမှာ ''

'' 'မာ' ရဲ့ စောင့်ရှောက်သူဖြစ်မယ့်လူကို သူတို့ရွေးကြမှာပ။ ပြီး တော့ အဲဒီစောင့်ရှောက်သူက 'မာ'ရဲ့ အဖော်အဖြစ် အတူတူလိုက်ရမှာပ''

''ဘယ်အချိန်အထိလဲ 'မာ'''

''ဒီကျွန်းပေါ်ကို 'မာ' ပြန်ရောက်တဲ့အထိ၊ ဒါမှမဟုတ် 'မာ' ခဲ့ရင် 'မာ' ရဲ့ဝိညာဉ်တွေ ခိုလှုံနေတဲ့ အရိုးပြာအိုးကို ဒီကျွန်းပေါ်ပြန်ပို့ တဲ့အထိပ အရှင်''

''အိုး ...ဟိုး ...အဲဒီလူက 'မာ' သွားလေရာရာကို 'မာ'ရဲ့ လို တကောက်ကောက်လိုက်နေမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့နော်။ ကဲ .. ပါဦး၊ 'မာ'က မသေဘဲ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က အရင်သေသွားခဲ့ရင်ရော ဘယ် လုပ်ကြမတုံး''

''အင်း ...အဲဒါဆိုရင်လည်း ကံပဲပ အရှင်။ ဒီကျွန်းဒီမြေကို တော့မှ 'မာ' ခြေချလို့မရတော့ဘူးပ''

''အိုး ...မလွယ်ပါကလား 'မာ'ရယ်''

စိတ်ရှုပ်စရာ ကောင်းလွန်းလှသည်။ မိမိဇာတိမြေ သည်ကျွန်း၊ သည်သောင်၊ သည်ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို စွန့်၍ 'ပုလဲဒေဝီ' နှင့်အတူ 'မာ' နောက်သို့ အရိပ်ပမာ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်နေနိုင်ဖို့ဆိုသည်မှာသည် ကျွန်းပေါ်က ကျွန်းသားတစ်ဦးအဖို့ ခက်လွန်းလွန်း၏။

သည်ကျွန်း သည်မြေ သည်လူတွေနှင့်သာ တစ်သက်လုံး မခွဲမခွာ နေလာခဲ့ပြီး သည်သံယောဇဉ်များကို ဖဲ့ခွာလျက် ဘဝစိမ်း၊ လောကစိမ်းသို့ ဝင်ရမည်။ ဘယ်သောင်ဘယ်ကမ်းသို့ ဘယ်အချိန်ဆိုက်မည် သေချာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သော တစ်ပါးသူများ၏ ဘဝများအပေါ်၌သာ ကပ်ပါးကောင်သဖွယ် တွယ် ကပ်ရှင်သန်နေရဦးမည့် ဘဝအနေမှာ ဘယ်လိုတွေးတွေး အသက်ရှူမဝ ချင်ဖွယ်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်စီးကိုယ်ပိုင် ကိုယ့်ဘဝတစ်ခုကို လုံးလုံးကြီး အ အထပ် ပြုလိုက်ရမည့်ကိစ္စ။

သို့ဖြစ်၍ ဇော်သီလတို့အား သည်ကျွန်းသည်မြေပေါ်မှ ထွက် သွားစေရေးက လွယ်လွန်းလှသလောက် 'မာ'အတွက် ဝိညာဉ်စောင့်ရှော သူတစ်ဦး ရွေးချယ်ရေးကမူ တော်တော်ပင် အကြိတ်အနယ် ငြင်းရ မည့်ကိစ္စဟု ထင်ထားခဲ့သည်။ မနည်းကြီး တိုက်တိုက်တွန်းတွန်း ပြုလုပ် သာ ဖျစ်ညှစ်၍ ပေါ်လာလေမည့် ဘုရားစူး သတ္တိခဲတစ်ဦးဖြစ်မည်ဟုလ တွက်ထားသည်။

သို့ပေသော်မှ ထုံးစံအတိုင်း ဇော်သီလပဲ လွဲပြန်တော့၏။

သည်ကိစ္စသည်အရေး၌ မဆိုင်းမတွ ဦးမလေးဝန်မပိုစေဘဲ သူ အလျှောက် ဝမ်းပန်းတသာ ဖော်လံတီယာလုပ်မည့်သူတစ်ဦးက ပေါ်လာ သည်။ မည်သူမျှ ထင်မထား၊ တွေးမထား။ အဲဒီလူစွန့်စားကား ကျွန်းခေါ် 'ဝက်ဝံကြီး' ၏လက်ရုံး ကိုခေါင်းရှည်ပင်တည်း။

အခြားသူများဖြင့် မည်သို့ရှိလေမည်မသိ။

ဇော်သီလရင်ထဲ လှုပ်ခနဲ တင်းခနဲ ဖြစ်သည်။ ကျွန်းခေါင်း က 'မာ'နှင့် ဇော်သီလတို့ကို လက်ထပ်ပေးမည်ဟု ကြေညာစဉ်ကတည် က ခေါင်းရှည်ကြီး၏ ရန်လိုမုန်းတီးသော၊ သဝန်တိုသော၊ ကောက်ကျစ် အကြည့်စိမ်းစိမ်းများကို သူမမေ့နိုင်။ ခေါင်းရှည်ကြီးက 'မာ'ကို တိတ်တ ကြိုက်နေလေရော့သလား။

သူသာ 'မာ' ၏ ဝိညာဉ်စောင့်ရှောက်သူအဖြစ် 'ပုလဲဒေဝီ' ပေ မှာပါလာခဲ့လျှင် 'ပုလဲဒေဝီ' သည် လုံခြုံနိုင်ပါဦးမလား။ သူနှင့် 'မာ' က လွတ်လပ်စွာ ဘဝရေဆန်ကို ကူးနိုင်ကြပါမည်လား။ လား ... လား ... မှောင့်မှောင့်ရောင့်ရောင့် အတွေးများဖြင့် သူ့ရင်ထဲမှာ ဗလောင်ဆန်ချင်လာ တော့သည်။

ထိုစဉ် ...

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

"ဟေး"ခနဲ ... "ဟေး"ခနဲ စီစီညံညံအသံများဖြင့် ကိုခေါင်း ရှည်ကြီးကို မြှောက်ပင့်အားပေးနေကြသံများ၊ နတ်ဆရာအဘိုးအို 'ဘိုး ' နှင့် သူ့လူများက ခေါင်းရှည်ကြီးအား စစ်ထွက်မည့် အာဇာနည်စစ် တစ်ဦးကဲ့သို့ ရိုးရာအဆောင်အယောင်များ တခမ်းတနား တပ်ဆင် ပကာ သူကောင်းပြုနေကြသည်များ။

ကျွန်းခေါင်းကြီး၏ ဝမ်းသာအားရ စီမံခန့်ခွဲနေသံများ၊ ကျွန်းသူ သားတို့၏ တစ်ခဲနက်ဂုဏ်ပြုချီးမြှောက် ကြွေးကြော်နေသံများသည် ဇော်သီလတို့ ဆရာတပည့်တစ်စုအား မလှုပ်သာအောင် တုပ်နှောင်ထား တော့၏။

သူ၊ သူ၏ 'မာ'၊ 'ပုလဲဒေဝီ' နှင့် ဝိညာဉ်စောင့်ရှောက်သူ ကိုခေါင်း ၏ အရာရာသည် ပိပြင်ပြတ်သားခြင်းမရှိ၊ သူ့ခေါင်းထဲ၌ မူးချာပတ်ချာ လည်နေတော့သည်ပင်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၄]

ဘဝနှင့်ကြုံမှာ

❑

ပြောခဲ့ပြီးပဲကွာ။ အဲဒီခပ်ကြောင်ကြောင် ခေါင်းရှည်ဆိုတဲ့အကော ရဲ့နာမည်က 'အလန်' တဲ့။ ဘာအဓိပ္ပာယ် ရှိတယ်ရယ်လို့တော့ ငါလ မသိဘူး။ တစ်ခါဖူးမှလည်း စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် မမေးခဲ့ဖူးဘူး။ စိတ်ထ မဝင်စားဘူး။

ခွေးလေးရာ မင်းလည်း ကြုံဖူးမှာပါ။ ဘယ်တုံး ဘယ်အခါ ကိုယ်မတွေ့ဖူး၊ မဆက်ဆံဖူးခဲ့တဲ့ အစိမ်းသက်သက် လူတစ်ယောက်ကို မြင်ချင်း၊ တွေ့တွေ့ချင်း မနှစ်မြို့အောင် ဖြစ်နေတာမျိုးကိုလေ။ ရှေးရေ ပဲ ပြောမလား၊ သံသရာက ကံကြွေးဝဠ်ကြွေးပဲ ပြောရလေမလား။ အ 'အလန်'ဆိုတဲ့ ခေါင်းရှည်ကြီးကို မြင်စဦးကတည်းက ဘာမှန်းမသိဘဲ ထဲစလုံးစခုနဲ့ ဘဝင်မကျခဲ့တာ။ သူနဲ့ငါ ကံမပါလာဘူးပဲ ပြောပါတော့

လူက ဒီကျွန်းကလေးမှာပဲမွေး၊ ဒီမှာပဲကြီး၊ ဒီကျွန်းနဲ့ ဒီပင်လ ကလွဲလို့လည်း ဘယ်ကိုမှမရောက်ဖူးတဲ့ အုန်းမှုတ်ခွက်ယောက် ယော ကျဉ်းကလေးထဲမှာပဲ ကြီးပြင်းလာခဲ့ပုံရပါရဲ့။ ပင်လယ်ပျော်စစ်စစ်၊ ရေ

သဒ္ဓာ၊ မုန့်တိုင်းဒဏ်ကို ကျောကော့အောင် ထုသားပေသားကျနေတဲ့ ကြေးညိုရောင် နေလောင်အသားအရေနဲ့။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကြီးလည်း ကြီးလိုက်ခိုင်လိုက်ပ။

ဟိုး ... တို့များ မဟာမြတ်မုနိဘုရားတန်ဆောင်းထဲက ကြေးရုပ် ကြီးတွေ အတိုင်းပဲ။ အဆိုးဆုံးက တောင်တစ်လုံး မြောက်တစ်လုံး စွေပြီး ဆိုင်းရွဲ့နေတဲ့ သင်းရဲ့မျက်လုံးတွေနဲ့ ရှည်မျောမျော ခေါင်းချွန်ချွန်ကြီး။ အမြဲ နိုးလိုနေတတ်တဲ့ မြွေဆိုးမြွေဟောက်မျက်စိနဲ့ စူးစူးရဲရဲကြီး ကြည့်နေတတ် ဘာရယ်။ ကျွန်းသားလူရိုင်းတွေနဲ့ ဘယ်လိုမှမဆိုင်တဲ့ ရွှေသားတဝင်းဝင်း ဘာလည်း မျက်စိကျိန်းမတတ် ... ဟော့ကောင်ရေ။ မသာနဲ့ နားတောင်းနဲ့ ဘယ်လိုမှ လမိုင်းမကပ်ဘူးဆိုတာ အဲဒါမျိုးနေမှာပဲလို့တောင် တွေးမိသေး ရဲ့။

နို့ပေတဲ့ ... ဘယ်သူမှ သတိမထားမိဘဲ မနေနိုင်တဲ့ သူ့ရဲ့ကောင်း ချက်က သူမတူအောင် နှုတ်ဆိတ်လွန်းတာ၊ စကားနည်းလွန်းတာပဲ။ ဘယ် သူဘာပြောပြော နှုတ်ပိတ်ရေငုံ တုံဏှိဘာဝေ ထုံပေပေ လုပ်နေတတ်တာ ။ အုံ့ပုန်းကြိတ် ဝမ်းတွင်းသိုသည်းခံတတ်ပုံများကလည်း ဩချရလောက် တဲ့ မောင်။ အဲ ... သူစကားအပြောဆုံးက သူ့မျက်လုံးတွေ။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဆိုးဆိုးကောင်းကောင်း သူ့ရင်ထဲမှာရှိနေလေသမျှ သူ့မျက်လုံးမှာ လာပေါ် တတ် အန်ထွက်လာတတ်တာမျိုးရယ်။ ဘယ်လိုမှ ထိန်ချန်ထားလို့မရတဲ့ ။

"အဲ ... အဲဒီလိုလူက ငါ့ 'ပုလဲဒေဝီ' မှာ ငါတို့နဲ့အတူ ပါလာခဲ့ လေရဲ့။ အလွန်ဝေးလံခေါင်ဖျားတဲ့ ဟိုးတောင် ပင်လယ်သောင်ပြာကျွန်းပေါ် ကနေ ဘယ်လိုမှမထင်မှတ်ဘဲ ရုတ်တရက်ကြီး ငါ့ဘဝထဲကို အပြီးအပိုင် ဝင်လာတဲ့ 'မာ' ရဲ့ ဝိညာဉ်စောင့်ရှောက်သူဆိုပါကလား ... ခွေးလေး ရယ်။

ဘဝကို စနစ်တကျ တွက်ချက်ပြင်ဆင်၊ သေသေချာချာ တွက် ကိန်းချပြီးမှ ဇာနဇာလုပ်လေ့ရှိတတ်တဲ့ ငါ့လို ဖယားသမားတယောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲ့ ဘ၀ထဲကို မခေါ်ပင့်ဘဲ ဖောက်တိဖောက်ထိုး ခလောက်ဆန်ပြီး ရှုပ်ရှုပ်ရှက်ရှက်ဝင်လာကြတဲ့ အရာတွေလေ။ အရာရာတိကျပြီး စီဇာကြောင်းတတ်လွန်းတဲ့ ငါ့ကို ကံကြမ္မာက ပြက်ရယ်ပြု ကျီစားချင်နေပုံရတယ်။

ဒါပေမဲ့ ခေါင်းရှည် 'အလန်' ဟာ တစ်ဦးတစ်ယောက် ရေပက်မဝင်လောက်အောင် စကားဖောင်ဖွဲ့နေနိုင်မှ အပျင်းလည်းပြေ၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းလည်း မရှိတတ်တဲ့ 'ပုလဲဒေဝီ' ရဲ့ စက်ခန်းမှာ ငါနဲ့ ဂေါင်းဘုတ်တို့အတွက် ရယ်စရာ ရွှန်းဖတ်ရွှန်း အဖော်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်မလာခဲ့သော်မှု၊ ငါကလည်း 'မာ' နဲ့ပဲ အနေများ၊ အမြဲလိုလို အသောက်ကြူး၊ အမူးလွန်နေတတ်သေတဲ့ ဂေါင်းဘုတ်ရဲ့ ပွဲနင်းကြီးနေရာကို ဖင်မြဲမြဲ ဂရုတစိုက်နဲ့ တာဝန်ယူတတ်တဲ့ ပွဲကိုင်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တာကဖြင့် အမှန်ပဲ။

ဘယ်လိုမှ ငြင်းမရဘူး။ ဗမာစကားတစ်လုံး၊ အက္ခရာတစ်ဖဲ့တစ်ခွဲလောက်တောင်မှ မတတ်မသိပေတဲ့ မှတ်ဉာဏ်၊ သင်ဉာဏ် ထက်မြက်လိုက်ပုံနဲ့ စက်ကရိယာတွေနဲ့ မောင်းနှင်အလုပ်လုပ်ရတဲ့ စက်မှုပညာကိုစိတ်ဝင်စားအားကြီးလိုက်ပုံဖြင့်လွန်ရော ... လွန်ရောဟေ့။

သောက်သောက်စားစား လူ့မင်းသားသမား ဂေါင်းဘုတ်က 'ပုလဲဒေဝီ' ကို ပွဲကိုင်ဖို့ ကံကြီးကအစ၊ အ,အဆုံး ကန့်ကူလက်လှည့် သင်ကြားပေးခဲ့ပြီး သွန်လိုသွန် မှောက်လိုမှောက် သူ့လက်သူ့ခြေ အာဏာကုန်မျက်နှာလွှဲလိုက်နိုင်တာကိုပဲ ကြည့်။

'ပုလဲဒေဝီ' ကို သူ့စိတ်တိုင်းကျ စေစားနိုင်လို့ သူ့ဟာသူ ပီတိအကျကြီး ကျနေတဲ့ ခေါင်းရှည် 'အလန်' ရယ်၊ အေးအေးလူလူ ဆက်ရက်မင်းစည်းစိမ်၊ လင်းတမင်းစည်းစိမ် ခံနေနိုင်တဲ့ ငါ့တပည့် ဂေါင်းဘုတ်ရယ်ဟာဖြင့် သူတို့အပိုင်စားရာ စက်ခန်းထဲမှာ ဟုတ်ပေ့ကို ဖြစ်နေကြတော့တာပဲ လက္ခာ။ ဟန်ကိုကျလို့။

အင်း .... အဲဒါက ငါထင်ထားခဲ့မိတာ။

ပြောခဲ့ပါပကောလား၊ 'နာဂစ်' ကြီး ကြိုဟ်ဝင်မွှေပြီးတဲ့နောက် ငါထင်လိုက်သမျှ သောက်တလွဲချည်းပဲဆိုတာကိုလေ။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

အေး ... အခုလည်း ငါ့အလွဲထဲက အကြီးမားဆုံး ရောမအလွဲကြီးက စဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဘာလို့လဲ ... ဟုတ်စ၊ အေး ... အေး ... ငါပြောမယ်၊ ငါပြောပြမယ်။

ဒီလိုဟေ့ ... ငါပြီးရင် ငါ့ 'ပုလဲဒေဝီ' ရဲ့ ဒုတိယပွဲကိုင်ရှင် ငါ့တပည့်ဂေါင်းဘုတ်ဟာ တစ်ညသားမှာ ဘာအကြောင်းမှ မည်မည်ရရမရှိဘဲ သင်္ဘောပဲ့စင်ထက်ကနေ ပင်လယ်ထဲကို ခုန်ချပြီး ထာဝရ ပျောက်ဆုံးသွားလေရဲ့။ ယုံချင်စရာလည်း မရှိဘူး။ ယုံနိုင်စရာလည်း မရှိဘူး။

ဂေါင်းဘုတ်ဆိုတာ 'ပုလဲဒေဝီ'၊ 'ပုလဲကေရီ'၊ 'ပုလဲမဟေသီ' ဆိုတဲ့ သင်္ဘောညီအစ်မသုံးဖော်ကို ငါစပြီး တည်ဆောက်ပါပြီဆိုကတည်းကအတူ ဒိုးတူပေါင်ဖက်ရှိနေခဲ့တဲ့ ငါ့ရဲ့လက်ရုံး၊ ငါ့ရဲ့ကိုယ်ပွားပဲ။ ယမကာစွဲစွဲလမ်းလမ်း ကြိုက်တတ်လွန်းတာကလွဲလို့ ဘာပြောစရာ တစ်စက်ကလေးမှ မရှိလောက်အောင် တော်တဲ့ကောင်။

လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ သူရှိနေတဲ့ လောကဝန်းကျင်ကို ဘယ်လိုလှပအောင်ပြေအောင် လုပ်ပေးရမလဲပဲ အမြဲတွေးပြီး ဖြစ်လာသမျှ၊ ကြုံလာသမျှအရာကို အပြုံးမပျက်တမ်း ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်၊ ခံတတ်တဲ့ကောင်။ 'နာဂစ်' လိုကြည့်ကျော် သေဘေးဆိုးကြီးထဲမှာတောင် 'အပြန် ... အပြန် ... ပြန်လာဟေ့၊ အသွား ... အသွား ... အသွားပါခင်ဗျ ... ခေါက်တုံ့လာ ... ကူးကာ သယ်ဖို့ကြုံ' စတဲ့ တို့ဇာတ်ချမ်း ကန်မြဲသား၊ ကျောင်းဆရာကိုအေးကျော်ရဲ့ 'ပန်းရည်ဘဏ်တိုက်' သီချင်းကို သူ့အသံဝါကြီးပြပြကြီးနဲ့ ကုန်းကုန်းအော်ပြီး အရက်ဘစ်ကျိုက်၊ သီချင်းတစ်ပုဒ်နဲ့ မုန်တိုင်းကို အန်တုခဲ့တဲ့ကောင်။ 'ပုလဲဒေဝီ' ကို ပင်လယ်သချိုင်းထဲကနေ ဘေးမသီရန်မခကယ်ထုတ်လာ နိုင်ခဲ့တဲ့ကောင်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့မျက်နှာချပ်ချပ်၊ မည်းမည်းပြုပြုကြီးက အေးအေးငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ပျာယာမခတ်ဘဲ တည်ငြိမ်ရရ နေတတ်ခဲ့တဲ့ကောင်။

ကဲ .... အဲဒီလိုကောင်က ပင်လယ်ထဲခုန်ချပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေသတဲ့။ သေပုံသေနည်းကိုလည်း ကြည့်ဦး။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟေး . . . သေမင်းရေ၊ မင်းက ငါ့ဆီ မြန်မြန်မလာရင် ငါ မင်းရှိတဲ့ဆီ လာခဲ့ပြီဟေ့။ တမြည့်မြည့်နဲ့ မှုန်းသတ်နေတဲ့ မင်းရဲ့ယုတ် မှုကို ငါမခံနိုင်တော့ဘူးဟေ့"

လို့ ခုနစ်သံချီအသံဝါကြီးနဲ့ ကုန်းကျူးအော်ဟစ်ပြီး ခုန်ချသွား တာ။ တလစေဂျင်းဘောင်းဘီ၊ ဂျင်းအင်္ကျီနွမ်းဖတ်ဖတ်ကိုပဲ ဒုန်းခံဝတ်တ ခဲ့တဲ့ ဒီပဲရင်းသားက အဲဒီနေ့မှ သေပန်းပွင့်ပြီး အဝတ်သစ်အစားသစ်တွေ တဲ့ဗျား။ ကဲ . . . ကောင်းကြရောမဟုတ်လား။

ဘာဖြစ်မှန်း ဘာ့ကြောင့်မှန်း မသိကြပေမဲ့ ဘယ်သူမှ ရင် မကောင်းကြရဘူး။ ပင်လယ်ပြင် အဏ္ဏဝါကြီးထဲမှာ နေ့နေ့ညည နိစ္စ သေအတူရှင်မကွာ ဆယ့်လေးငါးနှစ် တပူးတွဲတွဲ နေလာခဲ့ကြတဲ့သူ တစ်မိတည်းပေါက်တဲ့ ညီရင်းအစ်ကိုထက် ပိုသံယောဇဉ်ဖွဲ့၊ ပိုငဲ့၊ ပိုတွ တာခဲ့ကြတဲ့ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်တွေ။

တစ်ယောက်ရင်ထဲ တစ်ယောက် တိုးလျှိုပေါက်မြင်နိုင်မြင်တ ကြတဲ့ ရဲဖော်ရဲဖက်တွေ။ ဘယ်လိုဖြေရမလဲ၊ ဘယ့်နှယ်မေ့ပစ်ရမလဲ။ ပြန်အလာကိုပဲ လည်ကျုံးမတတ် မျှော်နေရှာတဲ့ အညာရွာမွဲမွဲကလေး သူ့မျက်မမြင် အမေအိုကြီးနဲ့ သူ့ညီကလေး ညီမကလေးတွေကို ဘာပြန်ပြော ရမလဲ။

"ဂေါင်းဘုတ်ရဲ့ ခေါင်းအုံးအောက်မှာ ဟောဒီဟာကို တွေ့တယ် သူသေမဲ့နေ့ မတိုင်ခင်ကလည်း သူ့လည်ပင်းမှာ ခေါင်းရှည်ကြီးရဲ့ ငါး စွယ်ပုတီးနဲ့ အုန်းခွံအဆောင်ပြားတွေ ဆွဲထားတာကို မြင်လိုက်မိတယ်"

"ဟင် . . ."

ရုတ်တရက်ကြီး ပြောချလိုက်တဲ့ ကျောက်နီရဲ့စကားကို ကြား မှပဲ တို့တစ်တွေ မေ့လုမတတ်ဖြစ်နေတဲ့ ခေါင်းရှည်ကြီး 'အလန်'ကို တရက် သတိရလိုက်ကြရတော့တယ်။ ကြည့်စမ်း . . . 'အလန်' ဟာ 'ပ ဒေဗီ' နဲ့ ဘယ်လောက်တောင် အသားကျနေပြီလဲဆိုရင် ဂေါင်းဘုတ် တဲ့ကိစ္စမှာ လုံးလည်လိုက် အာရုံစူးနေကြရလို့ ငါတို့အားလုံးပဲ သူ့ကို

ည်း မေ့နေကြတာမို့လို့ပဲ။ ဟုတ်ပါရဲ့၊ ခေါင်းရှည်ကြီးကလည်း ခေါင်း ကြီးပဲ။ လူတိုင်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေကြတဲ့အချိန်မှာ သူနဲ့ ဘာမှမပတ် သလို သောင်းထွက်နေလိုက်တော့တာကိုး။

ကျောက်နီရဲ့စကားကြောင့် ငါလည်း တွေခနဲဖြစ်သွားတယ်။ ဟုတ် ။ ပြန်တွေးကြည့်တော့မှပဲ ဂေါင်းဘုတ်ရဲ့လည်ပင်းမှာ 'အလန်' ရဲ့ စွယ်ပုတီးကြီး တန်းလန်းတန်းလန်းဆွဲထားတာကို တရေးရေး ပြန် တယ်။ ပြီးတော့ ဒီရက်ပိုင်းတွေအတွင်းမှာ 'အလန်'နဲ့ ဂေါင်းဘုတ်တို့ တွဲတွဲ ငါးထန်းရှက်နှစ်ကောင်လို ဖြစ်နေကြတာရယ်။ ကိုယ့်ကောင် ဘုတ်ရဲ့ လပေပုပ်ဖမ်းခံထားရသလို မကြည့်မလင် အုံ့ပုပု မျက်နှာရယ် တ်မိလာချင်မိရဲ့။ လှိုင်းကြားလေကြားနေရတဲ့ ပင်လယ်သရဲပဲ၊ ခဏ တ် ကိုယ်လက်မအီမသာ ဖြစ်တာနေမှာလို့ ထင်ထားခဲ့သေးတာ။ အခု ဘယ်ဟုတ်လို့လဲ။

"ပြီးတော့ရင် ပြောကောင်းမပြောကောင်း ကျုပ်မသိပေတဲ့ ကျုပ် ကတော့ ရှိနေတာကို အန်ထုတ်လိုက်ရမှ ရင်ချောင်မှာမို့ ပြောလိုက်ရဦး . . . သိလား . . . ကျုပ်ဆရာ"

"ဘာတွေလဲကွာ . . . ကျောက်နီရာ . . . မင်းစကားကြီးက"

"ဂေါင်းဘုတ်အခုလို ထွေလီကေလာတွေ ဖြစ်သွားရတာမှာ ခေါင်း ကြီးက တစ်နည်းနည်း ပတ်သက်နေလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်စိတ်ထဲ ထင် တယ်။ ဘာလို့ဆို ဒီရက်ပိုင်း ဂေါင်းဘုတ်ကိုကြည့်ရတာ စိတ်နဲ့လူနဲ့ သလိုပဲ။ ခေါင်းရှည်ကြီးကို ကြည့်ရတာလည်း ဂေါင်းဘုတ်အပေါ်ကို တွေမိုးမိုး ရှိနေလေသလားလို့။"

"ဘယ်လို . . ."

"အဲဒီခေါင်းရှည်ကြီးကလည်း မလုပ်စဖူး သင်္ဘောစတိုခန်းထောင့် အိပ်စင်ကလေးပေါ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေမှန်းမသိ။ ကြေးဖလားကလေး ရေတွေထည့်ပြီး အဲဒီရေကိုပဲ မမှိတ်မသုန်ကြည့်လိုက်၊ ရွတ်လိုက် လိုက် မန်းလိုက်မှုတ်လိုက် လုပ်နေလိုက်တာများ . . . ဟူး . . . သို့ တွေ မီးတောက်မတတ်ပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေါင်းရှည်ကြီးက အဲသလိုလုပ်နေတဲ့ ရက်ပိုင်းကလေးအတွ ဂေါင်းဘုတ်တစ်ကောင်ဟာ ပုဆိုးရေစိုကို ရေညှစ်လိုက်သလို ခြောက်ခ တွန့်လိမ်လို့။ သူ့ကိုယ်နဲ့ သူမျှားစိတ်၊ သူမျှားစေရာအတိုင်း လိုက်လုပ် ရသလိုပဲ။ မဟုတ်မှလွဲရော . . . ဂေါင်းဘုတ်နဲ့ ခေါင်းရှည်ကြီးတို့ဟာ ခ လုပ်တောင်လုပ် မဟုတ်တရုတ်တွေ လျှောက်လုပ်မိကြလို့ ကျုပ်တို့အ မှာ သိုက်လာတူးတဲ့သိုက်ဆရာ အိုယောင်ဝါးတွေ ဥစ္စာစောင့်၊ သိုက်ခ တွေ လက်ချက်နဲ့ မူးကြောင်ရူးကြောင်တွေ ပေါက်တတ်ကရတွေဖြစ်ပြီး ခ ကုန်ကြသလိုနေမှာပဲ။ အဲဒါပဲ ဆရာ။ ဒီကိစ္စမှာ ခေါင်းရှည်လုပ်ပုံတွေ မရှိဘူးရယ်''

ကျောက်နီက ရင်ထဲရှိတာတွေကို အကုန်သွန်ချပြီး တအိ ဟီးတိုက်ငိုနေပြန်ပါရော။

''သူ ဒါတွေကို လုပ်ပြန်ပြီ''

တစ်ခါဖူးမှ မကြုံခဲ့ဖူးလောက်အောင် မျက်စိမျက်နှာပျက်ခ 'မာ' ကို တုန်တုန်ယင်ယင်နဲ့ တွေ့ရတယ်။ 'မာ' ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ငါ မသိဘူး။ အေး . . . ဒါပေမဲ့၊ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ၊ 'မာ' သိထားတဲ့ တစ်ခုခုတော့ဖြင့် ရှိရမယ်။

''သူ ဒါတွေကို ထပ်လုပ်နေပြန်ပြီ''

ငိုတော့မယောင် မျက်နှာလေးနဲ့ ညည်းနေပြန်တယ်။ သူ အ သိထားတဲ့ ကိစ္စဆိုးကြီးတစ်ခု သူ့မျက်စိအောက်မှာတွင် ဖြစ်လာနေ ဘယ်လိုမှ မယုံနိုင်တဲ့ဟန်မျိုးနဲ့။

''ဘာတွေပြောနေတာလဲ 'မာ'၊ ဘာတွေက ထပ်ဖြစ်နေပြ လဲ''

''အရှင်မသိပ''

''အေးလေ . . . ကိုယ်မသိလို့ မေးနေတာပေါ့။ ဘယ်သူက တွေကို လုပ်နေလို့လဲ . . . ဟင် . . . 'မာ' ''

'' 'အလန်' ပ အရှင်၊ 'အလန်' ပ။ ဒါမျိုးတွေကို လုပ်တ သူက ကျွန်းပေါ်မှာ နတ်ဆရာအဘိုးနဲ့ 'အလန်' ပဲရှိတာပ။ အဲဒါကြ

တ်ဆရာအဘိုးက 'အလန်' ကို 'မာ' နဲ့ ထည့်ပေးလိုက်တာပ။ မကောင်း ူး မကောင်းဘူး။ သူ ဒါတွေကို ထပ်လုပ်နေပြန်ပြီ''

မေးလွန်းမကာမေးတော့မှ မိန်းကလေးက သူတို့ကျွန်းသားတွေနဲ့ အလန်' ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ပြောပြရှာတယ်။ ဒီခေါင်ခေါင်ခါးခါး တောင် င်လယ်ထဲက ကျွန်းပုန်းကလေးပေါ်က ကျွန်းသားတွေရဲ့ စိတ်မှတ်ကြီး း ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်ပုံ၊ ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်ရာမှာ လက်ရုံးရည်နဲ့တင်မက အောက်လမ်းပညာတစ်မျိုးကို တိတ်တဆိတ်စီရင်ပြီး တတိတိ တမြည့်မြည့် ု သေအောင်ကြံစည်တတ်ပုံ။

အလိုလေးလေး . . . ဒီလောက် အသံထက်မြန်တဲ့ လေယာဉ်တွေ၊ ုံဟ်တုတွေ၊ နျူးကလီယားလက်နက်တွေ ဖုံးပေါလအောချီးပေါ်သေးပေါ ါနေတဲ့ သိပ္ပံလွန်ခေတ်ကြီးထဲမှာ တို့အညာက ပညာသည်စုန်းမကြီး ရွာ ကြီးလို့ ရွာနီးချုပ်စပ်က အယုံးခံရတဲ့ ဘွားစောခင်ကြီးလို အောက်လမ်း ညာမျိုးတွေ၊ မတော်မတည့် အစီအရင်ဆိုတာမျိုးတွေက ရှိသေးသကိုး။ ုမ်ကြုံရသေးသကိုးလို့ အောက်မေ့မိတယ်။ ငါ့နှယ် . . . ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေ၊ ုရချက်ဆန်းလှပုံကြီးကို ရယ်ချင်ပက်ကျိတောင် ဖြစ်မိရသေးရဲ့။

တကယ်လည်း သူပြောတဲ့စကားကို အလေးအနက်မထားဘဲ ငါ့ ျက်နှာကြီးက ပြုံးစိစိ ဖြစ်နေခဲ့ပုံရပါရဲ့။ အဲဒါကိုကြည့်ပြီး ငါ့အသက်ဘူး ာ လေး 'မာ' ခမျာ သေဘေးကြီး၊ အန္တရာယ်ကြီးတစ်ခု ဖြုန်းခနဲ ချက် ျင်းရောက်လာတော့မှာကို မသိဘဲ အပူအပင်ကင်းကင်း မြူးတူးကစားနေ ဲ့ သားငယ်ကို မြင်နေရတဲ့ မိခင်တစ်ယောက်လိုပဲ။ မျက်စိမျက်နှာတွေ ျက်၊ မျက်လုံးကလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်လို့။ မျက်ကလူးဆန်ပျာနဲ့ ယောက် ျတ်ခတ်လို့။

''ပါးစပ်က ပွစိပွစိ ရွတ်ရုံဖတ်ရုံ၊ မန်းမှုတ်နေရုံနဲ့ဖြင့် ဂေါင်းဘုတ် ေသလောက်ပါဘူး 'မာ' ရယ်။ ဥစ္စာပျောက် ငရဲရောက်ဖြစ်အောင် 'အလန် ု သွားရမယ်ရှာမနေကြပါနဲ့။ သေတဲ့လူက သေပြီ၊ ကျန်ရစ်တဲ့သူက ဥပါဒ် ဖြစ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ ကိုယ့် 'ပုလဲဒေဝီ' ပေါ်မှာ အဲဒီလို ထူးထူးဆန်း
တွေ ဖြစ်နေပါတယ်လို့ ကိုယ်လက်မခံနိုင်ဘူး။ အကြောင်းရယ် အကျိုး
လက်ဆုပ်လက်ကိုင် တိတိကျကျမပြနိုင်တဲ့ ယုံတမ်းစကားလိုဟာမျိုး
ကို ကိုယ်တို့က မျက်စိမှိတ်ပြီး အလကားမတ်တင်း ကြောက်ဒူးတုန်နေ
ရမှာလား''

''ဒါ ...ဒါတွေဟာ အမှန်တွေပ။ သူ ...သူ လုပ်နေ
သူ့ကြောင့်ဖြစ်နေတာ ...အမှန်ပ ...အမှန်ပ။ သူ မကောင်းဘူးအ
သူ အားကြီးမကောင်းဘူးပ''

''ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ခေါင်းရှည်ကြီးကို စက်ခန်းထဲကထုတ်
ကုန်လှောင်ခန်းထဲမှာ ကျုပ်တို့ စစ်မှုဆေးမှုနဲ့တွေ့တယ်။ ဒါမှမဟုတ်
အယုတ်တမာပစ္စည်းပစ္စယတွေ အကုန်လုံးကို ရေထဲကန်ချပစ်လိုက်မှ
တော့မယ်''

''တိုက်ဆိုင်မှုတွေပါကွာ၊ ကိုယ့်အတွေး ကိုယ့်အထင်သက်သက်
သူတစ်ပါးတွေကို နေရခက်စားရခက်ဖြစ်အောင် မလုပ်ကြပါနဲ့၊ ကိုင်း
ဝေါင်းဘုတ်ရဲ့အကြောင်းကို ဒီအချိန်ကစပြီး လုံးဝမပြောဘဲ နေလိုက်
စို့။ သတိရရင်၊ လွမ်းရင်လည်း ရင်ထဲမှာပဲ သိမ်းထားလိုက်ကြပေ
နောက်နောင် ဘယ်တော့မှ 'ပုလဲဒေဝီ'ပေါ်မှာ ဝေါင်းဘုတ်အကြောင်း ပါ
မဟာကြစတမ်း ဟုတ်လား''

ကျောက်နီတို့ လုံးထော်တို့ကတော့ ဘယ်ကျေနပ်ကြလိမ့်မ
သူတို့ရဲ့ဘဝ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ ဝေါင်းဘုတ်ကို 'ပုလဲဒေဝီ' က
လုံးလုံးကြီး ခွဲထုတ်ပစ်လိုက်ရတော့တာကိုး။ ဒါပေမဲ့ ငါ့အနေနဲ့ကျပြန်
ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဒီအတိုင်းပဲ ဆုံးဖြတ်ရမှာပဲမဟုတ်လား။ ငါက 'ပု
ဒေဝီ' ရဲ့ အရှင်သခင်လေ။

ငါ့လူတွေကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ တာဝန်ရှိသလို ငါ့ 'ပု
ဒေဝီ'ကို မှီခိုနေကြရတဲ့ 'မာ'ရယ်၊ 'မာ'ရဲ့ ဝိညာဉ်စောင့်ရှောက်သူ 'အလ
တို့ကို ဘေးမသီရန်မခအောင်လည်း ငါလုပ်ပေးရလိမ့်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြ
အဲဒါဟာ ငါလုပ်သင့်တဲ့အလုပ်လို့ ငါယုံတယ်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

တို့တွေကသာ ဟိုနှယ်ဒီနှယ် သရိုးသရီ ဖြစ်ချင်နေကြတာ။ တို့
တွေ ယောက်ယက်ခတ်ဖြစ်နေကြတာကို ခေါင်းရှည်ကြီးက သိရှာတာ
တ်ဘူး။ အင်းလေ ... သိလည်း အရေးစိုက်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ သူ့မျက်နှာ
ာ သစ်ခေါင်းပေါ်မှာ နွားသားရေကျက်ထားသလို စန့်စန့်တင်းတင်းကြီး
သူ့ရင်ထဲ ဘာတွေရှိမှန်းတောင် မှန်းလို့ရနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးရယ်။ သူနဲ့
နေ ဝေါင်းဘုတ်သေသွားလို့ ဝမ်းသာနေလေသလား၊ ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
သလား။ ဘယ်သူမှ အကဲဖမ်းလို့ မရနိုင်တဲ့ရုပ်မျိုး။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် 'မာ' တို့၊ 'ကျောက်နီ' တို့ရဲ့ သဘောထားတွေကို
ကျင်ပြီး ခေါင်းရှည်ကြီး 'အလန်'ကို ဘေးမဲ့ပေးခဲ့မိတာဟာ မှားသလား၊
သလား၊ ငါ့ဘာသာတောင် မဝေခွဲနိုင်ခဲ့ဘူး။ မရေမရာ စနိုးစနောင့်ကြီး

ဒါပေမဲ့ မင်းလည်း သိတဲ့အတိုင်း ငါပဲမှားခဲ့တယ်။
အင်း ....ငါပဲ မှားခဲ့လေရဲ့။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❑

ထိုညက ကျောက်နီသေသည်။

ရှေးနည်းအတူ ဂေါင်းဘုတ်သေပုံနည်းမျိုးအတိုင်း ထူးထူး ဆန်း သေနည်းမျိုးဖြင့် သေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ဘာသာသူပင် သေ လိုက်မှန်းသိပုံမရ။

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး 'ပုလဲဒေဝီ'သည် အသုဘအိမ်တစ်ခုနှယ် ကပ်တိတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။ ပင်လယ်ပျော်တို့၏ သဘာဝ၊ တစ်လှေတ တစ်ခရီးတည်းသွားများကို ခင်တွယ်တတ်လွန်းကြလေရာ ရုတ်တရက် ဘုတ်သေဆုံးသွားခဲ့ခြင်းက အားလုံး၏အရှိက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းကလေ စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လုံးထော်နှင့် ခေါင်းရှည်ကြီးအလန်က စက်ခန်းထဲမှာ။ သဘောလုပ်သားများကလည်း သူ့တို့နေရာတွေမှာ။ 'မာ'နှင့် ဇော်သီ ကလည်း သူ့မာလိန်မှူး အခန်းကျဉ်းကျုတ်ကျုတ်ကလေးထဲမှာ၊ ကိုယ့်အ ကိုယ့်ကိစ္စနှင့်ကိုယ် ငြိမ်သက်နေခဲ့ကြသည်ပင်။

ကျောက်နီတစ်ယောက် ဘယ်ရောက်နေသလဲ၊ ဘယ်ပျော သလဲ။ ဘယ်ချောင်မှာပုန်းပြီး တိတ်တိတ် ကြိတ်ငိုနေလေသလဲ။ မျ မှု သတိမရမိကြ။

"မင်းကိုငါသတ်မယ် ... မင်းကိုငါသတ်မယ်။ ငါ့သူငယ်ချင်း ခေါင်း သေရသလို မင်းလည်း သေရစေ့မယ် ... အရိုင်းအစိုင်းကောင်ရဲ့။ ... သေပေတော့"

"ကျောက်နီ ... မလုပ်နဲ့ ... မလုပ်နဲ့၊ မှားမယ်။ မင်းလက်ထဲ ကြီးကို ချထားလိုက်စမ်း"

"ဟော့ ... ဟော့ ... တစ်ယောက်ယောက်က ဆွဲထားလိုက်စမ်းပါ ။ ဒုက္ခဖြစ်ကုန်တော့မှာပါပဲ"

ပုံမှန်မဟုတ်သည့် ဆူဆူညံညံအသံများကြောင့် အပြေးတစ်ပိုင်း လာခဲ့မိကြရာ 'ပုလဲဒေဝီ'တစ်စီးလုံး ပြူးပြူးပျာပျာတွေဖြင့် စက်ခန်း ဝိုင်းအုံနေကြသည်ကို မြင်ရသည်။

'ပုလဲဒေဝီ' သည် ပင်လယ်ပြင်တွင် မှန်မှန်သွားနေဆဲပင်။

တက်မစင်အနီးတွင်မူ ခေါင်းရှည်ကြီး 'အလန်' နှင့် ကျောက်နီ ရန်စောင်နေကြသည့် တိုက်ကွဲကြီးနှစ်ကောင်နှယ် နှာသံတပြင်းပြင်း ပေပေကြီး ဆိုင်၍ရပ်နေကြသည်ကို တွေ့၏။

ကျောက်နီလက်ထဲမှာ လင်းကင်းဓား အရွက်ပြားပြား လက်ဆ ကောင်းကြီးကိုစွဲလျက် ကားကားကြီးရပ်ကာ ခေါင်းရှည်ကို ရူးရူးရဲရဲ နေသည်။ ခေါင်းရှည်ကား မတုန်မလှုပ်။ 'ခုတ်ရဲရင် ခုတ်စမ်းကွာ' ရို မျက်နှာပေးဖြင့် မခန့်လေးစား။

ကြည့်နေရင်းမှာပင် ...

ကျွန်းသား 'အလန်'၏မျက်ဝန်းမှ ထူးဆန်းတွေပြားမှုကို ဇော်သီလ မိလိုက်သည်။ 'အလို ... မြတ်စွာဘုရား .... သူ့မျက်လုံးတွေက စ်ကောင်ရဲ့ မျက်လုံးမျိုးလို ထူးထူးဆန်းဆန်း အရောင်တွေထွက်လို့။ ကြီးမြွေက သူ့ရဲ့သားကောင်ကို မျှိဖို့ ညို့နေတဲ့အတိုင်းပဲ။ စိမ်းတောက် တ်၊ ဝါလက်လက်၊ နီရဲရဲ အလင်းကွင်းတွေ မျှတ်ခနဲ ... မျှပ်ခနဲ လာနေသလိုမျိုး။ ဒုက္ခပဲ၊ သူဘာလုပ်နေတာလဲ'။ အလန်၏နှုတ်မှလည်း ာရာကို မန်းမှုတ်ရွတ်ဖတ်နေဟန် ပွစိပွစိ။ အဓိပ္ပာယ်ဖော်မရသည့် သားများ၏ ဘာသာစကားသံတွေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောက်နီသည် ဒေါသကြောင့် တဆတ်ဆတ်တုန်နေရာမှ
ရှည်ကြီး၏ ညို့စက်ကွင်း၌ ဒူးထောက်လိုက်ရပြီထင်သည်။ တီကောင်
ကြီးများ တင်ထားသကဲ့သို့ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထနေသည့် သူ့ကိုယ်
ကြီးနှင့် 'အလန်' အား အစိမ်းလိုက် ဝါးစားတော့မည့်ကဲ့သို့ ခက်ထန်
နေသော မျက်နှာကြီးတို့သည် တဖြေးဖြေး အသိပိုးဝါး တွေတွေ
ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်ချင်လာသည်။

တုတ်ခိုင်သန်မာလှသည့် သူ့ခြေချောင်းတွေကား ရပ်တည်
ချည့်ချည့်နဲ့နဲ့ ဖြစ်လာသည်။ စောစောက ဟူးဟူးရားရား ရန်လိုနေ
အရိုးအသွား ၂ ပေခွဲခန့်ရှိ လင်းကင်းဓားကြီး တဝင့်ဝင့်သည်လည်း
အထုတ်ခံလိုက်ရသည့် မြွေဟောက်တစ်ကောင်နှယ် နွမ်းနွမ်းရိရိ။

"မလုပ်နဲ့ … မလုပ်နဲ့ … သူ့ကို ရန်မရှာရပ"

ဟင် … မာပါကလား။ စူးရှသည့် 'မာ'အော်သံ၌ တိုးလျှိုး
ပန်သံ၊ ငိုသံတွေ ရောစွက်နေသည်။ ခေါင်းရှည်ကြီး 'အလန်'၏ မျက်
တစ်ဆင့် ထူးဆန်းသော စွမ်းအင်တစ်မျိုးက ရှူးခနဲ ဒိုင်းခနဲ ထွက်
တစ်မုဟုတ်ချင်းပင် ကျောက်နီအား မီးလောင်ပြာကျသွားတော့မည်

အခြေအနေသည် မထွေးနိုင် မအန်နိုင်၊ လိပ်ခဲတည်းလည်
"အလန် … ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်စမ်း။ ကိုင်းဟော့ …
ထော်၊ မင်းက ကျောက်နီကို တွဲခေါ်သွားပြီး ထိန်းထားလိုက်စမ်းကွာ။
ဒေဝီ' ပေါ်မှာ အချင်းချင်း သတ်ကြပုတ်ကြတာကို ငါလုံးဝခွင့်မလွှတ်
တာ မင်းတို့သိထားပြီးသားပဲ။ ကဲ … ကဲ … ကိုယ့်နေရာကိုယ်
ကြ"

ခေါင်းရှည်ကြီး၏ သားရေစည်ကျက်မျက်နှာပေါ်၌ မထိတ
မခန့် အပြုံးရိပ်ကလေး လှစ်ခနဲပြက်သွားသည်ဟု ဇော်သီလ ထင်
သည်။ ရင်လိုက်ဟိုးအတွင်းထောင့်ထဲက အောင့်ခနဲ။ ကြက်သီးမွေး
တွေ တဖြန်းဖြန်းထ။

မည်သို့ရှိစေ၊ 'ပုလဲဒေဝီ' ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပြန်ထိန်းလိုက်
ပြီဖြစ်သည်။ သို့နှင့်တိုင် လူတိုင်းကိုယ်စီ၏ ရင်အတွင်း ဝင်မွှေနေသည့်
သ၊ အာဃာတနှင့် သံသယစိတ် အညစ်အကြေးများကား အနည်မထိုင်
။ ကြိတ်ကြိတ်ကြိတ်ကြိတ်နှင့် လှိုင်းဘောင်ဘင်ခတ်နေဆဲဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြင့်မင် … ထိုညက ကျောက်နီ ဆုံးခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

လှိုင်းလေငြိမ်သည့် လသာသာ ပင်လယ်ညရှုခင်းအလှကို ကြုံ
သူများသော တတမ်းတတ ဖြစ်မိကြလိမ့်မည်။ ဖွေးပြာပြာ အလင်းမှုန်မှုန်
လင်းကျင်းရွှန်းစားနေသည့် အဆုံးမဲ့ ကောင်းကင်ပြင်ကျယ်ကြီးအောက်
ငွေဖြူရောင်လှိုင်းကြက်ခွပ်တွေ တဖျပ်ဖျပ် တလက်လက် တောက်
လျက်၊ စိမ်းယောင်ပြာယောင် မဟူရာသင်ဖျူးကြီးကား တပြန့်တပြော။
ကောင်းကင်မှာ ကြယ်စင်တွေ၊ နက္ခတ်တာရာတွေက စိန်ပွင့်တွေ ဖြန့်ကျဲ
သည့်နှယ် အန့်နှံ့ လွင့်မျော၊ ဆားနံ့သင်းသော ခပ်နွေးနွေး ပင်လယ်လေ
ညှိလည်း တသုန်သုန် သုတ်ဖြူးလျက်။

လလိုက်သည့်ည၊ လှလွန်းသည့်ည။

'ပုလဲဒေဝီ' သည် မြန်မာ့ကမ်းလွန်ပင်လယ်နှင့် အက်ဒမန်ကျွန်းစု
အကြား ရေပြင်ဝယ်တအိအိ ခုတ်မောင်းနေဆဲဖြစ်သည်။ ပင်လယ်၊
ရာတို့၏ သဘာဝအတိုင်း မုန်တိုင်းမဆင်ခဲ့လျှင် အလွန်ပင် ကြယ်စင်
သန့်ကာ သာယာရှုမောဖွယ် ကောင်းလှပေတော့။ အထူးသဖြင့် ယခု
သို့ ရေလွှာသင်ဖြူးခင်းနေသည့် လအလင်း၏ ပြာမှုန်မှုန်အောက်တွင်
ယ်သည် တုနှိုင်းမမီသည့် သဘာဝပန်းချီကားကြီးကို ဖြန့်ကျင်းလှစ်ပြ
သလိုပင်။

ထိုညအလှရှုခင်းတွင် လက်ကွက်စိပ်စိပ် မယ်ဒလင်သံ ညင်းညှံ့
အတူ ဂီတနက်သန်ကိုစောညိန်း၏ 'သစ္စာ'ကို ခပ်ညည်းညည်းကလေး
လေသည့် သီချင်းသံနွဲ့နွဲ့က 'ပုလဲဒေဝီ' အား သဲ့သဲ့ယဲ့ယဲ့ကလေး
ထားသေးရာ ညသည် ပြည့်ခြင်းမင်္ဂလာနှင့် ကုံလုံလှပလွန်းနေတော့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟော့ ... ဟော့လူ၊ ဘာလုပ်တာလဲ ... ဟော့ ... ဟော့ ... နေဦး"

"ဗွမ်း ... ဗလွမ်း ... ဖြုန်း"

"အဲ ... ဒါ ... ကို ... ကျောက်နီ၊ ကိုကျောက်နီပဲ။ ကိုကျော နီ ရေထဲပြုတ်ကျသွားလို့ဗျို့၊ လာကြပါဦး ... လာကြပါဦး"

လွှမ်းတမြေ့မြေ့ လသာညသည့် ဖြုတ်ချည်းပင် ရေပွက်သည့် ရှုန်းရင်ဆန့်ခတ် အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်သွားပြန်လေပြီ။

ကျောက်နီက ဂေါင်းဘုတ်ကဲ့သို့ ပင်လယ်ထဲသို့ သူ့ဘာသာ ခု သွားခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ အိပ်မက်ယောင်၍ လမ်းထလျှောက်နေသူတစ်ဦးကဲ့ သိမှတ်မဲ့လျှောက်သွားနေရင်းက 'ပုလဲဒေဝီ' ၏ ကုန်းပတ်သံလက်ရန်း ကိုကျော်၍ ပြုတ်ကျသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သိလိုက်မြင်လိုက်ကြသူတို့၏ အ အရ မျက်လုံးမဖွင့်ဘဲ လမ်းလျှောက်နေခြင်းတဲ့။

"သူလာနေတာကဗျာ တစ်ယောက်ယောက်က သူ့ကို စိတ် အိပ်မွေ့ချပြီး ခေါ်နေတဲ့ဆီကို တန်းတန်းမတ်မတ်ကြီး လျှောက်လာနေသ ပဲ။ မျက်စိနှစ်လုံးစလုံးကိုသာ မှိတ်ထားတာဗျ။ လမ်းလျှောက်နေတာ ချောလို့။ ဘာနဲ့မှ မတိုးမတိုက်ပဲ ဖြောင့်တန်းနေတာပဲ။ အဲ ... သူ့ ကလည်း ဘာတွေရွတ်နေမှန်းလည်း မသိပါဘူး။ တတွတ်တွတ်နဲ့ဗျ။

အင်း ... ဟုတ်တယ်၊ ဟိုကျွန်းသားခေါင်းရှည်ကြီး ရွတ်နေ တဲ့ဟာမျိုး။ ဘာတဲ့ ... 'ထွာဇယ် ... ထွာဇယ် ... ထွားလားလား ... ထွားလားလား' ဆိုလား၊ ဘာဆိုလား။ မျက်နှာကြီးကလည်း လူသေမျက် ကြီးနဲ့ဗျို့။ ဖို ... အခုတောင် ပြန်ပြောရင် ပြန်ကျောချမ်းမိပါသေးရဲ့။ လက်ရန်းကို ကျော်တက်လိုက်တာများ ခွေ့ခနဲပဲ။

ဟိုဘက်မှာ သူ့ရဲ့ သချိုင်းဖြစ်တဲ့ ပင်လယ်ရေပြင်ကြီးရှိနေ မဟုတ်ဘဲ၊ ဂွမ်းပုံကြီး ဂွမ်းစိုင်ကြီးတွေ ရှိနေတဲ့အတိုင်းပဲ။ သူ့စိတ်နဲ့သူ့ မဟုတ်ဘဲ ပင်လယ်ကြီးက ခေါ်ရာကို ပျော်ပျော်ကြီးလိုက်သွားတဲ့ပုံမျိုး။ လိုက်တာတောင် သိလိုက်မယ်မထင်ဘူး"

ထိုအချိန်က ဖော်သီလကိုယ်တိုင် စက်ခန်းအတွင်းရှိနေခဲ့၍ ခေါင်း ည်ကြီး 'အလန်' လုပ်ကိုင်နေပုံကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီး ဖြစ် ည်။ ထို့ကြောင့် ကျောက်နီသေပုံသေနည်းကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ သူ့ ထုံးသည်းပွတ်များကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲဆောင့်ခြင်း ခံလိုက်ရသကဲ့သို့ နင့်နင့် ည်းသည်း နာကျင်သွားမိရ၏။

ဟုတ်သည်လေ ... ကျောက်နီရေထဲ ပြုတ်ကျသံ 'ဗွမ်း'ခနဲကို ကြားလိုက်ရခင်အထိ ခေါင်းရှည်ကြီးသည် သင်္ဘောတက်မကို ကိုင်လျက် မှ ဂါထာမန္တန်လိုလို၊ မော်ဝင်တေးချင်းလိုလိုကို အခေါက်ခေါက်အခါခါ ပ်ကြော့ထပ်ကြော့၍ ရွတ်ဖတ်နေခြင်းအား နားထောင်ကောင်းကောင်း ထိုင်နားထောင်နေခဲ့မိသည်။ 'ထွာဇယ် ... ထွာဇယ် ... ထွားလား ... ထွားလားလား'။

အကြိမ်ကြိမ် ကြားခဲ့ရသည့် ထိုအသံ၊ သူ့အာရုံထဲ၌ သူနစ်မြုပ် နှံဝင်နေ၍ အလန်က ဖော်သီလကို မမြင်။ သူ့ 'ထွာဇယ် ... ထွာဇယ် ားလားလား ... ထွားလားလား' တွေမှာပဲ အလီလီအလာလာ။ ဟုတ်ပြီ ည်ပုံဆိုလျှင် ကျောက်နီသေရခြင်းနှင့် အလန်သည် ... ဘုရား ... ရား။

"သူ့ကို သူ့ကို ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်ကြပါ။ သူ လူသတ်နေပြီ။ သူ တွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သတ်တော့မှာ။ သူ့ကို ဒီအတိုင်း လွှတ် ထားကြပါနဲ့"

မျှော်လင့်မထားမိ။

ဘယ်အချိန်က ရောက်နေမှန်းမသိသော 'မာ' က အလန်ကို တ်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုး၍ အော်နေတော့သည်။ ခေါင်းရှည်ကြီး 'အလန်' မယုံနိုင်ဟန်ဖြင့် 'မာ' ကိုသာပဲ စူးစူးရဲရဲကြီး ကြည့်နေလေ၏။

"မာ ... မာ ... သတိထားဦးလေ 'မာ'၊ ဘာတွေပြောနေတာ ကိုယ်နဲ့လိုက်ခဲ့စမ်း 'မာ'၊ အကြောင်းစုံ ကိုယ့်ကိုပြောပြစမ်း။ ... လုံးထော်ရေ ကျောက်နီကို ဆယ်လို့များ ရနိုင်ဦးမလား။ ဒီတစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝိုက်မှာ 'ပုလဲဒေဝီ' ကို သုံးလေးပတ်ကျော့ပြီး မောင်းကြည့်။ အစအနရှေ့ ခဲ့ရင် အသက်ကယ်လှေ ၃,၄ စင်းချပြီး ဆယ်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်ကြ ကြားလား''

''ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာ''

ကျောက်နီအတွက် စီစဉ်စရာရှိသည်များကို ကမန်းကတန်း ပြေ ပစ်ခဲ့ပြီး 'မှ' ကို အတင်းချုပ်၍ခေါ်ကာ သူတို့အခန်းကလေးဆီ ပြန်လာ ရ၏။

'ပုလဲဒေဝီ' သည် ပြောင်းဆန်နေလေပြီ။

✿ ✿ ✿

❑

''သူက 'မှ' ကို ချစ်နေတာပ အရှင်။ ဖခင်ကို ကျွန်းစိုးနတ်သား မကိုက်ခင်ကတည်းက ဖခင်ဆီမှာ 'မှ' ကို လက်ထပ်ခွင့် တောင်း ခဲ့တာပ။ သူက နတ်ဆရာ့အိုရဲ့သားပ။ အရှင့်နဲ့သာမကြုံခဲ့ရရင် 'မှာ' သူ့မယားဖြစ်ရမှာပ။ အဲဒါကြောင့် အရှင့်ကို သူမကျေနပ်တာပ ... ရှင်။

အရှင်နဲ့ အရှင့်ရဲ့လူတွေကို သူက ရန်မူမှာပ။ တတိတိနဲ့ ဒုက္ခကြီး မှာပ အရှင်။ ကျွန်းပေါ်မှာ 'မှာ' ရဲ့ ချစ်သူကိုလည်း သူက ဒီလိုကျိန်စာ တိုက်၊ ပညာနဲ့ပြုစားပြီး သတ်ခဲ့ပြီးပ အရှင်။ တစ်မိသားစုလုံး အသေ သေခဲ့ပ။ သူ သိပ်ရက်စက်တာပအရှင်။ သူ့ကို ဒီအတိုင်းလွတ်လွတ် သပ်ထားလို့ မဖြစ်ပ''

ခက်ကာပြီ။

'ပုလဲဒေဝီ'ပေါ်၌ မာနှင့်အတူ နေခဲ့ကြသည့် ၃,၄ လအတွင်း ဘူးမျှ မဖွင့်ဟခဲ့ဖူးသော အတွင်းရေးများကို 'မှာ' ကိုယ်တိုင်က နာနာ ကြည်း အန့်ချနေလေပြီကော။ ဤခေါင်းရှည်ကြီး 'အလန်'က သူ၏ ကို စွဲလမ်းချစ်ကြိုက်နေသော ပုရိသတစ်ဦးတဲ့။ ဖော်သီလ၏ အရှင် လက်ထပ်ခွင့်တောင်းဆိုခဲ့ဖူးသော ရွယ်စူးသူတစ်ဦးဖြစ်သတဲ့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်သို့ဆိုလျှင် သည်လူသည် အဘယ်ကြောင့် 'မာ'၏ဝိုင်း စောင့်ရှောက်သူအဖြစ် 'ပုလဲဒေဝီ' နှင့်အတူ တမင် လိုက်ပါလာခဲ့ရသနည်း 'ပုလဲဒေဝီ' ၏ ရဲဘော်ရဲဘက်များဖြစ်သည့် ဂေါင်းဘုတ်နှင့် ကျောက် ထူးဆန်းထွေလာ သေဆုံးခဲ့ကြမှုများတွင် အဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ပတ်သက်နေလေသနည်း။ ခေါင်းရှည်ကြီးသည် မိတ်ဆွေလော၊ ရန်သူလော

"အဲသလိုပဲ ရှိပါစေဦး ... 'မာ' ရယ်။ လူတစ်ယောက်ကို မန္တန်လေးရွတ်လိုက်၊ ကျိန်စာလေးတိုက်လိုက်ရုံနဲ့ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေ ဖြစ်ရလောက်သတဲ့လား။ နားရှိလို့သာ ကြားလိုက်ရပေတဲ့ ကိုယ်ဖြင့် ကို မယုံနိုင်သေးဘူး"

"သူနဲ့ သူ့ဖခင် နတ်ဆရာကြီးတို့ဟာ အဲဒီဖက်က ကျွန်းတွေ မှာ သိပ်အစွမ်းကြီးတာ။ အားလုံး ကြောက်ကြရတာပ"

"အေးလေ ... ကျွန်းတွေပေါ်မှာတော့ ဟုတ်ချင်ဟုတ်မှာပေါ့။ 'ပုလဲ ဒေဝီ' ပေါ်မှာဖြင့် ဘယ်အဲသလိုလုပ်လို့ ဖြစ်ပါ့မလဲ 'မာ'။ ကိုယ်ခွင့်မပြု ဘူး"

"သူလုပ်မှာပ အရှင်၊ သူ 'မာ့' ကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့အထိ လုပ်မှာ"

မတန်မရာ ကလူကျီစယ်စရာ ဟာသကွက်တစ်ခုကို ကြားလိုက် ရသည်နှယ် ဖော်သီလတစ်ယောက် ပြုံးချင်ယောင်ဖြစ်မိရ၏။ ကြည့်စမ်း အလန်လို ခေါင်းကြီးခြောက်စောင်းက သူ့ 'မာ' လို အလှပဂေးကို ချစ် ချည့်၊ ကြိုက်လှချည့်တဲ့။ ပြီး ယခုလောလောဆယ် 'မာ'က သူ့ဇနီး ကာယ လင်ယောကျ်ားရှိသည်။ 'ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ' ကို သင်း မသိရှာသလော

"မရယ်ပါနဲ့ ... အရှင်၊ ရယ်စရာမဟုတ်ပ။ လောလောဆယ် သူ့ကိုပဲ ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်ပါ။ အားလုံး ဒုက္ခရောက်ကြလိမ့်မယ်ပ"

'မာ' က တကယ် ကြောက်နေရှာသည်။ သူ့ကိုယ်ကလေးသည် ဖော်သီလ၏ ရင်ခွင်တွင် တသိမ့်သိမ့် တုန်နေလေ၏။

ထို့အပြင် ယခုကဲ့သို့ 'အလန်' အပေါ်၊ 'အလန်' ထင်ရာစိုင်း နေခြင်းအပေါ် မထီမဲ့မြင် မထုံတက်သေးလုပ်နေခြင်းကိုလည်း ကြိုက်ပုံမရ သူနှင့်မျိုးနွယ်တူ ကျွန်းသားတို့၏ စရိုက်ဗီဇနှင့် ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်ပုံ၊ အော

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

ပညာဖြင့် စီရင်ပြုစားတတ်ပုံတို့ကို ကောင်းစွာ သိထားပြီးဖြစ်သဖြင့် ည်း ချစ်စိတ်မွှန်ချစ်ဖောတွေ တက်ကြွနေသည့် 'အလန်'လို လူမျိုးက ဖြစ်ဖြစ်၊ တုံးတိုက်တိုက် ကျားကိုက်ကိုက် ဖွတ်တွန်း၍ နသားပါရတွေ လေတော့မည်ကို ချောက်ချားနေပုံလည်းရသည်။

"သူ့ကို ချုပ်ထားမယ်မဟုတ်လား အရှင်"

"မဟုတ်သေးဘူး 'မာ'၊ သူဟာ တကယ့် သဘော်ပဲ့နင်းကောင်း ယောက် ဖြစ်နေပြီပဲ။ ပြီးတော့ရင် သူ့အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း နေသားပဲ။ ဒီအဖြစ်အပျက်တွေကို သူ စီရင်ဖန်တီးတာပါလို့လည်း လက် လက်ကိုင် မပြနိုင်သေးဘူး။ နောက်ထပ်တစ်ခုခု ထပ်ဖြစ်လာခဲ့ရင် ဒါမှ တ် 'မာ့' ကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် လွန်ကျူးလာခဲ့ရင် ဒီအကောင်ကို ကိုယ်တိုင် ပင်လယ်စာကျွေးပစ်မယ် သိလား ... 'မာ' "

"မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး။ သူ ဆက်လုပ်ဦးမှာပ။ သူ့ကို ချုပ်ထားမှ မှာပ"

သနားစဖွယ် 'မာ' ၏ တုန်တုန်ရီရီ ချောက်ချောက်ချားချား ထိတ် နေသည့်ဟန်ကို ဆက်လက်၍ ငြင်းဆန်ရန် မပြုရက်တော့။ 'ပုလဲဒေဝီ' နှင့်သဘော်သားများ၏ မျက်နှာပေးများကလည်း 'မာ' ကို အားတက် ရာ လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ထောက်ခံနေကြပြန်သည်။

သူ့စိတ်ကို ပို၍ဆွပေးနေသည်မှာ ခေါင်းရှည်ကြီး 'အလန်'၏ ကို စိန်ခေါ်အာခံနေသည့်အကြည့်များ။ မုန်းတီးနာကြည်းမှုများဖြင့် ဆူ နေသည်။ အာဃာတ၊ ဒေါသ၊ မစ္ဆေရစိတ်များဖြင့် မီးလျှံနှယ်ဝင်းဝင်း တောက်နေသည်။ စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောသော်မှ 'စမ်းရဲရင် စမ်းကြည့်' မလေးမစား လှောင်ပြောင်နေသလိုလို။

"ကိုင်း .... ဖော့ ... လုံးထော်ရေ ...။ အဲဒီအကောင်ကို နှောင်တစ်ခု ရှင်းလင်းပြီး ထည့်ပိတ်ထားလိုက်ကြစမ်းကွာ။ သူဘာ ထပ်လုပ်နိုင်ဦးမလဲ၊ ဘာတွေ ဆက်ဖြစ်လာမလဲ စောင့်ကြည့်ကြသေး တော့"

❀ ❀ ❀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❑

ဖြစ်တာပေါ့၊ ဖြစ်တာပေါ့။

ထင်မထားတဲ့ကိစ္စတွေ ဆက်တိုက်ကြီး ဆက်ဖြစ်လာခဲ့တာ… တစ်ကျွန်းဝင်တစ်ကျွန်းထွက် ပင်လယ်ခရီးဆက်နေတဲ့ 'ပုလဲဒေဝီ' … ရက်ပိုင်းကလေးအတွင်းမှာပဲ သည်းထိတ်ရင်ဖို ခပ်ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ်… နဲ့ ကြုံခဲ့ရပြန်တာပဲ။

တကယ်တော့ 'မာ'က ဆင်ခြင်တုံတရားအပြည့်ရှိတဲ့ မိန်းက… တစ်ဦးပါ။ ကျွန်းပေါ်မှာ ဘဝအတွေ့အကြုံ၊ ကျွန်းသူကျွန်းသားတွေရဲ့ … ပင်ပန်းတဲ့ဘဝအနေတွေကို ဒိုးပေကျွဲရေခံခဲ့ဖူးတဲ့ သူလည်းဖြစ်တယ်။ … ကြောင့် သူတို့ကျွန်းကြီးပေါ်မှာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တ… တစ်နန်း ဩဇာတိက္ကမကြီးတဲ့ နတ်ဆရာအဘိုးအိုရဲ့သား 'အလန်' … အန္တရာယ်ကို အစောကြီး ကြိုမြင်နေခဲ့တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ရိုးသားလွန်းတဲ့… ဟာ အဲဒီမိစ္ဆာကောင်ရဲ့ ဆန်းကြယ်တဲ့အာနိသင်ကို အကုန်သိခဲ့ရှာတာ… မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါကြောင့်လည်း သဘောက်မသားရဲ့ တုံ့ပြန်ရန်ရှာမှုကို … ခံခဲ့ရတာ။

ခေါင်းရှည်ကြီးကို အခန်းထဲ ပိတ်လှောင်ထားလိုက်တဲ့ ညနေ… ပဲ 'မာ' ဟာ တကယ့်နာတာရှည် လူမမာကြီးတစ်ယောက်လို အိပ်ရာ… မှာ ဘုန်းဘုန်းလဲခဲ့လေရဲ့။ ဘာရောဂါမှလည်း မဖြစ်ဘူး။ ဘာဝေဒနာ… လည်း ထူးထူးလည်လည် မခံစားလိုက်ရဘူး။ အကောင်းပကတိကြီးက… ရုတ်တရက် အဲသလို ဖြစ်သွားခဲ့တာ။

ဟုတ်တယ် … ထူးခြားတာဆိုလို့ အဲဒီအယုတ်တမာကောင်ကို …ချုပ်ထားတဲ့ အခန်းထဲက ဆိတ်မရှိတဲ့ လှည်းဝတောင်းကြီး အဆက်မပြတ် …နေသလို တအိုးအိုးတအီအီနဲ့ မြည်နေတဲ့ လှုပ်ဟီးသံကြီး၊ လူအုသံကြီး …မနား ပေါ်လာနေတာပဲ။ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ မသိပေမဲ့ မကောင်းတဲ့ …ကြံအစည်နဲ့တစ်ခုခု ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်အောင် ဖန်တီးနေမှန်းတော့ အားလုံး …ကြတယ်။

'အလန်' ဟာ အစာလည်း ရှုံးဝမစားဘူး။ ရေလည်း လုံးဝ …သောက်ဘူး။ သူ့ကို အခန်းထဲထည့်ပိတ်လိုက်တဲ့ အချိန်ကစလို့ ဟိန္ဒူ …ဘုန်းကြီးများ တရားထိုင်သလိုမျိုး တင်ပလ္လင်ခွေထိုင်ပြီး အဲဒီ သူ့သောက် …စာဆိုးကြီးကို မနားတမ်း ရွတ်နေတော့တာပဲတဲ့။

ငါ့ရဲ့ 'မာ'ခမျာလည်း အဲဒီအချိန်ကစလို့ အိပ်ရာပေါ်မှာ ခွေခွေ …လေး လဲနေရှာတော့တာပဲ။ အစားလည်း မစားနိုင်ရှာဘူး၊ ရေလည်း …သောက်နိုင်ရှာဘူး။ အသက်ကလေး ဖုတ်လိုက်ဖုတ်လိုက် ရှူနေတာကလွဲ … အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ် ပုံပုံကလေး လဲနေသလိုပဲ။

ကြည့်ရတာ သူ့စိတ်နဲ့သူ့ကိုယ် တကွဲတပြားစီ ဖြစ်နေသလိုမျိုးကြီး။ …ကလေးရဲ့ ကိုယ်ကလေးက ငါ့အိပ်ရာထဲ၊ ငါ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ရှိနေပေမဲ့၊ …ရဲ့ဝိညာဉ်၊ သူ့ရဲ့လိပ်ပြာ သူ့ရဲ့စိတ်တွေဟာ ဟိုးအဝေးတစ်နေရာဆီကို …တ်နေသလိုပဲ။

တို့ငယ်ငယ်တုန်းက ကပ္ပိယကြီးဘကြီး ဦးပေါ်နိုင် ပြောပြခဲ့ဖူးတဲ့ …ဇာတ်လမ်းတွေထဲက စိတ်လွှင့်နာမ်လွှင့်တဲ့ အစီအရင်ဆိုတာဟာ အဲဒီ …မျိုးများလား။

အဲဒီလိုပြောရအောင်လည်း ခေါင်းရှည်ကြီးဟာ သူ့ 'တအိုးအိုး …အီ' တွေကို တအားနင်း ဖိရွတ်နေတာကလွဲလို့ ထိုင်ရာကတောင် ထ …မဟုတ်ဘူး။ စေ့စေ့ပိတ်ထားတဲ့ သူ့မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်လို့တောင် ကြည့် …မဟုတ်ဘူး။ မခက်ပေဘူးလား။

ကြုံနေရပုံကြီးက ဆိုးဝါးလိုက်ပုံများ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း …တွေးမရတော့တာပေါ့။ 'ပုလဲဒေဝီ' ပေါ်က ငါတပည့်လက်သားတွေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အားလုံးလည်း မျက်စိသူငယ်လေးတွေနဲ့ တွေဝေနေကြတော့တယ်။ ‘ပုလဲ ဒေဝီ’ အပေါ်မှာ လူတွေရဲ့ စိတ်နှလုံးတွေကို ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်ပြီး ... ကွဲဝမ်းနည်းနေအောင် တမင်ပြုစားနေတဲ့ မိစ္ဆာတစ်ကောင်ကောင်က လွှမ်း... နေသလိုချည်း။ မကောင်းဆိုးဝါးရဲ့ အနံ့အသက်တွေကပဲ အရာရာ... အပေါ် ဖိစီးနေတော့တယ်။ ချောင်ကြိုချောင်ကြားမကျန် ညစ်ထေး... ပြီး စိုထိုင်းနေလေရဲ့။

“ဆရာ … ဆရာ …”

“အေး … ပြောလေ၊ လုံးထော်”

“အခုပဲ သုံးရက်ရှိခဲ့ပြီ၊ ခုပုံအတိုင်းဆို အခြေအနေက သ... ဟန်ဘူး။ ဟိုမကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကလည်း အစာမစား ရေမသော... ဆရာ့မိန်းကလေးခမျာလည်း အိပ်ရာထဲမှာ ပက်လက်၊ ခေါင်းတောင်... နိုင်ရှာဘူး။ ကျန်တဲ့လူတွေကလည်း ဟိုချောင်ချော် ဒီအကြားလှဲနဲ့။ တ... အသုဘအိမ်၊ မသာအိမ်ကြီးလိုမျိုးဖြစ်လို့။ မိန်းကလေးကို ဒီလိုနဲ့ပစ်ထ... ရတော့မှာလား။ ဆရာကရော ပစ်ရက်သလား”

ငါ့အဖို့လည်း ပြောစရာစကား ဘာရှိမှာတုံး။

ခေါင်းရှည်ကြီး ‘အလန်’ ကို ပိတ်လှောင်ထားခဲ့တာက ၃ ... တိုင်ခဲ့ပြီ။ သင်းကြီးက ထမင်းမေ့ဟင်းမေ့ သင်းရဲ့မိစ္ဆာမန္တန်တွေကို ... ဖတ်နေတုန်း ‘မာ’ ခမျာလည်း မီးသင့်နေညှင်းခံ ပန်းကလေးတစ်ပွင့်... နွမ်းရိညှိုးရော်နေတုန်း။ ဒီလိုပုံနဲ့သာ ဒီထက်ဒီပိုပြီး ကြာခဲ့ရင် …

“မင်းမှာ ဘာအကြံရှိလို့တုံး … လုံးထော်။ ဝေါင်းဘုတ်နဲ့ကျော... ဘာမှန်းမသိဘဲ သေခဲ့ရတာကို ရမယ်ရှာရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီး မဟုတ်တရုတ်... လုပ်ကြမယ်ဆိုရင်တော့ ဘယ်လိုမှ ငါသဘောမတူနိုင်ဘူး။ အဲဒါမင်းသိအော... ကြိုပြောထားတာ”

“မဟုတ်တဲ့စိတ်ကူးမျိုး မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ။ အားလုံးကောင်း... မယ့် အစီအစဉ်ပါ”

“အေး … ပြော”

“ခေါင်းရှည်ကြီးကို ပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲ အရင်ကအတိုင်း ပြန်... လိုက်မယ်။ စက်ခန်းမှာ ကျူပ်နဲ့ကျောက်ခွေးက သူ့ကို အနီးကပ်...

...ကြည့်ကြမယ်။ မသင်္ကာစရာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် တွေ့တဲ့အထိပေါ့။ သူ့ကို ...တိုင်းတိုင်း ဆက်ထားနေလို့လည်း ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ဘူးမဟုတ်လား။ ...ချမ်းသာစရာတွေပဲ ဖြစ်လာတော့မှာ သေချာနေတဲ့ဟာ”

“ကျန်တဲ့လူတွေက ရှက်ခဲကြပါ့မလား”

“အင်း … သူတို့လည်း မိန်းကလေးရဲ့ ဝဋ်ကြီးလှုပုံကို မကြည့်... ...ကြတော့ဘူး။ ကြက်တက်ရယ်၊ အောင်ခရယ်၊ ကြံပဟုံးရယ် သုံးယောက် ... အလှည့်ကျ ကင်းချပြီး ချောင်းကြည့်ကြပြန်တော့လည်း ဒီမသာကောင် ...ာ သင်္ကာယနမကင်းစရာ ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ဘူး။ တုတ်တုတ်တောင် ...တူးတဲ့။ ကျောက်ရုပ်ကြီးလို မလှုပ်မရှောက်နဲ့ တောင့်တောင့်ကြီးထိုင် ... သူ့ဟာကြီးတွေကိုပဲ တအီအီ ရွတ်ဖတ်နေတာတဲ့။

အဲဒီတော့ ကျောက်နီတို့ ဝေါင်းဘုတ်တို့ သေရတာဟာ ဒီအကုသိုလ် ...ကောင်ကြီးရဲ့ ပယောဂမကင်းဘူးဆိုတာ သေချာနေပေတဲ့ လက်ပူးလက်ကြပ် ...မိဖို့ကဖြင့် ခက်နေတယ်။ ဟိုစကား ရှိရဲ့မှတ်လား၊ ‘ယုန်နဲ့အတူ ပြေး ...နဲ့အတူ လိုက်’ ဆိုတာလေ။ ခုလည်း သင်းကြီးကို လူမြင်ကွင်းမှာ ...ထားနိုင်ရင် သင်းရဲ့ဖထော်မနန်း လုပ်နည်းကိုင်ဟန်တွေကို ထိတိပပ ...မိဖို့ ခက်တယ်”

“အင်း … အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်”

ဒီလိုနဲ့ ခေါင်းရှည်ကြီး ‘အလန်’ ဟာ ‘ပုလဲဒေဝီ’ ရဲ့ စက်ခန်းထဲ ... နောက်တစ်ကြိမ် ရောက်လာပြန်တော့တယ်။

ဘာမှမဖြစ်ခဲ့သလိုမျိုး၊ သူ ဘာမှမလုပ်ခဲ့သလိုမျိုး၊ ဘာတစ်ခုမှ ...သိခဲ့သလိုမျိုး။

ဒါပေမဲ့ သူနဲ့ငါရဲ့ကြားက သူသေကိုယ်သေ ရေကုန်ရေခမ်း ဆင်နွှဲ ... နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲဟာ အဲဒီအချိန်ကတည်းက စခဲ့ပြီဆိုတာ ငါဘယ်သိ ... သေခဲ့ဘူး။ မသိခဲ့တာမှ သရိုးသရီကလေးတောင် မဖြစ်ခဲ့တာ။

‘မာ’ ကတော့ ချုံးပွဲချပြီး ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုရှာလေရဲ့။

✿✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၅]

နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာခြင်း

❑

ကျောထဲမှာ စိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ကြက်သီးများလည်း ဖြန်း
ထသည်။ 'ဒီလောက်ပူနေတဲ့ ပင်လယ်ပြင်ထဲမှာ ကြက်သီးထရသေးသ
ကွာ၊ ချီးတဲ့မှ'။ အတွေးများက မရေမရာ ယောက်ယက်ခတ်လျက်ရှိပြီး
ကလည်း နုံးချည့်ချည့်ကြီး ဖြစ်ချင်လာသည်။

'ကေနွ ... ငါဖျားများ ဖျားချင်ပြီလားမသိ' အတွေးစကို
လျက်ပင် ခြေဖျားလက်ဖျားများ ချက်ချင်းအေးစက်လာပြီး ခေါင်းနာ
တွေ ကြီးလာသည်။ ချစ်ဇနီး 'မာ' ၏ မျက်နှာကလေးကိုလည်း ကွက်
တွေတွေကြီး စိုက်ကြည့်နေမိတော့၏။

'မာ' က ကောင်းကောင်းမမာသေး။ သည်သုံးလေးရက်အတွ
အတန်အသင့် အစာဝင်၊ ရေဝင် ဖြစ်လာ၍ အနည်းငယ်လန်း၍ လာခဲ့သ
တိုင် လမ်းမလျှောက်နိုင်သေး။ မျက်နှာကလေးက သိသိသာသာ ချောင်
သွားရှာသည်။ သည်အချိန်တွင် ဖော်သီလသာ တစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့လျှင် ခ
အားကိုးမဲ့ရှာပေရော့မည်။

ဘုတ်ပြင်းကော့သောင်းဘက်က ကျွန်းတစ်ကျွန်းမှာ 'ဂုလဲအေဝီ'
ကို ခဏဝင်ခိုခဲ့စဉ်က မိခဲ့သော ငှက်ဖျားအခံက ပြန်ထလာပြန်လေသည်
ဘား မမျှော်လင့်ဘဲ တစ်နှစ်၊ တစ်နှစ်ခွဲခန့် ကာလရှည် ဒုက္ခပေးခဲ့ဖူးသည့်
ည်ရောဂါက မထင်လျှင် မထင်သလို ရုတ်တရက်ဝင်၍ ဒုက္ခပေးပေါင်း
များခဲ့ပြီ။ အထူးသဖြင့် ကိုယ်စိတ်တိမ်းတိမ်း ပွေပွေဖြစ်နေသည့် ကျဉ်းထဲ
ကျပ်ထဲ အချိန်မျိုးဆိုလျှင် သူ ရောက်လာတတ်စမြဲ။

မစားချင်မသောက်ချင် သိသိသာသာ ရောဂါတက်ချင်နေသည်။
ဒီတတ်သမျှ ဆေးမြီးတိုတွေဖြင့် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဒေါက်တာရမ်းကု
ခုပ်ကြည့်သည်။ မထိရောက်။ ဝီစကီကို ရေနွေးပူပူဖြင့် ကျိုက်ချသည်။
ဒိပ်မသိသာလှ။ ပင်လယ်တွင်းမှာမို့ ဆေးပြင်းတွေ မသောက်ချင်သဖြင့်
ချောင်ဖယ်ရှောင်ဖယ် လုပ်နေခဲ့မိသော အင်္ဂလိပ်ဆေးသေတ္တာကို ထုတ်လျက်
နိုင်ဆေးပြားများကို အလောတကြီး မျိုမိပြန်သည်။ ထူးခြားမှုမရှိ။

"အလိုလေး ... ဘုရား ... ဘုရား ... အရှင် ... အရှင့်မျက်နှာ
ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ"

"အင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ... မာ"

'မာ' ၏ ထိတ်လန့်တကြား ပူတိပူလောင်ဟန်ပန်ကြောင့် သူ့
မျက်နှာကို သူ မှန်ထဲပြန်ကြည့်မိ၏။ လား ... လား ... သေကာနီး လူ
နာရုပ်ကြီးပါကလား။ အခြေအနေ မဟန်တော့ပြီမှန်း ရိပ်မိလိုက်ပြီ။

မှန်ထဲက သူ့မျက်နှာသည် ရောဂါဆိုးကြီးတစ်ခု၏ဒဏ်ကို နှစ်
ကာလများစွာ ခံစားခဲ့ရသည့်နှယ် ချုံးချုံးကျလျက်ရှိ၏။ အသားအရေက
ညစ်ညစ် စုတ်ဖတ်ဖတ်။ မျက်ကွင်းကြီးများက ဟောက်ပက်ကျနေသည်။
နှုတ်ခမ်းပေါ် အရေတင်။

ပြင်းပြင်းထန်ထန် နာဖျားလိုက်ခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်ဘဲ သည်
သုံးလေးရက်ကလေး သရိုးသရီဖြစ်လိုက်ကာမျှနှင့် သည်ပုံမျိုးကြီး ဖြစ်သင့်
သည်မဟုတ်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်သာ မဟုတ်ခဲ့လျှင် အသက်ထွက်ကာနီး
ကြီးဟု ပိုးစိုးပက်စက် ပြောမိမည်ကော်။ 'ရှိုးရှိုးသားသားမှ ဟုတ်ပါ
သေစ'။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပါပြီ . . . သေချာပါပြီ။ သူ ဒီမကောင်းဆိုးဝါး အလုပ်ေ
ကို ပြန်လုပ်နေပြန်ပြီ။ အရှင် . . . အရှင့်ကိုသတ်ဖို့ သူကြံစည်နေပြီ"

"ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား . . . မာရယ်။ ကိုယ့်လူတွေ တစ်ချိန်လုံး အ
အတူတူ အနီးကပ်ရှိနေကြတာပဲ။ မသင်္ကာစရာတစ်ခုခု သူလုပ်ခဲ့ရင် ကိုယ့်
တွေက သူ့ကို ချက်ချင်းသတ်မှာပဲ"

"အရှင် . . . မသိဘူးနော်။ သူတို့သားအဖက ဝိဇ္ဇာဥ်တွေကို
စားပြီး လိုရာခိုင်းနိုင်တာပဲ။ 'မာ'တို့ကျွန်းပေါ်မှာ သူတို့ကို ဘယ်သူမှ
မကြည့်ရဲခဲ့ကြဘူးပဲ။ သူ့ကို သင်္ဘောပေါ်က ထားရစ်ခဲ့ပအရှင်။ သူ
ကို သတ်မှာပ"

"မဟုတ်သေးပါဘူး . . . 'မာ' ရယ်။ 'မာ' ပြောသလိုလုပ်ခဲ့
'မာ့'ကိုလည်း ပြန်ပြီး ဒုက္ခပေးဦးမှာလေ။ 'မာ့'ကို ကိုယ် အဆုံးရှုံးမခံ
ဘူး"

တဖြေးဖြေးနှင့် ဇော်သီလ၏ ရောဂါအခြေအနေက ပိုရှိသည်
လာသည်။ အစာစား၍မရ၊ ရေမျို၍မရ၊ တကိုယ်လုံးရှိ အကြောများ
ဆိုင်းလျက်ရှိကာ အားကုန်မောပန်းနေ၏။ ကောင်းကောင်းအိပ်မပျော်
ခြောက်အိပ်မက်များဖြင့် နုပမ်းလုံးနေရသည်။ အလွန်ကြံ့ခိုင်သန်မာခဲ့
က ယခုမူ နည်းနည်းကလေး လှုပ်ရှားမှုနှင့် မောချင်သည်။ ရင်ထဲက တ
လုပ်ဖြစ်ချင်သည်။ 'သည် . . . သည်အကောင် ငါ့ကို တိတ်တဆိတ် အ
တွေများ ခပ်ထားလေသလား'။ သံသယအတွေးများက ယုန်ထင်ကြေ
ထင်။

မိန်းခလေးမှာ သူ့ဝေဒနာထက် ဇော်သီလကို ပို၍ ပူပန်လျ
ရှိသည်။ တကယ့်သေဘေးကြီးနှင့် ကြုံလေပြီဟုလည်း အတပ်တွေးထ
ရ၏။

စိတ်ကို အတန်တန်တင်းထားသော်မှ ဇော်သီလ၏ အခြေအနေ
မဟန်လှပါ။ အရာရာတိုင်းကို စိတ်ဝင်စားထက်သန်မှုတို့ဖြင့် တောက်လ
ရှန်းစိုနေခဲ့သော သူ့မျက်ဝန်းများသည် မှိန်ဖျော့ဖျော့၊ ဝါကြန့်ကြန့် ဖြစ်လ
သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာက တစ်ဝက်ခန့်ယုပ်သလို ချုံးကျသွားသည်။ မျက်ကွင်
များပါညိုး၍ ခြေလှုပ်လက်လှုပ်ရသည်ပင် ပင်ပန်းချင်လာ၏။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

မိန်းကလေးသည် ဆန်ပြုတ်ရည်ကျဲကျဲကို ကိုယ်တိုင်ကျိုသည်။
သူတို့အခန်းကလေးထဲသို့ မည်သူ့ကိုမျှ အဝင်မခံတော့။ ဆန်ပြုတ်ကို ချော့
မော့မော့ဖြင့် ဝင်အောင်တိုက်သည်။ သူကလေး၏မျက်ဝန်းသည် ယခင်
တတိတ်ထိတ်ကြောက်ရွံ့ စိုးရိမ်နေဟန်ကို မပြတော့။ တစ်စုံတစ်ရာကို
တိုက်ရင်ဆိုင်တော့အံ့ဟု ပိုင်းပိုင်းဖြတ်ဖြတ် တုံးတုံးချထားသည့်နှယ်
ရဲ့ ရှိနေလေသည်။

မကြာမီပင် 'ပုလဲဒေဝီ' သည် ကုန်တင်ရန်နှင့် စားရေရိက္ခာများ
ဖြည့်တင်းရန် ပို (တ်) ဗလဲယားဆိပ်ကမ်းမြို့နှင့် သိပ်မဝေးသည့် ကျွန်းစု
ကလေးအနီးမှာ ဆိုက်ကပ်သည်။ 'ပုလဲဒေဝီ' ကျောက်ချပြီးသည်နှင့် မိန်း
ကလေး 'မာ'သည် လှေတစ်စင်းဖြင့် ကျွန်းဆီကို အပြင်းလှော်ခတ်၍ ထွက်
သွားတော့၏။

ညမိုးကြီးမချုပ်မီ 'မာ' ပြန်ရောက်လာသည်။ သူတစ်ယောက်
တည်းမဟုတ်။ အသက်အရွယ်အလွန် အိုမင်းနေသည့်တိုင် ဖျတ်ဖျတ်လတ်
လတ်နှင့် ကြံ့ခိုင်ဆဲရှိသော ဒေသခံဆေးဆရာတစ်ဦးကို သူနှင့်အတူ ခေါ်လာ
ခြင်းဖြစ်၏။ 'မာ' က 'ဘ' ဟုခေါ်သော ထိုဆေးဆရာအိုကြီးကို အလွန်
ကလေးစားဟန် ဆက်ဆံနေသည်။ သူတို့ နားလည်ခြင်းမရှိသည့် ဘာသာ
စကားတစ်မျိုးဖြင့် 'မာ' က အဘိုးအိုကို ရှင်းပြနေ၏။ ဇော်သီလ၏ အခြေ
အနေကို ရှင်းပြနေခြင်းပဲဖြစ်မည်။

ထိုအချိန်က ဇော်သီလသည် အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း
အိပ်နေခိုက်ဖြစ်သည်။ လသာမှန်အိမ်ကလေးက ခပ်မှိန်မှိန် လင်းနေဆဲ။
အရိပ်များသည် အခန်းနံရံတွင် တလှုပ်လှုပ်ခုန်ပေါက် လှုပ်ရှားလျက်။

အနီးကပ်မြင်ရတော့မှ ဆေးဆရာအိုသည် သူထင်ထားသည်ထက်
ပို၍ အိုမင်းနေမှန်း ဇော်သီလ သတိထားမိ၏။ လူလုံးလူဖန် သေးကွေးလှပြီး
မြင်သမျှ အသားအရေများ တွန့်လိမ်ရှုံ့တွနေသည်။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး
ဆံပင်အမွှေးအမှင်မရှိ။ ဘူးသီးခြောက်တစ်လုံးနှယ် ပြောင်နေ၏။ မျက်နှာသွင်ပြင်
မှာ မျောက်ကြီးတစ်ကောင်နှင့် တူသည်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှိုးတံကျိုးကျဲ ဖွဲကိုင်းကိုင်း သစ်ခြောက်ပင်ကြီးတစ်ပင်လို၊ အရော
အဆင်းကင်းမဲ့စွာ ညှစ်ထေးနေသော ဘောင်းဘီတိုတစ်ထည်ကို ဝတ်ဆ
ထားသည်မှအပ၊ အပေါ်အင်္ကျီမပါ။ ဗလာကိုယ်ထီး၊ သို့နှင့်တိုင် မီးကျိုး
တစ်စနှယ် တရှိန်ရှိန် လင်းတောက်နေသည့် သူ့၏မျက်ဝန်းများ၌ ဉာဏ်
ပညာ၊ အတွေ့အကြုံနှင့် စွမ်းပကားများ၏ အားကောင်းသန်မာမှုကို ထင်ထ
ရှားရှား မြင်နေရသည်။

"........."

"........."

"........."

ဆေးဆရာအိုသည် ဖော်သီလ၏အနီးတွင် ဆောင့်ကြောင့်ထိ
လျက် ဖော်သီလ၏မျက်ဝန်းများအား တည့်တည့်စိုက်ကြည့်လျက် 'မာ့'
ပြောသည်။ အဘိုးအို၏စကားကြောင့် မျက်စိမျက်နှာ အပျက်ကြီး ပျ
လျက်ရှိသည့် မိန်းကလေးခမျာ စိုးရိမ်ပူပန်မှု၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရော
လျက်ရှိမှန်း သိသာလှ၏။

"........."

"........."

"........."

သမားအိုက မိန်းကလေးအားတစ်ခုခု တောင်းလိုက်ဟန်တူသည်
'မာ'က နံရံတွင်ချိတ်ထားသည့် ဖော်သီလအမြဲ ဆောင်းလေ့ရှိသော သဆေ
ကပ္ပတိန်ဦးထုပ်ကို ဖြုတ်၍ တရိုတသေ ကမ်းပေးလိုက်သည်။ အဘိုးအို
ဦးထုပ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ကိုင်ထား၏။ ပြီးလျှင် မျက်စိမ
ကိုမှိတ်၍ ဂါထာမန္တန်များကို တိုးတိုးရွတ်လေတော့သည်။ သူ့ကိုယ်ကြီးသည်
ဘယ်ညာယိမ်းလျက် အသံကလည်း အားပါလာသည်။ တိုးလိုက်ကျယ်လိုက်
သိပ်မကြာလှ။ အဘိုးအိုသည် သက်ပြင်းချ၍ ဦးထုပ်ကိုလွှတ်
လိုက်၏။ စိတ်အိုက်လှအိုက် မောဟိုက်သွားဟန်ဖြင့် ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ
ဆေးတံကို ထုတ်ယူလိုက်ကာ မီးညှိ၍ ဖွာနေသည်။ မျက်နှာမသာမယာ

အခြေအနေကို ရိပ်စားလိုက်မိပုံဖြင့် 'မာ' သည် ဆရာအိုအနား
ကပ်သွားပြီး တိုးတိုးတိုးတိုးပြောကြပြန်သည်။ ဆရာအိုက ဘာပြောလိုက်
ည်မသိ၊ 'မာ' ခမျာ ယခုပင်လျှင် သေမင်းနှင့်ပက်ပင်း ကြုံလိုက်ရသည်
တုန်လှုပ်ချောက်ချားလျက် မျက်နှာကလေး ညှိုးမှောင်လာတော့သည်။
အားတစား တရိုတသေဖြင့် ခြေကြွခငွေကလေးကို လက်ထဲ အတင်းထိုး
ည့်ပေးပြီးသည့် ခဏအတွင်း ဆရာအိုသည် လာလမ်းအတိုင်း ခြေဖော့
၍ ထွက်သွားတော့၏။

အဘိုးအို ထွက်သွားပြီးသည်အထိ 'မာ' ခမျာ ငူငူကြီး ထိုင်နေရှာ
သည်။ အသိနှင့်သတိသည် သူ့ကိုယ်ထဲမှ လွင့်သွားလေပြီထင့်။ တော်
ကြီးကြာမှ နှစ်ကိုယ်ကြားလေသံကလေးဖြင့် ညင်းညင်းကလေး အသံ
သာ၏။

"အရှင့်ကို သေအောင် ကျိန်စာတိုက်ထားတာပ"

"မဟုတ်တာကွယ် ... အရူးစကားတွေ။ ကိုယ်ဖြစ်နေတာ ပင်
ကျော်ဖျားပါ။ ဒီလိုပဲ သင့်တော်တဲ့ဆေးနဲ့ တွေ့ရင် ပျောက်သွားမှာပါ။
နေပါဦး၊ ဘယ်သူက လုပ်ထားသတဲ့ ... လဲ"

"ဘုရားစူးရပါစေ့ ... 'မာ' ပြောတာကို ယုံပါအရှင်။ အောက်
ည်းတွေနဲ့ စီရင်ထားလို့သာ အရှင့်ရောဂါက ဆေးမတိုးတာပေါ့။ ဒါမျိုး
ဘယ်သူလုပ်တတ်ပ အရှင်။ 'မာ' တို့ကျွန်းသား နတ်ဆရာအဘိုးနဲ့
ား 'အလန်' ကလွဲရင် ဘယ်သူရှိပ။ 'မာ့' ကိုလည်း သူပဲလုပ်တာ။
ကိုမရမချင်း လူတိုင်းကို သူဒုက္ခပေးနေမှာပဲ အရှင်။ သူ ကျိန်စာတိုက်
သ"

"သူနဲ့ကိုယ်က ရန်သူတွေမှ မဟုတ်ဘဲ 'မာ'။ သူက ကိုယ့်ကို
ကြောင့် သေစေချင်နေရတာတုံး"

"သူတို့ကိုးကွယ်တဲ့ နတ်ကျားကြီးကို အရှင်က သတ်ခဲ့တာပ။
ာ့ သူရှယ်စူးထားတဲ့ 'မာ' ကို အရှင်ပိုင်ခဲ့တယ်လေ။ ကျွန်းပေါ်မှာ
အားအဖ မျက်နှာပြစရာမရှိပ။ အဲဒါကြောင့် ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုင်းပါကွယ်၊ ဒီလိုလူမျိုးရဲ့ကျိန်စာကို ငါက မမှုပါဘူး။ ငါ မကြာခင် ကျန်းမာလာမှာပါ။ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာနေပါကွယ်"

" 'မာ' ကစိတ်ချမ်းသာအောင် နေရမယ်ပ ...ဟုတ် အရှင်။ အရှင်ဟာ မကြာခင်သေရတော့မယ်ဆိုတာ သိသိကြီးနဲ့ ပျော် နေရမယ်ပ"

"ဘယ်လို ... ဘယ်လိုမာ၊ ဘာဖြစ်တယ်"

"ဟုတ်တယ် ... အရှင်ဟာ သေတော့မယ်။ သေရတော့ အခုလာမယ့် လကွယ်နေ့ညသန်းခေါင် မကျော်တော့ဘူး။ မုချသေ အရှင်။ သိရဲ့လား ... အဲဒါကို အရှင်သိရဲ့လား"

"ဗုဒ္ဓေါရေ ... အဲဒါကို 'မာ' ဘယ်လိုသိ ...."

"အခုပဲ ... ဒီကျွန်းပေါ်က မှော်ဆရာ ပြောသွားတာပ။ လည်း 'အလန်' တို့သားအဖတွေလိုပဲ တကယ်စွမ်းတဲ့ဆရာ တစ်ယေ ပ"

"သူ ဘယ်လိုပြောသွားသလဲ ... မာ"

"လာမယ့်လကွယ်နေ့ည လကွယ်ချိန်မရောက်ခင် ဒီကျိန် ကြီးကို စီရင်ထားတဲ့ 'အလန်' သေချင်သေ၊ သူ မသေရင် အရှင်သေ မုချပ"

"ရယ်ချင်စရာပဲ ... 'မာ' ရယ်။ ကိုယ်လိုလူမျိုးကို 'အ မပြောနဲ့ ဘယ်လိုလူကမှ အဲဒီလို အောက်လမ်းပညာ၊ စုန်းကဝေ၊ မှော် တွေနဲ့ အသေသတ်လို့ ရနိုင်မတဲ့လားကွယ်။ ကြုံကြုံရသေးတော့"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် 'မာ့'ကိုတော့ ယုံပါအရှင်။ 'မာ'ပြောတာကို ယုံပါ။ 'မာ' ပြောတဲ့အတိုင်းလည်း တစ်ခါလောက် လုပ်ပေးစမ်းပါ အရှင့်အတွက် မဟုတ်တောင် 'မာ့' အတွက်လေ"

"ကံစီမံတဲ့အတိုင်းပေါ့ကွယ်"

"လကွယ်ဖို့က ၈ ရက်၊ ၉ ရက်လောက်ပဲ လိုတော့တာပ"

"ကွယ်ပါစေကွယ်။ အဲဒါက သဘာဝရဲ့ သူ့ဓမ္မတာအလုပ် မဟုတ်လားကွယ်။ လကွယ်လို့ ကိုယ်သေရမယ်ဆိုတာကဖြင့် ယုံ

။ ယုံရခက်ခက်ပဲ မဟုတ်လား။ 'အလန်'က အဲဒီလိုကျိန်စာ အစီအရင် ကို လုပ်နေတယ်ဆိုရင်တောင်မှပဲ ကိုယ်က သူ့ကို အပြစ်ယူမိမှာမဟုတ် ဘူး။ သူ့အလုပ်ကိုသူ ဆက်လုပ်စမ်းပါစေ။ သူ ဘယ်အထိ လုပ်နိုင် ဲဆိုတာကို ကိုယ်လည်း စောင့်ပြီး ကြည့်လိုက်ချင်သေးတယ်။ သူဘယ် ိစွမ်းမလဲ။ သူ့အစီအရင်က ဘယ်လောက်အထိ ထက်သလဲ။ သေကာ သပေရော့၊ အသေခံပြီး ကြည့်လိုက်ချင်သေးရဲ့"

ပြောချင်ဇောဖြင့် အားတက်သရော ပြောလိုက်ပြီးသည့်တိုင် တလိပ် လိုက်၍ ဆို့တက်လာပြီး မောလာသဖြင့် ရုတ်ခြည်း အားအင်ကုန်ခမ်း ဲ့သို့ မျက်စိကို မှိတ်ထားရသည်။ 'သေပလေ့စေလေ၊ သူစွမ်းလို့ ငါသေ ်တောင် သေပျော်ပါတယ်' သူ့စိတ်ကို့သူတင်း၍ ဖွတ်ချည်း ခေါင်းမာ ိုက်တော့၏။

'ပုလဲဒေဝီ' သည် မဲမှောင်သော ပင်လယ်ပြင်ကို မျှော်ကြည့်နေ တူသည်။ ကောင်းကင်မှာ လမထွက်သေး။ ကြယ်သေးကြယ်မွှားက တွေသာပဲ တလက်လက် လင်းလျက်ရှိ၏။ 'ဟုတ်ပ ... လကွယ်ရက် ပဲလေ'

မြူနှင်းခနဲ ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ ထလာလျက် ခေါင်းထဲမှာ မူး င်လာသည်ကို ဇော်သီလ ဝန်မခံချင်၍မရ။ 'လောကမှာ သေခြင်းတရား ခေါ်ချင်တဲ့အချိန် ခေါ်လို့ရတဲ့ကျိန်စာမျိုး၊ မှော်ပညာမျိုး တကယ်ရှိလေ သလား'

ယခင်က အရေးလုပ်၍ စဉ်းပင် မစဉ်းစားခဲ့ဖူးသည့် သည်အတွေး ကို တခုတ်တရ ရင်ထဲသို့ထားမိသည့် ကိုယ့်အဖြစ်အား ဇော်သီလက ်တာသာကို အံ့ဩနေမိတော့သည်။

'မာ' ဆိုသည့် မိန်းကလေးကို မတွေ့ရတော့။ ဘယ်အချိန်က ်သွားလေသလဲမသိ၊ 'မာ ... ငါ့ကို စိတ်ပျက်သွားပြီထင်တယ်'။ ရင် ်အတွင်းပိုင်းထဲအထိ နက်နက်ကြီး စူးအောင့်သွားလျက် ဇော်သီလ ည် ခေတ္တမျှ အသက်ရှူရပ်၍ ...။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❑

ရေပြင်ကိုသာ သတိလက်လွတ် ငေးကြည့်နေမိသည့် မိန်းက
'မာ' သည် ပင်လယ်ကိုလည်းကောင်း လရောင်ကိုလည်းကောင်း ကော
ကောင်းမမြင်။ လမင်းသည် စောစောထွက်ခဲ့ပြီးပြီ။ ကြယ်တွေကလည်း
နေ၏။ ပင်လယ်ကို တနံတလျား ဖြတ်ပြေးလာခဲ့သည့်လေသည် ပွလွန်း
ချည့်ဟု 'မာ' က ထင်နေလေသည်။

လကွယ်ရက်မို့ လထွက်ချိန် နောက်ကျသည်။ ညဉ့်နက်နက်မှ
လထွက်လာလိမ့်မည်။ ပြီးလျှင် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ခဏသာနေပြီး အရှေ
၏ ဝါးမျှိုမှအောက်မှာ ထစ်စစ ပြိုကွဲပျောက်ပျက်သွားလိမ့်မည်။ လကွယ်ရ
သို့ နီးသထက်နီးလာလေ လမင်းကိုတွေ့ရဖို့ ခက်ခဲလာလေ။

'မာ' က သူ့ချစ်သူ ဖော်သီလကို လမင်းပမာ ထင်ချင်လာ
လကွယ်ရက် ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်လျှင် သူမ၏လမင်းသည် သူမ၏
ထဲမှ ထာဝရ ပျောက်ကွယ်သွားပေတော့မည်။ 'လကွယ်ရက် ရောက်လ
ပြီကော'။ အတွေးဝင်မိလျှင်ပင် မျက်ရည်ဥတို့ ဝဲခနဲ ပြို၍ အိုင်ကျလာ

'မာ' သည် တစ်ခုခုကို အလေးအနက်တွေးရင်း စိတ်ကို ယ
ဖြတ် ပိုင်းဖြတ်လိုက်တော့သည်။ ချစ်သူကို သူကယ်တင်ရမည်။ ချစ်သူ
အသက်ကို ကာကွယ်ရမည်။ သူမှတစ်ပါး သည်အရေးကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်
နိုင်သူမမြင်။ 'အလန်' သည် ကောက်ကျစ်ပါးနပ်လွန်းလှသည်။ ယခု
လျှင် ချစ်သူနှင့် **'ပုလဲဒေဝီ'** ကို 'အလန်' က ရန်ပြုနေပြီ။ ရန်သူ၏ အ

ချက်၊ ပျော့ကွက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မဆုပ်ကိုင်မိဘဲ မည်သို့မျှ အလဲထိုး
သိမ့်မည်မဟုတ်။

ထိုစဉ်အခိုက် ...

စိတ်ထဲမှာ ထင့်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ကြောက်စိတ်တွေ အလိုလိုဝင်
ပြီး မလုံမခြုံ ခံစားလာရသည်။ 'တစ်ယောက်ယောက်က ငါ့ကို ကြည့်
တယ်။ ကေန္တ 'အလန်' ပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ 'အလန်' ဖြစ်ဖို့ များ
သည်။ သူ၏ချစ်သူခမျာ တရိရိ တမှုန်းမှုန်း ဖျားနာ၍ မိန်းမောနေချိန်များ
အလန်သည် တစ်နေရာရာမှ သူ့ကို ချောင်းမြောင်းစိုက်ကြည့်နေလေ့
သည်။ သူ သတိထားမိလိုက်သည်နှင့် ရိပ်ခနဲ ပျောက်သွားတတ်သည်။
န်သည် သူ့ကိုချစ်သည့်ဇောနှင့် အရူးတစ်ပိုင်း ဖြစ်နေလေပြီ။

အချစ် ...။ သည်းသည်းငင်ငင် အချစ်။

'မာ့' ကိုချစ်သည့် ထိုဇောစိတ်တွေဖြင့် မှန်ထူ၍ ဆင်ကန်းတော
မွေးမိုက်မိုက်တွေ စွတ်လုပ်နေသည့် 'အလန်' ကို တုံးခနဲ ပုန်းပုန်းလဲ
အောင် ထိထိခိုက်ခိုက် ထိုးနှက်နိုင်ရန် ပျော့ကွက်သည် ထိုချစ်ဇောရမ္မက်
တစ်ပါး အခြားမရှိ။

'ဟုတ်ပြီ ...အကြံရပြီ'။ ဟုတ်ခနဲ ဝမ်းသာလုံး ဆို့သွားလိုက်
အနိုင်းမရှိတော့။ သူတို့ကျွန်းသားတွေမှာ အယူသီးသည်ဟုပဲဆိုဆို
ဆန်းဆန်းကလေးတစ်ခု ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်ရှိခဲ့သည်။ ရေထည့်ထား
ဘူးတောင်းထဲရှိ ရေမျက်နှာပြင်ထက်၌ အရိပ်ထင်နေသော မျက်နှာ
၏ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ရေလှုပ်၍ ပျက်သွားခဲ့လျှင် ရေ၌
သော ထိုသူ၏ဝိညာဉ် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

ရေထက်၌ အရိပ်ပေါ်နေသော မျက်နှာပိုင်ရှင်သည် ချက်ချင်းပင်
သေဆုံးသွားရပေလိမ့်မည်။ သည်နည်းလမ်းသည်သာ 'အလန်' လို
မ်းလူရမ်းကြီးအား အလွယ်ကူဆုံး အဆုံးစီရင်ပစ်နိုင်သည့် နည်းလမ်း
သည်။ 'ဒီနည်းပဲ ဒီနည်းပဲ၊ ဒီအယုတ်တမာ မိစ္ဆာကောင်ကို သတ်ရမယ့်
သစ်ပဲ'။ 'မာ' သည် ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် မျက်ရည်များပင် လည်သာ
သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အိုး . . . ဒီနည်းကို ငါသိထားသလို သင်းလည်း သိထား ပဲ။ ရေထက်အရိပ်ထင်တဲ့မျက်နှာမှာ ကြည့်တဲ့သူရဲ့ ဝိညာဉ်တည်တယ်။ အ ပျက်ရင် အသက်သေမယ်ဆိုတာ ကျွန်းပေါ်မှာကလေးကစ သိနေတာ အဲဒီတော့ ဘူးတောင်းထဲကရေကို သူက ဘာကြောင့်ကြည့်မှာလဲ။ သူ မ ဘူးဆိုရင် သူ့ကို ဘယ်လိုသတ်မလဲ။ ခက်တော့တာပဲ"

မှောင့်မှောင့်ရောင့်ရောင့် အတွေးတွေက ဟိုမှသည်မှ ဝင်လာကြ သည်။

"အလန် လုံးဝ သံသယမဝင်အောင် ဉာဏ်ဆင်မှဖြစ်တော့မ သူ့အကြံတွေကို ပျက်စီးအောင် လုပ်နိုင်မဲ့ ဘာအဟန့်အတားမှမရှိ တာ သူယုံအောင် ကြိုးစားရတော့မှာပဲ"

တွေးရင်းတွေးရင်း ခေါင်းများ ချာချာလည်လာ၏။ သို့တိုင် ချစ်သူကို ကယ်တင်ဖို့ သူ့အသက်ကိုပင် စတေးရပါစေတော့၊ သူလုပ် အလုပ်ကို ရေခံ့ရေဖျားလုပ်တော့မည်ဟု ယတိပြတ် ပိုင်းဖြတ်မှုတွေ နိုင်မြဲလာတော့သည်။

'ပုလဲဒေဝီ' သည် နောက်နှစ်ရက်ခန့်ဆိုလျှင် ကျွန်းငယ်တစ် ကပ်၍ ကျွန်းထွက်ပရဆေးပင်၊ ဆေးမြစ်များ၊ ငါးကြီးအနှစ်ဖတ်များ၊ လ ဈေးများကို တင်ဖို့ရှိသည်။ ထိုပစ္စည်းတင်ဆောင်မှုပြီးလျှင် ရန်ကုန်သို့ ခရီးကို စတင်လိမ့်မည်။ သည်ခရီးမဆုံးမီ သူ့အကြံအောင်မှဖြစ်မည်။ 'အေ ရမယ်၊ အောင်အောင်ကြံရလိမ့်မယ်"

✿ ✿ ✿

❑

သိတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့။

'အလန်' ဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း 'ပုလဲဒေဝီ'က ရန်ကုန်ကိုမကပ် ဓါသေတော့မယ်လို့ အပိုင်တွက်တယ်နဲ့ တူပါရဲ့။ ငါမျက်စိမမှိတ်ခင်မှာ ရဲ့ 'မာ' ကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ထိကပါးရိုကပါး လုပ်ချင်လာတော့ ။ 'ပုလဲဒေဝီ' အဖွဲ့သားတွေမို့ ကိုယ့်ကီစ္စတွေနဲ့ ကိုယ်ရှုပ်ပြီး အလုပ် နည်း မများလိုက်နဲ့။ သင်းက 'မာ' ကို ရစ်သီရစ်သီ လုပ်နေပြီ။

အဲ . . . 'မာ' ကလည်း မသိမသာ မှုပျက်လာခဲ့တယ်။ မျက်နှာ ည်း ညှိုးညှိုးနွမ်းနွမ်းနဲ့၊ ကြွေတော့မယ် ပန်းကလေးလိုပဲ။ ခများက း ငါ့ကို ဒီတောင်က ကျော်တော့မယ်မဟုတ်ဘူးလို့ စိတ်လျှော့လိုက်ပြီ ။ အလန့်ရဲ့ အန္တရာယ်စက်ကွင်းက ရုန်းထွက်ဖို့ 'မာ' အကြံပြုသမျှ ကို ဖိဖိခါ ငါက ပယ်ပယ်ချပစ်တတ်တဲ့အပြင် အလန်ကို သူ့စိတ်ကြိုက် လွှတ်လပ်လပ်ကြီး လှုပ်ရှားခွင့်ပေးထားတာကိုး။ ငါကလည်း ငါ့ခံယူ နဲ့ငါ။

ဒီလူလူသူသူနဲ့ ကင်းလွန်းဝေးလွန်းပြီး ခေါင်ခေါင်ခါးခါး ရှေးခေတ် င်း လူ့ကမ္ဘာကဝန်းကျင်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်က ငါ့တို့ သစ်လူသားတစ်ဦးကို ဂါထာလေးရွတ်၊ မန္တန်လေးဖတ်၊ ကျိန်စာတိုက် နဲ့လောက်လေးနဲ့ ပိုးခနဲ ပက်ခနဲ သေရမယ်ဆိုရင် ဒါမဟုတ်သေး သေရစေဦး။ ဆယ်ခါပြန် သေပစ်လိုက်ဦးမယ်။ အဲဒီလိုကိုး။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အင်းလေ ... ပြောလို့သာ ပြောရတယ်။ ငါ့အခြေအနေက
အတော့ကို ယိုးယွင်းနေပြီ။ မသေရုံတမည်ပဲ။ အသားအရေတွေ ခြောက်
ပြီး အရိုးပေါ်အရေတင်ပဲ ကျန်တော့တယ်။ စကားလည်း ကောင်းကောင်း
မပြောနိုင်။ လူကူမပါဘဲ မထနိုင်၊ မထိုင်နိုင်၊ မလှုပ်နိုင်၊ မလှည့်နိုင်၊
တပည့်ကျော် ကျောက်နီတို့ ဂေါင်းဘုတ်တို့နောက်ကို ဘယ်အချိန်လိုက်ရ
လေမလဲဆိုတဲ့ အတွေးတွေနဲ့ 'ပုလဲဒေဝီ' တစ်ခုလုံးမှိုင်တွေလို့၊ ကြေကွဲ
နည်းလို့။

"အဲဒါတွေနဲ့ မင်းဘာလုပ်မလို့လဲ"

"ငါ့အဖေဆီ ငါ ပြန်တော့မယ်။ အဲဒါကြောင့် ငါ့ပစ္စည်းတွေ
သိမ်းနေတာပ"

"ဩော် ... နင့်လူက သေတော့မှာမို့ နင်ကရနိုင်သမျှ ပစ္စည်း
တွေကိုယူပြီး ကျွန်းကိုပြန်မယ်ပ ... ဟုတ်လား"

"ဒါ နင့်အပူမဟုတ်တာပ၊ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ရမှာ ဟုတ်လား"

"အဲဒါတွေကို မယူရဘူးလို့ နင့်ကို ငါတားမယ်။ အဲဒါတွေက
ပစ္စည်းမဟုတ်ပ။ သင်္ဘောလူကြီးပိုင်တာတွေ ဟုတ်စ"

"ယူတော့ ဘာဖြစ်တုံး"

"တို့ကျွန်းလူတွေဟာ လူသတ်ချင် သတ်မယ်၊ မခိုးရပ။ မိုက်
မိုက်မယ်။ မယုတ်ကန်းရပ။ နင် အဲဒါတွေကို မေ့ပြီပ"

"ဟဲ့ ... အရှင်က ငါ့ရဲ့လင်ဟဲ့ ... ငါ့ရဲ့လင်။ လင်ရဲ့ပစ္စည်း
မယားကယူတာ ထုံးစံပ"

"........"

"........"

"........"

စကားယဲ့ယဲ့မျှ မပြောနိုင်လောက်အောင် နုံးချည့်ပြီး အားကုန်
ခန်း ဖြစ်နေတဲ့အထဲက 'မာ' နဲ့ 'အလန်' အချီအချပြောနေတဲ့ စကား
တွေကို နားမထောင်ဘဲ ကြားနေရတယ်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

'မာ' က အခန်းထဲက အဖိုးတန်ပစ္စည်းကလေးတွေကို အဝတ်ဖြူ
စစ်စထဲမှာထည့်ပြီး ထုပ်ပိုးနေဟန်တူပါရဲ့။ အမှန်တော့ 'မာ' ကို ငါဆင်
ထားတဲ့ သူပိုင် ရတနာပစ္စည်းကလေးတွေပါ။ အဲဒါကို 'အလန်' က
လွဲတွေးပုံရပါတယ်။ သူတို့ အချီအချ စကားများကြတယ်။ ဒေါသတကြီး
ပြောကြဆိုကြရင်း ငါနားမလည်တဲ့ ကျွန်းသားစကားတွေနဲ့ အော်ကြတစ်ကြ
ပါ။

ငါ့ကို သေလူလို့သဘောထားပြီး သူတို့ချင်း အငြင်းပွားနေကြပုံ
။ အလန်ကလည်း အရင်ကဆိုရင် ငါ့ရဲ့မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကိုကြည့်ပြီး
ခြေလှုပ်လက်လှုပ် လုပ်ခဲ့ရတာဆိုပေမဲ့၊ အခုတော့ အိပ်ရာပေါ်မှာ ပက်
ကျ စန့်စန့်ကြီး မေ့မြောလုတစ်ပိုင်း သေငယ်ဇောနဲ့မြောနေတဲ့ငါ့ကို မျက်စိ
ထဲတွင်ထားပြီး ငါ့မယားကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်းတွေ လုပ်နေပေါ့။ သူ့မျက်ဝန်း
ထဲက တခြောင်းခြောင်းလျှံထနေတဲ့ ရမ္မက်မီးတွေနဲ့အတူ 'မာ' ကိုစားတော့
မတတ် ပြူးပြူးစူးစူး ကြည့်နေပုံကြီးကလည်း ကြွက်ချောင်းနေ
တဲ့ ကြောင်အိုကြီးလိုမျိုး။

သူတို့တစ်ခုခုကို အကြိတ်အနယ် ငြင်းခုံနေကြပုံပဲ။

အံ့ရောဟဲ့ ...။ 'မာ' ကလည်း တကယ့် ကျားမလေးအတိုင်း
တစ်ခွန်းမခံ ကက်ကက်လန် နှုတ်သီးကောင်းလှပါး လုပ်နေလေရဲ့။
ငါကလည်း အာရုံထဲမှာ ဝိုးတိုဝါးတားနဲ့ သူတို့လုပ်သမျှ သူတို့ပြောသမျှတွေကို
မြင်နေ ကြားနေရတယ် ဆိုပါစို့။

ငါတို့အခန်းနံရံမှာ ချိတ်ထားတဲ့ ဘူးတောင်းကို မင်းကြည့်မိပြီပြီ
လား။ အေး ... ဟုတ်တယ်။ မင်းစောစောက ကိုင်မယ်လုပ်လို့ ငါလှမ်း
တားလိုက်သေးတဲ့ဟာကော။ အဲ ... အဲဒီဘူးတောင်းက ဇာတ်လမ်းစတာ။
'အလန်' က အဲဒီဘူးတောင်းကို နံရံက ဖြုတ်ယူလိုက်တယ်။ ဖုံအလိမ်းလိမ်း
တက်နေတွေ ကပ်ငြိနေတဲ့ ဘူးတောင်းကို အဝတ်တစ်စနဲ့ သေချာသုတ်ပြီး
တနင့်ကျင်းပြီးလည်း ဆေးနေလိုက်သေးရဲ့။

"နင် ... အဲဒါကို ဘာလုပ်မလို့လဲ"

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒါကို ငါပြန်ယူသွားမှာပ။ ခင်က မဂ်လာဆောင်လက်ဖွဲ့အ နဲ့ ပေးလိုက်တာရော။ ဒါ ... ငါ့ဥစ္စာ"

"အိမ်ထောင်ဦးမှာ လက်ဖွဲ့တဲ့ မင်္ဂလာဘူးတောင်းဆိုတာ အိ ထောင်ဦးစီးကပဲ သိမ်းထားရတာ။ သားစဉ်မြေးဆက် လက်ဆင့်ကမ်းထိ သိမ်းကြရတာ။ နင်က ယူပြီး ဘာလုပ်မှာလဲ"

"ငါက ကျွန်းကိုပြန်တော့မှာ။ အရှင်ကလည်း နင်ကျိန်စာ တိုက်ထားတာနဲ့ပဲ မကြာခင် သေတော့မှာပ။ ဒါကို ငါပဲ ယူသွားမှဖြစ် အဲဒါမှ ငါ့ရဲ့သားသမီးတွေကို ... ဟယ် ... ငါ ဘာတွေ လျှောက်ပြော ပါလိမ့်"

'မာ' ကစကားမှားသွားပြီး အရှက်သည်းသွားတဲ့ဟန်နဲ့ မျက် ကြီးနီပြီး ငိုက်စိုက်ကြီး လုပ်နေလေရဲ့။ ဟုတ်တယ်လေ ... သူပြောခဲ့ စကားအရ တကယ်လို့ ငါသေသွားခဲ့ရင်တောင် သူက နောက်ထပ် ထောင်ပြုဦးမယ့်ပုံမျိုးကိုး။ မသာကောင် 'အလန်' ကတော့ ဖြီးတီးတီးကြ ပြီတီတီ ကြည့်နေလေရဲ့။ 'မာ' ရဲ့စကားက သူ့မျှော်လင့်ချက်တွေကို လောင်ရာလေပင့် လုပ်လိုက်သလို ဖြစ်နေတော့တာကိုး။

"နင့်ဘာသာ ကျွန်းဆီကို ပြန်ချင်တိုင်းပြန်လို့ ဖြစ်မလား"

"ဟဲ့ ... အရှင်မှ ဒီလောကထဲမှာ မရှိခဲ့ရင် ငါက ကျွန်းကိုမ ဘဲ ဘာလုပ်နေရမှာတုံး"

"အဲဒါ ပြောနေတာလေ။ နင်တစ်ယောက်တည်း ကျွန်းကို ရော အောင် ပြန်တတ်လို့လား၊ ပြန်ရဲလို့လား"

"နင်ပါမှာပဲမဟုတ်လား 'အလန်'၊ နင်က ငါ့ရဲ့ဝိညာဉ်စောင့်ရှော သူပဲလေ။ အကယ်၍ အရှင်သာတစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့ရင် ကျွန်းကိုရောက်အော ပြန်ပို့ဖို့က နင့်ရဲ့တာဝန် မဟုတ်ဘူးလား"

"ဒီအတိုင်းတော့ ငါပြန်ပို့မှာ မဟုတ်ဘူး"

နှုတ်ခမ်းစေ့ပြီး သွားကြားထဲကထွက်လာတဲ့ 'အလန့်'အသံ စ စက်စက်ဟာ အဓိပ္ပာယ်တွေအများကြီး ဆောင်နေတယ်။ 'မာ့'ကို အင

ိုင် ခြိမ်းခြောက်လိုက်တဲ့အသံ။ ဟုတ်တော့နေပြီ။ ဘာတွေဆက်ဖြစ်ကြဦး မလဲလို့ အသာကလေးငြိမ်ပြီး ငါ နားထောင်နေလိုက်တယ်။ ရင်တွေက ည်း ခုန်လိုက်တာ တဒုတ်ဒုတ်နဲ့။ အသေကောင်ကြီးလို တုံးလုံးပက်လက် ကြီးနဲ့ လှုပ်မရမြွမရ ငါ့ကိုယ်ကောင်ကြီးကို ငါစက်ဆုပ်လိုက်တာ မုန်းတီး ိုက်တာလေ။ ဖွီး .... ပြောမပြောချင်တော့ဘူး။

"အဲဒီတော့ ..."

"နင် ကျွန်းကိုပြန်ချင်ရင် ငါလိုချင်တာတစ်ခုကိုတော့ ငါ့ကိုပေးရ မယ်"

"နင်က ဘာလိုချင်လို့လဲ"

"ငါ ဘာလိုချင်သလဲဆိုတာ နင်သိရဲ့သားနဲ့"

'အလန့်' အသံက နှုတ်ခမ်းဝနားရောက်နေတဲ့ အမဲတုံးကို ကြည့် ြီး သွားရည်ယိုနေတဲ့ ခွေးအိုကြီးရဲ့ ညည်းသံမျိုး။ 'မာ' က အလန့်ကို ခွေ ဲ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ချက်ချင်းပဲ မျက်နှာကို လွှဲပစ်လိုက်တယ်။ ာ' ရဲ့မျက်နှာကလေးပေါ်မှာ စေခွဲမရဟန် ချိတုံ့ချတုံ့တွေဝေမှုကို အတိုင်း ား တွေ့နေရတယ်။ မျက်ရည်တွေလည်း စို့လို့။

"တကယ်လို့ ... အဲ ... တကယ်လို့လို့ ပြောတာနော်"

"အင်းပါ ... အင်းပါ ... သိပါပြီ နင်ပြောမှာသာ ပြောပါ"

"တကယ်လို့များ ခုနေခါမှာ နင်လိုချင်တာ ရခဲ့ရင် နင် ငါ့ရဲ့အရှင် ကို အသက်ဘေးက လွတ်မှာလား ... အလန့်"

အိုး 'မာ့' အသံကလေးဟာ မရွံ့မရဲ တိုးတိုးညင်းညင်းကလေးနဲ့ ုန့်ခါနေရှာတယ်။ ရှက်ရွံ့တဲ့စိတ်၊ သူကိုယ်သူ ရွံ့ရှာတဲ့စိတ်၊ ငါ့အပေါ် ြီးမားတဲ့ မြတ်နိုးချစ်ခင်စိတ်၊ ချစ်တဲ့သူနဲ့ကွေ့ကွင်းရတဲ့ ကြေကွဲဝမ်းနည်း တ်၊ အနိုင့်အထက် နသားပါရ ခြွေချင်ရှုးချင်နေတဲ့ 'အလန့်' ကို ခံပြင်း ကြည်းစိတ်တွေကို စုပြုံထိုးကြိတ် သည်းခံနေရတဲ့ မနိုင်ဝန်ကြီးက တွန်း ထုတ်လိုက်တာမို့ သူ့အသံကလေးဟာ ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ တုန်ရီလှိုက်မောနေ ှာ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိစ္ဆာကောင်ကြီးကတော့ ရမ္မက်မူးမူးနဲ့ အူမြူးလို့။ တဆတ်ဆတ် တုန်ရီနေတဲ့ 'မာ့' အနားကို နှာသံပြင်းပြင်းမှုတ်လို့ တရွေ့ရွေ့ တိုးကပ် သွားတော့တယ်။

"မင်းသာ ငါ့အလိုကိုလိုက်ခဲ့ရင် မင်းဖြစ်ချင်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်ရစေ မယ် 'မာ'။ ပြီးရင် ဒီကန္တာရပဲ ဒီသဘော်ကနေ တို့တွေ ထွက်သွားကြ မယ်။ အဲဒါဆိုရင် လာမယ့်လကွယ်ညမတိုင်ခင် ကျိန်စာဟာ သူ့အလို ပြယ်သွားမှာပဲ။ မင်းလူလည်း သုံးလေးရက်အတွင်း နဂိုမူလအတိုင်း ပြန် ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒါတွေအားလုံး မင်းအပေါ် တည်နေတာပဲ။ မင်း သာ ..."

ကြာကူလီကောင်ရဲ့ ချော့မော့သိမ်းသွင်းသံ ချိုအီအီကြီးက ငါ့ နားထဲကို သံရည်ပူတွေ လောင်းချနေတဲ့အတိုင်းပဲ။ မှုန်ဝါးဝါးအမြင်အာရုံ ထဲမှာလည်း 'အလန်' ဟာ ငါ့ရဲ့ 'မာ' နဲ့ သိပ်နီးကပ်လွန်းနေပြီ။ သာ ကောင်ကိုညို့နေတဲ့ စပါးကြီးမြွေကြီးနဲ့ သနားစရာ အညို့ခံသတ္တဝါကလေး ကို ပက်ပင်းမြင်နေရသလိုပါပဲ။ ငါ့ရင်တွေ ကွဲကြေလို့ ဗလောင်ဆူလို့။

"နင့်ကတိကို နင်တည်ရင် နင်လိုရာ ရစေ့မယ်"

"တကယ်နော်"

"အို ... အပိုတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ အရှင့်အသက်သာ ရှင်ပါ စေ၊ အခုအချိန်ကစပြီး ငါဟာ နင့်ရဲ့လူပဲ"

ဘုရား ... ဘုရား ... ကမ္ဘာမြေကြီးဟာ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ ရ ချာလည်နေတော့တယ်။ ကြားလိုက်ရတဲ့ ငါ့နားကိုလည်း ငါမယုံဘူး။ မြင် နေရတဲ့ ငါ့မျက်လုံးတွေကိုလည်း ငါမယုံနိုင်ဘူး။ ဖြစ်မှဖြစ်ရပလေတယ် 'မာ' ရယ်။

ငါ့အသက်အတွက် မင်းရဲ့ဘဝကို ဒီမသတီစရာ မိစ္ဆာနတ်ဆိုးရဲ့ လက်ထဲကို ဝကွက်ပြီး အပ်ရသလား။ အနစ်မွှန်းခံရသလား။ အလိုလိုက ရ မေ့လုမေ့ခင် သတိကင်းလုနီးနီး ငါ့မှာ တစ်ကိုယ်လုံးလှုပ်မရအောင် တောင့် တင်းနေတော့တယ်။ 'သနားစရာ ... မာ'။ မျက်ရည်ပူတွေက ဘယ်လို ထိန်းမရဘဲ တလိမ့်လိမ့်ကြွေကျလို့ လာနေတယ်။

ကြည့်ပါဦး ... ကြည့်ပါဦး။

မသမာကောင်ဟာ မာရဲ့ကိုယ်လုံးကလေးကို သူ့ရင်ခွင်ထဲ ဖွတ် ...င်းပြီး ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း မွှတ်သိပ်စွာ နမ်းနေလေရဲ့။ မိန်းကလေး ...တော့ သူ့လက်ထဲက ဘူးတောင်းကို တင်းတင်းဆုပ်ထားရင်း သင်း ...၍ နေနေရတော့တယ်။ သူကလေးလည်း မျက်ရည်တွေနဲ့ ရွဲလို့။

"နေ ... နေပါဦး"-

"ဘာလဲ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ဟင်"

"ဟောဒီအထဲမှာ တစ်ခုခု ရှိနေတယ်နဲ့တူတယ်။ ထုတ်လို့မရဘူး။ ...ည့်ပေးစမ်းပါ"

မိန်းကလေးက အဓမ္မကြမ်းဖို့ရမ်းဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ တဏှာသမား ...ဉ်းတိုးဖွဖွပဲ ပြောရှာတယ်။ ရှက်လွန်းလို့ ခမျာကလေးမျက်နှာဟာ ညို ...ာပဲ။ အဓမ္မကောင်ကလည်း ဒီဘူးတောင်းခြောက်မရှိမှသာ သူလိုချင် ...ရာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ရတော့မယ်လို့ တထစ်ချတွက်ထားဟန်တူပါရဲ့။ ...ဆန်ဘူး။ စပါးကြီးမြွေလို ဖွတ်အတင်းလိမ်ပတ်ထားရာက ဖြေလျှော့ပြီး ...ပေးလိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ်းကျုံး ...ွတ်ားနေလိုက်တာများ ရာဂအခိုးတွေ တခြောင်းခြောင်းထလို့။

မိန်းကလေးမာက သူ့လက်ထဲက ဘူးတောင်းခြောက်ကို စားပွဲပေါ် ...အယာချတယ်။ မွေးကင်းစသားငယ်ကို တယုတယညင်းညင်း ပျောင်း ...င်း ချော့မော့ကိုင်တွယ်သလို၊ အဖိုး...နဲ့ထိုက်တဲ့ ပြည်တန်ပတ္တမြား ...ံးကို အပြစ်အနာတစ်စတစ်မျှင် မရှိရလေအောင် အလွန်အမင်း ဂရု ...နေသလိုမျိုး။ ဘူးတောင်းခြောက်ထဲမှာ ရေတချို့ရှိနေတာ ငါသိနေ ...ပဲ၊ 'အလန်' ရောက်မလာသေးခင်ကလေးကမှ ရေစစ်နဲ့စစ်ပြီး သူ ...ည့်နေခဲ့တာလေ။ အဲဒီဘူးတောင်းထဲကရေတွေဟာ သူ့အသက် သွေးတွေ ...ကို သူ အလေးတမြတ် လုပ်နေတာပါကလား။

"လာလေ ... လာကြည့်ပေးစမ်းပါ။ ပင့်ကူတစ်ကောင် ...နေ ...နဲ့တူတယ်။ ထည့်ထားတဲ့ရေတွေတော့ ပစ်ရပါပြီ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မာ' ရဲ့ လက်ခနဲ ဝင့်ကြည့်လိုက်တဲ့ မျက်ဝန်းတစ်ရွေ့မှာ ဆန်းတဲ့ ညှို့ဓာတ်တစ်မျိုးကို မြင်လိုက်မိသား။

သူကောင့်သား 'အလန်' ကတော့ သူ့ရဲ့ ရွှေသွားကြီးတွေ အောင် ပြူးဖြဲဖြဲကြီးလုပ်ပြီး အာသာငမ်းငမ်းနဲ့ ကြာကြည့်ကြည့်လို့ ဘူး ခြောက်ထဲကို ငုံ့ကြည့်နေလေရဲ့။ တဒင်္ဂတော့ဖြင့် ဘူးတောင်းခြောက် ရေမှာပေါ်နေတဲ့ သူ့မျက်နှာအရိပ်မှာ သူ့လိပ်ပြာ၊ သူ့ဝိညာဉ်တည် ကို သူ မေ့သွားဟန်တူပါတယ်၊ ရမ္မက်ဇောတွေက သူ့သတိတရား မိုက်မိုက်မဲမဲ ဖုံးလွှမ်းထားတာကိုး။

အဲ ... ဒါပေမဲ့ ချက်ချင်းပဲ ဒါဟာ ထောင်ချောက်တစ်ခုလို့ သွားဟန်တူတယ်။ မျက်နှာကြီးက တည့်တည့်တင်းတင်းကြီး တွေခနဲ သွားပါလေရော။ ဟော့ကောင်ရေ ... မြန်လိုက်တဲ့ 'မာ' ပဲမောင်ရာ။ အ ရဲ့ မျက်နှာကြီး နောက်မဆုတ်လိုက်နိုင်ခင်မှာ ရုတ်ခြည်းလျှပ်စီးပြက် ဘူးတောင်းကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ကိုင်ပြီး လှုပ်ခါပစ်လိုက်တော့တယ်။

အောင်မယ်လေးလေး .... ဘယ်ဟာက အရင်၊ ဘယ် နောက်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သလဲဆိုတာ ပြောရခက်ပါရဲ့။ ဘူးတောင်းထဲက နက်နက် မီးနိုးလုံးတွေ ဟောင်းခနဲ ထလာတယ်။ ရေတွေဟာ ပွက်ပွ ပြီး လျှံကျလာလိုက်တာများ အပြင်ကိုတောင် စီးကျလို့။ ရေထဲက 'အ ရဲ့အရိပ် လုံးဝပျက်စီးသွားတာကဖြင့် သေချာနေပြီ။

'အလန်' ဟာ ထိတ်လန့်တကြား ငယ်သံပါအောင် အော် နောက်ကိုလန်သွားတယ်။ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့ သူ့ကိုယ်ကောင်ကြီးဟာ ယိမ်းထိုးလို့။ နာကြည်းမုန်းတီးလွန်းတဲ့ အကြည့်နဲ့လည်း မိန်းကလေး ရူးရူးရဲရဲကြီး ကြည့်နေလိုက်သေးရဲ့။

မိန်းခလေး 'မာ' ကတော့ 'ကိုင်း ... မှတ်ပလားဟေ့ အယုတ်တမာကောင်ရဲ့၊ နင့်စေတနာ နင့်ကို အကျိုးပေးပြီမဟုတ် သေမင်းရဲ့ဖမ်းစားမှုကို နင်တစ်ပြန်တစ်လှည့် ခံစားကြည့်လိုက်ဦးဟေ့ တဲ့ မျက်နှာမျိုးနဲ့ ခပ်မတ်မတ်ရပ်ပြီး အောင်နိုင်သူကြီးပမာ ကြည့်နေ

ခဲ့၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက မိန်းကလေးကို မြင်လိုက်ရတာဟာဖြင့် အသွားခပ် ထက်ထက် အဖျားချွန်မြမြ ပေါက်ဓားတစ်လက်ပစ်မှတ်ဆီ တန်းခနဲပြေး လာနေတုန်း မီးအရောင် ဟပ်နေတဲ့အတိုင်းပဲ။

'အလန်'ဟာ အသံတောင် မထွက်လိုက်နိုင်ဘူး။ ပြင်းထန်းလွန်း တဲ့ အဆိပ်ကိုသောက်မိတဲ့ လူလိုပဲ တစ်ကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်ကောက်ကွေး လို့ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို ဗုန်းခနဲ လဲကျသွားတယ်။ ရောမခေါင်းရှည်ကြီးဟာ သူ့ရဲ့ နောက်ဆုံးထွက်သက်ကို သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အပြင်ထွက်မသွားရ အောင် အတင်းကြိုးစားရုန်းကန် ထိန်းချုပ်နေတော့သလိုပဲ။ ရုန်းလိုက်ကန် လိုက် ပြောင်းဆန်လို့။ မျက်လုံးကြီးတွေကလည်း ပြူးထွက်နေတယ်။ မကြာ ပါဘူး၊ သွေးမည်းမည်းတွေ ပွက်ခနဲအန်ချတဲ့ပြီး ငြိမ်သွားပါလေရော။ 'ပုလဲ ဆဝီ'ရဲ့ မမွန်ရာယ်ကောင်ဖြင့် ကိစ္စငြိမ်းခဲ့ပေါ့။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၆ |

❑

"ကဲ … ဘယ်လိုလဲ … ခွေးလေး။ ငါ အခုပြောပြခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းကို မင်း ဘယ်လိုသဘောရလဲ။ အခု ငါပြောခဲ့သမျှတွေဟာ တစ်ခုမှ အပိုလည်း မပါဘူး၊ လိုတာလည်း မရှိဘူး။ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေချည်းပဲ"

သူ့ တောင်ပင်လယ်ဇာတ်လမ်းရှည်ကြီးကို တမေ့တမော ပြောပြလိုက်ရ၍ အတန်အသာခြောက်သွားပုံရသည်။ ဝီစကီပုလင်းကို မှောက်မချလိုက်ရုံတမည် ကသောကမျောငှဲ၍ တဂွပ်ဂွပ်ကျိုက်ချနေတော့၏။ အတိတ်သည် ယခုတိုင် အစ်ကိုလေးအား အပူတပြင်းဖမ်းစား ခြောက်လှန့်နေနိုင်ဆဲ ဖြစ်အံ့ထင်သည်။

သူ့ကောင်မလေး 'မိပိတောက်' ကလည်း မျက်နှာညှိုးညှိုးကလေးဖြင့် ဒူးကွေးကလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပိုက်လျက် ငြိမ်နေသည်။ ကျွန်တော်က …

"ဒါဖြင့် … အစ်ကိုလေးရဲ့အသက်ကို ကယ်လိုက်တဲ့ 'မာ' ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဟာ 'မိပိတောက်' ပဲလားဟင်။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး …"

"နိုး … နိုး … မင်းထင်နေသလို မဟုတ်ဘူး။ သူက 'မာ' မဟုတ်ဘူး။ 'မာ' ရဲ့ညီမ အငယ်ဆုံး မိန်းကလေးပဲ။ သူ့နာမည်ကို ငါလည်း အသံမထွက်တတ်ဘူး။ တို့မြန်မာပိတောက်ပန်းနဲ့ ဆင်ဆင်တူတဲ့ ပန်းအမည်မို့ 'မိပိတောက်' လို့ ငါက နာမည်ပေးထားတာ …"

"ဟင် … အဲဒါဆို အစ်ကိုလေးရဲ့ 'မာ' က …"

"အေး … ဟုတ်တယ်။ 'အလန်' သေသွားပြီဆိုတာ သေချာတဲ့ အချိန်မှာပဲ 'မာ' ခမျာ ခေါက်ခနဲ ခွေခွေကလေးလဲကျသွားပြီး သတိပြန်လည်လာရှာတော့ဘူး။ ဆုံးသွားလေရဲ့။ နောက်မှ သိရတာက သူတို့ရဲ့ ထုံးမှာ ဝိညာဉ်စောင့်ရှောက်သူ သေဆုံးခဲ့ရင် အစောင့်အရှောက်ခံရတဲ့သူလည်း လိုက်သေသွားရတာပဲတဲ့။ နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ် ပုံစံမျိုးပေါ့ကွာ။ 'မာ' ဟာ သူ့ရဲ့အသက်ကိုပါ စွန့်ပြီး ငါ့ကို ကယ်သွားခဲ့ရှာတာ။ သိပ်သတ္တိကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး"

'အိုး …' ထင်မှတ်မထားသည့် အဖြစ်ကြောင့် ကျွန်တော့်မှာ စကားရာစကား ခွံ့ရှားသွားသည်။ အချို့သော တကယ့်ဖြစ်ရပ်များသည် စိတ်ကူးယဉ်ထက်ပို၍ ဆန်းကြယ်နိုင်လွန်းသည်ကော။

"အဲ … အဲဒီတော့ … သူ … သူက …"

"ငါပြောခဲ့ပါပကောလား … ခွေးလေးရာ။ ငါ့အတွက် ဟောဒီ တောင်ပင်လယ်သောင်ပြာကျွန်းတွေဟာ ဘယ်လိုစဉ်းစားလို့မှ ဉာဏ်မမီ နိုင်လောက်အောင် ရှုပ်ထွေးဆန်းကြယ် လွန်းနေပါတယ်လို့။ အခုလည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ။ 'မာ' နဲ့ 'အလန်' သေတာကို ကျွန်းကလူတွေက ချက်ချင်း သိကြသတဲ့။

သူတို့ရဲ့ ဝိညာဉ်တွေက ကျွန်းကို ချက်ချင်းပဲ ရောက်သွားကြပုံရသယ်။ နတ်ဆရာအဘိုးအိုက သူ့သားအလန်ရဲ့ 'မှော်ပညာ' အလွဲသုံးမှုကြောင့် အကျုံးမရ ဖြစ်ရှာလွန်းလို့ ညွတ်ညွတ်နူးနူး တောင်းပန်ရှာသတဲ့။ ကျွန်းစောင့် 'ဝက်ဝံကြီး' ကလည်း သူ့အသက်ကြွေးအတွက် ကြေကုန်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့တဲ့ 'မာ' ရဲ့ကိုယ်စား ဟောဒီ 'မိပိတောက်' ကို ထ
ငါနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ကြပြန်တယ်။

နတ်ဆရာအဘိုးရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အရ 'ပုလဲဒေဝီ'ဟာ ရန်ကုန်ကို
ဖြစ်ဘဲ သောင်ပြာကျွန်းဆီကို ဦးလှည့်သွားခဲ့ရတယ်။ သောင်ပြာကျွန်း
'ဝိညာဉ်တော်သချိုင်း' မှာ 'မာ' နဲ့ 'အလန်' ကို ကောင်းမွန်စွာ သင်္ဂြိုဟ်
ခဲ့တယ်။ အဲ ... ငါနဲ့ 'မိပိတောက်' တို့လည်း ကျွန်းသားစုရဲ့ အလို
လက်ထပ်ခဲ့ရပြန်တယ်။ ကဲ ... မဆန်းလား''

ကြားနေကြရနေရသည်များကဖြင့် ဆန်းချက် ထူးလှသည်။ ဝ
တွေ ဖန်တီးရေးသားနေသည့် ကျွန်တော့်လို စာရေးသမားပင် တုန်လှု
ချောက်ချားစေခဲ့သည့် အမှန်။ ပင်လယ်ခေါ်သံ၊ ပင်လယ်အော်သံတွေ
လည်း ညံ့လို့။

'ဘဝက သေခြင်းတရားထက်ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်။ ဒါပေ
မေတ္တာတရားကတော့ဖြင့် အရေးအကြီးဆုံးပဲ'။ တကျိုက်ကျိုက် ခွက်ဆ
မျှော်ချနေမိသည့် သူ့ရာရှည်တန်ခိုးကြောင့် ကျွန်တော် အိပ်ပျော်မသွားသေ
မီ နောက်ဆုံးတွေးခဲ့မိသည့် ထိုအတွေးတစ်စကိုသာ အမှတ်ထင်ထင် ရှိ
မှတ်မိနေတော့သည်။

မေတ္တာဖြင့်
ဧယျှမင်းချင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁]

❑

အကျဉ်းထောင်ဆိုသည်ကား အုတ်ရိုးလေးဘက်လေးတန် ထားသော နေရာအဝန်းအဝိုင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဆယ့်ရှစ်ပေခန့် ကျော် မြင့်မားလွန်းသော အုတ်တံတိုင်းကြီးကို လေးဘက်လေးတန်မှ ထားခဲ့ခြင်းကြောင့် တော်ရုံတန်ရုံသတ္တိမျိုးနှင့် ထောင်ဖောက်ပြေးဖို့ ကြံ လို့ မရနိုင်ပါဘူး။

ဒီလိုအဘက်ဘက်က ကာရံထားတဲ့ ထောင်အုတ်ရိုးမဲမဲကြီးကို ဖြတ်လို့ ပြေးနိုင်မယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ ယုံကြည်နိုင်စရာမရှိပါဘူး။ အုတ်ရိုးပတ်ပတ်လည်ပေါ်မှာ တည်ဆောက်ထားတဲ့ မျှော်စင်ကင်းတွေ ကလည်း အချိန်နှင့်တပြေးညီ သံချောင်းခေါက်သံတွေ စဉ်ဆက်မပြတ် နေကြတော့ အမြဲနိုးကြားမှု ရှိနေခဲ့တယ်။

တစ်ဖန် အိပ်ဆောင်တွေ၊ တိုက်ခန်းတွေထဲမှာဆိုလည်း သူ့ နှင့်သူ သူ့တာဝန်နှင့်သူ ညကင်းစောင့်ဝန်ထမ်းတွေဟာ တာဝန်ကို ကြားဖျတ်လတ်စွာနှင့် ကင်းစောင့်တာဝန်ယူနေခဲ့ကြတယ်။ ဒီလိုလုံခြုံ ကင်းတွေ အထပ်ထပ်ကြားကနေ ထောင်ဖောက်ပြေး ကြံစည်နိုင်ဖို့ ဘယ်လိုမှ မလွယ်ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ထောင်တွေမှာ အိပ်ဆောင်ဖောက်ထွက်ပြီး အုတ်ရိုးပေါ် ကနေ ကျော်တက်ပြေးနေတဲ့သတင်းတွေ စဉ်ဆက်မပြတ်ကြားလာရတော့ ကျွန်တော် အံ့အားသင့်ခဲ့မိတယ်။

ဟိုစဉ်ချိန်ခါတုန်းကဆို ထောင်ထဲကနေ အိပ်ဆောင်ဖောက်ပြီးတော့ အုတ်ရိုးကျော်ပြေးတာတို့ဆိုတာ ရှိတော့ရှိတယ် ရှားပါတယ်။ ခုတော့ ထောင် ဖောက်ပြီး ထွက်ပြေးနေတဲ့သတင်းတွေ နားမဆံ့အောင် ကြားနေခဲ့ရတော့ ကျွန်တော်အံ့ဩမိတယ်။

ဒါ ဘာကြောင့်လည်း ရှင်းရှင်းလေးပါ။ ထောင်တွေမှာ တာဝန်ကျ တဲ့ ထောင်တာဝန်ခံအရာရှိတွေနဲ့ အောက်လက်ငယ်သားတွေရဲ့ တာဝန် ပေါ့လျော့စွာ ထမ်းဆောင်နေခဲ့ကြလို့ဆိုတာ ရှင်းရှင်းလေးပါ။ အသားထဲ လောက်ထွက်ကြတဲ့ အောက်လက်ငယ်သား ဝါဒါလေးတွေ အကျဉ်း သားတွေရဲ့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခံရလို့ပါပဲ။

ကျုပ်တို့ ထောင်မှူးသင်တန်း ဆင်းလာပြီးကတည်းက သင်တန်း ပို့ချလိုက်တဲ့ ထောင်တွင်းဗဟုသုတ အတွေ့အကြုံတွေဖြစ်တဲ့ ဦး၊ ရေး၊ ထောက် ဘာသာရပ်ကို ကျေညက်အောင် လေ့လာတတ်ကျွမ်းခဲ့လို့ ထောင် ဖောက်ပြေးတဲ့ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်မျိုး တစ်ခါမျှ မကြုံဆုံခဲ့ရပါဘူး။

ခုတော့ ထောင်တွေထဲကနေ အုတ်ရိုး ကျော်ပြေးခဲ့ကြသူတွေက ဘယ်လို ထောင်ဘူးဝတံခါးကြီးကို စီးနင်းလို့ ထွက်ပြေးကြသူတွေဆိုတဲ့ ဖြစ် စဉ်ဖြစ်ရပ်တွေကို အကျဉ်းထောင် တော်တော်များများဆီမှာ ကြားလာနေရ တယ်။

ဒါဟာ ဘယ်သူမပြု မိမိမှုဆိုသလိုပါပဲ၊ အကျဉ်းထောင်ကို တာ ဝန်ယူအုပ်ချုပ်နေခဲ့ကြတဲ့ ထောင်တာဝန်ခံ အရာရှိတွေရဲ့ တာဝန်ပေါ့လျော့ မှုကြောင့်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားနေပါတယ်။

မိမိကိုယ်တိုင်က အကျဉ်းထောင်တစ်ထောင်ကို တာဝန်ခံအရာရှိ အဖြစ် အထက်က တာဝန်ပေးအပ်လာခဲ့စဉ်မှာ ယခင်ထက် ကြီးမားတဲ့တာဝန် ဝတ္တရားကို ထမ်းဆောင်နေခဲ့ရပြီဆိုတာ စိတ်မှာ မတွေးခဲ့ကြလို့ပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်တော့ အကျဉ်းထောင်တာဝန်ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိသာ တဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးတစ်ထုပ်ကို ခေါင်းပေါ်မှာ တစ်နေ့လုံး ရွက်တင်ထား ရသလိုပါပဲ။ ညနေ ထောင်ပိတ်လူပေါင်းကိုက်ပြီဆိုတဲ့ ရှေ့ရှင်အေးသံ ခေါက်သံကြားလိုက်ရမှ ပထမအဆင့်ခေါင်းပေါ်မှာ ရွက်တင်ထားတဲ့ ဝန် ဝန်ပိုးကြီးကို အောက်ချပြီးတော့ သက်မချနိုင်ခဲ့တော့တယ်။

ဒါပေမယ့် ညဘက်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေကြတဲ့ ညကင်းသ တွေ တာဝန်မှာ နိုးကြားမှုရှိမရှိဆိုတာ မိမိအိပ်နေရတဲ့ ထောင်မကြီးအ ထပ်ကနေ သံချောင်းသံကို နားစွင့်ထောင်လို့ တထိတ်ထိတ် ရင်ခုန်နေ ပါ။

ညဘက်အိပ်ချိန်ရောက်နေတာတောင် စိတ်ချလက်ချ ခေါ မအိပ်စက်နိုင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မျှော်စင်ကင်းတွေဟာ နိုးကြ မရှိပဲ သံချောင်းသံမခေါက်ဘဲ ကင်းအိပ်နေခဲ့တာကြောင့် ဘယ်မျှော်စင် က နိုးကြားမှုမရှိဘဲ ကင်းအိပ်နေပြီဆိုတာ သိတာနဲ့ ချက်ချင်း လ ခေါတ်မီးဆွဲလို့ ထောင်ထဲကို ညရောင်း (Round).ဝင်ပြီး စစ်ဆေးခဲ့ရ တယ်။

ဘယ်လိုပဲ ကင်းတွေကို စစ်ဆေးစစ်ဆေး ကင်းသမားတွေက စစ်ဆေးတုန်း ခဏပါပဲ။ ထောင်ပိုင်ကင်းစစ်ပြီး ပြန်သွားတာနဲ့ ဆက် နေတော့တာပဲ။ ဒီတော့ တာဝန်ကျတဲ့ တာဝန်မှူးတာဝန်ကြပ်တွေ ဒေ တာဝန်ခံအရာရှိတွေဆိုတာ ကင်းစစ်ဆေးရခြင်းမဟုတ်ဘဲ ကင်းနှိုးနေ သာ အဖတ်တင်တော့တယ်။

နံနက်ပိုင်းမှာ ဂတ်စာရေးက ထောင်ပိုင်ရုံးတင် အရေးယူ ပြစ်ဒဏ်အဖြစ် ဘောက်ထမ်းပြေး ပြစ်ဒဏ်ချခဲ့လည်း ဂျာအေး သူ့ ရိုက်သလို နောက်နေ့ည ကင်းအိပ်တာကတော့ ဒုံရင်းက ဒုံရင်းပါပဲ။

ဒါကြောင့်လည်း စည်းကမ်းတကျနဲ့ ကင်းစစ်ဆေးတတ်ကြ ထောင်ပိုင်တွေလက်အောက်မှာ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးကြတဲ့ အ အရာခံ၊ အကြပ်တပ်သားတွေအဖို့ ကင်းတာဝန်ချိန်မှာ အိပ်ဖို့မပြောနဲ့ ဖို့တောင် မလွယ်ကြပါဘူးလေ။

အဲဒီလို စည်းစနစ်မှန်ကန်တဲ့ ထောင်ပိုင်ကြီးဟာ ညဘယ်နှစ်နာရီ မှာ ကင်းဝင်စစ်တတ်တယ်ဆိုတာကို ကြိုသိထားတော့ ဘယ်အရာရှိ အကြပ် တပ်သားကမှ ကင်းမအိပ်ရဲဘဲ လာမည့်အချိန်နာရီကို စောင့်မျှော်နေကြရ တယ်။ ထောင်ပိုင်ကြီးကလည်း သူပြောထားတဲ့ ကင်းနာရီအချိန် အတိအကျ ကင်းဝင်စစ်ခဲ့တာချည်းပဲ။

ဒီလိုစည်းကမ်းတကျ ကင်းစစ်ဆေးတတ်တာကြောင့် သူတာဝန် ထမ်းဆောင်လာခဲ့တဲ့သက်တမ်းတစ်လျှောက် ထောင်ဖောက်ပြေးမယ်ဆိုတာ ကြားတောင် မကြားခဲ့ရပါဘူး။ ဒါကြောင့် တချို့တာဝန်ကိုသိတတ်တဲ့ ထောင် ပိုင်ကြီးတွေဟာ ညကင်းသမားတွေကို စိတ်မချနိုင်လို့ မိမိအိမ်မှာတောင် အိပ်ဘဲ ထောင်ထဲမှာ ညဝင်အိပ်ခဲ့ကြရတယ်။

ဒီအကြောင်းတွေကို တင်ပြနေရတာက ထောင်မှာ တာဝန်ကျနေ ကြတဲ့ အရာရှိအရာခံ အကြပ်တပ်သားတွေအတွက် စံနမူနာယူတတ်အောင် တင်ပြနေရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ညဘက်ဆိုတာ လူတိုင်း အိပ်ချိန်နားချိန် မှန်ပေ မယ့် အကျဉ်းထောင်ဝန်ထမ်းတွေအတွက် (၂၄) နာရီ တာဝန်ထမ်းဆောင် နေကြရသူတွေဆိုတော့ တစ်ချက်ကလေး သတိလစ်လိုက်တာနဲ့ ထောင် ဖောက်ပြေးမှု ဖြစ်ပွားသွားခဲ့ရတာချည်းပါပဲ။

တကယ်တော့ မိမိတို့ဘဝတွေကို အကျဉ်းဦးစီးဌာနမှာ တာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း မြှုပ်နှံနေခဲ့ကြရတာဆိုတော့ (၂၄) ရီလုံးလုံး တာဝန်ရှိနေ ခဲ့ပါတယ်။

အထက်မှာတင်ပြခဲ့သလိုပဲ ထောင်အုတ်ရိုးကြီးတွေကို လုံလုံခြုံခြုံ မြင့်မြင့်မားမားဝန်းရံလို့ ကာရံတားဆီးထားခဲ့ပေမယ့် အကျဉ်းသားဆိုတာ တွေကလည်း ဘယ်တော့မှ ယုံကြည်ရတဲ့လူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ အမြဲတမ်း ထောင်ထဲကနေ မိမိတို့လွတ်မြောက်နိုင်မှုကို တွေးတောကြံဆနေကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်ကလွဲရင် ကိုယ့်ဒူးတောင်မယုံကြည်ရတဲ့ လူတွေထဲမှာ အကျဉ်း သားဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ အကြောက်ရဆုံးပါပဲ။ နဂိုကတည်းက ...လောဘ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်သ၊ မောဟ ဆိုတဲ့ တရားတွေကို ချိုးဖောက်ကျူးလွန်လာခဲ့လို့ မိမိ ပြစ်မှုအမျိုးအစားအလိုက် ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်းခံနေရသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ခုလို တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခဲ့ကြလို့လည်း မိမိတို့နဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ အကျဉ်းထောင် အလုပ်စခန်းတွေထဲမှာ ရောက်နေခဲ့ကြပြီး ပြစ်မှုကြွေးကို ချေးဖြင့် ပေးဆပ်ကြရမည့်သူများဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ထောင်ဖောက်ပြေးကြတဲ့ သာဓကတွေထဲက တစ်ခုကို တင်ပြချင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့် ထောင်ဖောက်ပြေးမှု ဖြစ်ပွားရသလဲ၊ ဘာကြောင့် ထောင်ဖောက်ပြေးချင်ကြသလဲဆိုတာ ဆန်းစစ်လေ့လာနိုင်ဖို့ ဒီဇာတ်လမ်းလေးကို သာဓကအနေနဲ့ တင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်နာမည် တောကျော်လို့ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဧရာဝတီတိုင်း၊ မအူပင်ခရိုင်ထဲက ရွာကလေးတစ်ရွာမှာ မွေးဖွားလာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဖခင်ကြီးဟာ ကျွန်တော် ဆယ်နှစ်သားအရွယ်လောက်မှာ လယ်ထဲဆင်း အလုပ်လုပ်နေရင်း မိုးထိဆုံးပါးသွားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ မုဆိုးမမိခင်ကြီးကို ကျဘမ်းအလုပ်တွေ လုပ်ကိုင်ရင်း ပြုစုစောင့်ရှောက်နေခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော့်အသက်အရွယ်နှင့် ကိုက်ညီသော နွားကျောင်း၊ ဆိတ်ကျောင်း၊ ဘဲကျောင်း စသည့် အောက်အလုပ်မှန်သမျှ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရတယ်။

အဖေ ဆုံးပါးသွားပြီးနောက်ပိုင်း အမေဟာ အဖေ့စိတ်ကြောင့် ထင်ပါတယ်၊ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေဖြစ်ကာ ကျန်းမာရေး ချူချာလာနေခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့သားအမိနှစ်ယောက်ဟာ အဖေ့လက်ငုတ်လက်ရင်း လယ်ကလေးနှစ်ဧကပေါ်မှာ လယ်စိုက်ခြင်းကို အမျိုးထဲက ဦးလေးတစ်ယောက်က ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးခဲ့တယ်။

ကျွန်တော် အသက်အရွယ်ကြီးပြင်းလာလို့ လူပျိုပေါက်အရွယ် ရောက်လာချိန်မှာ လယ်ထဲဦးလေးနှင့်အတူတူ လယ်ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်းကို တွဲဖက်လုပ်ကိုင်လာခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်း ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ဖြစ်လာသောအခါ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း လယ်နှစ်ဧကကို ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးလာခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ဟာရွာနှင့် တစ်မိုင်လောက်ဝေးသော လယ်ကွင်းထဲမှာပဲ မိုးလင်းမှမိုးချုပ် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရင်း အချိန်ကုန်ဆုံးနေရသည်။ ရွာထဲကအိမ်မှာ အမေကတော့ တစ်ယောက်တည်းနေထိုင်ရပြီး ညနေပိုင်းမှာ အလုပ်သိမ်းပြန်လာသည့်အခါ သားအမိနှစ်ဦး ထမင်းဝိုင်းဝယ် အတူတူလက်ဆုံစားရတယ်။

အဲဒီလိုနေ့စဉ်နေ့တိုင်း လယ်တောထဲမှာပဲ စိုက်ပျိုးထွန်ယက်နေရင်း အချိန်ကုန်ဆုံးနေခဲ့ပေမယ့် ညနေစောစော အလုပ်သိမ်းပြန်ချိန်မှာ ထိပ်ထန်းတောဝယ် ရွာထဲမှ ကာလသားသူငယ်ချင်းများနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ထန်းရည်ဝင်သောက်သည့်အခါလည်း ရှိလေသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်၏မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်မြခင်မှ အိမ်တွင် ညနေစာ ထမင်းအတူစားနေကြစဉ် အထူးအဆန်းသတင်းတစ်ခုကို ပြောလာသည်။

ကျွန်တော့်အား မိန်းမပေးစားချင်သည့်အကြောင်း စကားစလာပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာလယ်ပိုင်းမှ ဒေါ်ငြိမ်းမယ်၏သမီးဖြစ်သူ ခင်မြတ်ဆိုသူနှင့် လက်ဆက်ပေါင်းသင်းရန် နားချခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်မှာ အမေတစ်ခု သားတစ်ခုဘဝဖြင့် လုပ်ကိုင်စားသောက်နေထိုင်လာသဖြင့် ချစ်မှုရေးရာကိစ္စများကို စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ယခုသော် မိခင်ကြီးကိုယ်တိုင်မှ သဘောတူကြည်ဖြူသည်ဆို၍ ခေါင်းညိတ်လက်ခံလိုက်ရလေသည်။ အမျိုးသမီးဘက်မှ မင်္ဂလာဆောင်နိုင်ရန် လိုအပ်သည့်ကိစ္စအဝဝကို တာဝန်ယူမည်ဟု ဆိုလာပါသည်။

နောက်ဆုံး နှစ်ဖက်မိဘ စုံရာရှေ့မှောက်တွင် နှစ်ဦးအတူတူ လက်ခံပေါင်းသင်းကာ ပုဆိုးတန်းတင် အကြင်လင်မယားဘဝသို့ ရောက်သွားသည်။ ကျွန်တော့်မှာ မိန်းမနှင့်ပတ်သက်လျှင် မည်သည့်အတွေ့အကြုံမျှမရှိသော ကောင်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလို ခင်မြတ်တစ်ယောက် သူ့ဘဝလေးထဲသို့ ဆိုင်းမဆင့်ဗုံမဆင့် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းပေါ် ကျေကျေနပ်နပ် ရှိနေခဲ့သည်။ ခင်မြတ်မိခင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်ငြိမ်းမယ်မှာ ရွာထဲတွင် လူရည်လည်သူဖြစ်သလို သူများမျက်နှာမွေး စကြီးလှောက်တတ်သည့် မိန်းမလည်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ရွာတောင်ပိုင်းမှာနေသော ဒေါ်မြခင်တို့သားအမိကို အယုံသွင်း မြို့ကြီးသားစပါးပွဲစားနှင့် ပေးစားမည် စီစဉ်ပြီးကာမှ မြို့ပေါ်က မယား လိုက်လာသဖြင့် မင်္ဂလာပွဲ ပျက်သွားခဲ့ရသည်။

ဒါကို မိန်းမလည် ဒေါ်ငြိမ်းမယ်က မိမိသမီး အပျိုနုနုထွတ်ထွ လေးကို လူပျိုဟန်ဆောင်ပြီး ကြောရှုံ့ကြွသွားသော မြို့ကြီးသားနှင့် မ ဖြစ်သောအခါ ချက်ချင်း ရွာတောင်ပိုင်းက မုဆိုးမဒေါ်မြခင်ကို မက်လုံး ပြီး သားဖြစ်သူ လူရိုးကြီးတောကျော်နှင့် ပေးစားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ယင်းကိစ္စများကို လုံးဝမသိခဲ့ဘဲ လယ်ထဲတွင် အချိန်ကုန်နေသောကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အဆက်ပြတ်နေသည်။ မိ ဖြစ်သူ သဘောတူကြည်ဖြူနေသော မိန်းကလေးဖြစ်သောကြောင့် ခင်မြ ကိုလက်ခံပြီး ပေါင်းသင်းလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်လယ်ထဲမှ အလုပ်သိမ်းပြီး ညနေခင်း ပခုံးပေါ် ပေါက်တူးလေးထမ်းကာ အိမ်ဆီ ပြန်လာနေသည်။ မိမိဇနီးဖြစ် ခင်မြတ်တစ်ယောက် မိမိအိမ်ပြန်အလာ ထမင်းတူတူစားရန် စောင့်မျှော် မည်ဟူသော အတွေးဖြင့် သုတ်ခြေတင်ပြန်လာနေသည်။

ထိုစဉ် ထန်းတောလေးနားမှ ဖြတ်သွားသောအခါ ရွာထဲမှ အပေါ အသင်းများသည် ဝိုင်းဖွဲ့ထန်းရည်သောက်နေရာမှ ကျွန်တော့်ကို လှမ်း သွားကြလေသည်။

"ဟေ့ကောင် ... တောကျော်၊ မင်းမလဲ တစ်နေ့တစ်နေ့ အလု နဲ့လက် ပြတ်တယ်ကို မရှိပါလား။ လာစမ်းပါကွာ ... တို့နဲ့ ထန်းရည် သောက်ရအောင်"

"ဩော် ... လုပ်ရမှာပေါ့ ခင်မောင်ရာ၊ အခု ငါ့မိန်းမက မီး ဖွားဖို့ မီးဖွားစရိတ် လိုနေပြီလေကွာ။ သားကျွေးမှု၊ မယားကျွေးမှု ရှာရ မယ်"

"ဟား ... ဟား ... တော်တော် နွားကျတဲ့ကောင်ပါလား"

"ဟေ့ကောင် ... ခင်မောင်၊ မင်း ဘာလူပါးဝစကား ပြောတာ"

"မဟုတ်ပါဘူး ... တောကျော်ရာ၊ မင်းတို့အကြောင်းကို တစ် လုံးက သိပေမယ့်၊ မင်းမသိသေးလို့ ဒီကောင်ပြောနေတာပါ"

"ငါက ဘာကိုမသိရမှာလဲ ... မြမောင်ရ၊ ငါနဲ့ ခင်မြတ်ကို သူ့ မေကြီးကိုယ်တိုင် သဘောတူကြည်ဖြူလို့ လူသိရှင်ကြား ပေးစားတာ"

"ဟား ... ဟား ... အဲဒါ ပြောတာပေါ့။ မင်းက လယ်ထဲမှာပဲ နဲ့ ဖက်ရှန်းနေတဲ့ကောင်ဆိုတော့ ရွာထဲကအကြောင်းတွေ ဘာသိမှာ ကြားမှာလဲကွ"

"နေစမ်းပါဦး ... ငါ့မိန်းမခင်မြတ်က ဘာဖြစ်နေလို့လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲ။ မြို့ကြီးသား စပါးအဝယ်တော် ယုလွင်ဆိုတဲ့ ကောင်နဲ့ အစက သဘောတူကြည်ဖြူလို့ လွှတ်ပေးထားပြီး မြို့က သူ့မယား ကြီးဆိုတာ လိုက်လာတော့မှပဲ။ အိမ်ထောင်ရှိမှန်း သိသွားပြီး မပေးစားခဲ့ တာ"

"ဟုတ်တယ်လေ ...။ ဒါကြောင့် ငါ့အမေကို နားချပြီး အတင်း ဆာပေးစားခဲ့လို့ တို့နှစ်ယောက် လူသိရှင်ကြား မင်္ဂလာဆောင်ပေါင်းဖက် ကြတာပဲ"

"အဲဒါပေါ့ကွ၊ မင်းမသိတာတွေ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ"

"ဘာမသိတာ ရှိသေးလို့လဲ"

"ဟဲ ... ဟဲ ... မင်းကို သူ့သမီးနဲ့ ဖွတ်နားချပြီး ပေးစားခဲ့ တာ သူ့သမီးမှာ မြို့ကြီးသားနဲ့ လွန်လွန်ကြူးကြူးဖြစ်လို့ ရလာခဲ့တဲ့ ကိုယ်ဝန် လာလို့ မင်းကို နွားမရွှံ့ပိတ်ထိုးပေးစားဖို့ စီစဉ်ခဲ့တာကွ"

"ဘာ ..."

"ဟုတ်တယ် ... တောကျော်၊ ခင်မောင်ပြောတာ မှန်တယ်ကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှန်တော့ သူ့သမီးကိုယ်ဝန်နဲ့ လင်ကောင်မပေါ်ဘဲ ကလေး မွေးရမှာစိုးလို့ မင်းနဲ့ ဖွတ်စိစဉ်ပေးစားခဲ့ကြတာပဲ"

"တောက် .... တော်တော် လူလည်ကျတဲ့ မိန်းမလည်ခေါင်း မယ်ကြီး။ သိကြသေးတာပေါ့ကွာ"

ကျွန်တော့်ရင်ထဲက ဒေါသတွေ တလိပ်လိပ် တက်လာနေခဲ့တယ် ယခုလို အဖြစ်မှန်ကို ရုတ်တရက် သိရှိလိုက်ရသဖြင့် ရင်ထဲမှာ ခံပြင်းခြင်း ရှက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ဒေါသများ ပေါက်ကွဲထွက်လာတယ်။

မိမိလို လယ်တောထဲမှာ အေးအေးချမ်းချမ်းနေပြီး ထွန်ယက် စိုက်ပျိုး စားသောက်နေထိုင်နေသော လူရိုးလူအေးကြီးတစ်ယောက်လို သ သက်မယ့် ခေါင်းတုံးပေါ် ထိပ်ကွက်ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

သည်လို နှပ်ပစ်ခံလိုက်ရသည့်အဖြစ်ကို မသိခင်အချိန်တုန်း အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း မိမိနှင့်လူသိရှင်ကြား ထိမ်းမြားလက်ထပ် သောအခါမှ သူ့သမီး၏အရှက်ကို အကာအကွယ်ပေးမည့် လင်ယောင် တစ်ယောက်ကို ယုံကြည်စိတ်ချ ပေးစားပြီးကာမှ အရှုပ်အထုပ်က ပေါ်ပေါ် လာခဲ့သည်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အပေါ် မလိမ့်တပတ်လိမ်ညာပြီး ပေးစား သော သားအမိနှစ်ယောက်အပေါ် ရှက်ခြင်း၊ ခံပြင်းခြင်း ဒေါသများ ဆူ ပေါက်ကွဲလာတယ်။ မိမိမှာတော့ အကြောင်းမသိခင်အချိန်က မိမိတို့သ အမိအပေါ် ရွှေပေါ်မြတင်ထားကာ ဆက်ဆံပြီး အရေးပေးမှုရှိလာနေသည်။

ယခုတော့ မိမိမှာ လယ်ထဲဝယ်တစ်နေ့တာလုံး ကျွဲလိုနွားလို ပြီး လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးနေရသည်။ သူများတကာပြောမှ အဖြစ်မှန်ကို သိ ရသောခါ ကျောချမှ ဓားမြမှန်းသိအဖြစ် ဆိုက်နေသည်။ ဘယ်လိုပဲဖြ အဖြစ်မှန်ကို ဘွင်းဘွင်းရှင်းရှင်းဖော်ထုတ်ကာ ပြဿနာကို အပြတ်ရှင်း မည်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။

ဘယ်လိုမှ ဒေါသတွေကို ထိန်းချုပ်မရနိုင်အောင် ဆူပွက်လာ တာကြောင့် ကျွန်တော်လည်း စားပွဲပေါ်မှ ထန်းရည်မြူအိုးကို လက်နှစ် ဖြင့် ကောက်ကိုင်ကာ တစ်ရှိန်ထိုး မော့သောက်ချလိုက်တယ်။

ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်ကြားမှာ ပါးစပ်ထဲက လျှံထွက်ကျလာနေ တဲ့ ထန်းရည်တွေ စီးဆင်းလာပြီး လက်ဖေါ်ကတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် ထန်းရည်စက်တွေ ရွှဲနစ်သွားတော့တယ်။ ဒေါသမပြေသေးဘဲ ထန်းရည် အိုးကို စားပွဲပေါ်ဆောင့်ချကာ ဘေးမှာချထားတဲ့ ပေါက်တူးရိုးကို ကောက် ယူလိုက်ပြီး ထန်းရည်ဆိုင်ထဲကနေ ထွက်လာခဲ့တယ်။

ရင်ထဲမှာ တားမနိုင်ဆည်းမရနိုင်တဲ့ ဒေါသတွေ တပွေ့တပိုက်နဲ့ အိမ်ဆီကို လျှောက်လှမ်းလာနေတယ်။ အိမ်ရှေ့မြေကွက်လပ်မှာ ခင်မြတ် တစ်ယောက် တံမြက်စီးလှည်းနေရင်း ကျွန်တော့်ကို စောင့်နေဟန်တူသည်။

"ဟေ့ ... တစ်ခုလပ်ခင်မြတ်၊ နင့်အမေ လူလည်မကြီး ဘယ်မှာ လဲ"

ကျွန်တော် ဒေါသပေါက်ကွဲသံဖြင့် မိန်းမကို အပ်ချမတ်ချ စွပ်စွဲ ကာ အော်ငေါက်မေးလိုက်သံကြားလို့ ထင်တယ်။ ယောက္ခမကြီး ဒေါ်ငြိမ်း ယ်တစ်ယောက် နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်မှာ ထမင်းအိုးတည်နေရာက အိမ် ရှေ့ဆီ ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြေးထွက်လာနေတယ်။

"ရှင် ... ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲကွ၊ မင်းအမေ လူလည်မကြီးက ကလိန်စေ့ငြမ်း ဆင် လုပ်လွှတ်ခံရတဲ့အဖြစ်မှန်ကို သိချင်လို့ မေးချင်လို့ပေါ့"

"ဟဲ့ကောင် ... နင်လို တော့းကောင်ကများ ငါ့ကို ရာရာစစ လူ လည်မကြီးတဲ့။ ပြီးတော့ ငါ့သမီးကိုလည်း တစ်ခုလပ်မတဲ့၊ နင်ကများ စော် ကားကား ... ဟင်း"

"ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားကြီး သူများနဲ့ရထားတဲ့ ကိုယ်ဝန်ကို လူသိ မှာစိုးလို့ ကျုပ်တို့သားအမိနှစ်ယောက်ကို ဖွတ်နားချပြီး ပေးစားခဲ့တာ။ ခု တော့ လူသိရှင်ကြား သိလာခဲ့ပြီလေ"

"ဟုတ်တယ်လေ ... ဘာဖြစ်လဲ။ နင်လို တော့အေကို ငါ့သမီး နဲ့တွတ်တွတ်နဲ့ မတန်လို့ ခုလို လှည်းကျူးဝင်ထမ်းခိုင်းရတာပေါ့ ... တော့ကောင်ရဲ့"

"အဲဒါ ... ကျုပ်ကိုစော်ကားပြီး ပေးစားချင်ဦးကွာ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒုတ် ...ဒုတ် ..."

"အား ...."

ကျွန်တော်နှင့် အချေအတင် စကားများနေရာက ကျွန်တော့်အ ကို ချဉ်းကပ်လာပြီး ပါးရိုက်မယ်ကြံရွယ်နေတဲ့ ယောက္ခမဖြစ်သူ ဒေါ်ငြိမ်းမ ဦးခေါင်းကို ပေါက်တူးစုံကိုင်မြှောက်ပြီး နှစ်ချက် ဆင့်ခုတ်ချပစ်လိုက်တယ

"အောင်မလေး ...ကျွန်မအမေ သေပါပြီ။ ဟောဒီမှာ ... သတ်နေတယ်၊ လာကြပါဦးရှင်။ နင့်လိုကောင်က တုံးလို့၊ အ,လို့ မစုံစမ်း ယူခဲ့တာ။ ကိုယ့်ဘာသာ အ,လို့ခံရတာ ဘာဖြစ်လဲ"

"အေး ....လူကို နွားလိုမှတ်ပြီး လှည်းကျိုးဝင်ထမ်းနိုင်း ကောင်မ။ နင့်လည်း အရှင်မထားဘူး။ ကဲကွာ ..."

"ဒုတ် ..."

"အောင်မလေး ...တော့"

အိမ်ရှေ့ မြေကွက်လပ်ဆီမှာ သားအမိနှစ်ယောက်စလုံး သွေး အိုင်ထဲမှာ မရှုမလှ သေပွဲဝင်သွားခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်၏ မဆင်မ ပေါက်တူးဖြင့် ခုတ်သတ်လိုက်မှုကြောင့် ယောက္ခမကြီး ဒေါ်ငြိမ်းမယ် သမီးဖြစ်သူ ခင်မြတ်တို့နှစ်ဦးစလုံး သေဆုံးသွားခဲ့စဉ် ခင်မြတ်မှာ ကိုယ် ကြီး လွယ်ထားလျက်နှင့် သေဆုံးသွားခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး သက်ဆိုင်ရာကို သတင်းပို့တိုင်ကြားခဲ့သဖြင့် ရဲတပ် ဝင်များ ရောက်ရှိလာကာ သက်သေခံပေါက်တူးနှင့်အတူ ကျွန်တော့် လက်ထိတ်ခတ်ပြီး ရဲစခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

တရားရုံးတော်မှာ အမှုကို ရင်ဆိုင်နေရပြီး မကြာသောကာလ ကျွန်တော့်အား လူသတ်မှုပုဒ်မဖြင့် တရားစွဲဆိုထားခဲ့လေသည်။ နောက် ဆုံးမှာတော့ လူ့အသက်သုံးချောင်းကို ရက်ရက်စက်စက် ပေါက်တူး ခုတ်သတ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ယခုတော့ အကျဉ်းထောင်ကြီးထဲဝယ် သေဒဏ်ကျခံနေရသော ကြီးသမားအဖြစ် ကြိုးတိုက်ခန်းထဲမှာ နေနေရသည်။ ကျွန်တော်၏ သေ

ဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ ထောင်တွင်း အယူခံရုံးမှ အယူခံဝင်ထားခဲ့လေသည်။ တိုက်ခန်းလေးထဲဝယ် တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်ရလျက် အချိန်များ ကို တုန်လှုပ်ကုန်ဆုံးစေခဲ့သည်။

ဒီအတောအတွင်း ကျွန်တော်၏ သေဒဏ်ကျခံနေရခြင်းအပေါ် ဆက်ရုံးသို့ အယူခံအဆင့်ဆင့် ဝင်ရောက်ထားလေသည်။ အစပထမ ဦး ဗဟိုတရားရုံးမှာ အယူခံရှုံးနိမ့်သွားခဲ့သော်လည်း စေဒကမှုတင်သွင်း မှာ အယူခံနိုင်သွားသဖြင့် ထောင်ဒဏ်တစ်သက်တစ်ကျွန်း ပြစ်ဒဏ်သို့ င်းလဲပြင်ဆင်ပေးခြင်းခံရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သေဒဏ်မှ လောလောလတ်လတ် လွတ်မြောက် ခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ များစွာ ဝမ်းသာနေခဲ့ရသည်။ မိမိအသက်မသေ တော့ဘဲ အသက်ဆက်လက်ရှင်သန်ခွင့် ရသွားလေသည်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ပြင်ပအိပ်ဆောင်ဆီ မပြောင်းရွှေ့တော့ ကြိုးတိုက်ခန်းထဲမှာပင် ဆက်လက်ထားရှိလေသည်။

ခြောက်ပေဆယ်ပေခန့် ကျယ်ဝန်းသော တိုက်ခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေး ယ် တစ်ယောက်တည်းနေရစဉ်က ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ရှိနေခဲ့သော်လည်း ဆက်ထပ် အကျဉ်းသားပြစ်ဒဏ်ကျနှစ်ဦးကို ထည့်သွင်းလာသောအခါ နေ ရ ကြပ်တည်းမှု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

နောက်ရောက်လာသော အကျဉ်းသားနှစ်ဦးမှာ အိပ်ဆောင်ထဲတွင် စ်ဆေးဝါးခိုးသွင်းမှုဖြင့် ထောင်တွင်း ပြစ်ဒဏ်ဖြစ်ပွားပြီး ကြိုးတိုက်ခန်း သို့ လွှဲပို့ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဒါကြောင့် ကြိုးတိုက်ခန်းထဲတွင် ကျွန်တော်ပါနှင့်ဆို သုံးယောက် သွားသည်။ ထောင်အာဏာပိုင်များ၏အဆိုအရ တိုက်ခန်းထဲတွင် စုံ ထားဘဲ မသာထားကြသည်။ ဒါမှလည်း မဟုတ်တာလုပ်လျှင် စစ်ဆေး ည့်အခါ ကွဲလွဲမှုဖြစ်ပေါ်နိုင်စေရန် စီစဉ်ထားဟန်တူသည်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ထောင်ထဲမှာဆိုတာက နှစ်ရှည်လများအတူ င်လာခဲ့ကြသောအခါ အုတ်ရိုးဖော်မိတ်ဆွေများ ဖြစ်သွားကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဦး၏အကြောင်းကို တစ်ဦးက ဖောက်သည်ချ ပြောဆိုနေခဲ့ကြရာမှ တစ် အကြောင်းတစ်ဦးသိပြီး ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်လာခဲ့ကြသည်။

ပြစ်ဒဏ်ဖြင့်ထည့်သွင်းထားသော အကျဉ်းသားနှစ်ဦးမှာ မှူး ဒဏ်ဖြစ်သော အကျဉ်းသား အောင်တင့်ဆိုသူမှာ လူသတ်လုယက်မှု ထောင်ဒဏ်ဆယ်နှစ် ကျခံနေရသူဖြစ်ပြီး အကျဉ်းသားစိုးလွင်မှာ မူး ဆေးဝါးရောင်းဝယ်မှုဖြင့် ထောင်ဒဏ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျခံနေရသူ ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ကျဉ်းမြောင်းလှသော တိုက်ခန်းလေးအတွင်းဝယ် တို့ဘဝတွေကို ထောင်ကျနေရင်း အချိန်ကုန်ဆုံး လွတ်မြောက်ရမှာကို ကြောင့်ကြ လာခဲ့ကြသည်။

ထိုအခါ ထောင်ထဲမှ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ထောင်ဖောက် ထွက် လွတ်မြောက်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများကို ကြံဆတွေးတောလာခဲ့လေသည်။ ကျွန်တော်က အခန့်မသင့်၍ ဒေါသအလျှောက်ပေါက်ကွဲပြီး ယောက် မိန်းမကို သတ်လာခဲ့သော်လည်း ယခုလိုထောင်ဖောက်ပြေးရမည်ကို ကြောင်နေသည်။

ကျွန်တော်နှင့် တစ်ခန်းတည်းနေ အုတ်ရိုးဖော် မိတ်ဆွေနှစ်ဦး ထောင်အကြိမ်ကြိမ် ကျခဲ့ဘူးသော ထောင်လက်ကောက်များပီပီ ထွက် ရန်သာ အားသန်နေကြသည်။

ကျွန်တော့်ကိုလည်း ၎င်းတို့တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေခဲ့သော အကြံအ ကို သိရှိထားသူဖြစ်၍ ကိစ္စပေါက်ကြားသွားလျှင် သတ်ပစ်မည်ဟု ခြောက်လာသဖြင့် ကြောက်ကြောက်နှင့် သဘောတူနေခဲ့ရသည်။

ခက်နေသည်မှာ နေ့ကင်းညကင်းများဖြင့် သံသရာလည် သော အကျဉ်းထောင်ဝန်ထမ်းများသည် တာဝန်ချိန်မှာ အမြဲတမ်း ခြင်းကြောင့် ထွက်ပြေးရန် မလွယ်ကူနိုင်ပေ။

ဒါကြောင့် ဝန်ထမ်းများနှင့် ပလဲနံပသင့်မြတ်အောင် ပေါင်း ဆက်ဆံပြီး အစားအသောက်ဖြင့် ကျွေးမွေးစည်းရုံး သိမ်းသွင်းထား ၎င်းတို့ထံမှ အကျဉ်းထောင်၏အထာကို သိရှိထားနိုင်ရန် လေ့လာ မေးမြန်းကြည့်နေရသည်။

ထောင်တွင် ဆယ့်ငါးရက်တစ်ကြိမ် ဝန်ထမ်းများ၏ ဂျူတီကို အလဲ ယ်ပြုလုပ်နေသဖြင့် မိမိတို့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားသော ဝန်ထမ်းမှာ ည်တကျမရှိနိုင်ဘဲ ပြောင်းလဲနေလေသည်။ ညဘက်ပိုင်းတွင် ကင်း ဝန်ကျနေသော ဝန်ထမ်းများ၏ လုံခြုံရေးအခြေအနေကိုလည်း စနည်း နေခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ထောင်ဖောက်ပြေးရန် အကြံအစည်ကို တိုက် သံတိုင်အား ဖြတ်တောက်ပြီး ထွက်ပြေးဖို့ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း သဘော က်လာကြလေသည်။

သို့သော်လည်း နေ့လယ်ဘက်တွင် တိုက်ခန်းဝင်းထဲမှာ ထောင် ကို လုပ်ကိုင်နေကြစဉ် မိမိတို့ တိုက်နောက်ဖက်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော တစ်ဖောင်ခန့်မြင့်သော သဘောပင်ကို သတိထားမိလာကြသည်။ ယင်း သဘောပင်ကို အသုံးပြုပြီး အုတ်ရိုးကျော်ထွက်ပြေးနိုင်ခဲ့လျှင် လွတ်မြောက် ည်ဟု ယုံကြည်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဒါကြောင့် တိုက်ခန်းထဲမှာ နေထိုင်စဉ် မည်သို့မည်ပုံ တိုက်ခန်း မှ ဖောက်ထွက်၍ ရနိုင်မည်ကို အမျိုးမျိုး တွေးတောစဉ်းစားနေခဲ့ကြ သည်။

"ဟေ့ကောင် .... အောင်တင့် ... ဒီမြေကြွက်ကြီးကို ဘာလုပ်ဖို့ နေရတာလဲ၊ ချက်စားမလို့လား"

တစ်နေ့ ထောင်ယာခင်းထဲတွင် နေ့လယ်ဘက် အလုပ်တာဝန်ကျ စဉ် သစ်ပင်စိုက်ရန် မြောင်းအောင်တူးနေကြစဉ် မြေတွင်းထဲမှ မြေ ကြွက်ကြီးတစ်ကောင်သည် မိမိတွင်းအောင်းနေသည့်နေရာကို ပေါက်တူး ပေါက်ချနေသဖြင့် မြေကြီးထဲမှ ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်လာနေသည်။

ယင်းမြေကြွက်ကြီးကို အကျဉ်းသားအောင်တင့်ဆိုသူက ပေါက်တူး ဖြင့် လိုက်လံဖမ်းဆီးနေခြင်းကို ၎င်း၏အဖော် အကျဉ်းသားစိုးလွင်မှ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"မင်း နားမလည်ပါဘူး။ ငါ့မှာ အကြံအစည်ရှိလို့ကွ။ ငါတို့ ဒီမြေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြွက်ကြီးကို ကောင်းကောင်းမွေးမြူထားနိုင်ရင် တစ်နေ့ သူ့ကို အသုံး
ပြီးတော့ တိုက်ခန်းထဲကနေ လွတ်မြောက်နိုင်မယ်ကွ''

ကျွန်တော်သည် ၎င်းတို့နှစ်ဦးပြောဆိုနေသော အကြံအစည်ကို
လုံးဝ သဘောမပေါက် နားမလည်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ အောင်တင့်က
ဖမ်းမိထားသော မြေကြွက်ကြီး၏ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းစီပူးကာ နှီးကြိုး
ရစ်ပတ်တုတ်နှောင်နေသည်။

နောက်ပိုင်း တောင်ယာလုပ်ငန်းခွင်သိမ်းပြီး ပြန်လာကြသော
ဦးထုပ်ထဲတွင် အင်္ကျီစဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားပြီး တိုက်ခန်းထဲသို့ ခိုးသွင်း
ကြလေသည်။ အကျဉ်းထောင်မှ ညနေစာ တိုက်ထမင်းဟင်း ဝေငှ
အခါ မိမိတို့အတွက် ကိုယ်တာရသော ပုံစံထမင်းနှင့်ဟင်းကို ပုံစံပန်း
ပြားထဲ ထည့်ယူလာပြီး တိုက်ခန်းထဲ ပြန်လာကြသည်။

ညနေပိုင်း ထောင်ပိတ်လူပေါင်းစာရင်းကို ကောက်ယူရန်
ထမ်းများ တိုက်ခန်းထဲ ဝင်ရောက်စာရင်းယူနေစဉ် မြေကြွက်ကြီးကို ကွပ်
အနိမ့်အောက်မှာ ဝှက်ထားခဲ့ကြသည်။

ထောင်ပိတ်ပြီးစီးသွားချိန်ဝယ် တိုက်ခန်းတာဝန်ကျသူ ဝန်ထမ်း
များလည်း မိမိတို့တာဝန်ကျရာ ရုံးခန်းလေးထဲမှာ ထမင်းစားနေကြ
လူသူရှင်းနေလေသည်။

ထိုအချိန် တိုက်ခန်းလေးထဲဝယ် ထမင်းစားသူစား၊ ဆေး
သောက် အနားယူရင်း တိုက်ခန်းတစ်ခန်းနှင့်တစ်ခန်း လှမ်းစကားပြော
ခဲ့ကြသည်။ အောင်တင့်တစ်ယောက် ပုံစံလုံချည်ဟောင်းတစ်ထည်ကို ဆုတ်
ပစ်လိုက်ပြီး ကြိုးလေးတစ်ချောင်းဖြစ်လာအောင် လိမ်ကျစ်နေသည်။

ပြီးမှ ကွပ်ပျစ်အောက်မှ မြေကြွက်ကြီးကိုထုတ်ကာ ခြေထော
တစ်ချောင်းကို ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ထားလိုက်သည်။ မြေကြွက်ကြီးမှာ
သူလေးပါးရန် ကြောက်ပြီး တိုက်ခန်းထောင့်ဘက်နေရာဆီသို့ ထွက်
သွားနေသည်။

အောင်တင့်က ကြိုးစအရှည်အတိုင်း ဖြေလျှော့ထားခဲ့သဖြင့်
ကြွက်ကြီးမှာ ဝေးဝေးသို့မပြေးနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။ စိုးလွင်က မိမိတို့

ကျန်နေသော ထမင်းကျန်ဟင်းကျန်များကို မိလ္လာခွက်နားနေရာမှာ စုပုံချ
လိုက်သည်။ မြေကြွက်ကြီးမှာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေဟန်ဖြင့် အငမ်းမရ
သောက်နေသည်။

''ကဲ ... တောကျော်၊ မင်းက ဒီမြေကြွက်ကြီး ယဉ်ပါးလာအောင်
စဉ် ထမင်းကျန်လေးတွေ စုစုချထားပြီး ကျွေးပေးကွ၊ သိလား''

''ဟုတ်တယ် ... အောင်တင့်ပြောတာ မှန်တယ်။ ဒီမြေကြွက်
ကြီးသာ တို့တွေနဲ့ ယဉ်ပါးလာခဲ့ရင် လူထက် ပိုစိတ်ချရတယ်ကွ။ ငါတို့လုပ်
တာ လုပ်လို့ရအောင် ခိုင်းစားလို့ရမယ်ကွ''

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း နေ့စဉ် သူတို့စေခိုင်းသည့်အတိုင်း
ထမင်းကျန်၊ ဟင်းကျန်များကို ပန်းကန်ပြားထဲမှ ချကျွေးပြီး ယဉ်ပါးအောင်
နေခဲ့သည်။ နံနက်တောင်ယာအလုပ်ခွင် ဆင်းရသည့်အချိန်တွင် တိုက်ခန်း
မှာ မည်သူမျှမတွေ့မြင်နိုင်အောင် ကွပ်ပျစ်အောက်ဝယ် ကြိုးဖြင့်ချည်
ကာ အစာများ ချကျွေးထားခဲ့သည်။

မိမိတို့အိပ်သည့် ကွပ်ပျစ်အောက်မှာ သမံတလင်းကို အုတ်ခဲကျိုး
ထုခွဲဖျက်ဆီးထားကာ ယင်းမြေစာပုံပေါ်ဝယ် ထမင်းဟင်းကျန်များကို
တာ ချကျွေးထားပြီး အပေါ်မှ ကွပ်ပျစ်အုပ်ထားခဲ့လေသည်။

တိုက်ခန်းအပြင်ဘက်မှ တာဝန်ကျဝန်ထမ်းများ မမြင်နိုင်စေရန်
မြေကြွက်ကြီးကို ကြိုးဖြင့် ခိုင်ခိုင်မာမာ တုပ်နှောင်၍ ကွပ်ပျစ်အောက်ထဲမှာ
ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မိမိတို့သုံးယောက်စလုံး ဟန်မပျက်နေထိုင်ကာ ဘေးနားနီးချင်း
တိုက်ခန်းများမှ အကျဉ်းသားများကို မိမိတို့အကြံအစည်အား ဖွင့်မပြော
ဘဲနှင့် သိုသိုသိပ်သိပ် နေကြသည်။

နံနက်တိုင်း တောင်ယာလုပ်ငန်းခွင်သို့ အလုပ်ဆင်းသွားကြပြီး
မှ တိုက်ခန်းထဲပြန်လာကာ မြေကြွက်ကြီး လုပ်ဆောင်ထားခဲ့သည့်
ခြေအနေကို လေ့လာအကဲခတ်ကြည့်နေကြသည်။

တစ်နေ့တွင် တောင်ယာလုပ်ဆောင်နေရင်း မြေကြီးတွင်းကောင်း
ထဲမှ သံခြေချင်းကွင်းပြတ်တစ်ခုကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရလိုက်သည်။ မိမိတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လုပ်ငန်းအတွက် အထောက်အကူဖြစ်စေမည့် ပစ္စည်းဖြစ်မှန်း နားလည်သဘောပေါက်ခဲ့ကြသည်။

ယင်းပစ္စည်းကို ဖုံးကွယ်ဝှက်ထားနိုင်ရန် မိလ္လာသွားသည့် ဖလားထဲမှာ ဖွဲပြာအောက်တွင် ကွယ်ဝှက်ထည့်သိုထားလိုက်သည်။ ဝန်ထမ်းများ အကျဉ်းထောင်ထဲတွင် တလာစီ (ရှာဖွေရေး) သောအခါ မတွေ့မြင်နိုင်စေရန်ဖြစ်သည်။

တဖြေးဖြေးနှင့် ရက်ကြာညောင်းလာခဲ့သည်။ မြေကြွက်ကြီး ယ တူးထားသော မြေစာများကို ဝန်ထမ်းများ မတွေ့မြင်နိုင်စေရန် ဦးထုပ် မှာလည်းကောင်း၊ လုံချည်ခါးပုံစထဲမှာလည်းကောင်း ကွယ်ဝှက်၍ ပြင် ထုတ်ယူလာခဲ့ကြသည်။

မိမိတို့သုံးဦးမှာ တိုက်ခန်းထဲမှာ ထားရှိခဲ့သော်လည်း ကြိုးသ လို သံတိုင်တံခါးပိတ်မထားဘဲ နေ့စဉ်ဖွင့်ထားပေးကာ တိုက်ထဲမှာ တော ယာလုပ်ငန်းခွင်ကို သွားရောက်လုပ်ကိုင်နေရသည်။ တောင်ယာ ရော သန့်ရှင်းရေး အထွေထွေ စသော ဘုတ်များသည် တိုက်ဝင်းထဲမှာ နေ့ ထွက်၍ အလုပ်လုပ်နေကြရသည်။

ထိုသို့ နေ့စဉ် နံနက်ပိုင်းထွက် အလုပ်လုပ်နေခဲ့ကြရသလို ဘက်အိပ်ချိန်ပေးပြီးချိန် ရောက်သည်နှင့် မြေကြွက်ကြီးကို ကွပ်ပျစ်အော ထဲမှာ ထည့်ထားကာ ခြေချင်းကွင်းပြတ်သံချောင်းအား တူးရွှင်းပြားပုံ ရိုက်ထားခဲ့ပြီး မြေကြီးပေါ်တူးဆွထားသလို သမံတလင်းပေါ် တူးဆွ ကာ အစာပုံကျွေးထားသည်။

နေ့လယ်ဘက်အချိန် အလုပ်လုပ်နေစဉ် မြေကြွက်ကြီးအား အ မကျွေးနိုင်ဘဲ ကွပ်ပျစ်အောက်မှာ ဖုံးကွယ်ဝှက်ထားကြရသည်။ မြေကြွ ကြီးမှာ အလုပ်လုပ်နေချိန်တွင် အစားအစာကို ထွက်ရှာဖွေမစားနိုင်သ ထမင်းစားနားချိန် အလုပ်သိမ်းပြန်လာချိန်မှ အစာစားခွင့်ရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ နေ့စဉ် နေ့ညအစာကို ချကျွေးနေခဲ့သောကြောင့် မြေ များ အပြင်မထွက်ပေါ်စေရန် ကွပ်ပျစ်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားရသည်။ တိုက်

အနောက်ဘက်နံရံနေရာထောင့်မှာ သံမံတလင်းပေါ် ကြွက်တွင်းတူးနိုင် အတွက် စီစဉ်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

မြေကြွက်ကြီးမှာ အစာကိုနေ့ဘက်တွင် ကောင်းစွာရှာမစားရသဖြင့် ဘက်တွင်မှ အငမ်းမရ စားသောက်နေရသည်။ ထိုအခါ မြေကြွက်ကြီး အစာကို ယက်ရှာစားသလို သမံတလင်းပေါ်တွင် လက်သည်းဖြင့် ခြစ် တ်ထားလေသည်။ ထိုအခါ မြေစာများမှာ တစ်စတစ်စထွက်ပေါ်လာကာ ကြလာနေသည်။

ဒါကြောင့် ယင်းမြေစာများ ထွက်ရှိလာနေသည်ကို ဝန်ထမ်းများ တွေ့မမြင်နိုင်စေရန် ဂရုစိုက်၍ နံနက်အလုပ်ထွက်တိုင်း သိုဝှက်ယူဆောင် ကာ တောင်ယာခင်းထဲမှာ ကြဲချထားလေသည်။

ဤကဲ့သို့ မြေကြွက်ကြီး အကူအညီဖြင့်လည်းကောင်း၊ လူအား လည်းကောင်း အခင်းသမံတလင်းကို အမျိုးမျိုး ကြိုးစားဖောက်ထွင်း ခဲ့ကြသည်မှာ နောက်ဆုံး လူတစ်ကိုယ်စာ ထွက်ဝင်နိုင်သောအပေါက် ချယ်ခန့် ဖြစ်လာလေတော့သည်။

မိမိတို့ ထွက်ပြေးနိုင်ရန် အနေအထား ထွက်ပေါက်ဖြစ်လာသော ါ တိုက်နောက်ဘက်မှာ ပေါက်နေသော သဘော်ပင်သုံးလေးပင်ကို ဆွဲ ၍ ရနိုင်သည့်အနေအထားရောက်အောင် နည်းနည်းစီ နေ့စဉ် နှဲ့ထား သည်။

အားလုံး အနေအထား အဆင်သင့်ဖြစ်လာသောအခါ မြေကြွက် ကို တိုက်နံရံအောက်ဘက်ထဲမှာ ဖောက်ထွက်ပြေးနိုင်ရန် ကြိုးဖြေပေး ခဲ့သည်။ မိမိတို့သုံးယောက်စလုံး တိုက်ခန်းထဲမှာ အိပ်နေသယောင် န်တီးထားခဲ့ကြပြီး ကွပ်ပျစ်အောက်မှာ ဝင်ရောက်ကာ ညဘက်အချိန် ပြေးရန် တိုင်ပင်ထားကြသည်။

ညသန်းခေါင်ယံအချိန်ခန့်တွင် တိုက်ခန်းထဲမှ အလျိုလျိုထွက်ပြီး သော်ပင်ကို ကြိုးဆက်ချည်နှောင်ကာ အုတ်ရိုးကျော်တက်ပြေးကြရန် စီ ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယင်းအချိန်ခန့်တွင် ညကင်းတာဝန်ကျ ကင်းသမားများသည် [illegible] ဝန်မှူးကင်းလှည့် မစစ်ဆေးချိန်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ အိပ်မောကျနေကြ[illegible] မည်။ ထိုအချိန်ကို စောစောကတည်းမှ လေ့လာမှတ်သားထားခဲ့ကြပြီး ထွ[illegible] ပြေးရန်အချိန် သတ်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မိမိတို့အိပ်သော တိုက်ခန်း၏ သံတိုင်ပေါက်မှာ သော့ခလော[illegible] ဖြင့် အခိုင်အမာပိတ်ထားခြင်းကြောင့် ညကင်းတာဝန်ကျ ဝန်ထမ်းများအ[illegible] စိတ်ချလက်ချ အိပ်နေနိုင်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်သည် ညဘက်ပိုင်း[illegible] တိုက်ခန်းထဲ အိပ်နေကြသည့်ပုံစံမျိုး တိုက်ခန်းထဲ ကွပ်ပျစ်ပေါ်ဝယ် စီ[illegible] ထားခဲ့ကြသည်။

မိမိတို့အိပ်သည့် ကွပ်ပျစ်ကို ဘေးသို့ အသာအယာတွန်းဖယ်[illegible] ကာ မြေစာတူးထုတ်ထားသော ဂလိုဏ်ပေါက်မှ အလျှိုလျှို ငုံ့ထွက်[illegible] ကြကာ တိုက်ခန်း၏အနောက်ဘက် ရောက်လာကြသည်။ တိုက်နော[illegible] ဘက်ရှိ သင်္ဘောပင်အုပ်နေရာမှနေ အပြင်ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်[illegible] လာကြည့်ခဲ့ကြသည်။

လရောင်ကင်းမဲ့နေသည့် အခါသမယမို့ ညမှောင်မှောင်မည်း[illegible] ကြီးထဲဝယ် စောစောပိုင်းက စီစဉ်ထားခဲ့သော သင်္ဘောပင်သုံးပင်ကို မြေ[illegible] ထဲမှ ဆွဲနုတ်ပစ်လိုက်သည်။

အောင်တင့်က မြေကြွက်ကြီးမှာ ချည်ထားခဲ့သော ကြိုးစကို [illegible] ဆောင်လာကာ ဆွဲနုတ်ထားသော သင်္ဘောပင်သုံးပင်အား ဆက်ချည်နေ[illegible] နေသည်။ ယင်းနောက် သင်္ဘောပင်များအား ထောင်အုတ်ရိုးနံရံ မည်း[illegible] ကြီးဆီ တဖြေးဖြေး သယ်ဆောင်သွားခဲ့ကြလေသည်။

လရောင်အလင်းကွယ်ပျောက်နေပြီး တစ်ထောင်လုံးမှာ တိတ်ဆိ[illegible] ငြိမ်သက်နေချိန်ဝယ် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်စလုံး ဇောချွေးများပြန်[illegible] ရွှဲနစ်၍ နေလေသည်။ အောင်တင့်က သင်္ဘောပင်အောက်ခြေကို ခြေထော[illegible] ဖြင့် ထောက်ထားပေးကာ ကျွန်တော်နှင့်စိုးလွင်က ထောင်အုတ်ရိုးနံရ[illegible] ဆီ ဆွဲထောင်တင်နေသည်။

[illegible] ဝိုင်းနောက်နံရံပေါ်မှာ ထောင်ထားသော သင်္ဘောပင်ပေါ်သို့ တစ်ဦး[illegible] ကွယ်တက်ကာ အုတ်ရိုးအမြင့်ပေါ်သို့ တက်လာနေကြသည်။

ညဘက်မို့ လေများ တဟူးဟူး တိုက်ခတ်၍နေလေသည်။ မှောင်[illegible] ည်းနေသော ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် အရာဝတ္ထုပစ္စည်းများက မဲမဲသဏ္ဌာန်[illegible] တွေ့နေရသည်။ အပေါ်အမြင့်ပိုင်းနေရာမို့ လေတိုက်နှုန်းက ပြင်းထန်[illegible] လေသည်။

အောင်တင့်တစ်ယောက် အုတ်ရိုးအမြင့်ကြီးပေါ်မှာ စီထပ်ထား[illegible] သော အုတ်ခဲတုံးလေးများကို ခလုတ်တိုက်မိသွားသဖြင့် တချို့ အုတ်ခဲလုံး[illegible] သည် အုတ်ရိုးကြီးအောက်ခြေဆီ ပြုတ်ကျသွားလေသည်။

စိုးလွင်ကလည်း အောင်တင့်နည်းတူ သင်္ဘောပင်ချောင်းပေါ်မှာ [illegible] မြန်စွာ တွယ်တက်သွားနေသည်။ သင်္ဘောပင် လျှောမကျသွားနိုင်စေ[illegible] ကျွန်တော်က အောက်ကနေ ထိန်းကိုင်ပေးထားရသည်။

ထိုစဉ် အုတ်ရိုးကြီးပေါ်တွင် အရင်ဆုံးရောက်နေသော အောင်တင့်[illegible] ည် ဆယ့်ရှစ်ပေကျော်မြင့်သော ထောင်အုတ်ရိုးကြီးပေါ်မှနေ၍ အောက်[illegible] က်မြေပြင်ဆီ ခုန်ချရန် ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသည်။

ထိုအခိုက် မိုးရွာတော့မည့်ဟန် လျှပ်စီးများက ပြိုးပြိုးပြောက်[illegible] ပြောက် လင်းလက်သွားပြီး မိုးထစ်ချုန်းသံက တိတ်ဆိတ်နေသော ညဥ့်ယံ[illegible] ကျယ်လောင်စွာ ပေါ်ထွက်သွားလေသည်။

ယင်းကဲ့သို့ လျှပ်စီးအလင်းရောင်များ လင်းလက်လိုက်စဉ်ဝယ် [illegible] ထောင်အုတ်ရိုးကြီးပေါ်မှာ ရပ်နေသော အောင်တင့်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ ထီး[illegible] ည်းပေါ်လွင်လျက်ရှိနေသည်။ အကာအကွယ်မဲ့ အုတ်ရိုးမြင့်မြင့်ကြီးပေါ်[illegible] လူတစ်ယောက်ရပ်နေဟန်သည် မှောင်နေစဉ် မမြင်သာသော်လည်း [illegible] လျှပ်စီးအလင်းရောင်ကြောင့် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မြင်တွေ့နေရသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဗဟိုဂိတ်မကြီးအထက်ဆီမှာ တာဝန်ကျနေသော [illegible] င်းမှူးတပ်ကြပ်သံချောင်းသည် ကင်းတာဝန်ကျ ရဲဘော်အိပ်ပျော်နေသဖြင့် [illegible] ဆီကို လှမ်းကြည့်လိုက်ကာ နာရီမောင်းကို ခေါက်လိုက်လေသည်။

"ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင် ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာရီမောင်းထိုးရန် ကင်းသံချောင်းလေးချက်ကို စခေါက်လိုက်... နောက်နှစ်နာရီကင်းသံချောင်း နှစ်ချက်ဆက်ခေါက်လိုက်သည်။ မိုးက... တဖွဲဖွဲနှင့် ရွာသွန်းလာနေသောကြောင့် တာဝန်ကျကင်းသမားအားလုံး... မိုးအေးအေးဖြင့် အိပ်ပျော်နေကြဟန်တူသည်။

ဒါကြောင့် ကင်းသံချောင်းသံများမှာ အစီအစဉ်အလိုက် မ... နေတော့ဘဲ ကြိုကြားကြိုကြားသာ ထွက်ပေါ်လာနေသည်။

နောက်ဆုံး ထောင်တွင်းလုံခြုံရေးအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်... လေ့လာကြည့်ရှုနိုင်ရန် တပ်ကြပ်သံချောင်းသည် ဗဟိုကင်းမျှော်စင်အ... ဆီမှနေ မီးဆလိုက်ကြီးကို ထောင်ပတ်ပတ်လည် အုတ်ရိုးများပေါ် ... ထိုးကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်ဝယ် ထောင်အုတ်ရိုးကြီးပေါ်မှာ ရောက်နေပြီဖြစ်... အကျဉ်းသားအောင်တင့်သည် မီးဆလိုက်ကြီးထိုးလာနေသည့် မီး... ကြောင့် မီးရောင်မမိထံရောက်မလာမီ အုတ်ရိုးအောက်ခြေ မှောင်ထဲ... ခုန်ချပစ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် တပ်ကြပ်သံချောင်းသည်လည်း ထောင်အုတ်ရိုးကြီးပေါ်... တင်ထားသော အုတ်နီခဲများပြိုလဲနေသည်ကို မီးရောင်အောက်မှာ မသ... ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ခဲ့လေတော့သည်။ မိမိမျက်စိပင် မှားနေသလားဟူ... သံသယအတွေးစိတ်ဖြင့် နောက်တစ်ကြိမ် ထိုနေရာဆီ ပြန်လည်ထိုးကြ... နေလိုက်သည်။

အုတ်ရိုးနံရံအောက်ခြေဆီမှ သဘော်ပင်ပေါ် တွယ်တက်လာ... သော စိုးလွင်မှာလည်း ဆလိုက်မီးကြီး၏ အလင်းရောင်အောက်ဝယ် ... လို့တန်းလန်း အခြေအနေဖြင့် အပေါ်မကျ အောက်မကျ အလယ်နေရာ... ရောက်နေနိုက်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ဂိတ်မကြီးပေါ်မှ ရုတ်တရက် မီးဆလိုက်... လာနေသဖြင့် လူသိသွားပြီဆိုပြီး ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကာ အုတ်ရိုးအော... ခြေမှ အမှောင်ရိပ်ကို အကာအကွယ်ယူကာ နဂို မိမိနေထိုင်ရာ တိုက်... ဘက်ဆီ တစ်ဟုန်ထိုး ပြန်လည်ပြေးလာခဲ့လေတော့သည်။ ထိုစဉ်မှာပဲ ...

“ဝေါ ... ဝေါ ... ဒေါင် ... ဒေါင် ... ဒေါင် ...”

ဗဟိုကင်းမျှော်စင်ထက်ဆီမှ ထောင်လှုန့်အချက်ပေးသည့် ခွေးဥ ...ဆွဲသံကြီးက သံချောင်းဆူညံစွာ ခေါက်နေသံနှင့်အတူ ညဉ့်ဦးယံမှာ ဆူ...ညံ ပေါ်ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

ထိုအခါ ညဘက်တာဝန်မကျရောက်ဘဲ အားလပ်ခွင့်ရနေသော ...ထမ်းများသည် ထောင်လှုန့်ဥဩနှင့်အတူ သံချောင်းခေါက်သံများပါ ဆူ...ညံ ကြားလာရသဖြင့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပြီးဟု အတပ်သိကာ ယူနီ...ဖောင်းတစ်ပိုင်းတစ်စနှင့်လည်းကောင်း ယူနီဖောင်းအပြည့်ဝတ်ဆင်လျက် ...လည်းကောင်း၊ ထောင်ဘူးဝတံခါးကြီးဆီ ရရာလက်နက်ဆွဲကိုင် ပြေးလာ...ကြသည်။

ထိုစဉ် ထောင်အုတ်ရိုးအမြင့်ပေါ်မှာ ထိုးတင်ထားသော မီးဆ...လိုက်အလင်းရောင်နေရာကို တွေ့မြင်သွားပြီး အရာရှိအချို့နှင့် ဝန်ထမ်း...အသည်းငယ်သည် ယင်းနေရာဆီ ပြေးသွားကာ ရှာဖွေကြည့်နေကြလေသည်။

ထောင်အုတ်ရိုးကြီးပေါ်မှာ အုတ်နီခဲများ ပြိုကျပျက်စီးနေသည်ကို ...အလင်းရောင်အောက်မှာ တွေ့မြင်ကြသဖြင့် ထောင်အုတ်ရိုးကျော်တက်...ကာ ထွက်ပြေးကြစည်မှု ဖြစ်ပွားပြီဆိုသည်ကို နားလည်သဘောပေါက်...ကြလေသည်။

အုတ်ရိုးကြီး အပြင်ဘက်နေရာဝယ် ပြင်ပတောင်ယာစိုက်ခင်းကြီး ...နေသဖြင့် စိုက်ခင်းထဲဝင်ကာ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးထိုးပြီး ရှာဖွေနေကြလေ...သည်။ စိုက်ခင်းထဲရှိ ရေစပ်စပ်ရှိနေသော ကန်ဖွန်းခင်းထဲဝယ် အောင်တင့်...သည် ပက်လက်လှန်ကာ နှာခေါင်းဖော်လျက် ပုန်းအောင်းနေသည်ကို မီးရောင် ...အောက်မှာ တွေ့မြင်နေရသည်။

ထောင်ဝန်ထမ်းများသည် မိမိတို့ထောင်ထဲမှ ဖောက်ပြီးထွက်ပြေး...သော အောင်တင့်ကို ကန်ဖွန်းခင်းထဲမှ ဆွဲထုတ်လာကာ ဘူးဝရှိ ထောင်...ရုံးဆီ ခေါ်ဆောင်လာကြသည်။

သို့သော်လည်း အောင်တင့်မှာမူ ခြေထောက်နှစ်ဘက်လုံး သွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွင်ကျိုးနေကာ လမ်းပင် ကောင်းစွာ မလျှောက်နိုင်သောကြောင့် ဒရွတ် ကာ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြရသည်။ အမှန်တော့ အကျဉ်းသားအောင် သည် ဆယ့်ရှစ်ပေခန့်မြင့်သော ထောင်အုတ်ရိုးကြီးပေါ်မှ မဆင်မခြင် ခုန် ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်စဉ် မြေပြင်ပေါ်မှ အုတ်ကန်ပေါ်ကျကာ ခြေထော နှစ်ဘက်စလုံး သွင်သွင်ကျိုးသွားခဲ့သဖြင့် ထွက်မပြေးနိုင်ဘဲ အမိခံလိုက်ရ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူ အကျဉ်းထောင်အတွင်းမှ အုတ်ရိုးပေါ်သို့ သင်္ဘော ပေါ်မှ တွယ်တက်ထွက်ပြေးရန် ကြံရွယ်နေသော စိုးလွင်မှာလည်း အုတ် ပေါ်သို့မရောက်မီ လမ်းခုလပ်နေရာတွင် မီးဆလိုက်အလင်းရောင်ကို ဖျပ်ပြီး ပြန်ဆင်းပြေးလာစဉ် ထောင်ထဲမှဝန်ထမ်းများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို လိုက်ရလေသည်။

ကျွန်တော်လည်း အုတ်ရိုးအမြင့်ကြီးပေါ်သို့ သင်္ဘောပင်ပေါ်မှ တွ တက်ပြေးရန် မဝံ့မရဲဖြစ်နေစဉ် ထောင်လှန့်ဥသြသံနှင့် သံချောင်းသံပြေ ဝန်ထမ်းများ တိုက်ဝင်းထဲပြေးဝင်လာပြီး တိုက်တာဝန်ကျ ဝန်ထမ်းမျာ ပက်ပင်းတိုးကာ မူလဖောက်ပြေးခဲ့သော တိုက်နံရံနောက်ဖက်နားမှာ နှ နက်ဖမ်းဆီးခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ထောင်ဖောက်ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်ခဲ့ကြသော ကျ တော်တို့သုံးယောက်စလုံးကို မိန်းဂျေးလ်ရုံးခန်းရှေ့ဆီ ချုပ်နှောင်ပြီး ခေ ဆောင်လာခဲ့ကြသည်။ မိန်းဂျေးလ်ရုံးခန်းထဲတွင် တာဝန်ခံအရာရှိ ထောင် ကြီးမှနေ၍ ထောင်ဖောက်ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်မှုဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက် မေးမြန်းစစ်ဆေးနေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်စလုံးက မိမိတို့စားဝတ်နေရေး အဆ မပြေသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အိမ်မှာကျန်ရစ်ခဲ့သော မိသားစုအ စိတ်မချနိုင်သောကြောင့် သတိရလွမ်းဆွတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ပန်းဆင်းရဲမှုဒဏ်ကို မခံနိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးဆင် ပေးကာ ရှင်းလင်းပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

လောလောဆယ် ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်စလုံးကို ထောင်ဖောက် ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်မှုဖြင့် နောက်မှုဖွင့်လှစ်ရန်နှင့် ရုံးတင်တရားစွဲဆိုနိုင် စီစဉ်နိုင်းလေသည်။

ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်စလုံးအား လုံခြုံရေးစိတ်မချရဟု ယူဆ ခြေထောက်တွင် ဒေါက်ခြေချင်းများ ခတ်နိုင်းထားခဲ့သည်။ နောက် ပြစ်ဒဏ်တိုက်တွင် ပြစ်ဒဏ်တစ်လ ချမှတ်ထားနိုင်းပြီး ထောင်ဖောက် နှင့်ပတ်သက်၍ တာဝန်ရှိသူ အဆင့်ဆင့်ကို အရေးယူနိုင်ရန် ထောင်ပိုင် ကြီးက ကျွန်ုပ်အား အကျဉ်းသားသုံးယောက်ကို စစ်ဆေးခိုင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

ယခုလို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ထွက်ဆိုခဲ့သော အထက်ပါအကြောင်း ရာများသည် အမှန်အတိုင်း ထွက်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ထောင်ဖောက်ထွက်ပြေးရန် ကြံစည်ခဲ့ မှုနှင့် ပတ်သက်၍ အကျဉ်းထောင်မှ တာဝန်ရှိသူအဆင့်ဆင့်ကို အရေး ယူနိုင်ရန် သက်သေထွက်ဆိုပေးရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်အား ထောင်မှူးကြီးဦးစိုးဝေမှ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန် ယူ စစ်ဆေးနေသော ဌာနဆိုင်ရာ စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့ ရှေ့မှောက်တွင် အမှန်အတိုင်း ထွက်ဆိုပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မူလနေထိုင်စဉ်အချိန်မှာ ရွာထဲတွင် လူရိုးလူ ကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ် နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း ကံကြမ္မာ ဆိုးသည့်အပြောင်းကြောင့် ဒေါ်ငြိမ်းမယ်သမီး တစ်ခုလပ်ခင်မြတ်နှင့် လက်ထပ် ထိမ်းသင်းပြီးကာမှ ၎င်းတို့၏ မလည်မရှုပ် ဖာတ်လမ်းပေါ်လာကာ ကျွန် တော့်ကို ခုတ်ပုံးလုပ်ခြင်းခံခဲ့ရသည်ကို နာကြည်းခံပြင်းကာ သားအမိနှစ်ဦး တို့ကို ပေါက်တူးဖြင့် ဒေါသအလျှောက် ခုတ်သတ်မိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယင်းအမှုဖြင့် သေဒဏ်အမိန့်ချမှတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသောအခါ ကျွန် တော့်မှာ များစွာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားခဲ့ရပါသည်။ ဒီတစ်သက်တွင် ဒီနှင့် လုံးဝ သေကွဲကွဲခဲ့ပြီဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့ပါသည်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့သော်လည်း ကံကြမ္မာက မျက်နှာသာပေးလာခဲ့ဟန် တူပါသည် ကျွန်တော့်အမှုအား အယူခံဝင်ရောက်ခဲ့သည့်အခါ သေဒဏ်မှ လွတ်မြော ပြီး ထောင်ဒဏ်တစ်သက်တစ်ကျွန်း ပြစ်ဒဏ်သို့ ပြောင်းလဲပြင်ဆင်သွား သည်။

ကျွန်တော့်ကိုယ်ကို ကျွန်တော် ကံကောင်းလွန်းလှပြီဟု ထင် နေပါသည်။ ကျွန်တော့်အမှုကို သေဒဏ်မှလွတ်မြောက်အောင် အယူ သွားခြင်းအတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခံစားနေခဲ့ရသည်။

ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ကံကောင်းခြင်းနှင့် ကံဆိုးခြင်းသည် ပါလာခဲ့ဟန်တူသည်။ ကျွန်တော်နေသော တိုက်ခန်းထဲသို့ အိပ်ဆော ပြစ်ဒဏ်ဖြစ်ပွားလာသော အကျဉ်းသားနှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသော ဝယ် သူတော်ချင်းချင်း သိတင်းလွှေ့လွှေ့ ပေါင်းဖက်မိသွားလေသည်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ မကြံကောင်းမစည်အပ်သော ထောင်ဖော ပြေးရန် ကြံစည်မှုကို ၎င်းတို့နှစ်ဦး ဦးဆောင်ရာနောက် ရောယောင်ပါ ခဲ့ခြင်းကြောင့် မအောင်မြင်သော ထောင်ဖောက်မှုကြီးကို ကျူးလွန်သွား ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ပင်ကိုစိတ်ဓာတ်အရာမှာ ရိုးသားမှုရှိနေခဲ့သော် လည်း အပေါင်းအသင်းမှားသွားသောအခါ ရာဇဝတ်မှုတစ်ခုကို မကျူး သင့်ပါလျက် ကျူးလွန်သွားခဲ့လေသည်။

ပထမဆုံး လူသတ်မှု ဖြစ်ပွားခဲ့ရခြင်းမှာလည်း ထန်းရည်ဝိုင်း မှာ ထန်းရည်သောက် သွေးဆူနေကြချိန် အပေါင်းအသင်းများ၏ မဆင် မြှောက်ထိုးပင့်ကော် သွေးကြွအောင်မြှောက်ပေးသည့်စကားများကို နားယော ကာ အချိန်မီဒေါသကို မချုပ်တည်းနိုင်သောကြောင့် လူသတ်မှုကြီးကို ကျူး လွန်လာခဲ့မိခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယခုတော့ ကျွန်တော်သည် ထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်း သည့် ပြစ်ဒဏ်ကြီးကို ထောင်မှမလွတ်နိုင်မချင်း ကျခံနေရမည် ဖြ သည်။

စိတ်ကျူးသစ်စာပေ

တစ်ဖန် ထောင်ထဲတွင် လူပေါင်းမှားပြန်သဖြင့် ဒုတိယမ္ဘိ ပြစ်မှု ကြီးတစ်ရပ်ကို ထပ်မံကျူးလွန်ခဲ့ပြန်ပါသည်။ ယင်းအမှုဖြင့် နောက်ထပ် ထောင်ဒဏ်ထပ်မံတိုးမြှင့်လာဖွယ် ရှိနေပါသည်။

အမေသည် ပြင်ပဝယ်တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်နေရင်း သားလူ ဆိုးကြီးတစ်ယောက် တစ်နေ့သော် ပြန်လာနိုးနှင့် စောင့်စားကာ မျှော်နေ မည်မှန်းသိသော်လည်း နောက်ထပ်တိုးသည့် အမှုကြီးအကြောင်းများ အမေ ကြားလိုက်ရမည်ဆိုလျှင် ချက်ချင်းပင် အသက်ထွက်သွားလောက်သည်။

ပို၍ဆိုးသည်မှာ ထောင်ထဲဝယ် ပြစ်ဒဏ်ကျခံနေရသော အကျဉ်း သားများအားလုံးကို နိုင်ငံတော်မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်အမိန့်အမှတ် ၂/၈၀ ဖြင့် တရားဝင်ကြေငြာသွားသည်ကို အားလုံးဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေကြ ပါသည်။

ထိုအထဲတွင် ကျွန်တော် မပါဝင်နိုင်တော့ပါ။ ကျွန်တော်တို့လို လူ ဆိုးများအတွက် ထောင်ဖောက်ပြေးရန် ကြံစည်မှုကြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သဖြင့် အကျုံးမဝင်နိုင်ဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့တယ်။

နိုး၈၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၁ |

❑

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀) ကျော်အချိန်။

ဟံသာဝတီအနောက်ခြမ်း မုတ်ကျွန်းတိုက်နယ်ရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာ၌ ...

မိုးလေကင်းလွတ်၍ သီတင်းကျွတ်ပြီးသောအခါ ...

နှစ်စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ကထိန်ပွဲတော်ကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပနိုင်ရန်အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်နေကြလေသည်။ ဆရာတော်ကြီးနှင့်တကွ ကျေးရွာလူကြီးအပေါင်းကလည်း ကထိန်ပွဲအတွက် မလစ်ဟင်းရအောင် အစစအရာရာ ကြိုတင်စီစဉ်နေကြသည်။

ကာလသားခေါင်းဖြစ်သော မြဝင်းကြီး၊ ထွန်းဝင်း၊ ဖိုးသံ၊ ကျော်သား အစရှိသော အမျိုးကောင်းသားတို့ကမူ ကထိန်ညတွင် အရပ်ပြဇာတ်ကြီး ပြသနိုင်ရေးကို အားတက်သရော လုံးပန်းနေကြသည်။

ကထိန်ပွဲတွင် တင်ဆက်ပြသနိုင်ရေးအတွက် အဓိက ကြိုးစားအားထုတ်နေသူများမှာ ...

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၂]

(၁) **ထွန်းဝင်း**

❑

သေရွာပြန် ထွန်းဝင်းဟု ခေါ်ကြသလို ဇာတ်ရှုးထွန်းဝင်းဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ပန်တျာထွန်းဝင်းဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ချက်မကလည်း ဇာတ်ပွဲဆိုလျှင် အလွန်ကြိုက် သည်။ ထွန်းဝင်းကိုယ်ဝန်လွယ်ထား၍ နေ့စေ့လစေ့ဖြစ်နေသည့်တွင် ဆေး ရွာမှပြသော ပန်တျာချစ်လှိုင်ဇာတ်အဖွဲ့ကို သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့သည် ခင်းထဲတွင်ပင် ဗိုက်နာ၍ ထွန်းဝင်းကို မွေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အများ ပန်တျာထွန်းဝင်းဟု ခေါ်ကြသည်။

ဇာတ်ပွဲထဲတွင် မွေး၍လားမသိ ငယ်စဉ်ကပင် ဇာတ်ရှုးရှုးသော သည်။ ဇာတ်မင်းသား အတော်များများ၏ ဇာတ်သီချင်းများ နှစ်ပါးသွာ မြိုင်ထ၊ လွမ်းချင်းတို့ကို အလွတ်ရသည်။ ငယ်စဉ်က ကျွဲကျောင်း၊ နွား ကျောင်း၊ စပါးနုတ်၊ စပါးရိတ်၊ လယ်ထွန်ချိန်များတွင် မင်းသားဟဲ ဟဲ တော့သည်။ အထူးသဖြင့် ရွှေမန်းတင်မောင်၏ ဗုဒ္ဓဝင်ဇာတ်များကို အလွ ကြိုက်သလို အများအပြား အလွတ်ရနေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများတွင် ပွဲလမ်းသဘင်ရှိပြီဆိုလျှင် ထွန်းဝင်းက ရှေ့ဆုံးက ရောက်နေတော့သည်။ အနည်းဆုံး ဒိုးဝိုင်းတွင်တော့ ဝင်က ကိုက်ရမှ ကျေနပ်သူဖြစ်သည်။ လူက အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့်ဝဝ ဖြစ် သည်။

သေရွာပြန်ဆိုသည့် အမည်ကလည်း ဇာတ်ပွဲကို ကြိုက်လွန်း၍ လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထွန်းဝင်း အသက် (၂၀) အရွယ်ခန့်က ရန်ကုန်သို့ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဘုရားဖူးလိုက်သွားခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဘုရား များကို ဖူးမြော်ပြီး ရွာသို့ပြန်ရန် ပန်းဆိုးတန်းတံတားသို့ဆင်းလာရာ ကျုံး ရယ်ကျေးရွာမှ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲများနှင့် တွေ့လိုက်ရသည်။

"ဟော့ . . . ညီလေးထွန်းဝင်း"

"ဟာ . . . အစ်ကိုကြီး . . ."

"မင်းတို့ ဘာလာလုပ်တာလဲ"

"ဘုရားလာဖူးတာ . . . အစ်ကိုရ၊ အခုပြန်တော့မလို့ . . . အစ်ကို ရော"

"အစ်ကိုလည်း ရွာဘုရားပွဲအတွက် လိုတာလေးတွေ လာဝယ် တာ။ မနက်ဖြန် ရွာမှာပွဲပါတယ်"

"ဗျာ . . . ပွဲပါတယ် ဟုတ်လား"

ပွဲပါတယ် ဆို၍ ထွန်းဝင်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

"ဟုတ်တယ်ကွ . . . ဆန်းညွန့်စီ အငြိမ့်"

"ဟုတ်လား . . . အစ်ကိုရာ၊ အဲဒီအငြိမ့်ကို ကျွန်တော် သိပ်ကြိုက် တာ"

"ဒါဆိုရင်လည်း အစ်ကိုတို့ရွာကို လိုက်ခဲ့ပါလားကွ။ ပွဲကြည့်ပြီး တော့မှ ညီလေးပြန်ပေါ့"

"ကောင်းပြီ . . . အစ်ကိုရာ ကျွန်တော် လိုက်မယ်"

ပွဲကြိုက်သော ထွန်းဝင်းမှာ နှစ်ခါမခေါ်ရ။ သူငယ်ချင်းများအား အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး အစ်ကိုဖြစ်သူနှင့်အတူ ကျုံးရယ်ကျေးရွာသို့ လိုက်ပါသွားတော့သည်။ ထိုအချိန်က ထိုဒေသသို့ ကားလမ်းမပေါက်သေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် ရန်ကုန်ကမ်းနားဖြစ်သော စဉ့်အိုးတန်းဆိပ်ကမ်းမှ စက်လှေ သွားကြရသည်။

စီးရမည့်စက်လှေမှာ အောင်တိုးမောင်စက်လှေ၊ ကုန်နှင့် လူ (ခန့် တင်ဆောင်ထားသဖြင့် ကုန်းပတ်မှာ ရေပေါ်တွင် တစ်တောင်ခန့် ပေါ်တော့သည်။ စက်လှေပေါ်တွင် နေရာချပြီးနောက် ရေမကျသေးသ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ဆိပ်ကမ်းတွင်ရှိသော အရက်ဆိုင်သို့ ထွက်လာ အရက်သမားစည်းစိမ် ခံစားနေကြသည်။

"အစ်ကို ... စက်လှေက ကုန်နဲ့ လူတွေတင်ထားတာ တစ်အ ပဲ။ ဖြစ်ပါ့မလား"

"ဖြစ်ပါတယ် ... ငါ့ညီရာ၊ ဒီလမ်းမှာ ဒီလိုပဲ သွားနေကျ မောင်းတဲ့လူတွေက ကျွမ်းကျင်ပါတယ်ကွ"

"ဒါဆိုရင်လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး"

"ချကွာ ... ညီလေး၊ မူးတော့လည်း စက်လှေပေါ် အိပ်လို သွားတာပေါ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်ကို"

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် အရက်တစ်လုံးခန့် ကုန်သောအခါ စက် အလုပ်သမားက လာခေါ်သဖြင့် စက်လှေထဲသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ သု နှစ်ဦး စက်လှေပေါ်တွင် နေရာယူပြီးနောက် စက်လှေသမားက စက် နှိုး၍ ထွက်လာခဲ့ကြတော့သည်။

စက်လှေကလေးမှာ ရန်ကုန်မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ရေစုန်ခရီး လျင်မြန်စွာ မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။ စက်သံတဖုံးဖုံးကို နားထောင် သောက်ထားသည့် အရက်ရှိန်ဖြင့် ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် နဂါးမင်းစည် ကို ခံစားလာခဲ့တော့သည်။

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေသော ထွန်းဝင်းတစ်ယောက် တ တစ်ယောက်က နှာခေါင်းကိုပိတ်၍ ပါးစပ်ထဲသို့ ရေများလောင်းထည့်သ ခံစားလိုက်ရပြီး လန့်နိုးလာခဲ့တော့သည်။ သတိရ၍ မျက်လုံးကိုဖွင့်လိုက် မျက်လုံးထဲနှင့် ပါးစပ်ထဲသို့ ရေများဝင်လာပြီး သီးသွားခဲ့သည်။ သတ်

သစ်စေရန် ကြိုးစား၍ အားတင်းထားလိုက်ရာ တစ်ကိုယ်လုံး ရေထဲတွင် မြုပ်နေကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ သောက်ထားသည့် သူရာစည်းစိမ်တွေ လည်း ဘယ်ရောက်ကုန်မှန်းမသိ။

ထိုအခါမှပင် မိမိတို့စီးနင်းလာသော စက်လှေမှာ ရေထဲမြုပ်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ အသက်ကို အောင့်၍ သတိထားလိုက်သော ခါ ရေထဲတွင် မမြင်ရသော်လည်း နားထဲတွင် စက်လှေမှ စက်မောင်းသံ ဒုတ်ဒုတ်ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ရေထဲမြုပ်ခါစဖြစ်၍ စက်က မရပ်သေး။ က်သံက နောက်ဘက်မှကြားရသဖြင့် ရှေ့ဘက်သို့ တိုးသွားလိုက်သည်။ ားမှ စက်လှေအပေါက်ကို စမ်းမိသဖြင့် ထိုအပေါက်မှအပေါ်သို့ တိုးထွက် က်သည်။

"ဖူး ..."

"ဟူး ..."

ရေပေါ်သို့ တိုးထွက်လာပြီးနောက် အသက်ကို အားရပါးရရှူလိုက် ည်။ ကိုယ်ကိုလည်း ရေထဲတွင် ဖော့၍အလိုက်သင့် မျှောနေလိုက်သည်။

"အမယ်လေး ... ကယ်တော်မူကြပါတော့"

"လုပ်ကြပါဦး"

"သားရေ ... သမီးရေ"

"အမေရေ ... အမေ ဘယ်ရောက်သွားလဲ"

ရေပြင်ပေါ်တွင် အလိုက်သင့်ကူးခတ်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိ ကြည့်လိုက်သောအခါ ရန်ကုန်မြစ်ဝဖြစ်သော ခနောင်တိုကွေ့တွင်ဖြစ် ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ကယ်ပါယူပါဖြင့် ဆူညံ တော့သည်။ ရေပြင်ပေါ်တွင် ကူးခတ်နေသူများ၊ ရရာပစ္စည်းများကို မှီ ၍ မိမိတို့အသက်ရှင်ရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေသူများနှင့် ပြန့်ကျဲနေ သော ပစ္စည်းပစ္စယအားလုံးကို တွေ့လိုက်ရတော့သည်။

ခနောင်တိုကွေ့သည် ရေစီးကြမ်းပြီး ဝဲကတော့များလည်း ရှိသည် င်းတို့ လိုက်ပါလာသော အောင်တိုးမောင် စက်လှေမှာ ကုန်နှင့်လူများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စွာ တင်ထားသဖြင့် ဝန်ပိုဖြစ်နေသည်။ ရေကျချိန် ရေစီးအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ စက်လှေ၏ မောင်းလာသော အရှိန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခနော်ကွေ့ကို ကွေ့လိုက်ရာ အရှိန်မထိန်းနိုင်ဘဲ နစ်မြုပ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

စက်လှေနစ်မြုပ်ရာ နေရာတစ်ဝိုက်တွင် ငိုယိုအော်ဟစ်နေသူများ အသက်ဘေးမှ လွတ်အောင်နည်းမျိုးစုံတို့ဖြင့် ကြိုးပမ်းနေကြခြင်းတို့ကြော ရဲပွဲကသကဲ့သို့ ဆူညံနေတော့သည်။ မြစ်အတွင်းနှင့် မြစ်ကမ်းမှ လှေ သမ္ဗန်များ စက်လှေများကလည်း စက်လှေမြုပ်ကြောင်း သိသိခြင်း နစ်မြု ရာသို့ အမြန်လာ၍ ကယ်ဆယ်ရန် ကြိုးပမ်းကြသည်။ သို့သော် ခရီးအလှ ဝေးခြင်း၊ ရေစီးသန်ခြင်း၊ လှိုင်းလေထန်နေခြင်းတို့ကြောင့် အချိန်မြ ရာသို့ တော်တော်နှင့် မရောက်နိုင်ကြပါ။

ထွန်းဝင်းလည်း အလိုက်သင့် ကူးခတ်နေရာမှ ပတ်ဝန်းကျင် ဂရုစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ သတိရ၍ ...

"အစ်ကိုရေ ... အစ်ကိုရေ ..."

အစ်ကိုဖြစ်သူကို အော်ခေါ်လိုက်သည်။

"ညီလေးရေ ... အစ်ကို၊ ဒီမှာကွ ... ဒီကိုလာ"

ကြည့်လိုက်တော့ အစ်ကိုဖြစ်သူက ခြင်းတောင်းတစ်ခုကို ဖ တွယ်၍ ကူးခတ်နေသည်။ ၎င်းထံကူးသွားရန်ပြင်တော့ အစ်ကိုဖက်ထားသ ခြင်းတောင်းက ရေထဲသို့ တဖြေးဖြေး မြုပ်သွားသဖြင့် ...

"အစ်ကို ... မင်းဖက်ထားတဲ့ ခြင်းတောင်းက ရေထဲကို မြုပ်မြု သွားပါလား"

"ဟေ ... ဟုတ်လား"

ထိုအခါမှပင် သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ အစ်ကိုလုပ်သူ ကူးနေသော ခြင်းတောင်းမှာ ဆေးပေါ့လိပ်ခြင်းတောင်းကြီးဖြစ်၍ ကြာလာသောအခါ ရေထဲသို့ တဖြေးဖြေး မြုပ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။

"အေး ... ဟုတ်တယ် ... ညီလေးရ ... ဆေးလိပ်ခြင်းတော ကြီး"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

အသက်ဘေးမှ လွတ်အောင် ကြိုးစားနေသည့်အထဲမှပင် ရယ် ိုက်ကြသေးသည်။

"အစ်ကို ... အစ်ကို ..."

"ညီမတို့ကို ကယ်ပါဦး၊ မကူးနိုင်တော့ဘူး"

မလှမ်းမကမ်းမှ အော်သံကြား၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ မိန်းကလေး ဦး ရေထဲတွင် မနစ်မြုပ်သွားရန် ကြိုးစားကူးခတ်ရင်း မတတ်နိုင်တော့ ဖြင့် လှမ်း၍ အကူအညီတောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ကြိုးစားထား ... ညီမတို့ရေ၊ တို့ကို ကယ်မဲ့လှေတွေ သမ္ဗန် ွလာနေကြပါပြီ။ ကမ်းကိုမရောက်လည်း ကြိုးစားကူးထားရင် ကယ်မဲ့ ူတွေနဲ့ တွေ့တော့မှာပါ"

"မရတော့ဘူးနဲ့တူတယ်"

မိန်းကလေးတို့က စိတ်ပျက်အားလျော့စွာ ပြောလိုက်သည်။ ပတ် န်းကျင်ရေပြင်တွင်လည်း အသက်ဘေးအတွက် ကြိုးစားကူးခတ်နေကြ သလို ရေထဲသို့ နစ်မြုပ်သွားသူများကိုလည်း တွေ့နေရသည်။ သို့သော် ထို ကလေးမကလေးများ၏ ကုသိုလ်ကံကြောင့်ထင်သည်။

'ဝုန်း' ခနဲ လှိုင်းတစ်လုံးအရိုက်တွင် ကလေးမလေးနှစ်ဦး သူ့ နားသို့ရောက်လာပြီး သူ့ကို တစ်ဖက်တစ်ယောက် လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ အရာက ဆန်းကြယ်လွန်းလှသည်။ ထိုနေ့က ထွန်းဝင်း စစ်ဆွယ်တာကို ထားခဲ့သည်။ ရေထဲတွင် ထိုဆွယ်တာကို ချွတ်ရန်သတိမရဘဲ ဒီအတိုင်း ူးနေမိသည်။

စစ်ဆွယ်တာသည် ပခုံးထိပ်တွင် တစ်ဖက်၌ တစ်လက်မခန့် ပေါက်တစ်ပေါက်စီပါသည်။ ထိုအပေါက်ကလေးတစ်ဖက်ကို ကလေးမလေး စ်ယောက်၏ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းစီက ချိတ်မိသွားသည်။ ထို့ကြောင့် ယောက်တွဲကြီး ဖြစ်သွားသည်။

"ဟော့ ... ဟော့ ... ငါ့ကို အတင်းမဖက်နဲ့။ နင်တို့ပါ လိုက်ပါ ိတ်ကူး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းဝင်းကား ဟံသာဝတီ အနော်ကြမ်းသားပီပီ ရေကူးကျ
ကျင်သည်။ သူနှင့်တွဲမိသော ကလေးမလေးနှစ်ယောက်ကလည်း အသ
သားအတွက် အားကြိုးမာန်တက်ကူးခတ်ကြရာ ခေတ္တအကြာတွင် လာရော
ကယ်ဆယ်သော သမ္ဗာန်တစ်စီးနှင့် တွေ့၍ သမ္ဗာန်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိသွား
သည်။ သူတို့သုံးယောက်စလုံး သမ္ဗန်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန်၍ အမော
နေကြသည်။ သမ္ဗန်သမားများမှာလည်း အခြားရေထဲ ကျန်သူများကို
စားကယ်ဆယ်နေကြသည်။

ထွန်းဝင်းလည်း အမောပြေ၍ ထထိုင်လိုက်သည်။ ဘေးမှ ကလေ
မှ နှစ်ယောက်ကိုကြည့်လိုက်သောအခါ မျက်လုံးပြူးသွားခဲ့သည်။ သတိ
သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ . . .

"ဟိုက် . . ."

အပေါ်ပိုင်းတွင်သာ စစ်ဆွယ်တာပါပြီး အောက်ပိုင်းက တာဖီ
နေသည်။ မိန်းကလေးနှစ်ဦးမှာလည်း အောက်ပိုင်းက တာဖီမလေးများ
နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ ပေါင်နှစ်ဖက်ပူးထိုင်ပြီး ပေါင်ကြ
ကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ထားလိုက်ပြီး . . .

"ဗျို့ . . . သမ္ဗန်ဆရာတို့ ပုဆိုးအဟောင်းလေးများပါရင် ပေး
ပါဦး"

ထိုအခါမှပင် ကလေးမလေးနှစ်ဦးမှာလည်း သတိရပြီး ကျုံ့
ကလေးများထိုင်၍ မျက်နှာကို အောက်ငုံ့ထားကြသည်။ သမ္ဗန်သမား
ကလည်း လုံချည်အစုတ်နှစ်ထည်ကို ထုတ်ပေး၍ ကလေးမလေးနှစ်ယော
အား အရှက်လုံအောင် ဝတ်ပေးရသည်။ ကမန်းကတန်းထွက်လာရ၍ သ
တွင် အဝတ်အစား အပိုကမပါ။

ကျွန်ုပ်တို့၏ဖတ်လိုက် ကိုထွန်းဝင်းခမျာမှာတော့ ဝတ်ထားသည်
စစ်ဆွယ်တာကို ချွတ်၍ ခါးတွင်ပတ်ပြီး အရှက်လုံအောင် လုပ်ခဲ့ရသည်
ကမ်းနားရောက်မှပင် ရွာသားများပေးသော လုံချည်အဟောင်းတစ်ထည်
ဝတ်ဆင်ခဲ့ရပါတော့သည်။ အတူလိုက်ပါလာသော အစ်ကိုဖြစ်သူကိုလည်
ကမ်းနားတွင် ပြန်တွေ့လိုက်ရသည်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

ထိုနေ့က လိုက်ပါလာသူ (၇၀)ခန့်အနက် (၁၇) ယောက်ခန့်မှာ
ကုန်မြစ်ထဲတွင် သေဆုံးခဲ့ရပြီး ကျန်သူများမှာ ကယ်ဆယ်သူများ အချိန်မီ
ရောက်လာခြင်းကြောင့် အသက်ရှင်ခဲ့ရသည်။ ကမ်းနားရောက်သောအခါ
နှင့်အတူ ကူးခတ်ခဲ့သော မိန်းကလေးနှစ်ဦးက သူ့အား ထိုင်ကန်တော့
ကြသည်။

"အစ်ကိုကြီးကို ညီမတို့ အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အစ်ကိုကြီး
ကြောင့် ညီမတို့ အသက်ရှင်ရတာပါ။ ရန်ကုန်ရောက်ရင်လည်း ညီမတို့ဆီ
ခဲ့ပါ။ လိပ်စာပေးလိုက် ပါ့မယ်"

"ဟေ . . . မင်းတို့က ရန်ကုန်ကဖြစ်ပြီး ဘာကြောင့် ဒီစက်လှေနဲ့
လာတာလဲ"

"သမီးတို့အမျိုးတွေဆီ သွားလည်မလို့ လိုက်လာကြတာပါ"

"ရန်ကုန်သူတွေဖြစ်ပြီး ညည်းတို့က ရေကူးကျွမ်းကျင်သားပဲ"

"သမီးတို့ကို အဖေက ငယ်ငယ်ကတည်းက ရေကူးကန်မှာ ရေကူး
သင်ပေးထားလို့ ကူးတတ်နေတာပါ"

"အေးပါဗျာ . . . အေးပါ"

ထိုမိန်းကလေးနှစ်ဦးမှာ ထွန်းဝင်းကို အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်ဟု
ဆိုပြီး နှစ်စဉ် လာရောက်ကန်တော့ကြသည်။ ရန်ကုန်သို့ရောက်၍ သူတို့
သွားရောက်လည်ပတ်လျှင်လည်း ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုညှော်ခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့က စက်လှေနစ်မြုပ်ခဲ့သော်လည်း ထွန်းဝင်းမှာ အမျိုးများ
ရှိရာ ရွာသို့ရောက်အောင်သွားပြီး အငြိမ့်ပွဲကို ကြည့်ရှုခဲ့သည်။ ထိုကိစ္စဖြစ်
ပြီးနောက် ပန်တျာထွန်းဝင်းဟူသော အမည်အပြင် သေရွာပြန်ထွန်းဝင်း
ဟူသော အမည်တစ်ခုပါ ထပ်တိုးလာခဲ့တော့သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

| ၃ |

(၂) မြဝင်းကြီး

❑

ရာသီဥတုမှာ အားကစားသမားများ အကြိုက်ဟု ဆိုရပေမည့် မိုးက အုံ့မှိုင်းနေသည်။

တစ်ခါတရံ မိုးဖွဲကလေးများက တပြိုက်နှစ်ပြိုက် ရွာတတ်သေး သည်။

ကျွန်တော်တို့ဒေသတွင် လယ်ယာထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်းဟူသော အချိန်ကာလကို ကျော်လွန်လာပြီး စိုက်ပျိုးထားသော စပါးပင်များ ... တောင်ခန့်အထိ ရှင်သန်နေချိန်ဖြစ်သည်။ တစ်ကွင်းလုံး ဘယ်ဘက်ကြည့် လိုက်ကြည့်လိုက် အစိမ်းရောင် ကောဇော်ကြီးခင်းထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ သည်။

စပါးပင်များနှင့် ရောနှောပေါက်လာသော မြက်ပင်၊ သမန်းပင်များ ကို နှိမ်နင်းရသော အခါသမယလည်း ဖြစ်သည်။ ထိုအပင်များကို နုတ်ပစ် ပါမှ စပါးပင်များကို ပိုမိုရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးပြီး စပါးအထွက်ကောင်းနိုင်မည်ဖြစ် သည်။ ထိုမြက်ပင် သမန်းပင်များကို လူလုပ်အားဖြင့်သာ နုတ်ယူရသည်။ ကျေးရွာအတွင်းရှိ မိန်းကလေးများကို အခကြေးငွေဖြင့် ငှားရမ်းပြီး နှိမ် နိုင်းရသည်။

မြက်နုတ်သော မိန်းကလေးများသည် အင်္ကျီထူထူလက်ရှည်၊ ထဘီ ... ဘိုဖြင့် ပါးတွင် သနပ်ခါးဘဲကြားလူးပြီး ဦးထုပ်၊ သို့မဟုတ် ခမောက်ကို ဆောင်းကာ နံနက်မိုးလင်းကတည်းက လယ်ထဲသို့ ဆင်းရသည်။ ထမင်း စားချိန် ခေတ္တနားသည်မှလွဲ၍ တစ်နေကုန် ညနေ ရွာဦးကျောင်းမှ (၄) နာရီထိုးမောင်းခေါက်သည်အထိ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ကိုင်ကြရသည်။ တစ်နေ ကုန် ခါးချိအောင် လုပ်ရသော်လည်း သီချင်းတကြော်ကြော်ဖြင့် ပျော်ရွှင် စွာ လုပ်ကိုင်ကြသည်။

သူတို့ဘဝမှာ ပျင်းနေဖို့ အချိန်မရကြပါပေ။ အင်္ကျီထူထူလက်ရှည် နှင့် သနပ်ခါးဘဲကြားလူးထားခြင်းမှာ အပူဒဏ်ကို ခံနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ ပြင် တီစူပါမြေဆီအိတ်ခွံများကို လည်ပင်းနှင့် လက်နှစ်ဖက်နေရာများတွင် အပေါက်ဖောက်ထားပြီး မိုးရွာလျှင် မိမိတို့ကိုယ်ကို စွပ်၍ မိုးဒဏ်ကို အန် တုကြသည်။ တူညီသည့်အချက်မှာ မြက်နုတ်သမား၊ ကောက်စိုက်သမားတို့ ၏ ခါးတွင် ပုလင်းကလေးတစ်လုံးစီ ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ဒေသသည် မျှော့အလွန်ပေါသည်။ မီးခြစ်ဆံချောင်း သာက်မှစ၍ လူကြီးလက်နှစ်လုံးခန့်အထိ ကြီးမားသည့်မျှော့များရှိသည်။ မျှော့ဆိုသောသတ္တဝါသည် သွေးကို အလွန်နှစ်သက်သည်။ လူနှင့်တိရစ္ဆာန် တွေ့သည့်နေရာတွင် တွယ်တော့သည်။ ၎င်းတို့ တွယ်ကပ်မိပါက လူမသိ လိုက်လျှင် သွေးဝအောင်စုပ်ပြီးမှ ကွာကျသွားသည်။ သိ၍ ဆွဲခွာလျှင် တော်တော်နှင့်မကွာ အတော်ခွာယူရသည်။ လူကို တွယ်မိပါက သွေးကြော အရင်း အပေါ်သို့တက်လာပြီး တွေ့သည့်အပေါက်ထဲသို့ ဝင်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် လယ်သူမများက အတော် သတိထားကြရသည်။

ထိုသို့သော အန္တရာယ်ရှိသည့် မျှော့ကို နှိမ်နင်းရန်အတွက် ထို ပုလင်းကလေးများကို ချိတ်ထားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆေးရွက်ကြီး၊ ထုံး၊ နနွင်း ဆား၊ ရှောက်သီး စသည်တို့ကို ကြိတ် အရည်ပျစ်ပျစ်ဖျော်ကာ ထိုပုလင်း ထဲသို့ ထည့်ထားသည်။ တုတ်တစ်ချောင်းကို ထိပ်ဘက်မှ ဖွာနေအောင်ထုပြီး ပုလင်းထဲတွင် ထည့်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျှော့က ခြေထောက်သို့လာကပ်သောအခါ ပုလင်းထဲမှ တုတ်
ဖြင့် ဆေးကိုမွှေလိုက်ပြီး ထိုမျှော့ကို တို့လိုက်ပါက မျှော့မှာ ဆက်မတွယ်
တော့ဘဲ ချက်ချင်း ကွာကျသွားသည်။ ဆေးပြင်းလျှင် မျှော့မှာ ပက်လ
လန်၍ သေဆုံးသည့်အထိဖြစ်ရသည်။ ဤနည်းဖြင့် အန္တရာယ်ရှိသော မျှ
ကို လယ်သူမများက နှိမ်နင်းကြရသည်။

ယနေ့လည်း ကျွန်တော်လယ်တွင် အလုပ်သမများငှား၍ မြ
နုတ်နေကြသည်ကို သွားရောက်ကြည့်ရှုပြီး တဲသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ တ
ကျော် သံလုံးဦးဆောင်သော သူရင်းငှားသုံးဦးနှင့် နွားရေနွားစာဖြုလုပ်
တဲပေါ်တွင် ခေတ္တနားနေလိုက်သည်။ လယ်ကွင်းတိုင်းတွင် စပါးပင်မျ
ဖြစ်ထွန်းနေပြီဖြစ်၍ နွားများကို လွှတ်ကျောင်း၍ မရတော့ပါ။ နွားတဲတွ
သာထားပြီး စပါးမှည့်၍ ရိတ်သိမ်းပြီးချိန်အထိ ကျွေးထားရတော့သည်။

ညနေ (၄) နာရီတိုး၍ ဘဘုန်းကျောင်းမှ တုံးမောင်းခေါက်သံ
ထွက်ပေါ်လာသည်။ တုံးမောင်းခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် လယ်
လုပ်ငန်းခွင်ဝင်နေသူအားလုံး လုပ်ငန်းသိမ်းကြသည်။ အိမ်သို့ ပြန်ကြ
သည်။ ကျွန်တော်တို့ လယ်ရှင်များက ငှားထားသော အလုပ်သမများ
နံနက်စာ ချက်ကျွေးရသည်။

ဘဘုန်းကျောင်းမှ တုံးမောင်းခေါက်ပြီး မကြာမီ မြက်နုတ်သ
များ တဲသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ထိုအထဲမှ အလုပ်သမခေါင်းဆောင်
သော မိကျွမ်းတော့မှ ...

"အစ်ကိုလေး ... အစ်ကိုလေး ..."

"ဟေ ... ဘာလဲကွ"

"ခုန ... ကိုမြဝင်းကြီးလေ ရွာဘက်ကို ဒုန်းစိုင်းပြေးသွားတယ်
တော့"

"ဟေ ... ဟုတ်လား၊ ငါ သတိမထားမိလိုက်ဘူး"

"ဟုတ်တယ် ... အစ်ကိုလေး၊ ကျွန်မတို့လည်း မြင်တယ်"

"အေး ... ဘာတွေ အရေးကြီးလို့လည်း မသိဘူး။ ခဏနေ
ငါ ရွာထဲ သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

မြဝင်းကြီးက ကျွန်တော်နှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲဖြစ်ပြီး အဘထိတ်
ရွှေ၏ တူများဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ထက် ငါးနှစ်ခန့်ကြီးပြီး တေဖော်
ဘက်၊ ပေဖော်ပေဖက်များဖြစ်သည်။ ကရင်စပ်ဖြစ်ပြီး အရပ်က ခြောက်
ခန့်ရှိပြီး တုတ်ခိုင်သန်မာသည်။ စဉ်းစားဉာဏ်မရှိဘဲ ထင်ရာကို စွတ်လုပ်
တတ်သူဖြစ်သည်။ ဘဘုန်း၏ ကြိမ်ဒဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဦးလေးငယ်သူ
၏ ထိတ်တုံးဒဏ်ကိုလည်းကောင်း မကြာခဏ ခံရသူဖြစ်သည်။

"အစ်ကိုလေး ... ဒီမှာအစ်ကိုလေး"

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ဘာလဲဟဲ့"

"ဘာတွေငိုင်နေတာလဲ ... ကျွန်မခေါ်နေတာ သုံးခါလောက်ရှိ
"

"အေးပါ ... အိစံကွမ်းရယ်၊ ငါမြဝင်းကြီးအကြောင်း တွေးနေ
တာပါ"

"အစ်ကိုလေးကလည်း ခေါ်ပြန်ပြီ ဒီနာမည်ကြီး။ ကျွန်မနာမည်
စုပါ"

"ဟုတ်ပါပြီကွယ် ... မင်းက တရုတ်မနဲ့တူလို့ ခေါ်တာပါ။ ကဲ
ပြောမှာလဲပြော"

"ဟိုလေ ... ဟို ... မနက်ဖြန်ကို ဘာနဲ့ ချက်ကျွေးမှာလဲတဲ့။
ကျွမ်းတောက မေးခိုင်းလို့"

"အောင်မာ ... ဂန်းနာမ၊ ငါ့ကို ဆွဲမထည့်နဲ့။ ကိုယ်ဘာသာကိုယ်
ကြီးကျပြီးတော့"

"ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ကျုပ်က အားလုံးအတွက် မေးပေး
ပါတော့"

"အေးပါကွာ ... မနက်ဖြန်ကျရင် ကြက်သားဟင်း ချက်ကျွေးပါ့
"

"ဝေး ... ဟေးဟေး ..."

"ဖြောင်း ... ဖြောင်း ... ဖြောင်း ..."

"အဲဒါမှ တို့အစ်ကိုလေးကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပြီ ... တို့အဖွဲ့လည်း အစ်ကိုလေးစေတနာကို တုံ့ပြန်သော အားဖြင့် အစ်ကိုလေးရဲ့ ဟာတွေအားလုံးကို ပြောင်အောင် နုတ်ပေးမယ်"

"အမယ်လေး ... မမတို့ရယ်၊ စကားကို ရှင်းအောင် ပြောကြပါ"

"ဒီလိုပါ ... အစ်ကိုလေးရဲ့ အစ်ကိုလေး လယ်ကွက်ထဲမှာ မြက်တွေအားလုံးကို ပြောင်အောင် နုတ်ပေးမယ်လို့ ပြောတာပါ"

"ခစ် ... ခစ် ... ခစ် ..."

"ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ..."

"တော်ပါသေးရဲ့ ... မမတို့ရယ်"

"ကဲ ... ကဲ ... ကြွကြပါတော့ မမတို့ရယ်၊ ကျုပ်လည်း သွားစရာရှိသေးတယ်"

"ရွာထဲသွားမှာဆိုရင် ကျွန်မတို့နဲ့ အတူလိုက်ခဲ့ပါလား"

"နေပါစေဗျာ ... ကျုပ်ဘာသာ ကျုပ်ပဲသွားလိုက်ပါ့မယ်။ ခင်ဗျားတို့အုပ်စုနဲ့ဆို ရှိတာတွေ အကုန်ပြောင်ကုန်ပါဦးမယ်"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"ခစ် ... ခစ် ... ခစ် ..."

ပြောပြောဆိုဆို မြက်နုတ်သမအုပ်စု တဲမှပြန်သွားကြသည်။ ရဲပင်ပန်းကြသော်လည်း ဘဝကိုပျော်ရွှင်စွာ ရင်ဆိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ နေပူမရှောင် မိုးရွာမရှောင် နံနက်မိုးလင်းမှ ညနေ (၄) နာရီအထိ ကွင်းထဲ၊ ရေထဲ၊ ရွှံ့ထဲတွင် လုပ်ကိုင်ကြရသည်။ မည်မျှပင်ပန်းသော်လည်း သီချင်းတကြော်ကြော်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ လယ်ပိုင်ရှင်များကလည်း အလုပ်သမားများကို အပြင် ထမင်းနှင့် ကောင်းနိုးနိုးရာရာကို ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးကြသည်။ စေတနာ တစ်ဦးမှာဆိုသကဲ့သို့ သူတို့တစ်တွေကလည်း သူတို့လုပ် အလုပ်ကို စေတနာထား၍ လုပ်ကိုင်ပေးကြသည်။ ကျွန်တော်လည်း မှာ ရှိသည်တို့ကို မှာကြား၍ ရွာဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ကျွန်တော်သည် အစ်ကိုဝမ်းကွဲဖြစ်သူ မြဝင်းကြီးကို စိုးရိမ်၍ ရွာ ယ်ပိုင်းဘက်ကို ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာခဲ့သည်။

"အစ်ကိုလေး ... ဘယ်သွားမလို့လဲ"

"မြဝင်းကြီးတို့အိမ်ဘက်ကို သွားမလို့ကွ"

"ဟုတ်တယ် ... အစ်ကိုလေး၊ ကိုမြဝင်းကြီး ပိုးထိတယ်ကြား ဘဘုန်းတောင် ခုနက သူတို့အိမ်ဘက် ကြွသွားသေးတယ်"

"ဟေ ... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ... အစ်ကိုလေး၊ အစ်ကိုလေးရော အဲဒီသွားမှာ ဟုတ်လား"

"အေးဟ ... ဟုတ်တယ်"

ကျွန်တော်လည်း ပြောပြောဆိုဆို အစ်ကိုဝမ်းကွဲအိမ်ဘက်သို့ ခပ် သုတ်သုတ် လျှောက်လာခဲ့သည်။ အစ်ကိုဝမ်းကွဲဖြစ်သူ ပိုးထိသည်ဆိုသော ကြောင့် စိုးရိမ်စိတ်က ရင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ ဘဘုန်းကိုယ်တိုင် ကြွသွားသည်ဆို၍ ပို၍ပင် စိုးရိမ်လာခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ဒေသတွင် မြွေဆိုးကိုက်သည်ကို မြွေကိုက်သည်ဟု သုံးကြ၊ ပိုးထိသည်ဟုသာ သုံးနှုန်းကြသည်။ တောပစ်မုဆိုးများ ကျားကို ဘာထဲတွင် ကျားဟုမခေါ်ဘဲ ဟင်းကောင်ဟု ခေါ်သလိုပင် ထင်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ဒေသတွင် မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်၊ ဂျပ်မြွေ၊ မြွေစိမ်း မြီးခြောက် စသော အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ အလွန်ပေါသည်။ မြွေဟောက်များ ကုန်းတွင်းပိုင်းတွင် အများအပြားတွေ့ရပြီး မြွေပွေးနှင့် မြွေစိမ်းမြီးခြောက် ချောင်းနှင့် မြစ်ကမ်းပါးများတွင် ပို၍တွေ့ရသည်။ ဂျပ်မြွေများကို မြစ်ထဲ ချောင်းထဲတွင် အများဆုံးတွေ့ရသည်။

မြဝင်းကြီးတို့အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ ခြံဝတွင် လူအချို့ကို စုရုံးနှင့် တွေ့လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော်လည်း ခြံထဲသို့ဝင်လာပြီး အိမ်ပေါ် လှမ်းတက်လိုက်သည်။ အိမ်ဦးခန်းတွင် မြဝင်းကြီးကို တုံးလုံးလဲလျက် တွေ့ရပြီး ၎င်း၏ဘေးတွင် မြွေဆရာဦးအောင်စိန်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြွေဆရာဦးအောင်စိန်က ပါးစပ်မှ မန်းမှုတ်ရင်း မြွေကိုက်ခံရသော နေရာ တွင် ခုတ်၍ ကုသပေးနေသည်။ ဘုရားစင်ရှေ့ဘက်တွင် ဘဘုန်းမှာ ပဋ္ဌာန်း ကြီးဆယ့်တစ်သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်နေသည်။

မြွေဆရာ ဦးအောင်စိန်ကို တွေ့ရ၍ ကျွန်တော် စိတ်အေးသွား သည်။ ကျွန်တော်တို့ဒေသတွင် မြွေဆရာဦးအောင်စိန်က နာမည်ကြီး သည်။ အလွန်လည်း အစွမ်းထက်သည်။ လူနာပိုးထိ၍ သူ့ကိုသွားပင့်လျှင် အိမ်ပြင်ထွက်၍ ကောင်းကင်ကို အတန်ကြာ မော့ကြည့်လေ့ရှိသည်။

ထို့နောက် သူလိုက်ခဲ့လျှင် မည်မျှအဆိပ်တက်၍ သေခါနီးလူ ဖြစ်ပါစေ၊ သူကုပေးလိုက်သည်နှင့် လုံးဝ အသက်ရှင်သည်။ ဘယ်လိုပင့်ပင့် သူမလိုက်လျှင် မည်သူနှင့်ကုကု အသက်ဆုံးလေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဒေသ တစ်ခုလုံးက မြွေနှင့်ပတ်သက်လျှင် သူ့ကို အလွန်အားကိုးကြသည်။

ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်တက်လာသည်ကို မြင်တော့ အဘထိတ်တုံး ရွှေက လက်ပြ၍ လှမ်းခေါ်သဖြင့် သူ့နားသို့ သွား၍ထိုင်လိုက်သည်။

"အဘ မြဝင်းကြီး ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

"ငါလည်း ကောင်းကောင်းမသိသေးဘူးကွ။ ပြီးမှ မေးကြည့်ရ မယ်"

"အခု အခြေအနေရော"

"အသေတော့ လွတ်သွားပြီလို့ပြောတယ်။ ဆရာအောင်စိန် ကု တာပဲကွာ"

"ဒဏ်ရာကလည်း အစွယ်ရာ (၆) ပေါက်တောင်တဲ့ကွ"

"ဗျာ ..."

"ဒါဆို မြွေက သုံးခါကိုက်လို့ပေါ့ ... အဘရ"

"အေးကွ ... ဘယ်လိုဖြစ်လို့ သုံးခါကိုက်ရတာလဲ မသိဘူး"

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စကားများနေသည်ကို ဘဘုန်း မကြည်ကြည်ဖြင့် လှမ်းကြည့်သဖြင့် နှစ်ယောက်သား အိမ်အောက်သို့ ဆင်း လာကြသည်။ အိမ်အောက်တွင်တွေ့ရသော မြဝင်းကြီးနှမဖြစ်သူ အေးသာ ကို တွေ့ရသဖြင့် ကျွန်တော်က လှမ်းမေးလိုက်သည်။

"ဟဲ့ ... အေးသာမ၊ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ မြွေက သုံးခါတောင်ကိုက် သွားတာလဲ"

"ကျွန်မတို့ လယ်ထဲမှာ မြက်နုတ်နေကြတာ။ အစ်ကိုကလည်း ကန်သင်းရိုးဘေးက မြက်တွေကို လိုက်နုတ်နေတယ်။ အစ်ကို့ဆီက ဟာဆို တဲ့ အသံကြားလို့ ကြည့်လိုက်တော့ ငါ့ကို မြွေကိုက်သွားပြီဟုဆိုပြီး သူ့လက် ကို ဆုပ်ထားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ကိုကိုက်တဲ့မြွေက ထွက်မပြေးဘဲ ကန်သင်းရိုးပေါ်မှာ ပါးပြင်းခွက်နေတယ်။

အဲဒါကို အစ်ကိုက ဒေါသထွက်ပြီး 'ကဲကွာ ... ငါ့ကိုကိုက်ဦး' ဆိုပြီး ပါးပြင်းခွက်နေတဲ့ မြွေကိုလက်နဲ့ ဖြတ်ရိုက်လိုက်တယ်၊ သူက ရိုက် လိုက် မြွေက လှမ်းကိုက်လိုက်နဲ့ သုံးခါလောက်ကျတော့မှ မြွေက သေသွား တယ်။ အဲဒီတော့မှ အစ်ကိုလည်း ရွာထဲကို ပြေးသွားတော့တယ်။ အိမ်ပေါ် ရောက်ရော မြွေဆိပ်မွှန်ပြီး သတိလစ်သွားတော့တာပဲ"

"ကောင်းကွာ"

"တစ်ခါတည်း အသက်ထွက်သွား ပြီးရော"

"ဟုတ်ပါ့ ... မိုက်ကန်းလိုက်တဲ့ မသာကောင်နှယ်ကွာ"

အဘထိတ်တုံးရွှေက ထောပနာပြုသည်။

"အဘ ... အဘတူလေး အဘကို တူလို့နေမှာပေါ့"

"တူရုံတင်မကဘူး၊ ဒီကောင်က ငါ့ထက် တဖောက်ကန်း ပိုနိုင် တယ်"

"ခွီ ... ခွီ ... ခွီ ..."

ကျွန်တော် ထိန်းထားသည့်ကြားမှ အဘထိတ်တုံးရွှေကို ကြည့်၍ ရယ်မိလိုက်သည်။ အဘတူတွေက အဘထက် လက်စောင်း ပိုထက်နေကြ သည်။ မြဝင်းကြီးက သို့ကလို လူစားဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ စကားပြော နေစဉ်မှာပင် ဆရာဦးအောင်စိန် ဆေးအိတ်ကိုဆွဲ၍ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာ သည်။ ကျွန်တော်တို့ အုပ်စုကိုတွေ့တော့ ...

"အသေတော့ လွတ်သွားပြီ၊ မကြာခင် ပြန်သတိရလာပါလိမ့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မယ်။ အေးသာ . . . မင်းကိုပေးထားတဲ့ဆေး အချိန်နဲ့ မှန်မှန်တိုက်၊ ကြား လား''

''ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ''

''ဒါဆို ငါသွားတော့မယ်၊ ထိတ်တုံးရွှေတို့၊ ကိုရဲနိုင်တို့ရော''

''ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျ''

ကျွန်တော်တို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ဆရာဦးအောင်စိန်လည်း ပြန်သွား တော့သည်။ ဦးအောင်စိန် ပြန်သွားပြီး မကြာမီ ကျွန်တော်တို့ တူဝရီးလည်း အိမ်ပေါ်သို့ ပြန်တက်လာကြသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်တော့ မြွေကိုက် ရသော မြဝင်းကြီးမှာ သတိကောင်းစွာ ရနေပြီဖြစ်သည်။ ဘဘုန်းလည်း သူ့မြေးကောင်းစွာ သတိရလာပြီဖြစ်၍ ကျောင်းသို့ပြန်ရန် ပြင်နေသ ကပျာကယာ ဦးချလိုက်ရသည်။ ကျွန်တော်တို့ကိုမြင်သော် ဘဘုန်းက . . .

''ဟိုကောင် . . . မောင်ရဲ၊ မင်းကျောင်းကို မရောက်တာကြာ ရောလား''

''တင်ပါ့ဘုရား . . . တပည့်တော် အလုပ်များနေလို့ပါ''

''ထိတ်တုံးရွှေနဲ့ပေါင်းပြီး မဟုတ်တာတွေ လုပ်နေလို့လား''

''မဟုတ်ပါဘူးဘုရား''

''ဘဘုန်းဘုရား''

''ဟဲ့ . . . ဘာလဲ ထိတ်တုံးရွှေ''

''တပည့်တော်နဲ့ပေါင်းပြီး ကလေးတွေ ပျက်စီးတာမဟုတ်ပါဘူး သူတို့နဲ့ပေါင်းပြီး တပည့်တော်က ပိုပျက်စီးနေတာဘုရား''

''ဟီး . . . ဟီး . . . ဟီး . . .''

ဘဘုန်းက အဘထိတ်တုံးရွှေကို မျက်စောင်းထိုးပြီး ကျောင်း ပြန်ကြွသွားသည်။ ထိုအခါမှပင် အိမ်ပေါ်မှ ပရိသတ်က တဝါးဝါး ရယ်ကြတော့သည်။ သူတို့လည်း လူနာသေတွင်းက လွတ်လာပြီဖြစ်၍ မှပင် စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားကြပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်က သတိရနေပြီဖြစ်သော မြဝင်းကြီးကို ကြည့်လိုက် တော့ ထထိုင်နေပြီဖြစ်သည်။ မြွေကိုက်ခံရသော လက်ကတော့ ဖော

ကိုင်းနေတုန်းဖြစ်သည်။ လက်တွင် မြွေစွယ်ရာက ခြောက်ပေါက်၊ ထိုနေရာ များတွင် တွင်ခုတ်၍ ကုထားသောကြောင့် မီးလောင်ရာကဲ့သို့ နီရဲနေသော ဒဏ်ရာများကို တွေ့ရသည်။

တွင်ခုတ်သည်ဆိုသည်မှာ မြွေကိုက်ခံရသော အစွယ်ရာနေရာကို သွေးထားသော ဓားဖြင့် ကြက်ခြေခတ်ခွဲပြီး ပုလင်း၊ သို့မဟုတ် ကျွဲချိုကို မွှင်ထားသော တစ်ဖက်ပိတ်အခေါင်းကို မီးကင်ပြီး ကပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မီးကင်လိုက်သဖြင့် ပုလင်း (သို့) ကျွဲချိုအခေါင်းတွင်းမှ လေများပူပြီး အပြင် သို့ ထွက်ကုန်သဖြင့် လေဟာနယ်ဖြစ်နေသည်။

ထိုအဝကို ဒဏ်ရာနေရာသို့ ကပ်လိုက်သောအခါ အေးသွားပြီး လေကို အထဲသို့ ပြန်စုပ်သွင်းတော့သည်။ လေမရှိသဖြင့် သွေးကြောအတွင်း အဆိပ်ရည်များကို ပြန်စုပ်ယူသဖြင့် မြွေဆိပ်များ ပုလင်းထဲသို့ ပြန်ကျ လာတော့သည်။ ဤနည်းဖြင့် မြွေဆိပ်များကို ပြန်လည်ထုတ်ယူခြင်းဖြစ် သည်။

ဆရာဦးအောင်စိန်ကတော့ ပုလင်းအဝကျယ်အစား ကျွဲချိုအခေါင်း တစ်ဖက်ပိတ်ကိုသာ တွင်ခုတ်ရာတွင်သုံးသည်။ ပုလင်းထက် ကျွဲချိုက ကျို့ အား ဆွဲအားကောင်းသောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

''ဟေ့ကောင် . . . မြဝင်းကြီး''

''ဗျာ . . . အဘ''

''မြွေကိုက်တယ်ဆိုကတည်းက ရွာကို ပြန်ပြေးလာခဲ့ပါလား။ မင်း က ဘာဖြစ်လို့ မြွေကို ပြန်ရိုက်နေရတာလဲ''

''ကျွန်တော်လည်း ဘာဖြစ်မှန်းမသိဘူး အဘ။ မြွေကကိုက်ပြီး ပြေးဘဲ ပါးပြင်ခွက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ထပ်ရန်ရှာနေလို့ ကျွန်တော်လည်း ဒေါသထွက်ပြီး လုပ်လိုက်တာ အဘ''

''အေး . . . ကောင်းတယ် . . . ကောင်းတယ်''

''ဒီတစ်ခါကျရင် မြွေကို လက်နဲ့ မရိုက်နဲ့ကွ၊ ပါးစပ်နဲ့ ပြန်ကိုက်။ ဒါမှ မင်းမြန်မြန်သေမှာ''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"တော်ပါတော့ ... အဘရယ်၊ လူနာလည်း အခုမှ သတိရလာပါ"

ကျွန်တော်က ကရုဏာဒေါသောဖြစ်နေသော အဘကို ဝင်၍ထိန်းလိုက်သည်။ အဘကတော့ တရှုံးရှုံးနှင့် စိတ်တိုနေသည်။ သူစိတ်တိုးစဉ် ...

"ကိုထိတ်တုံးရွှေ ... ရှင်ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်စိတ်တိုနေရတာလဲ"

"ငါ့ဟာငါတိုတော့ ဘာဖြစ်လဲ ... ဂန်းနာမရဲ့"

"ရှင့်ဟာရှင် တိုလို့ အထဲပဲ ကျုံ့ဝင်ဝင်။ လူကဖြင့် သေခါနီးနေပြီ အခုထိ ဒေါသက ကြီးတုန်း"

"ကြီးတော့ ဘာဖြစ်လဲ၊ အဲဒီကြီးတဲ့ဟာကို နင်ရွက်ထားရလို့လား"

"ကျုပ်ကတော့ မရွက်ဘူးတော်၊ ပုရွက်ဆိတ်အုံထဲ သွားထည့်လိုက်မယ်"

"ဂန်းနာမ ... ငါတုတ်လိုက်ရရင်"

"အဘ ... ဘယ်လိုတုတ်မှာလဲ ... ဒေါ်လေးခင်ထွေးကို"

"ဖေတစ်ရာ မောင်အစိတ်၊ ဦးမင်းတစ်ကျိပ်၊ ညှော်သည်ခြောက်ယောက်နဲ့ ဟိုဟာပြုတဲ့ဟာမလို့"

"သေချင်းဆိုးကြီး"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"အဲ့ဒါ ... ဘာပြုတာလဲ ... အဘရ၊ ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါ။ အဲဒီလောက်များရင် ဒေါ်လေးနော် 'ဟယ်'လို့တောင် အော်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး"

"ဟီး ... ဟီး ..."

"ဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ထမင်းလက်ဆုံစားတာကို ပြောတာပါ။ ဒီပြောင်းပြန်မက တောထင်တောင်ထင်နဲ့"

"ဟိုး ... ဟိုး ... အဘ ခုနက ဒေါ်လေးခင်ထွေးကို ပြောင်းပြန်မလို့ ပြောသွားတယ်။ အဲဒါဘာကြောင့်လည်း ပြီးတော့ သူကလည်း အချိုးခေါင်း၊ အပျိုကြီးလေဗျာ၊ ရှင်းစမ်းပါဦး"

"ကိုထိတ်တုံးရွှေ ... ရှင်မပြောနဲ့ မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ"

"ဒီလို ... လူလေးရ"

"ရှင် မပြောနဲ့ဆိုနော်"

"ငါကလည်း မပြောနဲ့ဆိုမှ ပိုပြောချင်တာ"

"ရှင်နော် ပြောလို့မရဘူးလား"

"ပြီးခဲ့တဲ့နှစ် တန်ဆောင်မုန်းလထဲမှာ ကထိန်အတွက် မြို့ကို ပစ္စည်းသွားဝယ်ကြတော့ ဒီဟာမ ပါလာတယ်ကွယ်"

မြို့ရောက်တော့ ပစ္စည်းတွေဝယ်ခြမ်းပြီး တည်းတဲ့အိမ်မှာ နားကြတယ်။ ညနေပိုင်းကျတော့ အဲဒီအိမ်က တယ်လီဖုန်းနဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေဆီကို ငါတို့က ဆက်တာပေါ့။ အဲဒီမှာ ဒီဟာမက သူလည်း သူ့ဦးလေးဆီဆက်ချင်တယ်ဆိုလို့ ပေးဆက်လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ '...

"ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ..."

"ပြောပါ အဘရဲ့"

အဲဒီဟာမက ဖုန်းခွက်ကို ပြောင်းပြန်ကိုင်တယ်။ စကားပြောတဲ့ဘက်ကို နားမှာထားပြီး နားထောင်တဲ့ဘက်ကို ပါးစပ်နားမှာထားပြီး 'ဟဲလို ဟဲလို' နဲ့ ဆက်တယ်။ အဲဒီလို ပြောင်းပြန်ကြီးဖြစ်နေတော့ အဲဒီအိမ်ကလေးမလေးက 'အဒေါ်ကြီး .. မှားနေတယ်၊ ပြောင်းပြန်ကြီးဖြစ်နေတယ်' လို့ ပြောတယ်။ အမှန်က ဖုန်းခွက်ပြောင်းပြန်ကြီး ဖြစ်နေတယ်လို့ ပြောတာ။ အဲဒီတော့ သူက ခပ်တည်တည်ပဲ။ သူ့ဖုန်းခေါ်တာ ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေလို့ပဲ ထင်ပြီး ...

"လိုဟယ် ... လိုဟယ်လို့ အော်လိုက်တယ်"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ..."

"ခစ် ... ခစ် ... ခစ် ..."

"တော်ပါတော့ ... အဘရယ်၊ အူတွေလည်း နာနေပါပြီ"

"ပြီးတော့ သူက ပြောလိုက်သေးတယ်။ တောသူမဆိုပြီး အထင်သေးနဲ့၊ ဒီလောက်တော့ ရပါသေးတယ်တဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"ဟုတ်လား ... ဒေါ်လေး"

"မသာ ... ကာလနာ ... သေချင်းဆိုး ... မြွေပွေးကိုက် ... မြွေပွေးတောင် နှစ်ကောင်ပူးပြီး ကိုက်မဲ့ဟာကြီး"

"အဲဒီကစပြီး သူ့ကို ပြောင်းပြန်ခင်ထွေးလို့ ခေါ်ကြတာကွာ"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"ကျွန်တော်တို့ တူဝရီးနှစ်ယောက်လည်း တဟားဟားရယ်၍ မြင်းကြီးအိမ်မှ ပြန်လာခဲ့ကြတော့သည်။ ဤသည်ကား တတိယအကြိမ် မြင်းကြီး သေကံမရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

✿ ✿ ✿

| ၄ |

❑

ဒုတိယအကြိမ်ကတော့ ...

အပြန်တွင် အဘထိတ်တုံးရွှေက ကျွန်တော့်ကို မြဝင်းကြီးအကြောင်း ပြောလာခဲ့သည်။ တစ်ရွာတည်းနေသည့် ဝမ်းကွဲအစ်ကိုဖြစ်သော်လည်း ကျွန်တော်က ကျောင်းတက်နေသောကြောင့် ရွာနှင့်ဝေးနေပြီး ရွာအကြောင်းကို အကုန်အစင်မသိချေ။

"ဒီအကောင် ဒါပါနဲ့ဆို သေမင်းလက်မခံတာ သုံးခါရှိပြီ"

"ဗျာ ... အဘ ... သုံးခါ ... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ... လူလေး၊ သုံးခါ။ ပထမနှစ်ခါက လူလေးမြို့ကျောင်းမှာ တက်နေတုန်းဖြစ်တာ"

"ပြောပါဦး ... အဘရ"

"ဒီလိုကွ ... လူလေးရ"

နွေဘက် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်သိမ်း၍ လယ်သမားများနှင့် ကျွဲနွားများ အနားရချိန်ဖြစ်သည်။ လယ်သမားများသည် မိမိတို့ ကျွဲနွားများကို နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် ချည်တိုင်မှ ကြိုးဖြေပြီး လွှတ်ပေးလိုက်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နွားများကလည်း လယ်ကွင်းထဲတွင် အခြားနွားများနှင့်အတူ မြက်နုများ ရှာဖွေ၍ တစ်နံနက်လုံး စားသောက်ကြသည်။

နေ့လယ် (၁၂)နာရီခန့်တွင် တစ်နံနက်ခင်းလုံး ကွင်းထဲတွင် သွား လာစားသောက် နေကြသော နွားများသည် မိမိတို့အိမ်၊ ချည်တိုင်သို့ ပြ လာကြသည်။

အနည်းငယ်သော နွားများသာ ပြန်မလာ၍ ပိုင်ရှင်က လိုက် မောင်းယူရသည်။ နေ့ခင်းဘက် ချည်တိုင်တွင်ထား၍ ညနေ (၃) နာရီ တွင် တစ်ဖန်ပြန်၍ လွှတ်ကျောင်းကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ဒေသတွင် လူလို ကျောင်းစရာမလိုဘဲ ဒီအတိုင်း လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အချိန်တန်လျှ နွားများက သူ့ချည်တိုင်သူ ပြန်လာကြသည်မှာ ဓလေ့တစ်ခုဖြစ်သည်။

လယ်ကွင်းထဲတွင် နွားအုပ်ချင်းတွေ့သည့်အခါ တစ်ကောင်နှ တစ်ကောင်မာန်စောင်ကြသည်။ နွားပျိုပေါက်ခေါ် နွားသိုးများမှာ အဆိုး ဖြစ်သည်။ လယ်ကန်သင်းရိုးများကိုလည်းကောင်း၊ တွေ့ကရာ မြေစိုင်ခဲမျာ ကိုလည်းကောင်း ချိုဖြင့်ခတ်၍ ချိုသွေးပြီး ဘက်ရှာလေ့ရှိသည်။ သင်းထာ ပြီး လုပ်ငန်းခွင်ဝင်နေသော နွားထီးကြီးများမှာ မိုက်စိတ်မရှိသော်လည် မသင်းရသေးသည့် နွားသိုးများမှာ ဖော့ဘက်ရှာပြီး ချိုတကြွကြွဖြစ်နေသည် ဖော့ဘက် တွေ့လျှင်လည်း တစ်ကောင်ကောင်က ကြောက်၍ပြေးသည့်အထ ဖော့ကြလေ့ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ပိုင်ရှင်များသည် နွားသိုးများကို အချိန်ကြာကြာမထာ ဘဲ သင်းပစ်ကြသည်။ သင်းသည်ဆိုသည်မှာ သည်ခေတ် တရုတ်သိုင်းကာ များထဲမှ ကုန်းကုန်းလုပ်လိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က ခေတ်မီနည်း စနစ်များ မရှိသေးသောကြောင့် နွားသိုးတစ်ကောင်ကို သင်းတော့မည်ဆ လျှင် ရှေ့ခြေ၊ နောက်ခြေများကို ကြိုးဖြင့်တုပ်၍ နွားသိုးကို တုံးလုံးလှဲလိုက် ရသည်။

ထို့နောက် နွားသိုး၏ဖော့စေ့နှစ်လုံးကို နောက်ကိုဆွဲထုတ်ပြီး ပုထင်း နှင့် ကြေမွသွားအောင် ထုပစ်လိုက်ရသည်။ ခံရသောနွားသိုးခမျာ အကြော များ တဆတ်ဆတ်တုန် မျက်လုံးထဲမှ မျက်ရည်များ စီးကျသည်အထိ ခံစာ ရသည်။

ဖော့စေ့ ကြေမွသွားသောအခါ အထုရပ်ပြီး ကျပ်ခိုး နနွင်း၊ အုန်းဆီ ကို ရေဖျော်ပြီး ဒဏ်ရာကို သုတ်လိမ်းပေးရသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီး နွား (၄၅) ရက်ခန့် အညှော်ရှောင်စေပြီး သေချာစွာ ဂရုစိုက်ကျွေးမွေးသော ခါ နွားကုန်းကုန်းဖြစ်သွားပြီး လယ်လုပ်ငန်းကို ကောင်းစွာ ခိုင်းစေနိုင်ပြီ သည်။ ထို့ကြောင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်တွင် ခိုင်းစေသော နွားများမှာ င်းထားပြီးသော နွားများသာဖြစ်သည်။ အချိန်တန်၍ နွားသိုးကို မသင်း ထားပါက မာန်ထခြင်း၊ မစိတ်မွှန်ခြင်းတို့ကြောင့် ကောင်းစွာ ခိုင်းစေ၍မရ

မြင်းကြီးတွင် ရွှေနီဟူသော ခြိပေါက်နွားသိုးတစ်ကောင် ရှိသည်။ လုံးအထည်ကြီးမားပြီး ချိုနှစ်ချောင်းမှာ တစ်မိုက်ခန့်ရှိ၍ ဘေးတစ်ဖက် ချက်သို့ ကားထွက်နေသည်။ ထိုနွားကို မြင်းကြီးက ချစ်၍ ငယ်စဉ် တည်းက ဂရုတစိုက် ကျွေးမွေးလာခဲ့သည်။ အရွယ်ရောက်လာသည့်အခါ သိုးစိတ်ဝင်လာပြီး ဘက်တွေ့လျှင် ဗိုလ်မထားဘဲ ဖော့တော့သည်။ လွှတ်လိုက် ည့်အချိန်တွင် အစာကောင်းစွာမစားဘဲ တထိန်းထိန်းအော်ဟစ်၍ ဘက်တွေ့ ကိုသာ လိုက်ရှာတော့သည်။

မြင်းကြီးမှာ ရွှေနီအတွက် အတော်ဒုက္ခရောက်ရသည်။ ညနေ း နယ်ကျံ့ပြီး ပြန်မလာသောကြောင့် လိုက်မောင်းရသည်။ အစာကို ကောင်းစွာ မစားခဲ့သောကြောင့် အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် ဂရုစိုက်ကျွေးမွေးရ ည်။ မိဘများနှင့် အခြားသူများက သင်းပစ်ရန် ပြောသော်လည်း မလုပ်ခဲ့ မသင်းသည့်အပြင် အခြားနွားနှင့် ဖော့ပါက သူ့နွားနိုင်စေရန်အတွက် နီ၏ ချိုနှစ်ချောင်းကို ချွန်ထားသည်။ မကြာခဏ ရွှေနီ၏ ချိုကွဲပုလင်းကွဲ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ချွန်ထားသောကြောင့် ချွန်မြနေတော့သည်။

မိုးကျခါနီး တစ်ညနေတွင်ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးစံမြနှင့် မိခင် သူ ဒေါ်ချစ်တို့ အိမ်ဦးခန်းတွင် ထမင်းစားပြီး ဆေးလိပ်ထိုင်သောက် ကြသည်။ အတန်ကြာသောအခါ ဖခင်ဖြစ်သူက . . .

"မယ်ချစ်ရေ . . . နင့်သား မြင်းကြီးရော"

"နွားစာကျွေးမယ်ဆိုပြီး နောက်ဆင်းသွားတာပဲ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဒီကောင် ... ကြာလှပြီ၊ ခေါ်ကြည့်ပါဦးဟ"

"သားရေ ... မြဝင်းကြီး"

"သားရေ ..."

"ပြန်ထူးသံလည်းမကြားရဘူး၊ ကျုပ် သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

မိခင်ဖြစ်သူက မီးခွက်ကိုကိုင်၍ နောက်ဘေးဘက်ရှိ နွားများ[illegible] ရာ ကုလားဖျင်းတဲကို ဆင်းသွားတော့သည်။

"အမယ်လေး ... ငါ့သားလေး သေပါပြီ"

"လာကြပါဦးတော့ ... ကယ်ကြပါဦး"

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ဟဲ့ ..."

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ချစ်၏အော်သံကြောင့် ဖခင် ဦးစံမြနှင့် အိမ်[illegible] နားချင်းများ အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာကြသည်။ မီးရောင်အောက်[illegible] တအင်းအင်း အော်ညည်းပြီး ခွေခွေလေးလဲနေသော မြဝင်းကြီးကို [illegible] လိုက်ရသည်။ ခါးအောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး သွေးတွေ ရွှဲနစ်နေသည်။

အဘထိတ်တုံးရွှေလည်း ဘယ်က ဘယ်လိုရောက်လာသည်[illegible] သူ့တူဖြစ်သူ မြဝင်းကြီးကို ဆွဲပွေ့ပြီး ဒဏ်ရာကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဒဏ်[illegible] က ဘယ်ဘက်ပေါင်ရင်းအတွင်းဘက်၌ လက်ဝါးလုံးခန့်ပြဲနေပြီး သွေး[illegible] က မြင်မကောင်းအောင် ထွက်နေသည်။ အဘက ပုဆိုးတစ်ထည်တော[illegible] ပြီး ဒဏ်ရာကို ပတ်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ...

"ကိုစံမြ ... လှည်းပြင်၊ လှည်းပြင်၊ ဒီကောင့်ကို ဝါးဘလော[illegible] သောက်ဆေးရုံကို ပို့ရမယ်"

"ဘာဖြစ်တာလဲ ... ကိုထိတ်တုံးရွှေ လူရိုက်သွားတာလား"

"သောက်စကားက များလိုက်တာ။ လူရိုက်တာဆို ဒဏ်[illegible] ခေါင်းမှာရှိမှာပေါ့။ အခု ဒဏ်ရာက ပေါင်ရင်းမှာ"

"ဘာများဖြစ်လို့ပါလိမ့်"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ... နွားခွေ့လို့နေမှာပေါ့။ နွားစာဆင်းကျွေး[illegible] ရွှေနီက ခေါင်းနဲ့ရမ်းလိုက်တာ။ ဒီကောင်က အနားမှာရပ်နေတော့ ပေါင်[illegible] သွားထိမှာပေါ့။ ဟိုမှာ ကြည့်ပါလား ... ရွှေနီရဲ့ ဘယ်ဘက်ချိုမှာ [illegible] တွေ"

"အဲဒါကြောင့် ပြောတာ။ ဒီနွားသိုးကို သင်းပစ်ပါလို့ သင်းက [illegible]သင်းတဲ့အပြင် ချိုကိုပါ ချွန်ထားသေးတယ်"

"အခုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ထိတာပေါ့"

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ဟဲ့ ..."

"ကဲ ... ကဲ ... ငိုမနေနဲ့၊ ဆေးရုံကို ပို့ရအောင်"

အဘထိတ်တုံးရွှေတို့ မြဝင်းကြီးကို လှည်းဖြင့် ဝါးဘလောက်[illegible]ဘက်ဆေးရုံသို့ အမြန်ပို့ခဲ့ကြသည်။ ဆေးရုံတွင် ဆရာဝန်ကို အဆင်သင့်[illegible]ရသော်လည်း ဆေးဝါးက မပြည့်စုံ၊ ဒဏ်ရာက ပေါင်ရင်းအတွင်း [illegible]ကျိုးစွာ စူးဝင်သွား၍ တစ်ထပ်တည်းမရ၊ သုံးထပ်ချုပ်ရမည်ဟု ဆိုသည်။ [illegible]တာက ကိစ္စမရှိ။ ခက်နေတာက မေ့ဆေးနှင့် ထုံဆေးက ဆေးရုံတွင် [illegible]။ တိုက်နယ်ဆေးရုံကလေးဖြစ်၍ မပြည့်စုံ။

အစိမ်းချုပ်ရအောင်လည်း အတွင်းသား နှစ်ထပ်ချုပ်ရမည်ဖြစ်၍ [illegible]မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ဆရာဝန်နှင့် အဘထိတ်တုံးရွှေတို့ တီးတိုး [illegible]ပင်ကြပြီ အဘထိတ်တုံးရွှေ ရွာထဲသို့ ထွက်သွားလိုက်သည်။ ခဏ [illegible]သောအခါ ပြန်လာပြီး ဆရာဝန်လက်ထဲသို့ တစ်စုံတစ်ခု ထည့်လိုက်[illegible]။ ထိုပစ္စည်းကို ဆရာဝန်က မြဝင်းကြီးပါးစပ်အတွင်းသို့ ထည့်ပေး[illegible]သည်။

မြဝင်းကြီးလည်း တအင်းအင်းအော်နေရာမှ ရပ်ပြီး မှိန်းသွား[illegible]သည်။ ထိုအခါမှ ဆရာဝန်က မြဝင်းကြီးဒဏ်ရာကို ချုပ်တော့သည်။ [illegible]ထပ်လျှင် (၁၂) ချက်ပေါင်း (၃၆) ချက် ချုပ်လိုက်ရသည်။ ဆရာဝန်၏ [illegible]စကားအရ ပေါင်ရင်းသွေးကြောမကြီးနှင့် စပါးလုံးတစ်ထောက်စာ လွဲ[illegible]သည်တဲ့။ နို့မဟုတ်လျှင် မြဝင်းကြီးဆေးရုံသို့ အသက်ပင် ပါမလာနိုင်[illegible]ဟုဆိုသည်။

နှစ်လခန့် အလုပ်မလုပ်နိုင်ဘဲ နားလိုက်ရသည်။ သူနားနေသည့် [illegible]တွင် သူ့မိဘများက သူ့နွားသိုးရွှေနီကို ချိုများဖြတ်ပြီး သင်းပစ်လိုက်[illegible]သည်။ မြဝင်းကြီးရော သူ့နွားရွှေနီရော အတော်ငြိမ်ကျသွားတော့သည်။

"အဲဒါ ... ဒုတိယအကြိမ် သောက်မရောက်ခဲ့တာကွ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နေပါဦး ... အဘရ ကျွန်တော် မရှင်းတာ မေးပါရစေဦး"

"ကဲ ... မေးကွာ ... မေး ... မေး"

"ဆေးရုံမှာ မေ့ဆေးနဲ့ ထုံဆေးမရှိဘူး။ အဲဒါနဲ့ အဘက ဆရာ[...]နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ရွာထဲက ပစ္စည်းတစ်ခုယူလာပြီး မြဝင်းကြီး ပါးစပ်ထဲထည့်[...]မှ ဒဏ်ရာကို ချုပ်တယ်ဆို၊ အဲဒါ ဘာလဲ"

"မင်းကလည်း တုံးပါ့ကွာ။ အဲဒါ အာဖျံဟ ... ငါ့တူရ"

"အာဖျံဆိုတာရော အဘ"

"သေလိုက်ပါတော့ကွာ၊ အာဖျံဆိုတာ 'ဘိန်း'ကို ပြောတာ[...]မှတ်ထား။

"ဗျာ ... ဘိန်း ... ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ... ဒီကောင် ခံနိုင်အောင်လို့ ဘိန်းကျွေးလိုက်[...]ဘိန်းမှိန်းနေတော့မှ သူ့ဒဏ်ရာကို ချုပ်ရတာ"

"ဒါလည်း အဘအကြံမဟုတ်လား"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မင်းကလည်း ..."

မဟုတ်ပါဘူးသာဆိုသည် အဘမျက်နှာက ပြုံးဖြီးဖြီးနှင့်။

"တော်သေးတာပေါ့ ... အဘရယ်၊ နွားဝှေ့လိုက်တာလဲ [...]နည်းလွဲသွားကို"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ... လူလေးရ"

"နွားက မြဝင်းကြီးရဲ့ ညာဘက်အပေါ်ကိုသာ ဝှေ့မိရင် မြဝင်း[...]လည်း သင်းပြီးသား ဖြစ်သွားမှာ"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

"အေး ... ငါ့တူပြောမှ ငါလည်း သတိရတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်[...]ရင်လည်း အေးရော။ ဒီလောက် ချိုထောင်တဲ့ကောင်"

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

✿ ✿ ✿

| ၅ |

❑

ပထမအကြိမ်ကတော့ ဘဘုန်းကျောင်းဝင်းအတွင်း တည်ထား[...]သာ ဆုတောင်းပြည့်စေတီပေါ်မှ ပြုတ်ကျခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစေတီမှာ အမြင့်[...]တောင် (၄၀) ခန့်ရှိပြီး တန်ခိုးကြီး စေတီတစ်ဆူဖြစ်သည်။ စေတီထိပ်[...]ဖူးတော်တွင် မာကျူရီမီးလုံးတပ်ဆင်ထားပြီး လပြည့်လကွယ်ညများတွင်[...]ချောင်းမှ မီးစက်ဖြင့် မီးပူဇော်လေ့ရှိသည်။

ထိုနေ့က ဘုရားစိန်ဖူးတော်ရှိ မာကျူရီမီးပျက်နေသဖြင့် ဘဘုန်း[...] မြဝင်းကြီးကိုတက်ပြီး ပြုပြင်ခိုင်းသည်။ မြဝင်းကြီးက လျှပ်စစ်နှင့်ပတ်[...]သက်လျှင် ထိုက်သလောက် ပြုပြင်တတ်သည်။ လူကောင်ကြီးမားသော်[...]ည်း အမြင့်ကို ကျင်လည်စွာ တတ်နိုင်သည်။ ထိုနေ့က အရက်ဝိုင်းထိုင်[...]နေသော်လည်း ဘဘုန်း၏အမိန့်ကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် ဘုရားပေါ်သို့ တက်[...]သည်။

ဘုရားပေါ်တက်၍ စိန်ဖူးတော်ရှိ မာကျူရီမီးလုံးကို ပြင်ဆင်ပြီး[...]သာအခါ အမြင့်ဖြစ်၍ လေတဟူးဟူးတိုက်နေသောကြောင့် အရက်ခေ[...]က်[...]သောအရှိန်ကတက်လာပြီး မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ပြုတ်ကျ[...]တော့သည်။

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမြင့်အတောင် (၄၀) ခန့်လောက်မှ ပြုတ်ကျသောကြောင့် အားလုံး သေပြီဟူ၍သာ သတ်မှတ်လိုက်ကြသည်။ သို့သော် အောက်ရောက်၍ သ လစ်နေသော မြဝင်းကြီးကို နာနုပ်ပြုစုကြသောအခါ ပြန်၍ သတိရ တော့သည်။

ဒဏ်ရာဟူ၍လည်း ကြီးကြီးမားမား မရှိဘဲ ပွန်းရုံပဲ့ရုံသာရှိခဲ့သည် ခြေကျိုးလက်ကျိုးပင် မရှိခဲ့ပါ။ သတိရ၍ ပြန်ပြောပြသောအခါ သူပြုတ် စဉ်၌ ဖြူဖြူပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်က အောက်မှနေ၍ အကျမနာအော ထိန်းပေးသောကြောင့် ခေါင်းနှင့်မကျဘဲ ဘုရားပစ္စယ်များတွင် အဖျ လိုက် ညင်သာစွာကျခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် အသက်ဘေးမှ လွ ခဲ့သည့်အပြင် ကြီးမားသော ဘေးအန္တရာယ်လည်း မတွေ့ခဲ့ပါ။

ဘုရားအလုပ်ကို လုပ်၍ ဆိုင်ရာပိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များက စောင့်ရှော ကြဟန်တူပါတော့သည်။

✿ ✿ ✿

| ၆ |

၆) ရွာသားကြီး

❑

အမည်ရင်းက ဖိုးသံ။ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်မှစ၍ သူ့ကို ဖိုးသံဟု မည် သူမျှမခေါ်။ ရွာသားကြီးဟုသာ ခေါ်ကြတော့သည်။ အရပ်က ပုပုဝဝ၊ ဂင် ဘိတ်တိုနှင့်၊ အဘထိတ်တုံးရွှေ၏ ညီမတစ်ဝမ်းကွဲမှ မွေးသူဖြစ်၍ ကျွန်တော် ၏နှင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ဝမ်းကွဲ တော်စပ်သည်။ ကျွန်တော့်အပေါ်လည်း အလွန် ချစ်၍ အနွံအတာခံသည်။ ကျွန်တော်တို့လုပ်သမျှ မှားသည်၊ မှန်သည် မဆိုးစား၊ အကုန်လိုက်လုပ်သည်။

သူ့ ရွာသားကြီး ဘွဲ့ရလာပုံကလည်း . . .

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ကလည်း ကျွန်တော်တို့ရွာတွင် အရပ်ပြဇာတ် ကကြသည်။ အရပ်ပြဇာတ်ဆိုသော်လည်း တကယ့်အငြိမ့်ပွဲကြီးပမာ စတိတ် ၊ အော်ပရာ၊ အငြိမ့်ခန်း၊ ပြဇာတ် စသည်တို့ကို ကပြကြသည်။ တန် ဆောင်တိုင်ညတွင် ကပြကြသည်။ မင်းသားလူကြမ်းနှင့် အခြားဇာတ်ကောင် ကို ရွာမှ လူငယ်လူရွယ်များက ပါဝင်ကပြကြသော်လည်း မင်းသမီးနှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူရှင်တော်ကို ရန်ကုန်မြို့သို့ တက်ငှားကြသည်။ ရွာရှိ လူငယ်လူရွယ်မျာ ကလည်း ထိုပွဲကို အပီအပြင် အားခဲ၍ နွှဲပျော်ကြတော့သည်။

တစ်လခန့် ကြို၍ ပြဇာတ်ရေးခြင်း၊ ပြဇာတ်တိုက်ခြင်း၊ သီချင်း နှင့် အကတိုက်ခြင်းတို့ကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကြသည်။ ဇာတ်စင်ကို (၁၅)ရ ခန့်ကြို၍ ဘုန်းကျောင်းဝင်းအတွင်း ဆောက်ထားကြသည်။ ဇာတ် အဆင်အပြင် အဝတ်အစားစသည်တို့ကိုလည်း ကြိုတင်စုဆောင်းထားကြ သည်။

ပြဇာတ်က ပြမည့်အထဲတွင် ထွန်းဝင်း၊ မြဝင်းကြီး၊ ဖိုးသံ၊ စံအော ပိန် စသည်တို့မှာ အဆိုးဆုံးဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်နှင့် အဘထိတ် ရွှေတို့က လူငယ်လူရွယ်များကို ပြဿနာမဖြစ်အောင် ဝိုင်းဝန်းထိန်းသိ ရင်း လိုအပ်သည်များကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးနေရသည်။

ကျွန်တော့် အဝတ်အစားများမှာလည်း ကပွဲတွင် ပါဝင်သူတို့ ငှ ရမ်းကုန်သောကြောင့် ဝတ်ဆင်စရာပင် အနိုင်နိုင်ကျန်တော့သည်။ တစ်ရွ လုံးလည်း ကပွဲအတွက် အားခဲ၍ ပြင်ဆင်နေကြသဖြင့် တစ်ရွာလုံး လှုပ်လှု ရွရွ ဖြစ်နေကြတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝါးဘလောက်သောက်ကျေးရွာရှိ ကိုခင်မောင်မြ နှင့် ကိုမောင်ဦးတို့ထံသို့ စာတစ်စောင်ရောက်ရှိလာသည်။ ပေးပို့သူက ဘို့ဒ ကျေးရွာရှိ မောင်ဖိုးသံ၊ စာထဲတွင်ကား ...

သို့

အစ်ကိုကြီး ခင်မောင်မြင့်နှင့် အစ်ကိုကြီး မောင်ဦးခင်ဗျား ...

ကျွန်တော် မောင်ဖိုးသံ ရွာတွင် ကပြမည့်ပြဇာတ်တွင် ပါဝင် ပါသဖြင့် ထိုပြဇာတ်တွင် ဝတ်ဆင်ရန် အစ်ကိုတို့၏ အဝတ်အစားများ ယူဆောင်၍ ပွဲအမီ ဆက်ဆက်လာကြည့်ပါရန် ...

လေးစားစွာဖြ

မောင်ဖိုး

ထိုစာကိုရတော့ အစ်ကိုဝမ်းကွဲများဖြစ်သူ ခင်မောင်မြင့်နှင့် မောင်ဦး တို့က သူငယ်ချင်းများအား ...

"ငါ့ညီဖိုးသံတော့ သူတို့ရွာပြဇာတ်မှာ ပါနေတယ်။ မင်းသားလား၊ တ်ထောက်မင်းသားလားမသိဘူး သွားကြည့်ရအောင်"

ဟုပြော၍ ၎င်းတို့၏ အဝတ်အစားအသစ်များကို ယူဆောင်၍ ငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ဘို့ဒင်ရွာတွင် ကပြသော ပြဇာတ်ကို လာရောက် ကြည့်ရှုကြသည်။ ရွာကိုရောက်၍ ညီဖြစ်သူ ဖိုးသံအား အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်စေပြီးနောက် ...

"ဖိုးသံ ... ညီလေး၊ မင်းကပြဇာတ်မှာ မင်းသားလား။ လက် ထောက်မင်းသားလား"

"အစ်ကိုတို့ကလည်း ပွဲထွက်တော့ သိရမှာပေါ့"

"ကြိုပြောလို့ မရဘူးလားကွ"

"စောင့်ကြည့်ပါ ... အစ်ကိုတို့ရယ် သိရမှာပေါ့"

"အေးပေါ့ကွာ ... ဒါဆိုလည်း စောင့်ကြည့်တာပေါ့"

အစ်ကိုဖြစ်သူများက ဘယ်လိုမေးမေး မောင်ဖိုးသံက လုံးဝမပြော ဘဲ ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အစ်ကိုများက ပွဲခင်းတွင် ဝင်ရောက် နေရာယူ၍ ကပွဲကို စောင့်ကြည့်ကြတော့သည်။

"ဇာတ်ပွဲက စတင်လေပြီ"

ဘုရားကန်တော့ခန်း ထွက်သည်။

ဖိုးသံ ပါမလာသေး။

'စတိတ်ရှိုးနှင့် တေးသရုပ်ဖော် တင်ဆက်သည်'

သူ့အလှည့် မရောက်သေး။

အော်ပရာတင်ဆက်သည်။

မောင်ဖိုးသံကား ပြူစတောင်မထိုးသေး။

အငြိမ့်ခန်း ရောက်လာပြီး

ဒီအခန်းမှာလည်း မပါသေးပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စောင့်ကြည့်နေသော အစ်ကိုများက ညီငယ်မောင်ဖိုးသံကို ေ... အချိန်ထိ မတွေ့ရ၍ မရိုးမရွဖြစ်လာကြသည်။ အတူပါလာသော သူငယ်ချ... များက …

“ဟော့ကောင် … မောင်ဦး၊ မင်းညီဖိုးသံလည်း အခုထိ မပါသေ... ပါလားကွ”

“အေးကွ … အခုထိတော့ မပါသေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပြဇာတ်... မင်းသားလား၊ လက်ထောက်မင်းသားလားမသိဘူး။ အဲဒီကျမှ ပါမယ်... တယ်”

“အေး … အေး … ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ကွာ”

စောင့်မျှော်နေသော ပြဇာတ်ထွက်လာပါပြီ။ ပြဇာတ်၏ ရှေ့ဦး... တွင် မပါသေး။ ပြဇာတ်အလယ်လောက်တွင် ဇာတ်လမ်းသဘောအရ သူ... များက ရွာကို ဝင်စီးကြသည်။ သူပုန်ဗိုလ်က ဆက်ကြေးတောင်းရန် ရွာ... သားများကို ဆင့်ခေါ်တော့သည်။

“ဟော့ … ရွာသားတွေ … ရွာသားတွေ ဒီကိုလာကြစမ်း။ မလာ... ရင် တစ်ရွာလုံး မီးရှို့ပစ်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ … ဗိုလ်ကြီးခင်ဗျ၊ လာပါပြီ”

“ရွာသား လေးငါးယောက်ခန့် ပြေးထွက်လာကြသည်။ ခေါ်... ဆောင်လာသူကား ငါးဘလောက်သောက်ရွာမှ အစ်ကိုများ မျှော်လင့်... ကြသော ညီငယ်မောင်ဖိုးသံ၊ အစ်ကိုများဝတ်ဆင်ပေးထားသော ေဘာင်း... နှင့် စပို့ရှပ်ကို ဝတ်ဆင်၍ အပေါ်မှ လုံချည်တစ်ထည်ခြုံကာ ပြေးထွက်လာ... ပြီး သူပုန်ဗိုလ်၏ရှေ့တွင် ဆောင့်ဆောင့်လေး ထိုင်နေတော့သည်။

“ဟိုက် …”

“သေလိုက်ပါတော့ … ဖိုးသံရယ်”

“ငါတို့က ပြဇာတ်မှာ မင်းပါတယ်ဆိုလို့ မင်းသားလား၊ လက်... ထောက်မင်းသားလားဆိုပြီး လာအားပေးလိုက်ရတာ”

“လက်စသတ်သော ရွာသားအခန်းမှ ပါတော့တာကိုး။ မင်း... ရွာသားကြီး ဖြစ်နေတာကိုးကွ”

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

“ဟား … ဟား … ဟား … ဟား …”

“ဟီး … ဟီး … ဟီး …”

ထိုနေ့မှစ၍ မောင်ဖိုးသံ နာမည်ရင်းပျောက်ပြီး တစ်ရွာလုံး၊ တစ်... ...ယ်လုံးက ရွာသားကြီးဟူ၍သာ ခေါ်ကြတော့သည်။ သူကလည်း ထိုအမည်... ...ကို စိတ်မဆိုးဘဲ ပြုံးပြုံးကြီး ခံယူလေသည်။

ထိုလူပေလူတေများဖြစ်သော ဇာတ်ရှုံးထွန်းဝင်း၊ မြဝင်းကြီးနှင့် ...သားတို့ ယခုနှစ် ရွာကထိန်ဇာတ်ပွဲတွင် ဆုံကြသောအခါ …

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၇]

❑

ကထိန်ပွဲရောက်ရန် ရက်အနည်းငယ်သာ လိုတော့သည်။ ဇာတ်[illegible]
တွင် ပါဝင်ကပြရန် မြို့မှငှားထားသော မင်းသမီးနှင့် လူရွှင်တော်များလည်း
ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။ တစ်ရွာလုံး အားခဲထားသော ကထိန်ပွဲနှင့် ဇာတ်
ပွဲကို ကြည့်ရတော့မည်ဖြစ်၍ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်။

ငှားထားသော မင်းသမီးနှစ်လက်ကလည်း ယခင်နှစ်ကတည်း[illegible]
ရွာတွင် ကပြဖူးသူများဖြစ်၍ ရွာရှိကာလသား၊ ကာလသမီးအပေါင်း[illegible]
ရင်းနှီးနေကြပြီဖြစ်သည်။ ထိုအထဲတွင် မိုးသန္တာဆိုသော ခေါင်းဆောင်[illegible]
သမီးမှာ ရုပ်ရည်ချောမောသည့်အပြင် အဆိုအကကောင်းသူ ဖြစ်[illegible]
ကြောင့် အစ်ကိုကာလသားအပေါင်း၏ အသည်းစွဲဖြစ်နေသည်။ အထူးသ[illegible]
ဇာတ်ရှူးထွန်းဝင်း၊ မြဝင်းကြီးနှင့် ရွာသားတို့မှာ အဆိုးဆုံးဖြစ်သည်။

မင်းသမီး မိုးသန္တာအနားမှ မခွာကြပါ။ အကျွေးအမွေးမှအစ [illegible]
စွဲရန် ချီးရေအထိ သူတို့သုံးယောက်က တာဝန်ယူသည်။ မည်သူကိုမျှ[illegible]
မိုးသန္တာနား အကပ်မခံ။ အနားတွင်နေသော သူတို့သုံးယောက်က[illegible]
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက်စောင်းထိုး မာန်ဖီနေကြသည်။ ဒီနှစ်တော့ ဒီမင်း[illegible]
ကို မြို့အပြန်မခံဘဲ ရအောင်ယူမည်ဟုလည်း ကြုံးဝါးနေကြသည်။

ဒီနှစ်တော့ဖြင့် သူတို့သုံးယောက်ကလည်း ခေသူများ မဟုတ်ကြ
[illegible] ဇာတ်ရှူးထွန်းဝင်းက မင်းသမီးနှစ်လက်ဖြင့် နှစ်ပါးသွား ကခွင့်ရထား
[illegible]လို့၊ မြဝင်းကြီးကလည်း မဲစနစ်အရ ပြဇာတ်မင်းသားရာထူး ရထားသူဖြစ်
[illegible]သည်။ ထို့ပြင် ရွာသားကြီးခေါ် ဖိုးသံကလည်း လူကြမ်းလက်ထောက်အထိ
[illegible]တ်ညွှန်းဆရာ ကိုခင်ဦး၏ ရာထူးတိုးပေးထားခြင်း ခံရသူဖြစ်သည်။ သုံး
[illegible]ယာက်စလုံး မင်းသမီးနှင့် ကပွဲတွင် တစ်နည်းတစ်ဖုံ တွဲရသူများဖြစ်၍
[illegible]န်တက်နေကြသည်။

ကျွန်တော်နှင့် အဘထိတ်တုံးရွှေတို့ကလည်း ဘဘုန်းကျောင်း၏
[illegible]ထိန်ပွဲတွင် ပါဝင်ကပြကြမည်ဖြစ်သော ဇာတ်ပွဲအတွက် လစ်ဟင်းမှုမရှိ
[illegible]အောင် ကြိုးကြပ်ကူညီပေးနေကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဇာတ်ပွဲကပြမည့် ကထိန်
[illegible]ကြိုနေ့ ညနေသို့ ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သည်။

တစ်ရွာလုံးလည်း ဝတ်ကောင်းစားလှများဝတ်ဆင်၍ ဇာတ်ပွဲက
[illegible]ည့် ဘဘုန်းကျောင်းဝင်းသို့ တဖွဲဖွဲ ချီတက်နေကြပြီဖြစ်သည်။ မော်ဘီကျေး
[illegible]မှငှားထားသော ဆိုင်းဝိုင်းမှ ဒိုးတီးဆရာကိုအောင်မြင့်၏ဒိုးသံနှင့် ပတ်မ
[illegible]သံကလည်း ရွာသူရွာသားအပေါင်း၏ အသည်းနှလုံးကို ညို့ယူနေတော့
[illegible]သည်။

ပွဲတွင် ကပြမည့် သူအပေါင်းကလည်း ညနေစောင်းတွင် ရွာတော်
[illegible]နတ်ကွန်းရှေ့၌ စားတော်တိုက်ပြီးဖြစ်သည်။ တစ်နှစ်တစ်ခါ ကပြဖျော်
[illegible]ရမည့်ပွဲတွင် မိမိတို့၏အစွမ်းအစကို ပြလိုက်မည်ဟု အားခဲနေကြတော့
[illegible]သည်။ အစ်ကိုကာလသားအပေါင်းကလည်း မိမိတို့ကိုယ်ကို အလှပဆုံး
[illegible]အောင် ပြင်ဆင်ပြီး ဟန်ရေးပြနေသလို ရွာသူ မမများကလည်း ကြာရေး
[illegible]နေကြတော့သည်။

ဒီအချိန်ထိ ပြဿနာက မစသေး ...

ည (၇) နာရီအချိန်ခန့်တွင် ပြဿနာက စလာတော့သည်။

အဘထိတ်တုံးရွှေ ဆယ်အိမ်ခေါင်းဖိုးထင်နှင့် ပြဇာတ်ဒါရိုက်တာ
[illegible]ခင်ဦးတို့ ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ရောက်လာကြသည်။ သူတို့မျက်နှာများက
[illegible]: စိုးရိမ်ပူပန်နေကြပုံ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လူလေး ... ကိုရဲ့"

"ဗျာ ... အဘ၊ ဘာကိစ္စဖြစ်လို့လဲ"

"ဖြစ်တာပေါ့ ... လူလေးရာ။ ခေါင်း ဆင်နှင်းမဲ့ကိစ္စပဲ"

"ဒီလိုကွ ...။ အခု ပွဲကခါနီး လူစစ်တော့ မင်းသမီးမိုးသန္တာ နဲ့ ဟိုသုံးကောင် ပျောက်နေတယ်။ ဘယ်မှ ရှာလို့မရဘူးကွ"

"ဘယ်သုံးကောင်လဲ အဘ"

"ဇာတ်ရှုးထွန်းဝင်းရယ်၊ မြဝင်းကြီးရယ်၊ ရွာသားရယ် ...သုံး ယောက်လေကွာ"

"ဒီသုံးကောင်က အဲဒီမင်းသမီးအနားမှာ အမြဲနေတာမဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ... အစ်ကိုလေးရဲ့ ပြီးတော့ ဒီနှစ် အဲဒီမင်းသမီး ကို ရအောင်ယူမယ်လို့ သူတို့က ကြွေးကြော်နေတာ"

ဆယ်အိမ်ခေါင်းဖိုးတင်က ဝင်ပြောသည်။

"လုပ်ပါဦး ...စဉ်းစားစမ်းပါဦး ... လူလေးရာ။ ပွဲမကဖြစ် ပြဿနာတွေ တက်ဦးမှာ"

"အေးလေ ... တစ်ယောက်တစ်ယောက်ချင်း ပျောက်သွားတာ ဆိုရင်လည်း ဟုတ်သေး။ အခုဟာက မင်းသမီးက တစ်ယောက်၊ ဒင်းတို့ သုံးယောက်ဆိုတော့ ..."

ကျွန်တော်လည်း စဉ်းစားလိုက်သည်။ မဟုတ်မှလွဲရော ...

"အဘ ...ဇာတ်ရှုးထွန်းဝင်းတဲကိုရော သွားရှာပြီးပြီလား ကောင့်တဲက ရွာနဲ့ နည်းနည်းဝေးတယ်"

"အေး ...ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီနေရာ တစ်ခုကျန်တယ်"

"ကဲ ... ကြာတယ်၊ အဲဒီတဲကို သွားမယ်။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ယူလာခဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ"

ကျွန်တော်တို့အုပ်စုလည်း ပြောပြောဆိုဆို ရွာတောင်ဘက်ရှိ ဇာတ် ရှုးထွန်းဝင်းတဲရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ တဲအနီးသို့ ရောက်သော

တ်မီးမထိုးဘဲ လရောင်ဖြင့် တဲအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး တဲပေါ်သို့ တက် ကြသည်။

"လား ... လား ... တွေ့ပါပြီ။ မှန်အိမ်မီးရောင်အောက်တွင် င်းသမီးမိုးသန္တာကို အလယ်တွင်ထား၍ သူကောင်းသားသုံးကောင်က ဝိုင်း င်နေကြသည်။ အရက်ပုလင်းတစ်လုံးက တစ်ဝက်ကျိုးနေပြီး ဝိုင်းအလယ် တွင် ဓားမြှောင်သုံးချောင်းကို စိုက်ထားသည်။ မင်းသမီး မိုးသန္တာကတော့ ရှုံ့ရှုံ့နှင့် ငိုနေသည်။

"ဟေ့ကောင်တွေ ... မသာတွေ"

အဘက စိတ်တိုတိုဖြင့် အော်လိုက်သည်။

"ဗျာ ... အဘ"

အဘကိုတော့ ငယ်ကြောက်ဖြစ်၍ လန့်ကြသည်။

"ပွဲက ထွက်တော့မယ်၊ မင်းတို့ ဒီမှာ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ ... သိပါတယ်အဘ"

"ဒီမှာ ပြဿနာလေးတစ်ခု ရှင်းနေလို့ပါ"

"ဘာပြဿနာလဲ။ ဟိုမှာ ... နှင့်အဘ ဘာဘုန်းသိရင် ပြဿနာ ယ်လောက်တက်မယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား"

"ကဲ ... ပြောစမ်း၊ ဘာပြဿနာလဲ"

"ဟို ...ဟို ... အဟဲ ..."

အဘ တကယ် ဒေါသထွက်နေမှန်းသိတော့ သူကောင်းသားသုံး ယောက် စကားက အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေကြသည်။ အဘထိတ်တုံး ဘာ စိတ်မရှည်တော့။

"ကဲ ... ဒါဆို ဟိုဟာမပြောစမ်း၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဟီး ... ဟီး ... ဟီး ..."

"ဘာအခုမှ ငိုနေတာလဲ။ နင်လည်း ညိုမြလုပ်တုန်းက လုပ်ပြီး ဘူး"

"ဒီအစ်ကိုသုံးယောက်က မနှစ်ကတည်းက သမီးကို ချစ်ရေးဆို ကြတာပါ။ ဒီနှစ်လည်း သူတို့ကို မဖြစ်မနေ ချစ်ရမယ်။ သူတို့က သမီးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယူမယ်ဆိုပြီး အတင်းပြောကြတယ်။ သမီးက သုံးယောက်စလုံးကို ဘယ်လို လုပ်ယူမှာလဲ။ နောက်မှ အဖြေပေးမယ်ဆိုပြီး အချိန်ဆွဲထားတာ။ ဒီနေ့ တော့ သူတို့က ဒီကိုခေါ်လာပြီး တစ်ယောက်ကို ရွေးရမယ်ဆိုပြီး အတင်း ရွေးခိုင်းနေတာ"

"ပြီးတော့ တစ်ယောက်ကိုရွေးရင်လည်း ကျန်တဲ့လူတွေက တစ်ခု လုပ်မဲ့ပုံစံနှင့် ဓားမြှောင်တွေနဲ့ ကြိမ်းမောင်းနေတာ။ သမီး ဘယ်လိုလုပ် ရွေးမလဲ"

"ဒီကောင်တွေက ဒီလောက်တောင် ဖြစ်နေကြပြီလား ...ငါ တယ် ..."

"အဘတူတွေပဲလေ ...အဘရဲ့"

"ဟေ့ကောင် ...ငရဲ၊ ဝင်မနောက်နဲ့။ မင်းရော ဝင်တန်းစီချင် လို့လား"

"နိုး ...နိုး ...နိုး ...အေးအေးနေပါရစေ ...အဘရယ်"

"ကဲ ...ဟေ့ကောင်တွေ၊ ငါမေးပါရစေဦး။ မင်းတို့ ဒီကလေး မလေးကို တကယ်ယူကြမှာလား"

"ယူမယ် ...အဘ"

သုံးယောက်စလုံး ပြန်ဖြေသံက ပြိုင်တူ။

"ဟဲ့ကလေးမ ...ဒီသုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ နင်ယူမလား"

"အခုလိုဖြစ်မှတော့ အဘက စီစဉ်ပေးရင်တော့ ယူရတော့မှာ အဘရယ်"

"အေး ...အဲဒါဆိုရင် မနက်ဖြန် ပွဲကပြီးရင် ငါစီစဉ်ပေးမယ် ဒီညတော့ ပွဲကို ပြီးအောင် ကောင်းကောင်းကကြ။ ကြားရဲ့လား ...ဟို ကောင်ရော"

"ဟုတ်ကဲ့ ...အဘ၊ ကြားပါတယ်"

"ကျေနပ်ရဲ့လား"

"ကျေနပ်ပါတယ် အဘ"

"ကဲ ...ကဲ ...ဒါဆို ငါနဲ့ ပြန်လိုက်ခဲ့ကြ"

"အဘ ...ခဏလေး ကျွန်တော် ဒီကောင်မလေးကို မေးစရာရှိ"

"မေး ...မေး ..."

"ဟဲ့ကလေးမ ...နင်ကရော လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဟုတ်ရဲ့လား။ ယောက်ျားတွေ၊ ဘာတွေရော ရှိလား။ ငါ့ကို အမှန်အတိုင်းပြောစမ်း"

"မရှိပါဘူး ...အစ်ကိုလေးရယ်၊ ကျွန်မအပျိုပါ"

"သေချာတယ်နော်"

"သေချာပါတယ်ရှင်"

"ဒါဆို ကိစ္စမရှိဘူး။ မလွတ်မလပ်ဆိုရင် ယူတဲ့ကောင်က မယား ခိုးမှုတို့၊ မုဒိမ်းမှုတို့နဲ့ ရှုပ်လာဦးမယ်။ အဲဒီအပြင် အဘရော၊ ကျွန်တော်တို့ ပူးပေါင်းပါဝင်မှုတွေ ဖြစ်ကုန်မယ်"

"အဲဒါလည်း ဟုတ်သားပဲ ...လူမွလေးရ"

ကျွန်တော်နှင့် အဘထိတ်တုံးရွှေတို့လည်း မင်းသမီးမိုးသန္တာနှင့် ဘား (၃)ယောက်ကို ခေါ်၍ ရွာပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ဇာတ်စင်သို့ ရောက် သောအခါ သူတို့အားလုံးကို သေချာစွာ မှာကြား၍ ဇာတ်စင်ပေါ်တက်စေ တော့သည်။

ကျွန်တော်နှင့် အဘထိတ်တုံးရွှေ သံယောင်းမဦးပိန်တို့လည်း ထို အချိန်မှပင် ဝိုင်းဆင်ရတော့သည်။ ဝိုင်းဆင်သည်ဆိုသော်လည်း ခါတိုင်းကဲ့ သို့ အမူးမသောက်ရဲ၊ လူငယ်တွေ ဗရမ်းဗတာဖြစ်မည်စိုး၍ လိုက်ထိန်းရ မည့် တာဝန်ကလည်း ရှိသေးသည်။

မိမိရွာတွင် အခြားရွာများမှ လာရောက်ကြည့်ရှုကြသည်ဖြစ်၍ ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာမဖြစ်အောင် ကြပ်မတ်ရမည့်တာဝန်က ရှိသေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ဒေသကလည်း တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြဿနာ ဖြစ်လျှင် ပွဲလမ်းသဘင်ကျမှ ရှင်းလေ့ရှိသည်။ လူတိုင်း ဓားမြှောင်ကိုင်ကြ သည်။ ကြခတ်ကုန်းရွာမှ ထုလုပ်သောဓားမြှောင်သည် ကျွန်တော်တို့ဒေသ တွင် နာမည်ကြီးဓားဖြစ်ပြီး လူတိုင်းဆောင်ထားကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြဿနာဖြစ်လျှင် ဘဘုန်း၏ကြိမ်ဒဏ်ကလည်း ပါလာဦးမည်ဖြ ရှိ သတိထားနေရသည်။ အရက်ဝိုင်းတွင် ကျွန်တော်က ..

"အဘ ... ဟိုနာဘူး (၃)ကောင်ကိစ္စကို မနက် ဘယ်လိုရှင်း လဲ အဘ"

"ကိစ္စမရှိဘူး ... လူလေး၊ အဘမှာ အကြံရှိတယ်"

"ဒါထက် ကောင်မလေးက သူတို့သုံးယောက်ထဲက ဘယ်သူ့ ပိုနှစ်သက်တယ်ထင်လဲ အဘ"

"မင်းကလည်းကွာ ... အ,ပါ။ ကောင်မလေးက ဟိုဇာတ်ရှုံးထွန်း ဝင်းကို ပိုနှစ်သက်နေတယ်"

"ငါတို့မေးတော့ ငိုသာနေတာ သူမျက်လုံးက ဟိုဇာတ်ရှုံးဆီ ချည်းပဲ"

"ဟုတ်တယ် ... အဘ၊ ကျွန်တော်လည်း ထင်လို့မေးတာ"

"အေး ... အေး ... မနက်ကျရင် ရှင်းသွားမှာပါ"

ဤသို့ဖြင့် ဇာတ်ပွဲကို ကပြခဲ့ကြတော့သည်။ ဘုရားကန်တော ခန်းမှစ၍ ကပြလာခဲ့ရာ ပြဇာတ်ပြီးဆုံးသည့်အထိ ပြဿနာကြီးကြီးမားမား မပေါ်ပေါက်ဘဲ ပြီးဆုံးခဲ့သည်။ ကပွဲပြီးနောက် မင်းသမီးမိုးသန္တာအား အဘ ထိတ်တုံးရွှေ၏ အစီအစဉ်ဖြင့် သူကြီးအိမ်တွင် အိပ်စေပြီးနောက် တစ်နေ့ နံနက် (၁၀) နာရီခန့်တွင် မြဝင်းကြီးတို့အုပ်စုအား လာရောက်ရန်ချိန်းလိုက် သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်က ဘဘုန်းကျောင်းကထိန် သံဃာတော် များ ဆွမ်းကပ်ပြီးနောက် သူကြီးဖြစ်သူ ဦးလေးငယ်အိမ်သို့ ရောက်ရှိ တော့သည်။ ကျွန်တော်ရောက်သွားသည့်အချိန်တွင် မိုးသန္တာအပြင် မြဝင်း ကြီး၊ ရွှာသား၊ ဇာတ်ရှုံးထွန်းဝင်း၊ သံယောင်းမ၊ ကိုလေးကျော် စသူတို့ လူစုံတက်စုံ တွေ့လိုက်ရတော့သည်။ ဦးလေးသူကြီးက ...

"လာ ... လာ ... လူလေး၊ မင်းကိုစောင့်နေတာ ဒီမှာ လူစုံနေ ပြီ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ"

"ကဲ ... ကဲ ... မနေ့က ညနေကကိစ္စကို အခု ရှင်းပေးမယ်။ င်းတို့သုံးယောက်ကလည်း ဒီကလေးမလေးကို ကြိုက်တယ်၊ ကလေးမလေး လည်း မင်းတို့သုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်ကို သူ့သဘောနဲ့သူ မရွေး ဘူး။ မင်းတို့ တဇောက်ကန်းစိတ်တွေကို ကြောက်လို့"

အဘစကားကို ကြား၍ မရယ်မိအောင် ထိန်းထားရသည်။ သူက ပြောသေးသည်၊ တဇောက်ကန်းတွေတဲ့။

"ကဲ ... ကဲ ... အဲဒီတော့ ငါဆုံးဖြတ်တာကို နာခံ၊ မင်းတို့ သုံးယောက်စလုံး မျှမျှတတဖြစ်အောင် မဲနှိုက်ရမယ်"

"ဗျာ ..."

"မဲနှိုက်ရမယ် ... ဟုတ်လား အဘ"

"ဘာလဲ မနှိုက်ချင်ဘူးလား။ မင်း မနှိုက်ချင်နေ၊ ကျန်တဲ့ကောင် ၊ ပေါက်တဲ့လူက ယူ"

"မဟုတ်ပါဘူး အဘ၊ နှိုက်ပါ့မယ် ... နှိုက်ပါ့မယ်"

"အေး ... ဒါဆိုပြီးရော"

အဘ ထိတ်တုံးရွှေက ပြောပြောဆိုဆို သူကြီးထံမှ စာရွက်နှင့် ဘောပင်ကို တောင်းကာ မဲလိပ်သုံးလိပ် ပြုလုပ်သည်။ တစ်လိပ်တွင် ပေါက် ကိုရေးသည်။ သူမဲလိပ်လုပ်သည်ကို နှိုက်မည့်သုံးယောက်ကို မကြည့်နိုင်၊ သိမည်စိုး၍တဲ့။

ဖလားတစ်လုံးတောင်းယူကာ မဲလိပ်သုံးလိပ်ကို ထည့်၍ တချောက် ချောက်နှင့် ခေါက်တော့သည်။ ထို့နောက် ...

"ကဲ ... ဒီလိုလုပ်၊ မင်းတို့သုံးယောက်မှာ ရွှာသားက အငယ် ဆုံး ... ဒီတော့ ဒီကောင်က အရင်စနှိုက်၊ ဟိုကောင်တွေ ကျေနပ်ရဲ့လား။ တော့ မြဝင်းကြီးနှိုက်၊ ထွန်းဝင်းကတော့ အသက်အကြီးဆုံးဆိုတော့ နောက်ဆုံးမှနှိုက်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... အဘ၊ ကျေနပ်ပါတယ်"

"ကဲ ... ရွှာသားနှိုက်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွှာသားကြီး(ခေါ်) ဖိုးသံက အဘထိတ်တုံးရွှေထိုးပေးသော ဖလား ထဲမှ မဲလိပ်တစ်လိပ်ကို နှိုက်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အားတက်သရော မဲလိပ်ကို ဖြေးညင်းစွာ ဖွင့်လိုက်သည်။ စိတ်အားထက်သန်မည်ကိုး မိုး ရမည့်ကိစ္စ။

"စိတ်အားထက်သန်နေသော မျက်နှာကြီးမှာ ရှုံ့မဲ့သွားသည်။ ဘေး မှ ဝိုင်းအော်ကြသည်။

"ဗလာ ..."

"ဟာ ... သွားပါပြီကွာ၊ အချစ်ကလေးနဲ့တော့ ဝေးပါပြီ"

ရွှာသားကြီးလည်း စိတ်ဓာတ်ကျ၍ မှိုင်သွားတော့သည်။ ကျ သော မြဝင်းကြီးနှင့် ဖာတ်ရှုးထွန်းဝင်းတို့မှာ တစ်ယောက်လျှော့သွား ဖြစ်၍ ပို၍အားတက်လာပြီး မျက်နှာများက ပြုံးဖြီးဖြီး ဖြစ်နေကြသည်။

"ကဲ ... ဒီတစ်ခါ မြဝင်းကြီးအလှည့်။ မြဝင်းကြီးနှိုက်လို့ မပေါ် ရင် ထွန်းဝင်းက ဆက်နှိုက်စရာ မလိုတော့ဘူး။ မဲနှစ်မဲမှာ ကျန်တဲ့မဲ ပေါက်မဲဖြစ်နေပြီ။ မြဝင်းကြီးပေါက်ရင် မြဝင်းရမယ်၊ မပေါက်ရင် ထွန်းဝင်း ရမယ်"

"ဟိတ်ကောင် ... နှစ်ကောင်၊ ငါပြောတာ နားလည်ရဲ့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့ ... နားလည်ပါတယ် အဘ"

"ကဲ ... ဒါဆို မြဝင်းကြီး နှိုက်"

မြဝင်းကြီးက ဘုရားစင်ဘက်သို့ လက်အုပ်ချီပြီး ရှိခိုးလိုက်သေး သည်။ ထို့နောက် အလွန်တက်ကြွသော အမူအရာဖြင့် အဘထိတ်တုံးရွှေ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ဖလားထဲမှ မဲလိပ်တစ်လိပ်ကို နှိုက်ယူလိုက် သည်။ ထို့နောက် စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် မဲလိပ်ကို ဖြေကြည့်ပြန် လေသည်။ ဘေးနားမှ ဝိုင်းကြည့်နေသူများကလည်း ဘယ်လိုအဖြေထွက် မလဲဟူသော သိချင်စိတ်ဖြင့် ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။

ရွှာသားကြီးကဲ့သို့ပင် မြဝင်းကြီး၏မျက်နှာမှာ မျှော်လင့်ချက် ကင်း ဝေးပြီး အီးမှန်ထားသောပုံစံဖြင့် ချက်ချင်းညှိုးကျသွားသည်။

"ဗလာ ..."

"ဗလာ ..."

"ဟေး ..."

"ငါပေါက်ပြီကွ ... ငါရပြီ၊ ဟောဒီအချစ်ကလေးကို ငါရပြီ"

ဘေးမှ 'ဗလာ' ဟု ဝိုင်းအော်သံပြီးနောက် ဖာတ်ရှုးထွန်းဝင်း၏ ဝမ်းသာအားရ ထအော်သံတို့မှာ ဆူညံသွားတော့သည်။ ရှေ့ကနှစ်ယောက် က ဗလာဖြစ်၍ ကျန်မဲက ပေါက်မဲဖြစ်ပြီဆိုသောကြောင့် သူနှိုက်စရာမလို တော့။ အောင်ဘာလေ ပေါက်သွားပြီဖြစ်သည်။

ဖာတ်ရှုးထွန်းဝင်းကား ဝမ်းသာအားရ ထခုန်ပြီး မိုးသန္တာကို ပြေး ဖက်လိုက်တော့သည်။ မိုးသန္တာကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း ပြုံး၍ ပျော်နေ ပုံရသည်။ သူကလည်း နဂိုကတည်းက ဖာတ်ရှုးထွန်းဝင်းကို သဘောကျ နေပုံရသည်။

"ဟအကောင် ... ထွန်းဝင်း နည်းနည်း ဣန္ဒြေဆည်စမ်း"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ပျော်လို့ပါ အဘ"

"ကဲ ... ဟုတ်ပြီ။ ဒီကလေးမ ပြန်ရင် မင်းမိဘတွေပါခေါ်ပြီး သူ့မိဘတွေဆီမှာ မိသားဖသားပီပီ သွားတောင်းယူ။ ကြားလား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ...။ အဘမှာတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ့မယ်"

"ဟိုနှစ်ကောင်ကရော သိပ်စိတ်ပျက်မနေကြနဲ့။ ဖူးစာမပါလို့ မှတ်။ မင်းတို့အချင်းချင်းလည်း ခါတိုင်းလို ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေကြ၊ ကြားလား"

"ဒီလိုပဲ မှတ်ရတော့မှာပေါ့ ... အဘရယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘ"

"ကဲ ... ကဲ ... ဒါဆို တို့လည်း ကျောင်းကိုပြန်ကြရအောင်။ တို့အုပ်စုပျောက်သွားလို့ ဘဘုန်းက မဟုတ်တာတွေ လျှောက်လုပ်နေတယ် လို့ ထင်ဦးမယ်"

"ကဲ ... လာ ... လာ ... သွားကြမယ်"

ကျွန်တော်တို့ ဘဘုန်းကျောင်းသို့ ပြန်လာရာလမ်းတစ်လျှောက် တွင် အဘထိတ်တုံးရွှေ၏ မဲနှိုက်သောကိစ္စကို မရှင်း၍ မေးလာခဲ့တော့ သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဘ …"

"ဘာလဲ … လူလေးရ"

"ဟိုလေ … မနိုက်တာ"

"ဪ … လူလေးက ဟိုနှစ်ကောင်က ထိတ်ဆုံးကနိုက်
မပေါက်ဘဲ နောက်ဆုံးကလူက မနိုက်ရဘဲ ပေါက်သွားတာလား"

"ဟုတ်တယ် အဘ"

"ဒါကတော့ … လူလေးရယ်၊ ကောင်မလေးက ဖာတ်ရှူး
ဝင်းကို ပိုပြီး သဘောကျနေတယ်။ ထွန်းဝင်းကတော့ မပြောနဲ့ပေါ့
အဲဒါနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက် ညားပါစေဆိုပြီး အဘ ဉာဏ်နည်းနည်း ကျ
တာ"

"ဘယ်လိုကျတာလဲ အဘ"

"မဲလိပ်သုံးလိပ် လိပ်တော့ သူတို့ကို ကြည့်မခိုင်းဘူး။ မှတ်
စိုးလို့ဆိုပြီး တစ်လိပ်ကို အားလုံး သံသယကင်းအောင် ပေါက်မဲဆိုပြီး
လိုက်ဟန်လုပ်တယ်။ တကယ်တော့ ဘာပေါက်မဲမှ မပါဘူး။ အားလုံး
လိပ်စလုံး ဗလာတွေချည်းပဲ"

"ဗျာ … သုံးလိပ်စလုံး ဗလာတွေချည်းပဲ ဟုတ်လား … အဘ"

"ဟုတ်တယ် … လူလေး၊ ဗလာတွေချည်းပဲ လုပ်ထားတာ။
တဲ့အခါကျရင်လည်း ရှေ့ဆုံးကနှစ်ယောက် ဗလာကျအောင် အသက်အ
ဆုံးရှာသားက စပြီး နိုက်ခိုင်းတာ။ ဒါမှ သူတို့ထဲက အသက်အကြီးဆုံး
တဲ့ ထွန်းဝင်းက နောက်ဆုံးကျန်မှာပေါ့"

"ကျွန်တော်လည်း ထင်သားပဲ။ ဒုတိယနိုက်တဲ့ မြဝင်းကြီးအလှ
ကျတော့ မပေါက်မှန်း အဘက သိနေပြီလေ။ ပြီးတော့လည်း နောက်ဆုံး
ကို မနိုက်ရအောင် မင်းမပေါက်ရင် ဖာတ်ရှူးထွန်းဝင်း ပေါက်ပြီလို့ အ
ပြောလိုက်တာ"

"ဟုတ်တယ်လေ … လူလေးရ၊ နောက်ဆုံးမဲကို မနိုက်မှ
ဝင်းလည်း သူ့ကိုပြန်ချစ်တဲ့သူနဲ့ ရပြီးတော့ အားလုံးဗလာတွေမှန်း
မသိတော့မှာပေါ့"

"ကောင်းပါတယ် … အဘရယ်၊ အဘဒီလိုလုပ်လိုက်တာ ပြဿနာ
နဲ့ ရှင်းသွားတာပေါ့"

မရလိုက်သော မြဝင်းကြီးနှင့် ရှာသားတို့အတွက် ကရုဏာသက်
သော်လည်း နှစ်သက်သူချင်း ပေါင်းဖော်ရအောင် လုပ်ခဲ့သော အဘထိတ်
ရွှေ၏ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ကိုလည်း လေးစားမိပါသည်။

အဘ၏ ဖြေရှင်းပေးမှုကြောင့် ညားခဲ့ကြသော ဖာတ်ရှူးထွန်းဝင်း
နှင့် မင်းသမီး မိုးသန္တာတို့မှာ သေတပန်သက်ဆုံး ပေါင်းဖော်၍ သားသမီး
များအထိ ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက်ပိုင်း မိုးသန္တာမှ မင်းသမီး
အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်၍ အိမ်ရှင်မကောင်းပီသစွာ နေခဲ့သော်လည်း ဖာတ်ရှူး
ထွန်းဝင်းကား ဝါသနာကို မစွန့်နိုင်၊ မြဝင်းကြီး၊ ရှာသား စံအောင်ပိန်
တို့နှင့်တွဲ၍ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ပြဇာတ်ကတုန်းပင်။

ကျွန်တော်နှင့် အဘထိတ်တုံးရွှေတို့မှာတော့ …

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀) ကျော်မှ
ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်များဖြစ်ပါသည်။

ဝင်းနိုင် (ရွှေပြည်သာ)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

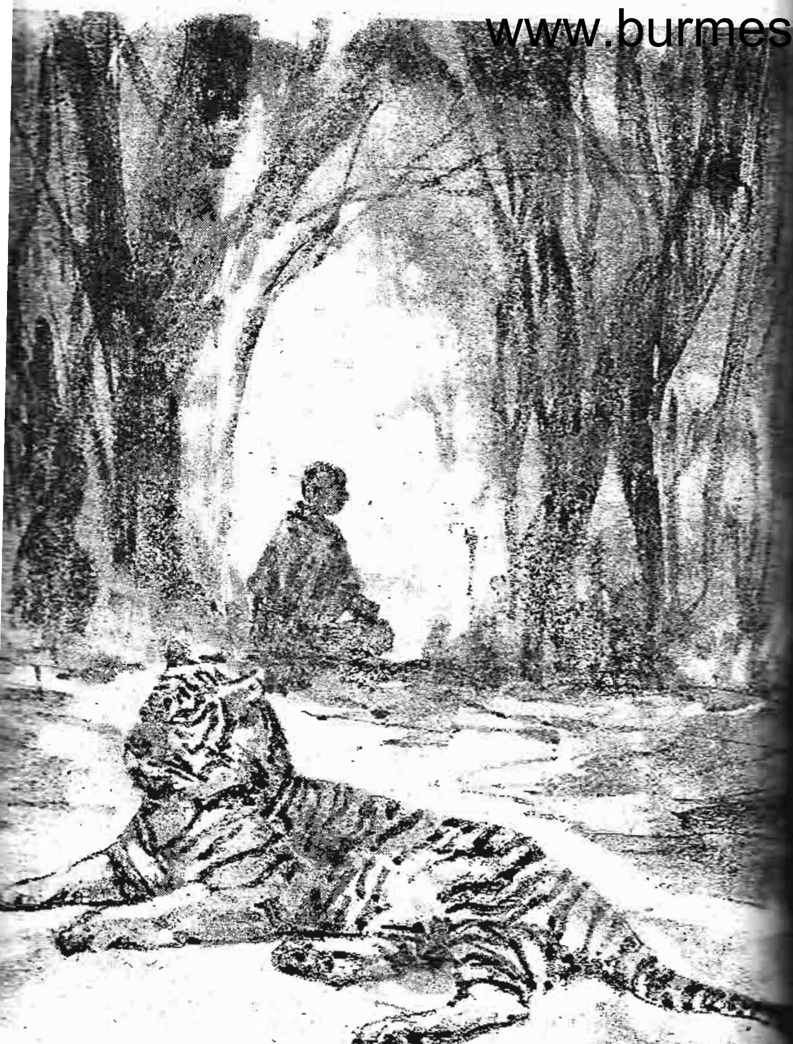

ကျော်မှန်းနဲ့ ရဟန္တာဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ ဝေဒပ္ပတ္တိဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

❑

ရဟန္တာဟု ကျော်ကြားလျက်ရှိသော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ ဘွဲ့တော်ရင်းအပြည့်အစုံမှာ 'ဦးသီလသာရ' ဖြစ်၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလကို ရဟန္တာမြတ်တစ်ပါးဟု အများက သတ်မှတ်၍ ကြည်ညိုပူဇော်ကြသည်။

ပဲခူးမြို့၊ ဖိုင်းဂနိုင်းကြီးသားဖြစ်၍ 'ကြခတ်ဝိုင်း' သာသနာတော်ကို တင်အုတ်မြစ်ချသူ ဆရာတော်တွေထဲမှာ တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။

ကြခတ်ဝိုင်း သာသနာတော်စတင်စဉ်က တောရဆောက်တည်ခဲ့သောကြောင့် ယခုအခါ ကြခတ်ဝိုင်းသာသနာတော်မှာ ထင်ရှားထွန်းတောက်နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလသည် ပဋိပတ္တိကို ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ ကြိုးစားခဲ့သလို ပဋိယတ္တိပိုင်း၌လည်း အလစ်ဟင်းမရှိရစေအောင် ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်၏။

ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ကမ္ဘာတည်သရွေ့ အစွန့်ရှည်တည်တံ့နေစေ၍ မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား သိမ်ပေါင်းများစွာကို တည်ဆောက်တော်မူခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတိုင်၊ ဖလွန်မြို့ရှိ သုသာန်ကျောင်းအိမ်သို့ ကြွရောက်ပြီး သိမ်သမုတ်ရင်း ဖလွန်မြို့တွင်ပင် သက္ကရာဇ် ၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်(၄) ရက်နေ့ နံနက် (၇) နာရီတွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရှာသည်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(ဇလွန်မြို့ သာသနာရေး နောက်ခံသမိုင်းကြောင်း)

ဇလွန်မြို့သည် လွန်ခဲ့သည့် ပဒေသရာဇ်ခေတ်အခါက ရာဇဝတ် ဘေးဒဏ်သင့်ရာ လူဆိုးလူဆိုးများအား အပြစ်ပေးပို့သည့် 'လူဆိုးကျွန်' ဟု တွင်ခဲ့သောနေရာဟူ၍ ဆိုကြသည်။ မြို့ပြပြည်ရွာ တည်ထောင်၍ စည် ကားလာသောအခါ မွန်ဘာသာစကားအရ ဇရွန်း၊ ဇရွန်းမှ ဇလွန်ဟု ပြောင်း လဲဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ဟု အမှတ်အသားရှိခဲ့သည်။

ရောဝတီတိုင်း ကျက်သရေဆောင် ပြည်တော်ပြန် မာရ်အောင်မြင် ဆုတောင်းပြည့်မြတ်စွာဘုရား ဆင်းတုတော်ကြီးသည် ဟင်္သာတခရိုင်၊ ဇလွန် မြို့ပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဓညဝတီပြည့်ရှင် စန္ဒသူရိယ ဘုရင် သွန်းလုပ်စေခဲ့သည့် ဆင်းတုတော်ကြီးလေးဆူအနက် တစ်ဆူအပါ အဝင်ဖြစ်၍ ထင်ရှားသည်။

ထိုရုပ်ထုတော်ကြီးမှာ အမရပူရမှ သက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခုနှစ်တွင် မြို့သူကြီးဦးရွှေပွင့် ပင့်ဆောင်လာ၍ ဇလွန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်၏။

ကိုလိုနီခေတ် ၁၂၁၇ ခုနှစ်တွင် အမြောက်လက်နက်နှင့် ရွှေဒင်္ဂါး ပြားများ သွန်းလုပ်ရန်အတွက် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဘုံဘေမြို့သို့ ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ် အရာရှိများက သင်္ဘောဖြင့် ယူဆောင်သွားကြသည်။

အမျိုးမျိုးသောနည်း၊ အဆန်းဆန်း အပြားပြားသော ဖြစ်ရပ်တို့ ကြောင့် ဝိတိုရိယဘုရင်မကြီးထံသို့ သိရှိပေါက်ကြားသွားပြီး ဘုရင်မကြီး အမိန့်တော်ဖြင့် မည်သူမျှ မဖျက်ဆီးရဲခဲ့ကြဘဲ ပြည်တော်ပြန်ခဲ့ရ၍ ယ[illegible] ပြည်တော်ပြန် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီးဟု နာမတော်တွင်ခဲ့သည်။

ဇလွန်မြို့ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် စည်ကားရေးအတွက် ဗုဒ္ဓအံတော် မြတ်တစ်ဆူလည်း ၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်က ကိန်းဝပ်လျက်ရှိခဲ့၏။ ပြည်တော်ပြန် ဘုရားဆင်းတုတော်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓရှင်၏ အံတော်မြတ်နှင့်လည်း ကောင်း၊ သာသနာအရောင်အဝါ လင်းလျက်ရှိရာက အနယ်နယ် အရပ်ရပ်

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

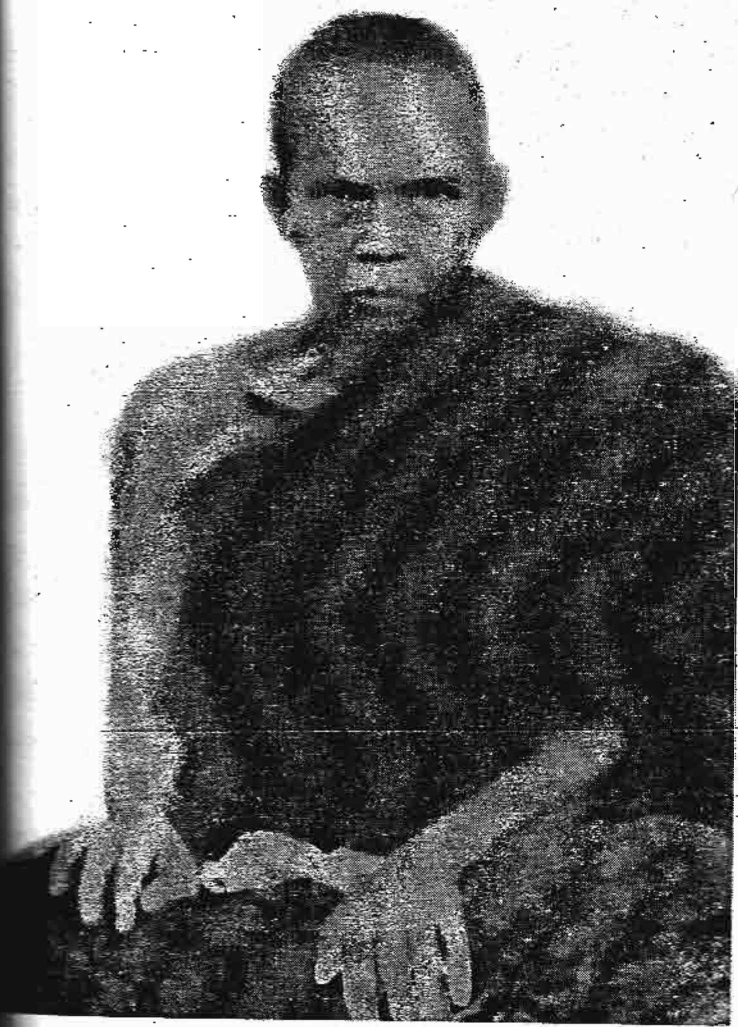

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ

[illegible]န္တာဟု ကျော်ကြားသော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလခန္တာဝန်ချုပ်ရာ၊ [illegible] [illegible]ရာ၊ အရိုးအိုးဓာတ်တော်စေတီတည်ထားရာ အရပ်ဖြစ်ခဲ့ပြန်၍ ဇလွန် [illegible]နာရေးသမိုင်းမှာ ပို၍ တောက်ပလာခဲ့ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❏

မြန်မာပြည် ဗုဒ္ဓသာသနာ့သမိုင်းတွင် ရဟန္တာပေါင်းများစွာ ပေါ် ခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း ပျံလွန်တော်မူသည့်အခါ ဓာတ်တော်ကျသည့် ရ ဟူ၍ များများစားစား မရှိခဲ့ချေ။ ထိုအထဲတွင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ ဓာတ်တော်ကျသော ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်၏။

ဆရာတော်ဦးသီလသည် အရညဝါသီတောရပ်မီ ပုဂ္ဂိုလ် ဘုရားရှင်၏ ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံအားထုတ်လျက် ဗုဒ္ဓသာ အတွက် စံပြပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ကျင့်ကြံနေထိုင်ပြခဲ့သူဖြစ်၏။

ရောက်ရာအရပ်ဒေသတွင် ဆွမ်းခံအမြဲစားသုံးပြီး တစ်ထိုင် တစ်နပ်တည်းသော သက်သတ်လွတ်ဆွမ်းကိုသာ အမြဲသုံးဆောင်သည် ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်လည်းဖြစ်သည်။

စာသင်တိုက်များ ပေါ်ထွန်းရေးကိုလည်း အထူးအလေးပေး ရွက်ခဲ့သည်။ ပဲခူးမြို့၊ ကြခတ်ဝိုင်းစာသင်တိုက်ကြီးကို စတင်တည် သာသနာပြုသွားသည့် ပုဂ္ဂိုလ်လည်းဖြစ်၏။

ရန်ကုန်မြို့ အလယ်တောရ သီလရှင်ကျောင်းတိုက် နာယ ဆောင်အဖြစ် ထင်ရှားသော 'ဒေါ်ပုညဝတီ' ကဲ့သို့ ဘိက္ခုနီသာသနာ မပြတ်စေရေးအတွက် အထောက်အကူပြု အားပေးပေါ်ထွန်းစေ

ဗုဒ္ဓသာသနာအတွက် အဖက်ဖက်မှ မလစ်ဟင်းရလေအောင် ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ သာသနာပြုသွားနိုင်သည်မှာ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရစေသော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတည်းဟူသော အကျင့်မြတ်သုံးပါးကို ဆောက်တည်ထားပြီး အောက်ပါကျင့်စဉ်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သွားခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလကျင့်စဉ်များ

❑

၁။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားလိုက်နာ မှုခြင်း။

၂။ ကောစာရီ တောရပ်မှီပြီး သလ္လဟုကဝုတ္တိအဖြစ်ဖြင့် အမြဲနေ မှုခြင်း။

၃။ ပစ္စည်းလာဘ်လာဘကို သိမ်းဆည်းသိုမှီး၍ အပိုသုံးစွဲခြင်းမပြု ရသမျှပစ္စည်းကို အခြားရဟန်းသံဃာများအား ပေးကမ်းစွ လေ့ရှိခြင်း။

၄။ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိတရားများကို တိုးပွားအောင် စာသင်တိုက် တည်ထောင်ခြင်း၊ တည်ထောင်ရန် တိုက်တွန်းလေ့ရှိခြင်း။ ထောင်ပြီး စာသင်တိုက်များအရှည်သဖြင့် တည်တံ့စေရန် အ ဖက် ကူညီလုံးပန်းပေးခြင်း။

၅။ အရညဝါသီ တောရပ်မှီပြီး တရားအားထုတ်ကြရန် အမြဲ တွန်းလေ့ရှိခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လည်း စံပြပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် နေ ခြင်း။

အပင့်အဖိတ်၊ အလှူအတန်းတည်းဟူသော အာမိသကိစ္စတို့ကို ဦးစားမပေး၊ အချိန်ကုန်မခံဘဲ ရသမျှ အချိန်အတွင်း တရားအား ထုတ်ပြီး နေတော်မူခြင်း။

ကံကြီး။ ကံငယ်တို့နှင့်စပ်သောကိစ္စ၌ ဓမ္မကိုသာ ဦးစားပေး အချိန် ကုန်ခံပြီး သာသနာရေးအတွက်ဆိုလျှင် မိမိခန္ဓာနေထိုင်မကောင်း သည်ကိုပင် မငဲ့ကွက်၊ ထည့်မတွက်ဘဲ ခရီးဝေးကိုပင် ကြွရောက် တတ်ခြင်း။

တို့ဖြစ်ကာ ဟောပြောသော တရားအခြေခံမှာလည်း သီလကိုသာ ဦးစားပေး ဟောပြောတတ်သည်။

(က) ပစ္စည်းနှင့် အင်္ဂါခြေလက် တစ်ခုခု အန္တရာယ်တွေ့လျှင် အင်္ဂါခြေလက်ကို အထိမခံနှင့်၊ ပစ္စည်းကိုသာ အပျက်ခံ ပါ။

(ခ) အင်္ဂါခြေလက်နှင့် အသက်တို့ တစ်ခုခု အန္တရာယ်တွေ့ လျှင် အသက်ကို အထိမခံပါနှင့်၊ အင်္ဂါခြေလက်တို့ကို သာ အပျက်ခံပါ။

(ဂ) အသက်နှင့်သီလ တစ်ခုခုအန္တရာယ်တွေ့လျှင် သီလကို အထိမခံနှင့်။ အသက်ကိုသာ အပျက်ခံပါ။

ဟု ဟောကြားတတ်ပြီး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ထိုအတိုင်း ကျင့်ကြံ အားထုတ် နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးသီလ၏ ငယ်ဘဝ

❑

ရဟန္တာ ဦးသီလလောင်းလျာကို ဖခမည်းတော် ဦးထွန်းအောင် မယ်တော်ကြီးဒေါ်ချို့တို့က ပဲခူးမြို့နယ်၊ အထက်ဗိုင်းဂနိုင်းရွာကြီးတွင် ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၄ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၈) ရက် သောကြာနေ့ နံနက် (၈) နာရီတွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

အဘိုးဖြစ်သူမှာ မြန်မာဘုရင်၏ ဘန်းကြီးဆောင်းရ၊ မင်းမှုထမ်း ဖြစ်၏။ ငယ်နာမည် မောင်ရွှေသာဖြစ်ပြီး မွေးချင်းများ အစဉ်အတိုင်း မောင် ရွှေသာ၊ မသူဇာ၊ မလှသူ၊ မလှအောင်၊ မောင်ဘိုးကျော်ဟု မောင်နှမငါးဦး ရှိကာ မောင်ရွှေသာမှာ အကြီးဆုံးဖြစ်၏။

ဘုန်းကြီးလောင်းလျာ ပဋိသန္ဓေနေစဉ်က မယ်တော်ကြီးဒေါ်ချို့မှာ သီလနေ့စဉ်စောင့်ထိန်းပြီး သက်သတ်လွတ်စားချင်ခြင်း ဆန္ဒသာအမြဲဖြစ် ပေါ်ခဲ့သည်။

မွေးဖွားပြီးနောက် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ရောဂါဘယကင်း၍ ချမ်းသာ စွာ ကြီးပြင်းခဲ့ရ၏။ ပြေးလွှားတတ်စ အရွယ်မှစ၍ အရက်အကြောက်ကြီး ခြင်း၊ ကျစ်လျစ်စွာ နေထိုင်တတ်ခြင်း၊ ရသမျှနှင့်တင်းတိမ်ခြင်း၊ ကစား မှာပင် ဘုန်းကြီးလုပ်တန်းကစား၍ ဆွမ်းခံသွားဟန်၊ တရားဟောဟန် ပြုလုပ် ကစားတတ်သည်။

အခြားကလေးများ ရန်စဆဲဆို ပုတ်ခတ်သော်လည်း ရန်ချင်းမပြန် ပြန်တတ်ဘဲ ဆိတ်ငြိမ်စွာ သည်းခံ၍ နေတတ်သည်။

✿ ✿ ✿

ရှင်သာမဏေ သီလသာရ

❑

ကျောင်းသားအဖြစ်နှင့် ကော့ပြင်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီးဦးမှူးထံတွင် ခုနစ်နှစ်ခန့် ကျောင်းရေဝအောင်နေပြီးမှ ၁၂၀၆ ခုနှစ် အသက် (၁၂) နှစ် အရွယ် သက်နိုင်နိုင်သော အရွယ်ရောက်မှ ရှင်သာမဏေဝတ်ခဲ့သည်။ သာ မဏေဘွဲ့မှာ ရှင်သီလသာရဖြစ်၏။

ရှင်သီလသာရသည် သာမဏေဘဝဖြင့် စာပေသင်ကြားရင်းက ၁၂၁၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်၌ ကျိုက်ဒေးယျုံဘုရားကုန်းရှိ သိမ်၌ ဗိုလ်ခတ် ဘုန်းကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ကာရကသံဃာများစွာဖြင့် ဥပသမ္ပဒဓာတ် ပြည့်မြောက်သော ရဟန်းအဖြစ်ကို ခံယူတော်မူသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဟန်းဝတ်နှင့်ဗာဟေပသင်

❑

ရဟန်းဖြစ်ခဲ့သည့်ကျောင်းတွင် ကျောင်းသားဘဝဖြင့် နှစ်နှစ် ... သာမဏေဘဝဖြင့် ခုနစ်ဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ် နှစ်ဝါအထိ စာပေသင်ယူ သီ... သုံးခဲ့သည်။

ထို့နောက် ထောင့်ကျောင်း၊ ပုဇွန်တောင် တောင်လုံးပြန်ကျော... ပဲခူးကလျာဏီတောရကျောင်း၊ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး အရိယဝံသရေနံ့တို... မန္တလေး၊ စလင်းတိုက်တို့၌ ရဟန်းကိုးဝါရသည့်အထိ စာပေကျမ်းဂန်... သင်ကြားဆည်းပူးခဲ့သည်။

✿ ✿ ✿

...ကျောင်းနေ၍ တောရဂိုဏ်းအစ

❑

ရဟန်းကိုး...ရပြီး ၁၂၂၂ ခုနှစ်မှစ၍ သုသာန်များ၌ လှည့်လည် ...တင်းသုံးတော့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် တောထွက်ကာ အရညဝါသီ ပုဂ္ဂိုလ် ...ဖြစ်ဖြင့် တောကျောင်းများ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူခဲ့သည်။

၁၂၂၆ ခုနှစ် ပဲခူးမြို့တွင် ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်ကြီး ဦးပုံသည် ...ပေါ်မှ မိမိကျောင်းတိုက်ကြီးကို စွန့်ခွာပြီး တောထွက်တော်မူသည်မှစ၍ ...ဘာဂိုဏ်း၊ ရွာဂိုဏ်း၊ အရညဝါသီ၊ ဂါမဝါသီဟူပြီး နှစ်ဂိုဏ်းကွဲလေတော့ ...သည်။

ထိုအခါ ဘုန်းကြီးဦးသီလသည် တောရဂိုဏ်းဖြစ်အောင် စည်းရုံး ...ဆောင်လေ့ရှိပြီး တောရပ်မှီပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ကိုယ်တော်တိုင် စံပြနေထိုင် ကျင့် ...ကြံအားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

ကျင့်ကြံဆောက်တည်ခဲ့သော ဓုတင်များ

❑

(က) ပံ့သုကူဓုတင်

ပိုင်ရှင်မဲ့စွန့်ပစ်ထားသည့် သင်္ကန်း သပိတ် စသည်
ကို ကောက်ယူသုံးဆောင်ရသော အကျင့်မြတ်။

(ခ) တိစီဝရိတ်ဓုတင်

ကိုယ်ဝတ်၊ ခါးဝတ်၊ ဒုကုဋ်သင်္ကန်း သုံးထည်
အသုံးပြုရသော အကျင့်မြတ်။

(ဂ) ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်

ဆွမ်းခံ၍ရရှိသော ဆွမ်းကိုသာ သုံးဆောင်ရ
အကျင့်မြတ်။

(ဃ) ဧကာသနိက်ဓုတင်

တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် တစ်နပ်တည်းသော ဆွမ်း
ဘုဉ်းပေးရသော အကျင့်မြတ်။

(င) ပတ္တပိုက်ဓုတင်

ဆွမ်းဟင်းရောလျက် တစ်ခွက်တည်းသော ဆွမ်းကိုသာ
ဘုဉ်းပေးရသောအကျင့်မြတ်။

(စ) အရညကင်ဓုတင်

မြို့ရွာနှင့်ဝေးစွာ တောသို့သာ တစ်ပါးတည်း ကေစာနေ
ထိုင်ရသော အကျင့်မြတ်။

(ဆ) ရုက္ခမူဓုတင်

သစ်ပင်အောက် သစ်ပင်ရင်းအနီး၌သာ ခုမှီးနေထိုင်ရ
သော အကျင့်မြတ်။

(ဇ) အဗ္ဘောကာသိကဓုတင်

အဆောက်အအုံ အမိုးအောက်မဝင်ဘဲ လွင်ပြင်၌သာ
နေထိုင်ရသောအကျင့်မြတ်။

(ဉ) နေသဇ္ဇိဓုတင်

ကြမ်းပြင်၊ အခင်း၊ ညောင်စောင်း၊ ပလ္လင်ပေါ်၌ ကျော
မချဘဲ ထိုင်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်း၊ စင်္ကြံလျှောက်ခြင်းဖြင့်သာ
နေရသော အကျင့်မြတ်။

စသော ဤဓုတင်ဆယ်ပါးကို အချိန်အခါ အခြေအနေနှင့် လိုက်
ဖက်အောင် တစ်ပါးမပျက် အမြဲတမ်း ကျင့်ကြံနေထိုင်လေ့ရှိခဲ့သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေဆွမ်းနှင့်လည်း မျှတတော်မူ

❑

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် ရဟန်းကိုးဝါအရ တောထွက်[illegible] မူစတွင် အသိမရှိ၊ သတင်းလည်းမကြား၊ လာကမ္ဘီ၊ ရေးညောင်ပင်၊ [illegible] ပဒိုင်တောများ၌ သီတင်းလှည့်လည်သုံးကာ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်[illegible] တော်မူ၏။ ဤသို့ ကြွလာနေထိုင်တော်မူစတွင် တစ်နေ့သောအခါ တော[illegible] ထွက်၍ သပဒါနစာရီစုတင်ဖြင့် ဆွမ်းခံထွက်တော်မူခဲ့သည်။ တစ်ဆုပ်[illegible] သော ဆွမ်းကိုသာလျှင် ရခဲ့သည်။

ထိုနေ့က ရခဲ့သမျှသော တစ်ဆုပ်စာမျှသော ဆွမ်းကိုပင် ဘုဉ်[illegible] တော်မမူဘဲ အကုန်အစင် ဘုရားဆွမ်းတော်တင်ပြီး ရေကိုသာသုံး၍ [illegible] ဖြင့်သာ မျှတစေလျက် ရဟန်းတရားကိုမပျက်အောင် အားထုတ်နေခဲ့[illegible] သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ရဟန်း (၁၂) ဝါမှစ၍ ခုတင် (၁၀) [illegible] (၁၁) ပါး အမြဲကျင့်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် (၁၂) ပါး၊ (၁၃) ပါးအထိ [illegible] ဒေသ၊ အချိန်ကာလနှင့် ကိုက်ညီလျှင် ကိုက်ညီသလို ကျင့်တတ်သည်။

✿ ✿ ✿

[illegible]ျောင်းလွယ်ရွေ့လွယ်သော ကျောင်းငယ်

❑

ဘုန်းတော်ကြီး၏ကျောင်းမှာ အတည်တကျမရှိ၊ ပိတ်သားမိုး [illegible]ျာင်းဖြစ်သည်။ ပြောင်းရွှေ့ရ လွယ်ကူသည်။ တစ်ဆက်တည်း တစ်နေရာ [illegible]ည်း ထွက်နေလေ့မရှိ၊ ဝါဆိုဝါကပ်မှသာ ကျောင်းတစ်ကျောင်း ဝါတွင်း [illegible]ံုးသ ဝါကပ်တော်မူသည်။

စောင်၊ ခြင်ထောင် ဟူ၍ မသုံးဘဲ ချမ်းလျှင် သားရေနယ်အခင်း [illegible]သာ ခြုံလေ့ရှိ၏။

အထက်မြန်မာပြည်၊ အောက်မြန်မာပြည် ထက်အောက်နံ့လျား [illegible]ည့်လည်ကြွရောက် သီတင်းသုံးရင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော် ပြန့် [illegible]းထွန်းကားရေးကိုသာ ဂရုကမ္မပြုတတ်လေသည်။ သာသနာတော် ပြန့်ပွား [illegible]ေးအတွက် တရားဒေသနာ ဟောကြားသည့်အခါ ဟောကြားတတ်သည်။ [illegible]ကာသည့်အခါ၌လည်း တိုရှင်းလိုရင်းကိုသာ ထိထိမိမိ ဟောပြောတတ် သည်။

လာဘ်လာဘကို မျှော်ကိုးပြီး ဘယ်သောအခါမျှမဟော၊ ဒ[illegible] [illegible]ကာမတို့အခြေအနေနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိမည့်တရားကိုသာ ဟော[illegible]ပြော [illegible]တတ်၏။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၂၆၇ ခုနှစ်၊ ရွှေကျင်မြို့တောင်ဘက် တံခွန်တိုင်ကျောင်းသို့ ... သမုတ်ရန်ကြွလာစဉ် တောင်ပေါ်ကရင်ငါးယောက် သစ်သီးဝလံများဖြင့် ... ဒါန်းဖူးမြော်ရန် ရောက်လာကြသည်။

"မင်းတို့ တောင်ပေါ်ကရင်ရွာတွေမှာ ရေပေါမျှားလျှင် ဆင်... လူတွေ ဆွမ်းမလှူနိုင်ရင်၊ ကုသိုလ်ရအောင် ရေများများကို သန့်သန့်... ဘုရားလှူကြ။ ဘုရားပန်းကပ်ဖို့ ပန်းမရသည့်အခါ သစ်ညွန့်ကို လှူ... ဖယောင်းတိုင် မဝယ်နိုင်သည့်အခါ ကောက်ရိုးမီးနှင့်သာ ဘုရားကို ပူ... ကြ၊ ကြည်ညိုမှု၊ စေတနာ သဒ္ဓါတရားသာ ပဓာနပဲ"

ဟု မိန့်မှာခဲ့ဖူးလေသည်။

✿ ✿ ✿

...ဟာဘာသက္ကာယ ကင်းသော ဆရာတော်

❑

တစ်ခါက ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလကို မော်လမြိုင်ကနေ အာဝါး... ...သော်ဖြင့် ရန်ကုန်၊ ပုဇွန်တောင်ကျောင်းရှိ ဆာဘိုးသာ၊ စာပြန်ပွဲကျင်းပ... ...သို့ ပင့်ဆောင်လာကြရာ အနီးအဝေးကြွရာ နေရာတိုင်းတွင် မျက်နှာ... ...တ်ပဝါ၊ တဘက်ခင်းပေးသူ၊ ဆံပင်ဖြန့်ခင်းပေးသူတို့မှာ မြင်မကောင်း... ...အောင် များပြားလှ၏။

ဘုန်းကြီးမှာ အခင်းများတိုမနှင့်ဘဲ တန့်ရပ်နေမှ အားလုံး ဖယ်... ...ားပေးရသည်။ လာရောက်ဖူးမြော်သူတို့ ပစ္စည်းများမှာလည်း သပိတ်၊ ...သက်နှ်း၊ ဖယောင်းတိုင်၊ မုန့် စသည်ဖြင့် ထိုစဉ်က လှည်းဆယ်စီးတိုက်ခန့် ...ုလေသည်။ ထိုမျှ များပြားသော ပစ္စည်းများကို ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလက ...တစ်ခုတစ်လေမျှ ယူငင်ခြင်းမရှိဘဲ ကျောင်းတိုက်များရှိ သံဃာတော်အားလုံး ...ကို ဝေငှစွန့်ကြဲပေးထားခဲ့လေသည်။

ရောက်ရာအရပ်တိုင်း၌ အဖူးအမြော် ရောက်လာကြသော ဒကာ၊ ဒကာမများကို တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် သီလပေး၏။ သီလပေးပြီးသည်နှင့် ...

"ကဲ ... ကိစ္စပြီးပြီ၊ သွားကြ ... သွားကြ"

ဟု နှင်လေ့ရှိ၏။ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်၊ မည်သည့်ဒကာမျိုးကိုမဆို အကျွမ်းတဝင် ဟောပြောနေလေ့မရှိ။ လူမျိုးခြား ကရင်၊ တရုတ်၊ ကုလား လူမျိုးတို့ကိုကား တရားအနည်းငယ် ထည့်သွင်းဟောပြောလေ့ရှိသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

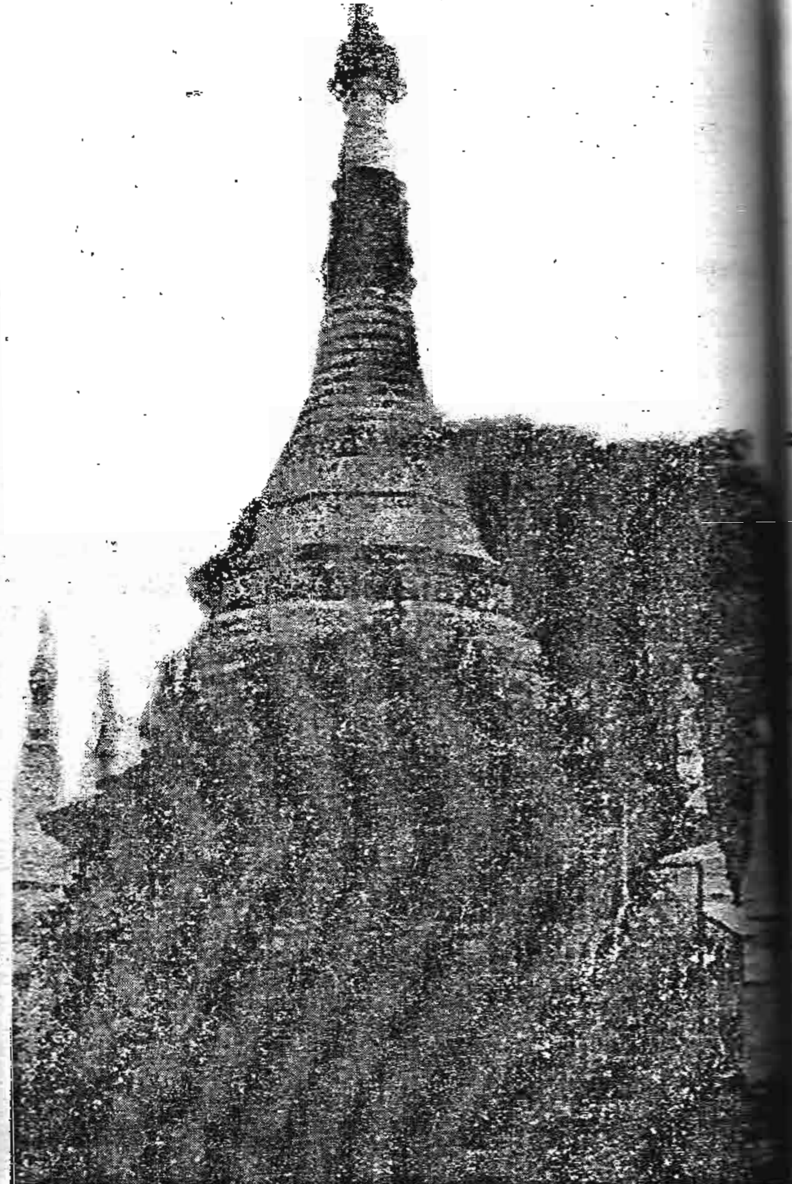

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ၏ အရိုးအိုးစေတီ

ဆေးကုသော ဘုန်းကြီးမဟုတ်

❑

တစ်ခါတုန်းက ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် ရွှေကျင်မြို့ တောရ ...ာင်းတစ်ကျောင်း၌နေထိုင်စဉ် ကျိုက်ထိုမှ ဦးထွန်းအောင်ဆိုသည့် ဒကာ ...တစ်ယောက်က လာပင့်သည်။

ပင့်ရသောအကြောင်းရင်းမှ ကော့ကနိုင် ဘုန်းကြီးဦးဝိရိယ ဇက်၌ ...ပေါက်နေပါသည်။ ကြွရောက်တော်မူပါဟု လျှောက်တင်သည်။

"ဤအနာကို ငါမကုတတ်၊ ဆရာကောင်းခေါ်၍ ကုကြ"

ဟုဆိုပြီး မလိုက်ဘဲနေ၏။ ဒကာ၊ ဒကာမ ပေါများစေရန် ဆေးကု၊ ...လုံးပေး၊ သုံးလုံးပေး ယခုဘုန်းကြီးအချို့နှင့် များစွာ ကွာခြားလှ၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အငြင်းအခုံမရှိ ဝိနည်းနှင့်သာနေ

❑

တပည့်သံဃာငယ်တို့အား ဆုံးမသွန်သင်ရာတွင်ပင် မာန်မာန

အောင် ဆုံးမသွန်သင်တတ်၏။

ဝိနည်းတော်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မည်သည့်အရာမျိုးမဆို အပ်၏

၏ အငြင်းအခုံဖြစ်လာလျှင် ထိုငြင်းခုံနေကြသောကိစ္စကို မလုပ်ဘဲ ရှော

လိုက်ကြပါ။ ဥပမာ တစ်ဦးက ရွာတွင် ဖိနပ်စီးကောင်း၏ မစီးကောင်းဆို

အုံ၏ မစီးဘဲ ရှောင်လိုက်လျှင် မည်သူ့ကိုမျှ မထိခိုက်၊ အပြစ်ဆိုစရာ

အငြင်းရှိလျှင် ရှောင်ကြ၊ အပြစ်ကင်းတယ်၊ အချိန်ကုန်သက်သာတယ်

ပြောခဲ့သည်။

စာပေပရိယတ္တိနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဘုန်းတော်ကြီးက ‘စာ

ချိန်တန်လျှင် အရပ်တစ်နေရာရာမှ ပေါင်းဆုံ၍ ဝိနည်းအတိုင်း စာပြန်

လူတို့က ဆွမ်းကပ်၊ ဆွမ်းကျွေးလျှင်စား၊ မကျွေးလျှင် ဆွမ်းခံစားကြ

သပိတ်ကို တစ်ပါတည်း ယူဆောင်သွားကြ’ ဟု ဝိနည်းစာပြန်ပွဲနှင့် ပတ်သ

၍ မိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

✿ ✿ ✿

ဟန်းနှင့်လူ့အကြားဆုံးမစကား

❑

ကျိုက္ကော်သိမ်ဆိပ်၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် ကျိုက်ထိုသားဦးဖိုးရင်သည်

ပေကျမ်းဂန်တတ် ဒကာရင်းဖြစ်သော်လည်း သံဃာတော်များဘက်က

ယွင်းချက်တွေ့လျှင် သံဃာတော်များအား မထောက်မညှာဘဲ ဝေဖန်ပြစ်

င်လေ့ရှိ၏။

ဘုန်းတော်ကြီးက ဦးဖိုးရင် ငရဲပွားပြီး ရန်များမည်စိုးရိမ်၏။

“ဟဲ့ . . . ဖိုးရင် ငါတို့မရှိသည့်နောက် ငါတို့ပြုထားသော ဤ

သာသနာတော်သည် ဤအတိုင်း သွားနေလိမ့်မည်မဟုတ်။ ထေရ်ကြီးဓါ

ကြီး၊ ကျမ်းတတ်ပေတတ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက ထိန်းမတ်ပြုပြင်ပေးသွားလိမ့်

ည်၊ အဓိကကတော့ မိမိစိတ်ကို မိမိပြုပြင်ပါ။ ပြုပြင်၍ ကြည်ညိုစိတ်ဖြစ်

လျှင် လှူ၊ ကြည်ညိုစိတ်မဖြစ်လျှင် မလှူဘဲနေ၊ ဘာဘာညာညာ မပြော

နှင့်”

ဟု ဆုံးမခဲ့လေသည်။

ညောင်လေးပင်မြို့သားများလည်း ဘာသာရေး၌ နှံ့စပ်သူများဖြစ်

ရာ ညောင်လေးပင်သား ရှေ့နေဦးတိုးကြီးသည် ဘုန်းကြီးတိုင်းကို ရှိမခိုး

အပြစ်တွေ့လျှင် ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချပြီး ပြောတတ်၊ အပြစ်စုပြောလေ့ ရှိတတ်ကြောင်းသည်

ကို ဘုန်းတော်ကြီး သိသွားသည့်အခါ . . .

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့ . . . ငတို့၊ ရှင်ဘုရင်တစ်ဦးမှာ သားနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ သားကြီးက တရားရှိတယ်၊ သားငယ်က တရားမရှိဘူး။ တရားမရှိတဲ့ သူ ယုတ်မာလေးကို လက်နဲ့သွားပုတ်လျှင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲ။ သူယုတ်မာလေး က ခွင့်လွှတ်စိတ်မွေးမလား၊ သူ့အဖေ ရှင်ဘုရင်ကြီးကကော ဒီအတိုင်း ကြည့်နေမလား"

"သူယုတ်မာလေးကလည်း ငြိမ်ခံနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့အဖေ ရှင်ဘုရင်ကြီးကလည်း သူ့သားငယ်ကို သွားပုတ်တဲ့သူကို အပြစ်ဒဏ်ပေး မှာပ ဘုရား"

ဟု ပြန်လျှောက်ထားလိုက်ရာ . . .

"အေး . . . အေး . . . မင်းတို့ ဒီလိုသိလျှင် တော်ပြီ။ ဘုရားရှင်ရဲ့ သားတော် ရဟန်းတွေအပေါ်မှာလည်း နင်တို့ သတိထားတတ်ကြရော့"

ဟု မိန့်ဆိုဆုံးမခဲ့သည်။

တစ်ခါကတည်း ရွှေကျင်မြို့၌ အများလေးစားကြည်ညိုနေသော အဘိဓမ္မာဆရာကြီး ဦးဘိုးကသည် 'ခန္ဓာသည်ဘုရားမဟုတ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် တော်သာ ဘုရားဖြစ်သည်' ဟု အယူအဆကို ထွင်လိုက်ရာ 'ဉာဏ်ဘုရား' 'ခန္ဓာဘုရား' စသည်ဖြင့် ငြင်းကြခုံကြကာ အသင်းများပင် ကွဲပြိုကုန်၏။

ထိုကိစ္စမှာ ရွှေကျင်မြို့တွင် အလွန်ဆိုးရွားနေ၏။ ဤသည်ကို ဘုန်းတော်ကြီး ကြားသိသွားသောအခါ . . .

"ဒကာတို့ . . . ဤဝါဒနှင့်စပ်၍ မိမိ၊ သူတစ်ပါး၊ ကုသိုလ်မှာ အကုသိုလ်သာ များချေပြီ။ ဤမျှနှင့်ရပ်သင့်ပြီ။ ခန္ဓာ၌ (၃၂)ပါးသော လက္ခဏာ တော်ကြီးများရှိသည်။ ဉာဏ်တော်၌ရှိမည်မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် ခန္ဓာကိုမှီ၍ ဉာဏ်တော်လည်း ပွင့်လာရ၏။ ခန္ဓာသည် သီးခြား၊ ဉာဏ်တော်သည် သီးခြား တည်နေလိမ့်မည်မဟုတ်။ ခန္ဓာသည်သာဘုရား၊ ဉာဏ်တော်သည်သာဘုရား"

ဟု အငြင်းပွားမနေကြနှင့် ဉာဏ်တော်တည်ရာ ခန္ဓာရှိလေသည် ဟု အမြင်မှန်အောင် တည့်မတ်ဆုံးမပေးရသည်။

✿ ✿ ✿

အထင်ကြီးမှုကို ဦးစားမပေး

❑

ဘုန်းတော်ကြီး သက်သတ်လွတ်စား၍ တန်ခိုးကြီးသည်ဟု အထင် ရောက်လျက်ရှိသော ဝါတော်နှစ်ဝါရ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးက ဘုန်းတော်ကြီး အား ဘုန်းကြီးနှင့်အတူ မသွေမကွာနေ၍ တရားအားထုတ်ပါရစေ၊ သက် သတ်လွတ်လည်း အမြဲစားပါမည်ဟု လျှောက်ထားလိုက်၏။

ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးက ဦးပဥ္စင်း ဝါငယ်သေးသည်။ စာတတ် အောင် ကြိုးစားသင်ချေဦး။ စာပေပရိယတ္တိ တတ်မြောက်၍ ဆယ်ဝါလောက် ရတော့မှ တရားအားထုတ်ပါ။ ဘုန်းကြီး သက်သတ်လွတ်စားသောက်တာ ကို အထင်မကြီးနဲ့ 'သွားနာသက်သာအောင်လို့'ဟု မိမိအပေါ် အထင်ကြီး သော ရဟန်းငယ်၏စိတ်ကို ချေဖျက်ပေးခဲ့သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြံစည်စိတ်ကို ကြိုတင်သိနေ

❑

ဘုန်းတော်ကြီးထံရောက်လာသော ရဟန်းဟူသမျှကို တစ်စုံတ မှမပေးဘဲ လက်ချည်းပြန်ရသည်ဟူ၍ မရှိအောင် ဘုန်းတော်ကြီးက စွန့်ကြဲလေ့ရှိတတ်သည်။ အချို့ရဟန်းများက ပစ္စည်းလိုချင်၍ ဘုန်းတော် ထံ သွားကြသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ခံကြရသည်။

တစ်နေ့၌ ပဲခူးမဟာစေတီဆရာတော် ဦးဂုဏသည် တပည့်ရ ငယ်တစ်ပါးနှင့် ဘုန်းကြီးဦးသီလအား ဖူးမြော်ရန် သွားလေ၏။ ထို ဘုန်းကြီးဖူးမြော်လျှင် ပစ္စည်းပေးတော့မည်။ ပစ္စည်းယူလျှင် ရှက်ဖွယ် တော့မည်။ ပစ္စည်း လုံးဝမပေးက အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ဟု တွေးတော တစ်လမ်းလုံး ဆုတောင်းပြီးသွားသည်။

ဆရာတော်ဦးဂုဏက ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလအား ကန်တော့ နောက် ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလက ဘာပစ္စည်းမှ မစွန့်ကြဲ မပေးကမ်း ဘဲ ရဟန်းကျင့်ဝတ် ဝိနည်းကိစ္စနှင့်သာ ပြောဆိုဆုံးမ၍ ပြန်ကြတော့ သာ ပြောလွှတ်လိုက်လေသည်။

ယင်းကြောင့် ပဲခူးမဟာစေတီဆရာတော် ဦးဂုဏမှာ ဘုန်းတေ ကြီး ဦးသီလသည် သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံကို ကြိုသိနိုင်သည်ဟု ယုံကြ ခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ဆရာတော်ဦးဂုဏ ကျိုက်ထိုမှတစ်ဆင့် ဝမ်း တောသို့ ရောက်သွားခိုက် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည်လည်း နောက်ပါ သံဃာတော်များနှင့် ရောက်လာလေ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ တစ်ပါးတည်း ၌ သီတင်းသုံးနေခိုက်ဖြစ်၏။

ဆရာတော်ဦးဂုဏ၏ စိတ်အကြံ၌ 'ဘုန်းတော်ကြီးသည် ငါ့အား ဘယ်ကကြွလာ၍ ဘယ်ကိုသွားမည်လဲ မမေးမမြန်းဘဲ အလွယ်တကူ ဝတ် ပြည့်ခွင့်ပြုပါစေသတည်း' ဟု ဆုတောင်းလာခဲ့ပြီး ဘုန်းတော်ကြီးထံ အသာ င်၍ ဖူးမြော်ရင်း ခြေတော်ကို ဆုပ်နယ်ကာ ဝတ်ဖြည့်လေသည်။

နှစ်နာရီခန့်ကြာသည့်အခါ ...

"တော်လောက်ပြီ ... သွားတော့"

ဟု တစ်ခွန်းတည်းသာ မိန့်တော်မူလိုက်၍ ထွက်ခဲ့ရသည်ဟု ပြန် ပြောပြခဲ့လေသည်။

ဤ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် သူတစ်ပါးအကြံအစည်ကို သိသော ဉာဏ် (အဘိညာဉ်) ရသည်ဟု ခိုင်မြဲစွာ ယုံကြည်သွားလေသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းတော်ကြီးဦးလ၏ တန်ခိုးတော်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

❑

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလနှင့်ပတ်သက်၍ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ဖြစ်
ဆန်းများစွာ ရှိခဲ့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် အသက်ရှင်သမျှ ကာလပ
လုံး တစ်တောဝင်တစ်တောထွက် လှည့်လည်၍ အရညဝါသီတောရပ်
ရဟန်းဘဝဖြင့် နေတော်မူခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးမနေခဲ့ဖူးသော တောကျောင်းများ မရှိသလော
ပင်။ တောကြီးမျက်မည်းအတွင်း သားရဲတိရစ္ဆာန်များ ပေါများလှပေသည်
'အမနုဿတောဝါ' ဟုဆိုသည့်အတိုင်း သာမန်လူကောင်းမဟုတ်ဘဲ ဘီလူး
သရဲနှင့်မခြား သူပုန်၊ ဓားပြရန် အန္တရာယ်ကလည်း ကြီးမားလှလေသည်
တိုအန္တရာယ်ကြီးများနှင့် ကြုံသော်လည်း ဘုန်းတော်ကြီး ဦး
လအား အန္တရာယ်ဟူသမျှ မြူမျှပင် မကျရောက်ခဲ့။

ဤသည်မှာ ယနေ့သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၅၆ ကျော်၊ မြန်
သက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခေတ်ကာလတွင် လူသာမန်တို့ ယုတ္တိမတန်၊ လက်မခံနိုင်
ဟူ၍ အယုံအကြည်မဲ့ကောင်း မဲ့ကြပေလိမ့်မည်။

ထိုသို့ ယုတ္တိမတန် လက်မခံနိုင်ဟူသော မယုံကြည်နိုင်စရာ ဖြစ်
ဆန်းများသည် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လက်ထပ်တော်ကလည်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဗု

သာသနာတော်တစ်လျှောက်လုံး ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ဖြစ်လည်း ဖြစ်နေဦးမည်။

သို့သော် . . .

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား သာသနာတော်ကို တကယ်ကိုးကွယ်ယုံ
ကြည်အားထား ကျင့်ကြံအားထုတ်နိုင်ပါက ထိုမယုံကြည်နိုင်သော ဖြစ်ရပ်
ဆန်းအပေါင်းကို အောင်မြင်စွာ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းနိုင်သည်ဟု ဘုန်းတော်
ကြီး ဦးသီလက ကိုယ်နှင့်ရင်း၍ အမှန်တကယ်ပင် လက်တွေ့ပြသခဲ့လေ
သည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသားစားကျားတွေ ကြားက ဘုန်းကြီး

❑

ပဲခူးချောင်းဖျားရှိ ကမ်းမြင့်ရွာနှင့် မနီးမဝေး သုသာန်ဇရပ်၌ ဘုန်း တော်ကြီးသည် တစ်ပါးတည်း ခရီးသွားရင်း မိုးချုပ်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ တစ်ညအိပ် တည်းခိုလေသည်။ သုသာန်သချိုင်း၌ 'သောသာနိကဓုတင်' ကျင့်ရန် အ ကြံ ရှိလည်းဖြစ်၏။ ထိုရွာနှင့် တောတောင်တစ်ဝိုက် လူသားစားကျားမျာ သောင်းကျန်းလေ့ရှိသဖြင့် ရွာကို ဆူးတပ်ခြံစည်းရိုး ကာရံထားရသည် ညအခါ ရွာတံခါးပင် လုံခြုံအောင် ပိတ်ထားရသည်။

ရွာသားများသည် နံနက်မိုးသောက်လျှင် အာဂန္တုဘုန်းကြီးတစ် ရွာအပြင်ဘက် သုသာန်ဇရပ်တွင် ယမန်နေ့ညက လာအိပ်တယ်၊ ကျား တော့ဖြစ်ရလေပြီဟု သုသာန်ဘက်သို့ စုံစမ်းရန်ထွက်လာခိုက် လမ်း၌ ဘုန်း ကြီးဆွမ်းခံကြွလာသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ ချက်ချင်း ရွာသို့ပြန်လှည့်ပြီး ဆွမ် လောင်းလှူကြရလေသည်။

ထို့နောက် ရွာသားများသည် ဘုန်းကြီး ဆွမ်းခံပြန်ရာနောက် လိုက်၍ တိတ်တဆိတ်ကြည့်ရှုကြရာ ဘုန်းတော်ကြီးသီတင်းသုံးသော ဇ ရှေ့ သုံးတောင်ခန့်အကွာမှာ ကျားကြီးသည် အိမ်ခွေးတစ်ကောင်လို ဘုန် တော်ကြီးအား စောင့်ရှောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရလေသည်။

ကော့ကရိတ်နယ်၊ နဘူးရွာ တောတောင်တို့၌ ဘုန်းကြီးသီတင်း သုံးနေသောအခါ ကျားတို့သည် အန္တရာယ်မပြုကြသည်သာမက ကျောင်း လှကားရင်း၌ပင် ညဥ့်အခါ ကျောင်းစောင့်သဖွယ် လာအိပ်ပေးကြ၏။ နေ့ အခါ ကျားတို့သည် ဘုန်းတော်ကြီးအနီးအပါးတွင် အိမ်ကြောင်များသဖွယ် ဖြစ်နေကြလေ၏။

ဤသည်မှာ ဘုန်းတော်ကြီးသီလ၏ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စွမ်းအားပင် ဖြစ်လေသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒုက္ခသည်တွေအတွက် မှီတွယ်အားထားရာ

❑

ရဟန္တာ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် ဆေးကုဘုန်းကြီးမဟုတ် ဆိုခဲ့သော်လည်း အမှန်တကယ် ဒုက္ခနှင့် ကြုံတွေ့နေရသူကိုမူ ကယ်တင် သည်ဟု ထင်လျှင် ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခဲ့လေသည်။

ပဲခူးနယ်၊ ဓောင်းလျားကုန်းရွာအနီး သုံးဖာလုံမျှဝေးသော မြို့ပေါ်မြင်ဟုခေါ်တွင်သည့် တောထဲတွင် ရှေးဟောင်းစေတီအနီး ဂူတစ်ခု၌ သီ သုံးနေစဉ် ကုဋ္ဌနူနာဝေဒနာရှင်တစ်ဦးမှာ လူအများပစ်ပယ်ခံစားရမဲ့ သော ရမဲ့ဘဝနှင့် မကျန်းမာဘဲ ရောက်လာရာ ဆရာတော်က သနားပြီး ကပ္ပိ အဖြစ် သူကောင်းပြုထားခဲ့သည်။

ကပ္ပိယကြီးနည်းတူ ဆရာတော်အပါး လာရောက်လေ့ရှိသော ကျား ကြီးတစ်ကောင်ကလည်း ရှိ၏။ ကျားကြီးမှာ ဝဲနာတွေ စွဲကပ်နေပြီး မ နိုင်အောင် ကုတ်ဖဲ့ရင်း တညည်းညည်းတညူညူ ရှိလေရာ ဆရာတော် ကပ္ပိယကြီးအား ...

"ဒီကျားကြီးမှာစွဲကပ်နေတဲ့ ဝဲတွေလည်းပျောက်၊ သင့်ရဲ့ ဝေဒ လည်းပျောက်အောင် ငါကုပေးမယ်။ အဲဒီကျားကြီးကို ငါအခု ခေါ်ထားထယ်"

ဟုပြောပြီး ကျားကြီးရောက်လာပြီး ဝဲနာကြောင့် မနေနိုင်မထိုင် နိုင် ယားယံပြီး ဟိန်းဟောက်အော်ဟစ်နေ၏။

ကျားကြီးကို စမ်းချောင်းသို့ ခေါ်သွားစေပြီး ...

"နင့်ရောဂါတွေ ငါကုပေးမယ်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ"

ဟုပြောစေပြီး ကပ္ပိယကြီးအား ရေချိုးပေးစေသည်။ နေ့စဉ် ကျား ကြီးရောက်လာတိုင်း ကပ္ပိယကြီးက ရေချိုးပေး၏။ ၁၅ ရက်ခန့်ကြာသော အခါ ကျားကြီး၏ဝဲနာနှင့် ကပ္ပိယကြီး၏ ကုဋ္ဌနူနာတို့မှာ အားလုံးပျောက်ကင်း သွားကြသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် တောဆင်ရိုင်းများ

❏

၁၂၅၀ ပြည့်နှစ်လောက်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးသည် ကျိုက်ထိုနယ် ထိပေါလေးချောင်းအကွေ့ ငှက်ပျောတောရွာ၏မြောက်ဘက် သက်ငယ်ကျင်းရွာသို့အကြွ မောင်းထောင်တောမှ ဖြတ်အလာတွင် လူပေါင်းများစွာကို နင်းသတ်ဖူးသော ဆင်ဆိုးကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့လေ၏။

ဘုန်းကြီးပင့်လာသော ဒကာသုံးဦးအနက် နှစ်ဦးမှာ လှည့်ပြေး တစ်ဦးက နီးရာသစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ပြေးသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကတော့ ရှေ့မတိုး နောက်မဆုတ် စုံရပ်လျက် မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများနေလေ၏။

ဆင်ဆိုးကြီးသည် ဘုန်းတော်ကြီးရှိရာသို့ ပြေးလာပြီး အနီးသို့ ရောက်သည့်အခါ ဘုန်းတော်ကြီးရှေ့မှာပင် ပုဆစ်တုပ်ဝတ်လျက် ဘုန်းတော်ကြီးအား ဦးတိုက်နေလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး၏ မေတ္တာဘာဝနာ တန်ခိုးပင်။ အတန်ငယ်ကြာသောအခါ ဆင်ဆိုးကြီးသည် မျက်ရည်ဖြိုင်ဖြိုင်ကျလျက် နောက်ဆုတ်ကာ လာလမ်းအတိုင်း တောထဲပြန်ဝင်သွားလေသည်။

သထုံမြို့ မြေနီကုန်းတောရချိန်စဉ် ဘုန်းတော်ကြီးမှာ တောရိုင်းဆင်ဆိုးနှင့် တွေ့ကြုံသည်။ ဆင်ဆိုးသည် ဦးခေါင်းကိုညွှတ်၍ လမ်းရှောင်ပေးသွားရသည်။

ခရွဲတောင်ပေါ်တောရချိန်စဉ် ဆွမ်းခံကြွစဉ် လူသတ်ဖူးသော ဆင်ဆိုးနှင့် ပက်ပင်းတိုးတော့သည်။ ဘုန်းတော်ကြီး၏ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကြောင့် လူသတ်ဆင်ဆိုးသည် ရင်မဆိုင်ဘဲ အလိုအလျောက် နောက်ပြန် လှည့်ထွက်သွားလေ၏။

၁၂၅၇ ခုနှစ်လောက်က ဘုန်းတော်ကြီးသည် ကျိုက်ထိုနယ်၊ တောင်လေးခေါ် သစ်ယာတောင်၌ တောကျောင်းနှင့်နေ၏။ တစ်နေ့၌ တောဆင်ရိုင်းတစ်အုပ်သည် ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြရာ ဘုန်းတော်ကြီးက ...

“အနှောင့်အယှက်မပေးကြနှင့်”

ဟု မိန့်ဆိုလိုက်ရာ တောဆင်ရိုင်းများသည် စကားနားလည်သည့်အသား ငြိမ်သက်စွာ ရှောင်ကွင်းထွက်သွားကြသည်ဟူ၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ဆင်ပေါ်မှ ခမောက်နီနီဆောင်းလျက် သွေးသံရဲရဲနှင့် တစ္ဆေဖြစ်နေသော ရှမ်းလေးယောက်သည် ဆင်ဆိုးကြီးကို ဆက်စီးမထားနိုင်တော့ဘဲ အော်ဟစ်ထွက်ပြေးသွားဟန်ကို ဆရာဖိုး မြင်တွေ့လိုက်ရပြီး ကြော့မှူး ဆင်ဆိုးကြီးလည်း လမ်းရှောင်တိမ်းဖယ်ကာ တောကြီးအတွင်းသို့ ပြန်လှည့်ဝင်သွားသည်ကို အရေးပိုင်နှင့် သူ၏တပည့်များ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ပြီး သူတို့ပြောစကားဖြင့် သတင်းပျံ့နှံ့သွားခဲ့လေသည်။

✿ ✿ ✿

ဦးထုပ်နီရှမ်းသရဲများစီးနေသည့် ကြော့မှူးဆင်ဆိုးကြီး

❑

ဘုန်းတော်ကြီးသည် နောက်ပါဒကာ ပဲခူးပန်းလှိုင်ဆရာဖိုးကာလေ နှင့်အတူ မိုးပေါ်ရွာမှ သက်ငယ်တောင်သို့ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ပေါ်လမ်း အတိုင်း ကြွလာခဲ့၏။

ဘုရားဖူးနှင့် အနီးအနားရွာသားများက လမ်းတွင် ကြော့မှူးခေ ဆင်ဆိုးကြီးသည် မုန်ယိုပြီးလွှတ်နေကြောင်း၊ လူမြင်တိုင်း လိုက်သတ်ေ ကြောင်း၊ မကြာမီက ရှမ်းလေးယောက်အား နင်းသတ်ခဲ့၍ ထိုရှမ်းမျာ အစိမ်းသေ သရဲများဖြစ်ကာ ထိုဆင်ကိုပင် ဝင်စီး၍ ကြမ်းချင်တိုင်း ကြမ်း ရမ်းချင်တိုင်း ရမ်းနေကြောင်းနှင့် အရေးပိုင်တစ်ဦးနှင့် တပည့်များက မသွာ သင့်ကြောင်း တားကြသည်။

ဘုန်းကြီးမှာ မည်သို့မျှ မပြောဘဲ ခရီးဆက်သွားခဲ့ရာ မကြာမီ ဆင်ဆိုးကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့လေ၏။

ဆရာဖိုးကလေးကား ဆရာတော်ကြီးကို ယုံကြည်သူဖြစ်၍ ဆရာ တော်၏ နောက်ပါးတွင် ကပ်၍နေလေ၏။ ဆင်ဆိုးကြီးနှင့် တဖြေးဖြေး နီးကပ်လာသောအခါ ဆင်ဆိုးကြီးသည် ဦးခေါင်းကို မြေတွင် စိုက်လျက် အော်ဟစ်ကာနေလေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောဆင်အုပ်ကြားက အရှုဘုန်းကြီး

❑

ကော့ကဒွတ်ရွာ တောကျောင်းနေစဉ် ကျိုက်ထိုမြို့အရှေ့ ဘုရား သုံးဆူတောရမှ ရဟန်းခံအတွက် လာပင့်ကြသဖြင့် တစ်ပါးတည်း ကြွသွား လေ၏။

ဇရပ်တစ်ဆောင်၌ စခန်းချရပ်နားနေသော လှည်းဝိုင်းတွင်မှ ခရီးသည်တစ်ဦးက ကျိုက်ထိုသွားလိုသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီး၏ သပိတ်ကို လွယ်ကာ အတူလိုက်လေ၏။

လမ်းခရီးတွင် တောဆင်အုပ်ကြီးတစ်အုပ် သောင်းကျန်းပြီး ဆင် တွေ့၍ သေဘေးနှင့် ကြုံရတော့မည်ဟုတွေးကာ ဘုန်းကြီးအား သတိပေး ရာ ဘုန်းကြီးက နောက်ဆုတ်ရှောင်ထွက်ဟန် လုံးဝမပြသဖြင့် ထိုလူသည် သပိတ်ကို ဘုန်းကြီးအား ပြန်အပ်ကာ သူလာခဲ့သော လှည်းဝိုင်းရှိရာဇရပ် သို့ ပြန်လှည့်ပြေးခဲ့လေသည်။

ဇရပ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ ...

"ဒီဘုန်းကြီးကအရူးပဲ။ စိတ်ကောင်းဟန်မရှိဘူး။ ခုလောက်ဆိုရင် တောဆင်ရိုင်းအုပ်ကြီးက နင်းသတ်လို့ သေနေလောက်ပြီ။ အဲဒီအရူးဘုန်း ကြီး ဆင်ရိုင်းအုပ်ထဲမှာ တစ်ပါးတည်း ကျန်ခဲ့တယ်"

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

ဟုပြောလေရာ ဘုန်းတော်ကြီးသတင်းကို ကြားသိထားသော လှည်း သမားတစ်ယောက်က ...

"မင်းပြောတာ ဆင်မနင်း၊ ကျားမကိုက်တဲ့ တောရကျောင်းဘုန်း ကြီး ဦးသီလ ဖြစ်နိုင်တယ်ကွ"

ဟု ပြောလိုက်တော့မှ အရူးဟု ပြစ်မှားမိသည်ကို နောင်တကြီး ရွာပြီး ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလရောက်နေသည့် ရဟန်းခံရှိရာ ဘုရားသုံးဆူ တောင်သို့ လိုက်လာကာ ဖူးတွေ့တောင်းပန်ရတော့သည် ဟူ၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာန်တက်နွားသိုးလျက် နောက်ဆုတ်

❑

ဘုန်းတော်ကြီး ကျိုက်ထိုမြို့ ဆိတ်ဖူးတောင်၌နေစဉ် တစ်နေ့ မြို့တွင်းရှိ မယ်ဇယ်ကျောင်းသို့ ကြွသွား၏။ အကြောင်းကိစ္စပြီး၍ ပြန်ကြွလာသောအခါ မယ်ဇယ်ဆရာတော်က လိုက်ပို့၏။

အုတ်တံတားလမ်းကျဉ်းကလေး မရှောင်သာသော နေရာတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ နွားသိုးတစ်ကောင် ပြိုင်လိုက်ရာမှ မာန်တက်ခါ တရှူးရှူး မြည်လျက် တွေ့ရာမြင်ရာဝှေ့ခတ်ပြီး အုတ်တံတားလမ်းကျဉ်းကလေးထဲ တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးဝင်လာသည်။

မယ်ဇယ်ဆရာတော်က နှစ်ပါးလုံး ဒုက္ခများချေတော့မည်ဟု စိုးရိမ်ပြီး ဘုန်းကြီးဦးသီလနောက်ပါးမှ ကပ်လိုက်လာသည်တွင် ဘုန်းကြီး ဦးသီလသည် ကြောက်စိတ်ဝင်ပုံမရ၊ ဣန္ဒြေမပျက် မေတ္တာသုတ်ရွတ်တာ ရှေ့မှ ကြွမြဲအတိုင်း ကြွသွားသည်။

နွားသိုးကြီးမှာ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလရှေ့ရောက်သောအခါ နောက်ဆုတ်ပြီး တိမ်းရှောင်သွားလေ၏။

✿ ✿ ✿

မြွေများနှင့် ဘုန်းတော်ကြီး

❑

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ ကျိုက်ပဒိုင်ကုန်းတန်း ဂူကုန်း၌နေသော အခါ အဆိပ်ပြင်းသော ငန်းမြွေကြီးတစ်ကောင်သည် ဂူအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

လုံးပတ်သုံးထွာခန့်ရှိပြီး အလျား ၁၅ ပေခန့်ရှိကာ ထိုမြွေငန်းပျို့မှ ပေါက်လိုက်လျှင် အဆိပ်ပြင်းစွာ တက်ပြီး ဆေးပင်မမှီနိုင်ချေ။ သို့သော် ဘုန်းတော်ကြီးက ...

"ဤနေရာမှ သူတို့လည်း သင့်ကို အန္တရာယ်မပြု၊ သင်ကလည်း အန္တရာယ်မပြုနှင့်။ သူတော်ကောင်းတို့နေရာ အန္တရာယ်မပြုစကောင်း"

ဟု မိန့်လိုက်မှ ခေတ္တခွေနေပြီး ဂူထဲမှ ထွက်ခွာသွားလေ၏။

ကျိုက္ကသာရွာ၊ ကော့စံတောရ၌ ခေတ္တသီတင်းသုံးနေတော်မူရာ တွင်လည်း ဇရပ်မီးဖိုအတွင်းသို့ နှာကိုးပေါက်ရှိသော အလျား ၁၂ တောင် ခန့်ရှိသည့် စပါးကြီးမြွေကြီးတစ်ကောင် တက်လာ၍ လူတွေ အထိတ်အလန့် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးက ဤနေရာသည် သူတော်ကောင်းတို့ ကုသိုလ် တရားအားထုတ်နေရာဖြစ်သည်။ အနှောင့်အယှက်မပြုသင့်ဟု မိန့်တော်မူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီး ခန္ဓာသုတ်ပရိတ်ရွတ်လိုက်သော အာဃာစက်ကြောင့် စပါးကြီးမြွေကြီး မှာ ဇရပ်မီးဖိုဆောင်မှ တရွေ့ရွေ့ ဆင်းချသွားလေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ပဲခူးမြို့နယ်၊ ဘုရားကလေး ဥက္ကံရွာကုသိုလ်ရှင် ရုံဘုရားဝင်းအတွင်း သီတင်းသုံးနေစဉ်အခါက နှမအရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်လှ က ဆွမ်းနှင့် သစ်သီးဟင်းများသွားပို့ရာ ဘုန်းတော်ကြီးမှာ လူတစ်ဦးထား ယောက်မျှမရှိဘဲ စကားပြောနေသည် တိတ်တိတ်မြင်လိုက်ရ၍ ချောင်းကြည့် နေမိရာ မြွေကြီးတစ်ကောင်အား …

“ဒကာရှည် … ဤနေရာသည် သင့်နေရာမဟုတ်။ ရန်သူများ လွတ်ရာသို့ သွားလော့”

မိန့်တော်မူနေသည်ကို ကြားရပြီး မြွေကြီးသည် ချက်ချင်း တော ထဲသို့ ထွက်သွားကြောင်း တွေ့လိုက်ရသည်ဆိုခဲ့၏။

✿ ✿ ✿

ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် အခြားထူးခြားချက်များ

❑

ရွှေကျင်မြို့သည် တောတောင်မြစ်ချောင်း၊ အင်းအိုင် ဝိုင်းရံနေ သဖြင့် ခြင်၊ ယင်၊ မှက်၊ ဖြုတ်ကောင်တို့ အလွန်ပေါ၏။ ခြင်ထောင်မရှိဘဲ ညအိပ်၍မရ။ မခံမရပ်နိုင်အောင် ကိုက်ခဲကြ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ရွှေကျင်တောရ၌ ဝါကပ်တော်မူစဉ် ညအချိန် တစ်နာရီ နှစ်နာရီ ဘုရားရှိခိုးနေသော်လည်း ခြင်၊ ဖြုတ်တို့ ကိုက်ခဲပုံမရ။ လုံးဝ အလှုပ်အရှားမရှိ။ ညဉ့်လုံးပေါက်တရားထိုင်သော်လည်း ငြိမ်သက် စွာ ဖလသမာပတ်ဝင်စားနေတတ်တော်မူသည်ဟု ညဉ့်အိပ်သော ဥပုသ်သည် တို့က ပြောစမှတ်ပြုကြ၏။

ဖျာပုံမြို့၌ ကျောင်းတည်၍ သိမ်သမုတ်ရန် မြေတစ်ကွက်ကို သံဃာ တော်များက အလိုရှိကြရာ မြေပိုင်ရှင်က မပေးမလှူ မရောင်းဘဲနေသဖြင့် ယ်သော်လည်းမရ၊ ဟောပြော၍လည်း မနာခံဘဲ ထိုနေရာအတွက် အခက် အခဲဖြစ်နေကြ၏။

ဆရာတော်ဦးသီလသည် သိမ်သမုတ်ရန် ဖျာပုံသို့ ကြွရောက်လာ သည့်သတင်းကြားသောအခါ မြေပိုင်ရှင်က သူ့အလိုလို လာ၍ ထိုမြေကို လှူ၏။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုမြေသည် ဖုန်းဆိုးမြေကော ဖြစ်နေကာ ပုရွက်၊ ခါချဉ်၊ က နီကောင်များသည် ယခင်က တရားထိုင်၍ မရလောက်အောင် စုံပြုံကို ကြသည့် နေရာဖြစ်၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ ထိုတောရကျောင်းမြေနေရာသို့ ရော သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ထိုပုရွက်၊ ခါချဉ်၊ ကရင်နီကောင်များ မရလောက်အောင် ပျောက်သွားကြပြီး ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ ချမ်း စွာ သီတင်းသုံး တရားကျင့်နိုင်ကြရတော့သည်။

ကျိုက်ထို ဆိတ်ဖူးတောင်တောကျောင်း၌နေသောအခါ ကျော တံခါးအဝင်အဝအနီး၌ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေကြီးများလာ၍ အုံဖွဲ့ကာ ကြ၏။ ဘုန်းကြီးက မြွေအုံကို အနေမပျက်ထား၏။

တစ်နေ့၌ ဒကာ၊ ဒကာမများ များပြားစွာ ဘုန်းတော်ကြီး လာရောက်ဖူးမြော်ကြရာ ကျောင်းတံခါးဝ၌ မြွေများရှိနေ၍ အနှောင့်အယှ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးက မြွေများအား မနှေ ယှက်ကြနှင့်၊ မတားမြစ်ကြနှင့်၊ မပြုကောင်းဟု မြွက်ဆိုလိုက်ရာ မြွေမ သည် မြွေအုံထဲသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်၍ ငြိမ်သက်သွားကြသည်ကို တွေ့ ကြရသည်။

မောင်းထောင်မြောက်ဘက်တွင် ကျောက်ရေတွင်းတစ်တွင်းသည် ထိပ်ဝတစ်တောင်ခန့် အနက်တစ်တောင်ခန့်ရှိ၏။ နွေအခါလည်း ရေမခ တတ်၊ ရေသတ္တဝါငယ်များမရှိ၊ အလွန်ကြည်လင်အေးမြ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ကြွရောက်သီတင်းသုံးသည့်အခါတွင် ထိုရေတွင်း ၌ ရွှေငါး ငွေငါးများကို တွေ့ကြရ၏။ ဘုန်းတော်ကြီး ပြန်ကြွသွားသော အခါ၌မူ ထိုရွှေငါး၊ ငွေငါးများကို မတွေ့ကြရတော့ဟု ဆို၏။

✿ ✿ ✿

န်းတော်ကြီးနှင့် အနှောင့်အယှက် အတိုက်အခိုက်များ

❑

ဘုန်းတော်ကြီး တောင်စွန်း ကေလာသတောင်ခြေ တိုက်ကုလား ာ၍နေသောအခါ ဆွမ်းခံကြွလာရာ လမ်းခုလပ်၌ လူဆိုးတစ်ယောက် ည် အရက်မူးလျက် ဘုန်းတော်ကြီးကို ဦးခေါင်းဖြင့် ဝင်တိုက်လေ၏။

ထိုလူဆိုးသည် ဘုန်းတော်ကြီး၏ရှေ့တွင် တုန်တုန်ခိုက်ခိုက် ဦးခေါင်း တိုက်ကျပြီး မြေကြီးကိုသာ ဦးတိုက်မိလေ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးကိုကား က်မိခြင်းမရှိပေ။

နောက်မှ အကြောင်းသိရသည်မှာ ဘုန်းတော်ကြီး၏ လာဘ်လာဘ များသည်ကို မရှုဆိတ်မနာလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်တချို့က ပိုက်ဆံပေး၍ ဆရာ တော်အား ရန်စစေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုလူဆိုးသည် နောက်သုံးလခန့်အကြာတွင် လောင်းကစားဝိုင်း ခု၌ ရန်ဖြစ်ပြီး အရိုက်ခံရကာ ဦးခေါင်း၌ ဒဏ်သင့်ပြီး သေဆုံးသွား ကြောင်း သိကြရသည်။ မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှား၍ ဒဏ်သင့်ခြင်း ဖြစ် ည်ဟု ပြောစမှတ်ပြုခဲ့ကြလေသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓားပြဘုန်းကြီးအထင်နှင့် သေနတ်ပစ်ခံရ

❑

၁၂၄၇ ခုနှစ် စစ်တောင်း၊ မရမ်းချောင်းကိုယ်တော်၊ ကျော … ကလပ်ရှာကိုယ်တော်တို့သည် ဗိုလ်လုပ်၍ ကျိုက်ထိုနယ် ရွှေကျင်နယ် … တွင် ထကြွသောင်းကျန်းကာ ဓားပြတိုက်ကြ၏။

ရွှေကျင်မြို့အား ဓားပြများ ဝင်အစီးတွင် ပန်ချာပီစစ်ကုလား … ဓါးလက်ချက်ဖြင့် ကိုဘားကြီးဆိုသူ ကျဆုံးပြီး တပ်ပျက်ကာ ပြေးကြ …

ထို့နောက် သစ်တစ်ပင်အောက်၌ ခေတ္တသီတင်းသုံးနေတော်မူ … ဘုန်းတော်ကြီးကို ကျောက်ကလပ်ရှာကိုယ်တော်ဂိုဏ်းကဟု ထင်မှတ် … ပန်ချာပီကုလားစစ်သားများက သေနတ်ဖြင့် ဆိုင်း၍ ပစ်ခတ်ကြရာ သေ … တစ်လက်မျှ ပစ်မရ၊ မီးတောင်မှ မထွက်ဘဲ နေလေ၏။

လက်ရဖမ်းဆီးရန် အနီးကပ်သွားပြီး ကြည့်ရှုမှ ဘုန်းတော်ကြီး … ဦးသီလမှန်းသိကြရ၍ ဝမ်းနည်းပက်လက် တောင်းပန်ခဲ့ကြသည်ဟူ၏။

✿ ✿ ✿

… မိ၍ ဆွမ်းတစ်နပ်လွတ်ခဲ့ရ

❑

၁၂၄၄ ခုနှစ် ရွှေကျင်ဆိတ်ကလေး တောရကျောင်း၌ နေတော်မူ … ဝမ်းခနိန်ရွာသို့ နံနက်စောစော ဆွမ်းခံကြွသွားရာ တောတွင်းလမ်း … ကြောင်း ခြေတော်ကို ညှတ်ကွင်းမိလေ၏။

ထိုအခါ ဆက်မကြွတော့ဘဲ ညှတ်မိလျက်တန်းလန်း ရပ်တန့်နေ … သော၏။

ညှတ်ထောင်ထားသူပိုင်ရှင် ကိုဘိုးတုတ်က အပြစ်ဆိုမည်စိုး၍ အနီး … မလာရဲဘဲ ခပ်ဝေးဝေးမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လာကြည့်၍သာ နေလေ …

ညှတ်ပိုင်ရှင် ကိုဘိုးတုတ်က မဖြုတ်ရဲသဖြင့် နောက်လူတစ်ယောက် … ဖြုတ်ခိုင်းရာ ဘုန်းကြီးက …

''နင့်ညှတ်လား''

ဟု မေးသည်တွင် …

''မဟုတ်ပါ ဘုရား''

ဟု ဖြေ၍ …

''မဖြေနှင့်''

ဟု မိန့်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ ပိုင်ရှင်ကိုဖိုးတုတ်သည် နေမွန်းတည့်လုပြီဖြစ်၍ ကိုး တိုင် သွား၍ ဖြုတ်ပေးရတော့သည်။

ထို့နောက် ညွတ်နှင့်တကွ တစ်သက်လုံး ဤအလုပ်ကို မလုပ်တော့ ပါဟု ဦးဖိုးတုတ်က သူ၏ညွတ်ထောင်အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်လေ၏။ ဆရာ တော်မှာလည်း မွန်းတည့်သွားပြီဖြစ်၍ ဆွမ်းတစ်နပ် လွတ်သွားခဲ့ရတော့ သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဘုန်းတန်ခိုးကြောင့် အရှိန်အဝါကြီးလာသည်။ မနာလိုမရှုဆိတ်သော အရှေ့ဘက်နယ်တစ်နယ်မှ ဆရာတော်တစ်ပါးသည် 'ဦးသီလအား ဆွမ်းမလောင်းရ' ဟု အမိန့်ထုတ် တားမြစ်တော်မူခဲ့ဖူးသည်။

ထိုအမိန့်ထုတ် တားမြစ်ခဲ့ပြီးနောက်မကြာခင် ထိုဘုန်းကြီးသည် အစာအိမ်ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရပြီး ဆွမ်းပွဲမြင်တိုင်း လန့်အော်နေရသည် အထိ ပြင်းထန်စွာ ဝေဒနာသည်း၍ ပျံလွန်တော်မူသွားရှာ၏။

သူတော်ကောင်း သူတော်မြတ်များကို မနာလို မရှုဆိတ် ရန်သူ အဖြစ် မနာလို အမုန်းပွားခြင်းကြောင့် အသက်ပင် ဆုံးရှုံးရခြင်းဖြစ်လေသည်။

❀ ❀ ❀

ဘုန်းတော်ကြီးသည်ပင် လူတို့၏ တရားဥပဒေနှင့်မကင်း

❑

မော်လမြိုင်နယ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသောအခါ ဦးသာညို ထိုလူစု က ပန်းဘဲတန်း တိုက်ကျောင်းကြီးကို ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလအား ပင့်၍ လှူဒါန်းကြ၏။

ထိုအချို့ ရွှေကျောင်းပုဂ္ဂိုလ်များက ဤတောနေ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် ငါတို့ပိုင်ကျောင်းကို အတင်းတက်နေသည်။ ဤဘုန်းကြီး ရောက်ရာနေရာတိုင်း၌ ပြဿနာဖြစ်ပွားလေ့ရှိသည်။ ယခုလည်း ဤဘုန်းကြီး ဝင်လာ၍ မော်လမြိုင်မြို့လည်း မကြာမီ သံဃာအဓိကရုဏ်း ဖြစ်ပွားပေ တော့မည်ဟု ယူဆကြကာ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက် တံဆိပ်တော်ရ ဝိဇ္ဇာ ရာမဆရာတော်၊ မင်းခင်းဆရာတော်တို့ထံသို့ သူဌေးကြီးဦးမိုးက တရားလို ပြုလုပ်ကာ တိုင်ကြားလျှောက်ထားသဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလအား စုံ စမ်းရန် ပင့်ဖိတ်ခေါ်ယူထားကြလေ၏။

ရွှေကျောင်းရှေ့မဏ္ဍပ်တွင် အရေးပိုင်မင်း မစ္စတာပရပ်လည်း စစ် ပုလိပ်များနှင့် ရောက်နှင့်နေလေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလကြွရောက်လာပြီး အကြောင်းစုံ မေးမြန်း ကာ လျှောက်ထားသည်မှာ . . .

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အရှင်ဆရာတော်ကြီးများသည် အမှုကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ရန် တ... လို လှူထားသော ကျောင်းပေါ်တွင် တရားလိုလှူသော ဆွမ်းကိုစားသုံး... တရားလိုကျောင်းဟု ပြောဆိုသုံးစွဲနေကြသည်ဖြစ်၍ ဤအမှုကို လက်... ဆေးပါက တရားနည်းလမ်းကျဖွယ်ရာ ရှိပါ့မလား"

ဟု မေးလိုက်ရာ ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ပရိသတ်မှာ တိတ်ဆိတ်... နေကြလေ၏။

ထိုအခါ မစ္စတာပရပ်၊ အဲရေးပိုင်မင်းသည် ကျိုက်ထိုတော၌ ဆ... ဆိုးကြီးကြော့မှူးရှိ၍ မသွားသင့်ဟု တားခဲ့ဖူးသည့်ကြားမှ ဘုန်းကြီးက သွား... ရာတွင် ဆင်ဆိုးကြော့မှူးသည် မြေတွင်ဝပ်၍ ဦးတိုက်ရှိခိုးဖူးသည်ကို ကိုယ်... တွေ့ဖြစ်သဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလအား မြင့်မြတ်သော နေရာထိုင်ခင်း... ပေးကာ ...

"ဤဘုန်းကြီးသည် သူတော်ကောင်း ဘုန်းတော်ကြီးဖြစ်၍ အ... မပြုလုပ်သင့်"

ဟု ဝင်ပြောခဲ့လေသည်။

နောက်လေးငါးရက်ခန့်အကြာတွင် အရေးပိုင်ကတော်ကြီးသည် ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလအား လာရောက်ကန်တော့ခဲ့သည်ဟူ၏။

✿ ✿ ✿

...ရထား မကြိုက်နိုင်သော ဆရာတော်

❑

ဘုန်းတော်ကြီး ခရီးသွားလျှင် တစ်ပါးတည်း ကြွတတ်သည်။ ဘိုး... သူတော်၊ ရသေ့ ကပ္ပိယ၊ သံဃာများ တစ်ခါတစ်ရံမျှ ပါတတ်သည်။ ရေ... သမ်း၌ လှေသင်္ဘော၊ ကုန်းလမ်း၌ ခြေလျင်သာ ကြွလေ့ရှိ၏။

၁၂၆၂–ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ဘုန်းတော်ကြီးသည် ညောင်... လေးပင်တောရ စာပြန်ပွဲမှတစ်ဆင့် ရှမ်းရွာသာလူကုန်းတောရ သိမ်သမုတ်... ပြီး ပြွန်တန်ဆာ၊ ချောင်းရင်း၊ သနပ်ကွင်း၊ ဒိုက်ဦး၊ ဖောင်တော်သီ၊ ပျဉ်ပုံ၊ ဘုရားကလေး၊ ဥက္ကံရွာများသို့ ခြေလျင်ခရီး ကြွသွားတော်မူစဉ် ခရီးအကြား... ၌ မီးရထားနှင့် ရင်ဆိုင်မိရာ မီးရထားမှာ အလံမပြ၊ ဥဩမမြည်၊ ကြိုးမဆွဲ... ဲ အလိုလို ရပ်တန့်သွားလေသည်။

ထိုအခါ ခရီးသည်များ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်သွားကာ ရထား ပေါ်မှ ဆင်းပြီး ဘုန်းတော်ကြီးအား ဦးချကန်တော့ကြလေ၏။ စက်ခေါင်း ... မောင်းစက်ဗိုလ်မှာ အနောက်နိုင်ငံသားဖြစ်၍ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်သွား... ပြီး ဘုန်းတော်ကြီးအား သူတို့အလေ့အထအတိုင်း ဆလံပေး အရိုအသေပြု... ပြီးနောက် စက်ခေါင်းပေါ်ပြန်တက်၍ ခုတ်မောင်းသွားလေသည်။

စိတ်ကူးသစ်စာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါကလည်း ပဲခူးမြို့နယ်၊ ရွှေလှေရွာနှင့် မနီးမဝေး ခုန်တိုင်ကျေးရွာအနီး တောကြီးအတွင်း သီတင်းသုံးနေစဉ် ထိုကျောင်းနှင့် အနီးဆုံး ဖိုင်းဂနိုင်းရွာသို့ ဆွမ်းခံကြွလာသည်။

မန္တလေးမြို့မှ ခုတ်မောင်းစုန်ဆင်းလာသော အမြန်စာပို့မီးရထားကြီးနှင့် တံတားနံပါတ် (၆၅) ရွှေလှေတံတား၏ တောင်ဖက်တစ်ဖာလုံခန့် အကွာတွင် ဆုံမိကာ မီးရထားမှာ အလိုလို ရပ်တန့်သွားလေ၏။

မီးရထားမောင်းစက်ဗိုလ်၊ ဂါတ်ဗိုလ်နှင့် ခရီးသည်များဆင်းလာပြီး စုံစမ်းကြ၏။ ရထား ဘာကြောင့်ရပ်သွားသည်ကို ချက်ချင်းမသိကြ။ နောက်မှ မီးရထားနှင့် တစ်ဖာလုံခန့်အကွာလောက် ဘုန်းတော်ကြီးကြွလာသည်ကို တွေ့ကြရ၏။ ဘုန်းတော်ကြီး ဖိုင်းဂနိုင်းရွာဘက် ရထားလမ်းပေါ်က ဆင်းကြွသွားမှ စောစောက အလိုလိုစက်ရပ်သွားသောရထားကို အလွယ်တကူ စက်နှိုးပြီး မောင်းထွက်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ပရလောကသားများနှင့် ဘုန်းတော်ကြီး

ကျိုက်ထိုနယ်တွင် 'မောင်းတောင်' ဟု ခေါ်သော တောင်တစ်လုံးရှိ၏။ 'မောင်းတီးတောင်' ဟုလည်း ခေါ်စမှတ်ပြုကြသည်။

ယင်းတောင်သည် သစ်ပင်ကြီးများ အပြိုင်းအရိုင်းနှင့် အင်မတန်နက်ရှိုင်းကာ ချောက်တွေကမ်းပါးတွေ ဝိုင်းရံလျက် ရှိပြီး အလွန်ကြမ်းတမ်းသည်ဟု နာမည်ကြီး၏။

မောင်းတီးသံများ မကြာခဏ ကြားရတတ်ပြီး အခြောက်အလှန့်လည်း ထူပြော၍ မည်သူမျှ မသွားဝံ့။ ညဘက်ချိန်ခါ မည်သူမျှ မနေဝံ့ကြ။

သို့သော် ထိုနေရာသည် လူသူ အရောက်အပေါက်နည်း၍ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလအတွက် နေရာကောင်းတစ်ခုဖြစ်ကာ ရဟန်းအလုပ်ကို အားထုတ်ရန် အလွန်ကောင်းနေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ ထိုမောင်းတီးတောင်သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးလေရာ တပည့်ဒကာ ဒကာမတို့ အလွန်အင်မတန်မှ စိတ်ပူစိုးရိမ်ကြသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးအတွက်မူ အလွန်မှတ၍ အေးချမ်းသောနေရာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ပရလောကသားများ ကျွတ်လွတ်ကြစေရန် ကုသိုလ်အမျှပေးဝေရာ အရပ်လည်း ဖြစ်စေခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားရဲတိရစ္ဆာန်၊ တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ မြေဘုတ်ဘီလူး၊ ပရလောကသား များအား ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလသည် မေတ္တာပွားများခြင်း၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းဖြန့်ခြင်းဖြင့် နိုင်ခဲ့သည်ချည်းဖြစ်၏။

ဤမျှ သားရဲတိရစ္ဆာန်ကအစ ပြားပြားဝပ် လေးစားကြရသော တန်ခိုးသည် မေတ္တာစာတ်စွမ်းအင် ကြီးမားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

✿ ✿ ✿

လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်

❑

မော်လမြိုင်၊ ဘီလူးကျွန်းရွာတစ်ရွာမှ ဒကာများ လာရောက်ပင့်သဖြင့် ကျိုက်ကွဲတောင်မှ ကျိုက်ဒိုးတောင်သို့ ကြွလိုက်လာရ၏။

ကျိုက်ဒိုးတောင်ရောက်သောအခါ အလွန်ပင်ပန်းလျက် ရေငတ်သာကြ၏။ ရေလည်းယူမလာမိကြ။ မြင့်မားလှသော တောင်ဖြစ်၍ ရေရှိဘလည်း မလွယ်။

ဒကာတို့၏စိတ်ကို သိနေသော ဘုန်းတော်ကြီးက . . .

"ဟိုသစ်ပင်အောက်မှာ ရေရှိတယ်၊ သွားခပ်သောက်ကြ"

ဟု လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်ရာ သွားခပ်သည့်အခါ၌ အမှန်တကယ်ရေရလာသည်ကို အံ့ဩစဖွယ် တွေ့ကြုံခဲ့ကြရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် ဤနေရာသို့ တစ်ခါမျှ မရောက်ဖူးဘဲ ရေရှိသည်ကို မည်ကဲ့သို့ သိရှိလေသနည်းဟု အတွေးဖြစ်ကာ လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်သည်ဟူ၍ပင် ပြောစမှတ်ပြုခဲ့ကြသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောဂါပျောက်ကင်း ရေသနုပ်တွင်း

❑

ဘုန်းတော်ကြီးသည် သထုံနောင်ကုလားရွာ အရှေ့ဘက် တော
ခြေ၌ သီတင်းသုံးနေသောအခါ တောင်ခြေရင်းရှိသော ရေတွင်းငယ်
ဘုန်းတော်ကြီးသည် ရေသုံးသပ်ပြီးအနီး၌ ရေသနုပ်လှန်းသည်ကို အစွဲပြု
ရေသနုပ်တွင်းဟု ခေါ်နေကြ၏။

ထိုရေတွင်းငယ်သည် မည်သည့်အခါမျှ ရေမပြတ်ဘဲ အမြဲရေ
နေကာ စမ်းချောင်းကလေးသဖွယ် မြင့်ရာမှ နိမ့်ရာသို့စီးဆင်းလျက်ရှိ

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ မော်လမြိုင်သို့ ကြွသွားခိုက် ရဟန်းတော
သုံးပါး ကြွရောက်လာပြီး တောကျောင်း၌နေ၍ ရေသနုပ်တွင်းမှရေကို
စဉ် ချိုးကြ၏။ တောခုတ်၊ မှုစ်ချိုးလာသူတို့က မျက်နှာစိမ်းကိုယ်တော
များဖြစ်နေ၍ မေးမြန်းရာ ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ စေလွှတ်လိုက်၍ ၎င်း
ကိုယ်ခန္ဓာမှာ စွဲနေသော ဝဲနာ၊ ယားနာများ ပျောက်ကင်းစေရန် ဤသနုပ်
တွင်းမှ ရေကို လာချိုးရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိသွားကြရလေသည်။

ထိုအခါမှစ၍ တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားပြီး ဝဲနာ၊ ယားနာ
နာတာရှည်ရောဂါသည်များသည်လည်း လာရောက်ပြီး ထိုတွင်းမှရေကို
ချိုးကြရာ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားကြသည်သာမက စီးသွားသည့်ရေကို
အောက်ဘက်မှ ဆည်ပိတ်၍ ရောဂါဖြစ်နေသော ကျွဲ နွား တိရစ္ဆာန်များ
တိုက်ကြွေးရာ ရောဂါပျောက်ကင်းကြလေ၏။

✿ ✿ ✿

ဘုန်းတော်ကြီး၏ ဘုန်းတန်ခိုး

❑

၁၂၅၅ ခုနှစ်က သထုံမြို့မြောက်ဘက် ကျိုက္ကော်သို့ ဘုန်းတော်ကြီး
ရောက်လာသည်။ သထုံမြို့ကျောင်းနေ ဘုန်းကြီးအချို့က 'တောကောင်မြို့
ဝင်လျှင် မြို့ရွာပျက်တတ်သည်၊ ဦးသီလကို ဆွမ်းမလောင်းရ၊ ဒဏ်ငွေငါး
ကျပ်' ဟု မောင်းခတ်ကြေငြာထားကြလေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလမှာ တောင်ခြေရင်း တောအုပ်အနီး ခြံကြီး
တစ်ခြံအတွင်း သီတင်းသုံးရာ သုံးရက်တိုင်တိုင် ဆွမ်းခံကြွသော်လည်း ဆွမ်း
မရဖြစ်နေလေ၏။

ဆွမ်းမရသဖြင့် အနီးရှိစမ်းရေကို သပိတ်ဖြင့်ခပ်ကာ စစ်၍သောက်
နေသည်ကိုမြင်သော ခြံပိုင်ရှင်လင်မယားက ဦးစွာတိုင်ပင်ပြီး ဆွမ်းစလောင်း
ကြ၏။ ဒဏ်ငွေငါးကျပ်ကို ဆောင်လျှင်လည်း ဆောင်ရပါစေ၊ ဆွမ်းလောင်း
ဖြစ်အောင် လောင်းမည်ဟုဆိုကာ လောင်းကြ၏။ (ခရစ်နှစ် ၁၈၈၃ ခုနှစ်
အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီခေတ်မှာ ထိုစဉ်က ငွေငါးကျပ်သည် အလွန်များသော ပိုက်ဆံ
ဖြစ်၏။)

ဘုန်းတော်ကြီး၏ သည်းခံနိုင်မှု အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့ဟန်ကို မြင်၍
ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူအများကလည်း တစ်စတစ်စ လာရောက်လှူဒါန်းကြရာ
ဆွမ်းများကို လှည်းနှင့်တိုက်၍ အခြားကျောင်းများသို့ ပြန်လည်ပေးပို့ လှူဒါန်း
ရသည်ဟူ၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❑

တစ်ခါက ကွမ်းကိုက်ဆရာတော်၊ မဟာမြိုင် ဆရာတော်၊ သက်ငယ်တောင်ဆရာတော်များနှင့် ကျုံဒိုးသို့ ခတ်ရေယာဉ်ကြီးဖြင့် ကြွတော်မူခဲ့သည်။

ကျုံဒိုးမရောက်မီ ညအချိန်တွင် ခရီးတော်တော် ဝေးသေးသလားဟု မေးမြန်းပြီး လှေခတ်သူများ မောပန်းနေသည်ကို ငဲ့ညှာပြီး ဤနေရာတွင် ညအိပ်တော်မူမည်ဟု ဘုန်းတော်ကြီးက မိန့်တော်မူသည်။

ထိုနေရာမှာ ရွာမနီး လူမနီးတောကြီးထဲတွင်ဖြစ်၍ နံနက်ကျလျှင် ဆွမ်းငတ်တော့မည်ဟု လှေပေါ်ပါသူများက စိုးရိမ်ပူပန်နေကြ၏။

နံနက် အရုဏ်တက်ချိန်ရောက်သောအခါ ဆူဆူညံညံ လူသံများစွာကို ကြားရ၍ ဆွမ်းအုပ်များရွက်လျက် ထမ်းလျက် လူအချို့ ရောက်လာကြသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ထိုသူများမှာ တောထဲ ဟိုတစ်တဲ သည်တစ်တဲ နေသူများဖြစ်ကြ၏။ မည်သူမျှ မခေါ်ဩရဘဲ ခက်ခဲသောနေရာတွင် ဆွမ်းလာပို့ကြသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး၏ အတိတ်ကံထူး၊ အဘိညာဉ်ထူးတို့ဖြစ်သည်ဟု အတူပါလာသော သံဃာတော်များက ဖွင့်ဟပြောကြသည်။

✿ ✿ ✿

❑

ရွှေကျင်မှ ခတ်လှေဖြင့် နှစ်ရက်ခန့်စုန်သောခါ နံနက်သုံးနာရီခန့်တွင် စစ်တောင်းအထက် ရွာမနီးသောနေရာတစ်ခု၌ တောအရုဏ်တက်လှေဆိုက်ခိုင်းပြီး အနီးဇရပ်ပေါ်တက်၍ စင်္ကြံလျှောက်နေလေသည်။ တပည့်နောက်ပါ ဦးရွှေနှစ်လည်း အနီးတွင် ရှိနေလေသည်။

မကြာမီ လူတစ်ယောက် ဇရပ်ပေါ်တက်လာပြီး ဘုန်းတော်ကြီးကို တွေ့သည်နှင့် ဖူးမြော်ကန်တော့၍ ချက်ချင်းပြန်ဆင်းသွားပြီး မကြာမီ စစ်တောင်းတစ်မြို့လုံး အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း မီးထိန်ထိန်လင်း၍ လူပေါင်းများစွာ ဆွမ်းလောင်းရန် ရောက်လာကြ၏။

ထိုနေ့ညနေ ကျိုက်ထိုသို့ ရောက်သောအခါ လမ်း၌ ဘယ်ပုံဘယ်လို ဆွမ်းကပ်ရသနည်းဟု မေးကြစမ်းကြသည်။ ဦးရွှေနှတ်က လမ်းတစ်လျှောက် လောင်းလှူလိုက်သော စားစရာတွေ ခတ်လှေကြီးတစ်စင်း ပြည့်လုမတတ် ပါလာသည်ကိုသာ ကြည့်ကြပါတော့ဟု ပြန်ပြောရလေ၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နတ်ဆွမ်းပွဲသဘက္ကူ

❑

တစ်ခါကလည်း စစ်တောင်း ကျိုက်ထီးရိုးလမ်း ခြေလျင်ခရီးတွင် နောက်တော်ပါဆရာဖိုးကလေးနှင့် တောတွင်းလမ်းအတိုင်း ညကြီးအချိန် မတော် ဆရာတော် ကြွရလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် လူသူမနီးသော တောအုပ်ကြီးအတွင်းသို့ ရောက်ကြလေ၏။ ကရင်များနေသော သက်ငယ်တောင်ကလည်း ဝေးသေး၏။ တောင်ယာခင်းများကို မတွေ့။ ဆရာတော်အား အရုဏ်ဆွမ်း အဘယ်သို့ ကပ်ရပါအံ့နည်းဟု နောက်တော်ပါဆရာမိုးကလေး အကြံအစည်ထုတ်သည်။ မျှော်လင့်စရာကား လုံးလုံးမမြင်။

ထိုသို့ ဆက်၍သွားစဉ် သစ်ငုတ်တစ်ခုပေါ်၌ အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေသည်ကို တွေ့၍ ကြည့်ရှုလတ်သော် ဆွမ်းထမင်းတစ်ထုပ်၊ မုန့်တစ်ထုပ်၊ ငှက်ပျောသီးမှည့်၊ အုန်းသီးစိပ်တို့ကို တွေ့မြင်ရသည်။ သပိတ်၌ ထည့်ယူလျက် ဆရာတော်အား အချိန်မီ ဆွမ်းကပ်လှူခဲ့ရသည်။

ထိုတောတွင်း သက်သတ်လွတ်ဆွမ်းမှာ ဆရာတော်တစ်ပါးတည်းပင် ဘုန်းပေး၍ မကုန်နိုင်ဘဲ ဆရာဖိုးကိုပင် ခွန့်၍ ကျွေးနိုင်ခဲ့သည်ဆို၏။

✿ ✿ ✿

ရဟန္တာဟု အိပ်မက်ပေး၍ ဆွမ်းလာလောင်းကြ

❑

BURMESE CLASSIC .com

တောရဂိုဏ်း မဟာနာယကဆရာတော်ကြီး (ရွှေတောင်ရိုးဆရာတော်)သည် မူလက တောရဂိုဏ်းကို မနှစ်သက်။ ထိုဆရာတော်သည် ပဲခူးမြို့ကျောင်းတိုက်ကြီးတစ်ခု၌ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဘဝဖြင့် နေထိုင်စဉ် အတွေးမှား၍ ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ လာဘ်ပေါများသည်မှာ ဒလံသူလျှိုများကြောင့်သာ ဖြစ်မည်ဟု တွေးထင်လျက်ရှိနေသည်။

တစ်ညသောအခါ နံနက်သုံးနာရီခန့်တွင် တံခါးခေါက်သံကြား၍ ကျောင်းတံခါးဖွင့်ကြည့်ရာ သူ ညက အတွေးအာရုံ၌ ပေါ်လာသော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလဖြစ်နေပြီး ကိုယ့်ထက်ဝါကြီးသူ ဖြစ်သဖြင့် နေရာထိုင်ခင်းပေးကာ ဝတ်ဖြည့်နေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလက ရွှေတောင်ရိုးဆရာတော် မထသာအောင် ကိုယ်ကျင့်သီလတရားအကြောင်း ဟောပြောနေလေ၏။ ကျောင်းရှင်ဆရာတော် အကြံဖြစ်သည်ကား ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် ဆွမ်းခံစားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ဒါယကာတို့အားလည်း ဆွမ်းလောင်းဖို့ အကြောင်းကြားရန် အချိန်မရှိ။ နံနက် ဆွမ်းခံကြွထွက်လျှင် မိမိကျောင်းနေ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတို့ကို မုန့်သေတ္တာများ လောင်းခိုင်းရမည်ဟု ကြံစည်တွေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တောနေသဖြင့် ဘုန်းကြီးတရားဟောသည်ကိုပင် အာရုံမစိုက်မိအောင် ဖြ ခဲ့သည်။

အရှဏ်တက်၍ အလင်းရောက်လာသောအခါ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလမှာ အချိန်တော်လောက်ပြီဟုဆိုကာ သပိတ်လွယ်လျက်ထ၏။ ထို အခါ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်လည်း အတူလိုက်ပါလျက် ကျောင်းတံခါး ပေးရ၏။

ရွှေတောင်ရိုးဆရာတော်၏ ကျောင်းပေါက်ဝတွင် လူပေါင်းများစွာ ဆွမ်းလောင်းရန် ရောက်ရှိစောင့်ဆိုင်းနေကြသည်ကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့မြင် လိုက်ရလေသည်။

ဆွမ်းလောင်းလှူသူထဲတွင် ထင်ရှားသော ကျောင်းဒကာ ဦးမြို့ ဆိုသည်လည်း ပါ၏။ ဆွမ်းလောင်းပြီးနောက်မှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က ဦးမှိုန်အား မေးမြန်းကြည့်သည့်အခါ ...

BURMESE CLASSIC .com

''ရဟန္တာတစ်ပါး ကြွလာသည်၊ ဆွမ်းသွားလောင်းချေ''

ဟု အိပ်မက်မက်၍ ဆရာတော်၏ကျောင်းသို့ လာခဲ့ရကြောင်း ပြောပြလေ၏။ အများကလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် မိမိတို့ အိပ်မက်မြင်မက်ကြောင်း ဝင်၍ပြောကြလေသည်။

ထိုအခါကျမှ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ် ရွှေတောင်ရိုးဆရာတော်သည် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလအား ပို၍ကြည်ညိုသွားကာ ဤဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ သည် ဒလံများကြောင့် ဘုန်းကံကြီးခြင်း၊ လာဘ်လာဘပေါများခြင်းမဟုတ် ရိုးရိုးသားသား ဘုန်းကံကြီးခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်ပါးသူစိတ်ကူး ကြံစည် သည်ကိုလည်း သိဟန်တူသည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်း သူ၏ တပည့်ဒကာ ဒကာမများကို ပြောပြခဲ့လေသည်။

ပဲခူး၊ ကလျာဏီ၌ တောရဂိုဏ်းသားများ ပဝါရဏာပြု၍ အထောက် အပံ့ပြုရန် လာကြသော ဒကာ၊ ဒကာမတို့ကား အစိတ်နှစ်ဆယ်ခန့်သာရှိ ၏။

ထိုခဏ၌ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် အသံများပေါ်လာ၏။ ထိုအသံ များထဲမှ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလကြွလာပြီဟူသော အသံများ ဖောက်ထွင်း

ပေါ်လာ၏။ ဘုန်းတော်ကြီး၏ နောက်တော်ပါး၌ လူတစ်ထောင်ကျော်ခန့် လိုက်ပါလာကြ၏။ ကျောင်းတိုက်ကြီးပင် ကျဉ်းမြောင်းသွားသည်ဟု စော ဒကာ ဒကာ၊ ဒကာမ နည်းပါး၍ အားငယ်နေသူတို့ ထင်ယူကြရသည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ဖြစ်၍ ဆရာတော်အားပူးမြော်ရန် ကလေး ကြီးပါမကျန် အားလုံးစုရုံးပြီး နောက်မှလိုက်ပါလာကြခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသို့ ကြွလာရာ၌လည်း လမ်းခုလပ်ရှိ ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက် ၌ ဓမ္မကထိကဆရာတော်တစ်ပါး တရားချီးမြှင့်နေရာ ပရိသတ် ခုနစ်ရာ ကျော်မှာ အားလုံးလိုလို ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလနောက်သို့ လိုက်ပါသွားသဖြင့် တရားပွဲမှ တရားဟောဓမ္မကထိက ယပ်တောင်တစ်ချောင်းနှင့်သာ ကျန်ခဲ့ သည်ဟု ပြောစမှတ်တွင်ခဲ့၏။

ကျိုက်ပဒိုင်သိမ်ကုန်းဂူတစ်ခုအတွင်း ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ ဝါ တွင်း သီတင်းသုံးနေခိုက်ဖြစ်၏။

ဂူပြိုကျသည်ကို မနီးမဝေးမှာ ရောက်နေသော နွားကျောင်းသား မြင်ရသောခါ ချက်ချင်း ရွာသို့ပြေးပြီး အကြောင်းကြားခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသီတင်းသုံးရာ ဂူဖြစ်၍ တစ်ရွာလုံး ဘုန်းကြီးအတွက် စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ကာ ဂူပြိုကျရာသို့ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြေးလာကြ၏။

ရွာသားတွေ ဂူပြိုကျရာသို့ ရောက်သွားသောအခါ ဘုန်းတော်ကြီး မှာ ဂူအပြင်ဘက် သစ်ပင်ရိပ်တွင် တရားထိုင်နေသည်ကို တွေ့ကြရ၍ အကြောင်းကို မေးမြန်းလျှောက်ထားကြသည်တွင် အတွင်း၌ တရားထိုင်နေ စဉ် ဂူအပြင်ဘက်မှ ...

''ကယ်တော်မူပါဘုရား ... ကယ်တော်မူပါဘုရား''

ဟု ဆင့်ကာဆင့်ကာအော်သံကြား၍ ထွက်ကြည့်ရာ ဘာမျှမတွေ့ သဖြင့် လှည့်ပတ်ရှာဖွေကြည့်ရှုစဉ် ဂူပြိုကျသည်ကိုမြင်၍ ထိုကယ်တင်ရှင် ကို မေတ္တာပို့ကာ တရားမှတ်နေသည်ဟု ပြန်၍ ပြောခဲ့လေ၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြို့မှာမသေချင်၊ တောမှသေချင်သည်

❑

၁၂၆၈ ခုနှစ်၊ သက်တော် (၇၅) နှစ်၊ ဝါတော် (၅၅)ဝါထဲ ရောက်ခဲ့ပြီ။ မော်လမြိုင်မြို့ ဘီလူးကျွန်း၊ ကွမ်သဲတောရတွင် ဝါဆိုပြီးနောက် မြစ်ကျွန်းပေါ် (၁၀) ဌာနတွင် သိမ်သမုတ်ရန် ရန်ကုန်သို့ သင်္ဘောစီး၍လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်သို့ရောက်သည့်အခါ ပန်းတနော် သင်္ဘောစီး၍လည်းကောင်း ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ကြွလာတော်မူခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးသည် မိမိ၏ အသက်နှင့် ခန္ဓာဝန်ချရမည့်နေရာကို သိနေဟန်တူ၏။ မော်လမြိုင်၊ ပုဂံတောင်ကျောင်း၌ နေစဉ် ကျုံဒိုးတောရ ဆရာတော် ဦးဉာဏဝုဏ္ဏရက ကျုံဒိုးမှာ သိမ်သမုတ်ရန် ကြွရောက်ချီးမြှောက် စေရန် ရောဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်သို့ မကြွမီ တစ်ရက်အလိုက ဘုန်းတော်ကြီးအား ဝတ်ဖြည့်ပြီး လျှောက်ထား၏။

ထိုအခါ ဘုန်းတော်ကြီးက မင်းခရှာဘက်မှ သိမ်သမုတ်ရန် လာပင့်ထားနှင့်ကြပြီ။ သွားရဦးမည်။ တပည့်တော်၏ အသွေးအသားများလည်း ဆွေးကုန်၊ ရိကုန်ပြီ၊ ပင့်သူတွေကတော့ ကျန်းမာတယ်လို့တော့ ထင်ကြမှာ၊ မကျန်းမာတော့ဘူး။ သေလျှင်လည်း မြို့ပေါ်မှာ မသေချင်ဘူး၊ တောထဲမှာပဲ သေချင်တယ်ဟု နိမိတ်စကား အရိပ်အရောင်သန်းခဲ့သည်။

တို့နောက် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှ ပင့်လျှောက်မှုအရ ရေကြောင်းခရီးဖြင့် ကြွလာတော်မူ၏။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်မစွန့်၊ ဆွမ်းတစ်လုပ်၊ ရေတစ်ပေါက်မှ မမှီဝဲဘဲ ပကတိ ကိုယ်ခန္ဓာ ဆင်းရဲမည်ဖြစ်သော်လည်း ကြည်လင်အေးချမ်းစွာပင် လိုက်ပါခဲ့တော်မူ၏။

ပန်းတနော်၊ မင်းခရှာဘုန်းကြီး ဦးဝိမလသိမ်၊ ဒေါဝါးရွာဦးကောတုသိမ်၊ အင်းမရွာ ဦးပညာသိမ်၊ ပန်းတနော် ဆိပ်ကြီးဆရာတော်သိမ်၊ ခရွဲမြို့ ဆရာတော်သိမ်၊ တဆယ့်နှစ်ရွာဆရာတော်သိမ်၊ ညောင်တုန်းမြို့ ရွှေသင်္ဘောတောရမလေ့ ရွှေကျင်ကျောင်းသိမ်၊ ကွမ်းသီးပင်ရွာသစ်ကျောင်းသိမ်၊ ဓနုဖြူ ဗောဓိကျောင်းသိမ်တို့ကို သမုတ်ပြီးမှ ဇလွန်မြို့သို့ သုသာန်ကျောင်းသိမ်သမုတ်ရန် ကြွရောက်ခဲ့၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီ၏ ဇလွန်သုသာန်ကျောင်းတောရခရီး

❑

ဆရာတော်သည် မိမိ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို ကြိုသိ... ပုံရသည်ဖြစ်၍ နေဖြူမှ ဇလွန်သို့အကြွ ခါတိုင်းသွားနေကျ ကျွန်း... သင်္ဘောမှာ စက်ချို့ယွင်းနေသဖြင့် ညဉ့် (၈)နာရီတွင် နိဗ္ဗာန် အငြ... သင်္ဘောဖြင့် ဇလွန်သို့ ကျွန်းပတ်သင်္ဘော စက်ပြန်ကောင်းချိန် နောက်တစ်... ကိုပင် စောင့်မနေဘဲ အားချင်းဆန်တက်ခဲ့သည်။

၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၃) ရက်နေ့ ညဉ့် (၂) နာ... တွင် ဇလွန်သင်္ဘောဆိပ်သို့ ရောက်၏။ ဇလွန်မြို့မှလည်း သင်္ဘောဆိပ်... တွင် တစ်ညလုံး ကြိုဆိုနေကြ၏။

ထိုခေတ်က နာမည်ကျော် ဦးပုကြီး ရုပ်သေးစင်တော်ကြီး... ညှိခံလျှက်ရှိရာ မြစ်ဆိပ်မှ သင်္ဘောဥသြဆွဲသံကြားရသည်နှင့် ပွဲကြည့်... အားလုံးကို ဘုန်းကြီးကို ကြိုဆိုဖူးမြော်ရန် ထွက်သွားကြသဖြင့် ပွဲကို... သိမ်းလိုက်ရသည့်အခြေသို့ ရောက်သွားခဲ့ရ၏။

✿ ✿ ✿

မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို အစိုးရတာမဟုတ်

❑

ဇလွန်သို့ရောက်ပြီးနောက် မနက်မိုးလင်းလျှင် ...'

'ရက်မဆိုင်းကြနှင့်၊ ယနေ့ပင် သိမ်သမုတ်ရမည်''

ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သိမ်သမုတ်မည့် သုသာန်ကျောင်းရှင်ဘုန်းကြီးက ...

''အရှင်ဘုရား ... နေသာထိုင်သာရှိသွားအောင် တစ်ရက်နှစ်ရက် ဆိုင်းရလျှင် ကောင်းမလား''

ဟု ဆိုရာ ဘုန်းတော်ကြီးက ...

''မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို အစိုးရတာမဟုတ်''

BURMESE CLASSIC .com

ဟု မိန့်ပြန်သည်။

ထိုအခါ ကျောင်းရှင်ဘုန်းကြီးက ...

''ယခု သံဃာတော်များ မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းစားကြွနေကြပါတယ်။ ရေသုံးသပ်တော်မူလျှင် လျှောက်ပတ်ပါလိမ့်မည်''

ဘုရားဟု လျှောက်ထားရာ ...

''သိမ်သမုတ်ဖို့လာတာ ရေချိုးနေရဦးမှာလား''

ဟု မိန့်တော်မူပြန်၏။

ထိုအခိုက် မြို့တွင်းမှ သံဃာတော်များကြွလာ၍ ဆွမ်းမစားမီ သိမ်သမုတ်ခြင်းကိစ္စကို ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်လိုက်ကြရလေ၏။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

❑

ဖလွန်မြို့ သုသာန်တောရကျောင်းသိမ်ကို ထိုသို့ပင် နေ့ချင်းပင် သိမ်သမုတ်ပေးပြီးနောက် ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး တပည့်များ၊ ဒကာ၊ ဒကာမများ၏ အပူဇော်ခံပြီးနောက် ညဉ့်ဘက်ရောက်လာသောအခါ ဆေးဝါးများကို ပစ်ပယ်တော်မူလေသည်။

ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၄) ရက်နေ့ နံနက် (၇) နာရီတွင် သတိသမ္ပဇဉ်ပြည့်ဝလှသဖြင့် တစ်ချက်မျှ သတိမလစ်၊ တရားမမေ့မလျော့ဘဲ ခန္ဓာဝန်အား အပြီးတိုင် စွန့်သွားတော်မူလေ၏။

ဘုန်းတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူခါနီးအချိန်၌ ဖလွန်နယ်မြေတစ်ပြင်လုံး သိမ့်သိမ့်တုန်မျှ လျှင်တော်လဲ ပွဲတင်ဟည်းကာ မဟာပထဝီမြေကြီးမှ ကောင်းချီးသာခုခေါ်သံကိုလည်း ထင်ရှားစွာ ကြားကြရသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ အမျိုးမျိုးသော အဝိဉာဏက သက်မဲ့ သစ်ပင်ပန်းမာလာအပေါင်းတို့လည်း အသက်ဝင်ဘိသကဲ့သို့ အလှအယက် အပြိုင်အဆိုင် ဖူးပွင့်ကြကာ ဆရာတော်ကြီးအား နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ပူဇော်သမ္မာပြုခဲ့ကြလေသည်။

✿ ✿ ✿

❑

ရဟန္တာဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ သာဓုကိဋ္ဌာနသဘင် ရုပ်ကလာပ်ပွဲကို ၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင်ကျင်းပရာ နိဗ္ဗာန်ကျောင်း၊ စံကျောင်းဆောင်တိုက်စသည်တို့ကို လိုလေသေးမရှိအောင် ဆောက်လုပ်နိုင်ခဲ့၏။ လိုသောနေရာတွင် လှူချင်၊ ကုသိုလ်လိုချင်သော ဒကာ ချက်ချင်းပေါ်လာ၍ အားလုံး ပြည့်စုံစည်ကားခဲ့၏။

အလောင်းတော်မှ ခေါင်းလဲသောအခါ၌လည်း ယခင် ကဆုန်လမှ သွင်းထားသော ခေါင်းတော်ဟောင်းမှ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ ချို့ယွင်းခြင်းမရှိဘဲ ပကတိအနေအထားအတိုင်း ရှိနေဆဲဖြစ်၏။

ခေါင်းတော်လဲပြီးနောက် တပို့တွဲလဆုတ် (၃) ရက်နေ့၊ နံနက် (၉) နာရီမှစ၍ နံ့သာထင်းပုံပေါ်တင် ရွှေမွေးဖြင့် မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြသည်။ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာ၌ လေအောက်ရှိ ဆွမ်းစားဆောင်မှာ မီးပူဇော်ရာနှင့် နီးသော်လည်း အသားညှော်နံ့၊ အပုပ်နံ့မရ၊ နံ့သာမီးလောင်နံ့သာ ရရှိကြလေသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရိုးဓာတ်တော်များ

❏

ဈာပနကိစ္စပြီး၍ အရိုးဓာတ်တော်များကို ကောက်ယူပြီး သံသေတ္တာ ဖြင့်ထည့်၍ စောင့်ရှောက်ထားကြ၏။ ပြီးမှ ပရိသတ်တို့အား အလိုရှိရာ ယူ နိုင်သည်ဟု ခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် အလှအပဆင်ထားရာ ကတ္တီပါစများ ဖျာများ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝန်းကျင်အနီး ရာဇမတ်တို့ကိုလည်းကောင်း ရရာ တစ်စ စီ တမြတ်တနိုး ချိုးဖဲ့ယူငင်သွားကြသည်။

ပြာမီးသွေးမျှ မရလိုက်သူတွေမှာ သင်္ဂြိုဟ်ရာမြေကို တူးဆွ၍ အနည်းငယ်စီ ယူငင်ကြ၏။ ၎င်းတို့ကို ရေမွှေးပုလင်းများ၌ ထည့်၍ ဘုရား စင်တင်ကာ ကိုးကွယ်ကြသည်။ ထိုသို့ ပုလင်းအတွင်းထည့်ထားသော အရာ များသည် ပုလင်းထဲ၌ တက်ချက်သက်ချည် ဝေ့လည်ဝဲဝိုက် အသက်ဝင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိနေကြသည်ကိုပင် တွေ့ကြရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ရုပ်အလောင်းသင်္ဂြိုဟ်ပြီးနောက် (၁၅) ရက်လောက် တွင် သင်္ဂြိုဟ်ရာနေရာ၌ ညဦးအခါ ဥပ္ပာတ်ပျံသကဲ့သို့ မီးလုံးကြီးတွေ ထပ်ု သည်ကို မြင်ကြရသဖြင့် တစ်စတစ်စ ထိုမြေနေရာမှ မြေကြီးများကို လာယူ ကြရာ တိုးမပေါက်အောင် စည်ကားလျက်ရှိခဲ့၏။

BURMESE CLASSIC .com

အကျွေးအမွေး အလှူအတန်းများ နေ့စဉ်ရောက်ရှိပြီး မြေကြီး ယူသူနှင့် စည်ကားလျက်ရှိခဲ့ရာ နွေရာသီကုန်၍ လှည်းလမ်းပိတ်သည်အထိ ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာမှာလည်း ချိုင့်ကြီးဖြစ်သွားကာ 'ဓာတ်တော်ချိုင့်' ဟု တွင်သွား၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတူမတ်ရပ်ရုပ်တုတော်ကို နိဗ္ဗာန်သဘော်နှင့် ကူးလေဟန် ထိုဓာတ်တော်ချိုင့်မှာ ထုလုပ်ကိုးကွယ်ထားကြသည်။

✿ ✿ ✿

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဇလွန်မြို့ရဟန္တာဦးသီလစေတီ

❑

ရဟန္တာဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ အရိုးဓာတ်တော်ကို အမွှန်ပြု
သစ်စေးဖြင့်နယ်ကာ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူအား အရိုးဓာတ်ထည့်
သိမ်းသော မီးခံသေတ္တာကြီးတွင် ထည့်၍ သံသေတ္တာပါ ဌာပနာပြီး သာသန
(၅၀၀၀) ပတ်လုံး တည်စိမ့်သောငှာ ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်တစ်ထောင်ကျော်
နှင့်အတူ ဌာပနာ၍ တည်ဆောက်ခဲ့ကြ၏။

ဖိနပ်တော် (၁၈) တောင်ရှိပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့် အတောင် (၃၀)
ရှိသည်။ ပြည်တော်ပြန်ဘုရားမှ အရှေ့ဘက်ငါးဖာလုံခန့်အကွာ ဒိုက်အင်
အရပ်နေ ဦးရွှေလမ်း၊ ဒေါ်တေို့ လှူဒါန်းသော မြေဓာတ်တော်ချိုင့်အနီး
တည်ရှိသည်။ စေတီမှာ ပုံစံထူးခြားသော ရှစ်မြှောင့်ချိုးစေတီဖြစ်၏။

ရဟန္တာဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ အရိုးအိုးစေတီပင်ဖြစ်သော်
လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်မြတ်၏ ဓာတုစေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီ၊ ဥဒ္ဒိသ
စေတီ၊ ဓမ္မစေတီအားဖြင့် စေတီလေးမျိုးလုံး ဌာပနာထားခြင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓ
ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်သာသနာလုံး ပူဇော်ထိုက်သော ဓာတ်တော်စေတီတစ်ဆူ
ဖြစ်လေသည်သာတည်း။

❦

ကျော်ခင်းနိုး

ကိုးကား –

၁။ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလထေရုပ္ပတ္တိ။ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ညောင်
လေးပင်တောရဆရာတော်ကြီး)

၂။ ပဲခူးတောရ အရညဝါသီဦးသီလ ဗိမာန်တော်သမိုင်း။ (ပဲခူးမြို့
ကြခတ်ဝိုင်း ပဓာနထေရ် အရှင်ဇောတိပါလ)

၃။ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၊ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (ဘုံ
မင်းဖြူ–ဥပဒေ)

ဇလွန်မာန်အောင်မြင် ပြည်တော်ပြန်ဘုရား

www.burmeseclassic.com